

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

a
Sweet Revenge
novel

Ashley
and the
A-LISTERS

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

LANA KOLE

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Ashley
and the
A-LISTERS
LANA KOLE

Telif Hakkı © 2024 Lana Kole İlk
yayın: 31 Aralık 2024
Düzenleme: Jess Whetzel
Kapak: Lana Kole
Tipografi: Covers by Combs Biçimlendirme:
Lana Kole

Tüm hakları saklıdır.

Herhangi bir incelemede kullanılmak dışında, yayıncının yazılı izni olmadan bu çalışmanın tamamen kısmen, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir elektronik, mekanik veya diğer yollarla herhangi bir biçimde çoğaltılması veya kullanılması yasaktır. Bu yayının hiçbir bölümü, ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

Bu prodüksiyonda tasvir edilen hikaye, tüm isimler, karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Gerçek kişiler (yaşayan ya da ölmüş), yerler, binalar ve ürünlerle hiçbir özdeşleştirme amaçlanmamıştır ya da böyle bir anlam çıkarılmamalıdır.

Bu hikâye yüzde yüz insan yaratıcılığı ile oluşturulmuştur. Bu kitabın oluşturulmasında hiçbir yapay zeka kullanılmamıştır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz. Bu kitabın hiçbir bölümü, yazarın yazılı izni olmaksızın, herhangi bir amaçla yapay zeka modelleri oluşturmak, beslemek veya iyileştirmek için kullanılamaz.

Lana Kole tarafından
yayınlandılanakoleauthor@gmail.c
om www.lanakoleauthor.com

✿ [Vellum ile oluşturuldu](#)

Bilinmek isteyen tüm okuyuculara.

CONTENTS

- [1. Hoş ...](#)
- [2. Sabır](#)
- [3. Baş ağrısı](#)
- [4. Yeni Müşteri](#)
- [5. Uzun Mesafe](#)
- [6. Gösteriş](#)
- [7. Fedakarlık](#)
- [8. Yasak](#)
- [9. Arayı Kapatmak](#)
- [10. Ev](#)
- [11. İzin](#)
- [12. Dövüş](#)
- [13. Devamsızlık](#)
- [14. İlerleme](#)
- [15. Gündelik](#)
- [16. Ashley Etkisi](#)
- [17. Gergin](#)
- [18. Tarih](#)
- [19. Uzun Zamandır Geliyor](#)
- [20. İkinci Şans](#)
- [21. Pijama Partisi](#)
- [22. Çifte Cesaret](#)
- [23. Oyun](#)
- [24. Rasyonel](#)
- [25. Ayarlamalar](#)
- [26. Yara izleri](#)
- [27. Kız Muhabbeti](#)
- [28. Sonraki](#)
- [29. Bu bir randevu mu?](#)
- [30. Kıskançlıklar](#)
- [31. Yuvalama](#)
- [32. Farklı](#)
- [33. Plan İş Başında](#)
- [34. Alfa](#)
- [35. Aftermath](#)

[36. Gerçeklik](#)
[37. Gerçekler](#)
[38. Güven](#)
[39. Paketleme](#)
[40. Hayat Değiştiren](#)
[41. Yeni Normal](#)
[42. Işıklar, Kamera...](#)
[43. Gerçek](#)
[44. Acele](#)
[45. Dışarıda Bırakıldı](#)
[46. Aynanın İçinde](#)
[47. Sürü Alfa](#)
[48. Değişiklik](#)
[49. Eylem](#)
[50. Alfa'nın Görevi](#)
[Sonsöz Sonsöz](#)
[Teşekkür Ayrıca](#)
[yazan: Lana Kole](#)
[Yazar Hakkında](#)

1. HOŞGELDİNİZ...

ASHLEY

Nic, *bu hafta işlerin biraz daha farklı olacağını* söyledi.

Spor salonunu özel bir misafirin kullanacağını söyledi.

Açılış işlerinde daha gayretli ol, dedi ona. Nic, *özel konuğun* Cameron Thomas, nam-ı diğer Axel Stevens, son birkaç yılın en büyük aksiyon filmi serisi *Heated*'in yıldızı. Hollywood'un en yeni gözdesi.

Ve işte ayakta durduğum masamın diğer tarafında.

"H-hi," diye başardı, omega-evet, bir omega! Bir aksiyon yıldızı!-masanın diğer tarafında bekliyordu. "All Jacked Up'a hoş geldiniz."

Bu doğru, ben bir profesyonelim.

"Selam," dedi o kırmızı halı gülümsemesiyle. "Önümüzdeki birkaç hafta boyunca bir eğitmenle antrenman yapacağım. Her gün içeri girmek için kart ya da başka bir şeye ihtiyacım var mı?"

Ashley başını salladı, ağzını kapattı ve kızardı. "Evet, sana bir tane ayarlamama izin ver," dedi. Sonra bunu nasıl yapacağını hatırlamaya çalıştı.

Saat beş yönündeki gölgesi mükemmel uzunlukta idi, ince ama kare şeklindeki çenesinin tozunu alıyordu. Saçları zahmetsizce dağınıktı, şakaklarının etrafında kısa, tepede daha uzundu ve her yöne doğru dağılıyordu.

O aptal talk show'larda gösterdikleri resimlerden çok daha iyi görünüyordu.

"Ve sırada, Hollywood'un yeni aksiyon yıldızı gerçekten söylediği kadar uzun mu? Bizi izlemeye devam edin-"

Ashley monitörünün kapağının arkasında uzaktan kumandayı kaptı ve O! News'u solundaki televizyondan kapattı ve o talk şovlardan birini kapattı.

Kendi spor salonum tarafından ihanete uğradım.

"Üzgünüm," dedi mahcup bir sırıtışla. "Otomatikler."

Omuz silkerken neşeli gülümsemesi hiç bozulmadı bile. "Endişelenme."

Eğer yapabilseydi, rahatlayarak yüksek sesle iç çekerdi.

Ve şimdi bundan bahsettiklerine göre... Cameron'la hemen hemen aynı boydaydı, bu da Cameron'ı internette okuduğu altı-on değil, beş-on civarında yapıyordu.

Ekranda ona bakmamak için kendini zor tuttu, Cameron Thomas'ın büyük, güzel ela gözleri ve megawatt'lık gülümsemesiyle ona bakmasından başka bir şey düşünmemeye çalıştı.

Ve Ashley'nin her şey normalmiş gibi davranması mı gerekiyordu? Doğru. Bir pas. Bunu yapabilirdi.

Ashley onu sisteme sadece ismiyle ekledi, çünkü masada çalışan diğer herkesin onun kim olduğunu bir bakışta anlayacağından emindi. *Adını ve soyadını* sormayı hayal etti ve gerçekten de tanıklar olduğunu hatırlamadan önce neredeyse yüksek sesle kıkırdadı.

Bir tanık.

Plastik bir kart çıkardı ve tarayarak profiliyle eşleştirdikten sonra ona uzattı.

Kabul ederken parmakları birbirine değdi ve dokunuşu... oyalandı mı? Ashley'nin eli şok geçirmiş gibi titredi.

Gerçek kıvılcımlar. Tıpkı filmlerdeki gibi!

Ashley ona olabildiğince sıradan bir gülümseme sundu.

Bakışları onun isim etiketine kaydı. "Teşekkürler Ashley," dedi.

"Rica ederim," diye karşılık verdi. "Spor salonunun tadını çıkarın."

Hafifçe kıkırdadı ve sonra uzaklaştı ve Ashley yere erimek istedi. Bunun yerine ayakta duran masaya yaslandı ve normal bir insan gibi nasıl duracağını, gerçek işini nasıl yapacağını hatırlamaya çalıştı.

En azından spor salonu güzel görünüyor.

Yeni temizlenmiş makine sıraları, tertemiz pencere duvarından sızan sabah güneşinde parıldayarak ona bakıyordu. Ağırlıklar düzgün bir şekilde istiflenmiş ve sıralanmıştı, su istasyonları baştan aşağı sterilize edilmişti ve o da minderlerin tertemiz olduğundan emin olmuştu.

Son spor salonu yandıktan ve Nic sigorta parasını topladıktan sonra, bunu yeni bir spor salonu döşemek için kullanmış ve Ashley'e kalması için yalvarmıştı. Ashley yenisini açmak için gereken birkaç ay içinde biraz kaybolmuştu, bu yüzden ona tekrar ihtiyaç duyulduğunda, yönetici rolünü memnuniyetle kabul etti ve işte buradaydı.

Takımda akli başında bir alfanın olması güzel, Nic övdü.

Ashley bir dizi rastgele tuş vuruşunu sildi ve yumuşak homurtuların ve hayal kırıklığına uğramış iç çekişlerin sessiz spor salonuna taşındığı yastıklı minderlere bakmaktan kendini alıkoymaya çalıştı. Cameron *yalnız* gelmişti, Ashley bu kadar ünlü bir omega için bunun garip olduğunu düşünmüştü ama kim oluyordu da onu sorgulayabiliyordu?

Bu sabah özel konukları dışında boştu, ki bu da mantıklıydı, çünkü diğer tüm eğitmenler ve müşteriler akşam için planlanmıştı.

Bir MMA Şampiyonu olan Stellan MacKey burayı kendi spor salonu haline getirdiğinden beri, All Jacked Up özel seanslar için oldukça yüksek profilli bir yer haline gelmişti.

Bu da Ashley'nin omega'nın önünde böyle bir aptallık yapmış olmasını daha da aptalca kılıyordu. Sahip oldukları ilk ünlü müşteri kesinlikle o değildi.

Yine de, tüm müşterileri arkalarında bu kadar tatlı bir şeyin sessiz kokusunu bırakmıyordu. O da *neydi* öyle? Vanilya mı? Bal mı? Bastırıcıların kimyasal etkisine rağmen, halkın Cameron Thomas'a karşı bu kadar vahşi olmasına şaşmamak gerekirdi.

Sanki onu zamanda geriye götürebilecek ve etkileşimi yeniden yapmasına izin verecekmiş gibi bilgisayar ekranına baktı.

Ashley'in telefonu masanın çekmecesinde vızıldadı ve çekmeceyi açmadan önce boş spor salonuna suçlulukla baktı.

Patronunun büyük kötü hatmi ismi ona geri yansıdı.

Nasıl gidiyor? Nic sordu.

Ashley kıs kıs güldü, endişesi mesajdan anlaşılıyordu. Bir cevap yazdı ve onun sormadığı soruyu cevaplamaya karar verdi. Zavallı betanın acısına son verecekti.

Çok sessiz. Koreo çalışıyor olmalı. İyi mi? Nic hemen sordu.

Cameron Thomas, tabii ki iyi. İtiraf etmeliyim ki ayağını biraz düzeltmesi gerekiyor.

değil mi? Bu garip olurdu, Nic.

Soruma cevap vermedin, mi?

O daha cevap veremedi bir mesaj daha geldi.

Belki de ona bazı bulunmalısın.

Ashley gözlerini devirdi. *Sen daha iyi bilirsin.*

Lütfen. Benim kendi Omega'm var. Ancak senin.

Çöpçatanlık yapmayı bırak. Piyango oynasam daha iyi olur.

Denemezsen asla bilemezsin.

Ashley döndü, sanki Nic izliyormuş gibi sinirli bir ifadeyle spor salonunun kamerasına baktı -izlemiyordu- ve spor salonunu temsil ettiği için profesyonel kalmakla ilgili son bir mesaj gönderdi.

Ama bir iç çekiş daha düzenli ve boş alanda bakışları tekrar spor salonuna .

Nic, Ashley'e arkadaşlarını, tanıdıklarını ve hatta bazı müşterilerini ayarlamaya çalışıyordu, bu da ona karşı çok sert olduğu bir çizgiyi aşıyordu.

Niyeti saftı ama sinir bozucuydu.

Bir sürü bulmayı ertelediği her yıl flört havuzu daralıyordu. Otuzlu yaşlarına yaklaşan bekâr bir alfa olarak, geri dönüştürülen her takvimde vahşilik baş gösteriyordu ama Ashley endişelenmiyordu. Onu kontrol altında tutacak arkadaşları vardı. Her şey yoluna girecekti.

Spor salonunun Nic'in omega'sının eski çetesi tarafından yakılıp yıkılması, ardından yeniden inşa edilmesi ve her zamankinden daha iyi hale getirilmesi gibi.

Nic, kaçırdığı aylar için ona para bile ödemiş, bu arada başını sokacak bir ev tutmuştu.

Son zamanlarda şanslı bir dönem geçirmişti ve bunun yakın zamanda bitmemesini umuyordu.

Eğer çok şanslıysanız, neden bu omega ile elinizi denemiyorsunuz?

Kafasının içindeki ses Nic'inkine çok benziyordu.

Ashley makinelerin arasından Cameron'ı görebiliyordu ve onun sallantılı bir tekme atmaya çalışmasını izledi.

Ashley kaşlarını kaldırdı.

Yuvarlak tekme atabiliirdi.

Cameron'ın eğitmeni neredeydi? Nic'in bıraktığı notlara göre, kendilerinden biri değildi; muhtemelen üretimin kiraladığı biriydi.

Cameron Thomas'la çalışacaklar ve geç mi kalacaklar?

Nic'in sözleri kafasının içinde dolanarak kendine olan güvenini artırdı.

Korkup kaçmasına fırsat vermeden, tenis ayakkabılarının tabanları yere yumuşak bir şekilde basarak spor salonuna doğru ilerledi.

Sen bir alfasın. davran.

"Yardımcı olabileceğim bir var mı?" diye sordu, kendini tanıtarak ve birkaç adım ötedeki koşu bandına yaslanarak. Kokusu biraz daha belirgindi ama omega'yı bunaltmak istemediği için kokusunu dizginlemeye çalıştı.

Cameron döndü ve-

Ashley'in nefesi *kesilmedi* ama neredeyse .

Cameron ekranda yakışıklıydı, ama yakından bakıldığında, terden parıltısıyla düpedüz nefisti. Yalanabilir, bazıları öyle diyebilir.

Isırılabilir.

Yanakları efordan kızarmıştı ve bol şortu ve atletikle kaslı kolları tam teşhir halindeydi.

Kafasından kalp gözleri fırlıyor muydu?

Kollarını indirip omuz silerken Cameron'ın ifadesi hayal kırıklığından... ilgiye -hayal mi görüyordu? "Neden sordunuz?"

"Çünkü senin roundhouse'un... sallantılı," diye ima etti. "Dublör kullanmıyor musun?"

"Bana berbat olduğumu mu söylüyorsun?" diye sordu.

Ashley irkildi, dudakları onun açık sözlülüğü ve dudaklarındaki küçük gülümseme karşısında seğirdi.

"Belki."

"Kendime meydan okumak istedim," dedi. "Bu benim ilk defa kullanmıyoruz."

Hmm. Ashley Axel Stevens'tan daha fazlasını ummuştı ama Cameron'ın bu yüzden burada olduğunu tahmin ediyordu. Ona göre, belki de ilk ikisinden sonra durmaları gerekiyordu, ama yazarlar hala devam ediyordu ve hayranlar bunun için kuduruyordu.

Ashley usulca gülümseyerek, "Takdire şayan," dedi.

Cameron başını yana eğdi. Geri adım attı ve bir kolunu paspasa doğru sallayarak paspası ona sundu. "Bana nasıl yapıldığını göstermek ister misin?"

Sözlerindeki cüret içgüdüsel oldu ve onun yerini alırken ayakkabılarının altındaki paspas ezildi.

Burası tanıdık bir bölgeydi, *onun* bölgesiydi ve ayaklarını doğru bir şekilde yerleştirip temel bir kickboks duruşunda denge için kollarını yukarı kaldırırken içini güven doldurdu.

Ashley ayağını kırk beş derecelik açıyla dikerek devam etti ve kaval kemiği yumruklama mankenine bir *vuruşla* çarparken denge sağlamak için sağ kolunu geri çekti.

Sessizlik tek bir vuruş sürdü.

"Bunu kolaymış gibi gösteriyorsun," dedi Cameron.

Ashley omuz silkti. "Burayı boşuna yönetmiyorum," dedi.

Bakışları onun üzerinde gezindi ve kadın bu durum karşısında *ısınmamaya* çalıştı. "Peki. Bana birkaç ipucu göstermek ister misin?" diye sordu.

Cameron'ın kokusu bu kadar yakından bile soluktu ama tatlı bir şeylerin ipucu... vanilya, bal. İçine gömülmek istediği bir şeydi bu.

Ya da dişlerini geçirir.

Onun yerine kendini "Bunu yapabilirim," derken buldu.

Ne oldu?

Bu zaten çok ileri gitmişti. Bu onun için fazla heyecan vericiydi. Yapması gereken şey hemen geri dönmek ve ait olduğu yerde, karşılama masasının arkasında durmaktı. Saat 9'dan 5'e kadar çalışacak, sonra da boş evine gidip olaysız bir günü olaysız bir akşam yemeğiyle kapatacaktı.

Bu olaysızlığın tam tersiydi. Gerçek bir film yıldızıyla konuşmak mı?

Ashley yutkunarak, parlayan ela bakışlarının altında kendini çelikleştirdi ve mankenin önündeki mindere doğru işaret etti. "Tamam, bana başlangıç pozisyonunu göster," dedi ona. "Bu arada ben Ashley'im."

"Biliyorum," dedi yaklaşarak ve yakasına iliştirilmiş metal isim etiketine dokundu. Adam elini uzatırken kızın yanakları alev aldı. "Ben Cameron."

"Biliyorum," diye yineledi, onun elini tuttu ama bileklerini birbirine değdirmemeye dikkat etti. *Ünlü kişiyi işaret eden bir koku yoktu.*

Dudakları kırırdadı ve Ashley yıldız çarpmış gibi olmamak için çok çabalıyordu ama pek iyi gitmiyordu.

"Kendimi savunmak için ezberden çalışıyordum," dedi ayağa kalkıp ayaklarını yanlış pozisyona getirirken.

"Daha iyi olacaksın," dedi ona hiç düşünmeden.

Tek bir kaşını kaldırdı ve pişmanlıkla ona gülümsedi. "Özür dilerim."

Adam dudaklarını büzdü ve kadın neredeyse tekrar özür dileyecekti ama adam elini sallayarak onu durdurdu. "Bu... aslında çocuk eldivenleriyle muamele görmemek biraz ferahlatıcı. Elinden gelenin en kötüsünü yap," dedi kollarını açarak.

"Bana tekmeni tekrar göster," dedi.

Adam yaptı ve kadın da sorunu gözetleyerek dudak *büktü*. "Tamam, ilk sorunun karşıya adım atıyor olman. Bu şekilde doğal hissediyor olabilirsin ama tüm gücünü yanlış yere veriyorsun. Sağ yerine sol bacağınla sol köşeye doğru adım at," dedi ve vurgulamak için ayakkabısının burnunu sol ayak bileğine vurdu.

Sorgulamadan onun düzeltmelerini takip etti ve tekrar tekmelediğinde sıırıttı. "Bu şimdiden çok daha iyi hissettirdi," diye itiraf etti.

Bu sıırıttı binlerce watt gücündeydi ve Ashley'in gözlerini kör etmişti.

"Tüm temel bilgilere sahipsın. Sadece döndüğünden ve kalçanı açtığından emin ol. Kaval kemiğinle vur-"

"Ayağın değil," diye bitirdi.

"Evet, anladın," dedi kadın.

Kollarını kaldırıp duruşunu bulduğunda bakışları konsantre olmuştu. Nefesini içine çekti ve ardından mükemmel bir yuvarlak tekme savurdu.

Dudakları onaylarcasına kıvrıldı ve alkışladı. "Mükemmel. Gördün mü? Kolay." "Bu harika hissettirdi," dedi ve çakmak için elini kaldırdı.

Ashley onunla ortada buluştu, elleri boş spor salonunda yankılanan bir tokatla çarpıştı.

"Yardım edebildiğime sevindim," dedi ve elini bıraktı. "Tekrar yap."

Meydan okumaya şaşırmış gibiydi ama duruşunu aldı ve bir tekme daha attı. Sonra bir tane daha.

"Peki tüm yeni spor salonu üyelerine saldırıyor musun yoksa benim acı çekmemi izlemekten sıkıldın mı?" diye sorduğunda nefes nefese kalmıştı.

Ashley'nin kalbi, adamın yüzündeki sıırıttı fark etmeden önce düştü. *Şaka yapıyordu.* "Sadece yardıma ihtiyacı olduğunu düşündüklerim," diye , onun enerjisine ayak uydurarak. "Ve burası benim spor salonum değil, ben sadece burada çalışıyorum."

Bir sonraki denemesinde ofladı pufladı. "Bunu daha kaç kere yapacağım?"

"Bunu düşünmek zorunda kalmayana kadar," dedi ona, sol omzuna hafifçe dokunarak daha doğal bir pozisyona getirdi. Boğazını temizlemeden önce bakışları bir anlığına kilitlendi. "Tekrar."

"Stellan MacKey'in burada eğitim aldığını duyduğumda, gelip kendi gözlerimle görmem gerektiğini anladım," diyen Cameron, tekme atmak için nefesini dışarı verirken bazı kelimelerinin altını çizdi.

"Hayran mı?" Ashley, onun formunu izleyerek ve ayaklarının yerleşimini gözleyerek sordu.

Ona hayranlık duymuyor ya da onu kontrol etmiyordu. Onun hareketlerini inceliyordu, hepsi bu.

Tabii.

"Hem de çok," diye cevap verdi, nefes nefese, atletin altında göğsü kabarak. Burası sıcak mıydı? "Geçen sezon ortalığı kasıp kavurdu."

"Bu sezon da ortalığı kasıp kavuracak," dedi Ashley ona. Biliyordu, çünkü onun birkaç antrenman seansına tanık olmuştu. Antrenmanlara genellikle yanında bir sürü üyesini de getirirdi ve Ashley sık sık kendini onlara bakarken bulur, böyle bir sürü dinamiğinin nasıl işlediğini uzaktan hayranlıkla izlerdi.

İki omega biraz çılgıncaydı. Ashley *bir* omega bulabilirse bundan onur duyardı. Bir betaya bile burun kıvrırmazdı. Başka bir alfaya bile!

Cameron ayağını basit bir duruşa geri attı ve onay için ona baktı.

İçindeki alfa bu düşünceye sevinmiş, yanakları sıcacık olmuştu.

Bir ona baktı, sonra başını yana eğdi. "Bana birkaç şey daha göstermek ister misin?"

Yapmamalı. O gerçekten, gerçekten- "Yardıma ihtiyacın başka hareketler var mı?"

"Eminim bir şeyler bulabilirim," diye mırıldandı, neredeyse duyamayacak kadar alçak sesle.

Oh. Bekle, ona asılıyor ? Demek istediği-

Kalbi göğsünde ters dönerek ölü taklidi yaptı ve kıvrılmış yumruğuyla boğazını temizleyerek gülümsemesini gizledi ve kokusunun onu ele vermemesini umdu.

"Memnuniyetle," diye itiraf etti. "Şimdi bacaklarını değiştir." Hayal kırıklığına uğramış görünüyordu ama duruşunu değiştirdi.

"Tamam, bu zaten berbat," dedi. "Bu tarafta dengeli hissetmiyorum."

Ashley kıkırdayarak düşüncelerini uzaklaştırdı. "Seninle işim bitene kadar bitecek," dedi.

Bunun üzerine dudakları kıvrıldı ve kızın yanaklarına sıcaklık yayıldı. Bu, onun kastettiğinden çok daha imalı gelmişti.

Cameron bir tekme daha attı, baskın olmayan tarafını kullandığı için bu seferki daha özensizdi ama çabuk öğrenen biriydi.

önceki ayarlamaları sadece orasını burasını dürterek yaptı. Tekrar denemeden önce başıyla onayladı, bu sefer daha güçlü bir çerçeveye ve öncekinden daha sert vurarak.

Kukla itiraz edercesine ciyaktadı.

"Güzel," dedi ona. "Yine."

Gülümsemeye devam ediyordu ve Ashley bunu *çok* dikkat dağıtıcı buluyordu. Spor salonunun karşısındaki kapı kart girişinin *bip sesiyle* açılıp kapandığında yuvarlak tekmesi neredeyse mükemmeldi. Dışarıdan gelen ılık hava içeri doldu ve beraberinde şehrin kokusunu, aslında tanıdık bir kokuyu getirdi. Yıllardır koklamadığı bir koku.

Ashley'in kalbi, taze kesilmiş çimenlerin topraksı ve yeşil rengiyle çarpmasıyla düştü ve dondu kaldı.

"İşte buradasın! Sonunda!" diye seslendi derin bir ses, Ashley'in tüm dünyasının sallandığından habersizdi. "Anahtar kartını birlikte almamız gerekiyordu. Beni biraz bekleyemez miydin- kahretsin," dedi, adımları Ashley'in arkasında birkaç metre ötede durdu.

Mümkün değil.

Ashley Cameron'dan uzaklaşarak aralarına mesafe koydu. Yeni gelenin bakışlarıyla buluşabilmek için yarı yarıya dönerken Cameron'ın biraz hayal kırıklığına uğramış gibi göründüğünü fark etmemeye çalıştı.

"Kahretsin," diye , adamı tanıdığına daha yumuşak bir sesle.

Alfa.

Çok iyi tanıdığı biri.

Ya da en azından daha önce biliyordu. Çok uzun zaman önce.

"Bu benim korumam olacak," diye homurdandı Cameron, ona nerede olduğunu, *kim* olduğunu hatırlatarak. Cameron'a bu şekilde yaklaşırken arka beyni ondan uzaklaşıyordu.

"Nesin sen-" diye başladı alfa ama Ashley dikkatini tekrar Cameron'a çevirdi.

"Roundhouse'un oldukça mükemmel. Bence sonrasını sen halledebilirsin," dedi omega. "Başka bir şeye ihtiyacın olursa ben buralarda olacağım. Mutlu antrenmanlar," dedi sesini hafif tutmaya çalışarak.

Burada ne halt ediyorsun? diye sormak istedi. Bunun yerine, korumaya ikinci bir bakış bile atmadan etrafından dolaştı, ona hak ettiği genişliği verdi ve masasına geri döndü.

Bakışlarını üzerinde hissetti ve nasıl yürüyeceğini hatırlamaya odaklandı. Kızı taytının içinde harika görünüyormuş olmalıydı ve umarım o herif de bunu fark etmiştir.

Masasının yanından geçip hemen arkasındaki odaya girdi ve kapı arkasından usulca kapanırken nefesini üfledi.

Yanakları öfkeyle kızarmış, yarı gömülü anılar mezardan çıkıp ona musallat olurken ateşi yükselmişti.

Kapıya yaslanarak başını kapıya çarpmasına izin verdi ve gözlerini kapattı.

Tüm spor salonlarının, tüm insanların, tüm *aktörlerin*.

Ve *bu* kişi bir *koruma* tutmak zorunda kaldı.

Alfa.

Dylan.

En iyi arkadaşı. Her zaman yanında. Sırdaşı.

Ta ki yeryüzünden kaybolana ve onunla bir daha konuşmayana kadar.

Bu oyunu iki kişi oynayabilirdi. Ve

Ashley rekabetçiydi.

2. SABIR

DYLAN

"Bu da böyle?" Cameron .

Dylan, spor salonunun zemininde donmuş bir halde *Ashley*'i izliyordu - bir *alfa*!

-Konuşmaya devam et.

Kahretsin, kokusu göğsüne bir cıvata gibiydi, narenciye, zencefil ve *alfa*. Kız uzaklaşırken kendini canlı hissetti. Hatırladığından daha uzun boyluydu ve bir ofise girip kapıyı usulca kapatırken kesinlikle ona doğru bakmıyordu bile.

Dylan onun ardından gözlerini kırıştırdı, sersemlemişti.

"Bilmiyorum bile," diye cevap verdi, sanki onu hâlâ görebiliyormuş gibi kapalı kapıya bakıyordu, yılların anıları şu anda üst üste binmişti. *Ashley* yolcu , çok daha kısaydı, yüzünün yarısı kalın ardına gizlenmişti.

İkisi de herhangi bir şey gibi görünmekten korkuyordu. Okul geceleri, yol gezileri ve kendi evinden çok onun evinde kalmak.

Cameron onun dikkatini çekmek için koluna hafifçe vurdu ve omega kollarını kavuştururken anılar kayboldu. "İşte böyle!" Cameron tısladı. "Onu korkuttun. Neden?"

Yanağının içini ısırın Dylan omuz silktilti. "Bunun şu anda önemli olduğunu sanmıyorum. Önemli olan... bu sabah bensiz gitmiş olman. Bunu yapmaman gerektiğini biliyorsun."

Dylan bu küçük pislği boğmak istiyordu. Cam bütün hafta boyunca parmaklarının arasından kayıp gitmiş, ona mesaj atmayı reddederek

Cam'in ne zaman gideceğini bilmek Dylan'ın işini imkansız hale getiriyordu.

"Başardım," dedi Cameron, Dylan bu konuyu açtığında her zaman olduğu gibi dikkati çoktan dağılmıştı.

Hayal kırıklığı içinde kabardı ve Dylan kendi kendine homurdanarak bir elini saçlarının arasından geçirdi. "Bu senin yetenekli olup olmamanla ilgili değil; bu seni güvende tutmakla ilgili. Bir daha kaçıp gitme, *lütfen*. İşimi olması gerekenden daha fazla zorlaştırma." Dylan yalvaracak biri değildi ama buraya gelmesinin *tek bir* nedeni vardı: bu inatçı, şımarık omega'yı korumak.

Cameron gözlerini devirdi. "Alfa ne o."

Dylan bunun üzerine kaşlarını çattı. Bu Cameron'ın onun tanımını yüzüne vurduğu ilk sefer değildi. Burada bir düzen vardı. "O alfayla gayet iyi anlaşıyor gibiydi," dedi başparmağıyla omzunun üzerinden işaret ederek.

Ashley. Bir *alfa*. Hâlâ aklını kurcalıyordu. Onu en son gördüğünde... şeydi. On sekiz yaşındaydı, evinin önündeki basamakta, adamın farları tarafından aydınlatılmıştı ve adam evinin önünden çekilirken el sallıyordu. Ama bunun son kez olacağını bilmiyordu.

"Şey, o-" diye kekeledi Cameron. "Büyüleyici. Sen değilsin. Onu neden kaçırdın? Bu da neydi şimdi?" diye sordu, konuyu saptırarak. "Birbirinizi tanıdığınız çok açık."

Bunu bir soru gibi sormadı.

Dylan iç çekti. "Haksız değilsin."

"Peki neden senden gözle görülür bir şekilde nefret ediyor?" Cameron sordu.

Ellerini havaya kaldıran Dylan ofladı, "*Müşterimle* tekrar konuşmadan önce beş dakikamı ayırabilir *miyim?* de benden hoşlanmayan biriyle."

Cameron bunun üzerine çenesini kapattı, dudakları inceldi. "Belki de terapi sana iyi geliyordur."

Yavaşça nefesini bırakan Dylan gözlerini devirdi. "Umarım öyledir, eğer sana katlanacaksam."

"Belki de sana anksiyete ilaçları almalıyız. Danua gibisin," diye söylendi Cameron.

Dylan'ın gözü seğirdi.

Cameron bir an için ona ters ters baktı. "Ben zaten alfaları sevmiyorum. Bana başka bir neden söyle de görelim."

Dylan, "Tanrı aşkına, seni korumak için buradayım," diye ısrar etti.

"Parmağını Ashley'e doğru sallayarak, "O zaman bütün bunların ne hakkında olduğunu söyle," dedi.

"Bana iyi bir neden söyle," diye sordu Dylan ve sonra başını salladı. "Bu seni ilgilendirmez. Ayrıca, gerçek eğitmeninin yakında burada olması gerekmiyor mu? Buna odaklan!"

Kollarını kavuşturan Cameron bakışlarını daralttı, dudaklarını büzdü. "Şimdi her zamankinden daha çok merak ediyorum. Bak ne diyeceğim," diye başladı ve bir elini kendi göğsüne koydu. "Senin işini biraz daha kolaylaştıracağım..." Burada durakladı ve Dylan sonraki sözcükleri zorla söylemek zorunda kaldığı izlenimine kapıldı. "*Davranarak*. Eğer! Eğer, bana neler olduğunu anlatırsan."

Dylan gözlerini kırptırdı. "Sen... 'uslu duracaksın'? Ne anlamda?"

"Bana en çok bilgiyi hangi anlamda sağlayacaksınız? Konumumu seninle paylaşacağım, buna ne dersin?" Cameron çantasına gitti ve telefonunu çıkardı, ekrana dokunurken Dylan'a geri döndü.

Cameron telefonu ona doğru çevirdi. "Gördün mü? Bitti."

Dylan, Cameron'ın telefonundaki bağlantısının görünüşe göre "Knothead" olmasına alınmamaya çalıştı.

Cebinde sakladığı kendi cihazı bildirimle birlikte titreşti.

Dylan bir şey söylemeyince, çoğunlukla bu inatçı omega'nın dedikodu için ne kadar ileri gidebileceğini düşündüğü için, Cam devam etti. "Ve... Hatta gizlice kaçmayı bırakmaya çalışacağım."

"Bir yere gitmeyi planlamadan önce bana haber verecek misin?" Dylan kuşkuyla sordu. Bu gerçek olamayacak kadar iyi görünüyordu.

"Evet, bana ne olduğunu anlattığın sürece."

"Pekâlâ," diye kabul etti Dylan, bu fırsatı kaçırmak istemiyordu. "çok iyi arkadaşlık." Cameron'ın gözleri neredeyse *parlıyordu*. "Sonra ben bir alfa olarak ortaya çıktım, o ise çıkmadı ve işler tuhaflaştı."

Cameron'ın yüz ifadesi hayal kırıklığına dönüştü. "Ama o bir alfa. Neyi ? Tüm hikâyeyi öğrenmek istiyorum."

Dylan ellerini yüzünde gezdirerek inledi. "Bu on yıl önceydi, şu neden bir değeri olduğunu anlamıyorum."

"Çünkü önümüzdeki iki ay boyunca burada antrenman yapacağım, işte bu yüzden. Tüm bu negatif enerjinin etrafında olmaya ihtiyacım yok," dedi Cameron. "Bu süreci mahvedecek."

"Süreç, ha?" Dylan farklı bir zil sesi duyunca düşüncelere daldı ve kapıya doğru döndüğünde Ashley'i masanın arkasında bir şey yapmadan önce kapıya bakarken buldu.

Güvenliği takdir etti ve rahatlayarak dikkatini tekrar omega'ya yöneltti.

Cameron'ın gözleri vücudunda bir aşağı bir yukarı gezindi. "Sen anlamazsın," dedi.

"Bak, antrenörün geldi," diye söylendi Dylan, fırsatını bulmuşken sohbetten kaçmak için.

Cameron, Dylan'a sırtını dönüp eğitmeni selamlamadan önce ters ters baktı ve onu resmen kovdu.

Dylan başını arkaya eğerek sabır diledi. Buna ihtiyacı olacaktı.

Cameron ertesi sabah tahmin edilebileceği gibi Dylan'ın parmaklarının arasından kayıp gittiğinde, Dylan takip uygulamasını açtı ve yeni paylaşılan iğneyi spor salonunun hemen yanındaki bir kafede buldu.

İçini bir rahatlama kapladı. Sonra da kızgınlık.

Cameron'ı bulup kafeden spor salonuna kadar ona eşlik etmesi gerektiğini biliyordu. Dylan'ın yapması gereken buydu. Bir öncekinden sonraki ilk işinde isteyeceği son şey her şeyi berbat etmektir.

Ama bu farklı bir durumdu. Daha kolay bir suçlama, daha düşük riskler. Wes Pike ona güveniyordu ve Dylan onu hayal kırıklığına uğratmayacaktı.

Ancak Cameron'a on dakika ayırmak dünyanın sonu olmazdı.

Ve bencilce, bunun kendisine, meraklı bir izleyici olmadan Ashley ile bazı şeyleri açıklığa kavuşturmak için mükemmel bir fırsat verdiğini fark etti.

Belki işleri yoluna koyarsa, tuhaf olmayacak ve Cameron'ın sinir bozucu merakını uyandırmayacaktı.

Bu da iyi bir nedendi ve Dylan yola koyuldu.

Ona bakar mıydı? Bir gün önce buna hiç meyilli değildi. Ne söyleyecekti ki?

Aptalca bir anda ilişkimizin doğasını tamamen değiştirdiğim ve sonra da kaçtığım için üzgün müsün? Tek kelime etmeden ayrıldığım ve sonra seninle iletişime geçmeye korktuğum için özür dilerim?

Bu varsayımsal durumun -Ashley'le yüzleşmenin- üzerinden yüzlerce kez geçmişti. Ama sonra yansıtıcı pencereler göründü ve her şeyi unuttu.

Tüm spor salonları arasında *buranın* onun yönettiği yer olduğuna hâlâ inanamıyordu. Kader olmalı, değil mi? Ne tesadüf ama.

Camdaki filmin arkasını göremiyordu ama kadının onu gördüğünde gözlerini devirdiğini hayal etti.

Sıcak mıydı? Terliyor muydu?

Kendini toparlayarak misafir kartını cam kapıya doğru salladı.

Bir bip sesi duyuldu, ardından kilit açıldı ve kapıyı çekerek açtı, bakışları ön masaya düşerken kendini bir idam mangasıyla karşı karşıyaymış gibi hissetti...

Masanın arkasındaki Ashley
değil. Hay sikeyim.

"," diye selamladı spor salonunun sahibi Nic.

Dylan hayal kırıklığını yüzüne yansıtmamaya çalışarak, "Günaydın," diye karşılık verdi.

Nic, "Ashley kapalıyken herkes bana öyle bakıyor," diye alay etti.

Dylan'ın yanakları kızardı ama o özür dilemeye fırsat bulamadan Nic elini salladı.

". Onun benden daha nazik olduğunu biliyorum."

Dylan kıkırdadı, Nic'in rahat tavrına rağmen gariplik onu yiyip bitiriyordu. Ashley'in her gün spor salonuna gelmemesi mantıklıydı ama o sadece...

Ne düşündüğünü bilmiyordu ama hayal kırıklığı göğsüne taş gibi oturmuştu ve boş konuşmayı seven biri değildi.

"Ben burada Cameron'ı bekleyeceğim."

"Elbette!" Nic o neşeli sesiyle "Elbette!" dedi.

Spor salonunu geçerek bir gün önce kullandıkları odaya giden koridorun yanındaki alana gitti ve bekledi. Zaman öldürmek için telefonunu çıkardı ve Cameron'dan gelen bir mesaj buldu.

Vay, gelişme-

Kahve alıyorum. Eninde sonunda orada olacağım.

Ugh!

Eğer iletişim kurma zahmetine girmezse, önümüzdeki altı ayı o küçük pisliği koruyarak nasıl geçirecekti? İşe başlayalı sadece birkaç hafta olmuştu ve Dylan, Cameron'ın sürekli kaçması ya da yeni hakaretler sıralaması dışında herhangi bir ilerleme görmemişti.

Eğer bu omega'ya bir şey olursa.

Anılar ortaya çıkma tehdidinde bulunurken gözlerini kapattı ve onları yok saymak için başını salladı.

Bu farklı türden bir müşteriydi ve Wes bu omega'yı güvende tutması için ona güveniyorsa, Dylan da kendine güvenebilirdi.

Geçen sefer de kendine güvenmiştin.

Dylan yanağının içini ısırdı ve düşüncelerini farklı bir yöne doğru zorladı.

En azından Cameron'ın konumu paylaşılmıştı, böylece ona göz kulak olabilirdi. Ama bu *işbirliğinin* bir bedeli vardı. Dylan ona ne söyleyecekti? Gerçeği mi?

Gözlerini deviren Dylan beklerken kendi kendine bazı esneme hareketleri yaptı. Betanın birkaç kez kendisine baktığını hissetti ve Dylan her seferinde bakışlarını kaçırdı.

Ashley'nin bugün izinli olması berbattı. Onu görmeyi dört gözle beklediği bir sır değildi, ama o aynı şekilde hissetmiyor gibi görünüyordu.

Onu suçladığımdan değil.

Onunla konuşmanın bir yolunu bulması gerekecekti. Gençken bu çok kolaydı, sanki ikinci doğaları gibiydi. Birbirlerine takılırlar ve yanlışlıkla evlerine biraz fazla yaklaşırlardı. Sonra bu konuda güreşirler ya da diğerini bunu telafi etmek için aptalca bir şey yapmaya cesaretlendirirlerdi.

Ama şimdi durum farklıydı. Bir süre aynı spor salonunda olacaklardı - boşluğu doldurmanın bir yolunu bulabilir miydi? O

bir özürle başlayabilir. Tercihen seyirci olmadan.

"Nasıl gidiyor?" Nic sordu ve Dylan yerdeki koltuğundan irkildi, bir eli ayakkabısının burnunu kavramıştı. Masadan ne zaman ayrılmıştı ki?

Dylan'ın kafası o kadar karışık ki farkındalığı bile bok gibiydi. *Aptal.*

"Uh... her şey yolunda. Neden?"

Nic, "Böyle esneyerek bir kasını çekeceksin," dedi. "Yardım ister misin?"

"Şey, ah-" Dylan daha inkâr edecek bir cümle kuramadan Nic onun karşısına aynı pozisyonda oturdu ve Dylan'a kendisini taklit etmesini işaret etti. "Tamam o zaman," diye mırıldandı Dylan, başka seçeneği yoktu.

Nic'in gözlerinde bir pırıltı varsa bile Dylan bunu yakalayamayacak kadar şaşırılmıştı.

"Sırtını bir fermuar gibi düşün, tamam mı?" Nic başladı ve Dylan isteksizce onu takip etti. "Her seferinde bir omur."

İyi hissettirdi ve Dylan, Nic'in onu farklı bir esnemeye yönlendirmesine izin verirken onaylayarak homurdandı.

"Yani, sen bir koruma mısın?" Nic sordu.

Döndükleri için Nic, Dylan'ın yanağını nasıl ısırıldığını göremiyordu. Havadan sudan konuşmaktan nefret ederdi ve insanların laftan anlamaması onu rahatsız ederdi. "Evet, o benim."

"Kulağa stresli geliyor."

Dylan "Olabilir," diye geçiştirdi. "Şehirde yeni misiniz?"

Dylan şüphelenmişti ama bu, önümüzdeki birkaç ay boyunca sık sık gidecekleri spor salonunun sahibiydi. Ashley'nin patronu.

"Aslında ben burada büyüdüm. Sadece eve gelmeyeli uzun zaman oldu". Gördünüz mü? İyi oynayabiliyordu.

Diğer tarafa doğru döndü, sırtı birkaç yerden patladı. "Neden geri döndün?"

Dylan betanın kokusunda tuhaf bir şey hissetmedi, çoğunlukla spor salonunu dolduran temizlik spreyinin kimyasal limon kokusuyla kaplıydı. "Bu işi kabul ettim ve beni buraya getirdi."

"mı?"

Dylan bu bariz soru karşısında o kadar dehşete düşmüştü ki sadece "Hayır mı?" diye cevap verebildi. Bunun ne önemi vardı ki?

"Bu bir omega'ya bakmayı zorlaştırmıyor mu? Eğer ikiniz de çiftleşmemişseniz."

Cam çiftleşmemiş olabilirdi ama *bekâr* değildi. Gerçi Nic bunu bilmiyordu, dünyanın geri kalanıyla birlikte. Dylan, bırakın hepsini, bu sorulardan birine bile Nic'e cevap vermek zorunda değildi. Ama yine de, Ashley'nin gözüne girmek istiyorsa, patronunu kızdırmak muhtemelen iyi bir başlangıç olmayacaktı.

"Ah, hayır. Bir müşteriyle eşleştirilmeden önce uyumluluk testleri yaparız, böylece herhangi bir sorun yaşanmaz."

Ortaya geldiklerinde Nic ayağa kalktı ve Dylan onu takip etmeyi tercih etti, ancak Nic, iyi-

Bu herif Dylan'ın omzuna sertçe bastırdı ve onu sırt üstü yatırdı. Nic *zararsızdı* -hareketlerinde en ufak bir saldırganlık belirtisi yoktu- ama Dylan şaşırmıştı.

"Hey, ne oluyor lan-" diye tersledi, ses tonunda biraz havlama vardı.

Onu yere yatırmak cinsel bir hareket değildi. Tam tersi. Dylan gülmek istedi ama bu cüretkârlık karşısında o kadar şaşırmıştı ki ağzını kapalı tuttu. Nic'in biraz tuhaf bir kuzen gibi iyi niyetli bir havası vardı.

Nic ayakkabısını kavradı ve kaldırdı, Dylan'ın diz arkası kırışları şarkı söyleyene kadar bacağına baskı uyguladı.

Nic ona doğru sırtarak, "Saçmalamayı keselim," dedi. Tepedeki floresanlar yüz ifadesini gölgede bıraktığından, beta biraz... korkutucu görünüyordu.

Nic, "Ashley bana senden biraz bahsetti," diye devam edince Dylan hırıltısını bastırdı. Nic'ten kötü bir niyet sezmemişti ama burnunu kesinlikle ait olmadığı bir yere sokuyordu. "Sorun çıkarmak için mi buradasın?"

"Onun için değil. Ben işimi yapmak için buradayım," dedi Dylan, Nic'i inceleyerek.

Eğer yanılmıyorsa, beta hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. "Şey. Antrenman *zorlayıcı* olabilir," dedi Dylan'a kaşlarını kaldırarak. "Ve genellikle, biraz ısınma uzun bir yol kat edebilir."

Beta bir rutinden bahsetmiyordu.

Ashley'den mi bahsediyordu, yoksa Dylan onu tekrar görmeye o kadar takılmıştı ki, olmayan ipuçlarını mı arıyordu?

"Isınmak... önemli," diye tahmin etti Dylan.

Nic manyak gibi başını salladı. Dylan betayı sevdiğine karar verdi. "Aynen öyle. Bir kasın rutine alışması zaman alır. Özellikle de bu rutin tanıdık bir yüz tarafından kesintiye uğratılmışsa."

"Doğru..." Şimdi Dylan kendini biraz kaybediyordu ve Nic bunu açıkça görebiliyordu.

Öfkeyle geri çekildi ve Dylan bacağını yere indirdi.

Nic sonunda, "Sabırlı ol," dedi ve Dylan'a diğerini kaldırmasını işaret etti.

Kaşlarını çattı ama Nic sadece ona baktı ve Dylan iç çekerek işbirliği yaptı.

Sabır. Cameron söz konusu olduğunda Dylan'ın sabrı tükeniyordu ama Ashley için? İdare edebilirdi.

Bir sonraki eğitim gününde onu tekrar yakalamaya çalışacaktı. Dylan, Nic'e tekrar ne zaman çalışacağını sorabileceğini düşündü ama bu nedense yanlış geliyordu. Sürüngen olmaya çalışmıyordu, sadece bu olayı mümkün olduğunca acısız hale getirmeye çalışıyordu, çünkü önümüzdeki birkaç hafta boyunca Cameron'ın eğitimi için bu spor salonunu kullanacaklardı.

Dylan'ın en son isteyeceği şey Cameron'ın onu vibe'ı öldürmekle suçlamasıydı.

Brat.

Sanki çağrılmış gibi, omega kapıdan içeri girdi. Nic uzaklaşırken Dylan rahat bir nefes aldı.

Cameron ise rahatlamış görünmüyordu, Dylan'ın yanına gelmeden önce Nic'e selam bile vermedi. "Ne diye aylaklık ediyorsun? Bir sorunumuz var," dedi. Dylan onun gözlerinin etrafındaki stres çizgilerini ve her zamanki donuk kokusundaki ekşi notayı fark etti.

Dylan içgüdüsel olarak çıkışları ve pencereleri kontrol etti ve fiziksel bir tehdit bulamadı ama omega belli ki bir şeylerden dolayı sarsılmıştı, beyaz parmak eklemleriyle kahvesini tutuyordu.

"Ne oldu?" Dylan kazıyı görmezden gelip ayağa kalkarak sordu.

"Eğitmenim lanet olası hastanede," diye tısladı, dudakları ince, mutsuz bir çizgi halinde düzleşti.

"Ne?"

"Evet, dün burada tanıştığımız kişi mi? Ayağını kırdı!" Cameron bir elini saçlarında gezdirdi ve bu sabah ilk kez olmuyordu. Dylan'ın genelde tertemiz olan bu omega'da gördüğünden çok daha dağınıktı.

"Bu senin için ne anlama geliyor?" Dylan sakince sordu, Cam'in gergin enerjisini mantıklı bir çözüme odaklamaya çalışıyordu.

"Kickboksun temellerini öğrenmeme yardım etmesinin imkânı yok," dedi Cameron, sanki çok açılmış gibi bir kolunu uzatarak. "Yani bu film için benden istedikleri üç dövüş tekniğinden birinden mahrum kaldım. Siktir!" Cameron'dan sızan stres, kokusunun tatlı notalarını acılaştırdı ve Dylan'ın ilk dürtüsü yatıştırmak oldu.

Bunun yerine, sorunu doğrudan ele almaya karar verdi. "Ne yapmak istiyorsun?"

"Bilmiyorum!" Cameron tersledi. Kollarını kavuşturmuş, içine kapanmış ve endişeliydi. "O adamdan gerçekten hoşlanmıştım. O bir betaydı, bu yüzden onunla kendimi güvende hissettim. Production, yerime birini bulmak için bana geri döneceklerini söyledi ama bu adamı bulmamız çok uzun sürdü ve-"

Dylan, "Muhtemelen sana bir alfa gönderecekler," diye tahmin yürüttü.

Cameron'ın kaşları bu düşünceyle çatıldı ve Dylan istemeden de olsa sorun çözme moduna geçti. Belki *bunu* düzeltebilirdi.

"Onlardan önce birini bulabilir miyiz? Saçını başını yolmak istemeyeceğin birini tanıyor musun?"

Etrafta birkaç fikir savurdular ama birkaç dakika sonra bir sonuca varamadılar. Cameron gittikçe sinirleniyordu ve kokusu neredeyse morarmış, hatta matlaşmıştı.

Nic, "Böldüğüm için özür dilerim," diye seslendi ve Dylan betanın çok uzağa gitmediğini, dinlerken zaten temiz olan makineyi sildiğini fark etti. Dylan gözlerini devirmekten kaçındı. "Elimde değildi ama kulak misafiri oldum," dedi ve Dylan'ın dudakları seğirdi.

Dylan onu yanına çağırdı ve Cameron ofladı. "Ne oldu?"

"Eğer önerilere açıksanız, şu anda yeni müşteriler arayan bir eğitmenim var."

"Kim o?" Cameron sordu.

"Adı Ashley," diye Nic.

Dylan Cameron'ın tüm duruşunun değiştiğini gördü. Daha dik , kolları yana düştü, ifadesi yumuşadı.

"Bunu kabul etti mi?" Dylan şaşırarak sordu.

Nic cep telefonuna baktı ve bir mesajın önizlemesini okumak için ekrana dokundu. "Elbette, az önce."

"Hızlı hareket ediyorsun," diye gözlemledi Dylan.

Nic omuz silkti, gülümsemesini gizlemeye çalıştı. "Sadece yardım etmek için buradayım." Cameron dudağını çiğneyerek, "O bir alfa," diye mırıldandı. Dylan kaşlarını kaldırdı, içi şaşkınlıkla dolmuştu. "O bir alfa." "Bunu biliyorum," diye cevapladı Cameron. "Ben hâlâ varım."

Nic'in sırtışı serbest kaldı. "Mükemmel. Seni zaten ayarladığımız programa uymak istiyor musun?"

"Bu onun için işe yarıyor mu?" Cameron sordu.

Nic, kanaryayı kapalı kedi gibi hâlâ gülümseyerek, "Eğer , eminim sana haber verecektir," dedi.

Cameron'ın Dudaklar kıvrılmış yukarı içine a eşleştirme Gülümse, ve Dylan iç çekti.

Özür dileme şansını elde edecek gibi görünüyordu. Hepsi.

3. BAŞ AĞRISI

ASHLEY

Dylan ona ters ters bakıyordu.

"Senin derdin ne?" diye sordu, ayağını yanındaki metal bankın üzerine vurarak.

"Bu çok iğrenç," dedi, metal masanın karşısından ona doğru burnunu kırıştırarak.

Ashley ona inat, dondurma kulesinin kenarından kocaman bir şerit yaladı. Waffle külahının üzerinde tehlikeli bir şekilde sallanıyordu ve bir damlası yırtık kot pantolonuna düştü.

Dylan'ın bakışları damlaya kilitlendi ve Ashley'in yanakları kızardı. Kendini daha fazla utandırmadan önce bir peçeteye damlayı sildi.

"Alacağın bu işte," diye şaka yaptı ve kadın dilini ona doğru uzattı.

On yedi yaşında olan Ashley öfke doluydu ve kolayca sinirleniyordu. Sinir bozma işini genellikle Dylan yapıyordu.

"Kıskanıyorsun çünkü çikolatadan başka bir şey alamayacaksın."

"Bozuk olmayan bir şeyi neden tamir edelim?" diye sordu. "Çikolata asla başarısız olmaz." "Her aynı şeyi almanın neresi eğlenceli?" tartışıldı.

"En azından her seferinde beğeneceğimi biliyorum."

"Sevmediğim bir lezzet bulamadım," diye belirtti.

"Henüz."

Ashley gözlerini devirdi matcha ve vişne karışımı dondurmadan bir topak daha yaladı. Tadı biraz çimenliydi ama bunu itiraf etmeden önce öldü.

Başka bir grup genç geldi ve Dylan ile Ashley'in koyu renk kıyafetlerine, sanki moda suçu işleyen onlarmış gibi, hakiler ve formalar giyerek alay etme cüretini . İğrenç.

"Buradan çıkmak ister misin?" diye sordu.

"Aynen öyle," dedi ve bacaklarını banktan aşağı sarkıttı.

Dylan'dan daha kısaydı ve yan yana yürüdüklerinde, dondurmacıdan çıkıp parktaki kaldırımı takip ettiklerinde bu her zamankinden daha belirgindi. Henüz büyümemişti. Belki de sonsuza kadar böyle kalacaktı, Dylan'a bakarken Dylan onun üzerinde yükseliyor, onu koruyordu.

Bu en kötü şey mi olurdu?

Belki de Ashley, Dylan'ın bakmak zorunda olduğu bir başka kişi olmak istemiyordu. Büyük omega kız kardeşi yeterince baş belasıydı.

Böylesine sıcak bir gece için yürüyüş yolu çoğunlukla boştu, bu yüzden sessizce yürüdüler. Elleri birbirine değdi ve Ashley fark etmemiş gibi davrandı.

Ağır kaküllerinin arasından ona baktı ve aniden çimento gibi hissettiren dondurmaya yuttu.

"Sanırım ben bir beta adayıyım," diye itiraf etti. Bunu dayandırması gereken tek bilgi, sınıflarının çoğunun şimdiye kadar sunum yapmış olması ve geriye kalan birkaç kişiden biri olmalarıydı.

"Bunu sana söyleten ne?" Dylan ona bakarak sordu.

Gözleri buluştu ve adam yanaklarının pembeleştiğini görmeden önce göz temasını kesti.

Ashley'in kokusu gelmiyordu ama beklentiyle doluydu. "Sadece farklı hissetmiyorum."

"Beta olmak istiyor musun?"

Ashley omuz silkti. bir omega olarak sunmak özeldi. Bir alfa olarak, bir kız olarak ortaya çıkmak neredeyse imkansızdı.

"Sanırım beta beklenen şey," diye karar sonunda. Adam homurdandı. "Yani doğal olarak bundan nefret ediyorsun," diye alay etti.

"Doğal olarak," diye alay etti. Ashley özel olmak istiyordu. Kim istemezdi ki?

"Kim bilir, belki de sınıfımızda bir alfa olarak sunum yapan ilk kız sen olursun."

"Pek olası değil," diye mırıldandı.

"Mezuniyetine birkaç ay var. Belki de henüz senin için zamanı gelmemiştir," diye düşündü Dylan.

"Nasıl hissediyorsun?"

Omuz silkti. "Pek farklı değil. Eminim ben de bir betayımdır."

"Ama baban bir alfaydı," diye dikkat .

"Benim annem de seninki gibi bir betaydı," dedi. "Ne olacağını kim bilebilir?"

Otoparka doğru ilerlerken aralarında bir süre sessizlik oldu.

Dylan'ın külahı bitmişti ve Ashley daha yarısına gelmişti.

", , " dedi ve arabaya binmesini işaret etti.

"Dondurma?" diye sordu. "Arabada mı?" Dizine düşen o damla yine aklından geçti.

Arabanın üstünden ona göz kırptı. "Özel ayrıcalıklara sahipsin."

Ashley o anda dondurmanın neden midesinde dönüp durduğundan emin değildi ama içeri girdi.

Dylan arabayı çalıştırıp onları otoparktan çıkarırken tek bir damla bile kaybetmemek için son derece dikkatliydi. Dylan trafiğe kolayca karıştı ve on beş yaşından beri ikisinin de takıntılı olduğu bir rock grubu olan Chemical Imbalance'ı açtığı anda yolcu koltuğunda oturmaktan memnundu.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu.

"Madem sunum konusunda bu kadar endişelisiniz, neden bazı testler yaptırmıyoruz?" diye sordu.

Ashley gözlerini kırptırdı. Bu neden hiç gelmemiştir?

"Gerçekten mi?" diye sordu.

"Evet, neden olmasın? Onları şimdi almak zorunda değiliz, sadece elimizde bulundurabiliriz," diye detaylandırdı.

"Bu harika bir fikir," diye itiraf etti. "Sanırım seni bu yüzden yanımda tutuyorum."

"Evet, o ve ben senin sürekli arabamı," diye homurdandı.

Neredeyse boş olan külahını bir kılıç gibi sallayarak, "İleri, benim sadık küheylanım," dedi.

"Lütfen ön camıma dondurma fırlatmayın," diye yalvardı.

"Yapmayacağım, yapmayacağım," dedi, son kalan otu ve kirazı yutup külahı çtırdatarak.

İşini bitirdiğinde yerel bir eczanenin önünde durmuşlardı. Sinirleri düzensiz bir şekilde dalgalanıyordu.

"İyi misin?" diye sordu, arabanın etrafında dönerken ona Adam o anda ona seksi gelmişti. Kestane rengi saçları böyle alnına dökülmüş, daha uzun boylu, en sevdikleri grubun tişörtünü giymiş ve her zamanki kot pantolonunu giymişti. Garip, çelimsiz Dylan'a ne olmuştu?

Yanakları tekrar kızardı ve bundan nefret etti. "Evet, yolu göster," diye karşılık verdi. O anda, yanaklarını gizlemek için ağır kakülleri ve eşit derecede koyu saçlarına kat kat eklediği saçları için şükretti.

O ve Dylan yıllardır arkadaştlar. En iyi arkadaşlardı, daha fazlası değil. Sahip oldukları şey özeldi ve öyle kalmasını istiyordu.

Eczaneye girmek yasak gibi geliyordu ama Dylan kendinden emin bir şekilde tezgâha doğru ilerledi ve onlar için iki hormon testi istedi.

Testler ücretsizdi, bu yüzden tek yapmaları gereken onları poşetleyip etmeden önce kimliklerini kontrol etmekte.

Dışarı çıktıklarında Ashley, "Bu kolay oldu," dedi. "Sana söylemişim," dedi. "Onları şimdi mi almak istersin, yoksa beklemek mi?"

Midesi sinirden kıpır kıpır oldu. "Bilmiyorum." Ya sonucu beğenmezse?

"Hey," dedi adam ve kadın arabanın yanından kaldırıp adamın bakışlarıyla buluştu.

"Sıkıcı bir beta olsan bile yine de arkadaşın olacağım," diye söz verdi.

Ashley gözlerini devirdi. "Aynen, salak."

Ona bir sırıtış attı sonra arabaya bindi, Ashley de onu takip etti.

"Bekleyebiliriz," diye karar verdi. "Al, neden eve götürmüyorsun?" Kendininkini çantadan çıkardı, sonra da plastiği uzattı.

bitti. "Bir şey tespit etmezse her zaman daha fazlasını alabiliriz."

"Teşekkürler," dedi ve kaşlarını çatarak plastik torbanın içinden logoya baktı.

"Eve gitmeye hazır mısın?" diye sordu.

"Evet, sanırım," dedi. "Okul gecesi olduğu annem muhtemelen eve erken dönmemi isteyecektir."

Annesi umursamadığı için Dylan'ın onunla kalmaya üzerinden çok zaman geçmemişti. Ama bu... Tanrım, bu noktada aylar önce olduğunu tahmin ediyordu. Bu ne zaman olmuştu?

Onu davet etse garip olur muydu?

Bir şey onu bu seçeneği dile getirmekten alıkoydu.

"Harika," dedi. "Eve gidip Gemma'yı kontrol edebilirim."

Gemma en büyükleriydi, kümesten ilk uçan oydu. Aynı zamanda bir omega idi, bu yüzden Dylan ilk üniversite dönemi için gergindi.

Ashley, Gemma'nın kendisi gibi güçlü, bağımsız bir genç kız olduğunu ve kendi çaresine bakabileceğini düşünmekten hoşlanıyordu.

Yine de Ashley bir omega değildi.

Dylan müziği açtı ve rock grubuna korkunç bir şekilde eşlik ederken Ashley'i tüm düşüncelerden uzaklaştırmayı başardı. Her zaman olduğu gibi, Dylan Ashley'in yanında kendisi gibi olabildiği tek kişiymiş gibi hissediyordu.

Evine vardıklarında Ashley eşyalarını topladı, kapıyı açtı ve ona bakmak için döndü. "Eve gittiğinde bana mesaj at, aptal," diye alay etti.

"Yapacağım, pislik," dedi.

Dünyadaki her şeyin bir kez daha yoluna girdiğini hissederek arabadan indi ve adamın farları nihayet arabanın geçerken kendini eve bıraktı.

"Tatlım, sen misin?" diye annesi.

"Benim!" dedi ve aşağı inmeden önce eşyalarını odasına götürdü.

"Günün nasıl geçti?" diye sordu annesi.

"Ah, bilirsin işte," diye düşündü o ergen .

Annesi usulca gülümsedi, okuduğu kitabı kapattı ve kanepeyi okşadı. "İş yerindeki bir sık kafalının hikayesini dinlemek ister misin?"

Ashley kıkırdadı. "Ona bildirdin mi?"

"Elbette."

"Anlat," dedi Ashley.

Tuhaf hislerine, yaklaşan mezuniyetine ve finallerine rağmen Ashley oturdu ve bir beta olan annesinin bir alfa aptalına haddini bildirdiği hikâyesinin tadını çıkardı.

Belki Ashley de onun gibi olsaydı, beta olmak o kadar da kötü olmazdı.

Siktiğimin Dylan'ı.

Hâlâ sersemlemişti.

"Vay canına," dedi Jordan ve hasır koltuğa yaslandı, alfa kokusu şaşkınlıktan acılaşıyordu. "On yıl sonra, öylece... ortaya mı çıktı?"

"Sanırım!" Ashley iç çekerek ellerini havaya kaldırdı. "Onu on sekiz yaşımdan beri görmedim. Ya da duymadım-"

"Tek bir kelime," diye bitirdi Kenzie başını sallayarak. Bu noktada hikâyeyi pek çok kez dinlemişlerdi. "O alfanın cüreti."

Jordan'ın kaşları çatıldı. "Neden spor salonundaydı?"

"Ah," dedi Ashley bir el sallayarak ve minderlerde onlara katıldı. Akşam sıcaklığından çok telaştan dolayı kendini sıcak hissediyordu. "Spor salonuna yeni gelen bir müşterinin koruması."

Her iki arkadaşı da hayal kırıklığına uğramış görünüyordu ve o da gözlerini devirdi. "Oraya sadece benim için gelmedi, spor salonunda olmak bir nedeni vardı."

Jordan, "Bu hayal kırıklığı yarattı," diye mırıldandı.

Kenzie onun koluna vurdu. "Hayır, değil, çünkü Dylan'dan hoşlanmıyoruz, unuttun mu?"

"Dylan'dan hoşlanmadığımızı elbette biliyorum," diye cevap verdi Jordan. "İşte bu yüzden, eğer senin için oradaysa onu görmezden gelersen daha lezzetli olur."

"Ama değildi."

Kenzie alkışladı. "Onu görmezden gelmek iyi hissettirdi mi? Sanki üstünlük sendeymiş gibi?"

Onların desteği karşısında Ashley'nin dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Aslında öyle oldu. Onu tekrar görürsem ona ne söyleyeceğimi hep merak etmişimdir ama bunun yerine... çok sinirlendim ve kendimi kapattım. Dürüst olmak gerekirse, hak ettiği de bu." Ashley gözlerini kapattı. "Yüzümün ısındığını hissettim ve sanki on sekiz yaşındaymışım gibi yeniden çok öfkelen dim."

Bu kez onu teselli etme sırası Jordan'daydı ve Kenzie'yle birlikte onu kucakladılar. Kenzie'nin sessiz beta kokusu Jordan'ın alfa kokusu kadar rahatlatıcıydı. İlk tanıştıklarında bu şekilde bağ kurmuşlardı -aynı spor salonunda iki dişi alfa; ne şansları vardı ki?

Ashley bu ikisini seviyordu, en iyi arkadaşlarını. Belki bir zamanlar, Jordan ve Ashley'in alfa arka beyinlerini kontrol altında tutmak için üçü bir araya gelmeyi düşünmüştü, ama Ashley bir arkadaş grubu istemiyordu. O fantezi istiyordu; bağ arkadaşları istiyordu.

"Hey, o pisliği on yıldır ilk kez gördüğüne göre, benim çok daha iyi idare ettin."

Ashley omuz silkti ve çıkıp koltuğa gömüldü. "Ben bile bilmiyorum. Son duyduğumda toparlanmıştı ve bir omega arıyordu."

İçini bir acı kapladı ve Ashley kendine bunun yersiz olduğunu söylemeye çalıştı. Dylan, onun bir alfa olduğunu bile bilmeden gitmişti. Bu yüzden gitmiş olamazdı.

"Ne yapacaksın?" Kenzie ona doğru eğilerek sordu. "Eğer bu kadar uzun süre senin salonunda kalacaksa?"

Ashley inledi ve onların rahatlatıcı kokularını içine çekti.

"Bunu düşünmek bile başımı ağrı tıyor," diye mırıldandı.

Dylan'a çok kızgındı! Önemli bir şey değilmiş gibi ortaya çıktığı için. Kendisini yine çok genç, güçsüz ve aptal hissettiği için.

Belki de ertesi gün yeni müşterisinden önce kişisel bir seans yapmalı, biraz stres atmalı.

Ashley spor yapmayı seviyordu, sıkı ve terli bir antrenmandan sonraki o tüy gibi hafif hissi seviyordu, hatta seyircilerle birlikte kaldırmayı bile seviyordu ve

Onun yarısı kadar belalı olmayı dileyen kıskanç erkeklerin bakışlarını hissetmek.

"Sanırım birikmiş PTO'larımın bir kısmını nakde çevirebilirim..." Ama bu öneri onu rahatlatmadı.

"Ama sen işini seviyorsun. Bu pislik alfanın bunu mahvetmesine izin verme," dedi Jordan.

Haklıydı. Ashley PTO'sunu kullanmayacağını biliyordu. "Haklısın. İşimi seviyorum ve bu işte çok iyiyim." Yetkili olmayı, müdür olmayı, spor salonunu sorunsuz bir şekilde yönetmeyi seviyordu. Ve tabii ki, spor salonunu istediği zaman ücretsiz kullanmak gibi avantajları da.

"Evet, Alfa!" Kenzie tezahürat yaptı.

Cesaretlenen Ashley başını salladı. "Ve yeni bir müşterim de var-Nic bugün bana mesaj attı." Eğitim, maaş çekinde biraz daha fazla para kazanmak için iyi bir yoldu.

Müşterisinin bir pislik olmamasını umuyordu. Pek çok erkek, bir *kadının* onları çalıştıracağını fark ettiklerinde onu ciddiye almayı reddediyordu - bir alfa olmasına ve muhtemelen maksimum ağırlıklarını kolayca kaldırabilmesine aldırmadan.

"Bu seni meşgul eder, değil mi? Dylan'ın orada olduğunu muhtemelen fark etmezsin bile," diye belirtti Kenzie.

"Çok haklısın. O buna değmez bile," diye onayladı Ashley.

Giriş formlarını okuması, hedeflerinin ne olduğunu, nereye varmak istediklerini görmesi ve onları oraya sorunsuz bir şekilde ulaştırmak için bir plan yapması gerekiyordu. Yoğun bir iş.

Ama önce rahatla. Bütün bunları yarın da yapabilirsin.

Yarın.

Jordan sanki onun aklından geçenleri okumuş gibi öne doğru eğildi ve içinde bir esrar bulunan küçük plastik bir tüpü masanın üzerinden kaydırarak sorgulayıcı bir bakışla kaldırdı. Ashley doğrulup oturdu ve bir sonuca vardı.

Ashley, "En iyi hayatımı yaşayacağım, bu yeni müşteriyi eğiteceğim ve bunu yaparken seksi görüneceğim ve o acı çekebilir, umurumda değil," dedi.

"Evet!" Kenzie tezahürat yaptı ve Jordan'a devam etmesini işaret etti. "En azından bunu hak ediyor."

Kenarlarını sıktı ve tüp *bir patlamayla* açıldı ve esrar kokusu odaya yayıldı.

"Bu ona gününü gösterir. Görmezden gelinmeyi nasıl sevdiğini görsün," dedi Jordan başını sallayarak.

"Muhtemelen onu o kadar sık görmeyeceğim bile. Benim çalışma saatlerim oldukça düzenli, ama onun müşterisine ne tür bir çılgın program uygulayacaklarını kim bilebilir?"

Kenzie artık yanmakta olan esrarı ona uzattı ve Ashley derin bir nefes aldı, üçü Kenzie'nin dairesindeki kanepede otururken duman ciğerlerini doldurdu. Arkalarındaki pencere açıldı ve esinti dumanı öğle vaktine doğru çekerken duman havada sarsılıyordu.

"Bu bana Dylan'ın korumalığını yaptığı adamı hatırlattı. Bize kim olduğunu söyleyecek misin?"

Ashley dudağını çiğnedi. Üçü arasında sır yoktu ama Ashley spor salonunun müşterilerini koruyordu, her yeni müşteri için imzalamak zorunda olduğu Gizlilik Sözleşmelerinden bahsetmiyorum bile.

"Size söyleyemem, söyleyemem!" diye ısrar etti, ikisi de inlediğinde.

Jordan başını sallayarak, "Çok iyisin," dedi. "Ama baskı yapmayacağız, değil mi?" Jordan Kenzie'yi dürterek sordu.

Gözlerini devirdi ve başını salladı. "Baskı yapmayacağız," dedi, sırtımdan ve göz kırpmadan önce bu konuda somurtkan bir sesle.

"Dylan'dan bahsettiğinizde sahnede yeni birinin olduğunu neredeyse unutuyordum."

Ashley'de kesinlikle yoktu. Cameron Thomas'ın gerçekte ne kadar yakışıklı olduğunu hatırladığında bile hâlâ biraz şaşkıındı. Ama şimdi Dylan'ın yeniden ortaya çıkmasıyla her şey gölgelenmişti.

Ugh.

Bunca yıl sonra bile her şeyi mahvetmeyi başardı.

Belki de, eğer şanslıysa, onu çok fazla görmek zorunda kalmayacaktı.

He

psi Biri kesinlikle umut edebilir.

"İyi haber şu ki, birilerinin kıcını tekmeleyeceğim. yarın gibi."

"Ooh, umarım *eğlenceli biridir*," dedi Kenzie göz kırparak.

Ashley gözlerini devirdi, yanakları pembeleşti. Kendisi dışında etrafındaki herkesin onu toparlamaya çalışmasına izin verdi.

"Evet, belki de ."

4. YENİ MÜŞTERİ

ASHLEY

"O. Pislik," diye tısladı.

Daha iyi bilmeliydi.

"Nic!" diye homurdandı. "Dün düşündüğüm her şeyi geri alıyorum," dedi bilgisayara. "O berbat bir patron. Her şeye burnunu sokan, meraklı, işe yaramaz bir aşk tanrısı özentisi."

Sanki bir sitcom'daymış gibi masanın arkasındaki kameraya dönerek ters ters baktı ve adamın kasetleri geri aldığında bunu göreceğini umdu, tabii bunu yaptıysa.

İyi bir önlem olarak iki eliyle kamerayı da kapattı.

Doğal olarak o sırada kapı bip sesiyle açıldı.

Ellerini arkasına götürerek ve profesyonel görünmeye çalışarak döndü.

"Her şey yolunda mı?" Dylan dudakları seğirerek sordu. Ashley'nin bakışları daha da parladı.

Ew.

Tüm bu durumun bir başka dezavantajı da buydu, bu pisliğe bir sonraki... bakışları ekrana kaydı. Sekiz hafta!

Gözleri seğirdi.

"Tamam, anladım, beni gördüğüne hâlâ sevinmedin," dedi Dylan, avuçlarını masum bir hareketle kaldırarak.

Bakışları alfaya döndü, kokusu kızgınlıkla ısıırıyordu.

Dylan şaşkın şaşkın baktı, ağzı kapanmadan önce açıldı. Onun kokusunun kendisini on yıl öncesine, çimenlerin üzerindeki çiy daha buharlaşmadan birlikte dışarıda oturdukları Pazar sabahlarına götürmemesini diledi. En iyi arkadaşını kaybetmiş, üzgün, incinmiş, kafası karışmış on sekiz yaşında bir çocuk olduğu zamanlara.

"Demek artık bir alfasın." Sanki kastettiği kelimeler bunlar değilmiş gibi gözleri büyüdü.

Ashley gözlerini kırptırdı. "Aslında öyleyim." O bir alfaydı ve adam onun bölgesindeydi ve artık aşık olduğu bir genç kız değildi.

Dylan'ın dudakları aralandı ama daha bir şeyler söylemeye fırsat bulamadan Dylan onun sözünü kesti.

" etme," diye tersledi. "Cameron'ı eğitmek için buradayım, seni değil. Medeni olabilirim. Sadece sinirlerimi bozma." "Ama ben-"

Kaşlarını çatması yine sözünü kesti ve o anda, nihayet büyüme hamlesini gerçekleştirdiği ve bunu avantajına kullandığı için mutluydu. Dylan hala daha uzun olsa da, çok fazla değildi, bu yüzden onun bakışlarını bir meydan okuma olarak karşıladı.

Dylan yutkundu ve önce gözlerini indirdi. "Anladım. Yolundan ."

"Güzel," dedi Ashley. "Git Cameron'ı orada bekle," dedi ve köseyi işaret etti.

"Peki ," dedi Dylan ve topuğunun üzerinde döndü.

İçini bir sıkıntı kapladı, çünkü bir zamanlar bu hafif, alaycı ses tonu onu güldürürdü, ama bu sefer kendini kilitledi ve toparlamaya çalıştı.

Ne olmuş yani? Dylan buradaydı. Geç bunları. Odaklanması gereken Cameron vardı. üzerinde.

Konuşma .. Bu alım formlar vardı dolu dışarı kusursuz bir şekilde.

Cameron bu konuda ciddiye.

Bu onu şaşırtmamalı. Ekrandaki karakter olan Axel Stevens ciddi, saçmalamayan bir adamdı. Ama dün bir anlığına gördüğü Cameron... şakacıydı. Sevimli.

Birkaç not alırken dudaklarını büzdü, nereden başlamaları gerektiğini ve nereye varacaklarını karşılaştırdı.

Bunu gerçekten eyleme için kendini hazırladığı sırada kapı çaldı. Onu görmeden önce kokusunu almıştı ve bastırıcı ilaçların etkisiyle körelmiş olsa bile bal ve vanilya kokusu ağzını sulandırmıştı.

Güneş gözlüklerini başının üstüne doğru itti ve o milyon dolarlık gülümsemesiyle sırıttı. "Günaydın Ashley," diye mırıldandı neredeyse.

Yutkundu ve masaya yaslandı, kollarını kavuşturdu, soğukkanlı ve kendinden emin alfayı oynadı ve kendine ne yapmak için burada olduğunu hatırlatmaya çalıştı.

Bu omega ne yapmak için buradaydı.

Doğru. Nic ne dilerse dilesin, *böyle bir şey olmayacaktı*.

Yine de onunla tanıştıktan bir gün sonra, önümüzdeki sekiz hafta boyunca onun eğitmeni olması oldukça uygun bir durumdu.

Öyle bile olsa, Cameron Thomas'tı. Bunu berbat etmeyecekti.

"Umarım kışını yırtarak çalışmaya hazırsındır," dedi ona.

Çantasını omzuna daha sıkı tutarak gözlerini kırıştırdı. "Uh..."

"Dylan burada senden önce davrandı," dedi ve saygıyla bekleyen alfayı başıyla işaret etti.

"Git onunla bekle ve gerinmeye başla. Ben hemen geliyorum."

Cameron dalgın bir şekilde başını salladı, kendisi de biraz şaşkın görünüyordu ve spor salonuna doğru ilerledi. Tanıştıkları gün çekici ve beceriksizdi; bir film yıldızıyla konuşurken boyundan büyük işlere kalkışmıştı.

Artık onun eğitmeniydi ve öyle davranacaktı.

İkisi hemen kısık sesle fısıldaşmaya başladılar ve o da tabletini toplayıp adamın giderken onları duymazdan geldi.

"Pekâlâ," dedi eğitmen sesiyle. "Bu programda sadece sekiz haftada öğrenilecek çok şey var ama dünden önceki günkü kadar yetenekli olmanı umuyorum."

"Evet," dedi Cameron, tabletine dokunurken gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

Biraz göz korkutucu olmak iyi hissettiriyordu. Ciddiye alınmak. Alfa olmanın avantajları.

"Bana genellikle nasıl gerindiğini göster," dedi ona. "Değiştirmek zorunda kalabilirim."

Cameron ve Dylan birbirlerine baktılar ve Ashley sırtışını gizledi.

Bu doğru, ben saçma sapan Ashley'im. Ben Eğitimci Ashley'im.

Eğer Cameron, Nic'in programında yer almasını kolay olacağını düşündüğü için istemişse, başına başka bir şey gelmişti.

"Diğer eğitimciye ne olduğunu sormayacak mısın?" Cameron kol ve bacak sallamaya başlarken sordu.

"Sanırım herhangi bir sebepten dolayı bu iş suya düştü. Bu gerçekten beni ilgilendirmez," dedi ona bakarak. "Seni eğitmek için buradayım. Başka bir şey için değil." Son cümleyi söylerken bakışları Dylan'ın üzerindeydi ve Dylan'ın içten içe ısırılmış olmalı ki yanağının çukurlaşmasını izledi.

"Doğru," dedi Cameron kaşlarını çatarak. "Geçen gün daha eğlenceliydin. Dylan mı? Gidebilir." Cameron Dylan'a sert bir bakış fırlattı.

Dylan cevap vermeden önce Ashley kaşlarını kaldırdı. "O senin koruman. O burada olmazsa seni koruması zor olur."

Cameron içini çekti, ve Ashley kendi gülümsemesi üzerine ısırıldı.

Onu kışkırtmak çok eğlenceliydi.

"Fiziksel olarak nerede olduğunuza dair iyi bir temel oluşturalım ve ben de antrenman programını verimlilik için düzenleyebileyim."

Homurdandı ama kadının onu bir dizi esneme hareketine yönlendirmesine izin verdi. Temelde geniş bacaklı bir öne katlanma hareketi olan ayakta straddle esneme hareketi de dahil olmak üzere esneme hareketlerinin çoğunu ismen biliyordu. İç uylukları hedef alıyor ve bir sporcunun daha yükseğe ve daha sert vurmasına yardımcı oluyordu.

Ashley onun kışını sadece bir kez kontrol etti. Aksiyon yıldızı fiziğine kesinlikle uyuyordu.

Sonunda "Oldukça esneksin," dedi ve temel bilgilerin çoğunun muhtemelen zaten kapsanmış olduğunu düşündü.

"Ben işe yaramaz değilim," diye mırıldandı Cameron. "Aslında bazı şeyler biliyorum. Yıllardır dikkat ediyorum."

"Güzel, çünkü bugün her şeyi test edeceğiz," dedi ona.

Cameron'ın yanılmadığı ortaya çıktı. Kendi deyimiyle *bazı şeyler biliyordu*. Yerleşimleri konusunda sadece biraz düzeltmeye ihtiyacı vardı. "Dirseklerini daha sıkı tut," dedi ona, kollarını çapraz bir şekilde geriye doğru kıvrarak. Genellikle müşterilere karşı daha hassas davranırdı ya da en azından belki

çok fazla düşünmemiştii ama aşırı bilinçliydi. Kazara onun kokusunu almak istemiyordu.

Yine de dinledi ve gerçekten *dinledi*. Eleştirilerine göre ayarlamalar yaptı ve kaşları çatık bir şekilde odaklandı... şey. Ateşliydi.

Yine de tam bir profesyoneldi, Cam'in ayakta duran bir torbaya defalarca önden tekme atmasını izledi.

Kendini biraz daha yaklaşıırken bulan tam bir profesyonel, kokusu onu içine çekiyordu. Boğazını temizleyerek ona "Ayağınla *uzan*," dedi.

Müşterisini izlerken kendini kaybeden ve seyircileri unutan bir profesyonel.

"Neden ayağının topuk kısmıyla vuruyor? Topukla vurması daha mantıklı olmaz mıydı?" Dylan araya girdi.

Ashley omzunun üzerinden baktı, sinirleri yine diken diken olmuştu. Dylan duvarın dibindeki yastıklı bankta oturmuş, başparmağını ciltsiz bir kitabın sayfaları arasına sıkıştırmıştı.

"Ah, hayır mı?" dedi, söz verdiği gibi medeni bir şeyden ziyade kesinlikle *ne hakkında konuşuyorsun* gibi görünen o ses tonuyla.

"Neden olmasın? Daha fazla acıtmaz mı?" diye sordu.

Cameron kendisine sorulmadan göstermeye çalıştı ve ayak parmakları geriye kıvrılmış halde önce topuğuna vurmaya çalışırken yalpalamasını izledi.

Birbirlerine sırttılar ve Ashley onun uzattığı dizini, çantaya tam olarak ulaşmayan topuğunu işaret etti. "Topuk, daha sıkı olan hamstring'e bağlanır. Ayak topuğu ile *uzanıyorsun*. Bu size ekstra güç, ekstra uzanma sağlar."

Cameron ayağını esnetti ve çantaya hafifçe vurdu, bunun yerine ayağının topuyla daha uzağa uzanabildi.

Dylan ellerini masum bir hareketle kaldırdı. "Pekala, pekala, konuyu dağıtıyorum."

Memnuniyet göğsünde çınladı. Kahretsin, haklı olmak iyi hissettiriyordu.

Kitabı indirdiğinde, Ashley ismi yakalayamadı. Ama umurunda değildi. Lanet olsun.

Bunca zamandır onu izliyor muydu? Ashley kaç kez gözlerinin Cameron'da kalmasını engellediğini, kaç kez onun kokusuna eğildiğini ya da ona dokunmadan hemen önce durduğunu hatırlamaya çalıştı.

Cameron duruşunu yeniden ayarlarken, Dylan'a bir kez daha baktı ve Dylan onun bakışlarını karşıladı, her şeyi biliyordu ve kendinden memnundu.

Kendini yeniden bir genç kız gibi hissetti, Dylan'ın utancının etkisi geçene kadar onunla dalga geçeceği kesin olan bir aşkı vardı.

Bir hırıltı duyuldu ve Cameron'ın endişeli bakışları karşısında sesini kesti. Dylan'ın muhtemelen duymayacağı kadar alçak sesle çıkmıştı.

"Özür dilerim," diye Cam'e teklif etti. "Bana aldırmayın."

"Merak etme, beni de kızdırıyor," diye fısıldadı ve Ashley bir kahkahanın neredeyse kabarmasına engel olamadı.

Ağzını kapatıp başını salladı ama Cam'in bakışlarıyla karşılaştığında aynı neşenin geri yansıdığını gördü.

Birkaç duruş üzerinde daha çalıştıklarında, Cam düşündüğünden daha ilerideydi ve o gittikten sonra eğitim programını ayarlaması gerekecekti.

Dylan oradaydı. Onu görmezden gelmeye çalışıyordu ama aklından çıkaramıyordu. Arada bir onun kokusunu alıyordu, taze kesilmiş çimenlerin ve çok ama çok derinlere gömmeye çalıştığı çocukluk anılarının.

On yıl sonra, orada öylece oturup onu izliyordu.

Bunca yıldır takılan tüm sorular dikkatini dağıtmaya devam ediyordu.

Neden ? Nereye gittin? Neyi yanlış yaptım?

Cameron'ı düzeltirken ve ona düzgün bir duruş gösterirken Dylan'ın dikkati onun formundaydı. Bir yanı onu görmezden gelmek, yokmuş gibi davranmak istiyordu. Bir yanı da ona işinde ne kadar iyi olduğunu göstermek istiyordu. Onun yokluğunda kendi başına bir insan olduğunu, bir noktada böyle bir şeyi hayal bile edemeyeceği gerçeğine rağmen onsuz koca bir hayat kurduğunu.

Göğsü acıyordu ve öfke, gurur ve üzüntüyle savaşıyor seansın geri kalanında onun gözlerinden kaçtı.

Cameron'ın düşüncelerini dağıtmak için iyi bir araç olduğunu kabul etmek zorundaydı. Doğru şakaları yapıyor, onu güldürüyordu, yine de teslim olmamaya çalıştı, onu ciddiye alması için sert kalmaya çalıştı.

Ama Cameron'ın bununla bir sorunu yokmuş gibi görünüyordu. Cameron her konuştuğunda kaşları konsantrasyonla çatılıyor, söylediği her şeyi özümserken gözlerini kısarak ve sıcak bir şekilde odaklanıyordu. Cameron onu düzeltmek zorunda kaldığında bile sadece başını salladı ve tekrar denedi. Tartışmak, tavır yapmak ya da hata yaptığında kendini kurtarmaya çalışmak yoktu.

Sadece zanaata duyduğu saygıdan dolayı bile olsa, ona sağlam bir saygı duyması sadece bir seans sürdü.

Bazı erkekler spor salonuna geldi ve onu, bir kadını dinlemeyi reddetti. Onun bir alfa olması onlar için önemli değildi.

Çıta yerde olabilirdi ama Cameron bundan farklı olduğunu kanıtlayınca rahatladı.

Ve garip bir şekilde öğrenme yeteneğine sahip.

Adam ter içinde kaldığında, yüzü güneşin öptüğü tenine rağmen kıpkırmızı olduğunda ve bacakları sallanmaya başladığında, aslında yapmak istediği şey onu mindere itmek ve üzerine çıkmak olsa da, rahatladı.

Kötü alfa. Hayır.

Seansı sonlandırmak için esneme hareketlerini bitirdikten sonra, dramatik bir şekilde inleyerek neredeyse mindere yığıldı.

"Bodyguard, sonunda senin için bir işim var," dedi ve başını arkaya eğdi.

Görmezden geldiği alfa kitabını bıraktı ve omega'ya baktı. "Peki bu ne?"

"Git bir el arabası bul ve beni eve götür, çünkü yürüyemiyorum," diye yakındı.

Dylan gözlerini devirdi ve bakışları Ashley'e kaydı. İçgüdüsel olarak gülümsemeye karşılık vermek, bu andaki mizahı paylaşmak istedi ve bir anlığına yeniden on sekiz yaşındaydı ve en iyi arkadaşlardı, hayatlarının gecesini yaşamak üzereydiler ve her şey mükemmeldi.

Ama sonra gerçekler yüzüne vurdu ve gülümsemesi bozuldu, bakışlarını Dylan'dan Cameron'a çevirdi.

Cameron her şeyi fark etti, kafası Dylan'la onun arasında gidip . İfadesinin her satırında merak vardı ama

sormama nezaketini gösterdi. Bunun yerine, başladıkları zamankinden biraz daha az kıvrak bir şekilde ayağa yuvarlandı ve inledi.

"Bu daha sonra acıtacak," diye sızlandı.

Ashley kıkırdadı. "Git su iç. Beslenme uzmanınız bana çizelgenizi gönderdi, o yüzden proteini unutmayın," diye düşündü.

Ashley başını salladı. Her ne kadar göz alıcı kişilerle dirsek temasında bulunsa da, görünüşü korumak için neyi ne zaman yemesi gerektiğinin söylenmesinde göz alıcı bir şey bulamıyordu.

Ashley bunu kaldıramazdı ve halkın sıradan insanları böylesine imkânsız bir standarda tabi tutmasının ne kadar adaletsiz olduğunu düşündü.

Omega gözünü bile kırpmadı ve başını salladı. "Evet, önümüzdeki ayın sonunda çekimlere başlayacağız ve sahneler boyunca tutarlı görüldüğümünden emin olmalıyım."

"Mantıklı," diye cevap verdi. "Herhangi bir sorunuz olursa, sormaktan çekinmeyin."

Ve sonunda Ashley ona arkasında cep telefonu numarasının yazılı olduğu bir kart uzattı. "Beni buna pişman etme," diye ekledi.

Cameron'ın bakışlarının aydınlanma şekli düpedüz komikti ve onlara veda edip topuklarının üzerinde dönmeden önce gözlerini devirdi.

Cesurca, çıkışta dikkatinin Dylan'ın üzerinde kalmasına izin verdi. Eğer hayal görmüyorsa, onun yüz ifadesinde biraz hayal kırıklığı gördüğünü düşündü.

Bu da onu geceleri uyutmuyordu. İnsanların onu hayal kırıklığına uğratmasından nefret ederdi.

Ashley geç saatlere kadar spor salonunda kaldı, en sevdiği tekrarları yaparken aletleri kullandı ve o alfanın etrafında hissetmekten kendini alamadığı kaotik duygulardan terleyerek kurtuldu.

Sadece on yıl mı? Neredeyse bütün bir çocukluğu birlikte geçirdikten sonra tek kelime etmeden mi? Hayal kırıklığına uğramaya hakkı olan biri varsa, o da . Ona hayatının en büyüğü gecesini yaşatmaya -ki bu ne yazık ki bugün bile hâlâ geçerliydi- ve sonra ortadan kaybolmaya nasıl cüret ederdi?

Tekrarlarını bitirdiğinde, muhtemelen Cameron'ın seanslarından sonraki halinden daha iyi görünmüyordu. Eşyalarını topladı ve küçük oyunu için henüz azarlamadığı Nic'e el sallayarak oradan ayrıldı.

En sevdiği yerel Meksika restoranından protein ağırlıklı bir kase aldıktan sonra eve gitti.

Keyifli bir geceydi ve Dylan'ı düşünmemek için Cameron'ın rol aldığı serinin ilk filmini açtı.

O anın sıcaklığı.

Artık onu az da olsa tanıdığı için, onu ekranda görmek neredeyse utanç vericiydi. Ancak filmin sadece birkaç dakikasında utanmayı unuttu çünkü Cameron *o kadar iyiydi* ki.

Film sıradan bir aksiyon filmi değildi. Karakterde, uzun zamandır beklenen bir intikam ya da kan davasıyla ilgisi olmayan şaşırtıcı bir derinlik vardı. İmkansız bir durumun içine itilmiş sıradan bir adamı canlandırdı ve kendisine karşı yığılmış tüm olasılıklara rağmen... galip geldi. Aşk ilişkisi için trajik bir ölüm yoktu, bu da ferahlatıcıydı ve ikisinin de şimdilik mutlu bir hayata yelken açmalarını izledi.

Ashley göğsünde bir çarpıntıyla uyumaya gitti - elbette Cameron'ın zanaatı için - ve onu şekle sokmaya yemin etti.

5. UZUN MESAFE

CAMERON

Zaman ilerliyordu. Tam anlamıyla.

Axel otel lobisine baktı, asansörün sesi arkasından defalarca kesik kesik geliyordu.

Devrilmiş kanepeler, kırılmış camlar, terk edilmiş bavullar ve parçalanmış saksıların pisliği, birkaç cesetle birlikte birinci sınıf bir otelin daha önce tertemiz olan zeminini kirletiyordu.

Ve tüm bu kaosun karşı tarafında, silah sesleri ve patlamalardan yükselen dumanların arasında Roderick Gaven.

Eli, dünyanın en mükemmel adamının üst koluna dolanmıştı.

Roderick'in silahı şakağına daha sert dayamasıyla irkilen Cale Camellia.

"Dur orada!" Roderick'in sesi uyumsuzluğun üzerinde çınladı ve Axel *düşünemedi*.

Ama durabilirdi. Öyle de yaptı.

"Numaranı aldım, Axel! Teslim olmazsan seni bulacağımı söylemiştim. Ve eğer *seni* bulamazsam, önemsedğin şeyi bulabilirim. Ya da *kimi*," diye homurdanarak, başındaki yaradan dolayı şaşkınlıkla gözlerini kırpan Cale'i sarstı.

"Ben buradayım!" Axel bağırdı, yumrukları yanında kenetlenmişti.
"Gelin ve beni alın!"

Roderick silahı salladı. "Hayır, hayır. Bunu daha çok sevdim! O elimde olduğu sürece, güvende olduğu anlamına geldiği sürece ne dersem yapacağını düşünüyorum."

Axel'in nefesi ağırlaştı, Cale'i kaybetme fikri göğüs kemiğinin altına panik yerleşti.

Hayır. Bir şeyler gerekiyordu.

Cephanesi bitmişti, ödünç aldığı son silahı da yerdeki enkazın arasına dağılmıştı. Savaşmak için çok uzaktaydı ve o yanlarına yaklaşmadan onu kurşun yağmuruna tutacaklardı.

"Merak etme Axel. Ona çok iyi bakacağım."

Roderick çıkışa gittikçe yaklaşıyordu, kapının üstündeki kırmızı tabela yarıya kadar sarkmış, sanki bir uyarı gibi titriyordu.

Yandaşlarından biri, tek kalanlardan biri, kapıyı açtı, dışarıdaki gece çağırıyordu.

Axel kendini çelikleştirdi, Cale'in parlak yeşil gözlerini kendi yakaladı ve kararlılığını görmesini sağladı.

Cale Camellia'yı bulacaktı. Bu bir sözdü.

"Ayrıldılar mı yani?" Cam sordu. "Bu çok trajik."

"Biliyorum!" River inledi. "Kendimi çok kötü hissediyorum. Onu nasıl geri alacak? Koca bir suç imparatorluğuna karşı tek bir adam."

"O Axel Stevens. Bunu biri varsa, o da odur."

Telefonda, kilometrelerce uzakta, River iç çekti. "Haklı olmandan nefret ediyorum."

Cameron, "Her zaman öyleyim bebeğim, beni bu yüzden seviyorsun," diye .

"Evet, evet," dedi River, aralarındaki mesafeye rağmen sesindeki şefkat açıldı.

Cam hüzünle mırıldandı. "En azından şu anda seni özlediğim için karaktere bürünmek kolay olacak."

"Eğer bunu sadece kendimi daha iyi hissetmem için söylüyorsan... işe yarıyor," diye itiraf etti River.

Cam'in gülümsemesi sadece için gizliydi. "Güzel. Bu kadar endişelenmemelisin. Herkes buna bayılacak."

"Onlar lanet olsun daha iyi." Nehir homurdandı.
"I sadece gönderildi ve bir molaya ihtiyacım var."

"Biliyor musun, bir beta için şaşırtıcı derecede iyi alfa aksiyon kahramanları yazıyorsun," diye takıldı Cam.

"Bir omega için onları iyi oynuyorsun," diye karşılık verdi, sesi ballıydı, kızgınlığı dağılmıştı. "Senin tarafında her şey nasıl?"

"Bu... eh," diye itiraf etti Cameron.

Yatağının yastıklarına telefonu yanağına dayadı.

Geçici yatağı. Evindeki yuvasına hiç benzemiyordu ama bu fazla modern şehir evinin sert zenginliği, bu filmin çekimlerini bitirene kadar idare etmek zorunda kalacaktı. Tüm keskin açılar ve beyaz boya. Ama en azından yatak bir bulut gibi rahattı. Kabarık beyaz yastıklara gömüldü ve kendisiyle birlikte gömülen başka bir beden olmasını diledi.

"Ne oldu bebeğim?" River sordu.

Cameron içini çekti ve River'ın sesini içine çekti.

"Eğitmenim ve korumam beni öldürüyor," diye mırıldandı Cameron. "Hangisi? Ashley mi?"

Cameron sızlandı. Ashley onun tek eğitmeni değildi, çünkü aynı anda birden fazla dövüş stili öğreniyordu ve vücudundaki ağırları yeniden hissediyordu. Ama kesinlikle hakkında en çok konuştuğu kişiydi.

"Evet, Ashley."

"Dylan'la hâlâ mu?" "Hayır! Ve koca bir hafta oldu!"

River kıkırdadı ve telefonun diğer ucunda Cameron onun nefes aldığını duydu.

"Sigara mı içiyorsun?" Cameron sordu.

Beta durakladı ve "Hayır mı?" derken sesi gergin, ciğerleri doluydu.

"Bensiz mi?" Cameron nefesini tuttu ve gri bir yastığı kendine doğru çekerek telefonu yanağına ve yatağa yasladı.

River nefes verirken, "Ben de seni özledim," dedi.

Cameron, River'ın otunun misk kokusunu ipin üzerinden alabiliyordu. Keşke gerçek olsaydı.

"Sensiz olmak berbat bir şey," diye surat astı Cameron. "Sanırım senin etrafta olmana alıştım."

"Bir ilişki içindeysen böyle olur. Gizli olsa bile," dedi River yumuşak, erimiş bir kıkırdamayla.

"Biliyorum, biliyorum," diye mırıldandı Cameron. "Evde işler nasıl?"

Cameron evini özlemişti. Alçak ışıklı yuvasını, geride bırakmak zorunda kaldığı yastıkları ve en sevdiği kahve fincanını özlemişti. Ama en River'ı ve onun aptal bıyıklarını, yarı ot yarı *River* gibi kokan gömleklerini, kâğıtları ve dumanlı mürekkebi özlemişti.

River uzun bir aradan sonra, "Sensiz çok sıkıcı," diye itiraf edince Cameron kendini biraz daha iyi hissetti. En azından duygusal destek ortağı olmadan acı çeken tek kişi o değildi.

"Altı hafta boyunca bensiz dayanabileceğinden emin misin?" Cameron sordu.

İlk filmin çekimlerinin sonlarına doğru ilk kez birlikte olmaya başladıklarında, bu sıradan bir şeydi.

Aradan bir yıl geçti ve kimse durumlarından haberdar olmadı. River ikinci *filmi* yazması için çağrıldığında, *çekimler bitene kadar* bu konuyu gizli tuttular.

Ancak ikinci filmin çekimlerinin ortasında, üçüncü ve dördüncü filmler için yeşil ışık almışlardı.

Hâlâ o geceyi, yaşadıkları tartışmayı, gizli de olsa birlikte olmanın daha iyi olduğunu fark etmeden önce ayrı geçirdikleri o korkunç, berbat haftayı hatırlıyordu.

Cameron onu tüm kalbiyle seviyordu.

River, "Sanki bunu sana benim sormam gerekiyormuş gibi hissediyorum," diye karşılık verdi. Cameron telefona bakarak suratını astı. "Bundan nefret ediyorum," diye itiraf etti. "Sence dörtte duracaklar mı?"

Cameron onun sesindeki umudu duydu. Sırt üstü yatan Cameron gözlerini tavana dikti. "Sana hiçbir şey söylemediler mi?"

"Varsayımlar dışında değil. Bugün onlara senaryonun bir başka revizyonunu gönderdim. Şimdi sadece bekliyorum."

"Bu kısımdan nefret ettiğini biliyorum," diye mırıldandı Cameron. "Dürüst olmak gerekirse, bilmiyorum. Tanrım, demek istediğim, karakterime başka ne yaşatacaksın? Gerçekten beş filme ihtiyacımız var mı?"

Elbette, para alıyorlardı ve sağlam bir işleri vardı, özellikle de bu rolü tekrarlamaya devam ederlerse, ama... ne pahasına?

"Bilmiyorum," diye tekrar itiraf etti Cameron. "Beş yıl içinde bitik bir oyuncu olmak istemiyorum, musun? Sadece bu tek rolle tanınmak istemiyorum. Bundan daha fazlasını yapabilirim."

"Sen de öylesin!" River ona söyledi. "Şu haline bak, bu sefer tüm hareketleri kendin yapıyorsun. Sadece dövüş bile çok etkileyici olacak. Bilmem gerekirdi; ben yazdım."

Cameron mırıldanarak cevap vermedi ve kelimeleri havada bıraktı.

"Ne istiyorsun beş yıl içinde olmasını o zaman? Eğer değilse Axel Stephens?" River sordu.

Soru Cam'in hazırlıklı olmadığı bir soruydu. Herkesin en sevmediği mülakat sorusu: Beş yıl sonra kendinizi nerede görüyorsunuz?

Cameron bilmiyordu. "Orada olacaksın," diye başladı Cameron, çünkü kesin olan tek şey buydu. "Halka açık olacaktık, çünkü franchise bitmiş olacaktı. Şirin brunch'lara gider, birlikte fotoğraf çektirir ve hayranları heyecanlandırmak için ücretsiz kıyafetler giyerdik."

River, "Matcha ve pembe bize çok yakışır," dedi.

"Ben pembe giyeceğim," dedi Cameron, aynı anda River da "Ben yeşil giyeceğim," dedi.

"Tanrım, çok ," dedi Cam iç geçirerek.

"İşe gelince? Sonsuza kadar bu kadar çok çalışmak istemiyorum. Sürekli seyahat, çekim, PR kampanyaları, fotoğraf çekimleri, marka anlaşmaları... çok fazla. Bir omega gibi konuşuyorum ama çalışmayı *bırakmak* istemiyorum, sadece... o kadar çok çalışmamak istiyorum. Oyunculuğu seviyorum."

Bu dizinin sahneye çıkması şans eseri gibi gelmişti. İlk başlarda heyecan vericiydi, çok hızlı bir şekilde çok şey öğrendiği için her seferinde yeni bir şey oluyordu. Başarı da bağımlılık yapıyordu.

Cameron'ın sözleşmesi parlaktı. Axel Stephens ve onunla birlikte gelen her şey için iyi para alıyordu.

"Belki sadece bir mola," diye devam etti. "Ya da belki senin bir filminin yapımcılığını üstleniriz, ünlü bir ikili, senarist ve oyuncu oluruz. Bağımsız bir film kulağa eğlenceli geliyor."

Bir duraklama. "Bunu yapmak ister miydin?"

"Elbette," dedi Cam, içini heyecan kaplamıştı. "Yazdığın her şeye bayılıyorum. Her zaman başka bir romantik komedide oynamak istemiştir. Komik olduğumu düşünüyor musun?"

River homurdandı, sonra kıkırdadı ve Cam onun başını sallarken çıkardığı sesi duydu.

"Normal bir hayat istemiyor musun? Bir yerde bir sürü ile bir kaide üzerinde?"

"Geleceğimizde bir sürü olmadığını kim söyleyebilir?" Cam alay etti. "Bir yönetmen ve ses tasarımcısı bulabiliriz... bir ışıkçı. BİR ASİSTAN! Hepsini toplayabilir ve kendi filmimizi çekebiliriz. Hem de kendi bünyemizde."

"Porno mu?" River önerdi ve Cam bir kahkaha attı.

River'ın kahkahası Cameron onu kışkırttıkça daha da zenginleşti ve kalbi sıkışmaya başladı. Onu özlemişti!

Bir senaristle çıkmanın avantajları olacağı düşünülebilirdi ama sette çıkmak neredeyse yasaktı. Kimse sette bir ayrılığın sonuçlarıyla uğraşmak istemezdi, özellikle de işin içinde bir omega varsa. Gizlice dolaşmak zorundaydılar, bu da kendi içinde eğlenceliydi ama bazen Cam sadece erkek arkadaşıyla yemeğe çıkmak istiyordu.

Cam iç çekti, yuvarlandı ve karın kasları itiraz etti. "Artık aksiyon filmi yok," diye ilan etti Cam. "Çok ağrım var."

"Kazançlarını düşün," diye alay etti River. "Beni yatak odasının etrafında fırlatabileceğini düşünüyor musun?" diye sordu aniden ve Cameron'ın dudakları seğirdi. River bir un çuvalı değildi. Kendine göre kaslı ve güçlüydü ve Cameron onun dövmeli kollarının dar tişörtlerine karşı esnemesini hayal etti.

"Çekimler için buraya geldiğinizde deneyip görmemiz gerekecek sanırım," diye takıldı Cameron.

River, "Şu an için çok uzak," diye yakınırken Cameron da aynı fikirdeydi.

"Telefon seksi yapmamızı mı öneriyorsun?" Cameron ilgiyle sordu.

River durakladı. "Olabilirim."

Cameron, River'ı zihninde canlandırarak gözlerinin kapanmasına izin verdi. River'la sigara içmek neredeyse her zaman dalga geçmeye yol açardı. Çok gevşek, yarı kapalı ve çok ateşli oluyordu. O aptalca seksi bıyığı, kendine özgü kaygısız gülümsemesine dönüşüyordu. Dağınık sarı saçlarını becerikli ellerinden biriyle geriye itiyordu.

"Seni özlüyorum," dedi Cameron iç çekerek. "Keşke orada olsaydım. Ya da sen burada olsaydın."

"Öyle mi? Ben olsaydım ne yapardın?" River sordu.

Cameron gözlerini devirdi, soru karşısında dudakları seğirdi. Ama siki kalktı, o da devam etti.

"Otunu iç," dedi Cameron ve River'ın kahkahasının sıcaklığına kendini bıraktı. Cameron devam etmeden önce gülüşün solmasını bekledi. "Sonra senin yumuşamanı beklerdim. Seni kanepenin minderlerine geri iter ve kucağına kayardım."

"Bu kulağa hoş geliyor," diye mırıldandı River.

Cameron birine yakın olmayı özlemişti. Fiziksel olarak onun ağırlığını hissetmeyi, sıkıca bastırmayı, kokuları paylaşmayı.

"Sana yakın olmak istiyorum," dedi Cameron ve pes ederek pantolonunun düğmesiyle oynamaya başladı ve River'ın hemen yanında olduğunu gösteren bir hışırtı duydu.

"Geçen gün bir mum aldım. Vanilya kokulu."

Cameron'ın kalbi sıkışmış, River'ın sıkığı yumruk göğsünün içinde sıkılmıştı. "Ve?"

"Bu kötü bir taklit. Sana hiç benzemiyor. Sadece seni daha çok özlememe neden oldu," diye itiraf etti.

Cameron inledi, yarısı işkence görmüş ve biraz üzgün, diğer yarısı ise azgın ve muhtaçtı. "Seni emecek sabrım bile yok," diye mırıldandı Cameron ve bir elini kendi etrafına sararak kayganlığı parmaklarında toplayarak kaymayı kolaylaştırdı.

"et," diye mırıldandı River.

Cameron bunu hayal edebiliyordu: River'ın kafası kanepeye yaslanmış, Cameron siklerini tek bir yumrukta çalıştırmak için çekerken dudakları hırıltılı nefeslerle ayrılmıştı.

"Bunun için sabırsızlanıyorum. Yanımda olmanı istiyorum, ellerim ikimizi de kavrasın, birlikte okşayalım."

River hattın üzerinden mırıldanıyor, nefesi kesiliyordu. Cameron her vuruşta kolunun esnediğini, başının her itişte yumruğundan dışarı çıktığını gördü.

"Ya da seni kanepenin uzunluğuna itebilir, üstüne çıkabilirim," diye devam etti Cameron, yumruğu sikinde aşağı yukarı kayıyor, başının etrafını sıkarak gözlerinin dalgalanmasını sağlıyordu, görüş berraktı.

"Ateşli," diye inledi River. "Çok ateşlisin. Bunu özledim."

Birbirleri için bu kadar çaresiz olmak kadar ateşli bir şey yoktu. "Neredeyse hissedebiliyorum," diye inledi Cameron. "Aletlerimiz birbirine kayıyor, midelerimizin arasında eziliyor."

River, "Her yere sızıntı yapıyor olurdun," diye ekledi.

Cameron, River'ın bu konuda nasıl sızlandığını duymak için ona "Öyleyim," dedi. Her vuruşta kayganlığı yumruğundan taşıyor ve donuk kokusu yavaş yavaş odayı dolduruyordu. River burada olsaydı sarhoş olurdu.

Eğer burada olsaydı.

"Siktir," diye River.

"Biliyorum," dedi Cameron. "Ben de özlüyorum. Özensiz, dağınık sürtünmeyi. Sadece, ne iyi hissettirirse. Bizi oraya ne götürürse."

"Parmaklarımı morarana kadar kalçalarına bastırmak, seni bana doğru sürüklemek istiyorum."

Cameron ürperdi. Cameron ilk kez River'ın tenindeki gizli, morarmış parmak izleriyle dolaşmıyordu.

River'ın bıraktıkları çoktan solmuştu ve onları özlüyordu, onun tarafından işaretlenmeyi özlüyordu.

"Lütfen," diye sızlandı Cameron, kendini daha sıkı kavradı, River'ın ısırarak verdiği nefeslerin sesiyle kendini okşarken sırtının bir yay gibi gerildiğini hissetti.

River ona, "Yaklaştığında tembelleşiyorsun," deyince Cameron bir kahkaha attı. "Ama bunu seviyorum. O son kısımda kontrolü ele almayı, seni sabit tutmayı seviyorum. Kalçalarımı içine doğru sallıyorum, *Tanrım*, çok kaygansın, bunu duyabiliyorum."

Yumruğu sikinin üzerinde kekeledi, yanakları fark edince kıpkırmızı oldu.

"Durma," dedi River ona. "Tembellik etme. Seni bitirmek için orada değilim. Bunu kendin yapmalısın."

Cameron dudağını ısırды ve River göremese de başıyla onayladı. Onun yerine sikini tekrar yumrukladı ve okşadı, kalçaları her itişte seğiriyor, kayganlığı ne kadar çaresiz olduğunu açıkça belli ediyordu.

"İşte böyle," diye mırıldandı River ve bir alfa olmamasına rağmen Cameron onun göğsünden gelen sesi kendi göğsünde hissedebildiğini hayal etti.

Cameron odaklanırsa - orgazmı yeniden alevlendiğinden pek olası değildi

-River'ın kendine dokunma şeklini de duyabiliyordu.

"Yaklaştım," diye itiraf etti River ve Cameron da onu onayladı. "Burası yüzünü boynuma gömüp tüm işi bana bırakacağın kısım."

Cameron espri bile bulamıyordu, çünkü görüntü, tam da bu senaryonun anıları çok iyi, çok gerçekti. "Seni bana doğru sürüklemekten başka yapacak bir şey yok, horozlar pisliğimizde birbirlerine karşı kayıyor. Uylukların kalçalarımı sıkıca sarıyor."

Tanrım, Cameron bunu istiyordu, resmi oluşturanın sadece onların sözleri olmamasını diliyordu.

Aleti avucunun içinde tekmelendi ve inledi, telefon göğsünden kayarken başı yastıklara doğru eğildi. Telefonu almak için çabaladı ve kulağının yanına koydu, onun yerine River'ın nefeslerinin sıcak pufunu orada hissedebileceğini hayal etti.

River, "Bana karşı, yanımda nabzının attığını, karnıma süründüğünü hissedebiliyorum," diye devam etti. "Boşalmadan hemen önce geriliyorsun, boşalmadan önce tüm vücudun bir anlığına kaskatı kesiliyor," diye inledi. "O küçük sevimli siki, bırakmadan önce seğiriyor, ikimizi de kaplıyor, hadi bebeğim, benimle gel."

Cameron, River'ın hafifçe alçalmasıyla mızızlandı, River'ı kenardan takip etti, Cameron'ın siki seğirirken ortak nefesleri çizgiyi aştı ve sonra yumruğundan taşıdı, vücudu tıpkı River'ın hatırladığı gibi onunla birlikte gerildi.

River'ın da aynı şeyi yaptığını, sırtını kamburlaştırdığını ve vücudunu esnettiğini hayal etti. River'ın sözlerini hatırlayınca Cameron'ın yanakları kızardı.

"Sikim küçük değil," diye homurdandı, artçı şokların mutluluğuyla gözleri hâlâ kapalıydı.

"Hayır, değil," diye kabul etti River. "Ama seni , değil mi?"

Cameron mırıldanırken River'ın kıkırdaması rüzgar çanları ve güneş ışığından ibaretti.

Şimdi uykusu gelmişti, gözleri kapanıyordu.

"Keşke akşamüstü kucaklaşmak için burada olsaydın," diye mırıldandı. "Biliyorum bebeğim. Ben de seni özledim," dedi River.

"Sadece birkaç hafta daha, sonra belki bir hafta sonu bulup biraz eve uçabilirim," diye söz verdi Cameron, River'a olduğu kadar kendine de.

"Kulağa mükemmel geliyor. Yakında görüşürüz o zaman," dedi River.

Vedalaşmalarının ardından Cameron o çıkıntıdan derin bir uykuya dalacak gücü kendinde bulamadı.

Sikeyim.

Yataktan kalktı, üstünü başını temizledi ve odanın karşısındaki jenerik resme surat asmak için geri döndü. Ağaçlarda pembe çiçekler ve parlak yeşil çimenlerin olduğu aptal bir nehir resmiydi tabii ki.

Cameron aptal erkek arkadaşını özledi.

Ne kadar .

Orospu çocuğunun yanında uyanmak dışında, iyi bir köpüklenme seansından daha ateşli bir şey yoktu.

"Lanet olsun," diye tersledi ve bir yastığın etrafında kıvrılıp döndü. Bir zamanlar River'ın kokusunun kalıntılarını , ama şimdi yıpranmıştı ve Cameron'ın kendi sessiz tatlı kokusu dışında her şey çıplaktı.

Kendi kafasının içinde bile biraz mızızlandığını biliyordu ama şimdilik buna izin verdi. Yarın normale dönecek ve Ashley'in kışını minderde tekmeleyecekti.

Homurdandı

.

Evet, doğru.

Ashley onu neredeyse odanın içinde fırlatıp duruyordu.

Görünüşe göre kickboks görüldüğünden çok daha zormuş.

Ama toparlayacaktı. Başladığı noktadan fersah fersah ilerideydi ve sadece bir hafta geçmişti. Dylan'ın kasvetine rağmen

ruh hali ve Ashley ile aynı odayı paylaştıklarında odayı dolduran gerginlik, alfadan çok şey öğreniyordu.

Kıçını tekmeledi.

Bazen sadece kendisinin olmamasını diliyordu.

Belki de Dylan'ın kıçını tekmelemeli. Sorunlarını minderde çözebilirler.

Bu... kötü bir fikir değil, diye karar verdi Cameron, gözleri fal taşı gibi açılarak.

Aylarca birlikte çalışacaklardı ve Cameron aralarındaki gerginliğe bu kadar uzun süre dayanamazdı. Aralarında her ne varsa çözmeleri gerekiyordu ve bunu hızlıca yapmaları gerekiyordu.

Dylan'ı bir ya da iki basamak aşağı indirmekten ve Ashley'e ona yaptıklarından pişman olması için bir şans vermekten daha iyi bir yol olabilir miydi?

Cameron sonunda uykuya daldı, Ashley'nin Dylan'ı spor salonunun zeminine yumrukladığı görüntüler kafasında dans ediyordu.

6. GÖSTERİŞ

ASHLEY

Ashley dışarı çıktığında yüzünü buruşturdu ve parlak sabah güneşinin altında arabasına doğru koşmaya başladı.

Güneş gözlüğü.

Kahve. İki ihtiyaç.

Trafik yoğundu, kısa mesafeli yolculuğu çok uzamıştı ama *yine* de yerel bir kafede duracak kadar vakti vardı.

"Tanrıya şükür," diye mırıldandı, park yerine çekerken.

Kalabalıktı, anlayın işte. Ama bir avuç kafein tutkununun yoluna çıkmasına izin vermedi.

Kapıdaki zil çaldı ve sıraya girmeden önce kahvesini her zaman mükemmel yapan tanıdık baristalardan birine, Clarissa'ya el salladı.

Arka duvardaki analog saat birkaç dakikası olduğunu doğruladı ve neyse ki sıra ilerliyordu! Küçük merhametler. Bakışları tekrar aşağı indi ve

önündeki kişiye dikildi, Kumlu sarı saçları dağınıktı ve omuzları genişti. Sessizce onun şeklini takdir etti ve hayal ettiği gibi kazağının altında sırtının hareketle dalgalanıp dalgalanmadığını merak etti.

Omzuna uzanmak, göz kamaştırıcı bir iltifat sunmak ve altındaki kasları hissetmek için elini sıkmak çok kolay olurdu.

Ama bu *süper* alfa davranışydı ve Ashley o.

İyi bir kızdı ve onun beğenisine göre biraz fazla yavaş hareket ettiği için sırada kaldı.

Güzel kokuyordu, kokusu sıcak espressonun yakıcılığını kırmaya çalışıyordu. Sadece bir esinti alabildi - zayıf bir kâğıt ve mürekkep kokusu, hatta belki biraz da duman.

Ashley başını salladı ve dikkatini kahvaltılıkların sergilendiği küçük vitrine çevirdi.

Bu sabah biraz daha fazla proteinden kimseye zarar gelmez, mi?

Önündeki beta uzaklaştı ve kadın başını kaldırıp adamın profilini görebilecek kadar yukarı baktı.

Keskin çene çizgisi, bıyığı ve yüzünü çerçeveleyen o ustaca dağınık saçları.

Biraz baygınlık geçirdi ama tezgâha doğru adım atarken kendini topladı.

" zamankinden mi?" diye sordu barista.

Ashley başıyla onayladı. "Evet, lütfen, büyük boy olsun."

Bir *betayı* takdir ederken yemek sipariş etmeyi unuttu ve muhtemelen en iyisinin bu olduğuna karar verdi çünkü tezgahın arkası *meşguldü*. Bu sabah tabaklarına bir şey daha eklemesine gerek yoktu.

"Tamamdır," dedi barista ve Ashley'nin kartına dokunabilmesi için cihazı döndürdü. "Şurada olacak."

Ashley, "Teşekkür ederim," dedi ve sıraya doğru ilerlemeden önce parlak bir şekilde gülümsedi.

Her zamanki gibi birkaç bakış aldı. Dişi alfalar nadirdi ve o da dikkat çekmeye alışkındı. Bugün de bir istisna değildi ve birkaç bakışla karşılaştı, çoğu göz temasından kaçınmak için uzaklaştı. Biri hariç.

Telefonuna odaklanmış olan beta, kahvesini beklerken başparmağıyla ekrana dokunuyordu. Hayal kırıklığı kabardı ama inatla bastırdı.

Oh, kes şunu, diye düşündü kendi kendine.

Ashley başını salladı ve baristaların sihirle çalışıp kahve hazırlamalarını izlerken duvardaki küçük bir noktaya yaslanmaya gitti.

Düşüncelere daldı - *beta hakkında* değil, çok teşekkür ederim - ve dik durdu, ekstra bir shot ile büyük bir karamel macchiato söylediklerinde duvarı itti.

Melekler, içinde kafein bulunan büyük fincana uzanarak ona yaklaşıırken adeta şarkı söylüyordu.

Ne yazık ki, başka biri de elini uzattı ve Ashley kendi kafasına o kadar dalmıştı ki, çok geç olana kadar fark etmedi.

Kahvesinin etrafında bir yabancıyla neredeyse el ele tutuşuyordu ve irkilerek dokunuşunu geri çekti.

"Ah, pardon-" diye başladı ve yukarıya değil, tam karşıya baktı ve lanet olası yakışıklı betanın bakışlarıyla karşılaştı. "Merhaba," diye selamladı, sanki bu adamı tanıyormuş gibi.

"Merhaba, özür dilerim," dedi ve dövme eli elini kaldırdı. "Sanırım aynı sıradayız."

"Sanırım öyle," diye kabul etti ve gülümseyerek elini salladı. "Lütfen, devam edin."

Ama o çoktan başını sallamaya başlamıştı, dudakları bıyığının altında kıvrılıyordu. "Hayır, hayır. Israr ediyorum. Acelem yok."

Eğer durum buysa.

Ashley elini fincanın etrafına ve fincanı aldı. "Peki, teşekkürler. Ben işe gidiyorum."

Kadının kıyafetine baktı ve gülümsedi. "Güzelmış. Ben spor salonuna gidiyorum."

Ashley bunun üzerine kaşlarını kaldırdı. "Cesurca bir hareket. Ya bir spor salonunda çalışmıyorsam?"

Kıkırdadı. "kalçalarla mı? Risk karar verdim."

Ashley'nin yanakları alevlendi ve bu betanın yüzsüzlüğünü takdir etti.

"Bacak gününü asla atlamam," dedi, kahvesini ona doğru eğerek, sonra saatindeki zamanı yakalamayı başardı ve sessizce küfretti. "Gitmem gerek."

"İyi günler," dedi, böyle bir şeyi söylemek için çok resmi bir yoldu ama yine de kulağa çok doğal geliyordu.

Uzaklaşırken adamın bakışlarını üzerinde hissetti ve bu kadar basit bir işi nasıl yapacağını hatırlamaya çalıştı. Kapı arkasından kapanıp zil veda çanını çalana kadar aklına bir şey gelmedi.

Numarasını almalı mıydım?

Siktir!

Ashley'nin zamanı yoktu; geç kalacaktı.

Arabasının güvenliğini aradı ve açılış işlerini tamamlamak için saatinde sadece birkaç saniye bırakarak işe doğru yola çıktı.

Ve tüm bu süre boyunca dövmeli elleri, pürüzsüz sesi ve kazağının altındaki o ateşli betanın neye benzediğini unutmaya çalıştı.

Çünkü çok daha kötü bir şeyle yüzleşmek zorundaydı: çocukluk arkadaşı olan eski en iyi arkadaşıyla.

Ashley o sabah Cameron'a "Bu aptalca bir fikir," dedi. "Dylan'la antrenman ."

"Neden olmasın?" Cameron, minderde güçlü bir şekilde dururken kollarını kavuşturarak sordu.

Dylan spor salonunun karşısındaki sandalyelerden birine yine kitabını okuyordu.

Böyle kasları olan bir adam, o güzel gözlerin ardındaki beyni de kullanamamalıydı. Buna izin verilmezdi. Kozmik olarak.

Yine de orada oturmuş, birkaç dakikada bir sayfaları çeviriyor ve Ashley'e istediği boşluğu vermek için elinden geleni yapıyordu.

Belki de onunla dövüşmeliydi. Bahse girerim onu mindere çıkarırken o kadar da şaşkın ve şaşkın görünmeyecektir.

İçini bir sıcaklık kapladı ve düşüncelerini değiştirdi,
Çabuk.

"Şu anda sinirime dokunmuyor bile. Bunun için bir neden yok," dedi sonunda.

"Ona yaklaşık yarım saat verin," diye mırıldandı Cameron.

Alfa spor salonunun diğer tarafına doğru ilerliyordu ve Ashley gözlerini devirerek dikkatini omega üzerinde yoğunlaştırdı.

"Cameron, profesyonel olman için yedi haftamız var. Şu anda tembellik yapamayız" diye azarladı, kariyerini hayal ederek

Cameron sette beceriksiz gibi görüldüğü için boşa akıyordu. Uzaktan, birinin salona girerken kapının çaldığını duydu.

"Oh, hadi ama, sanırım bu gün bir istisna yapabiliriz," diye sıcak, eğlenen bir ses.

Ashley arkasını döndüğünde, spor salonunun içinde, ellerini rahatça ceplerine sokmuş, dolgun dudaklarını çekiştiren ve üst dudağındaki kıvrımlı bıyığı seğiren bir gülümseme ile kahve dükkânındaki aynı çok çekici betayı buldu. Kazağını çıkarmıştı ve kafedeki şüpheleri doğru çıkmıştı; fitti, pazularını sıkıca saran tişörtünün altında kaslı kolları vardı.

"River?!" Cameron adeta bağırdı ve kendini betaya doğru fırlatmak için son hızla spor salonunu boydan boya geçti.

Koruma Dylan'a baktı ama Dylan telaşlanmamıştı, anahtar kartını cebine geri koyarken tanıdık olduğu belli olan yeni geleni gururla izliyordu.

Eğer Cameron tetikte değilse, muhtemelen tetikte olması da gerekmiyordu ve bu iyi bir şeydi çünkü Cameron uzun boylu beta-River'la çarpışmıştı? Kazağı, bir paket kahve kabını tutan kolunun üzerine atılmıştı. Diğer kolu ise Cam'in kalçasının etrafında kıvrılan ve kucaklaştıkça esneyen dövmelerle kaplıydı. River sadece yarım adım geri çekildi.

Ashley, River'ın Cam'i sıkıca kavrayıp başını onun boynuna doğru eğerken yüz ifadesinin tamamen yumuşamasını izledi. Koku işareti. Sevecen.

Hmm. Cameron Thomas bekar ve çok uygun bir omega olarak biliniyordu.

Cameron bu adama sanki arkadaşmışlar gibi sarılmıyordu, birbirlerine çok doğal bir şekilde uyum sağlamışlardı. Spor salonuna göz gezdirdi, diğer birkaç müşterinin eğitmenleriyle meşgul olduğunu, köşelerine aldırmadıklarını fark etti ve onları daha fazla incelemesine izin verdi.

Oldukça güzel görünüyorlardı. Cameron'ın saçları parmaklarını geçirebileceği kadar uzunken, River'ın omuz hizasında ve asiydi, üst dudağındaki hafif koyu bıyığa uygun kirli bir sarıydı.

Dylan konuşmadan önce tam on beş saniye boyunca sarıldılar. "Artık ona iş yaptırmada bol şans," diye seslendi.

"Onun burada olmasına şaşırılmış görünmüyorsun," dedi.

Dylan omuz silkti. "Dün gece uçakla gelmem için bana mesaj attı." Cameron için bir sürpriz o zaman? Dylan da yardım mı etmişti?

Kaşlarında, göğsünde oluşan düğümle eşleşen bir düğüm oluştu. Nedense bu fikir dokunaklı gelmişti.

Cameron River'a bir şeyler mırıldandı ve yüzü River'a dönük olmasına rağmen River onun gözlerini devirdiğini anlayabildi.

Cameron onu yanına götürürken River'ın yüz ifadesinde neşe dans ediyordu, elleri sadece yaklaşıtlıklarında ayrılıyordu.

"Ashley, senarist River'la tanış," diye anons etti ve sanki hatırlıyormuş gibi aralarına yarım adım daha mesafe koydu. "River, bu Ashley."

"Bu sabah tanıştık," dedi.

River kahveleri kaldırırken, "Şimdi bacak gününü neden hiç atlamadığını anlıyorum," dedi.

Dudakları seğirdi. Çok şirin. "Sizinle *resmi olarak* tanıştığım memnun oldum sanırım."

"Büyülendim," dedi ve Cam'in beline doladığı elini uzattı. "Senin hakkında çok şey duydum."

"Öyle mi?" diye sordu ve önce o teklif ettiği için elini sıktı. Temas sadece el sıkışının sert olduğunu fark etmesine yetecek kadar uzun sürdü, çünkü Cam River'a doğru eğildi ve River elini bıraktı.

Eğer bilinçaltında bile olsa en yakınındaki omega'nın ihtiyaçlarına göre ayarlanmış bir alfa olmasaydı, Cam'in kendi bölgesini işaretlediğini fark etmeyebilirdi.

Burada yakın mesafede kokuları birbirine karıştı, ikisi de sessizdi ama Cam'in tatlılığını tamamlıyordu.

River, "Sizi temin ederim ki hepsi iyi şeyler," diye . "Yolunuza çıkmayacağım, yüzden gidip Dylan'ın yanında bekleyeceğim."

Onu ismiyle çağırarak birbirlerini tanıdıklarını kanıtladılar.

Cameron kendini tutup boğazını temizledikten sonra betadan uzaklaşarak sandalyeleri işaret etti.

"Aslında... özel bir odaya geçeceğiz," dedi Ashley.

Eğer Cam ve River birbirleriyle göz göze gelmek isteselerdi gündelik okumuyorsa, bunu kapalı bir kapı ardında yapmak en iyisi olacaktır.

Medyada Cameron'ın bir partnerle birlikte olduğuna dair bir şey duymamıştı ve belki de mesele buydu.

Ashley dördünü kısa bir koridorun sonundaki özel bir antrenman odasına götürdü. Oda daha küçüktü ama içinde aynalar, minderler ve ihtiyaç duyacakları diğer her şey vardı.

Cameron'ın bir betası varsa, bu bir sürüsü olduğu anlamına mı geliyordu?

Hayır, bir alfası yoktu. Biri tarafından eğitilmesi için buraya gelmesine izin vermezlerdi.

Tabii...

Bakışları Dylan'a kaydı ve şüphesini daha tam olarak oluşmadan yok etti. Hayır. Dylan Cam'in alfası değildi. Birbirlerinden pek hoşlanmıyorlardı.

Ve eğer gerçekçi olmak isterse, Cam'in ısırik izi yoktu, ve başka kimse gibi kokmuyordu. Hiçbir alfa onu işaretlememişti.

Göğsündeki düğüm biraz daha gevşedi ve Cam minderde onunla yüzleşmek için dönene kadar kaşlarını çatı.

Gözleri günlerdir görmediği bir kararlılıkla parlıyordu. Sesini alçalttı. "Bana etkileyici bir şey göster," diye tısladı.

İçini bir eğlence kapladı. "mi yapmak istiyorsun?"

Kısa ve hızlı bir şekilde başını salladı.

Oh, bir aşık için gösteriş yapmak.

Geçen hafta Dylan'a gösterdiğin gibi mi?

Hayır. *Hayır.* Dylan'a bir şeyler kanıtlamak için gösteriş yapmak istemişti, onu baştan çıkarmak için değil.

Bu betayı ne cezbedebilir?

Eğer bir aksiyon yıldızıyla, bir omega ile çıkıyorsa, bu beta özel bir şey olmalıydı. Onlar hakkında daha çok şey bilmek istiyordu. Dinamiklerini. Omega'ların beta'larla, özellikle de tek başlarına, birlikte olmadıkları bilinirdi çünkü bir omega'yı memnun edecek biyolojiye sahip değillerdi. Kilit ya da düğüm yok.

Bugünlerde oyuncak ve- vay canına, Ashley gerçekten orada durmalıydı.

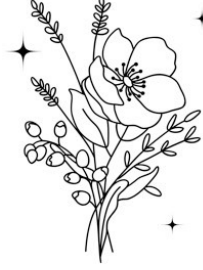
Kendine gel.

"Benden sana karşı yumuşak davranmamı mı istiyorsun?" diye açıkladı. Cam başını salladı ve Ashley'in sırtışı keskinleşti.

"Güzel."

7. FEDAKÂRLIK

NEHİR

River plastik sandalyelerde Dylan'ın yanına oturdu ve bekledi.

Ve izledim.

Ve minnettarım.

Ashley Cameron'ı bir dizi yoğun esneme hareketinden geçirirken River, "Vay canına," diye mırıldandı ve bunu ilk kez yapmıyordu.

"Onun böyle bükülebildiğini , değil mi?" Dylan düşüncelere daldı ve kitabının bir sayfasını çevirdi.

"Tabii ki gördüm," diye cevap verdi River ve koltuğunda kıpırdandı. "Sadece onu bir süredir bunu yaparken görmemiştim."

Dylan bir mırıltıdan fazlasını söyleyemedi ve River kitabı onun elinden almak istedi. "Bu neden burada olduğunu açıklıyor. Ganimet çağrısı."

"Değilim," dedi River, gelme nedenlerinden biri de bu olsa da. "Onu özledim," diye itiraf etti bir süre sonra. "Dün gece telefonda konuştuk ve Zoom toplantıları ve yeniden yazmalar dışında kesinlikle hiçbir şey yapmıyorum. Beni gelmekten alıkoyan neydi?"

Aslında River senaryo üzerindeki düzeltmelerin bir turunu daha ekibe sunmuştu ve onların geri bildirimlerini beklerken dağıtacak bir şeyler istiyordu.

Cameron onun en sevdiği dikkat dağıtıcıydı.

"Ne kadar iyi bir ev ," diye alay etti Dylan.

River gözlerini devirdi. "Ne okuyorsun ki sen? Kişisel gelişim kitabı mı? Senin buna çok ihtiyacın var."

Dylan kıkırdadı ve River bunun çekici olmasından, bir hakarete gülüp geçebilmesinden nefret etti. River Dylan'dan hoşlanmıyor değildi - aslında tam tersi, çünkü o River'ın ortağını korumak için oradaydı - sadece kızdırması eğlenceliydi.

"Tabii, öyle yapalım."

River dikkatini Ashley ve Cameron'dan çekip bu alfaya baktı. "Sana inanmıyorum," diye şarkı söyledi ve sandalyede öne doğru eğildi, düşüp kendini aptal durumuna düşürmemek için arkalığını kavradı. Kitabın başlığını görebilmek için başını eğdi ve neredeyse düşüyordu.

"Bu bir romantizm mi?" River biraz şaşırılmış bir halde sordu. River bu büyük alfanın böyle bir şeyle ilgileneceğini düşünmemişti.

"Bir sorunun mu var?" diye sordu sonunda bakışlarını sayfadan kaldırarak.

River sandalyesinde arkasına yaslandı. "Hayır, sorun yok. Sadece şaşırdım, hepsi bu."

Belki de bu alfada River'ın düşündüğünden biraz daha fazlası vardı.

Sessizlik çöktü ve River sadece Cameron'ın ağır nefes alışının, birkaç küfürün ve o lanet sayfaların çevrilişinin sesini duydu.

"Ne hakkında?" River sonunda çatlayarak sordu.

Dylan omuz silkti. "Kitapçının trend masasında olduğu için aldım. İronik bir şekilde, bir kraliçe ve onun koruması hakkında."

River homurdandı. "Tabii ki öyle."

"Şimdiye kadar epeyce okudum. Bir sürü politika ve çalıntı an," diye itiraf etti Dylan. "Ve okumaya devam etmek istiyorum, eğer sakıncası yoksa..."

"Aklına bir şey gelmediği sürece sorun yok," dedi River. Bu alfanın, gizli ya da değil, River'ın erkek arkadaşına gizlice göz koyması isteyeceği son şeydi.

Dylan ona kaşlarını kaldırdı ve River cesurca onun gözlerine baktı. "İnan bana. İlgilendiğim son kişi Cameron."

Burun kırıksıklığı çok ileri bir adımdı ama River ona inandı ve dudaklarını kapatır gibi yaptı.

Bu yüzden dikkatini minderdeki çifte çevirdi ve bakışlarının çoğunu Cameron'da tutmaya çalıştı... Ashley ayaklarını altından çekerken bir *gümbürtüyle* mindere çarptı. Omega'nın üzerine kolay gitmiyordu, bu kesindi ve River'ı gülümsetti. Kahretsin, Ashley düpedüz muhteşem, işinin ehli ve tam bir baş belasıydı.

Cameron bir noktada "*Hadi* ama," diye sızlandı ve Ashley sırtıttı, yoğunluğu içinde vahşi.

"Tekrar," dedi ona başka bir talim yaptırırken ve yerleşimini düzeltirken. Sırtının alt kısmına ve karın kaslarına dokunarak onu *sıkılaştırmaya* yönlendirdi ve Cameron inlerken River homurdandı.

"Lütfen Tanrım, beni çektiğim acılardan kurtar," diye mırıldandı

Cameron. "Bunu başarabilirsin!" River cesaret vererek seslendi.

Ashley ona sırtıttı ve Cameron titrek bir başparmak işareti yaptı.

Yukarı.

"Biliyorsunuz, eğer sır olarak kalacaksanız

Dylan, "Daha gösterişsiz ol," diye homurdandı.

"Bu da ne demek oluyor?"

"Yani, sen salona girdiğinde uzun zamandır görmediği bir aşk gibi sana koştu. Kimsenin dikkat etmemesi iyi oldu, çünkü buradaki diğer ünlüler bunu fark edebilirdi."

River elini sallayarak, "Kendi işlerine baksınlar," dedi. İçten içe Dylan'ın haklı olduğunu fark etti. "Ama ben . Sadece onu özledim."

"Bunu daireye sakla."

Dilinin ucuna hızlı bir yanıt geldi ama yutkundtu. Cam Dylan'dan ne kadar şikâyet etse de, o sadece Cameron'a göz kulak olmak için oradaydı. Dylan onun öfkesini hak etmiyordu.

Dylan elbette River ve Cameron'ın gizli bir ilişki içinde olduklarını biliyordu. Sürpriz olmaması için koruyacağı müşteri hakkında her şeyi bilmesi gerektiğiyle ilgili bir şey.

River, *tanıdığı* birini her hatırladığında başını kaldıran sersemliği görmezden gelmeye çalıştı. Hayatının en güzel kısmı hakkında yalan söylemek zorunda olmadığı bir kişi daha.

Bu ayrıcalık sadece Cameron'ın menajeri, yakın zamanda Dylan ve muhtemelen yakında Ashley gibi birkaç kişiye tanındı.

Lafı .

River yakından izliyordu ve yazdığı hareketlerin hayata geçtiğini görürken başka bir şey daha fark etti.

Birkaç dakikada bir Ashley'in bakışları onlara doğru kayıyordu.

Dylan'ın yönüne.

Ve her seferinde, koruma kitabına gömüldü. River eğildi.

"Sürekli sana bakıyor, biliyorsun."

River ilk kez alfanın alarma geçtiğini gördü. Adam gerildi, doğal olmayan bir şekilde kıpırdamadan durdu ve River onun birdenbire o sayfada tek bir kelime bile göremediğini anladı. "Hayır, görmüyor."

"Hmm. Ama yine de öyle, mesele bu."

River bir kez daha olanları izledi. "İşte orada" dedi.

Dylan bir an için kitabı indirdi, yanakları kızarmıştı ve River sırttı. "Cameron ikiniz arasında bir *gerginlik* olduğundan bahsetti."

"Öyle bir şey yok," diye cevap verdi çok hızlı bir şekilde.

"Öyle mi?" River sordu. "Pek öyle görünmüyor. Sanki sürekli buraya bakıyor, senin izleyip izlemediğini merak ediyor gibi."

"Ve izlemiyorum. Çünkü izlememi istemiyor." Sanki hatırlatılmış gibi kitabı tekrar eline aldı.

"Aldığım titreşimler bunlar değil," diye mırıldandı River.

"Buraya daha yeni geldin. Bu titreşimleri bilmiyorsun," diye tısladı Dylan, kitabını daha yukarı kaldırarak. Kokusu biraz kurudu, tahrişle yanıyordu ve River burnunu kırıştırdı.

"Kitap nasıl, dostum?" River sordu.

"Sorun değil," diye hırladı Dylan, sesinde *neredeyse* bir havlama vardı, ama River sırttı.

Uzandı, kitabın altından tuttu ve ters çevirdi.

"İşte böyle. Keyfini çıkarın."

Hırıltısı alçak ve gürültülüydü, tehditkâr olmaktan çok kızgındı.

River sandalyesine geri oturdu ve Ashley bir kez daha bakma riskini alınca sırttı. "Orada neler oluyor?" diye sordu sessizce.

"Hiçbir şey."

"Yalancı," diye şarkı söyledi River. "Evcil balığını öldürdün mü? Arabasını parçaladın mı? Oh! Biliyorum. Eminim gizli bir aşk ilişkisi vardır."

Dylan, "Bu daha çok senin tarzın, benim değil," diye .

River, "Ah," diye cevap verdi ve omuzlarından atmaya çalıştı.

Dylan kitap ayracını yerleştirdi ve kitabını kapattı. "Görünüşe göre sen buradayken hiç kitap okuyamayacağım. Ne zaman dönüyorsun?"

"Hmm, bilemiyorum," diye River. "Burası daha eğlenceli görünüyor."

Dylan yine gözlerini devirdi ve River'a bu gergin alfayı dürtmek büyük keyif verdi.

"Sadece izle," diye önerdi River. "Bir dakika bekle."

Onlar beklerken Dylan onun yanında gergin bir duvar gibi duruyordu ve River, Ashley'in Cameron'ın kışını tekmelemesini izlerken Dylan'ın kara gözlerinin parladığını fark etti.

O da Axel gibi ana karakterlerden biriydi. Hatta onun için bir değer bile olabilirdi. İkisi bir araya gelip büyük, yozlaşmış bir örgütü kolaylıkla alaşağı edebilirlerdi.

Senaryo kendi kendini yazıyordu.

Dylan bir engeldi. Geçmişinden gelen, yoluna devam etmek için yüzleşmesi gereken, son savaştan önce ona motivasyon verecek biriydi.

Bunun gerçeğe ne kadar yakın olduğunu merak etti, sonra bunların bir sayfadaki karakterler değil, duyguları olan gerçek insanlar olduğunu hatırladı.

Bir karakter gösterisi, en azından Ashley'in durumunda.

Cameron da öyleydi, River'ı yanlış anlamayın. Bütün gün erkeğinin köşesinde durabilirdi ama iki alfa arasındaki bu gerilim özellikle ilgi çekiciydi.

Ashley'nin bakışları Dylan'ın dikkatini fark ederek onlara kaydığında River da onları izliyordu. Rengi değilse de tavrı kızardı ve yıldırım hızıyla Cameron'a döndü.

"Gördün mü?" River dedi ki.

"Ben bir şey görmüyorum," dedi Dylan, ama sesi biraz önce olduğundan daha az ikna olmuş gibiydi.

"Senin izlemeni istiyor. Ne kadar meraklı," diye mırıldandı

River. "Bundan şüpheliyim," diye karşı çıktı. "Neredeyse benden nefret ediyor."

"Nedenmiş o?"

Dylan bir şeyler homurdandı. "Bu konuyu seninle konuşmayacağım."

"Neden ben değil?"

"Sınırlar. Bunun için bir terapistim var."

River biraz daha doğrulup, "Demek durum ciddi," dedi. "Şimdi bilmeliyim."

Dylan i çekti. "Sana söylersem Cameron'a söylersin, o da önce ona söylemediğim için kızar ve ayrıca -" dedi, sanki bir şeyin farkına varmış gibi- "bu kesinlikle seni ilgilendirmez."

"Bunu kendi işim haline getiriyorum, çünkü Cameron'ın küçük bir cwush'ı var," dedi ve parmaklarını Dylan'ın kolunda gezdirdi.

Alfa ona kaşlarını çattı.

Bu kadar çekici olmamalıydı ama yine de .

Dylan derinlerden gelen bir sesle içini çekti ve River bir an için sempati duydu.

Sonra kayboldu.

"Ne oldu?" River sordu.

"Onu bir kez incittim. Gentim, aptaldım ve bundan kaçtım. Kızgın olmakta haklı ve onu başıka bir şeye yönlendirmeyi reddediyorum."

River kelimeleri kafasında evirip çevirdi ve Ashley'nin Dylan'ın bakışlarıyla karşılaşma riskini göze alarak bir kez bile onlara doğru bakmadığını fark etti.

"Onunla hiç konuştun mu?"

"zr dilemeye çalıştım. Ama artık çok geç ve bu sorun değil. İşler her zaman yolunda gitmez."

River, "Yine de yapabilirler," diye .

"Zorlamadan olmaz. Ve bunu onu daha fazla incitmeyeceğim."

River, "Bence onun senin kışını tekmelemesine izin vermeliyiz," diye düşündü. "Bu muhtemelen ona büyük keyif verecektir."

Dylan durakladı ve kollarını kavuşıturarak kuşağına bıraktı. "yle mi düşünüyorsun? Son birkaç gündür Cam'i eğitmesini izlediğim için beni yere serebileceğini biliyorum."

"Yani, bilmiyorum. Hiç canına okumak bir eski sevgilin oldu mu? Sadece eğlence için?"

Dylan kaşlarını çattı. "Hayır."

River gözlerini devirdi. "Terapi sana çok iyi geliyor."

"Teşekkür ," dedi Dylan, dudakları seğirerek.

River, "Bu bir iltifat değildi," diye karşılık verdi.

Cam, birlikte çalışmaya başladıklarından beri River'ı en sevmediği koruması hakkında bilgilendiriyordu, bu yüzden River içeriden *bazı* bilgilere sahipti.

River, "Havayı yumuşatmak iyi bir başlangıç olurdu ama konuşmak zordur," dedi. "İnan bana," diye mırıldandı, bakışları Cameron'a kaydı.

River artık Cameron'dan saklanmak istemiyordu; kaldırımında onun yanında yürümek ve spor salonunda kimin göreceğinden korkmadan sarılmak istiyordu.

Ancak River, Cameron'ın onu her inkar edişinde konuyu açmayı daha zor buluyordu.

Menajeri ve reklamcısı *en uygun bekar* imajını gerçekten zorluyorlardı ve Cam ve o konuyu ne kadar açarlarsa açsınlar, onları susturdular.

Çoğu gün, bu onu rahatsız etmedi.

Dylan, "Terapistim daha önce de böyle bir şey söylemişti," diye önerdi.

River ona, "Bir şeyin peşindeler," dedi. "Belki de onun kıcına tekmeyi basar, seninle konuşmadan önce tüm duygularını dışarı atar."

Dylan homurdandı ve başını eğerek antrenman yapan çifti daha yoğun bir şekilde inceledi.

"Onunla konuşmak için onurumu seve seve feda ederim," dedi Dylan, belki de River'ın duymasını istemediği kadar yumuşak bir sesle.

Ama yaptı ve River partnerine bakarken Cameron'ın onların mutluluğu için neleri feda edebileceğini merak etti.

8. YASAK

ASHLEY

Devam et, dedi kendi kendine, bunca zaman sonra belki de Dylan'ın çimen kokusundan hoşlanan ve içinde yuvarlanmak için onu tüm günahlarından affetmek isteyen bir parçasının varlığından rahatsız olmuştu.

Ugh.

Dylan'ın acı verici bir şekilde farkındaydı ve sonunda lanet olası kitabını bıraktığında daha da farkına vardı. O ana kadar ona ne kadar çok baktığını fark etmemişti.

Neden?

Onun onayını falan mı bekliyorsun?

River'ın da orada, onunla birlikte izliyor olması kesinlikle yardımcı olmadı.

Tabii ki kafedeki seksi adam Cameron'ın ortağı çıktı.

Sadece biraz yıkılmıştı.

Arkadaşça davranmak kesinlikle flört etmek anlamına gelmiyordu, ama Ashley kahve içerken aralarında hafif bir bağ olduğunu düşünmüştü ve spor salonunun kapısından içeri girdiği ana kadar, sevimli betaya numarasını verecek kadar cesur olmayı dilemişti.

Şimdi bunu yapmadığı için memnundu.

Garip.

Paspasların üzerinde diğer ikisinin onları duyamayacağı kadar uzaktaydılar, bu yüzden bir dahaki sefere Ashley Cameron'ı

"Çok tatlı" diye mırıldandı.

Cameron'ın yanakları biraz daha parlaklaştı ve sırıttı. "Değil mi?"

Cameron hafif bir sağ kroşeyi savuşturdu -refleksleri üzerinde çalışıyorlardı- ve başını salladı. "Burada olduğuna inanamıyorum. Dün gece telefonda konuştuk ve şimdi..."

Kız diz üstü tekme atmaya çalıştığında düzgün bir şekilde engelledi ve başıyla onayladı. "Bu gerçekten çok tatlı bir sürpriz," dedi.

Böyle birine sahip olmak nasıl bir şey olmalı? Sırf laf diye sizi mutlu etmek isteyen biri? Biri için böyle biri *olmak nasıl bir şey* olmalı? Bir alfa gibi, diye düşündü.

"Tamamen özverili değil," dedi Cam. "Yani, bundan kesinlikle bir çıkar elde edecek." Sonra göz kırptı.

Yanaklarındaki pembeliğin eforla karıştırılacağını umdu ve gülüp geçti.

"Demek ?" diye sordu.

Cameron başını sallamadan önce tereddüt etti. "Halka açık değil."

Ahhh, bu her şeyi açıklıyor.

"Sırrın bende kalacak," dedi.

"Daha ısınmadım mı? Şimdi onu etkilemek için bir şeyler yapabilir miyiz?" Cameron sordu.

Ashley kaşlarını kaldırdı, sonra Cam'in omzunun üzerinden bakınca Dylan ve River'ın bakışlarının ikisinin üzerinde kilitlendiğini gördü. Dylan'ın bakışlarını görmezden geldi, ancak bunu vücudunda sıcak bir hava patlaması gibi hissetti.

"Sanırım oldukça iyi engelleme yaptın," diye mırıldandı.

"Hadi," dedi ve büyük gözlerle "Lütfen?" diye ekledi ve Ashley'nin göğsü ne kadar sevimli olduğu için çöktü. Arka beyni kesinlikle bu omega'ya istediği her şeyi vermek için başını kaldırıyordu, ama onu derinlere itti ve o gittikten sonra kendine ekstra yorucu bir egzersiz sözü verdi.

"Tamam. gidelim. Hızı iki katına çıkaracağım," dedi ona.

Onlar bir kez daha yerlerini alırken Cameron ayaklarının üzerinde zıpladı ve sonra... aksiyon.

Ashley onun için hala yavaş olan bir hızda ona doğru ilerledi, ancak kesinlikle şimdiye kadar denedikleri her şeyden daha hızlıydı.

Ne beklediğini bilmiyordu ama bir kez daha bu omega'nın yetkinliği karşısında şaşkına dönmüştü. Cameron çabuk öğrenen biriydi. Ona öğrettiği her şekilde kaçıyor ve blok yapıyordu ve onun vuruşlarına karşılık veriyordu.

Şaşırtıcı bir şekilde, kendini ondan gelen birkaç doğaçlama yumruktan bile kaçarken buldu ve akışa girerken sırttı.

"Daha sert," dedi ona. Yumrukları, onun yapabileceğini bildiği coşkuyla yumruk eldiveni üzerine inmiyordu. "Bana zarar vermeyeceksin," diye söz verdi.

Cameron'ın kaşları çatıldı ve onu inceledi. Yeni boksörlerin bir sonraki hamlelerinin ne olacağı genellikle belliydi çünkü kafaları çok karışık.

Ashley, Cameron'la birlikte buna tanık oldu, her saldırıyı takip etmeden önce kafasından geçmesini izledi ve her seferinde bir eldivenle karşıladı. Kafasına vurdu ve Cameron kaçtı, eğildi, böylece ince havayla karşılaştı ve sırttı. "İşte bu kadar."

Ritmini bulduklarında neredeyse bir dans gibiydi. Minderdeki adımlarından başka her şey kayboluyor, her biri diğerine göre ayarlanıyor, bir sonraki hamleye hazırlanıyordu. Yüksek at kuyruğu dans ederken uzun saçları sırtını gıdıkladı ve ensesindeki kısa saçlarında ter toplandı.

O ilerlediğinde Cam geri adım attı ve aralarındaki mesafeyi kapattığında Cam kendini onun erişiminden uzaklaştırdı. Karşıt güçler olarak hareket etmelerine rağmen senkronize bir şekilde kaçıyor ve birlikte hareket ediyorlardı.

Hızlandıklarının farkına bile varmadı, eldivenler avuçlarına sertçe çarpıyor, Cameron meydan okumalarını güvenle kabul ederken her vuruş donuk bir gümbürtüyle çarpıyordu.

Bu gerçek bir antrenman seansıydı ve Ashley ona övgüler yağdırmak, ne kadar gurur duyduğunu söylemek istiyordu, ama akışı bozmak istemedi, bu yüzden her ikisinin de ciğerleri yanana ve karnına odaklanmaktan karın kasları ağrıyana kadar devam etti. mecazi ve gerçek anlamda ayaklarının üzerinde durmak için.

Cam'in dudaklarındaki gülümseme büyüdü ve onun yüzünde gururun şekillenmesini izledi ve onunla birlikte bundan zevk aldı.

En azından sonunda akışı kesip bacaklarını altından çekene kadar.

Bir *oof* ile mindere çarptı ve orada yatarak yıldız avlamaya başladı.

Dudaklarında bir sırıtışla, dünyanın geri kalanı hâlâ uzakta, onun üzerine eğildi, ona bakarken nefes almak için eldivenlerini dizlerine dayadı.

"Bu bizim ilk gerçek antrenman maçımızdı. Ve sen devam ettin!" dedi.

Cameron eldivenine bakmadan önce kolunu kısa bir süreliğine kaldırdı ve sonra yere bıraktı. "Bunun bir başparmak kaldırma işareti olması gerekiyordu," diye nefes nefese kaldı.

Ashley kıkırdadı ve ona elini uzatmadan önce yumruk eldivenlerini çıkardı. "Bu çok etkileyiciydi ve bunu sık sık söylemiyorum."

Sadece birkaç eğitim seansından sonra ona ayak uydurması biraz dikkat çekiciydi. Belki de söylediğinden daha fazlasını biliyordu. Belki de onun üzerine daha fazla gitmeliydi.

Onu ayağa kaldırırken aklına gelen tüm fikirler durdu.

Kolları birbirine değdi ve bakışları onun kokuyla işaretlediği yere kaydı. Adam boks eldivenlerini çıkarmaya başladığında elini çekti.

İlk düşüncesi "*iyi*" oldu.

Daha mantıklı olan tarafı utandı, dilinin ucunda bir özür vardı - ta ki aynı elini hiçbir şey yokmuş gibi terli kumral saçlarında gezdirene kadar. Sanki kızın kokusu duş alana kadar üzerinde kalmayacakmış, nereye giderse gitsin onu da yanında taşıyacakmış gibi. Bir mırıltı boğazına tırmanmakla tehdit etti ama onu dibinde boğdu.

"Özür dilerim," dedi, bileğini kaldırıp ileri geri sallarken yanakları yine pembeleşmişti.

"Endişelenme," dedi yumuşak bir sesle, sanki bu konuda bir şey yapması için ona meydan okuyormuş gibi dudaklarını kıvrıran bir sırıtışla.

Ballı vanilya kokusu, bastırıcılarına rağmen güçlüydü, etraflarındaki alanı dolduruyordu ve Ashley onu temizlemek zorunda kaldı.

Öne doğru eğilip boynundan aşağı damlayan teri yalamasın diye.

O ela gözler düpedüz parlıyordu ve bir an için nefes almakta zorlandım.

Lanet olası film yıldızı.

"Teşekkür ," dedi Cameron. "Bu..."

"Belalı, değil mi?" diye sordu ve adamın iri gözleri kendisine dikilince kıkırdadı.

Başını salladı ve son eldivenini de çıkardı.

"Şimdiden havlu mu atıyorsun?" diye alay etti.

Adam ona suratını astı. "Bunu hak etmedim mi?"

Ve şimdi Ashley çok daha pis şeyler kazanmak için başka neler yapabileceğini düşünüyordu ve beynini sabunla fırçalaması gerekiyordu ve-

"Peki," dedi, bu konuda çok soğukkanlıydı ve hiç de azgın değildi. "Sanırım bugünlük bu kadar diyebiliriz," diye düşündü, içine bir hayal kırıklığı doldu.

Göz ucuyla bir hareket fark etti ve ancak o anda iki kişilik küçük dinleyici kitlesini hatırladı ve River'ın alkışlamasıyla geri adım atarak içindeki hoşnutsuzluktan kurtuldu.

River, "Bu hayatımda gördüğüm en ateşli şeydi," dedi ve bir kucak dolusu beta ile bir adım geri çekilen Cameron'a doğru atıldı. *Buna ben de dahil miyim?* diye düşündü.

"Ter içinde kaldım," diye inledi Cam ve bu River'ı hiç de caydırmışa benzemiyordu.

"Ah, biliyorum," dedi River ve boynundaki bir şeridi yaladı.

Ashley'in yanakları sadece bir an önce aynı şeyi düşündüğü için *alevlendi* ve göğsündeki kıskançlık hissini görmezden gelerek gözlerini kaçırdı.

Tesadüfen, bakışları karşılaştığında adımlarının ortasında duran Dylan'a doğru.

Sanki o da aynı şekilde karşılanmadığını hatırlamadan önce minderde onlara katılmak için ayağa kalkmış gibi.

Ashley ona başını salladı -çok kibarca, diye düşündü- ve ellerini birbirine vurdu. "Pekâlâ. Pekâlâ, sanırım buna bir

gün. Belli ki ikinizin planları var ve sanırım programımızı yeniden düzenleyeceğim," dedi Cam'e kaşlarını kaldırarak.

İnledi. "Yani artık bana yumuşak davranmak yok mu?"

"Hiç şansın yok." Kollarını iyice kavuşturdu ve boyuna doğru eğildi. "Hayatını cehenneme çevireceğim, bu yüzden sürdüğü sürece tadını çıkar," diye söz verdi.

Cameron dudaklarını büzdü. "Deneyebilirsin. Eminim en az bugünkü kadar eğlenceli olacaktır."

Ve... Ashley bu cevaba hazırlıklı değildi. Bu konuda sızlanması gerekiyordu ve Ashley iki katına çıkacak ve gülüp yollarını ayıracaklardı. Onun yerine bocaladı çünkü Cam *flört ediyordu*.

River'a sivri bir bakış atarak, "Sana yine esneme hareketleri yaptırmayacağım," dedi. "Görünüşe göre bu konuda sana yardım edecek biri var."

"Oh, yapacağım," dedi River ve eğer betalar mırıldanabilseydi, göğsünün guruldayacağına bahse girerdi.

Cam'in yanakları kızardı ve Ashley ellerini kaldırıp uzaklaşmadan önce kıkırdadı. "Eğitim odasında sikişmiyorsun, o yüzden defol buradan," diye emretti.

River, "Ama bu benim yapılacaklar listemde var," diye mızızızlanınca Ashley gözlerini öyle bir devirdi ki kafasının arkasına takılmamaları mucizeydi.

Havlusunu alıp önce yüzünü, sonra da kısa saçlarının nemli olduğu ensesini silerken, "Buna cevap vermeye tenezzül etmiyorum," dedi.

Gözlerini açtığı anda hâlâ ona bakıyorlardı ve durakladı. "Bir şeye mi ihtiyacınız vardı?"

Görünüşe göre yakalanmışlardı, kekeleyerek harekete geçtiler, dağınık *hayırlar* ve *boşverler* ile eşyalarını aldılar. Birkaç dakika içinde kapıya doğru ilerliyorlardı ve Ashley onların gidişini izliyordu, bir şey kaçırdığı endişesiyle birlikte içini gıcıklayan bir eğlence.

"Yarın görüşürüz," diye seslendi Cameron.

"Görüşürüz o zaman!"

Dylan bir şey söylemek ister gibi oyalandı ve Ashley neredeyse ona meydan okudu.

Cameron'ın aksine, Dylan'a biraz da olsa bakmak zorundaydı ve aradaki fark baş döndürücüydü.

Sözde koruma eğitimi almış başka bir alfa olan Dylan'ın ona meydan okuyup okumayacağını merak ediyordu. Onu yere yapıştırmanın, kendisinin daha iyi olduğunu kanıtlamanın nasıl bir şey olacağını merak ediyordu. Onunla birlikte minderde yuvarlanmanın, ter ve vücutların birbirine karışmasının ve-

Dur.

"Onlara yetişsek iyi olur. İçimden bir ses beklemeyeceklerini söylüyor."

Dudakları kıpırdadı ve yüzündeki ifadeyi okuyamadı, ancak yeterince uzun süre baktığında bunu çözebileceğini hissetti. Sonunda, sözlerini kendine sakladı ve sadece bir saniye sonra kapıdan çıkan görevlisini takip etmeden önce ona basit bir baş selamı verdi.

Onlar gider gitmez patlamış bir balon gibi söndü ve odayı temizlemeye, kokularının karışımını silmeye ve bunun yasını tutmamaya çalıştı.

Kanında bir sıcaklık dolaşıyordu ve bütün gün böyle iyi bir antrenman seansının tadını çıkaracağını biliyordu.

Ve hatta akşama kadar, telefonda Kenzie'ye her zamanki gibi tüm isimleri atlayarak bundan bahsettiğinde. Gece boyunca da, çarşafların altına girdiğinde, her şey kafasında tekrar tekrar canlandı.

Cameron'ın kokusu, tatlı ve terinden yükselen kokusu. Birlikte nasıl aktıklarını. İşlerini bitirdikten sonra ışıkların altında nasıl görüldüğünü, kızardığını ve nefes nefese kaldığını.

Ashley inledi ve yuvarlandı, yüzünü bir yastığa bastırdı ve görüntüleri uzaklaştırmaya çalıştı.

Bir müşteri hakkında böyle düşüncelere sahip olmak felaketti ve Cameron ünlü biri olduğu için daha da felaketti. Ve bir omega.

Ayrıca River vardı.

Süper-üçlü-ikili yasak.

Hiç beklenmedik bir anda, ikisinin hayali pozisyonlardaki görüntüleri zihninde canlandı.

Cam'in gerçekten de yapması gerektiği gibi esneme hareketlerini yapıp yapmadığını merak ediyordu. River yardım etti mi? Seanstan sonra başka neler yaptıklarını.

"Hayır," diye mızızlandı yastığına doğru.

Bütün gün damarlarındaki uğultuyu bastırmayı başarmıştı ama burada, yatağında tek başına, ona eşlik edecek düşüncelerinden başka bir şey olmadan, tekrar başını kaldırıyordu. Güneye yerleşmeden önce kanında dolaştı ve kızgın bir nefes aldı.

Elini yorganın altına sokarken kendine söylediği şey, *onu düşünmeyeceğim* oldu.

En son ne zaman biriyle takıldım? Bunu düşüneneceğim.

Ama birkaç hafta önceki beta pek ilham verici değildi. Ve sadece kendilerini kanıtlamak isteyen alfalar iç karartıcıydı.

River'in ilham verici, gizli küçük sesi kulağına fısıldadı, Cameron'ın boğazındaki teri yaladığı görüntü eşliğinde.

Ashley anıyı derinlere, görünmeyen bir yere gömdü ve yavaş bir ritimle kendine dokunurken başka şeylere odaklanmaya çalıştı.

Bir beta onu özellikle iyi yemişti ve bunu dizlerinin üzerinde yapmıştı, bu da her zaman kanının ısınmasına neden olmuştu. Bu imgeye sadık kaldı, onun saçlarını nasıl kavradığını ve kalçalarını ona nasıl bastırdığını hatırladı, tıpkı şimdi kendi dokunuşuna yükseldikleri gibi.

Zevk içinde dönüyor, alçalıyor ve midesini geriyordu.

Ve aniden, canlı bir şekilde, dizlerinin üzerindeki adamın yerini Cameron aldı.

Ashley başını yastığa doğru salladı ve parmaklarını çıkardı.

"Kesinlikle hayır," dedi yatak odasının boş sessizliğine, orgazmı azalıyordu.

Gerçek: Müvekkilinden etkilenmişti.

Ayrıca gerçek: Bu düşüncelere sahip olmak tamamen uygunsuzdu.

Ashley bir profesyoneldi! Bu yüzden düşüncelerini bir kenara itti ve yastığıyla kendini boğmaya çalıştı.

Ofladı. Mahvolmuş orgazmlara ve cinsel hayal kırıklıklarına alışmak zorundaydı.

9. YAKALIYORUZ

CAMERON

"Burası da yuva," dedi Cameron kapıyı iterek açarken. "Vay canına, şuna bak," dedi River ve içeri adım attı.

Cam de onu takip ederek, genellikle bir omega'nın uyuduğu yatak büyüklüğündeki çukurda, zemindeki çukurun pelüş konforuna doğru adım attı.

Ancak bu yuvada hâlâ o otel hissi vardı. Bozulmamış yatak takımları, halıdaki vakum izleri, mükemmel kabartılmış yastıklar.

Cameron genellikle diğer odada, dairenin tam karşısında, Dylan'ın tam bir kapı aşağısında uyurdu.

Dylan'ın sözleriyle, "Eğer biri içeri girerse, beni geçmek zorunda kalacak."

Çok mu paranoyakça?

Ama bu yuva güzeldi, karamsar bir laciverte boyanmıştı - dairenin geri kalanının steril beyazına kıyasla bir şoktu - ve şaşırtıcı derecede az sayıda yastık ve battaniyeyle doluydu.

Hiçbiri fazla kullanılmamıştı. Şimdiye kadar.

River yan yattı ve başını bir koluyla destekledi. "Bu sabah kafede antrenörünüzle karşılaştım. Aynı şeyi sipariş ettik."

Cameron kaşlarını kaldırdı. "Ekstra shot'lı bir karamel macchiato?"

"Hatırlıyor musun?" River sordu, gözlerinin etrafındaki çizgiler yumuşamıştı.

"Tabii ki seviyorum. Çok tatlı," dedi Cameron. "İçki." *Bir alfa için fazla tatlı.* Bunun kendisini şaşırttığını fark edince bakışları uzaklaştı. Ashley'in bu kadar tatlı bir şey almasını beklemezdi ve bu yeni bilgiyi Ashley kutusuna attı. Tatlıya düşkün müydü? Yoksa kahve onun tek ikramı mıydı?

Güzel kokuyorum.

Ashley onun kokusunu sevdi mi?

"Dünyadan Cam'e," dedi River ve Cam'in dikkati tekrar River'in eğlencesinin kıvrımına odaklandı.

Cam başını sallayarak, "Özür dilerim," dedi.

River dudaklarını büzerek Cam'e biraz daha yakından baktı. Cam bu bakışı tanıdı, bir olay örgüsünü çözmeye çalıştığı zamanki bakışına benziyordu.

Sonra kollarını başının arkasında kavuşturarak uzandı.

...Sıkı kolları, sol kolu dövmelerle kaplıydı. "Biliyor musun, o bir alfa." dediğinde Cam'in dikkati yeterince dağılmıştı.

Cam, River'ın eski pozunu alarak sol tarafına döndü ve başını ellerinin arasına alarak betaya doğru eğildi.

"Öyle mi?" Cam sorguladı.

River omuz silkti. "Sen alfaları sevmezsin."

"Çoğu alfayı sevmem," diye açıkladı Cam. "Onlar etrafta ağırlıklarını göstermeyi seven düğüm kafalılardır." Film endüstrisinde etrafı onlarla ve hepsi ağızında kötü bir tat bırakıyordu.

"Ama o farklı?" River tahmin etti ve Cam'in kafasında bir ampul yandı.

"Oh. Oh," dedi Cam anlamlı bir şekilde. "Yani, evet. Ashley biri.

Bazen garip davranıyor ve ben bunu büyüleyici buluyorum.

Ferahlatıcı." "Hepsi bu mu?" dedi River.

Cameron gözlerini devirdi. "Nereye varmak istediğini biliyorum." "Sen biliyor musun?" River sordu. "Gözlerinde o bakış var." "Ne bakış?"

"Bilirsin işte," dedi River ve dövmeli kolunu ve elini Cam'e doğru salladı. "Gerçekten beğendiğiniz bir senaryoyu okuduğunuzda hissettiğiniz şey. Ya da

en sevdiğiniz Hint yemeği kamyonunda samosa olduğunda."

Cam'in gözleri kapandı ve *çaresiz* bir ihtiyaçla inlerken başını geriye attı. "Tanrım, şu anda bir samosa için adam öldürebilirim."

"Konuyu değiştirme," dedi River, gözleri tam da Cam'in görmek istediği gibi kararmıştı.

"Güzel. Evet. Ashley çok havalı, korkutucu ve *seksi* ve kıcımlı tekmeleyebilir. Yani."

"Klasik Cam yemi," diye düşündü River. "Ondan hoşlandığını biliyor mu?"

Bu konu hakkında, Cam bir gün sürü isterse, ilgilendiği başka birini bulursa ne yapacakları hakkında konuşmamışlardı. River'ı sır olarak saklamaya çalışmak yeterince zordu.

"Tabii ki hayır," dedi Cam. "O benim antrenörüm ve işinde çok ciddi olduğu izlenimini alıyorum. Bence müşteri kurallarını ciddiye alacaktır."

"Dylan bu kurallara uymuyor," dedi River ve Cameron'ın midesi bulanırken bakışları ona yöneldi.

"Ne?"

"Bütün gün Dylan'a nasıl bakıyordu? Orada tamamen çözülmemiş bir şey var."

"Oh," dedi Cam, tekrar rahatlayarak. "Kesinlikle. Dylan bu konuda ağzını sıkı tutuyor ama bir geçmişi olduğu kesin."

"Sence çıkmışlar mıdır? mıdır?"

Cam başını salladı. "Hayır, bu kadar basit bir şey olsaydı çoktan çözmüş olurlardı diye düşünüyorum. Bence bu daha derinlere iniyor."

River mırıldandı. "Kendini buna kaptırmak istiyor musun?"

"Hoşlandığımı bile bilmediği halde bu konuda bu kadar ciddi konuşuyorsun," dedi Cam, aniden gerilerek. "Bu bir şey olmak zorunda değil. Sıradan bir şey olabilir."

River'ın dudakları kıpırdadı. "Alfalar ve omegalar gerçekten gündelik işler yapmazlar.

Bunu biliyorsun. Ayrıca, gündelik işler bizim için çok iyi gitti, değil mi?"

Sette tanışmışlar ve çekimler arasında biraz stres atmak için bir kaçamak olarak başlamışlardı. Düşük bağlılık, baskı yok - Cam, River'ın ne kadar büyük bir kalbi olduğunu fark edene ve hemen yuvalanana kadar.

Cam bir bacağını River'ın beline atıp üzerine binmeden önce avucunun içine bastırdı. "Çok işe yaradı, değil mi?" Cam, aksini söylemesi için ona meydan okuyarak sordu.

"Demek senin oyunun bu, ha?" River alay etti. "O katlanana kadar tatlı, sevimli ve sikilebilir olmak mı?"

"Sende işe yaradı," diye düşündü Cam ve kasıkları birbirine değene kadar kalçalarını kaydırdı. Ashley'le tartışıklarından beri kendini uçmuş hissediyordu ve bunun River'la eve döndüklerinde içtikleri esrarla hiçbir ilgisi yoktu. Şimdi bu his eriyerek daha sıcak bir şeye dönüşüyor, karnının derinliklerinde kıpırdanıyordu. "O kadar da kötü bir plan olamaz."

Cam'in elleri River'ın göğüs kafesinde duruyordu, her şeye rağmen iffetli bir dokunuştı, en azından River dizlerini kaldırıp Cam'i öne doğru itene kadar.

Bir elini River'ın başının iki yanına yumuşakça yerleştirdi, birbirlerine bastırıldıklarında sıcaklık keskin bir şekilde hissediliyordu.

Cameron yumuşak bir sesle, "Seni özledim," dedi.

"Anlayabiliyorum," dedi River, onu kendine doğru çekerek, spor salonunda giydiği bol atletin üzerinden elleriyle yanlarını düzeltti. "Daha dikkatli olmamız gerekiyor. Dylan'la bu konuda konuştum."

"Biliyorum," diye inledi Cameron ve kendini River'ın göğsüne bıraktı, başını kalbinin üzerine koyup oraya sokuldu.

Kalp atışlarının sabit gümbürtüsünü duydu ve rahatladı.

O.

"Düşünmek yerine tepki veriyordum," diye itiraf etti Cameron.

"Düşünmek yerine

çok heyecanlıydım. Birden ortaya çıkmanı beklemiyordum!" diye mutlu bir şekilde iç geçirdi.

Cam onun da bu kadar güçlü bir tepki vereceğini tahmin etmemişti. "Ben de seni özledim," dedi River ve ona sarıldı.

"Bunu bir sır olarak saklamak berbat bir şey," diye mırıldandı Cameron.

"Biliyorum, . Ben de sevmiyorum. Ve eğer istersen..."

Cameron, River'ın bakışlarıyla buluşmak için avuçlarını yukarı kaldırdı. O yeşil gözler çok güzeldi ve -bu konu açıldığında her zaman olduğu gibi- çok yoğundu. İçinde kaybolmak, Cam'in balkona çıkıp River'ı ne kadar çok sevdiğini haykırmak istemesine neden olmak o kadar kolaydı ki, sonuçları ne olursa olsun.

Düzinelerce kamera flaşı fantezisini kesintiye uğrattı, yönetiminin kurallarının ısırtığı ensesinde keskinleşti.

Burada, River'in kokusunun kumaşlara sindiği her an daha çok ev gibi hissettiren bu yuvada, bunların hiçbirine yer yoktu

-Sadece dizlerinin altındaki yumuşak battaniyeler ve River'ın onu kolayca içine itebileceği yastıklar vardı, ta ki etrafı gece yarısı yazısının ve dumanın kokusuyla sarılana kadar.

Burada, gizlilik içinde güvendeydi.

"İstiyorum," diye yemin etti Cameron. "Ama yönetim ısrar edip duruyor ve-"

River onun sözünü bir öpücükle kesti, iffetli, kolay bir öpücüktü bu ve yoğunluğu azaldı. "Biliyorum, üzgünüm. Neden yapamayacağımızı biliyorum. Dediğin gibi berbat bir durum."

"Belki Ashley bizi o özel odaya koymaya devam eder ve sen de benimle antrenmana gelirsin."

"Öyle mi? Ona kolayca söyledin," dedi River, sesinde tereddüt vardı.

Cam'in yanakları kızardı. "Sanırım biraz aceleci davrandım. Ama o iyi bir insan. Bunu söyleyebilirim."

Ona söylediği için pişman değildi. River'ı gördüğü için o kadar heyecanlanmıştı ki, ağzından kaçırmıştı ve River'ın bunu bu kadar rahat karşılaması, ona içini dökmek istemesine neden olmuştu. Ama bu River için pek adil değildi. Cameron tekrar, "Özür dilerim," dedi ve River'ın

yüzüne bir desen çizdi.

parmağıyla göğsüne vurdu. "Benim birisine böyle bir şey söylemem gerekirken senin söyleyememen hiç adil değil."

River ona usulca ama hayal kırıklığını zamanında gizleyemedi. River ellerini Cam'in kalçalarına doğru kaydırarak, "Bebeğim, sorun değil," dedi. "İstemedenden olmadı. Gizlilik sözleşmesi imzaladığını biliyorum," dedi River.

Cameron başını sallayarak, "Ve bu," diye onayladı.

River, "Diğer eğitmenlerini sevmiyorsun," diye düşündü.

Cam omuz silkti. "Karate gerçekten çok yoğun. Orada kendimi yetersiz hissediyorum ama boks daha eğlenceli ."

"Crossfit nasıl?"

"Aman Tanrım," diye inledi Cam ve bu düşünceyle tüm kaslarının protesto ettiğini hissetti. "Sahip olduğumu bilmediğim kaslarımı keşfediyorum."

"Benim zavallı, aşırı çalışan omega'm," diye alay etti River.

Cameron sızlandı ve başını River'ın boynuna gömüp derin derin içine çekti. Bütün gece River'ın evindeki ofis gibi kokuyordu. Mürekkep, kâğıt, duman ve kahve.

Sadece izleri, o beta tarzında, bir alfanın kokusu gibi ezici değil.

Gerçi Cameron baskılayıcı kullanırken bunaltıcı olan pek bir şey yoktu. Kendi kokusu körelmişti, koku alma duyusu neredeyse hiç yoktu - Tanrı aşkına, cinsel dürtüsü bile acı çekiyordu.

Ya da en azından, onu baştan çıkaracak kimse olmadığına normalde öyleydi.

Ama River buradaydı, onun altındaydı, Cam'i delirttiğini bildiği o yarım gözlü ifadesiyle çok seksi görünüyordu.

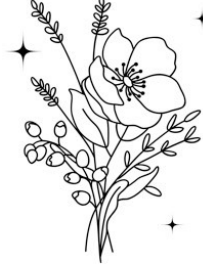
"Beni *daha fazla çalıştırmayacaksın*, değil mi?" Cam ona sürtünerek alay etti.

River onları çevirmeden önce gözlerini devirdi ve Cam pelüş halıya gömüldü.

River onun üzerinde sürünürken içinden bir sıcaklık aktı. "Bunu hayal bile edemezdim."

10. ANA SAYFA

NEHİR

River, Cameron'ı yumuşak minderlere bastırdı, görünüşe göre kullanılmayan bu yuvaya girmeye hazırdı.

Sadece hafif bir omega kokusu vardı, battaniyeler hâlâ pürüzsüz ve bozulmamıştı.

Neden buraya gelmemişti? Neden şimdi?

Cam'in kendisine yuva yapma zevkini tattırmak yerine bir misafir odasında kalması düşüncesinden nefret ediyordu.

"Yuvayı sevmiyor musun?" River, Cameron'ın başının yanındaki bileğine şefkatli öpücükler kondurma şeklini bölerek sordu.

Cam onun tenini ısırarak River'ın nabzını hızlandırdı ve sonra tekrar merkeze döndü. "Denedim. Dylan diğer yatak odasına geçersen daha güvenli olacağını söyledi. Bunu umursayacak kadar güçlü hissetmedim."

"Odana gitmek ister misin o zaman?" River, bunun onları alfayla aynı duvarı paylaşmaya iteceğini bile bile sordu. Bu düşünce onu kışkılandırdı ve burnunu Cam'in çenesinin altına gömmek için eğildi, kokusu burada en güçlüydü.

Bir beta olarak, Cam bastırıcı kullanırken bile, River gerçekten çabalasa -sık sık yaptığı gibi- dilinde ağırlaşana kadar kokunun peşine düşebilirdi, balla ıslatılmış vanilya.

"Hayır, şimdi burası daha iyi hissettiriyor," dedi, sesi River'ın dudaklarında gürleyerek.

Bu itiraf göğsüme inen bir tekmeydi.

"Benim yüzümden mi?" River sormaya cesaret ederek Cam'in boynunu ısırdı ve burnunu saçlarına gömdü.

Bu telefondaki bir sestten çok daha iyiydi. Cam'in burada, altında olması, dişlerinin arasında şeker olması.

River lobunu yakalayıp kemirirken Cam'in nefesi kesildi.

"Evet," dedi Cam, elleri omuzlarını kavradı, geri dönmeden önce sırtından aşağı sürüklendi, gömleğini tıkadı. "Daha çok evim gibi."

River durakladı, ofladı, nefesi Cam'in şakağındaki saçları karıştırdı ve kalbinin ona için göğsünden çıkmaya çalıştığını hissetti. Ziyaret ettiği için çok mutluydu.

"Tanrım, seni özledim," dedi River, sesi derindi ve Cam'in bakışlarıyla buluşmak için geri çekildi, ela gözleri her zamankinden daha koyu ve göz bebekleri yuvarlaklı.

Öpücük çaresizdi, ısıırıyordu ve River onun yüzünü kavrayıp sabit tuttu, onu kendi amaçları doğrultusunda eğdi.

Birlikte battılar, Cam'in kalçaları onu kucaklayarak ayrıldı. Bu şekilde göğüs göğüse yattıklarında Cameron onun altında çiçek açıyor, kokusu şurup gibi tatlanıyordu.

Aletleri birbirlerine sokuldu, içgüdüleri onları sürtünmeye itti, temas kıvılcımlara, ısıya ilham verirken arzu devreye girdi.

Cam'in ensesindeki saçlar hâlâ nemliydi, antrenmandan dolayı terlemişti ve River'ın gözlerinin önünden onun minderdeki görüntüsü geçti.

Cam güçlü, uzun ve gergin duruyordu, alfanın ona atacağı her şeye hazır.

Ashley.

Bazen onu koklamamaya dikkat ediyor, son saniyede elini çekiyor, sanki kendini yakalıyormuş gibi görünüyordu. Diğer zamanlarda ise, bugün olduğu gibi, düzeltmelerini eliyle yapıyordu.

River bir solukla öpücüğünü keserek dudaklarını aşağıya, ava doğru sürükledi. Cam'in göğsünde, kollarında ve bileklerinde onun narenciyesinin izlerini yakaladığını söyleyebilirdi. River bunu silmek mi, omega üzerindeki kendi kokusuyla değiştirmek mi, yoksa içinde yuvarlanıp kendisi de onun gibi kokmak mı istediğini bilmiyordu.

Cam'in beline ulaştığında doğruldu, Cam'i mindere götüren darbelerden biri gibi ona çarpma ihtiyacı duydu.

Parmaklarını kumaşın üzerine geçirdi ve iç çamaşırını ve beş santimlik sürtük iç çamaşırını bir anda çekiştirerek çıkardı. Zaten nemli bir yerleri vardı.

"Sanırım Ashley bugün şortunu beğendi," dedi River, yanaklarında bir renk, bir allık ararken.

"Yaptın mı?" Cameron sordu, River elini sert aletin üzerinde zar zor gezdirirken kalçaları yukarı kalktı, ucunda kaygan bir havuz oluşmuştu.

"Sanırım onları daha çok seviyorum," diye mırıldandı River, bir elini ona dolayarak, yumuşak ve ıslak bir şekilde kavradı. "Benim için şık giyinmiyorsun," diye hatırlattı River ona. "Aşağıdan giyiniyorsun."

Biraz kaba bir hareketti ama River onu okşadıkça Cam'in sinirli mızımlığı bir iniltiye dönüştü. Cam ceza olarak tırnaklarını River'ın koluna geçirdi ama bu daha çok bir ödöl gibiydi.

Bu Omega'herhangi bir işaretini gururla taşırdı.

Cam yumruğunun içinde doğruldu, bir eli battaniyeyi kavramak için düştü, diğeri River'ın kolundan beline düştü ve keten pantolonunu çekiştirdi.

Sırtarak Cam'in sikini bıraktı ve kendi kıyafetlerini çıkarmadan önce hayal kırıklığına uğramış iniltinin tadını çıkardı. Cam atletini yırtarak çıkardı ve River'ın gömleğini yastıkların arasına gömmek için kaptı.

River'ın göğsü titredi ve eğer bir alfa olsaydı mırıldanabileceğini düşündü.

Cam'i kucağına alıp yuvanın ortasına götürdü ve onu yavaşça zemindeki bulut yumuşaklığındaki çukura yerleştirdi.

Öğleden sonra ışığı panjurların arasından süzülüyor, üzerlerinde sarı çizgiler oluşturuyordu.

Cam'in teni düpedüz parlıyordu ve River bu görüntüyü sonsuza dek kendisinde kalması için dosyaladı.

Eğer bir alfa olsaydı, bu omega'yı dişleriyle, kanıyla ve bağıyla kendisininmiş gibi işaretlerdi ve böylece kendisinin kime ait olduğu ve River'ın da karşılığında kime ait olduğu konusunda asla bir soru işareti kalmazdı.

Ama River bir betaydı. Hayat böyleydi.

River kendini "Benim," derken buldu, Cam'i takip etti ve sanki osmoz yoluyla bir olabilirlermiş gibi yakınlaştı.

"Bu fikir hoşuma gitti," dedi Cam, yavaş ve tatlı bir öpücükle iç geçirerek.

River da bu fikri sevdi ve ellerini Cam'in göğsünde gezdirerek meme uçlarını okşadı. Cam dokunuşa doğru eğildi, kasları ateşlendi ve aleti River'inkinin yanına yerleşerek tembelce sürtünmeye başladı.

River'ın yumruğu onu tekrar çevrelediğinde Cam avucuna taze kaygan bir madde döktü ve River öpüşmeyi keserek ellerinin izlediği yolu takip etti, ağzı River'ın artan kokusuyla sulanmıştı.

Elini dudaklarıyla değiştirdi, kaygan parmaklarını deliğine götürürken Cam'in tadı dilinde patladı.

Cam sızlandı, dizlerini daha da açtı, River'a daha kolay erişim sağlamak için kalçalarını kıvırdı.

Başını River'ın dudaklarına dayadı ve River onu tekrar yutmadan önce bir kez keskin bir şekilde sırttı.

"Tanrım!" Cam kalçalarını sallayarak bağırdı. River bir eliyle onu kalçasından tutarken, Cam'in dizleri kaburgalarının iki yanını sıkıyordu.

River ona, "Tadın çok tatlı," dedi.

Parmakları kayganlığı yaydı ve Cam önce sadece bir boğumu karşılayana kadar bastırarak alay etti.

River dudaklarını Cam'in etrafında gevşetti ve uyarılmanın vücudundan aşağı dökülmesine izin verdi, elini ve parmaklarını kaplayarak Cam'i açmaya çalıştı.

Cam'in parmakları onun saçlarını büktü, nefes nefese kalırken çekiştirdi, kalçaları onun içine girmeye, parmağını kovalamaya, daha derine götürmeye çalıştı.

River ikincisini ona bıraktı, kendi kayganlığıyla kaplanmış kolay bir kayma. Cam parmaklarını bir mengene gibi sıkıyordu ve River onun sikinin başının etrafında mırıldanarak bir inilti çıkardı.

"River," diye inledi Cam, adını uzatarak. "Lütfen, ."

River, adının Cam'in dudaklarından dökülmesini çok seviyordu ve bu sesi duymadığı son haftaları telafi etmeyi amaçlıyordu.

River sert bir sesle, "Sadece bir tane daha," dedi ve üçüncü parmağının ucunu Cam'in girişinde gezdirmeye başladı.

Omega onun altında eğildi, sikinin başı River'ın yüzünü dürttü ve onu içine almadan önce sırttı, devam etmeden önce boğazının arkasında neredeyse hiç duraklamadı. Dudakları Cam'in tenine değdi ve River onun etrafında yutkundu.

Cam'in dudaklarından bir küfür koptu ve eli sıkılaşıp River'ı bir saniye sonra kalçaları onu kovalamadan önce boyuna sürükledi.

Üçüncü parmağı ikinci boğuma kadar girdi ve Cam'in kalçaları yere döndüğünde River geri kalan yolu da bastırdı.

Adamın ağırlığı River'ın dilini tekmeledi, Cam'in ağzından bir inilti daha çıktı. "River!" diye bağırdı ve River'ın boğazından aşağı döküldü.

Kıçı River'ın parmaklarının etrafında çırpındı ve onları çok az ileri geri hareket ettirdi, sadece ilk orgazmı boyunca ona rehberlik edecek kadar.

River onu şurup gibi içti, bir trüf mantarının ortasındaki ballı vanilyalı karamel gibi.

İşi bittiğinde, Cam yuvanın ortasında bir su birikintisine dönüştüğünde geri çekildi ve oturup parmaklarını kaldırmadan önce onu kalçasına bir ısıklıkla ödüllendirdi.

Artık tüm yuva onun gibi kokuyordu ve River'ın göğsüne gurur gibi bir şey yerleşti.

Cam gözlerini kırpıştırarak ona baktı, neredeyse uykulu gibiydi. "Seni istiyorum," diye mızızlandı, dizlerinin bağı çözüldü ve River buna cevap vermeyi diledi.

Burada, aralarında, dünyanın geri kalanı yoktu. Ne kamera, ne yapımcı, ne asistan, ne yönetim, ne de *alfa*. Sadece Cameron, en saf haliyle. Rahattı, River'ın gerçekte kim olduğunu görmesine izin veriyordu.

Cameron bu konuda River'a güveniyordu. Kendisine.

Hollywood'un aksiyon kahramanı, River'ın ellerinde bir su birikintisine dönüştü... bir beta.

Bu düşünce elektrik çarpması gibiydi, omurgasından yukarı fırladı ve doğrudan kafasına gitti.

Hâlâ Cam'in uyarılmasıyla kaplı eliyle sikini okşadı ve kendini kayganlaştırdı.

River onun üzerine eğildiğinde nefesleri birbiri ardına patladı, alçalmadan önce sikleri birbirine sürtündü.

Cam, River'dan önce ona ulaştı, eli onu istediği yere götürmeden önce sıkıca sardı ve okşadı.

Sıcak ve basınçlı bir öpücüğün ardından River dudaklarındaki sesin tadına bakmak için eğildiğinde Cam'den duyulabilir bir soluk geldi.

Cameron onun altında heyecanla kıpırdandı ve onu daha derine çekmeye çalıştı.

"O kadar çok mu istiyorsun?" River utanmadan sordu.

"Evet," diye inledi Cam, elleriyle River'ın omzunu yokluyordu. "Lütfen, hadi."

River onun sesindeki çaresizlikten dolayı geniş ve kendini beğenmiş bir şekilde sıırttı.

Cam daha önce bir kez boşalmış olsa da River istese bile onu reddedemezdi.

River, Cam'in sikinden aldığı birkaç santimi dışarı çekti ve Cam şikâyet etmek için dudaklarını ayırdığında River itti.

Cam'in parmakları River'ın omuzlarına gömüldü, kalçaları onu daha da derine götürmek için yuvarlanırken ağzı bir iniltiyle açıldı.

River kalçalarını dürttü, daha da içeri kayd, onu inanılmaz derecede sıkı, kavradı.

River'ın kalçaları Cam'in vrımlarıyla buluştuğunda ikisi de inledi.

River onun ağzını aldı, Cam onun için kolayca açıldı, dilleri birbirine dolandı. Dağınık ve tembelceydi ve ikisinin de dikkati aynı şey tarafından dağıtılmıştı.

"Sadece... kalacak mısın?" Cam sordu, dudakları soruyu söyleyebilmesi için zar zor ayrılıyordu.

River'ın kalbi yerinden fırladı ve Cam'in yüzünü görebilmek için avuçlarının içine bastırdı. "Burada mı?"

"Evet. Nasıl olsa eninde sonunda çekime başlayacağız. O zamana kadar burada kal."

Cam çok ama çok tatlıydı. River onu severdi.

"Eğer gitmeye niyetim olduğunu düşünüyorsan, bir daha dene," dedi ve içeri dalmadan önce kalçalarını geri çekti.

River onun dudaklarının şeklini, itişiyile nasıl sarsıldığını, gözlerinin nasıl yarı kapalı hale geldiğini inceledi.

"İyi," dedi, River hızını artırınca kelime hıçkırıkla kesildi.

Aralarında, Cam'in çoktan sertleşmiş ve yeniden sızmaya başlamış olan siki her hareketinde River'ın karnını okşuyor, o da kalçalarını aşağı doğru eğiyordu. Tatlılığı aralarına yayıldı, River'ın başındaki boşluğu doldurdu, karnını kapladı.

Cam'in kokusunun tenine yapışmasını ve asla dışarı çıkmamasını umdu - ve sonra her ikisinin de evden ayrılmadan önce kendilerini içinde bulacakları duş yerine, bu şekilde kalmasına *izin* verebileceği bir dünya olmasını diledi.

Ama bu sonrası içindi.

River şimdilik Cameron'ın içine gömülmesine izin verdi ve kalçalarını her sallayışında onun inleme seslerini takip etti.

Onun kokusunu bir uyuşturucu gibi yuttu, zaten bağımlısı olduğunu biliyordu.

Cam'çığlıklarının şiddeti artarken, kalçaları her hamlede River'a çarpmaya çalışıyor, siki karnına doğru sızıyordu.

"Tekrar gelmek ister misin?" River sordu.

Cam başını salladı ve River ikisinin arasına uzanarak sikinin etrafında bir yumrukla döndü.

Kendini onunla dengeleyip itmeye devam ederken kolu esnedi ve yandı. Ritmi daha yavaş olsa da Cameron bunu fark etmemiş gibiydi, sırtı kamburlaşmıştı, tırnakları River'ın kolunu ve omuzlarını sürüklüyordu, siki avucunun içinde titriyordu.

River ona, "Geldiğinde adımlı söyle," dedi.

Bir saniye sonra Cameron, River'ın adının dudaklarından dökülmesiyle aynı şekilde yumruğunun üzerinden dökülürken itaat etti.

İşini bitirdiğinde River, Cameron'ın çok kızarak durakladı ve elindeki salıyı yalamak için bir gösteri yaptı.

Cam izlerken kıcı River'ın sikinin etrafında kenetlendi, siki karnında zayıf bir seğirmeye çalıştı.

River ıslak bir *patlamayla* parmağını bırakmadan önce, "Sana bir mola verdiğim için minnettar ol," dedi. "Çünkü ben tekrar boşalacaksın," dedi River.

Altında, Cam titredi ve sırtarak bir kedi gibi kamburunu çıkardı. "Beni şımartıyorsun," diye inledi.

River onu öpmek için eğildi, şeker gibi tatlı tadını paylaştı ve Cam parmağını River'ın saçlarında gezdirerek ağzını okşayıp tadını temizlemesi için onu tuttu.

River homurdandı ve Cam'in ağzındaki gülümsemeyi hissetti.

Bu gülümsemeyi nasıl yok edeceğini biliyordu ve ileri atılmadan önce kalçalarını geri çekti.

Uyarılma, omurgasından aşağıya doğru okşadı, karnına yerleşti ve inlemesine neden oldu. Artık temiz olan elini Cam'in başının diğer tarafındaki yuvaya sokarak kendine daha iyi bir kaldıraç sağladı.

River'ın hızı arttı, her hamlesinde Cam'i itip kaktı, ta ki River uzanıp yuvanın duvarına dayanana ve kendini sabit tutana kadar. Tenleri birbirine her çarptığında Cam'den küçük sesler çıkıyordu ve her biri River'ı daha da teşvik ediyordu.

River, "Seni çok özledim," diye .

Zevk üzerine çöktü, ihtiyaç onu sertçe vurdu, bir cehennemin ortasında yanan bir kıvılcım gibi.

"Kendini okşa," dedi River ve Cam'in eli onun sikinin etrafını sıktı, parmak eklemleri her vuruşta River'ın karnına çarpıyordu.

"İşte bu bebeğim," dedi River, sesi arzuyla doluydu ve bunun Cam'in üzerindeki etkisini izledi, omurgasında bir ürperti dans etti, alt dudağındaki dişler tarafından ısırılan bir çığlık.

"Seni dinlemek istiyorum," dedi River ona, "."

Her küçük nefes alış ve inleyiş River'a Cameron'ın tekrar ne kadar yakın olduğunu söylüyordu. Kalçalarının her vuruşu kayganlıktan ses çıkarıyordu, Cam'in son salgısı bacaklarının arasına damlıyor, yuvaya sızıyordu. Ve her itiş, River'ın kontrolünün bir kanıtı oldu, onu sınıra daha da yaklaştırdı.

Ritmini sabit tutmak için savaşmak zorundaydı ama bu kaybedilen bir savaşı.

"Benimle gel bebeğim, hadi," diye soludu River, kalçaları horozunu daha derine daldırmak için sallandı, Cam'in onu içeride tutmaya çalışıyormuş gibi etrafını sıktığını hissetti.

Cam'in sesleri gürültülü ve çılgıncaydı, kokusu tatlı ve yoğun, sadece River'ın burnunda değil, dilinde de vardı ve River eğilip burnunu Cam'in boynuna dayadı. Adamın tadını bir kez daha yutarak boylu boyunca yaladı.

Ashley'i düşündü, onun kokusunun Cam'inkiyle nasıl eşleştiğini, hatta narenciyesiyle tatlılığı nasıl bastırdığını. Düşündüğü, belki de korktuğu kadar iyi uyum sağlamışlardı.

Cam'in kendisi dışında alfaları bile sevmediğini düşündü.

Cam'in ona olan sevgisinden nefret mi ediyordu yoksa bunu teşvik mi etmek istiyordu, bilmiyordu.

Benimkini.

River'ın hızı kesildi ve kalçalarını eğip özellikle derine vurduğunda Cam haykırdı ve hepsi bu kadar.

Şimşek çaktı ve River neredeyse hırlayarak Cam'in omzunu ısırdı, boşalırken Cam'in kulağına memnuniyet çığlıkları atarak içine boşaldı.

Benimkini.

River kalçalarını daha yavaş salladı, Cam'in etrafında titrediğini hissetti, üçüncü salgısı aralarında serbestçe damlıyordu, dağınık ve mükemmel.

Cam'in başı yuvaya düştü, gözleri kapandı, ağzı her nefeste yuvarlaklaştı.

Birlikte yere yığıldılar ve River, Cam'in dudaklarını kendi dudaklarıyla ısırip kopararak onun yüzünü çerçeveledi.

Sonunda birlikte aşağı süzöldüler ve Cam'in gözleri tekrar açıldı, yüzünde tembel bir sırıtış vardı.

"Pekala. Bu yuva şimdi oldukça güzel kokuyor."

River bunu duyduğuna çok memnun oldu ve Cam'in omzuna aniden utangaç bir sırıtış gömdü.

Tekrar ayağa kalktığında Cam'in omzunda kırmızımsı mor bir çürük fark etti, yanakları kızarmıştı.

"Tüh," dedi River, başparmağını iz üzerinde gezdirerek. "Özür dilerim," dedi ama bu bir yalanmış gibi geldi.

Cameron kendini beğenmiş bir tavırla, "Olma," dedi ve aynı omzunu silkti. "Şu anda ateş etmiyoruz."

River'ın içinde bir şey , sahiplenici, meraklı ve... muhtaç.

Cameron ateş etmiyor olabilir ama gören insanlar olacaktır. Dylan, Ashley.

Bu omega, alfaların önünde gururla işaretini taşıyor.

Düşüncesi bile göğüs kemiğinin arkasına baskı yaparken, Cameron'ı izleriyle *kaplı* görme arzusu başını eğmesine neden oldu.

"Pekâlâ," dedi River eğilip diğer omzunu ısırmak için. "Sakıncası yoksa yaparım."

Eninde sonunda duşa gireceklerdi. Daha sonra.

Sonra.

11. İZİN

CAMERON

Cam'in fotoğraf çekimi vardı.

Avuç içleri terlemişti ve midesi bulanıyordu. Kahvaltısını bu kadar erken yapmaktan gerçekten nefret ediyordu ama beslenme uzmanı çok yoğunlu ve şimdi bunun bedelini ödüyordu.

Tüm o insanlar, pozlar, doğru yapımcıları etkilemeye çalışmak. Ve onun affetmeyen yönetimiyle uğraşmak.

River'ın kokusunu almak için yakasını kaldırması, tüm bu kaosun içinde aklını başına getiriyordu. Gerçeği kadar iyi değildi. Kahve almak ne kadar sürdü?

Makyaj ve saç stilistleri etrafını sarmış, doğru renkleri seçmeye çalışıyorlardı.

Sanki üzerine titreniyor gibiydi ama arka beynini rahatlamaya yetecek kadar kandıramıyordu.

"Pekâlâ. Bu Axel'in üçüncü filmi. O artık oturmuş bir karakter. İnsanlar ona aşına, ona bayılıyorlar," diyordu menajerlerinden biri olan alfa Christian. "Ürünü getirmeden önce sizi gerçek bir patlama tarzında kirleteceğiz. Umarım bugün kahve içmemişsinizdir çünkü kamera karşısında biraz egzersiz öncesi içmen gerekecek. Cale ile birkaç çekim yapmaya ne dersin?"

Cameron, "Onun adı Cale değil," diye belirtti. Cale bir karakterdi. Lane ise aktördü.

Christian elini salladı. "Her neyse. Onunla yakınlaşmak iyi mi?"

Cam'in ruhu iç çekti. "Evet, değil."

Christian *gerçekten de* içini çekti ve tabletini indirdi. "Sorun nedir? Üzgün görünüyorsun."

River hâlâ dönmemişti ve Cam konuyu açacaksa bunu şimdi yapmalıydı.

Bir peni için... "Seninle konuşmak istiyordum. İmajım hakkında."

Christian içini çekti. "Bu yüzden mi farklı kokuyorsun?"

Cam'in tüyleri diken diken oldu ve "Belki" diye cevap verirken huysuz görünmemeye çalıştı.

Christian etraflarını saran az sayıdaki mürettebatı pek de kibar olmayan bir ses tonuyla kovdu.

Christian o küçümseyici sesiyle, "Bunu daha önce de konuşmuştuk, Cameron," dedi.

"Biliyorum, biliyorum! Ama her şey değişebilir! Her şey değişir. Ya artık 'herkesin omega'sı' bekâr olmak istemiyorsam? ciddi..." Hâlâ kimsenin olmadığından emin olmak için etrafına bakındı. "River."

Christian'ın kağıları çatıldı. "Ah, River mı? Doğru, bana bundan bahsetmiştin. Onun için endişelenmiyoruz. Ne istiyorsan onu yap," dedi ve elini salladı.

"Ne?" Cameron tersledi. "Bu da ne demek oluyor?"

Christian tableti indirdi ve Cameron'la sanki kalın kafalıymış gibi konuştu. Belki de Cam bu konuyu Denise'e açmak için beklemeliydi. Genelde iyi olan oydu.

"River'la takılıyor olmanızın kimsenin umurunda olmadığını memnuniyetle söyleyebilirim."

"Ne demek istiyorsun?"

"River bir beta," dedi Christian daha yavaş bir sesle. Cam'in dişleri kenetlendi. "Kimse onun iddiasını ciddiye almayacaktır. Bir de Göyle düşün: Alfa ve diğer omegaların çoğunlukta olduğu hayranların River'ı bir tehdit olarak görmeyecektir. Bu yüzden biz de görmeyeceğiz."

Cam tam o sırada arkalarından gelen bir gırtlak sesi duyarak çenesini kapattı.

River yüzünde bir gülümsemeye, "Bildiğim iyi oldu, Christian, teşekkürler," dedi. Kendini yersiz hissetti ve Cam... şey, hırlamak ve ortağını savunmak istedi.

Christian iki elini de kaldırdı, birinde tablet tutuyordu. "Hey, dostum, sadece mantıklı konuşuyorum. Yönetimin bir endişesi yok ama sette birlikte olacağınız için bunu halka açıklamadan önce biraz daha düşünürdüm, eğer istediğin buysa."

"Gidebilirsin, Christian," diye mırıldandı Cam.

"Ama-"

"Bana bir dakika ver," diye tersledi Cam, kokusu hayal kırıklığıyla alevlenmişti.

Christian kağlarını çattı ve arkasını döndü, ama son bir zekice yorum yapmadan değil. "Belki de bastırıcı dozajını artırmalıyız."

Cam saçlarını yolmak istedi ve yan tarafındaki masaya fazladan bir kahve ve su koymuş olan River'a döndü.

"Ona katlanamıyorum," diye başladı Cam.

River omuz silkti ve kahvesini yudumladıktan sonra içindekilere baktı. "Haksız değil. Ben sadece bir betayım."

"Sen *benim betamsın*," dedi Cam ve bir adım daha yaklaştı. Cam'in yakasında kalan kokusu, omzundaki ağrı yeterli değildi; kendini bu betanın içine gömmek istiyordu. "Kahveni bırak."

Ama River kaçtı ve etrafına bakındı. "Etrafta konuşacak çok fazla insan var."

"Umurumda değil," diye .

"Şu *anda* umurunda değil," diye düzeltti River. "Bunu daha sonra, o pisliğe tepki vermediğimiz zaman düşünebilir, daha fazla konuşabiliriz." Yüzünü buruşturdu, yüzündeki ilk çatlaktı bu.

"River..." Cam resmen sızlandı.

"Biliyorum," dedi River nazikçe. "İnan bana, ben de en az senin kadar hayal kırıklığına uğradım. Ama aceleyle tepki vermek duruma yardımcı olmayacaktır. Bu sadece insanlara konuşmak için sebep verir."

Haklıydı ve Cam bundan nefret ediyordu.

Sandalyesine geri gömüldü ve kızgınlığını bastırmaya çalıştı. Sadece kendisi için üzülyordu. River için de.

"Seni seviyorum," dedi River'ın bakışlarını yakalayarak.

Gözlerinin etrafındaki çizgiler yumuşadı ve Cam her birini hafızasına işledi. Parlak bir ekrana ve metin satırlarına gözlerini kısarak baktığı çok fazla gece olmuştu.

River yumuşak bir sesle, "Ben de seni seviyorum," dedi.

Cam ona inanıyordu. Sadece River'ın cevap vermeden önce yakınlarda biri olup olmadığını anlamak için bakışlarını etrafta gezdirmesinden nefret ediyordu.

12. MÜCADELE

DYLAN

Dylan ikinci kez Cameron'la *birlikte* geldi. River yanlarında değildi; yapımcılarla bir toplantıdaydı.

İçeri girer girmez Ashley resepsiyondan başını kaldırıp onları gülümseyerek karşıladı.

"Selam çocuklar," dedi ve yanındaki Nic gülümsedi.

"Hey, hoş geldiniz!"

Dylan, korumaların tarzına uygun olarak kibarca başını salladı ve havadan sudan konuşmayı Cameron'a bıraktı. Özellikle de Nic ile ilk ve umarım son karşılaşmasından sonra.

Antrenman yaptıkları saatlerde spor salonunun dolu olması pek sık rastlanan bir durum değildi ama bugün oldukça yoğundu. Tanıdığı diğer ünlüler diğer çalışanlar tarafından eğitiliyordu ve tanımadığı birkaç yüz vardı.

Homurtuları ve makinelerin metalik çınlamaları havayı dolduruyordu.

Belki de söylenenlere daha fazla dikkat etmeliydi,

Çünkü birkaç dakika sonra bakışlarını Ashley'den ayırdığında, onları spor salonuna, Dylan'ın bilmeden *kendi isimlerini* verdiği köşeye doğru götürüyordu.

Bunun yerine onları koridorda bir önceki seansta kullandıkları odaya yönlendirdi.

"Bugün içerisi biraz gürültülü. Kendi odamızda daha rahat edeceğimizi düşündüm."

"Harika. Bunu yapabilir miyiz? Sadece talep edebilir miyiz?" Cameron belirtti.

"Evet, genellikle dersler için ayrılmışlardır, ancak çoğu zaman burada da müşterileri eğitiriz."

"Hey, neden onlara oda veriliyor?" diye sordu biri ve Dylan döndü, sesteki saldırganlık onu alarma geçirmişti.

Ashley bir onun yanında belirdi ve Cameron'ı gözlerden sakladı.

Konuşan alfa - iri yarı, kaslı bir adam - gruba doğru baktı ve bir adım öne çıktı.

Dylan gerildi ama Ashley bir adım öne çıktı. "Burada yeni olmalısın. Ben müdürüm," dedi Ashley sakinçe. Fazla sakinçe. Kokusu alevlendi, baharatlı zencefil havayı dolduruyordu.

Dylan çıkışları kontrol etti, sonra da Nic'in masadan durumu izleyişini izledi, görünüşe göre umursamazdı.

"Oh, öyle mi? Hepsi bu mu? Küçük bir yaka kartı mı?" diye alay etti, bankını geride bırakıp yaklaşırken.

Ashley, "Bir adım daha atma," diye bağırdı, sesi alçak ve tehlikeliydi ama komut aynı şekilde iniyordu. Dylan'ın kasları bile bu talep karşısında kasıldı.

Diğer alfa homurdandı, itaat etmeye zorlandıkça boynundaki damarlar iğrenç bir şekilde çıkıyordu. Yüzü öfkeden kıpkırmızı oldu.

"Seni küçük sürtük," diye ısırdı ve omzunun üzerinden, arkalarında stres saçan Cameron'a işaret parmağını salladı. "Omega olduğu için özel muamele mi görüyor?"

"Bence sen kendi işine bakmalısın. Setine geri dön," dedi Ashley ona - Dylan'a göre fazla nazikçe.

Burası Ashley'in bölgesiydi; gerekmedikçe müdahale etmezdi.

Onun önerisiyle çıkan havlamayla alfa şansını denedi. Hırlarken tükürükler uçuştı ve Dylan gerildi ama harekete geçmesine bile gerek kalmadı.

Aynı anda birçok şey oldu.

Kendini kanıtlamaya çalışan öfkeli alfa ileri atıldı.

Ashley sakinçe onun ulaşabileceği bir yere gelmesini bekledi ve elini öne doğru uzatarak boğazına vurdu, bu da onun öksürmesine ve kekelemesine neden oldu. Sonra dirseğini karnına çarptı ve onu iki katı büyüklüğündeki bir alfa yerine boş bir paket gibi omzunun üzerinden fırlattı.

Dylan'ın gururu kabardı, dudaklarından bir mırıltı döküldü. Arkasından Cameron sızlandı, kokusu uyarılmışlıkla tatlanmıştı. Dylan geri adım atarak Cameron'ın bakışlarını aradı ve bakışları kilitlendi, iki sesi de durdurdular.

Döndüğünde Ashley alfaya doğru havlıyordu. "Eşyalarını toplayıp başka bir spor salonu bulmanı öneririm. Artık burada istenmiyorsun. Şimdi, sana yeterince haddini bildirdim mi, yoksa ikinci raunda geçmek ister misin?"

Alfa'nın yüzü hâlâ kızarmıştı, hâlâ öfkeliydi ama boğazını tutuyordu ve... başını salladı.

Ashley son bir homurdanmayla, "Güzel," diye tükürdü ve yerden kalktı.

Koridorun ağzında, Dylan'ın önünde duruyordu, koruyucu, vahşi ve öyle bir *alfaydı* ki Dylan içinden akan gurur ve tahrik duygusunu ayıramıyordu.

Dylan geri çekildi ve odanın kapısını açarak Cameron'ı içeri aldı. Feromonları her zamankinden daha tatlıydı ve koridoru dolduruyordu. "İçeri," dedi Dylan.

Ashley'in hâlâ güçlü bir şekilde ayakta durduğunu görmek için baktı ve onun işleri toparlamasını izledi. Alfa eşyalarını topladı ve utanç yürüyüşünü yaptı. Anahtar kartını vermek için kapıda duraklamadı bile.

İşte o zaman Dylan River'in gözlerini ekranda kocaman açtığını fark etti. Kızgın alfaya geniş bir alan bırakarak yoldan çekildi.

Ashley oflayıp puflayarak saçlarını geriye taradı ve River'a onlara katılmasını işaret etti.

Sonunda birlikte odaya girdiler ve gerginlik o kadar yoğundu ki bıçakla kesebilirdiniz.

"Bunun için üzgünüm," dedi Ashley. "Nic'in anahtar kartını çoktan devre dışı bıraktığından emin olabilirsiniz. O adam bir daha geri gelmeyecek."

"Tamam, peki, söyleyeceğim," dedi Cameron ellerini havaya kaldırarak. "Bu çok ateşliydi!"

Ashley'nin yanakları alevlendi ve Dylan dudaklarının seğirmesini yakaladı. "Paspasları almam gerekiyor," dedi ve hiçbirisiyle göz teması kurmadan odanın diğer ucuna doğru ilerledi.

Dylan odadaki aynalara ve tuhaf mantar zemine bakarak beceriksizce durdu. Yansımada, Ashley'in düz bir zemini itişini izledi.

duvardaki panel, paspasların saklandığı anlaşılan küçük bir dolaba açılıyordu.

Dylan, "Buyurun, yardım edelim," dedi ve kadının dolaptan çıkardığı paspasın ucundan tutmak için ona doğru ilerledi. Kadının kokusu yumuşuyor, acı notası kayboluyordu ve o adamı omzunun üzerinden atarkenki görüntüsünü aklından çıkaramıyordu.

"Teşekkürler," dedi ve ona kibar bir gülümseme sundu.

Muhtemelen sokaktaki bir yabancıya teklif edeceği bir ama yine de göğsünü kabarttı.

Paspasları kadının istediği yere serdi ve kısa süre içinde zemin kaplandı.

"Bugün kahve yok mu?" Dylan banklarda River'a katıldığında düşüncelere daldı.

River omuz silkti. "Bugün Çarşamba. Çarşambalar her zaman yoğun geçer."

"Bunu tekrar söyleyebilirsin," diye mırıldandı Ashley.

"Peki ya benim tatlı ikramım ne olacak?" Cam sızlandı ve Dylan bir kahkaha attı.

River, "Üzgünüm bebeğim, benimle yetinmek zorundasın," dedi.

Cameron suratını astı ve Ashley ellerini birbirine vurdu. "River sana bir iyilik yaptı, Cam. Çarşambalar yoğundur ve bugün daha da yoğun. Hadi," dedi ve onu yanına çağırdı.

Cam içini çekti, ceketini çıkardı ve altındaki tişörtü gösterdi.

Dylan bugün her zamanki atleti yerine tam bir tişört giydiğini fark etti ve bunun geçen sefer dersini aldığı için olup olmadığını merak etti.

Ashley bile, omuzlarının her yerinde morluklar ve izlerle ortaya çıktığında odaklanmakta zorlanmıştı. Bu konuda kendini beğenmiş görünen tek kişi River'dı.

Kaç işaretin bir gömleğin tamamını kaplayacağını merak etti ve bunun kendisini ilgilendirmedigine karar verdi.

Dylan duvar boyunca uzanan banklardan birine, River'ın yanına oturdu.

"İş mi getirdin?" Ashley ve Cam başlarken Dylan sordu.

"Evet, değişiklikleri beğendiler, bu yüzden şimdilik paçayı kurtardım. Bir sonrakinde öne geçebileceğimi düşündüm," dedi ve bu konuda pek mutlu görünmüyordu.

Dylan başını yana eğdi. "Bundan memnun değil misin?" "Hayır," dedi River ve sonra omuz silkti. "Koruman nasıl?

Romantizm mi?"

Dylan onu susturdu ve Ashley ile Cameron'a baktı.

River, çıkardığı dizüstü bilgisayardan bile kaldırmadan, "Cam biliyor," dedi.

Dylan inledi ve başını arkaya yasladı. "Dostum, bu sadece romantizm. Sakin ol."

Dylan ters ters bakarak sessizliğin bir süre daha devam etmesine izin verdi ve River bu süre boyunca hiçbir şeyden habersizdi. Sonunda iç çekti. "Harikaydı. Sonuna bayıldım."

"Sonunda birlikte mi oldular?"

"Elbette," diye mırıldandı. "Sonunda birlikte olmamaları hiç hoşuma gitmiyor."

"Hm. Anlatıyor," dedi River, sesi kuru bir tonda.

Dylan ona baktı ve bu yorumdan çok fazla anlam çıkarmamaya çalıştı ve... başarısız oldu.

Peki ya Dylan aşk ilişkilerinin birlikte sonlanmamasını okumaktan hoşlanmıyorsa? Peki ya bu durum Ashley'le olan kendi durumu hakkında hissettiklerini yansıtıyorsa?

Cameron'ı eğitirken sesinin temposunun arka planda olması rahatlatıcıydı ve Dylan elleriyle bir şeyler yapmak için telefonunu çıkardı.

Kız kardeşinden gelen ve eski sürüsüyle çıktığı bir gezide çekilmiş bazı fotoğrafların eklendiği bir mesaj buldu. Mutlu görünüyordu ve üniversite sürüsünün kız kardeşinden hoşlandığı gerçeğini kabullenmesi biraz zaman almış olsa da, sonuçta en iyisi buydu.

Dylan buraya *aitti* zaten.

"-Dylan gibi," dedi Cameron ve Dylan adının duyulmasıyla başını kaldırdı.

Ashley, Cam'le bir konu hakkında ileri geri konuşurken kollarını öylece duruyordu. İkisi de pek mutlu görünmüyordu.

"Ne oldu?" Dylan fısıldadı.

"Cam çok . Ashley'le tartışmanızı istiyor." "Ne?" Bu ihtimal karşısında biraz daha dik oturdu.

Günlerdir Cameron'ın kıcığını tekmelemesini izliyordu ve bu haftalara yayılıyordu.

"Dylan'la tartışmıyorum," diye karşılık verdi Ashley, sesi kısılmıştı.

"Neden olmasın?" Cam ellerini havaya kaldırarak sordu. "O işinin ehli!" "O benim müvekkilim değil."

"Yani? Sanki seni ele vereceğiz. Minderde yumruklanmanın nasıl bir his olduğunu biliyorum. Onun yerine neye benzediğini görmek istiyorum. Odaklanmama yardımcı olur."

Ashley oflayıp pufladı ve sonunda Dylan'a baktı. Dylan'ın onu izlediğini fark edince gözleri büyüdü ve o da *"takım için bir tane alacağım"* der gibi omuz silkti.

"Peki! Tamam," dedi Ashley ve başını salladı. "Ama senin seansın bitene kadar onunla idman yapmayacağım. Kaytarmak yok," diye hatırlattı ona.

Cameron kabul ederken kendisiyle gurur duyuyor gibiydi ve Dylan... Dylan'ın kalbi hızla çarpıyordu.

İdman mı yapacaktı? Ashley ile. Ashley ile.

Mırlamak mı yoksa hırlamak mı istediğini bilmiyordu. "Korkma," dedi River, sesi kısılmıştı. "Çıldırıyorum," dedi usulca.

"Her şey girecek."

"Bunu bilemezsin, River."

"en kötü şey nedir?"

Seni iğnelediğinde düğüm mü atacaksın?" Bilinçaltı nazikçe cevap verdi. "Bunu ben de bilmiyorum," diye yalan söyledi Dylan.

"Bu sadece bir antrenman seansı. Seni birkaç kez mindere fırlatacak ve Cam mutlu olacak. Zarar yok, faul yok."

"Doğru," dedi Dylan ve kendini yalana inandırarak başını salladı. Evet, sadece antrenmandı. Önemli bir şey değildi.

Büyük bir anlaşılmaydı.

Dylan, Ashley'nin karşısındaki minderlerin üzerinde eldivenleriyle duruyordu ve nefes alamıyordu. Çoğunlukla her nefesi onun kokusuyla dolu olduğu için, narenciye ve zencefil onu hayata döndürdüğü için ve kısmen de Dylan ona bu kadar yakın durduğuna inanmadığı için. Göz teması kurduğuna.

"Cam ona öğrettiğim birkaç hareketin neye benzediğini görmek istiyor, hepsi bu."

"Ben sadece bir gösteri mankeniyim," dedi Dylan ve ifadesini kontrol altına almadan önce dudakları seğirdi.

"Aynen öyle. Sana karşı nazik olacağım."

"Bir antrenman seansı görmek istediğini sanıyordum."

"O konuya geleceğiz," dedi.

", zamanımız tükenmek üzere," diye seslendi Cameron.

Ashley, Dylan'ı şaşırtarak, "Bugünkü son müşterim sensin, bu yüzden geçersek endişelenme," dedi.

"Nic aldırılmaz mı?" Dylan sordu.

Ashley kaşlarını kaldırdı. "Nic'le tanıştın mı?"

Dylan başını sallayarak "Doğru," diye onayladı. "Hazır mısın?" diye sordu bir an sonra.

"Hiç olamayacağım kadar."

"Pekâlâ," dedi Cameron minderlerin kenarına yaklaşırken sesini yansıtarak. "Öğrenmekte olduğun şey bu," diye başladı.

Ashley çok bilgiliydi. Çok yetenekliydi.

Dylan'a hangi hamleyi yapacağını ve nasıl karşılık vereceğini anlattı ve Dylan elbette onu işe alan şirkette savunma ve saldırı kurslarından payına düşeni almış olsa da, bu kadar basit bir şekilde açıklanması çok ilgi çekiciydi.

Bacağını çekip omzuna bastırarak onu yere serer ve Cameron minderlerin kenarından "ooh" ve "aah" diye seslenirdi.

Bir noktada onu omzunun üzerinden atarak neredeyse kabusunu gerçeğe dönüştürdü. Kendisiyle konuşmak zorunda kaldı.

Ritme alışana ve hızlanana kadar yavaş yumruklar savurdular. Dylan ilk başta kararsızdı.

yanlışlıkla ona , ama Ashley...

Tek kelime ile *dehşet* vericiydi.

Vücutu ve tepkileri hakkında çok şey biliyordu. Ona *nasıl* vuracağını, *nerede* hareket ettireceğini ve böylece işini bitirebileceğini.

Dylan bu tür şeylerde genellikle içgüdüsel davranırdı. Ashley bu işi çok iyi biliyordu.

Onun savunmaya geçeceğini bildiği için sol tarafına nişan alıyor ve son saniyede sağ tarafına saldırıyordu. Zayıf bir nokta gördüğü yerde hiç merhamet göstermiyordu ve Dylan ertesi gün ağrıyacağını biliyordu.

Belki bu onun için de iyiydi. Bu kadar olduğunu düşünmemişti.

Ashley onu minderden kaldırırken, "Alfalarla ilgili bir şey bu," dedi. "Alfa olmaya çok fazla güveniyorlar, her şeyin tepkisel olduğunu düşünüyorlar - doğal olarak geldiğini sanıyorlar."

Gururu incinmişti ama bu en az endişelendiği şeydi. "Muhtemelen durumsal," dedi Dylan. "Elbette burada, minderde bir profesyonelin yanında içgüdüler pek işe yaramaz ama bir alfa ile omega arasına girmeye çalıştığınızda bence bu farklı bir oyun olur."

"Öyle mi?" Ashley bakışlarını Cameron'a ve tekrar Dylan'a çevirerek sordu.

"Öyle değil," dedi Dylan. Kızın onlar hakkında yanlış bir fikre kapılmasını istemiyordu.

"Ah," dedi Cam ve Dylan gözlerini devirdi. Bugünkü onca antrenman arasında kazanamayacağı tek dövüşün bu olduğunu biliyordu.

"Gerçek bir antrenman seansına ne dersiniz, o zaman buna bir isim verebiliriz?" Cameron sordu.

"Yeterince görmedin mi?" Ashley alnındaki teri silerek sordu.

Işıkların altında kızarmış ve parlayan yüzüyle bu kadar çekici görünmesi adil değildi. Sert olması gereken floresanlar onun üzerinde hoş bir parıltı yaratıyordu.

Kendi elementindeydi.

Ona çok yakışmıştı.

"Bana meraklı diyebilirsin," dedi

Cameron. "Peki, hazır mısınız?"

diye sordu.

"Elbette," dedi Dylan, çünkü haftalardır ilk kez doğrudan onunla konuşuyor, gözlerinin içine bakıyordu ve bunun sona ermesi için o kadar da istekli değildi.

"Pekâlâ, yerlerinize o zaman," dedi ve eldivenlerini birbirine vurarak onu minderin ortasında karşıladı.

Onun elektrikli kokusuyla dolu nefesini içine çekti ve nabzını sakinleştirmeye çalıştı.

"fazla gelme," dedi. "En azından bunu ."

Onu incitebileceği düşüncesinden nefret ediyordu ama o kadar da yaklaşamayacağını hissediyordu.

"Pekâlâ," diye kabul etti Dylan. "Tamam."

Cam geri saydı ve Ashley... canlandı.

Dürüst olmak gerekirse biraz korkutucu olan bir kararlılık ve sakinliğin onun üzerine yerleşmesini izledi.

Hemen savunmaya geçti, çünkü başka seçeneği yoktu. Ashley lafı dolandırmadan ya da anı uzatmadan doğrudan üzerine geldi. Birkaç darbesini savuşturmayı başardı, ama birkaçı yere düştü ve sersemletmelerine rağmen gerçekten acıtmadılar.

"Şimdi kim kolayca kaçıyor, ha?" diye soludu aralarında biraz mesafe bırakırken.

Ashley homurdandı ve tekrar üzerine geldi, hiçbir engel tanımadı.

Siktir, diye düşündü.

İlk başta kopuk kopuktu, özensizdi, kaçma ve saldırma şekli. Onun nerede olduğunu, nerede olabileceğini ve ona nasıl zarar vermek istemediğini çok fazla düşünüyordu.

Geriye doğru sendeledi ve yere düşmeden önce kendini yakaladı, minderin üzerinden birbirlerine bakarlarken nefes nefese kaldılar.

Ayaklarının mindere bastığı yer ve Ashley'nin bulunduğu yer dışında etraflarındaki her şey yok oldu.

Yüzü kızarmış ve ter içindeyken bile muhteşem görünüyordu ve Dylan tam bir *aptaldı*.

Kendisine karşı duyduğu hayal kırıklığı hareketlerine de yansımıştı ve Ashley'le birbirlerine girmeleri birdenbire... akıcı bir hal almıştı.

Bu duyguyu göğsünde hissetmek daha iyi dövüşmesini sağladı. Ashley kendini tutmayı bıraktı, Dylan da öyle ve birbirlerinin etrafında döndüler.

Dylan bir ara kapının kapandığını uzaktan fark etti ama noktaları birleştiremeyecek kadar o anın içinde kaybolmuştu.

Ashley ona tekrar saldırdı, her zaman saldırgandı ve Dylan sihirli bir şekilde onu savuşturdu, tekrar ve tekrar, bilekleri ve eldivenleri birbirlerine çarpıyordu.

Kadının kokusu odaya sızmış, kendi kokusunu bastırmaya çalışıyordu ve her zamankinden daha keskindi, bir vuruş gibi hedeflenmişti.

"Delirmiş gibi ," dedi uzun bir aradan sonra nefes nefese.

"Tabii ki kızgınım Dylan!" diye tükürdü dişlerini gıcırdatarak. Sonraki sözcükler bir darbe gibi indi. "Sen gittin!" diye hırladı, tam alfa.

İşte o zaman Dylan birbirlerinden birkaç santim uzakta olduklarını, nefeslerinin aralarında kesildiğini fark etti.

Kızgındı. Nihayet. Bir duygu. Onu öpebilirdi.

Bunun doğru bir hareket olmadığını biliyordu. "Kızmaya hakkın var," dedi.

Ofladı, yüksek sesle inledi ve ona doğru gelmeden bir saniye önce sesi gırtlığa dönüştü.

Orta bölümüne saldırdı ve Dylan çılgınca kaçtı, zaten dengesi bozulmuştu ve bu savaşı daha başlamadan kaybedeceğini biliyordu.

Yüzüne nişan aldı ve son anda engelledi. Ardından, sadece o gün yüzlerce kez gördüğü bir hareketi tekrarladı, bacağını dışarı süpürdü ve aynı anda omzuna çarptı.

Bir *oof* ile yere düştü ve... orada kaldı, ona bakıyordu. Dişlerini gıcırdatmıştı ve ona dik dik bakarak ayağa kalkması için meydan okuyordu.

Ama onunla savaşmaya devam etmek istemiyordu. Dylan çenesini yukarı kaldırdı ve bir başka alfa olarak boğazını ona gösterdi.

sessizlik girmeden önce kadının kesildi.

Bir an sonra Ashley yanına yığılırken matın gevşediğini hissetti.

Oda nefes alış verişleri dışında sessizdi. Kavgaya sona ermişti.

Ve Dylan onu sevmekten hiç vazgeçmemişti.

13. YOKLUK

ASHLEY

Kutular, kutular ve daha fazla kutu gözlerini dolduruyordu. Sehpanın üzerinde, yerde, hatta sandalyelerin içinde.

Fotoğraflar.

Ashley ve annesinin yüzlerce fotoğrafı.

Babasının hiç fotoğrafı yoktu, iyi bir sebepten dolayı.

Ashley sehpa ile kanepenin arasında yere oturdu ve fotoğrafları bulanıklaşınca kadar yüzeye yaydı.

Gözyaşlarını kırıştıtarak uzaklaştırdı ama daha fazlası devam etti. Birkaç gündür böyleydi.

Annesini kaybeden biri için bunun normal olduğunu düşünüyordu.

Göğsünde bir boşlukla, telefonu açıp ona ağlamaktan, ona sarılmaktan başka bir şey istemiyordu.

Ashley her an onun kapıdan içeri girmesini, bu saçma karmaşayı sormasını ve onu kucaklamasını bekliyordu.

Kendisine bunun artık mümkün olmadığını her söylediğinde kalbini oyuyordu.

Ashley acınası bir hıçkırık tutturdu ve yüzünü ellerinin arasına gömdü.

Ağlamaktan yanakları yanıyordu ama duramıyordu, durup duramayacağını da bilmiyordu.

İnsanlar kalplerinde bu kadar kederle nasıl dolaşabiliyorlardı? Ashley işe geri dönmeyi, tekrar normal davranmayı hayal bile edemiyordu.

Şu anda çok acıyor.

Cenaze için en sevdiklerini seçmeye çalışırken fotoğraf yığını büyüdü, fotoğraflarda kendisinin büyümesini, annesinin yaşlanmasını ve birlikte yaşamalarını izlerken gözlerinin arkasında bir anı slayt gösterisi yanıp söndü.

İkisinin de uzun siyah saçları vardı ve Ashley kendi saçlarına düşküncüydü.

Çünkü annesine çok benziyordu.

O anda saçlarını dağınık bir şekilde at kuyruğu yapmıştı ama saçlarını omzunun üzerinden çekti ve elini saçlarının arasında gezdirirken parmakları birbirine dolandı.

Durakladı, dokunuşu yığındaki bir sonraki fotoğrafın üzerinde geziniyordu.

Bir Cadılar Bayramı'nda aynı cadı kılığına girmişlerdi, yüzleri yeşile boyalı ve saçları çılgındı. Birbirlerinin yanında o kadar benzer görünüyorlardı ki Ashley tüm kalbiyle annesinin en iyi yanlarını şimdi bile içinde taşıdığını umuyordu.

Cadılar Bayramı çok aptalcaydı. Tüm bayramlar gibi. Sadece ikisi olduğu için annesi hepsini bir şekilde özel kılmaya çalışmıştı, böylece Ashley bir şeyleri kaçırmış gibi hissetmeyecekti. Evleri, onlara bakacak ve göz kulak olacak bir alfa sürüsüyle dolu değildi.

Dünyaya karşı onlardı. Ve görünüşe göre... Dylan.

Fotoğraflarının çoğunda ailenin bir parçasıymış gibi görünüyordu. Frankenstein'in canavarı makyajı onların cadı yüzlerinin yeşiliyle uyumluydu ve resimlerde içinden ıslak bir kıkırdama döküldü. Dylan süpürgesini onun ulaşamayacağı bir yerde başının üzerinde tutuyordu. Şeker ya da şaka yapmak için çok yaşlı olmalarına rağmen şeker dağıtmaları.

Dylan'ın makyajı eriyordu çünkü çok terlemişti.

Kameranın arkasında kimin olduğunu değiş tokuş etmiş olmaları, çünkü hepsi bir karışım. Annesi yığından şeker seçiyor, Dylan'ın saçını karıştırıyor, Ashley'in saçını uzunluğundan rahatsız olduğunda örüyordu.

Üçünün fotoğrafı göğsünü acıttı ve sonunda cep telefonunu eline almadan önce uzun, çok uzun bir süre fotoğrafa baktı.

Dylan'dan haber alamamış.

Üç yıl önceki konserden beri değil.

Konuşmuyor olsalar bile, her ne sebeple olursa olsun ondan nefret ediyor olsa bile, Lorie'yi de sevmiştir. Bunu bilmeyi hak ediyordu.

Mesajlarının en altına doğru ilerledi. En alta, arkadaşlıklarının mezarlığına. Onları tekrar okuyacak kadar kendinden nefret etmiyordu, bu yüzden yeni bir tane yazdı.

Ve sildim.

Ve tekrar yazdım.

Yeni gözyaşları dökene kadar dönüp dolaştı ve sonunda gönder tuşuna bastı.

Ashley boğuluyormuş gibi hissediyordu. Nefes alamıyordu çünkü annesi gitmişti ve en iyi arkadaşı yıllar önce onu terk etmişti ve kendini çok yalnız hissediyordu.

İnsanlar bir olaydan sonra nasıl iyileşti?

Ashley telefona baktı, bir yanıt bekliyordu, çünkü arayan annesiydi ve o anda bir şeye ihtiyacı varsa o da Dylan'dı.

Kilometrelerce uzakta olsa da, yıllar geçmiş olsa da, onun bir parçasının hâlâ onu önemseydiğini .

Ancak telefonu sessiz kaldı ve dışarıdaki ışık azaldıkça umudu azaldı.

Kendini yeniden ezilmiş hissetti ve telefonunu odanın diğer ucuna fırlattı, kollarını dizlerine doladı ve göğsünden kalbine doğru pençeleriyle ilerleyen acıyı görmezden gelmeye çalıştı.

Kapı çalındı ve Ashley inledi. Komşulardan bir güveç daha istemiyordu. Bu noktada kendini suçlu hissediyordu çünkü o kadar çok şeyin çöpe gideceğini biliyordu.

Kederden midesi bulanırken yapmak isteyeceği son şey yemek yemektir.

Ama ayağa kalktı ve nasıl gülümseyeceğini hatırlamaya çalışarak kapıyı açarken yanaklarından süzülen yaşları sildi.

"Ah," dedi ve çifte gözlerini kırptırarak baktı. "Hey, çocuklar."

Kenzie ve Jordan onun basamağında durmuş, en yağlı fast food yiyeceklerinden oluşan kocaman bir poşeti aralarında dengeliyorlardı.

Kenzie'nin dudakları Ashley'i içine çekerken titredi ve öne çıkıp onu kocaman bir kucakla kucakladı.

"Çok üzgünüm, Ashley."

Bu, Ashley'in ihtiyacı olan en küçük nezaket dokunuşuydu ve kalan barajı yıktı.

İki koluyla Kenzie'ye sarıldı ve yüzünü onun boynuna saklayarak gözyaşlarının akmasına izin verdi.

Jordan onları içeri kadar takip etti, kapıyı kapatıp kilitledikten sonra oturma odasına doğru yönlendirdi. Son saniyede, Ashley'nin kanepesi ve sehpa arasına yatakta fotoğrafların ve özensiz girişimin dağınıklığını görünce, onları Ashley'nin yatak odasına yönlendirdi.

O ağlarken ona sarıldılar ve insanların böyle acılar içinde yaşamaya devam ettiklerini fark etti. Başkalarının desteğiyle, onu önemseyen insanlarla.

Ashley ağladı, onlar da onunla birlikte ağladılar ve sonra vıcık vıcık patates kızartması ve yağlı hamburger yediler ve Ashley'nin kimsesi yokken ona duş aldirdılar ve onunla ilgilendiler.

Ashley onlara, en iyi arkadaşlarına sahipti ve hayatında spor salonu için, bu ikisiyle tanıştığı için ve onlara en çok ihtiyaç duyduğu anda geldikleri için hiç bu kadar minnettar olmamıştı.

Belki bir gün herkesi Dylan'la kıyaslamayacaktı. Ama eğer kıyaslarsa, o anda sanki onlar kazanıyormuş gibi hissediyordu.

Nefes nefese mindere uzanan Ashley, nabızı hızlandıkça göğsü yükselip alçalıyordu.

Dylan ondan çok uzakta değildi. Aslında, izin verse elleri birbirine sürtünebilirdi.

Yapmadı. Ama düşünce oradaydı.

Şimdi birbirlerinin kışlarını tekmelediklerine göre, büyük bir duvar yıkılmış gibi hissediyordu. Sanki öfkesi haklıymış gibi. Sanki aklındaki tüm soruları sormaktan korkmasına gerek yokmuş gibi.

"Biliyor musun," diye söze başladı, sözcükler arasında nefesi dudaklarında gidip geliyordu, "son duyduğumda, buradan birkaç saat uzaklıkta bir grup alfabla birlikte toplanmıştın."

Ashley gözlerini olabildiğince uzun süre tavana dikti ama Dylan'ın bakışlarının ağırlığının çöktüğünü hissedince edip başını çevirdi.

Yıllar sonra ilk kez Dylan'ın bakışlarıyla karşılaştı ve çekinmedi.

Kaşları çatılmıştı, koyu renk gözleri hatırladığından daha derindi ve hâlâ zor nefes alıyordu.

Güzel.

"Bir süre bir alfa sürüsüyle birlikteydim. Bir omega arıyorduk. Bir tane buldular. Gemma'da."

Ashley bir kolunu kaldırıp ağzını kapattı ve başını yukarı kaldırarak tavana baktı.

İçindeki mizah kabardı ve avucunun bariyerinin arkasında kıkırdamadan edemedi.

"Şaka yapıyorsun," diye başardı.

"Keşke olsaydım," dedi Dylan. "Kendimi denklemden oldukça hızlı bir şekilde çıkardım. Bu... birkaç yıl önceydi sanırım."

"Hala onlarla konuşuyor musun?"

"Elbette ziyaret . Ona karşı çok iyiler, bu yüzden fırsat buldukça ziyaret ediyorum." "Çok iyisiniz," dedi ve sohbet duruldu.

Nefes alış veriş neredeyse normale dönmüştü ama şimdi söyleyecek sözü kalmamıştı. Belki de cevabını en çok bilmek istediği soruları soramayacak kadar korkuyordu.

Neden ortadan kayboldun?

Benim hatam mıydı?

Neden hiç mesaj atmadın? Aramadın mı? Neyin var senin?

Bunun yerine sessizliğin sürmesine izin verdi ve onlara soracak kadar cesur olup olamayacağını merak etti.

"Annen nasıl?" Dylan aniden, sessizce sordu.

Ashley'in nefesi göğsünde sıkıştı ve kaburgalarında bir bıçak gibi taze ve kanlı bir acı filizlendi.

Hissettiği acının gözlerinden okunup okunmadığını merak ederek başını tekrar ona çevirdi.

"Bunu nasıl sorarsın?" diye sordu, doğruldu, kaburgaları basit bir sorunun kürek darbesiyle bir kez daha oyulmuştu.

Dylan'ın onlara geldiği, onlarla birlikte kaldığı, kendi ailesi sevmeyen annesinin onu sevmesine izin verdiği onca zamanı anımsadı.

"Dylan, annemin yıllar önce öldüğünü biliyorsun," derken boğazı düğümlemişti.

Adam bu bilgiden ürküp geri çekilirken yüzündeki kederin geçişini izledi. Bir elini yanaklarına götürerek terini sildi ve Ashley ayağa kalkarak uzaklaşmaya niyetlendi.

Bu bir hataydı. Tabii ki hataydı.

Dylan'ı birlikte büyüdüğü çocuktan bu kadar farklı kılan şeyin ne olduğunu bilmiyordu ama onun yerini alan şeyle eğlenmekle ilgilenmiyordu.

"Bu bir hataydı," diye mırıldandı ve elini sallayarak uzaklaştı.

Daha ilk adımı atmamıştı ki bir el uzanıp bileğini sararak onu yerinde tuttu. Geri çekildiği anda Dylan onu serbest bıraktı ve ellerini kaldırdı, yüzünde yalvaran bir ifade vardı.

Kokusu tenindeydi.

Bu fikrin hoşuna gitmemesini diledi.

"Ashley, bekle. Ne demek 'biliyorum'? Ben hiçbir şey bilmiyorum!"

Nefesi boğazında cam kırıkları gibiydi. "O öldüğünde sana Dylan. Sadece sana haber vermek için." Hayatının en kötü döneminde istediği şey en iyi arkadaşındı, çalkantılı sulara bir saldı ve onu boğulmaya terk etmişti. "Ve sen beni görmezden geldin."

"Kaçma," dedi, kadın bir kez daha uzaklaşacakmış gibi hareket edince ona doğru bir adım attı. "Yapamayız..." Başını iki yana salladı. "Bunu tekrar yap."

"*Biz mi?*" Ashley homurdandı ve bir parmağını göğsüne bastırarak geri çekildi. "Kaçan sensin, ben değil."

Göğsü birçok duyguyla sarsılıyordu; öfke, kafa karışıklığı ve asla geçmeyecek bir keder.

Sözleri karşısında yüzünü buruşturdu ama koyu çikolata gözlerindeki tüm pişmanlığıyla onun bakışlarına karşılık verdi.

"Eski numarama mesaj atmış olabilirsin. Ayrıldıktan kısa bir süre sonra yeni bir numara almak zorunda kaldım."

Ashley kolunu geri çekip diğeriyle çaprazladı.

"Gönderdiğin hiçbir mesajı alamazdım." Gözleri kızın yüzünde gezindi ve orada keder gibi bir şey kök saldı.

"mi uzattın?" diye sordu, sesi inanılmaz derecede yumuşaktı.

Çocukken bile sahip olduğu yumuşaklığın aynısıydı. Onda sevdiği aynı kibarlık.

"," dedi ve sesini eşit tutmaya çalıştı.

İhtiyacı olduğu bir anda ona elini uzattığı ve onun yanında olmadığı fikrinin aklından geçtiğini gördü.

Bunun onu da en az kendisi kadar incitmesini umuyordu.

Yıllarca kendini aptal gibi hissetmiş, keşke ona kalbinin bu kadar büyük bir kısmını vermeseydim diye hayıflanmıştı. Keşke ona karşı bu kadar savunmasız olmasaydı. Keşke daha acımasız olsaydı.

"Cevap verecek miydin ki?" diye .

Dylan ayaklarının üzerinde geri sallandı. "Tabii ki yapardım. Tabii ki yapardım. Kahretsin, Ashley. Çok özür dilerim."

Dişlerini birbirine geçirdi. "Hangi kısmı için özür dilerim?"

"Hepsi," dedi, onun sözlerini kendi sözleriyle kovalayarak. "İlk seferinde ayrılmak, çıldırmak ve bana ihtiyacın olduğunda yanında olamamak."

Avuçlarının topuklarını gözlerine bastırdı ve Ashley kızgınlığı içinde bile bunun onu incittiğini, geçmişini yeniden hatırladığını söyleyebilirdi.

Güzeldi. Belki de bunca yıldır nasıl hissettiğinin küçük bir tadına varacaktı.

"Nasıl öldü?"

Ashley boğazını temizledi ve bakışlarını kaçırdı. "Kalp krizi. Bir gün buradaydı, ertesi gün gitti."

Dylan yutkundtu ve kadın onun yüz ifadesindeki her nüansı izledi. Kabaran kelimelerin dilinden geçmesine izin vermedi ama zihninden geçtiler.

Sadece o değildi.

"Özür dilerim Ashley," dedi ve sesi şimdiye kadar duymadığı kadar yumuşaktı. "Bunu yaşamak zorunda kaldığın için üzgünüm. Çok gençti."

Ashley yıllardır omuzlarında taşıdığı acıyı bastırarak başını salladı. "Öyleydi. Ve sağlıklı, koca bir ergeni geçindirmek için iki işte birden çalışmanın stresi dışında." Ashley'in gözleri

Bir an için acı duydu ve gözlerini kırptırdı. "Suçlayacak kimse yoktu, yani."

"Kaç ?" diye sordu.

Ashley'nin bir yanı, ortalıkta olmadığı için bu bilgiyi hak etmediğini düşünüyordu. Diğer bir yanı ise belki de aynı sebepten dolayı bunu hak ettiğini düşünüyordu.

Bakın ne kaçırdınız.

"21 yaşındaydım. Ben çalışırken hâlâ evde onunla birlikteydim." Dylan bir elini saçlarında gezdirdi. "Kahretsin. Ne yaptın sen?"

Bu soruyu sormaya hakkı olup olmadığını, hatta bu konuya girmek isteyip istemediğini merak ederek durakladı. "Kenzie ve Jordan benim için büyük bir ," diyerek hayatının en karanlık dönemini geçiştirdi. "Hâlâ öyleler," diye itiraf etti ve boğazını temizledi.

"Bir sürü mü?" diye ağzından kaçırdı ve sonra yanakları renklendi. Kızardı.

Ashley'nin bir yanı yalan söylemek istiyordu. Evet, yaptıklarının sonuçları olduğunu ve bu sonuçların şansını kaçırdığı anlamına geldiğini anlamasını sağlamak için.

Her şeyi ettiği anlamına geliyordu. Onarılamaz bir şekilde.

Ama Ashley vicdanı olan bir yetişkindi.

"Hayır. Sadece arkadaşız. Bu seni ilgilendirmez," dedi alçak sesle ve yavaşça.

Dylan yutkundu. "Bunu hak ediyorum. Özür dilerim."

Ashley bir kez başını salladı, çünkü devam ederse bu sadece ikisine de zarar verecekti.

Neden büyük insan olmak zorundaydı ki?

Burası *onun* bölgesiydi ve Dylan ortaya çıkana kadar her şey yolunda gidiyordu. Aptal yüzü ve kokusuyla gelip onun huzurunu bozmak *zorundaydı*.

Onun aptal, tanıdık, güzel kokusu.

"Gitmem gerek."

Dylan, "Daha fazla konuşmamız gerek," dedi ve neredeyse elini uzatacaktı.

Ash onu bir aşağı bir yukarı süzdü. "Cameron'ı eğitmek için hâlâ birkaç haftam var. Hiçbir yere gitmiyorum."

Ona attığı bakış o kadar keskindi ki, dilinin ucuna gelen kelimeleri de söyleyebilirdi. *Ben değilim*

koşuyor.

İyice korkan adam geri çekildi ve çenesini ona doğru eğdi. "Pekâlâ. Yarın görüşürüz o zaman, sanırım. Takip etmen gereken bir müşterin var."

Başını River ve Cam'in bir süre önce boşalttığı boş odaya doğru salladı. "Kahretsin," diye tısladı ve başını ona doğru eğdi. "Bir dahaki sefere görüşür müyüz?"

Ashley elleriyle meşgul olurken, o spor salonuna doğru yürüdü, eşyalarını topladı ve gitti.

Arkasına bakıp bakmadığını görmek için dönmeye zahmet etmedi; onun kapıdan geçişini izlemek için dönmeye zahmet etmedi.

İstese bile.

Kapı tıslayarak kapandığında duvara yaslandı ve inledi.

Cam'in kokusuyla birlikte onun kokusu da odayı dolduruyor, düşünceleri gibi karmakarışık olana kadar hepsi birbirine karışıyordu.

Gergin bir alışkanlıkla at kuyruğunu sıkmak için elini uzattı ve bileğini burnuna doğru kaldırarak yarı yolda durakladı.

Taze kesilmiş çimen ve çiğ kokuları duyularıyla buluştu ve bu kokunun hoşuna gitmesinden, onu merkeze almasından nefret etti.

Rahatsızlık patladı içinde onu göğüs Hatta olarak o solunmuş Daha derine, geride kalan her parçasını kovalayarak.

İlk içgüdüğü kovalamak ve kokusuna bulanmaktı çünkü koku... çok güzeldi.

Bir hırıltıyla elini indirdi, koku giderici temizleyiciyi alırken yumrukları sıkıydı.

Dylan'ın tüm izleri yok olana kadar odanın her santimini temizledi.

Cam de.

Tamamen boş, limonlu bir levha olana kadar.

Geriye bir tek Ashley kalmıştı.

Olmaması yarısı kadar tatmin edici hissettirmedi.

14. İLERLEME

DYLAN

Nic ona dostça bir bakış attı ama Dylan giderken ona karşılık verecek gücü yoktu. Dylan işlem yapıyordu. Arabasına doğru yürüdü ve içine oturdu.

Lorie ölmüş müydü?

Bir zamanlar Dylan göğsünü saran ani kederin içinde kaybolurdu. Bocalar ve tüm anı kendisiyle ve bu yeni bilgiyle nasıl hissettiğiyle ilgili hale getirirdi. Bir zamanlar, belki de bu duygulardan kaçmaya çalışırdı.

Ama bir kez koşmuştu ve bu onu çok uzağa götürmemişti.

Dylan da suçluluk duygusunun içine sızmasına, kaburgalarının arasından geçip kalbini kavramasına izin verdi.

Keşke o işi kabul etmeseydi; keşke o yıl telefonunu kırmasaydı.

Keşke kaçmasaydı.

Sadece Ashley'i geride bırakmamıştı. Kendi annesi yanında değilken onun yanında olan Lorie'yi de terk etmişti. *Lanet olsun.*

Belki de bunun bir olasılık olduğunu düşünmeliydi ama aklına gelmemişti. Kendi annesi hâlâ buralardaydı ama pek konuşmuyorlardı. Artık bir betası vardı ve son duyduğuna göre onu çok mutlu ediyordu.

Dylan bu konuda kendi etrafında dönüp durabilirdi. Bunun yerine neleri değiştirebileceğini düşündü.

Ne üzerinde kontrolü vardı?

Ashley için orada olabilirdi. Yıllar önce olmadığı gibi. Ama aynı zamanda bir işi *vardı*-

Bu işi fena halde savsaklıyordu.

Telefonunu çıkardı ve... Cameron'dan bir mesaj buldu.

, River beni doğruca eve bıraktı. İşte yaşam kanıtı için bir ping. Bunu mahvetme.

Sikeyim.

Cameron'ın peşinden koşması gerektiğini biliyordu. Tam anlamıyla bu yüzden buradaydı; ne kadar nefret etse de o inatçı omega'yı korumak için.

Ama o... evdeydi. Ve ping tam da olması gereken yerdeydi. Güvenlik sistemi mükemmeldi ve Cameron *yalnız* değildi. River vardı.

Cameron için acil bir tehdit yoktu. Gölgele için sürekli omzunun üzerinden bakmak zorunda değildi... bu işte değil.

Cameron iyi olur.

Sadece bu .

Hiçbir şey . O güvende.

Spor salonunun cam kapıları tam Dylan telefonunu kaldırdığı sırada açıldı. Ashley omzunda çantası, kaşları çatık, yüzü asık bir şekilde dışarı çıktı.

Küçük spor çantasından çok daha fazlası ona ağırlık yapıyor gibi görünüyordu.

Sanki gözlerini kaçırmaması gerekiyormuş, sanki onu önünde tuttuğu maske olmadan görmemesi gerekiyormuş gibi hissediyordu.

Ama zaten onunla minderde bir parçasını ortaya koymuş, ona biraz açılmış, ona nasıl hissettiğini söylemişti. En azından onunla yarı yolda buluşabilirdi.

Çok geç olmadan arabanın kapısını çekti, kilitli olduğunu fark etti ve kilitleri karıştırırken küfretti. Ayakkabıları kaldırımıyla buluştu ve aralarındaki mesafeyi kapatırken boğazını temizledi.

Elleri terliyordu.

Onu duydu ve dikkatini yere kilitlediği yerden başını kaldırıp baktı. Yüz ifadesindeki şaşkınlığı, kendini koruduğu o kayıtsızlığın ardına saklamadan önce yakaladı.

Akşam güneşi üzerlerine parlarken, kendini çelikleştirdi. Dudakları onu sorgulamak için aralandı ama Dylan önce davrandı. "Ben de orada olurdum," dedi ona.

Başını yana eğdi. Küçükken o da aynı şeyi yapardı ve anısı şimdiki zamanın üzerine bir yumruk gibi çöktü.

"Ne?" diye sordu.

"Lorie hakkındaki mesajını almış olsaydım orada olurdum. Senin için orada olurdum. Sadece bunu bilmeni istedim."

Gözlerinin etrafındaki çizgiler yumuşadı.

"İşlerin garip olduğunu biliyorum. Ama ne olursa olsun, bu süreçte senin yanında . Keşke mesajını ve özür dilerim. Onu ben de seviyordum."

Ashley'in espresso bakışları başka yöne kaydı ve gözlerini bir anlığına kapattı, sonra da onunkilere sıçradı.

"Onun birkaç fotoğrafını görmek ister misin?"

Dylan iki kere düşünmeden başını salladı.

Ashley içini çekti ve omzundaki çantayı düzeltti. "Nerede yaşadığımı hatırlıyor musun?"

Hâlâ orada mı yaşıyor?

"Tabii ki."

Otoparkta birlikte yürürlerken, sokak lambalarının arasında bile parlıyor gibiydi. Spor salonunda, hayattan çok daha büyük görünüyordu. Burada, sadece yürürken, o... Ashley'di.

"Sanırım artık kısa boylu olduğun için seninle dalga geçemeyeceğim," dedi usulca. Ashley omuz silkti. "Emmek berbat bir şey."

Dylan gülümsemesini bastırdı ve başını salladı, göğsünde tanıdık bir sevgi filizleniyordu. Onu arabasına kadar götürürken bunu bastırdı ve Ashley her ihtimale karşı ona adresi verdi ama buna ihtiyacı yoktu.

Yol pürüzsüzdü ve onu takip etmek kolaydı... bir zamanlar avucunun içi gibi bildiği bir yere doğru.

Durduklarında Dylan derin bir nefes aldı. Aynı evdi.

Neredeyse içinde büyüdüğü ev.

Solar pleksusuna bir yumruk gibi çarptı ve arabadan inmeden önce onu bir araya getirmesi gerekiyordu.

Ashley kapının yanında onu bekliyordu ve onun tepkisini izlediğini biliyordu. Sanki geçmişe doğru bir adım atmak gibiydi. Hiçbir şey değişmemişti.

Antredeki ışığı yaktı ve rahatlık için eklediği belli olan birkaç modern mobilya parçasının yanı sıra

-Anahtarlarını bıraktığı küçük masa ya da yeni kanepeler gibi her şey tam olarak çocukluklarından hatırladığı gibiydi.

"Hâlâ burada, kafamın içinde yaşamayı beklemiyordum sanırım," diye geveledi.

"Annem bana bıraktı." Durakladı. "Satmayı düşünüyordum o."

"Onu satmamalısın," diye ağzından kaçırdı, içgüdüsel bir tepkiydi.

Dylan ona baktı, gözlerinin odanın içinde gezindiğini gördü, ve onun ne gördüğünü merak etti. Onun bakış açısından farklı olup olmadığını.

Sevgi dolu bir ev gördü. Çocukken yan yana sıkışıp bayılana kadar uğruna kavga ettikleri ve Lorie'nin onları yatağa taşıdığı sallanan bir sandalye.

Halı yıpranmış, yıllarca minik ayakların tanıdık bir yola basması sonucu oluşan izler merdivenlere kadar uzanıyordu.

Aşkını gördü. Ve anıları.

Ama Ashley o anılardan sonra koca bir hayat yaşamıştı; onun fikirlerinin bu anılarda yeri yoktu. Başını iki yana salladı. "Özür dilerim. Beni görmezden gel."

"Bir sürü için yeterince büyük değil," diye mırıldandı Ashley, o kadar sessizdi ki neredeyse duymuyordu.

Bu düşünce Dylan'ı sarstı. "Ne? Bir paket mi istiyorsun?"

Ashley'nin bakışları uzaklaşmadan önce bir an için onu yakaladı. "Yani... evet. Ben bir alfabim. Kendime ait bir sürü istiyorum. Koruyacağım bir sürü."

Dylan bu bilginin onu neden şaşırttığını bilmiyordu. Ashley açıkça çok yetenekli bir alfaydı, tam bir baş belasıydı. Spor salonunda diğer alfayı nasıl yere sermişti? Etkileyiciydi.

Bir sürüyü hak ediyordu. Ama onu bir sürünün merkezinde, ölçülemeyecek kadar şımartılmış olarak hayal ediyordu. Şımartılmayı değil.

"Her neyse," diye devam etti Ashley ve Dylan hiç cevap vermediğini fark etti. Ashley'in bakışları merdivenlere yönelmeden önce bir anlığına öylece kalakaldı. "Orada kal," dedi. "Ya da rahatına bak. Ben gidip fotoğrafları getireyim."

Kadın üst kata çıkarken etrafına bir göz attı ve ilk kez... bu duvarların içinde kendini rahatsız hissetti.

Onlara en son gittiğinde... şey. Ashley'i konser için almaya gitmişti.

Dylan elini yüzüne götürdü ve oturma odasında beklemeye başladı. Kanepeye oturma odasının neden yanlış geldiğini bilmiyordu ama öyleydi. Arkasına yaslandı, bir kolunu üst minderlere attı ve sonra öne doğru eğildi, dirsekleri dizlerinde, dikkati yere dönüktü.

Üstünde, kadın dönerken döşemelerin gıcırdadığını duydu ve daha dik oturdu, gözleri açık kapı aralığında, bekliyordu.

Elinde orta boy plastik bir çantayla oturma odasına adım attı, onu orada bulunca bir an durakladı, sanki gitmemiş olmasına şaşırmış gibiydi.

Dylan zaten kanepenin sol ucundaydı, ama ortasına otururken ona yer açmak için daha da yana kaydı. Sanki ağırlığı kaldıramayacak kadar fazlaymış gibi kutuyu yere bıraktı.

Ashley boğazını temizledi, bir elini boğazının üzerine koydu. "Bir an için dürüst olacağım. Sorun olur mu?"

Dylan başını salladı.

"Bunları zaten yaşadım ve tüm hayatımın en karanlık dönemiydi. Lanet olsun. Hayatımın" diye başladı ve Dylan yutkundu. "Sen açıp başlarken ben de gidip bir bardak su getireyim, sonra dönerim. Bir şey ister misin?"

"Su iyidir," diye cevap verdi.

"Harika. Bir dakikaya geliyorum," dedi ve kalkıp odadan çıkmadan önce kutunun üstünü hafifçe okşadı.

Dylan onun gidişini izledi ve sonra kutuya baktı.

Lanet olsun. Lorie'den geriye kalan tek şeyin bu olduğuna inanamıyordu. Merdivenlerden inip adını söylemeyecek ve eskiden olduğu gibi ona sarılmayacaktı.

Göğsü ağrıyordu ve önce plastik kutunun bir tarafını, sonra da diğer tarafını açmadan önce kendini destekledi.

İçeride yığınla fotoğraf vardı. Polaroidler ve soluk banyo edilmiş fotoğraflar. Söyleyebildiği kadarıyla herhangi bir düzen içinde değillerdi ama dikkatlice istiflenmişlerdi.

Bazılarının arkasında tarih vardı ama çoğu boştu. En üstteki fotoğraflarda Lorie'nin yüzü görünüyordu.

Dışarıda, dikmekten gurur duyduğu lalelerin yanında duruyordu, elleri hala toprakla tozluysa. Ashley'le birlikte çekilmiş, boyaları dökülmüş önlükler giymiş bir fotoğraf.

Bunun için kamerayı zamanlayıcıya koyup koymadıklarını merak etti.

Birkaç fotoğraf aşağıda onun ve Dylan'ın bir fotoğrafını buldu. Kış mevsimiydi ve Dylan, Lorie'nin yanında mavi bir lokum gibi görünen üzerindeki dev kabarık paltosuna bakarak kıkırdadı. Fotoğrafta kar yağıyordu ve Lorie onları için içeri çağırıp sonra da eve gönderene kadar onunla ve Ashley'le oynadıklarını hatırladı.

Bu fotoğrafı Ashley çekmiş olmalı.

Tanrım, Dylan neredeyse kendi evinde olduğundan daha fazla burada kalmıştı. Annesinin böyle fotoğrafları olduğundan şüpheliydi.

"Vay anasını," diye fısıldadı ve Ashley ile birlikte çekilmiş bir fotoğrafını çıkardı. Kaç yaşındaydılar, dokuz mu? On mu?

Çok küçük görünüyorlardı. Çok şirin.

Büyük kötü dünya için tamamen hazırlıksız.

Ashley'nin adımlarının geri döndüğünü duyunca yüzünü ovuşturdu ve başını salladı.

"İyi misin?" Ashley önündeki masaya bir bardak su koyarak sordu.

"Evet. Evet," dedi ve boğazını ıslatmak için içkisini yudumladı. Bir kez daha temizledi. "Onun öldüğüne inanamıyorum."

"Ben de," dedi Ashley ve fotoğraflardan birine uzandı. "Sanırım bu kutunun içinden yüz kere geçtim."

Dylan'ın kalbi küt küt atmaya başladı. "Orada olamadığım için üzgünüm."

Ashley omuz silkti. "Kenzie ve Jordan benimle birlikte parçaları toplamak için oradaydılar."

"Keşke mesajınızı alsaydım," dedi. "Geri gelirdim."

"Sanki kolay olacakmış gibi söylüyorsun. Geri dönmek."

Parmakları gergin tik taklarından biriyle cama vuruyordu. Kalp atışlarını duyabiliyordu. Bir yerlerde bir saat tik tak ediyordu. "Olabilirdi," dedi ona.

Ona geri dönmek her zaman kolay olacaktı. Asıl soru, geri dönmeyi hak edip etmediği idi.

Ashley dönüp ona baktı, yüz ifadesindeki şaşkınlık, kaşlarının düğümlenmesi her halinden belliydi. "Madem geri dönmek bu kadar kolaydı, neden en başta gittin? Neden yeryüzünden tamamen silindin?"

Dylan bardağını yerine oturttu ve ellerini şortuna sürttü. On sekiz yaşındayken kaçmanın doğru hareket olduğundan o kadar emindi ki. Neredeyse... utanç vericiydi, bu kadar emin olması. Ne kadar yanılmıştı. Sadece Ashley'e söylemesi gerekiyordu - terapistinin önerdiği gibi, onu içeri alması, açık olması gerekiyordu.

Onu içeri al. "Ben... . Bir alfa oluyordum ve tüm bu lanet *duygulara* sahiptim ve bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum. Tek bildiğim babam gibi olmak istemediğimdi."

Ashley yüzünü buruşturdu. Ailesi hakkında her şeyi biliyordu, alfa babasının bir omega bulduktan sonra nasıl dibe vurduğunu ve beta annesini kendi başına mücadele etmesi için geride bıraktığını. Bir omega kızıyla o kadar meşgul olmuştu ki, bir oğul için zamanı olmamıştı.

Ashley elini önünde salladı, yavaş ve nazık bir hareketti bu. "Yani sen gittin... çünkü baban gibi olmak istemedin... o da gitti."

Dylan dondu kaldı ve çok uzakta bir noktaya, Ashley'in, oturma odasının ve şu anın ötesine baktı.

"I..." Dylan bocaladı. Bunu böyle görmemişti; bunu.. "Seni koruduğumu sanıyordum, sanırım?" diye düşündü.

Terapistiyle bu konuyu defalarca konuşmuştu ama şu anda, en çok incittiği kişiyle yüzleşirken, hiçbir şey hatırlamıyordu.

"Seni incitmediğimi söylemiyorum," diye düzeltti. "Diyorum ki, 'Ashley'i böyle inciteceğim' diye düşünerek ayrılmadım. 'Seni incitmeden önce gitmeliyim' diye düşünerek ayrıldım." Başını iki yana salladı. "Bilmiyorum. Her şey oldu. Özür dilerim. Bu konuda terapi görüyorum."

Ashley başını yana eğdi.

"Niyetiniz ne olursa olsun, olan oldu. Bu iş olmasaydı, Cameron'la birlikte, geri döner miydin?"

Dylan başını salladı. "Önce kendi işimi halletmek istedim." "On yıl yetmedi mi?" Ashley sordu.

"Ben sadece... çıldırıyordum," dedi. "Bir alfa olarak sunum yapıyordum ve çok gençtim. Panikledim."

Ashley başını salladı, kokusundaki zencefil neredeyse yanıyordu. "Demek cocuktun. Tıpkı benim gibi."

Dylan minderin üzerine yığıldı. "Evet."

Ashley ayağa kalktı. "*Çocukken* bile," diye homurdandı neredeyse, "hiçbir uyarı yapmadan *çekip gitmezdim*. Ne bir mesaj, ne de bir cevap. Çünkü o kadar gençken bile bunun seni inciteceğini hissediyordum. Ya da en azından öyle olacağını düşündüm. Belki de ."

Dylan tekrar öne doğru eğildi. Her şey çok kötü gidiyordu.

"Bunu hak ediyorum," dedi. "Her şeyi ettim. Her şeyi yanlış yaptım. Sadece... seninle *konusmalıydım*."

"Kesinlikle!" Ashley ona doğru döndü. "*Benimle* konuşamayacak kadar korkutucu olan neydi?" dedi ve birlikte büyüdükleri fotoğraflarla dolu kutuyu işaret etti.

O haklıydı. Ve şimdi bile Dylan'ın onun gözlerinin içine bakıp kaçtığını söyleyecek cesareti yoktu çünkü fark etmişti ki... Alfa'nın kötü bir baba olduğunu düşünmüştü. Kötü ortak. Kötü insan. Ashley'i, hayallerinin kızını buna maruz bırakmak istemiyordu.

Bu yüzden erkenden yola çıkmış, kız kardeşinin büyük şehre girişini "korumak" için peşine takılmış ve onun için *iyi* bir şey olana kadar asla arkasına bakmamaya karar vermişti.

Onu kontrol etmek istedi.

Ve bu... göğsündeki bu duygu, asla *kontrol edemeyeceğini* düşündüğü bir şeydi.

"Hâlâ anlamıyormuşum gibi hissediyorum," dedi ve kollarını kavuşturdu. "Ve ben hala çok..." Parmaklarını açtı ve sıkma hareketiyle parmaklarını büktü. "...Çok *kızgınım*."

"Bunu hak ediyorsun," dedi yumuşak bir sesle.

"Kes şunu!" dedi, boğazını temizlemeden önce sesini biraz yükselterek. Ona aldırmadığını söylemek istedi. "Bu kadar anlayışlı ve sakin olmayı bırak!"

Dylan ayağa kalktı, çünkü oturduğu yerde kendini aptal gibi hissediyordu. "Yine de anlıyorum," diye teklif etti.

Ashley inledi ve ellerini saçlarında gezdirerek at kuyruğunu karıştırdı. "Sana çok kızgınım, beni terk ettiğinde çok incindim, sonra annem öldü, mesajlarıma cevap vermedin ve tüm bu zaman boyunca umursamadığını düşündüm. Ve şimdi buradasın ve ben son yedi yılı yeniden yazmak zorundayım çünkü numaranın değiştiğini haber vermek için bana ulaşma zahmetine girmedin! Bunun ne kadar boktan bir durum olduğunu biliyor musun?" diye sordu.

Başını salladı. "Gerçekten, gerçekten sıçtım. Her şeyi berbat ettim. Ve bunu düzeltmek istiyorum," dedi, her kelimesinde umutluydu. "Eğer buna hazırsan."

Ashley başını salladı. "Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum."

Dylan omuz silkti. "Bunun gibi mi? Özür dilemek, resimlere bakmak. İstersen bana biraz daha bağırabilirsin. Ve ben... kalacağım. Hiçbir yere gitmiyorum."

"Peki ya iş bittiğinde? Cameron artık onun koruması olmana ihtiyaç duymadığında?"

Dylan omuz silkti. "Benim bir sürüm yok. Kız kardeşim iyi. İstedğim yere gidebilirim."

Ashley gözlerini ona dikti. "Ve burada olmak seni memnun ediyor mu?"

"Öyle," dedi Dylan ve bu cümleye tüm duygularını katmaya çalıştı. "Ayrıldım diye seni düşünmeyi, nasıl olduğunu merak etmeyi ya da en başta verdiğim karardan pişmanlık duymayı bıraktığım anlamına gelmiyor. Kendimi Gemma'nın benim yardımına, korumama ihtiyacı olduğuna ikna ettim çünkü o büyük bir omega'ydı,

korkutucu bir şehir. Ve her ne sebeple olursa olsun bu, burada kalıp olanlarla yüzleşmekten daha az korkutucu görünüyordu. Bu yüzden. Şimdi bunu düzeltmek için bir şansım var. Ve bunu yapmak istiyorum, nasıl izin verirsen ver, tekrar arkadaşın olmak ne kadar sürerse sürsün."

Ashley uzun, çok uzun bir süre ona baktı ve Dylan onun kendi kendine söylediği yalanlardan oluşan küçük cam evinin içini görebildiğini hissetti.

"Lütfen," diye ekledi, çünkü bundan asla zarar gelmezdi.

Dudakları büzüldü ve kollarını kavuşturdu. "Tamam. Ama bunun için seni uğraştıracağım," dedi ve adamın heyecanı yüz ifadesine yansırken elini kaldırdı. Kadın çantayı okşadı. "Bir gece için bu kadar duygusal karmaşa yeter. Bunları yanına al. Böylece acele etmezsin."

İlk içgüdüğü, yıllar önce yapmaları gerektiği gibi, bunu birlikte yapabileceklerini söylemekti. Ama bu teklif *ona* ondan daha çok hizmet etti.

Elini kapağın üzerine koydu. Eğer bunları tek başına atlatmak zorunda kaldıysa, o da atlatabilirdi. Neden ona taşıması için bir yük daha versin ki? Belki bir gün, gelecekte, yaralar bu kadar taze değilken bunları birlikte tekrar gözden geçirebilirlerdi.

"Onlara iyi bakacağım."

Ona ihtiyacı olduğunda gerektiği gibi.

Ashley onu incelemek için başını yana eğdi ve Dylan kendini mikroskop altındaki bir böcek gibi hissetti.

"İyi edersin," dedi kadın ve Dylan sosyal bir işaret gördüğünde anladı ve kapıya doğru ilerledi.

"Özür dilerim, tekrar," dedi, diğer tarafta durduğunda, diğer birçok kez olduğu gibi, gece geç saatlerde takılmalarından sonra Ashley'i bırakırken, kapının önünde vedalaşırken, farları garaja sıçradığında.

"Öyle olduğunu biliyorum," dedi. "Bir dahaki sefere görüşür müyüz?"

O an yüzlerce anı üst üste bindi, bu sözler çocukken sayısız kez dudaklarından dökülmüştü.

Ama bu sefer farklıydı. Ona ciddi *olduğunu*, üzgün olduğunu ve daha iyi olabileceğini kanıtlayacaktı. Bu zaman alacaktı ve yapması gereken çok şey vardı.

O buna değeri. Bir zamanlar alfa olmak onu korkutuyordu. Ama şimdi ona *layık* bir alfa olduğunu gösterecekti.

Ona layık biri.

"Evet," dedi, kalbi doluydu ve kafası daha da doluydu. "Bir dahaki sefere görüşürüz."

15. CASUAL

ASHLEY

Sonraki günler... şüpheli derecede güzeldi.

Dylan'ı spor salonunda gördü ve onun davranışları karşısında hâlâ şaşkınlık ve acı duysa da, artık suratına bir yumruk atmak istemiyordu.

İlerleme, biliyor musun?

Cameron sonraki haftalarda mükemmel adımlar attı ve hatta *bir* keresinde onu mindere indirmeyi başardı, ancak Cameron onun zaferinden dolayı böbürlenmesine izin vermek istemedi.

"Daha dört hafta var," dedi ona. "Şu andan itibaren uzun bir yol var."

Ama Cam'in gelişiminin düpedüz etkileyici olduğunu kendi kendine itiraf edebilirdi. Kendini tamamen kickboks sanatına vermişti ve spor salonuna her adım attığında gelişimini görüyordu.

Cameron kışına tekme yerken River onun gölgesi gibiydi, dizüstü bilgisayarının başında tıkr tıkr çalışıyordu. Bir senaryoya odaklanmıştı ve bunu grupta pek paylaşmamıştı ama özenle çalışıyordu. Son haftalarda minderde yaptıklarını gördüğü şeylere dayanarak değişiklikler yapıp yapmadığını ya da prodüksiyonun o noktayı çoktan geçip geçmediğini ve farklı bir proje üzerinde olup olmadığını merak etti.

Elinde bir tepsi dolusu kahveyle geldiğinde Ashley onun gelmesine aldırmadı. Her ,

Cameron kalorilerden şikayet ediyordu ve River her seferinde ona beslenme uzmanını kızdırmayacak bir versiyon aldığını söylüyordu.

Ayrıldıklarında Dylan genellikle arkalarından geliyor, bazen parmaklarıyla ateş ediyor ya da garip bir şekilde el sallıyordu.

Sevimliydi. Hepsi. Eğer bunu söylemek onun için çok cesurca değilse, neredeyse bir sürü gibiydiler.

Ama bu çılgıncaydı. Dylan sadece korumalarıydı. Birkaç hafta içinde Cam büyük filminin çekimleri için sete gittiğinde Dylan'ı tamamen unutacaklardı ve Dylan'ın işi bitmiş olacaktı.

Filmi onu büyük ekranda görecek.

Ashley bunun moralini bozmasına izin vermemeye çalıştı ama görünüşe göre günün teması buydu.

Cam su molası verirken Ashley'nin telefonu çaldı ve Kenzie'den bir mesaj buldu. Jordan'ın ailesinin acil bir durumu vardı ve Kenzie ona destek olmak için peşine takılmıştı. İkisi şehir dışına çıkıyorlardı.

Mesajda *seni şimdiden özlediğimiz* yazıyordu. *Mutlu yıllar aşkım!*
E-postanı kontrol et!

Ashley de o hafta sonu bir akşam yemeği ısmarlamak için bir hediye kartı buldu.

Onlara iyi dileklerini ilettiler ve ihtiyaç duymaları halinde kendisini aramalarını söyledi.

ama bu arada Ashley zamanki gibi Cam ile tartıştı.

Doğum gününden bir gün önce, o Cuma günü spor salonundan ayrılmak üzereyken Cam bir şey söyledi.

Elinde çantası, yüzünde sevimli bir gülümsemeyle kumral çekiciliğiyle yürüdü.

"Bir aylık eğitimimizi tamamladığımıza göre... bunu bir akşam yemeğiyle kutlamak ister misin? Bizimle, eğer anlaşılmadıysa."

Ashley başını yana eğdi. Spor salonu dışında müşterilerin arasına karışan biri değildi ama...

Cam'in gözlerinde o ışıltı vardı ve sanki onun kovulmasıyla kaçmaya hazırmış gibi ayaklarını sürüyerek yürüyordu.

River kapının yanında bekliyordu, umutlu görünüyordu ve Dylan bile biraz umutlu görünüyordu.

Ve Ashley oldu belki a bit BUMMED hakkında
harcama doğum gününü yalnız geçirdi.

"Pekala," o dedi, Sonunda, sonra yapmak onu Ter. "Akşam yemeği kulağa hoş geliyor."

"Gerçekten mi?" Cam sordu, yüz aydınlatma yukarı. Hatta onun ışık kokusu biraz daha tatlıydı.

"Nereye?" diye sordu.

"Uhh... O kadar ileri gitmedim," dedi Cam. "Bunun hakkında konuşuruz ve sana haber veririz. Sana mesaj atabilir miyim?"

"Elbette," dedi.

"Harika!" Cam biraz fazla yüksek sesle söyledi ve sesini alçalttı. Tekrar "Harika," dedi ve başını salladı.

River homurdanarak eliyle yüzünün alt yarısını kapattı ve Ashley bunu görmezden gelmeye çalıştı ama içinde bir mizah kabardı.

Cam, "Akşam görüşürüz o zaman," dedi ve neredeyse zıplayarak ön kapıya gitti.

Ashley onların gidişini izledi ve spor salonundan çıkarken onlara el salladı, kapı kapanırken başını salladı.

"O da neydi?" sordu arkasından bir ses, tam da Ashley spor salonundaki köşelerini toparlamak için dönmüşken.

Sarsıldı ve elini kalbinin üzerine koydu. "Tanrım, Nic. Bir kızı uyar," diye mırıldandı.

Beta hiç de üzgün görünmüyordu. "Az önce yemeğe mi davet edildin?"

Ashley gözlerini devirerek Nic'in yanından geçti ve kullandıkları havluları ve antrenman ekipmanlarını toplamaya başladı.

"Doğum günün için seni dışarı mı çıkarıyorlar?" diye sordu.

Ashley omuz silkti. "Onlara doğum günüm olduğunu söylemedim. Sadece bir aylık eğitimimi kutlamak istiyorlar. Büyütülecek bir şey değil."

"Sen, Ashley, müşterilerden gelen yemek davetlerini asla kabul etme."

Ashley bakışlarını kaçırdı. "Buna karşı bir kural yok... değil mi?" diye sordu, bir şeylerin değişmiş olması ve notu kaçırmış olması ihtimaline karşı.

Nic hemen başını salladı, hatta bir el salladı. "Tabii ki hayır. Kendi vaktinde istediğini yapabilirsin. Ben sadece meraklı biriyim, beni rahat bırak," diye sızlandı.

"Harika," dedi ve başıyla bir kez onayladı.

İnatçı Nic elbette bunu anlamadı ya da tamamen görmezden gelmeyi tercih etti. Bu onu şaşırtmazdı.

"Sen ve Cam iyi anlaşıyor gibi görünüyorsunuz," diye sözünü kesti.

Ashley durdu, kolları ekipmanla doluydu. "Nic. Konuştuğumuz sınırları hatırlıyor musun?"

Düpedüz ona surat asmıştı. Bu yetişkin adam, onun patronu, ona surat astı.

"Kendini gerçekten ortaya koyduğunu hiç görmemiştim. Senin için heyecanlıyım, hepsi bu!"

"Bu öyle bir şey değil," dedi ona. "Kur falan yapmıyoruz," -düşüncesi kalbini hızlandırdı- "bu sadece Cam'in başarılarını kutladığımız sıradan bir akşam yemeği. Kaçırdıysan söyleyeyim, bir süredir ortalığı kasıp kavuruyor."

"Evet, evet, *biliyorum*," dedi Nic. "Ve hepsi senin sayende!"

Ashley, "Muhtemelen bu yüzden akşam yemeğini ısmarlayacak," diye tahmin etti, her ne kadar küçük bir parçası onun yerine akşam yemeği ısmarlamak istese de.

Arka beyni "*Omega'yı sağlayın!*" diyordu.

Ashley "*Mantıklı bir insan ol!*" dedi.

"Tek söylemek istediğim zihninizi açık tutun. Ben hiç beklemediğim bir anda toparlandım. Belki aynı şey senin için de ."

Ashley içini çekti ve onu yatıştırmak için başını salladı. "Umudumu yüksek tutmuyorum ama zihnimi açık tutacağım," diye papağan gibi tekrarlardı ve Nic onun cevabından memnun görünüyordu.

Onun omzunu okşadı. "Sonunda bir sürüye hep merak etmişimdir. Umarım bunun gerçekleştiğini gerçek zamanlı olarak görebilirim. Seni seviyorum, evlat."

Gözlerini deviren Ashley, Nic'e ondan o kadar da genç olmadığını hatırlatmaktan kaçındı. "Evet, evet. Şimdi işime dönmeme izin ver."

Ellerini masum bir hareketle kaldırdı ve resepsiyona doğru ilerledi.

Onun sözlerini ve göğsünde yarattığı tuhaf kıpırtıyı görmezden gelmeye çalıştı ama evine -kesinlikle bir sürü evi olacak kadar büyük olmayan evine- gidip Cam'in mesajını beklerken bunu aklından çıkaramıyordu.

Üçünün -Cam, River ve Dylan- bir sürüye benzemesi ya da Nic'in ona bir sürüye ihtiyacı olduğunu söylemesi değil.

Dylan'la aralarındaki kolay ateşkesin her zamanki gibi rahat hissettiren bir arkadaşlığa dönüşmesi değil. Cam'e her yeni bir şey öğrettiğinde onun için minderde tezahürat yapması, hayranlıkla gülümsemesi değil.

Cam'le minderdeyken nabzının antrenmandan çok daha fazla yükselmesi gibi değil.

River'ın tepsisine her dördüncü kahve geldiğinde kalbinin biraz daha yumuşaması da değil, siparişi tatlı beta tarafından çoktan ezberlenmişti.

"Bu gündelik bir kıyafet," diye hatırlattı kendine, neredeyse hiç giymediği bir elbiseyle aynanın karşısında dururken. "Gündelik," diye tekrarladı ve üzerini değiştirmeden önce görüntüsüne bakıp yüzünü buruşturdu.

Yatağa uzandı ve mesajı bekledi. Hangi restorana gideceklerini öğrendiğinde ne giyeceğine karar verebilirdi.

Rahat, samimi, eğitmen-müşteri kutlama yemeği için.

Hepsi bu kadar.

Ashley anahtarlarını *valeye* verirken kendi kendine, *bu sıradan* bir şey değil, dedi.

Burayı *duymuştu* - çoğunlukla diğer ünlü müşterilerinden. Lyric gibi insanlara göre burası şehirdeki en özel yerd.

Tuğla binanın üzerinde büyük harflerle *Boulevard yazıyordu* ve *gerçek* çiçeklerden oluşan bir sergi ile çerçevelenmişti. Uzun saksılar kapıları koruyor ve sadece parlak elbise ayakkabılarının bastığı kaldırım tel ışıklarla aydınlatılıyordu.

Ashley böyle bir yerde yemek yeme şansına sahip olacağını hiç düşünmemişti. Bu Cameron'ın sıradanlık versiyonu muydu? O bir Hollywood yıldızıydı,

Bu yüzden Omega'nın sadece yüksek sınıf işletmelerde yemek yemesi onu şaşırtmazdı.

Spor şortu giyen ve bento kutularından yemek hazırlayan Cameron'dan farklı hissettiriyordu.

Karnı sinirden zangır zangır titrerken, elinde tuttuğu telefonda bir *ben buradayım* mesajı vardı.

Kalabalığı tararken, karanlık bir figür atlıkarınca kapılarından içeri girdi ve Ashley... dondu kaldı.

Takım elbise giymiş olan Dylan'dı. Kalabalığı gözden geçirdi ama bakışlarının kıza kilitlenmesi bir bakışını bile almadı.

Adam onu incelerken sıcaklık onu tepeden tırnağa öptü. Sonra o uzun bacaklar ona doğru ilerledi ve Dylan yaklaşırken ona kolunu uzattı.

"Cam seni almam için beni gönderdi," dedi. "Ve bununla fiziksel şiddet tehdidinde bulundu demek istedim. Çok hoş görünüyorsun."

Dolabın arkasındaki elbiseyi seçtiği için memnundu, çünkü sahip olduğu ve ortama uyum sağlamasına olanak veren tek şey buydu.

Elbette kıyafetlerinin çoğu gibi siyahtı ve dizlerinin hemen üstüne kadar düşüyordu, askıları düzgün bir sütyen takmayı imkânsız kılıyordu ama kol ve sırt kaslarını gösteriyordu.

Genelde göstermekten gurur duyduğu bir şeydi ama şu anda, etrafındaki ışıltılı, zarif omegalar ve paketlerle kendini yerinde hissetmiyordu.

Kolunu onunkinin içine soktu ve yanaklarının pembe olmamasını umdu. "Vay canına, bunun için gerçekten kelime dağarcığını yokladın, değil mi?"

"İltifatı kabul et," diye mırıldandı ve Ashley gözlerini devirdi, ama midesindeki kelebekleri biraz daha aktif hale getirdiğini inkar edemezdi.

"Teşekkürler," diye karşılık verdi ve Dylan ona eskiden tanıdığı, son birkaç haftadır yavaş yavaş ortaya çıkan kaygısız Dylan'ı hatırlatan bir gülümseme sundu.

"Seni gördüğünde sıçacak. ."

"Benimle dalga geçme," diye homurdandı ve adamın kolunu yumrukladı. Yumruğu hafifçe temas eder etmez geri almak istedi. Çocukken nasıl olduklarına çok ürkütücü bir şekilde benziyordu.

Ve adamın karanlık bakışları onunkilerle buluştuğunda, birden ne kadar yaşlı olduklarını hatırladı.

"Şaka yapmıyorum," dedi

Dylan. Onu içeri götürdü.

Bulvar tamamen karanlık ve karamsar tonlardaydı. Renkli, zarif çiçekler sepetlerde ve barın üzerindeki büyük ekranlarda asılıydı ve kristal vazolarda duruyordu ve sosyal medyada gördüğü tüm fotoğraflar kadar güzeldi.

Neredeyse aynı boydaydılar ve Ashley restoranın düşük aydınlatmasında yürürken üzerinde bir spot ışığı varmış gibi hissetti. Birkaç bakış üzerlerine düştü, onun uzun boyuna, keskin yapısına takıldı.

Dylan ona doğru eğilip sesini alçaltarak, "ama, bildiğini biliyorum," diye mırıldandı. "Sana olan büyük, bariz aşkı mı?"

Ashley'in adımları neredeyse tökezliyordu ve onu sabit tutanın Dylan'ın kolay adımları ve onun kolundaki kolu olduğunu itiraf etmekten utanıyordu.

"Neyi?" diye tısladı.

Dylan başını geriye doğru salladı, gözleri biraz irileşmiş ve dudakları aralanmıştı.

O anda aklına bir şey geldi: Dylan hâlâ yakışıklıydı.

Ve görünüşe göre müşterisi ona aşık olmuş. Şimdi o bahsettiğine göre.

Ashley son birkaç haftayı yeni bir gözle düşündü. Cameron'ın gülümsemesi, alaycılığı. Minderin etrafında fırlatılmayı hiç umursamıyordu.

Ashley'nin dudakları bir gülümseme serbest kalmaya çalışırken büzüldü.

Evet. Ne gelişme ama. Bir film yıldızı aşık olmuş. *Ashley'e*.

Bu olasılık karşısında içinde küçük bir heyecan dans etmemiş gibi davranamazdı.

"Kahretsin," dedi Dylan. "Hiçbir şey söylememişim gibi davran."

Bir köşeyi döndüler ve Ashley konuya daha fazla değinecekti, ancak özel bir köşe kabini ortaya çıktı ve buna fırsat bulamadı.

Çünkü Cameron ve River söz konusu kabindeydiler ve her yönüyle bir film yıldızı ve erkek arkadaş gibi görünüyorlardı.

Kalbi düştü. Doğru ya. Erkek arkadaşı.

Cameron ona karşı bir tür sevgi besliyor olsa bile, bir *ortağı* vardı. Özel bir sır olsa bile ciddi bir sır.

Omegaların genellikle birden fazla partneri olurdu, bu yüzden Cameron'ın ona karşı gerçekten bir şeyler hissetmesi sıra dışı bir şey değildi.

Cameron'ın *ona* dünyasını açtığını hayal ederken, bu cesur düşünce yanaklarını alevlendirdi.

Evet, doğru.

River en rahat olanıydı, çok özel ve çok pahalı bir tasarımcının çiçek desenli gömleğini giymişti. Muhtemelen Ashley'in bir günde kazandığından daha pahalıya mal olmuştur. Arkasında, kabinin üzerine atılmış bir takım elbise ceketi fark etti ve onun yanında da...

Dylan yanılmamıştı.

Cameron ona çok uzun sayılabilecek bir süre, biraz donmuş bir halde baktı ve bu ona Dylan'ı gördüğündeki çarpılmış halini hatırlattı.

Dağınık sarı saçları hâlâ ustalıkla karıştırılmıştı, ama şarap kırmızısı, neredeyse bordo bir takım elbise giymişti ve ona bir eldiven gibi uyuyordu. Kollarının etrafı biraz dar olabilirdi ama Ashley bunu sadece kazancına bağladı ve içinde bir parça gurur parıltısı hissetti.

"Ashley, başarmışsın!" Önce River söyledi ve onu selamlamak için kabinden dışarı kaydı.

Onu ilk kez kucaklayarak karşılamıştı ve kokusu o kadar hoş ve hafif, varlığı o kadar rahatlatıcıydı ki, karşılık vermekten başka çaresi yoktu.

Adamın yakasında tanıdık bir şeyin kokusunu aldı ve onunla özel bir sırtış paylaştı.

"Kokuyu alıyorum," dedi ve burnuna dokundu.

Omuz silkti, gülümsemesi hafifçe buğulanmış gözlerine ulaştı ve Ashley kıkırdamaktan kendini alamadı.

Cameron daha sonra kabinden çıktı ve River'ın izinden giderek ona sarıldı. River da ona karşılık verdi ve ballı vanilya kokusunun yanı sıra Cameron'ın üzerindeki aynı misk otunun kokusunu da aldı.

"Seni spor salonunun dışında görmek garip," dedi ve geri çekildi. "Sana çok yakışmış."

Ashley elbisesinin eteklerini karıştırdı ve omuz silkti. "Teşekkürler. Bu sahip olduğum tek elbise. İyi ki ."

River ve Cameron yan yana oturdular, böylece Ashley Cameron'ın diğer tarafında kaldı.

Dylan masanın yanında mı duruyordu?

"Ne yapıyorsun?" diye sordu boş koltuğu işaret ederek. "Ben korumayım," diye hatırlattı Dylan.

Cameron bile gözlerini devirdi. "Otursana Dylan. Bu restoranda kimse masaya hücum etmeyecek."

"Bunu bilemezsin," diye karşılık verdi Dylan ama Ashley'in yanındaki boş yere baktı.

Sırf küçük bir pislik olmak için onu okşadı ve ona kocaman, yuvarlak gözlerle baktı.

Sanki onun oyununu biliyormuş gibi bakışları daraldı, ama oturduğu yere çöktü ve salonun geri kalanına paranoyak bir bakış fırlattı.

Masalarının üzerindeki çiçeklerle örtülü alçak ışıklı avize fazlasıyla samimiydi ve Ashley birdenbire bazılarının akşam yemeği randevusu olarak adlandıracağı bir yerde olduğunu fark etti.

Özellikle de bu tür bir ortamda. Etraflarında başka sürüler varken.

Burası sıcak mıydı?

Ashley saçlarını omuzlarından aşağı doğru itti, ancak en yakışıklı iki erkeğin arasına sıkıştığı için sıcaklığa pek yardımcı olmadı.

Unutma, bu sıradan *bir* şey.

Evet, doğru.

16. ASHLEY ETKİSİ

CAMERON

Belki Dylan haklıydı ve bu kötü bir fikirdi.

Ashley'i neredeyse her gün görmek onu yeterince engelliyordu, onu mindere her sıkıştırdığında tutkusu artıyordu.

Ama burada, şimdi, bu restoranda, romantik ışıklar altında ve üzerindeki o *elbiseyle*?

Kumaşın kıvrımlarını sarması ve aynı zamanda kaslarını göstermesi?

Çok güzel görünüyordu. Zarif. Muhteşem. Ve geçerken ona bakmaya cesaret eden tek bir kişi bile onun ne kadar güçlü olduğunu bilmiyordu.

Ama Cameron yaptı.

Kendini baygın hissediyordu ve bunun Dylan onları götürmeden önce River'la birlikte banyoyu iki genç gibi sıcak kutuya koymalarıyla hiçbir ilgisi yoktu.

River'ın etkisi buydu. Beta Cameron'ın sıradan bir film yıldızına dönüşmesini engelledi. Bunun yerine onu genç ve heyecanlı tuttu... yani, her şey için.

Ashley etkisi mi?

Bir şekilde farklıydı ama yine de aynıydı. Kendini onun yanında bir okul çocuğu gibi hissediyor, bu aşkı içinde barındırıyor ve yanlış bir şey söylemekten korkuyordu.

River tamamen doğal ve rahattı, hiçbir şey olmamış gibi sarılırken Cameron'ın nabızı çok yüksek olacaktı.

ot.

Bunun yerine paniklemiş bir sakinliğin ortasındaydı ve kuruyan ağzını hafifletmek için suyunu yudumladı. Bu esrardan değil, alfanın yakınlığından kaynaklanıyordu.

"Daha önce buraya gelmiş miydin?" Cameron sordu.

Ashley alay ederek başını salladı, uzun siyah saçlarından bir tutam omzuna düştü. "Böyle bir yere tek başıma gelebileceğimi hiç sanmıyorum."

"Hayır mı?" River, Cameron'a doğru eğilerek sordu. elinin üzerine koymuş, rahatlığın timsali gibi görünüyordu. Cam onu kıskanıyordu. "Ashley'nin tarzı ne tür yerler?"

"Ben daha çok... sepette patates kızartması tarzında bir kızım," dedi ve bir el salladı. "Ama bu çok güzel, yani..." Tepesindeki gerçek avizeyi işaret etti.

Fazla olduğunu biliyordum!

Onu etkilemek istemişti ama bunu yapmanın yolunun böyle lüks bir yer olmadığını bilmeliydi.

"Burası... popüler bir yer," dedi. "Özel bir gün olduğu için kutlama yapabileceğimi düşündüm."

"Bütün bir ay eğitim," dedi ve ona dirsek attı. "Nasıl bir duygu?"

Cameron dudaklarını büzdü. "Ağrıyor," diye cevap verdi sonunda.

Ondan bir kahkaha yükseldi ve Cam kendi kendine beşlik çakmak istedi, çünkü bu sesi seviyordu.

"Bunun geldiği yerde daha fazlası var," diye cevap verdi şarkı söyler gibi bir sesle. "Ama hafta sonu izinlisin, yapabiliyorken tadını çıkar."

Şeytani bir deha gibi parmaklarını birbirine vurdu ve Cam onun geleceği için endişelendi.

Dylan, "Görünüşe göre seni minder altına gömecek," dedi.

Ashley şakacı bir şekilde nefesini tuttu ve onun koluna vurdu. "Öyle değilim. Ben iyi bir eğitmenim," dedi savunmacı bir şekilde.

Dylan masumca ellerini kaldırdı. "Ben sadece gördüğümü ."

Dylan birkaç gündür Ashley dışında ağzını sıkı tutuyordu. Cameron bir şeylerin değiştiğini biliyordu. Onlar artık

Artık minderde birbirlerine şüpheyle bakıyorlardı. Şimdi utangaç bakışlar ve kıkırdamalar paylaşıyorlardı ve bunu *bilmemek* Cam'i içten içe öldürüyordu.

O ve River en başından beri her şeyi çözmelerinin sebebiydi! Alfa en azından ayrıntıları paylaşabilirdi.

Ancak masaya herhangi bir gerginlik getirmek istemiyordu, bu yüzden bunu sormaktan kendini alıkoydu.

Neyse ki, bardaklarını doldurmak ve onlara menü sunmak için bir sürahi su getiren garson tarafından yarıda kesildiler.

Dylan gittikten sonra başlarında toplanıp farklı meze ve ara sıcakları işaret ettiler ve Dylan bazı yemeklerin adını bilmediğinde kıs kıs güldüler.

Ashley'nin her seferinde alfaya attığı minnettar bakışlar Cameron'ın hepsini restorandan çıkarıp ilk lokantayı bulmasını ve böylece kendini rahat hissetmesini sağladı.

Belki bir gün kendini rahat hissedecekti. Teşhirle.

Cameron onu her hafta sonu dışarı çıkarabilirdi. Onu şık restoranlarda ağırlayabilir ve şu anda giydiği gibi kollarını gösteren elbiseler giydirebilirdi.

Masanın üzerindeki sergiye dokunmak için öne doğru uzandı ve bir çiçek yaprağını başparmağı ile işaret parmağı arasında hafifçe ovuşturdu. Madem çiçekleri bu kadar çok seviyordu, o zaman ona da alırdı.

Bir dahaki sefere.

Çünkü bir dahaki sefere olacaktı, bundan emindi. Aslında Cam, içinde Ashley'den daha fazla olmayan bir geleceği düşünmeyi reddediyordu.

Sonunda yemeğe karar verdiklerinde, şarap getirildi ve hepsi birer kadeh yudumlayıp garsona güzel olduğunu söyledi, böylece tekrar yalnız kalabildiler.

Şımarıklık yapıyorum. Sorun değil. İlgisini istediği kişiye verebilir.

Öz farkındalık önemliydi; Dylan'ın katıldığı terapi seanslarında bunu ona papağan gibi tekrarladığını hatırlıyordu.

Cam kendini sudan çıkmış balık gibi hissederken alfa nasıl bu kadar uyumlu olabilirdi?

Cam tüm dikkatini ona vermek istiyordu ama bu bir kutlamaydı. River masanın altında onun dizini sıktı ve Cameron ona doğru baktığında River'ın dudakları bilmiş bir gülümsemeyle kıpırdadı.

Bana öyle bakma, Cam gözleriyle bunu söylemeye çalıştı.

Sen bu kadar aptal ve sevimliyken nasıl yapmayayım, River muhtemelen bunu kastetmiştir.

Cam onu
severdi.

Şerefsiz.

Ashley, "Bilmiyorum," dedi ve Cam tekrar konuşmaya dahil oldu.

"Neyi bilmiyorsun?" Cam sordu. "Doğum
günüm bu hafta sonu," dedi.

"Ne?!" Cameron ağzından kaçırdı ve ona bakmak için neredeyse kabinde tamamen döndü.

Verdiği yanıt karşısında şaşırmış görünüyordu, gözlerini kırptırırken gözleri büyümüştü.

"Evet, yarın."

"Bir şey yapıyor musunuz? Bir şeyler yapmalıyız!"

Dylan omzunun üzerinden boynunu kesme hareketi yapıyordu ve kız ona bakmak için döndüğünde durdu, bir elini saçlarının arasından geçirerek örttü.

Cam bunu yaparken seksi görünmekten nefret ediyordu.

Tekrar Cam'e döndüğünde omuz silkti. "Planlarım vardı ama arkadaşlarımla ailevi bir acil durumu ve son dakikada ayrılmak zorunda kaldılar. Önemli bir şey değil. Akşam yemeği yiyeceğim ve sakın bir gece geçireceğim."

"Bizimle bir şeyler yapmak ister misin?" River sordu. "Doğum günlerinin herkes için aynı anlama gelmediğini biliyorum ama seni kutlamaktan mutluluk duyarız."

Ashley başını onlara doğru eğdi. "Doğum günleri eskiden en sevdiğim şeydi." Dylan'a bir bakış attı ve tanrım merakı Cam'i canlı canlı *yyyordu*.

"Beni böyle başka bir yere mi getireceksin?" diye sordu ve avizeyle aydınlatılmış boş tabaklarını işaret etti.

Cam omuz silkti. "Nereye istersen oraya gideriz. Bugün senin günün."

Ashley mırıldandı. "Peki ya kısa bir yürüyüşe çıkmak ve bir selalede ot içmek istediğimi söylesem? O zaman ne olur?"

River ellerini birbirine vurdu ve onu işaret etti. "Tam bana göre bir gün. Hadi yapalım şu işi."

"Ben ," diye kabul etti Cam ve sırıttı.

"Gerçekten mi?" diye sordu kuşkuyla. "Michelin yıldızlı granola barlar olmayacak."

Cameron biraz daha yaklaştı ve kalçaları birbirine değdiğinde kalbinin çarptığını hissetti. "Michelin yıldızlarını bu kadar korkutucu yapan ne?" diye fısıldadı.

Kaşlarını kaldırdı, gözleri loş ışıktaki parlıyordu. "Tüm bunların... gösterişçiliği."

Cameron göğsünü okşadı. "Benim gösterişçi olduğumu mu düşünüyorsun?"

Ashley elini onun dizine koydu. "Hayır, kesinlikle olmaz." Ashley elini çekerken dudakları kıpırdadı. "Şımarık mı? Evet."

"Kendimi şımartmayı seviyorum. Bu o kadar kötü bir şey mi?" Onu da şımartmak istediğini söylemek için çok mu erkendi?

Dudaklarını büzdü, bakışları Cameron'ın omzunun üzerinden betaya doğru dans etti. "Sanırım değil."

"Ben de doğum günün için seni şımartmak isterdim," diye itiraf etti. "Para beni etkilemiyor," dedi ona yumuşak bir sesle.

"Belki de seni etkilemeye çalışmıyorumdur," diye cevap verdi, tamamen yalan. "Belki de sadece sana bunun ne kadar eğlenceli olabileceğini göstermeye çalışıyorumdur."

"Ne kadar eğlenceli ki?"

Cameron şarap kadehine uzandı, dudaklarına götürdü ve Ashley'in onu nasıl izlediğini fark etti. "Ünlü olmak."

Ashley'nin gülümsemesi kıvrıldı ve ona hiç böyle bakmamıştı. Göğsünde bir şey kıpırdadı.

"Beni minderde çok etkiliyorsun, Cam."

"Düşündüm de, seni nihayet spor salonundan çıkardığımıza göre-"

Cam'in omzuna diğer taraftan bir el indi ve River'ın yumuşak sesi kulağına geldi. "Hazır öndeyken bırak."

Ashley kıpırdadı, kahkahalar etrafa saçılırken bir eliyle dudaklarını kapattı.

Cam dramatik bir şekilde başını eğdi, bu da onu biraz daha güldürdü ve eğer böyle çekerse utancına tamamen geçecekti

Ondan böyle sevimli sesler geliyor.

Kadının kokusu etrafını sarmıştı, limon otu ve zencefil kokuyordu ve Cam bu kokunun tadını dilinde ağır ağır aldı.

"İyi, iyi. Artık kaliteli restoran yok," diye açıkladı Cam.

"Yani yürüyüş mü? Hepiniz yarın benimle yürüyüşe mi çıkacaksınız?" diye sordu, gözleri üçü arasında gidip geliyordu.

Dylan... Cam, Dylan'ın başını sallarken biraz durgun görüldüğünü fark etti. "Eğer bizi orada istiyorsan," dedi.

O ve Ashley, Cam'in masadaki yerinden çözemediği bir bakışı paylaştılar.

"Yerel güzelliklerden hiçbirini görmedim -tabii ki bu masadakini saymazsak," diye araya girdi River. "Öyleyse gidip lanet olası bir şelale görelim!"

Ashley gözlerini devirdi ama o sevimli gülümsemesi hâlâ dudaklarını şekillendiriyordu. "Peki, hepiniz davetlisiniz."

Cameron, "Bu bir onur," dedi.

"Balmumu damgalı davetiyeniz postada kaybolduğu için üzgünüm," diye takıldı ve Cam omuz silkti.

"Bu seferlik görmezden geleceğim."

Ashley, "Muhtemelen hava serinken erken yola çıkmalıyız, o zaman sıcaklar artana kadar şelaleye ulaşabiliriz," diye düşündü.

"İyi plan," dedi River.

"Ne kadar erken konuşuyoruz?" Cam şüpheyle sordu.

"Bilmiyorum... Çok uzun bir yürüyüş değil. Sabah dokuz mu? On mu?"

"Oh, o kadar da kötü değil. Sabah altı gibi düşünmenden endişelenmiştim."

"Güzellik uykusuna mı ihtiyacın var?" diye alay etti.

"Tabii ya," diye cevapladı Cam. "Başka nasıl bu kadar iyi görüldüğümü sanıyorsun?"

Ashley sırıttı. "Birçok eğitmeninize bağlılık göstererek ve iyi beslenerek mi?"

Cam çok ciddi bir tavırla başını salladı. "Hayır, her şey uykuyla ilgili."

Yemekler harikaydı ve Ashley sonunda rahatladı, çünkü sadece onların olduğu bu köşede, diğer tüm yemek yiyenleri engellemek kolaydı.

Garson "Tatlı?" diye sordu ve Cameron daha kimse söylemeden kabul etti. Bu gecenin bitmesini hiç istemiyordu.

Garson uzaklaşırken, ışıltılı pembe bir elbise giymiş genç bir kadın masaya yaklaştı.

Dylan daha dik oturdu ve müdahale etmeye hazır bir şekilde kabinin sonuna doğru ilerledi. Yine de dikkatleri üzerinde topladığı için yeterince zararsız görünüyordu.

Yanakları kızardı. "Böldüğüm için çok özür dilerim ve muhtemelen çok kabayım ama sormak zorundaydım." Sesini alçalttı. "Siz Cameron Thomas mısınız?"

Dylan ayağa kalktı. "Şu anda yemeğin ortasındayız-"

Cameron masaya bir kez vurdu. "Sorun yok." Kıza hitap etti. "Bu gece fotoğraf yok ama isterseniz için bir şeyler imzalayabilirim," diye gülümseyerek teklif etti.

Kızarması derinleşti ve Cameron, Ashley'nin bakışlarının onun üzerinde oyalanması konusunda garip hissetmemeye çalıştı.

"Üzgünüm, kötü bir zaman olduğunu biliyorum. *Omega'nın Sevgilisi*'nde seni ne kadar çok sevdiğimi söyleme fırsatını kaçıramazdım. Buralarda bir yerde bir kâğıt var," dedi ve küçük çantasını karıştırmaya başladı.

Cameron gözlerini kırıştırdı. "Gerçekten mi? O film mi?" Bu, oyunculuğa yeni adım attığı dönemde çektiği ilk filmlerden biriydi. Son derece dandik bir romantik komediydi ama çekerken çok eğlenmişti.

"Evet, çok tatlıydı. Sürümle birlikte yağmurlu günlerde izlediğimiz filmlerden biri."

Cameron'ın göğsü bu konuda garip hissetti.

"Bunu söylemen çok hoş," dedi ve küçük bir defterden koparılmış küçük bir kâğıt parçası ile bir kalem aldı. Bir süslemeyle imzaladı ve küçük bir kalp ekledi, izlediği için minik bir teşekkür ona geri verdi.

"*Heat of the Moment* filmleri de harika elbette, ama ben kalben romantik biriyim," diye fışkırdı. "Aman Tanrım, tekrar teşekkür ederim. Sizi rahatsız ettiğim için çok özür dilerim. Sürünüzle harika bir gece geçirin," dedi ve çok uzakta olmayan bir yerde bekleyen alfa sürüsüne katılmak için koşarak uzaklaştı.

Yaptığı varsayım karşısında yanakları kızardı ve masadaki herkesin de bunu fark ettiğini hissetti.

Boğazını temizledi. "Bunun için üzgünüm," dedi ve bir eliyle ensesini ovuşturdu.

"Bu çok sık oluyor mu?" Ashley sordu ve şarabını yudumladı.

Konuşmayı o yönetirken gerginlik azaldı. "Çok sık değil," dedi. "Genellikle kendimi gizlemek için şapka ya da maske gibi bir şey takıyorum."

"Kırmızı halıya hazır görünüyorsun," dedi, gözleri parlayarak ona bakarken.

"Bu büyük bir iltifat," dedi ona. "Tam yanımda durabilecek gibi görünüyorsun."

Yanakları *pembeleşti* ve Cameron neşelenmek istedi.

River, "Pekâlâ, tatlı dilli," diye söylendi. "Tatlı geldi," dedi garson birkaç küçük tepsi dolusu güzel crème brûlée ile yaklaşırken.

Gece çok erken bitmişti ve Cam, Ashley'i masada tutabilmek için on kez daha tatlı sipariş edebilmeyi diledi.

Onunla spor salonu dışında, koşu antrenmanları ve idmanların ötesinde vakit geçirmeyi seviyordu.

Yarın, dedi kendi kendine.

"Yarın sabah görüşürüz o zaman?" diye sordu valeyı beklerken.

"Evet. Benim evimde buluşsak ve oradan devam etsek olur mu?"

"Tabii ki."

Dylan, "Ben sürebilirim," diye açıkladı ve vale arabasıyla geldiğinde Ashley omuz silkti.

"Mükemmel. Yarın sabah," dedi ve sanki gecenin bitmesini de istemiyormuş gibi oyalandı.

Cam bu fırsatı kaçırmayacaktı ve onu kucakladı.

Ona izin verirken kıkırdadı ve kolları onu sardığında Cam kendini herhangi bir esrarın onu götürebileceğinden daha yüksekte hissetti.

Onun Koku işgal edildi onun duyular ve Cam yapmadı Bakım Ona yapışıp, onu içine çekmenin ne kadar utanç verici olduğunu. Umuyordu ki

onunla kaldı.

İsteksizce ayrıldıklarında kadın boğazını temizledi ve adam *ikisinin* de isteksiz olduğunu hayal ettiğini sanmıyordu.

Yüzü kızardı ve ardından River da sarılmak için harekete geçti.

Piç, diye düşündü şakacı bir şekilde.

Kucaklaştıklarında Cam sıırttı, Ashley onun bakışlarını yakaladığında yanakları daha da renklendi.

Sonra sıra Dylan'a geldi ve garip olan da buydu. Sanki birbirleriyle ne yapacaklarını bilmiyorlardı, bu yüzden Ashley veda edip arabasına yerleşmeden önce kısa bir kucaklaşma oldu.

Sonra kadın gitti ve üçü arasında sessizlik oldu. Cam patlamak üzereymiş gibi hissetti.

River eğildi ve yumuşak bir sesle, "Nefes al bebeğim," dedi.

Cam tavsiyeye uymaya çalıştı ama kendini ertesi gün okul gezisi planlamış bir çocuk gibi hissediyordu.

Eve dönüş yolu boyunca neredeyse titredi, Dylan'ın garip bir şekilde sessiz olduğunu fark etmedi bile. Normalden daha sessizdi.

Cam sonunda çözülmeden önce dairelerinin güvenliğine geri dönmelerini bekledi.

"Yarın Ashley ile randevumuz var. Onun doğum günü olduğunu biliyor muydun?" diye sordu Dylan'a.

Dylan ofladı ve hemen döndü. "Tabii ki yaptım! Bir planım bile vardı ama siz ikiniz onu mahvettiniz!"

"Ne?" Cameron şaşkınlıkla kaşlarını çatarak sordu. "Neden hiçbir şey söylemedin?"

"Neden ikinize söyleyeyim ki? Biz *arkadaş* değiliz," diye alay etti Dylan. "Ben temsilcinizin sizi dramatik hayranlarınızdan korumak için tuttuğu bir adamım."

Ouch.

Alfa inledi ve ellerini saçlarında gezdirdi. "Sonunda onunla bir ilerleme kaydettim ve düşündüm ki-" Başını salladı. "Boş ver. Sorun yok."

"Hayır, ne oldu? Bize hemen anlatmalısın," dedi River ve kanepenin arkasına zıplayarak minderlere gömüldü.

Dylan, "Bu seni ilgilendirmez," demeye çalıştı.

Cam alay etti ve eliyle Dylan'ın iri kollarından birini kavrayarak onu kanepenin diğer tarafına çekip üzerine itti. "Elbette, temsilcim seni işe almış olabilir ve bizi *arkadaş* olarak görmüyor olabilirsin, ama en azından yabancından daha fazlasıyız. Ve hepimiz aynı alfaya karşı kötüyüz."

Adam iyice korkmuş görünüyordu ve bakışlarını kaçırdı. "Özür dilerim. Haklısınız. Ama Ashley ile olan geçmişim *beni* ilgilendirir." Dylan ona eğlenen bir bakış attı. "Onun yanında soğukkanlı davranmakta pek iyi değilsin."

Cam omuz silkti. "Hayır, değilim. Sanırım bu cazibemin bir parçası," diye alay etti ve oturdu.

Cam, Dylan'ın gözlerinin yuvarlandığını hissediyordu ama bunun küçük bir şefkatle yapıldığını düşünmeyi tercih etti.

River ona, ", bize planlarını anlat," dedi.

Dylan iç çekti dramatik bir şekilde ve Cameron vardı a
Bir an için "*Ama ben aktörüm*" diye düşündü ve kıkırdamasını bastırmak zorunda kaldı.

"Ashley'nin on sekizinci doğum günü birbirimizi son görüşümüzdü," dedi.

Cameron'ın gözleri büyüdü ve dönüp River'la bakışmak istedi ama bunun kabalık sayılacağını düşündü.

"Vay canına, bu çok uzun zaman önceydi," dedi Cam.

"Biliyorum. Bu yüzden büyük ve havalı bir şey planlamak ve ona üzgün olduğumu göstermek istedim."

River, "Bütün umutlar tükenmiş değil, adamım," dedi ve Dylan'ın kalçasını okşamak için eğildi.

Cam bu rahat dokunuşu not etti. "Neden geri dönmüyorsun? Yarın ona sürpriz yapmak için bir şeyler getir."

"Ne gibi, piknik gibi mi? Çok sevimsiz değil mi?"

Cameron omuz silkti. "Bence piknik romantik bir şey. Yapılacak onca planlamayı düşün. Bunun anlık bir şey olmadığını anlayacaktır." "Aynen öyle," diye karıştı River. "düşünmeniz gerekecek, Bence en önemli kısmı da bu."

Dylan kendine geliyordu, yüz ifadesi değişiyordu. "Tamam. Tamam. Tamam. Küçük bir şey bulabilirim... şu kişisel cheesecake'lerden var ya? Onlara bayılırdı. Ben de bir mum getiririm."

"Gördün mü? Çok tatlısın. Hala etkileyici."

"Ayrıca, çok büyük ve gösterişli olursa... gerçek hissettirmez," diye ekledi Cameron, süslü restoranla yaşadığı kendi felaketini düşünerek.

River, "Yani bebeğim, sana oranın çok güzel olduğunu söyleyebilirdim," dedi. "Sanırım orada olduğum için hâlâ kurdeşen döküyorum."

Cam gözlerini devirdi. "Bu kadar dramatik olma. Güzeldi!"

"Çok güzeldi," diye mırıldandı Dylan.

"Sen de mi?!" Cam sordu, sesine bir sızlanma karışmıştı. "Sadece onu etkilemek istedim!"

Dylan, "Senin zaten varlıklı olduğunu biliyor, çünkü onun çalıştığı spor salonuna üye olmuşsun," dedi.

"Doğru," dedi Cameron ve kollarını kavuşturdu. Suratını astı. Bunu neden düşünmemişti?

Cameron, "Bir dahaki sefere hamburger ve patates kızartmalarını plastik sepetlerde ve kareli yağlı kâğıtlar içinde alabiliriz," dedi. "Önemli olan yer değil, insanlar. Bu sadece onunla ilk *gezintimizdi*. Onu spor salonunun dışında görmek, minderde olduğumuzdan daha farklı hissettirsin istedim."

"Kesinlikle farklıydı," diye mırıldandı River imalı bir şekilde. "O elbisenin içinde muhteşem görünüyordu."

Dylan kalçalarını tokatlayıp ayağa kalkarak, "Bu da benim gitme işaretim," dedi.

"Ne? Neden?" Cameron sordu. "Sen de bakıyordun."

"Planlamam gereken bir piknik var," dedi Dylan, sesi huysuz ve hırçındı ama yine de bir şey Cam'e onun... heyecanlı olduğunu söylüyordu.

Elleri kalçalarında öylece duruyordu. "Bir şeyler almak için dışarı çıkarsam hiçbir yere gitmeyecek misin?"

Cameron üç parmağını kaldırdı. "Scout'un onuru. Ben burada kalacağım."

Dylan kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Sen izci miydin?"

"Kesinlikle hayır," dedi Cam sırtarak.

Alfa gözlerini devirdi ve Cam'in seçmesine yardım ettiği tamamen siyah takım elbisenin içinde nasıl kadar çekici görünmeye cüret edebilirdi?

"Lütfen yatağına git de peşine düşmek zorunda kalmayayım."

River bir elini Cam'in omuzlarına attı. "Sanırım onun dikkatini dağıtacak bir yol ."

"Tanrıya şükür gidiyorum o zaman," diye mırıldandı Dylan. "Dün gece ikinizi yeterince dinledim."

Cam'in yanakları kızardı ve Dylan onları duyduğu için aniden utandığını hissetti. "Özür dilerim. Burada duvarların ne kadar ince olabileceğini unutmuşum."

Dylan ona bir süre uzun uzun baktı ve elini salladı. "Utanmana gerek yok. Kulaklığımı taktım ve pek bir şey duymadım. Sadece sana zor anlar yaşıtıyordum."

River kötü kötü sırıttı. "Ben de birazdan sana bunu vereceğim-"

"Tamam, ben gidiyorum," dedi Dylan. "En azından ben kapıdan çıkana kadar bekle."

"Bekliyorum," diye şarkı söyledi River ve Dylan kapıya doğru ilerleyip dışarı çıkarken Cam kıkırdamaktan kendini alamadı. Kontrol ederken kilit tıkırdadı ve ardından güvenlik sistemi devreye girerken bip sesi duyuldu. "Ne kadar sinir bozucu olsa da ondan hoşlanıyorum," dedi River, alay ederek

sesinden gitmiş.

Cam yavaşça, "Sanırım ben de öyle," dedi.

Cam alfayı kızdırmaktan ne kadar hoşlansa da Dylan yine de onları korumak için elinden geleni yapıyordu ve Cam bunun sadece aldığı maaş yüzünden olduğunu düşünmüyordu.

Dylan'ın orada olduğunu bilmek güzeldi.

Cam bu konuyu daha fazla irdileyemeden River onun boynunu öptü ve dikkatini tekrar şimdiki ana çekti.

"Yatmaya hazır mısınız?" diye sordu

River. Cam başını salladı. "Seninle mi? Her zaman."

17. SİNİRLİ

DYLAN

Dylan ellerini pantolonuna sildi ve terli avuçlarına bir kez daha lanet okudu.

Neden bu kadar gergin olduğunu bile bilmiyordu. Bu Ashley'di.

Kapı önünde açıldı ve annesine mahcup bir şekilde sırtıttı. "Merhaba, Bayan Lorie."

"Dylan, içeri gel. Neredeyse hazır," dedi ve geri çekilerek kapıyı açtı. "Ve her zamanki gibi bana öyle seslenmeyi kes. Yıllar oldu."

Omuz silkti. "Kırılması zor bir alışkanlık."

Gözlerini sevgiyle devirdi ve o anda ona Ashley'i o kadar çok hatırlattı ki göğsü acıdı.

"İçecek bir şey ister misin?" Ona baktı. "Ona biletleri aldığından beri durmadan bu konserden bahsediyor. Çok heyecanlı."

"Ben de," dedi dürüstçe. "İkimiz de bu grubu birkaç yıldır seviyoruz. Onları görme şansına sahip olmamızın zamanı gelmişti."

Merdivenlerden yukarı baktı, ardından mutfığa gitmesini işaret etti ve itirazlarına rağmen ona bir şişe su getirdi. Şişeyi ona uzatırken, eline gevrek bir banknot tutuşturdu.

Yüzü kızardı ve midesi bulandı. "Ah, Bayan Lorie, aslında alışveriş merkezinde fazladan birkaç vardiya , bu yüzden-"

"Acil bir durum olursa diye," dedi. "Daha sonra onu bıraktığında geri vermek istersen verebilirsin. Aksi takdirde, senin say."

Lorie bekâr bir anneydi, bu yüzden bu ekstra parayı bulmanın onun için kendininkinden daha kolay olmadığını biliyordu. "Ben sadece-"

"Dylan," dedi usulca ve onun bakışlarını yakaladı. "Bebeğimi eyalet sınırlarının ötesine götürüyorsun. Al onu."

Faturayı cebine sokmak ona acı verdi ama yaptı. "Tamam. O zaman bu gece geç saatlerde geri gelmesini bekleyin."

"İyi," diye yineledi ve onun kolunu sıktı.

Basamaklar ayaklarının altında gıcırdadı ve Ashley neredeyse kayarak mutfığa girdi. "Çok hazırım," dedi, yüzü heyecanla parlıyordu.

"Dil," diye hatırlattı Bayan Lorie refleks olarak. İkisi de yıllardır küfürlü kelimeler kullanmalarını umursamadığını biliyordu.

Lorie gelmiş geçmiş en havalı anneydi. "Hazır mısın?" diye sordu.

"Her zamanki gibi," diye karşılık verdi Ashley ve ceplerini yokladı. "Bunun olduğuna inanamıyorum."

Bayan Lorie, "Buna inan evlat," dedi ve ikisine de sert bir bakış attı. "Şimdi, dikkatli sürün. Ve bana geri dönün, de."

Dylan'ın boğazı aniden acıdı ve başını salladı. "Elbette."

Ashley, "İçeri girerken sessiz olacağım," dedi ve anahtarı salladı. "Sanırım geç olacak."

"Pekâlâ, siz ikiniz," dedi ve onları bir grup kucaklaşmasına çekti.

Ashley kıkırdadı ve Dylan ağlamamaya çalıştı. Tanrım, onun nesi vardı? yanında hiç bu kadar tuhaf olmamıştı. "Sizi seviyorum çocuklar. Şimdi gidin buradan."

"Ben de seni seviyorum anne!" dedi Ashley ve Dylan'ı kapıya doğru sürükledi. Dylan beceriksizce elini salladı, zayıf bir ifadeydi ama duygulara karşılık vermeye en yakın olduğu andı.

Kapı arkalarından kapandı ve temiz hava ciğerlerine doldu. "Biletler sende mi?" diye sordu.

Gözleri büyüdü ve onu arabaya doğru itmeden önce elini bıraktı. "Hemen döneceğim."

Kız eve geri dönerken Dylan kıs kıs güldü ve arabaya doğru ilerledi. "Dostum, sakın ," diye mırıldandı kendi kendine.

Bu onun yardımcı olmadı.

Arabayı çalıştırdı ve Ashley geri dönerken onu kör etmemek için farları kapattı ve sonra tekrar evden dışarı dökülüyordu, telaşlı enerji onu gerginleştiriyordu.

Çok tatlı görüldüğünü fark etti. Göz kalemi her zamanki gibi keskin, saçları dümdüzdü. En sevdiği yırtık siyah, yüksek belli kot pantolonunu giymiş, üzerine geçen yıl doğum gününde ona aldığı çakma deri ceketini geçirmişti.

"Tamam, bu sefer biletler bende," dedi, nefes nefese kapıyı çekip açarken, onu düşüncelerinden çekip çıkardı ve koltuğa gömüldü.

"Bu bir kabus olurdu," diye alay etti.

"Evet, evet. ki bana hatırlatmak için buradasın."

"Şanslısın," dedi ve kız kemerini takıp yerleştikten sonra arabayı yola çekti.

"Set listesinden bir çalma listesi yaptım. Çalabilir miyim yoksa şaşırmayı mı tercih edersiniz?"

Sürpriz olsun ya da olmasın, her ikisi de grubun diskografisinin her kelimesini biliyordu, bu yüzden ona karar vermesini söyledi, ancak ona söylememesini istedi.

Yolculuk nispeten hızlı geçti, araba her ikisinin de şarkı söylediği öfkeli rock müzikle doluydu. Mekâna trafik yoğunlaştı, ama Ashley şaşırtıcı bir şekilde çok yardımcı oldu, odaklanabilmesi için müziğin sesini kıstı ve onun adına önünü kesen arabalara küfretti.

Onun maskaralıkları karşısında dudaklarının birden fazla kez seğirdiğini fark etti ve göğsünü tanımlayamadığı büyük bir şey doldurdu.

Mekânın bulunduğu sokağın aşağısındaki büyük çakıllı alana park ettiğinde, ikisi de sinirden ve beklentiden kıvranıyordu.

"Tanrım, bu çok çılgınca. Bunun olduğuna inanamıyorum," dedi Ashley arabanın kaputunun etrafında buluştuklarında. Anahtarlarını bir kenara koymadan önce arabanın kilitli olup olmadığını iki kez kontrol etti.

Mekâna girerlerken biri onlara çarpıp Ashley'i bir iki adım öne itene kadar her şey yolunda gitti.

Dylan arkalarındaki kişiye ters ters bakmak için başını çevirdi. Bakışları, Dylan'ın boyuna yetişmeye çalışan boyalı saçlı, dal gibi bir adama kaydı.

Dylan dişlerini sıktı ve Ashley'i dengeledi, kalabalığın arasından geçerken bir kolunu omuzlarına doladı. Ashley onun altında sertleşti ve Dylan eğildi. "Sadece koltuklarımıza oturana kadar," dedi. "Şerefsizler."

Kâküllerinin arasından ona baktı, çantasını sıkıca kavrarken gözleri irileşmişti.

Göğsündeki o his alevlendi ve ona karşı yutkundü. Tanrım, sanki onu bir balonun içine koymak istiyordu. Onu cebine tıkmak. Onu güvende tutmak.

Öp onu.

Dylan bu düşünce onu sarsınca gözlerini kırptırdı ve dikkatini etraflarındaki kalabalığa çevirerek onları diğer çiftlerin arasından geçirdi - Ashley'le çift olduklarından değil. Hay sikeyim.

Bu düşünceyi beyninden sildi ve çok da kötü olmayan koltuklarına yerleşir yerleşmez kolunu Ashley'in omuzlarından indirdi. Bu üst katta bile sahneyi çok iyi görüyorlardı ve açılış grubunun logosunu davul setinin üzerinde gördü.

"Tamam, artık koltukların nerede olduğunu bildiğimize göre... kalabalıklaşmadan önce gidip satış masasına bakmak ister misin?" diye sordu.

Gözleri daha da büyüdü, mekandaki tüm ışıkların arasında düpedüz parladı. "Aman Tanrım, tabii ki!" dedi.

Dylan sırttı ve sonra gittiler. Etraflarındaki tüm insanların aşırı farkındaydı, Ashley masaya doğru ilerlerken neredeyse bir bekçi köpeği gibi arkasından takip ediyordu.

"Neden beni takip ediyorsun? Yanımda yürü, aptal," diye mırıldandı ve onu yanına çekti.

"Sadece dışarı bakıyorum. Burada bir sürü insan var."

Kaşlarını çatarak ona baktı ve onu net bir şekilde görebilmek için perçemlerini yüzünden uzaklaştırdı. "Kalabalıktan nefret , değil mi? Bunu nasıl unuttum? İyi misin?"

"Hayır, hayır, ben iyiyim," dedi, ona sadece onun endişeli olduğunu nasıl söyleyeceğini bilemiyordu.

Onu değil ama güvende olduğundan emin olmak istiyordu. Ve belki biraz da o, ama nedenini ya da bu tür duyguları kendi kafasında bile nasıl ifade edeceğini bilmiyordu. "Burada olduğum için heyecanlıyım, söz veriyorum."

"Pekâlâ," dedi dudaklarını büzerek. "Eğer başlarsan bana haber ver, tamam mı?"

Elini sıktı ve sanki göğsüne uzanıp onun yerine kalbini sıkmış gibiydi.

"Yapacağım, söz veriyorum."

"Sadece sen de eğleniyorsan eğlenceli olur," dedi ona.

"Biliyorum, . Koltuklarımıza döndüğümüzde sanırım sakinleŖeceęim," diye itiraf etti.

"Tamam, koruma," diye alay etti. "O zaman Ŗu ürünlere süper hızlı bir Ŗekilde bakalım," dedi ve onu kalabalığın içinden geçirip sıraya doğru sürükledi. Gösteri henüz başlamadığı için çok uzun sürmedi ve onun dikkatinin gömlekten tiŖrte, kapŖonludan Ŗapkaya ve postere geiŖini ve kararsızlığının onu yiyip bitiriŖini izledi.

"Hangisini beğendin?" diye sordu. "Kararsızım."

"Sanırım..." Dudağını ığnedi. "Tamam, yakında kapŖonlu ve sweatshirt için çok sıcak olacak, o yüzden..." Ellerini birbirine vurdu ve gözlerini kapattı. "Bir ile üç arasında bir sayı seçin."

Dylan'ın dudaklarının kenarında bir gülümseme belirdi. "İki."

Tek gözünü açtı ve gözlerini kısarak asılı mallara baktı. "Tamam, tekrar seç."

"Bir," diye karar verdi.

"Harika! Zaten istediğim de buydu," dedi.

Dylan gülmemek için yanağının içini ısırđı. SatıŖ masasına geldiklerinde Dylan kartını çoktan hazırlamıŖtı ve kız daha cüzdanını çıkarmayı dŖnemeden kartı okuttu.

"Dylan!" diye uyardı.

"Mutlu yıllar," dedi ve ona doğru sırtıttı.

Boyunun uzaması her ikisi için de bir alıŖma süreciydi ve onu buradan bu kadar kırılğan ve küçük görmeye alıŖıp alıŖamayacaęından emin değildi ve onu korumak istiyordu, lanet olsun. Ve ayrıca onu biraz Ŗımartmak.

Ne de doğum günüydü. Bu onun bahanesiydi.

"Teşekkür ," dedi yumuşak bir sesle ve Dylan kâğıda imzasını atıp geri verirken adamdan gömleği aldı.

Sonra koltuklarına geri döndüler, plastik sandalyelere gömülmeden önce sadece iki aşırı pahalı şişe su için durdular.

"İyi misin?" diye sordu otururlarken.

Dylan suyunu yudumladı ve başını salladı. "Evet. Gösteri ne zaman başlıyor?"

Ashley telefonunu çıkardı ve saati kontrol etti. "Yirmi dakika daha."

Deri ceketini silkti ve ona uzattı. "Tut şunu," dedi ve Dylan söyleneni yaptı.

Ashley yeni tişörtünü kafasına geçirdi ve uzun saçlarını ensesinden çekip çıkardıktan sonra ona sırtıttı. "Eee?" "Harika görünüyor," dedi, Ashley'nin bu kadar heyecanlanmasından gizliden gizliye memnun olmuştu.

onun için temin ettiği bir şeydi. Ona aldığı deri ceketle birlikte, garip bir şekilde mutlu olmuştu.

Neyim var benim?

Cevaptan itiraf etmek istediğinden daha fazla korkuyordu, bu yüzden dikkatini insanların ekipmanı hazırlamak için ileri geri koşuşturduğu sahneye çevirdi.

Ashley, kalabalığın gürültüsünden sesini duyur için ona doğru eğilerek, "Bu çok havalı," dedi.

"Biliyorum, değil mi?"

Mekandaki enerji elektrikliydi, adeta havada .

"Genel giriş bileti alacaktım," dedi ve sahneye yaklaşan kalabalığa doğru başıyla işaret etti. "Ama senin göremeyebileceğini düşündüm," diye ekledi ve onun yan tarafına dirsek attı.

Dudaklarını büzdü ve sinirli görünmeye çalıştı ama gülümsemesi bu illüzyonu bozuyordu. "Bunu söylemekten ne kadar nefret etsem de, muhtemelen haklısın."

Dylan tokat yemiş gibi sarsıldı. "Ne?!" diye . Ashley onu savmaya başlamıştı bile. "Biliyorum, biliyorum-"

"Az önce haklı olduğumu mu söyledin?" Bir elini kızın alnına koydu. "İyi misin?"

Onun elini itti. "Kapa çeneni," diye mızdırdı ve birlikte kıkırdadılar. "Çok düşüncelisin. Bütün bu olanlar öyleydi. O yüzden... teşekkürler," dedi.

Dylan'ın kalbi kez daha kaykay parkındaymış gibi takla atıp döndü ve bundan ne anlam çıkaracağını bilemedi.

"Doğum günü kızı için her şeyi yaparım," dedi.

Bugün on sekiz yaşındaydı, teknik olarak ondan birkaç ay büyüktü.

"Cidden, bu grubun bu gün bu şehre gelme ihtimali nedir?" diye sordu, geniş bir sırtışla ona dönerek.

"Kader," diye . "gereken olmuş olmalı."

"Öyle olmalı," diye kabul etti, onun bakışlarıyla buluşarak. Zaman durmuş gibiydi ve Dylan o anın içinde sıkışıp kalmıştı, sonunda gösteriyi beklemek üzere sahneye dönmeden önce askıya alınmıştı.

O da bekliyormuş gibi hissediyordu... ama tam olarak grubun çıkmasını değil. Ne olduğunu bilmiyordu. Önemli bir şey, garip ve derisinin altında sıkışmış bir şey, onu kaşındırıyor ve etraflarındaki tüm insanlara karşı biraz paranoyak yapıyordu.

Ashley'e yaklaştı, bir kolunu sandalyesinin arkasına atarken dizleri birbirine sürtündü.

Rahat. Güzel. Kimse onu yakalamayacak ya da başka bir şey yapmayacak.

ol, dostum.

Onu koruma, ona yakın olma içgüdülerinden kurtulamıyordu. Kız onun koluna yaslandığında tüm sesler .

Ona gülümsedi ve Dylan'ın kalbi durdu, göğsünde kabaran tuhaflik da öyle. Ona yakın olmak... güzeldi.

Her zaman öyleydi ama hiç bu derece olmamıştı.

Sadece bu bilgiyle ne yapacağını bilmiyordu. Ya da ne anlama geldiğini.

18. TARİHÇE

ASHLEY

Ashley her şeyin yanında olduğundan emin olmak için çantasını bir kez daha kontrol etti.

Su, elektrolitler, güneş gözlüğü, güneş kremi.

Uzun ya da çok zor bir yürüyüş seçmemişti ama... Cameron orada olacaktı. Arka beyni rahatsız edici bir şekilde aktifti, omega'yı güneş ışınlarından bile korumaya takıntılıydı.

Kapı çalındı ve kadın irkildi.

"Tamam," diye fısıldadı kendi kendine. "Sorun değil. Sadece doğum günümü birlikte geçiriyoruz. Büyütülecek bir şey değil."

Sinir ve heyecanın baş döndürücü bir karışımı içinde dönüyor, midesinde bastıramadığı bir çırpınma hissediyordu. Tüm bunlara bir de dehşet duygusu karışmıştı. Doğum gününü Dylan'la geçirdiği son seferde her şey ters gitmişti. Bir parçası şu anda bile o endişeye tutunmaktan kendini alamıyordu.

Keskin bir nefes alarak kendini toparladı ve kapıyı açtı.

Dylan'ın o sabah ona söylediği ilk söz "Mutlu yıllar," oldu ve onu gülümseyerek selamladı.

"Teşekkürler, merhaba," dedi ve konser ve sonrasındaki her şey için onunla buluşmak üzere merdivenlerden aşağı koşarken tam bir on yıl geriye götürüldü.

"Her şey hazır mı?" diye sordu ve arabayı işaret etti.

Kimdenve sunroof . onlarınAraba, Cam El salladı.
Çılgınca ortadan kaybolmadan önce River'a aynı şeyi
yapması için yer açtı.

Kıkırdadı, onların maskaralıkları karşısında göğsünde tatlı ve sıcak bir
şey kıvrılırken başını salladı. Sevgi.

"Sanırım her şeyim var," dedi ve çantasını sapından tutarak kaldırdı.
"Atıştırmalıklar, içecekler, güneş kremi. Eksik olan ne?"

"Şelalede yüzecek miyiz? Havluya ihtiyacın var mı?"

Ashley bir *aha!* anında parmaklarını şıklattı. "Evet. İşte bu! Bekle,"
dedi ve kendisi yukarı koşarken çantayı almasına izin verdi.

Çamaşır dolabından bir tane aldıktan sonra tırabzana doğru eğildi
ve "için fazladan almam gerekiyor mu?" diye seslendi.

"Hayır, onlara bir tane paketledim!"

Dylan'ın Cam ve River için çantaları hazırladığını hayal ederken
dudakları büküldü. Onun alfa içgüdüleri de mi aşırı hızdaydı?

Aşağı indiğinde ona sırtıttı.

"Senin bir koruma olduğunu sanıyordum, bekçi değil," diye alay etti.

Dylan gözlerini devirdi. "River çok yardımcı oldu. Cam daha az
yardımcı oldu."

Bu onu şaşırtmadı ve bir şekilde her ikisini de ona daha da sevdirdi.
"Pekâlâ, sanırım her şeyi aldım," dedi ve havluyu sırt çantasındaki
diğer eşyaların arasına yerleştirmeden önce dikkatlice katladı.

"Hazır mısın?" Dylan onun bakışlarıyla buluşarak sordu.

Eğer isteseydi, o anda oyalanabilirdi, deja vu o kadar güçlüydü ki
başının döndüğünü hissetti.

"Evet, hazırım," dedi daha yumuşak bir sesle. "Sana haritadaki
iğneyi gönderdim.

Nereye gideceğinizi biliyor musunuz?"

"Zaten fişe takılı," dedi ve ona yer açmak için geri çekildi.

Ashley kapıyı kilitledi ve mutlu olmadan önce topuzu birkaç kez itti ve
Dylan'ı arabaya kadar takip etmeden önce anahtarını çantasındaki küçük
bir cebe koydu.

Cam bir kez daha açılır tavandan ona sırıtıyordu. "Pompalı tüfeği
alabilirsin!" diye seslendi.

Ashley ön koltuğa kaydı ve çantasını döşeme tahtasına bıraktıktan
sonra Cam ve River'a bakmak için eğildi.

geniş arka koltukta rahat. "Ne yani, havalı çocuklar kulübüne girmeme izin yok mu?"

River kıs kıs güldü ama Cam, "İnan bana, burada seninle birlikte sıkışıp kalmayı çok isterdim ama Dylan'a navigasyon konusunda oradan daha fazla yardımcı olabileceğini düşündük," dedi.

"GPS'im var," diye mırıldandı Dylan usulca, ama dudaklarında bir gülümseme seğirdi.

Ashley koltuğuna geri dönerek, "Dinle, anlıyorum," diye takıldı. "Harita kafa karıştırıcı olabiliyor. Bütün o şeritler," diye başını salladı.

Dylan usulca inledi ve bu sadece... garipti, değil mi? Bu kadar normal, bu kadar sıradan olmak? *Doğum gününde*. Yine mi? Geçen sefer ortadan kaybolduktan sonra mı?

Ama onu özledim, diye düşündü ve düşüncelerini bir kenara itti.

Hepsi kemerlerini bağladıktan ve en iyi şekilde davranacaklarına söz verdikten sonra - River'ın boğuk bir kahkahası eşliğinde - Dylan arabayı geri vitese taktı ve garaj yolundan geri geri çıktı.

Sol elini direksiyon simidinde tutup sağ elini arka camdan dışarı bakmak için baş desteğine koyduğu o şeyi yaptı.

Bir an için aptallaştı, çünkü Dylan o kadar çekiciydi ki.

Bu adil değildi.

Sürekli olarak onu arzulamasına neden olan bu adamı nasıl *unutacak* ve hayatına devam edecekti?

İstediğim bu mu? Onu unutmak mı?

Ön tekerlekler araba yolundan çıkıp asfalta çarptıktan sonra geri döndü ve yola koyuldular.

River, "Biliyorsun, yolcu prenses olarak müzikten de sen sorumlusun," dedi.

Dylan telefonunu eline aldı ve kilidini açarak tanıdık gelen bir düzende numaralar yazdı. "Al bakalım," dedi.

Ashley sanki büyük bir gizemi çözmeye çalışıyormuş gibi onun müzikleri arasında geziniyordu ve bir bakıma öyleydi de.

Bu şarkılar Dylan hakkında ne söylüyordu? Onları listeye ne zaman eklemişti? Onun hayatıyla nasıl örtüşüyorlardı? Bir zamanlar kendi sorularının cevaplarını biliyor olabilirdi. Bunların eksikliği, midesinin bulanmasına neden olan bir sinire . Dylan'ı artık onu müziğinden okuyacak kadar iyi .

Dikkatini dağıtmak için shuffle tuşuna bastı. Belki de artık tamamen farklı bir insandı-

"Aman Tanrım," dedi, çünkü on sekizinci yaş gününde birlikte izledikleri grubun bir şarkısı çalmaya başlamıştı.

"Şaka yapıyorsun," dedi Dylan ve ona baktı. Paylaştıkları bakışı tarif edecek tek bir kelime bile bilmiyordu. Kız şaşkındı ama Dylan'ın yüzünde daha üzücü bir şey vardı.

"Ne oldu?" Cam aralarında öne doğru eğilip onun bakışlarını kırarak sordu.

Dylan, "Sadece bu şarkıyı bir süredir duymamıştım, hepsi bu," dedi.

Ashley mesajı açık ve net bir şekilde okumuştı: Cam'e hâlâ geçmişlerinden bahsetmemişti.

"Kulağa çok... endişeli geliyor," dedi Cam.

"Eskiden bunu dinlerdik," dedi kıkırdayarak. "Ona uygun tarzımızı görmeliydiniz."

River'ın ağzı açık kaldı ve komplocu bir tavırla öne doğru eğildi.

"Kahretsin, siz gotik çocuklar mıydınız?"

Ashley başını salladı ve River gülmeden önce ağzını kapatmak için arkasına yaslandı. "Fazla bir şey söyleyemem. Patencilerle takıldım."

Bu görüntü, koltuğunda oturan ve dövmeleri koluna dağılmış River mükemmel bir şekilde birleşti. "Ve şimdi de senaryo yazarı mı oldun?"

Omuz silkti. "Aynen öyle. İlhamı bulabildiğim yerde buluyorum," dedi ve masumca ellerini kaldıran Cam'i dürttü.

"Hepsi senin, ben sadece bana her zaman sorduğun rastgele soruları cevaplıyorum."

"Ve sana sonsuza dek minnettarım," dedi River. "Senaryonun diğer tarafında tecrübeli olan sensin."

Cam, "Evet, evet," dedi ve Ashley yola bakmak için arkasını dönmeden önce onun yanaklarının kızardığını fark etti.

Konuşmaları alçak sesle mırıldanarak devam etti ve koltuğuna yerleşmeden önce Dylan'la bir bakış paylaştı.

Yolculuk bir saatten fazla sürmeyecekti, bu yüzden biraz zamanları vardı.

Git.

Korktuğu gibi garip değildi ve şarkı değişti, aynı grubun ne kadar sıklıkla çaldığını merak etti.

Ashley artık onları çok fazla dinlemiyordu, çünkü anıları geri getiriyordu.

Her şeyi değiştiren o gece gibi.

Doğum günleri onun yeni favori şeyiydi. Özellikle de hepsi böyle olursa.

Işıklar söndü ve etraflarındaki kalabalık bağırıp çağırarak canlandı. Mekâna yayılan saf enerji Dylan'la ikisini de ayağa kaldırdı ve Dylan heyecanla Dylan'ın kolunu tutup onu sallamaktan kendini alamadı.

"Oluyor!" diye bağırdı.

Göğsünde helyum varmış gibi hissediyordu, sanki ona yapışıp kalmazsa uçup gidecekti.

Adam onu ve kadın onu daha sıkı kavradı.

Dylan burada onunla görülmekten utanmıyordu; sadece kalabalıktan endişeliydi.

Son birkaç aydır büyüme atağına girdiği kesindi ama gruptan ayrılmıyordu.

Birkaç dakika sonra sahne kırmızıya boyandığında ve grup sahneye bu düşüncesi doğru çıktı. Kalabalığın geri kalanıyla birlikte kükredi ve bağırdı ve Ashley gecenin sonuna kadar çürük boğazlardan vıraklayacaklarını zaten biliyordu.

Her lanet kelimeyi biliyordu.

Dylan da öyle.

Şarkıları birlikte söylediler, şarkı sözlerini haykırırken, yumruklarını sıkarken, dans ederken ve tam bir aptal gibi davranırken birbirlerine dönüp sırttılar.

Bir kafenin ya da açık mikrofon gecesinin dışında bir müzisyeni canlı olarak hiç görmemişti ama bu kesinlikle farklı bir alandı. Piroteknikler, lazerler ve albüm kapaklarıyla eşleşen LED ekranlar vardı.

"Aman Tanrım," diye bağırdı solist kalabalığın içinde dururken, şarkı söylerken yüzlerce el onu tutuyordu.

Sonra zıpladılar ve kalabalık onlarla birlikte coştukça mekanın onların ağırlığı altında sallandığını hissedebildiğine yemin etti. Daha yavaş, daha yürek parçalayıcı şarkıları söylemek için bir tabure getirdiğinde, bu onun nabzına da şansı verdi.

Tüm bu süre boyunca sadece birkaç şarkıları kaldığını ve sonra bu gecenin sona ereceğini düşünüp durdu.

Müzikle birlikte sallandı ve mekân çakmaklar ve cep telefonlarıyla aydınlandı. Şarkı bittiğinde kolu ağrıyordu ama grup hemen bir sonraki şarkıya geçti.

Dylan da onunla birlikte sallanıyordu ve Dylan onun da kendisi kadar büyülenip görmek için ona baktı.

Gözlerinin rengini göremeyecek kadar karanlıktı ama yumuşak olduklarını biliyordu. Ona baktığında genellikle olduklarından daha yumuşak.

Adamın kolu kızın omuzlarındaydı ve kız onun yanına sıkışmıştı, kolu adamın belindeydi ve bir an önce bunun hiçbir şey olduğunu düşünmemişti. Ama şimdi, birbirlerine şarkı söylerken ona bakarken, çok daha fazlasını hissediyordu. Şimdiye kadar hissettiği her şeyden çok daha büyüktü, göğsüne yerleşiyor ve sürekli atan kalbine zar zor yer açıyordu.

Bu muydu-

Onlar mıydı- O

muydu-

Ashley, YA kitaplarından payına düşeni ve bu göğsü sıkı hissini belki daha sonra fark edeceği bir şey olduğunu , ama şu anda tek bildiği...

Dylan'ı sevdiği bir sır değildi. Çocukluklarından beri. Ama belki, sadece belki, Dylan'ı seviyordu.

Salon gözden kayboldu. Kalabalığın yankısı, gitarın tıngırtısı, etraflarındaki binlerce insan, o ve Dylan'ın bakışları kilitlenirken arka plandaki gürültü haline geldi.

Aklına gelen düşünceyi izledi, gözlerinin yüzünün bir tarafından diğerine dans ettiğini hissetti. Başını hafifçe yukarı kaldırdı ve cesurca önce hiç öpülmediğini düşünerek- bekledi.

Dylan'ın başı eğildi ve Dylan onu takip etmeden saniyeler önce keskin bir nefes aldı. Dudakları birbirine değdiğinde kalbi durdu ve Dylan'ın yanını daha sıkı kavradı çünkü sanki tüm dünya ayaklarının altından kayıp gitmişti.

Bu gerçekten oluyor.

Parmak uçlarında doğrulup henüz nasıl hissedeceğini bilmediği bir güvenle öpücüğe bastırdı ve Dylan onu sabitledi, diğer eli yanağını çerçevelemek için yükseldi.

Şu an resmen bir aşk romanı yaşıyorum.

Yanakları öpücüğe karşı sırtarak yarıldı ve dudakları sinirden titredi çünkü gerçekçi olalım, ne yaptığına dair hiçbir fikri yoktu.

Dylan bu aniden altüst olan dünyada onun için değişmez bir dayanak noktasıydı ve sonra dudakları kıpırdadı ve o da bir yankı gibi onu takip etti.

Sonra bu gerçek bir öpücük oldu ve Ashley'nin kalbi boğazına fırladı ve midesi en iyi şekilde çırpındı. Sıcak ve güvendeydi ve Dylan onu öpüyordu ve-

Şarkı sona erdi ve kalabalık yeniden canlanarak ikisini de ürküttü. Bakışları, müzik yeniden yükselirken kıvılcımların uçuştığı sahneye doğru kaydı.

Etraflarındaki elektrik gerilimi hâlâ canlıydı ama bakışları buluştuğunda Dylan'ın gözlerinde tuhaf, yeni bir sevinç bulamadı.

Bir gün korku olduğunu fark edeceği bir şey gördü.

19. UZUN ZAMAN OLDU

DYLAN

Doğum gününde bir konserde çocukluk arkadaşınıza aşık olduğunuzu fark etmek belki biraz harikaydı. Bu dünyayı sarsan farkındalıktan saniyeler sonra onu öpmek? Büyülü.

Aynı nefeste, bir düğüm atmak ve aynı zamanda evet, korktuğunuz her şeyin doğru olduğunu öğrenmek? Çok, çok daha az harikulade.

Müzik yeniden canlandığında, o ve Ashley de donmuş romantik anlarından . Birbirlerinden , aralarındaki gariplik artık havaya karışırken, gömleğini belinden çekiştirerek çıkardı, böylece büyük boy kumaş belini örtecekti.

Dylan bir alfa olmak istemiyordu. Alfa dışında bir şey.

Bu çok .

Konser neredeyse bitmek üzereydi ve konserin dilemekten nefret ediyordu.

En azından son zamanlarda Ashley'e karşı hissettiği tuhaf duyguların bir açıklaması vardı.

O bir alfaydı. Tabii ki onu koruyordu. Tabii ki onunla ilgilenmek istiyordu. Tabii ki onu öpmek istiyordu. Ve bu aptal, Allah'ın belası düğümü kullanmak.

Dylan gözlerini kapadı ve duygularından kurtulmaya çalıştı. Ashley bundan daha iyisini hak ediyordu.

Orada, Ashley'in yanında kalmaya ve ezbere bildiği şarkıların tüm sözlerini söylemeye çalıştı, ama kendi kafasındaydı.

Sallanıyor, şarkı söylüyor ve rock tanrıları istediğinde yumruğunu havaya fırlatıyordu ama milyonlarca kilometre uzaktaydı.

Babası bir alfaydı. Dylan'ın annesinin tek bir omega ve şimdi de bir alfa yetiştirmesinin nedeni babasıydı. Annesinin çocukluğu boyunca sarmal olmasının nedeni babasıydı.

Ve görünüşe göre, Dylan onun izinden gitmeye mahkumdu.

Ashley babası hakkında şeyi biliyordu ve karşılığında kendi babasının da düğümünü sıcak tutacak bir paketle bir omega bulduğunda siktir olup gittiğini biliyordu.

Alfa'lara karşı hissettiğini bildiği aynı küçümsemeye mi bakacaktı ona?

"Dylan?"

Gözlerini kırptırdı, grubun sahneden ayrıldığını ve konserin bittiğini ve Ashley'nin elinin kolunda yumuşak olduğunu fark etti.

"Evet," dedi, kendini o ana geri döndürerek. "Harikaydı," dedi, sanki son üç şarkının ne olduğunu biliyormuş gibi.

Ona inanmamış gibi görünüyordu ama başını salladı ve elini bıraktı. "Buradan çıkmaya hazır mısın?"

Yutkundu ve başını salladı ve birdenbire kokusu, zar zor var olan narenciye kokusu, her zaman zayıf olmasına rağmen ona biraz daha güçlü geldi.

Mekândan çıktıklarında onun arkasından sinsice yaklaştı ve sarhoş bir şekilde binadan çıkan herhangi bir pisliğe karşı gözlerini dört açtı. Neyse ki herhangi bir olay olmadan arabaya ulaştılar ve kapıları kapattıklarında sessizlik bunaltıcı geldi.

Kulakları çınılıyordu ve bunun konserden mi yoksa yeni vahiyden mi kaynaklandığını anlayamıyordu.

"Hiçbir şey duyamıyorum," dedi Ashley, muhtemelen amaçladığından biraz daha yüksek sesle.

"İyi, demek ki sadece ben değilim," diye cevap verdi Dylan, tüm dünyası altüst olmuş gibi değil de normal görünmek için elinden geleni yaparak.

Geç olmuştu ve iki saat daha dönmeyeceklerdi. Bu da burada oturması gerektiği anlamına geliyordu. Arabada. Ashley'nin hafif kokusu etraflarında dönerken.

"Şarkı listesini tekrar çalabilir miyim?" Ashley kaset dönüştürücüye takılı olan kabloyla oynamaya başlamıştı bile.

"Elbette," dedi ve yanıtının bu kadar kısa, bu kadar ilgisiz görünmemesi için bir şeyler bulmaya çalıştı, oysa aslında tam tersiydi. "Özellikle de ilk seferinde fark etmediğim için."

Çalma listesini yeniden başlatırken sinsice sırttı ve elektrikli basların gümbürtüsü arabayı doldurdu, kalbinin ritmiyle eşleşti.

Araba yolculuğu çok uzun sürdü ama yeterince uzun değildi. Ve yolun noktalı çizgileri arkalarında kaybolurken Dylan, Ashley'le birlikte gelecekte kaçarak çok uzun zaman geçirdiklerini fark etti.

Mezun olduktan sonra ne olacağı gibi. Artık yaz bitmek üzereydi ve Dylan'ın omega kız kardeşinin başvurduğu üniversite onu kabul etmişti ve her ne kadar okuldan yeterince nefret etse de onu takip etmek ve güvende tutmak istiyordu.

Ashley'nin annesinden ayrılmak istemediği için yakındaki devlet üniversitesine gitmesi gibi.

İletişimde kalacaklarını nasıl da varsaymışlardı. Veda etmenin ne kadar zor olacağını.

Belki de bu yüzden bu konuşmamışlardı, çünkü ikisi de cevabı biliyor ve bundan korkuyorlardı.

Dylan öyle olduğunu biliyordu.

Bu yüzden bu gece bu kadar önemli olması gerekiyordu.

Ashley'i kutluyorlar, en sevdikleri grubu izliyorlar.

Bir okul tatilinde birbirlerini tekrar görene kadar hatırlayacakları son bir heyecan.

Tabii o kadar ileri gidebilirlerse. Ya Ashley gizlice istediği gibi bir omega olarak ortaya çıkarsa ve bir alfa tarafından kapılırsa?

Bu düşünce göğsünü ağrıttı.

O öpücüğü zihninde tekrar canlandırdı ve bir an için neredeyse kendisini, onu yakalaması gereken alfanın... kendisi olabileceğine ikna etti.

Beş dakikadır alfa oldum ve şimdiden Ashley'i benim yapabileceğime ikna oldum.

Tanrım, işte bu yüzden alfalardan nefret ediyordu.

Hayır. Dylan'ın önce kendi sorunlarını çözmesi gerekiyordu. Böyle bir şeyi Ashley'in üzerine yıkamazdı. Yıllar sonra ilk kez yollarını ayırmak üzereyken olmazdı.

O anda kendini çok genç hissediyordu, yeni atamasıyla ve şimdi vücudunda ve beyninde dolaşan tüm duygularla bocalıyordu.

Sonunda farlar Ashley'in evinin önünden geçti ve Ashley'in başını pencereye yaslamış uyuduğunu gördü. Herkesin sahip olduğu o içgüdüsel hisle, tekerlekler garaj yolunun üzerinden geçerken gözlerini kırıştırarak açtı.

"Aman Tanrım, yol boyunca uyuduğum için özür dilerim. Boktan yolcu çok mu?" diye mırıldandı ve yorgun bir şekilde gözlerini ovuşturdu.

Kız o kadar tatlıydı ki, onu sıkıca tutup sıkmak istedi. Sevgi o kadar güçlüydü ki nefes alamıyordu.

"Endişelenme," başardı. "Kolay sürüş."

Kızın öpücüğü hatırladığı anı izledi, gözleri onunkilerden uzaklaşmadan önce genişledi.

Dylan arabayı kapattı ve sessizlik konserden bile daha gürültülü oldu. "Hazır mısın uykucu?" diye sordu.

Ashley hemen harekete geçti, çantasını ve su şişesini kaptı ve ilkini başının üzerinden geçirdi.

Dışarı çıktı ve her zaman yaptığı gibi onu kapıya kadar geçirdi. Yürürken kollarının nereye dokunduğunun aşırı farkındaydı ve çok geçmeden durdular.

"Çok eğlendim." Gözlerini sıkarak kapattı, hâlâ sırtıyordu. "Sanırım hayatımın en güzel gecesiydi."

"İyi ki oradaydım," dedi, hem kapıyı açmasını diliyor, böylece bu vedalaşmayı bitirebilecekti hem de gecenin hiç bitmemesini istiyordu. Keşke her şey tersine dönmeden önce dudaklarının buluştuğu o mükemmel ana geri dönebilseler ve orada yaşayabilselerdi.

"Yorgun görünüyorsun," dedi. "Araba kullandığın için teşekkürler. Biraz uyu." Kadın adamın kolunu sıktı ve adam da elini onunkinin üzerine koydu.

"Sen de," diye cevap verdi, ne söyleyeceğinden emin değildi çünkü yeni alfa beyninde hormonlardan başka bir şey vızıldamıyordu, göğsünde neler olup bittiğini anlatacak doğru kelimeleri tam olarak bulamıyordu.

Bir an için oyalandı ve eğer kendi kafasında olmasaydı, kadının ona doğru nasıl sallandığını, gözlerini nasıl incelediğini, hiç gelmeyen bir anı nasıl beklediğini görebilirdi.

Sonra o an sona erdi ve geri çekilip kapıyı açtı ve annesinin açık bıraktığı lambanın ışığı beton basamağa yayıldı.

"İyi geceler," dedi usulca.

"İyi geceler Dylan," dedi, bakışları her zamanki gibi tatlıydı. "Bana mesaj atar mısın?" diye sordu.

"Evet, sana mesaj atarım," dedi ve kız eve girerken el salladı, kapı kapanmadan önce dudaklarında utangaç bir gülümseme vardı.

Annesinin parasını aceleyle karalanmış bir teşekkürle birlikte posta kutusuna attı ve gitti.

Dylan Ashley'e mesaj atmadı.

Eve gittiğinde değil. Ertesi sabah değil. Sonraki günlerde eşyalarını toplayıp kız kardeşinin yakınındaki kampüse taşındığında ve tüm müşteriler eşit derecede züğürt öğrenciler olduğu için bir kafede çok düşük ücretle ve boktan bahşişlerle iş bulduğunda değil.

Kanka olacak birkaç alfa bulmuş, üniversitenin ikinci yılında okulu bırakmış ve onların bağlantılarını kullanarak bir güvenlik programına girmiş. Hayatında ilk kez sigortası , terapi gördü ve derdini anlattı.

Sürüsü bir omega buldu, kendi lanet kız kardeşi, böylece Dylan bir kez daha tek başına kaldı.

Eğitimini tamamladıktan sonra, güvenlik şirketinin ona ihtiyaç duyduğu yere bağlı olarak bir yerden bir yere gitti.

Dylan hayatının en büyük hatasını düşünmemeye çalıştı.

Ancak aldığı mesajlar, bir iş sırasında telefonunu kırana kadar görmezden gelindi ve sonra... durdular.

Ne kadar zaman geçerse geçsin ya da aralarında ne kadar mesafe olursa olsun bazı şeyler asla değişmeyecekti.

Elbette Dylan'ın aklına daha önce de kaçmaması gerektiği gelmişti. Veda etmeden kız kardeşiyle birlikte taşınmamalıydı. Ashley'i geride bırakmamalıydı.

Tüm bunlar boşunaydı, çünkü kaçtığı şey asla kaçamayacağı bir şeydi.

Ve bu durum Dylan'ın o eve geri döndüğü zamandan daha belirgin değildi.

Ashley kapıyı açıyor, kontrol listesini gözden geçiriyor, her zaman yaptığı ve muhtemelen her zaman yapacağı gibi son dakikada bir şey unutuyor.

Kendini yolcu koltuğuna bağlarken sürücü koltuğunda oturmak eskiden olduğu gibi hissettiriyordu. On yedi yaşındayken ve birbirleriyle takılmaktan başka yapacak eğlenceli bir şeyleri olmadığı için okuldan sonra saatlerini doldurmak için şehirde koştururlarken.

Ashley'i sevmekten asla vazgeçemeyecekti.

Ve en neden ondan kaçmaya çalıştığını da bilmiyordu.

Korkmuştum.

Ve sonra o lanet şarkı başladı. Konserdeki şarkı.

Onu öptüğü kişi.

Bir alfa olarak kendini gösterme konusunda tam bir kriz yaşarken oynadığı oyun.

Onu rahatsız eden şey, o anda bir karar vermiş olmasıydı.

Ayrılma kararı, kız kardeşiyle birlikte yeni bir şehirde yeniden başlamayı denemek, boktan ailelerini geride bırakmak. En nefret ettiği şey olan lanet bir alfa olmaya alışmaya çalışmak için.

Pişman olmuştu. Çünkü tüm bunlardan sonra bile, onu incitmekten kaçınmak için ayrıldığında Ashley'i yine de incitmişti.

Zamanda geriye gitmek ve genç aptal olmayı bırakmasını, panik yapmayı bırakmasını ve babasına benzemeyeceğini söylemek istedi.

Ve şimdi Dylan buradaydı, Ashley hâlâ yolcu koltuğundaydı, onun için dünyalara bedel bir insandı.

İkinci bir şansı vardı.

Ve Dylan bir tane daha alamayacağını biliyordu.

Bunu berbat edemezdi. Ashley'nin her şeyi bilmesi gerekiyordu. Nasıl hissettiğini, neden gittiğini, ne kadar pişman olduğunu bilmeliydi.

Bencilce miydi? Tüm bunları gündeme getirip *tekrar* özür dilemek için mi? Bu onun

Doğum günü.

Yıllar önce her şeyi berbat ettiği gün.

Ve Cam ile River buradaydı, Cam bir gün çaldığında çok hoşuna gittiği için istemeye istemeye listesine eklediği bir pop şarkısına eşlik ediyorlardı.

Ashley de şarkı söylemeye başladığında, güneş içeri girip siyah saçlarını canlı bir mauna çevirdiğinde, buna degeceğine karar verdi.

Bunların söylenmesi gerekiyordu. Belki de bunları on yıl önce söyleyecek kadar cesur olsaydı, şu anda burada, birbirlerinden birkaç santim uzakta ama yıllar uzakta olmazlardı.

Sadece doğru anı bulması gerekiyordu.

Camları ve açılır tavanı indirdiler ve sabah esintisi arabanın içinden akıp gitti. Ashley'nin saçları yüksek bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştı, yoksa her yere uçuşacaktı.

Ashley onu doğru park alanına yönlendirdikten sonra - onun yardımına ihtiyaç varmış, çünkü dağlara çok uzak olmayan bir yerde servisi kaybetmiş - oraya varmışlar.

Cam arabadan inerken, "Tüm bunların şehre bu kadar yakın olduğunu bilmiyordum," diye mırıldandı.

"Burada neler bulabileceğinize şaşıracaksınız," dedi Ashley. "Bugün başka tonlarca patika ve su birikintisi var."

River, "Cam ölmezse belki başka bir yürüyüş planlayabiliriz," dedi ve omega'yı dürttü.

Cam suratını astı ve çoğu zaman olduğu gibi bu da çok sevimliydi.

"Ben ölmeyeceğim.

Ben o kadar dramatik değilim."

Dylan, Cam'in yüzüne o bakışı yerleştirme fırsatını asla kaçırmadığı için, "Bunu senden beklemezdim," diye söylendi.

Şuradaki. Gözleri kısılmış ve dudakları bir çizgi halinde olan. "Şimdi eğlenmene bak."

"Hayır, cephane toplamak için bütün günüm var," diye alay etti Dylan.

"Küçük bir ilk yardım çantası getirdim," diye söze karıştı Ashley. "Bilirsiniz, her ihtimale karşı."

Cam, "Sen de mi!" diye homurdandı ve hışımla uzaklaşmadan önce ellerini havaya kaldırdı. "Bugün en iyi yürüyüşçü ben olacağım, görüyorsunuz," diye seslendi.

"Yanlış yol!" Ashley bağırdı ve Cam durakladı, tamamen durdu ve başını öne eğdi.

Dylan gülmemek için yanağının içini o kadar sert ısırdı ki kan gelmemesine şaşırdı.

Ashley onunla bir sırtış paylaştı ve sırt çantasının kayışlarını düzelterek Cam'in peşinden gidip onu sırtından alkışlamadan hemen önce kalbinin hızla çarptığına yemin etti. "Sadece beni takip edin," dedi ve onları bir ağaca çivilenmiş parlak turuncu bir ok işaretine doğru götürmeye başladı. Arazinin kenarında mavi, sarı ve pembe gibi başka renklerle işaretlenmiş birkaç patika daha vardı.

Dylan sıranın arkasını tuttu, Ashley önden giderken Cam ve River'a göz kulak oldu.

Her şey düşünüldüğünde oldukça kolay bir yürüyüştü. Patika görünür, iyi bakımlı ve bakımlıydı, Dylan'ın hayal ettiği gibi değildi.

Sabah ilerledikçe güneş ağaçların arasından süzülüp onları ısıtıyor, çiğ kuruyor ve kuşlar daha da yüksek sesle ötüyordu.

Cam bunu bir profesyonel gibi halletti. Yollarında çılgın eğimler, dev kütükler ya da kayalar yoktu ama o aktif ve güçlü bir adamdı.

Yürüyüş, spor salonundaki kardiyodan kesinlikle farklıydı ve hepsi bu yüzden acı çekiyordu.

Ashley hariç herkes. Buradaki gerçek profesyonel oydu, neredeyse hiç ter dökmüyordu.

Ancak en ufak bir ipucunda duraklamaktan veya nefes almaktan çekinmedi ve herkesin su içtiğinden emin olan ilk kişi oldu.

Dylan bunu sadece Ashley'in nazik, sevecen bir insan olmasından değil, aynı zamanda... içindeki alfadan da anladı.

Özellikle Cam'in arkasından bakıyordu ve Dylan onun bunun farkında olup olmadığını merak ediyordu.

"Güneş kremi sürdük mü?" diye sordu, gözlerini kısarak her birine bakarak.

Dylan başını sallarken dudakları seğirdi. "Henüz yeniden uygulama zamanı değil." "Tamam, ," dedi Ashley ve ellerini kaldırdı. "Anladım. "Anlıyorum.

Zaten o kadar uzakta olduğumuzu sanmıyorum."

Yollarına devam ederken günün sıcağı onları yakalamaya başlamıştı, güneş ağaçların arasından aşağıya doğru ısıldıyordu.

Nem dayanılmazdı, ıslak bir battaniyenin içinde yürümek gibiydi ve Dylan bir film yıldızının klimalı ve rahat hayatında geçen birkaç haftanın kendisini yakaladığını hissetti.

Müşterilerinin hepsi Cameron kadar nazik değildi ve hâlâ bir korumaya ihtiyaç duymaktan hoşlanmıyordu.

Cameron ise sahip olduğu en iyi müşteriydi... şimdiye kadar. Her ne kadar çoğu gün korumaya yönelmek yerine ondan kaçma eğiliminde olsa ve bu da işini gereksiz ve imkânsız hale getirse de.

"Daha varmadık mı?" Cameron mızızlanınca Dylan bir kahkaha attı ve önüne baktı. Cameron dramatik bir şekilde bir ağaca yaslanırken Dylan arkadan mükemmel bir görüş açısına sahipti. Eğimli bir arazideydiler ama Dylan birkaç metre ötedeki zirveyi şimdiden görebiliyordu.

"Çok yaklaştık," diye karşılık verdi Ashley. "Suyu şimdiden duyabiliyorsun!"

Dylan ona yetişirken Cam başını kaldırıp ona doğru baktı. İlerlemesini işaret etmeden önce omega'nın sırtını sıvazladı. "O haklı, bunu duyabilirsin."

Cam içini çekti ve sonunda ağaçtan uzaklaştı.

River ve Ashley ileride sohbet ediyor, bazı ağaçları işaret ediyor ve gülüyorlardı.

Cameron onun yanından, "Çok şirinler," diye imalı bir sesle konuştu.

"Çok şey istemiyorsun, değil mi?" Dylan ses tonunu hafif tutarak alay etti.

Cam başını salladı. "Genelde istediğimi alırım."

"Şımarık."

"Olmadığımı hiç söylemedim," diye cevap verdi, sırtışı biraz vahşiydi.

"O kadar da uzak değil, hadi," dedi Dylan ve adımlarını hızlandırdı.

Cam inledi. "Koşu bandını özleyeceğim hiç gelmezdi."

"Bunun daha iyi olduğunu kabul etmelisin," dedi Dylan ve tepelerindeki ağaçların arasından süzülen güneş ışığını işaret etti.

"Çok güzel, beni yanlış anlama," dedi ve kolunu tokatladı. "Ama böcekler var. Ve çok nemli." Bilinçli bir şekilde saçlarını okşadı ve Dylan kıkırdadı, elini saçlarında gezdirdi, gitmeden önce daha da karıştırdı.

"Hey!" Cam homurdandı ve Dylan onun takip ettiğinden emin olmak için arkasına baktı.

Cam ona , "Seni bu lanet şelaleden aşağı iteyeceğim," diye seslendi.

Yokuşun zirvesine , Dylan'a göre neredeyse daha kötü olan diğer taraftan aşağıya inen ince bir patika onları bekliyordu.

Suyun sesi yükseldikçe dikkatlice aşağıya doğru ilerlediler. Kaymamak için ağaç gövdelerine tutunuyorlardı ve sonunda orman yerini solda yamalı, çimenlik bir alana bıraktı.

"Aman Tanrım, şuna bak!" dedi Ashley ve koşarak ilerledi.

Ağaçların arasından onu takip ettiler ve hepsi sol tarafa bakarken Cam'in soluğu kesildi.

Su gürültülüydü, doğal havuza beyaz köpükler halinde çarpıyordu.

Kayaların kenarından gelen sisi hissedebiliyorlardı ve ışık ağaçların arasından vurdukça, sisten yansıyan gökkuşağı parçaları görünüyordu.

"Tamam, pekâlâ. Bu yürüyüşe değdi," dedi Cameron.

Ashley *gölümsedi*. Şelalenin onun üzerinde hiçbir etkisi yoktu.

"Atlamak ister misin?" Ashley neredeyse ayaklarının üzerinde zıplayarak sordu.

"Güvenli mi?"

"Elbette," dedi Ashley, kaşları çatılmış bir halde. "Pek çok kez atladım. Su görüldüğünden daha derin ve... heyecan verici." Sanki sadece bunu düşünüyormuş gibi iç çekti.

Dylan tereddüt etmeden, "Ben varım," dedi.

"Görüldüğü kadar korkutucu değil. Burada beklemek ister misiniz?" diye sordu ve Cam ile River'a döndü.

"Uh... Belki oraya çıktığımda karar veririm. Eşyalarımızı ne yapacağız?"

"Onu burada saklayabiliriz ve atladıktan sonra alırız."

"Tamam, tamam. İyi," dedi Cam. "Yolu göster."

Ashley çantasını bıraktı, bir kaya parçasının arasına sakladı ve sonra gömleğini çıkardı, spor salonunda giydiği spor sütyenlerinin çoğunun tarzında bir mayo üstünü ortaya çıkardı.

Cam'in muhtemelen pahalı tenis ayakkabılarına bakarak, "ıslanabilecek ayakkabılar giydim, ama tepeye kadar yürüyüp seninkileri almaya gönüllü olurum," dedi. "Oraya çıplak ayakla tırmanmanızı tavsiye etmem."

Dylan daha sonra gömleğini çıkarıp çantasına koydu, Cam ve River da onu takip etti.

"Ashley," diye seslendi River ve güneş kremi uzattı. "Sen..." Ona doğru salladı.

Kaşlarını kaldırıp Cameron, River ve son olarak Dylan arasında bakıştıktan sonra şişeyi aldı, su geçirmez olduğundan emin olmak için kontrol etti ve River etrafında dönerken dudaklarını büzdü.

Ashley etikete dikkat ederek, "Oh, bu iyi " dedi.

Beta, Dylan'a sağlıklı bir topak dağıtırken göz kırptı ve elini onun cildine sürdü.

Süre uzadıkça yanakları pembeleşti ve Cameron sonunda çantasında bir şey arıyormuş gibi yapmayı bırakarak "Benim sıram!" dedi.

River ve Cameron yer değiştirirken Dylan'ın çenesi gerildi, dudaklarında Dylan'ın görebileceği sinsi küçük sırıtışlar vardı.

Dikkatini alfaya çeviren Ashley, bu istekten *rahatsız olmuş* gibi görünmüyordu. Kızarması utandığı ya da ilgilendiği anlamına mı geliyordu?

Neden ikisi de doğru olmasın?

İçini yine şüphe kapladı ve sırt çantasındaki hediye yere indirirken ağırlığını hissetti.

Bencillik mi ediyordu? Her şeyin olduğu gibi devam etmesine izin vermeli, Ashley'nin bir gün bir omega için olması gerektiği çok açık olan alfa olabilmesi için geri adım atmalı mıydı? Cameron'a mı?

Neden için bir alfa olamıyor?

Aklına gelen düşünceyle gözlerini kırıştırdı. Bir sürü. Cameron ve River'la mı? Ashley ile mi?

Dylan kendini hiçbir zaman alfa malzemesi olarak görmemişti, Ashley'i zaman zaman incittiği ve son müşterisini yine zaman zaman hayal kırıklığına uğrattığı kanıtlanmıştı.

"Hazır mısınız?" Ashley onu düşüncelerinden çekip çıkararak sordu.

Ashley'in bol şortunu çekiştirerek çıkardığını ve çantasıyla birlikte bıraktığını fark etmek için yukarı baktı. Üzerinde bikiniden başka bir şey yoktu.

Dylan edecekti.

Şelalenin solundaki patikadan tırıs tırıs yukarı çıktı. Dylan saygılı olmaya çalışıyordu. Gerçekten. Ama Ashley çok ateşliydi. Hafızasındaki on sekiz yaşındaki beceriksiz çocukla, karşısındaki yetişkin, güvenen ve yetenekli alfayı birleştirmeye çalışıyordu.

Yürürken kalça ve kol kasları esneyen ve Cameron'ı peşinden sürükleyen kadın. Yanındaki River'a baktı ve betanın da aynı şekilde dikkatinin dağılmış olduğunu gördü.

Dylan'ın içine bir sahiplenme duygusu saplandı.

Onun alfası. *Onun* Ashley'i.

Şelalenin tepesindeki suyun içinde korkusuzca yürüyen, kaygan kayaların üzerinde bile dengesini koruyan ve kenarda duranla aynı kişi.

"Başardık!" dedi ve yüzünde kocaman bir gülümsemeyle onlara döndü.

Evet. *Onun* kızıydı.

Dylan bunu gerçeğe dönüştürmek zorundaydı.

Onları daha yakına çekmek için eliyle dairesel bir hareket yaptı ve Dylan ayakkabılarını çekiştirerek çıkardı ve en sevdiği yön olan ona doğru yüzerken suyun kenarına bıraktı.

River onlara katıldığında, "Bu... gerçekten çok yüksek," dedi ve yutkundu. "*Buradan mı* atlayacağız?"

"Planımız bu. Birimizin seninle gelmesini ister misin?" Ashley teklif etti ama Cam çoktan ortağının yanına gelmişti.

"Hayır, sorun değil, ben hallederim," dedi Cameron ve River'ın elini tuttu.

"Neden önce biz gitmiyoruz?" Ashley Dylan'ı işaret ederek önerdi. Kalbi küt atmaya başladı. "Siz ikiniz izleyebilirsiniz."

River sırtıttı. "Bunu ilk kez duymuyorum."

Ashley gözlerini devirerek homurdandı ama onun bakışlarını o neşeli sırıtışıyla karşılayınca Dylan kendini kaybetti. Onun istediği her şeyi yapardı.

Görünüşe göre şelaleden atlamak da buna dahil.

20. İKİNCİ ŞANS

ASHLEY

Su kenardan akıyor, yaprakların arasından sızan ışıktaki kayalar parlıyordu.

Aşağıda, suyun köpüğü beyaz ve parıltılıydı, onları derinliklere davet ediyordu.

"Hazır mısın?" diye sordu ve elini yanındaki alfaya uzattı.

Dylan'ın eli onunkinde ağırlaşmıştı ve başını sallarken bir kez sıktı. "Evet, kesinlikle."

Gülümsedi, adama baktı ve onun ne kadar yakışıklı olduğunu fark etmemeye çalıştı.

Ve gömleksiz. Yara izleriyle mi? Bunlar kesinlikle gençken yoktu.

Karnı boyunca pürüzlü bir şekilde uzanıyorlardı ve soluk teninin geri kalanından biraz daha koyu bir renkte bronzlaşmışlardı. Arka beyni alevlenirken bir sahiplenme şimşeği çıktı. Ona kim zarar verebilirdi ki?

"Bunu sana kim yaptı?" diye sordu ve işaret parmağının tersini yara izlerinden birinin üzerinde gezdirmek için ortak ellerini kaldırdı.

Birinin onu incitmesi fikrinden o kadar etkilenmişti ki, bakışlarını yukarı çevirene kadar ne kadar mahrem bir şey yaptığını fark etmemişti.

Bir tutam siyah saçı gözlerinin üzerine düşmüştü ve bu onu daha genç gösteriyordu.

Çocukluk.

Onu korumak istedi.

Kalbi sıkışmıştı ve nefes almakta zorlanıyordu. "Bir iş kötüye gitti," dedi.

Düşüncesi bile göğsünü sıkarken, Dylan'ı, bu alfayı eskisi kadar iyi tanımadığını bir kez daha fark etti.

Sırları vardı.

Her birini ve her birini bilmek istiyordu. "Kötü müydü?" diye sordu, çünkü bilmek zorundaydı. "İyi... değildi," diye teklif etti.

Ashley kaşlarını çatı. Onu neredeyse dek mi kaybediyordu? Ve bundan haberi bile yok muydu?

"?"

"Gittiler," dedi adam ve kadın gerçeği öğrenmek için onun gözlerini aradı. "Üç deyin mi?" diye sordu adam, ellerini kenara doğru kaydırarak.

Bulduğu şeyden tatmin olmuş bir şekilde başını salladı ve konuyu kapattı... şimdilik. "Evet," diye cevap verdi.

Ashley ciğerlerini çalıştırdı ve onlar geri sayarken nefesini içine çekti. "İki... bir."

Cam ve River'ın bağırışları, elleri birbirine sıkıca kenetlenmiş halde kenardan atlarken onları takip etti. Bir an için ağırlıksızdı ve su üzerlerine Ashley gözlerinin kapanmasına izin verdi.

Suya daldı, su soğuktu ve aşırı ısınmış cildine karşı mükemmeldi, yürüyüşün kirini ve terini temizliyordu.

Bu ona yeni bir soluk getirdi ve yüzeye çıkabilmek elleri birbirinden ayrıldığında, göğsünde bir sersemlik kök saldı.

Suyu yararak Dylan'ı aradı ve onu çok uzakta bulamadı.

"Evet!" diye bağırdı, vücudundaki her damara neşe yayılmıştı.

Dylan yüzünde kaygısız bir sırıtışla, "Bu harikaydı," dedi.

Suyun akıntısı etraflarında beyaz bir gürültü oluşturunuyordu ve Ashley başını yukarı kaldırdı. Aşağıdan bakıldığında düşüş çok uzak görünüyordu,

River ve Cam'i henüz göremiyordu.

Ashley havuzun kenarına yüzdü, yoldan çekildi ve bir kaya parçasının üzerine oturdu. Su hala omuzlarına kadar geliyordu ve terledikten sonra nefis bir ferahlık hissettiriyordu.

Dylan onu takip etti ve yüzerken bakmamaya çalıştı, ama ona doğru ilerlerken kolları saf kaslıydı. Saçları arkaya kaymış, yüzü ona tamamen açıktı, yüz ifadesinde rahat bir neşeden başka bir şey yoktu.

"Bu harika bir fikirdi," dedi onu dürterek. Güneşten benek benek olmuş teni soğuk suda bile sıcacıktı. "Belki de planladığımdan bile daha iyiydi."

Ashley başını eğdi. "Planladığın bir şey mi vardı?" Omuz silkti. "Planlamıştım."

"Sen... hatırladın mı?" diye sordu. Onu incelerken nabızı kulaklarında atıyordu.

Yüz ifadesi dayanılmaz derecede yumuşadı. "Tabii ki unuttum. Asla unutmam."

Ashley'nin beyni onun ne demek istediğini anlamaya çalışarak daireler çizdi. Birbirlerini on yıl boyunca en son gördükleri gün olduğu düşünülürse, doğum günü onun da aklından çıkmış mıydı? O da onun gibi o günü sağlıklı olandan daha sık mı hatırlıyordu? Analiz ediyor, pişmanlık duyuyor ve bir zaman makinesi mi diliyordu?

Yoksa ona o kadar değer veriyordu ki, randevunun kendisini hiç unutmamış mıydı?

Ona bakarken, her ikisi de bu donmuş anda sıkışıp , su düşüncelerinden daha yüksek sesle akıyordu ve şelalenin dümeni onu kızın içine itiyordu, Ashley... yakalanmıştı.

Hayatı boyunca aynı alfaya bağlanmış gibi bu ana bağlanmıştı.

Onu tekrar dürttü ve bu sefer geri çekilmedi. Bir elini kalçasının yanındaki kayanın üzerine koydu, kalçası dizine sürtündü.

"Dylan..." diye uyardı ama ikisini de ne konuda uyardığını bilmiyordu. Beynindeki her nöron ona öne doğru eğilmesini söylerken değil.

Sonra suçu güneşe atacaktı. Sonra pişmanlık duyacaktı.

Ama şimdi... Dylan'ın ona yaklaştığı ve o tanıdık çimen kokusunun etrafını sardığı şu anda, güzel bir şelalenin yanındaki bu küçük özel koyda, *doğru* hissettiriyordu.

Sanki onu unutmak istemiyormuş gibi hissediyordu.

Ashley onun kendisini öpmesine izin vermekle kalmadı, aynı zamanda onunla ortada buluştu. Eğer bu hatayı yapacaklarsa, birlikte yapacaklardı.

İşin tuhafı, Ashley on yıl önce dudaklarının nasıl hissettirdiğini tam olarak hatırlayamıyordu, bir gencin gözünden değil.

Artık Dylan'ın yetişkin versiyonuyla uğraşmak zorunda değildi.

Adamın eli kızın yüzünü çevreledi, ilk başta sudan soğuktu ama tenleri birbirine değdikçe ısındı ve kız onun içinde eridi. Dudakları zahmetsizce birbirine değdi, su onları daha da yakınlaştırdı, ta ki bacakları birbirine geçene ve kadın onu daha da yakınlaştırmak için boynunun arkasını kavrayana kadar.

Dylan'ın tadı her zaman hayal ettiği şeylere benziyordu -alfa ve arzu- ve daha gerçekçi olmak gerekirse dış macununun nanesi.

, sanki içinde bir şeyi uyandırmıştı ve Ashley çaresizdi ama nabzının kapislerine çok kolay boyun eğiyor, onu çağırıyordu-

Suyun üzerinde tiz bir çığlık yankılandı ve Ashley refleks olarak Dylan'ı itti. Dylan suyun altına girdi ve Ashley, River ile Cam şelalenin köpüklerine çarptıkları sırada bakışlarını yukarı çevirdi.

Yanlış bir şey yapmış gibi hissetti ve hissettiği kadar sersemlemiş görünmemek için suyun altına daldı. Yukarı çıktığında Cam ve River yüzerek ona yaklaşırken gülüyorlardı. Dylan'ın kafası çok uzakta değildi ve o yüz ifadesini okuyamadan gözlerini kaçırdı.

"Öyle çığlık attığına inanamıyorum," diye alay etti Cam sevgiyle.

River'ın yanakları pembeleşmişti ve bu sadece güneş yanığından kaynaklanmıyordu. "Kapa çeneni. Gerçekten yüksekti."

"Yükseklik korkun var mı?" Ashley tekrar kayanın üzerine oturarak sordu.

İkisi de içinde bulunduğu riskli durumu fark ettiyse bile bundan bahsetmediler ve o da nabzını ikna etmeye çalıştı

normale dönmek için.

"Belki biraz," dedi River, kesinlikle somurtarak ve bu o kadar tatlıydı ki göğsünde bir sızı hissetti.

"Sadece gergin olduğumu sanıyordum!" diye bağırdı, onu garip bir duruma sokmaktan korkuyordu. "Çok cesurdun, eğer yardımı olacaksa," dedi ve onun kuru bakışına gülmemeye çalıştı.

"Bana patronluk taslama," diye söylendi ve Ashley kıkırdayarak onun elini tuttu ve yanındaki kayanın üzerine çekti. Adamın kalçası onunkine değdi, ten tene temas etti ve biraz önce sırtını ne kadar iyi haritalamış olmasına rağmen bu bir elektrik çarpması gibiydi.

"Evet, bu benim işim," dedi Dylan ve Cameron'ın yanına süzüldü.

"Eğlenceliydi, değil mi?" diye sordu ve Dylan'ın dudaklarını hâlâ midesinde hissedebiliyordu. Tamamen normal davranıyordu. O da öyle yapmaya çalışıyordu. Başarabiliyor muydu? Belli oluyor muydu?

Dylan'ın umurunda mıydı?

Cameron, "Yine olsa yine yaparım," deyince Ashley kaşlarını kaldırarak rahatsız edici düşüncelerini bir kenara itti.

"Yürüyüş falan?" diye sordu. "Ayakların nasıl?"

"Yarın inanılmaz derecede ağrım olacak. Üzerime fazla gelmemelisin," dedi, gerçekçi bir şekilde.

Ashley kötü kötü sırıttı. "Yani yaptığın her harekette ağrıyan kaslarının çığlık atmasından hoşlanmıyor musun?"

Yüzünü buruşturdu. "sayılmaz."

River, "Sen bir mazoşistsin, onaylandı," diye araya girdi.

Ashley omuz silkti. Kaslarının yandığını hissetmek, kendini daha da zorladığını bilmek hoşuna gidiyordu.

"Jöle bacakları sevmiyor musun?" diye sordu. Cam sırıttı. "Sadece orgazmdan dolayı."

Ashley'nin ağzı şaşkınlıkla açılırken, River kendisiyle gurur duyuyormuş gibi homurdandı ve gözlerini devirdi.

Bunun bir şey olduğunu bilemezdim, dedi kendi kendine.

Takıldığı çoğu insan bir alfa olan ondan korkuyordu ve nadiren bir karşılaşmadan bacakları titreyerek çıkıyordu. Ondaki kontrolü ele almasını bekliyorlardı, ki bu da

havasındaydı, ama bazen Ashley fırlatan değil, fırlatılan olmak istiyordu.

Her neyse... Ne hakkında konuşuyorlardı?

Ashley bacaklarını suyun içinde tekmeledi ve yüzünü güneşe doğru çevirdi.

"Şelalenin dibindeyiz," dedi River'a bir dirsek atarak.

"Düşünme şeklini seviyorum," diye mırıldandı ve sesi o kadar çekici geliyordu ki Ashley'nin yanakları alev aldı.

Cildine titreme yayıldı ve kendi kendine bunun aldığı güneşten, soğuk suyla olan kontrastından kaynaklandığını söyledi.

River, ", ben zulayı alayım," dedi.

Beceriksizce kayaların üzerinden atladı ve çantalarından birini karıştırarak onların eşya yığınınına doğru yürüdü.

Etraflarında orman canlıydı, ağaçlar esintiyle ıslık çalarken kuşlar ve böcekler şarkı söylüyordu.

Ve bu arada River'ın adımları geri dönerken küçük bir *patlama* sesi duydu. "Doğum günü kıızı," dedi ve ona cam bir tüpten bir esrar uzattı.

Ashley altın külahı elinde tuttu ve ağzı açık kaldı. "Bu da ne böyle?"

Cameron kıs kıs güldü, kendisiyle gurur duyuyor gibiydi. "Bu 24 ayar altın bir külah."

"Altın sarma kâğıtları almıyorsun," dedi ona, hayretle. "Sana söyledim, kendimi şımartmayı severim."

Ben de doğum günün için seni şımartmak istiyorum.

Onun tereyağ gibi pürüzsüz sesindeki kelimeleri duydu ve elindeki esrarı çevirdi. Ne de olsa onun doğum günüydü. Onun için biraz daha fazla para harcaması çok mu kötüydü?

Bakışlarını ona doğru kaldırdı ve sıırıttı. "Sanırım bugünlük ben de şımartıldım."

Ashley gerçekten de şımartılmış hissediyordu. Film yıldızı otu içmek üzereydi. Eğlence amaçlı kullanımı her yerde yasaldı, özellikle de sıcaklarda omegalara yardımcı olduğu bilindiği için, ama bu en güzel türlere para harcayabileceği anlamına gelmiyordu.

Esrarı burnuna götürerek yeşil misk kokusunu içine çekti ve Cameron'a kaşlarını kaldırarak baktı. "Bu güzelmiş."

"Sadece senin için en iyisi," dedi.

Ashley aslında ne kadar memnun gizlemek için gözlerini devirdi.

Çakmağı çakarken alev canlandı ve ciganarın ucundaki kâğıt tutuştu.

İçine çekti, duman ciğerlerini doldurdu ve hatta tadı bile güzeldi, nefesini verdikten sonra bile kalan bir çeşit lavanta aroması.

"Bu çok lezzetli," dedi ve bir sonraki isteyen için uzattı.

River onu aldı ve parmaklarının arasındaki o ekleme bu kadar iyi görünmeye hiç hakkı yoktu.

Sıcaklık, tıpkı alevin esrarın ucunu yalayıp geçtiği gibi onun da içini yaladı.

Elden ele dolaştırdılar ve o da hepsinin güneşlenen kertenkeleler gibi suyun etrafındaki kayaların içinde eriyip gitmesinin komik olduğunu düşündü.

Cam tüpün içine kül atıldılar ve herkes kafayı bulduktan sonra tüpü sakladılar.

Ashley yüzdüğünü ve rahatladığını hissetti ve suda sürüklenmek için kayalardan kaydı.

Kulaklarına vuran suyun içinden onların seslerinin mırıltısını duydu ve gözlerini açtı. Tepesinde, güneş ağaçların arasından parıltıyor, toprağı ve suyu gölgeliyor ve esintinin yeşil yaz yapraklarını hareket ettirmesini izliyordu.

Güzel bir gündü ve Ashley birden burada olduğu için çok minnettar oldu. Göğsündeki duygu karmaşasına ve çözülmemiş hislere rağmen, burada birlikte olmaktan keyif aldığı insanlarla birlikteydi.

Dylan'ı öptüm.

Ayağa kalktı ve yüzeyin altına battı, saçlarını bir kez daha ıslattı ve kayalık kenarındaki diğerlerine katılmadan önce düşüncelerini yıkadı.

"Siz neden bahsediyorsunuz?" diye sordu başını ellerinin üzerine koyarak.

Dylan şimdi kayanın üzerinde oturuyordu ve üzerinden damlayan suyla o kadar iyi görünüyordu ki, beyni çevirmeli internet gibi gecikiyordu.

"Atıştırmalıkları hazırlayacağım," dedi Dylan ve başını kaldırıp baktı. "Servisim yok, ama biraz geç oldu ve bizim de

için-"

Cameron, "Bu kadar sorumlu olmayı bırak," diye sızlanınca Ashley gülmekten kendini alamadı.

"Birinin bunu yapması gerekiyor," dedi Dylan.

"O kişi ben olmadığım sürece ne istersen yapabilirsin," dedi River. Avuçlarının üzerine uzanmış, yüzü güneşe doğru eğilmişti.

Üzerinde sadece bir çift yüzme şortu vardı ve ağaçların arasından sızan ışıkla birlikte bir tabloya benziyordu.

Yalamak istediği bir resim. Bu

hiç mantıklı değil.

Umurunda değildi.

Dylan boğazını temizledi ve Ashley'nin bakışları tekrar ona döndü. Dylan ona kaşlarını kaldırdı ve Ashley'nin yanakları betaya bakarken yakalandığı için *alev alev yandı*.

Alfa'yı öptükten sonra.

Diğer ikisine çok güvenli bir güneş kremi tabakası uyguladıktan sonra.

Sanki çok önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkti. Çocukluk aşkını öptükten birkaç dakika sonra yakışıklı bir adamı takdir edebilirdi, hatta bu adam müşterisiyle çıkıyor olsa bile.

Ashley dağınık mıydı?

Kenzie'nin kelimeyi duydu ve neredeyse kendi düşüncelerine yüksek sesle gülecekti.

Dylan ayağa kalkarken Ashley dağınık *olmadıkları* bir noktaya gelip gelemeyeceklerini merak ediyordu. Oraya nasıl geldiler ki?

Konuşuyoruz.

"Yardım ister misin?" diye sordu Dylan'a, o da omuz silkti.

"Sen doğum günü kızsın-" diye inkâr ederek başladı ama kızın bakışını yakaladı ve kekeledi. "Uhhh, ama istersen yardım edebilirsin."

Ashley gözlerini devirdi, yanağına bir gülümseme yerleştirdi ve ayağa kalktı. Dikkatli adımlarla kaygan kayaların üzerindeki havuzdan çıktı ve birkaç metre ötedeki çantalarıyla Dylan'a katıldı. Sandaletleri yol boyunca gıcırdadı.

"Gerçekten yardım etmene izin yok," dedi Dylan çantasına uzanır uzanmaz.

"Ne? Neden?"

"Bugün senin doğum günün, bu yüzden kurallara aykırı. Ama biraz zaman istediğini hissettim."

Ashley kollarını , yere diz çökmüş ve dev bir sırt çantasını karıştıran alfaya bakıyordu.

Gerçekten de bütün yürüyüş boyunca o şeyi taşımış mıydı? Ne kadar büyük olduğunu fark etmemişti.

"Şey - sanırım - bilmiyorum," diye anlamlı bir şekilde başladı.

Ashley, Dylan'la göz hizasında olabilmek için çömeldi. "Öpüştük," dedi.

Bir eli çantadayken durakladı ve başını kaldırdı. Kahve rengi gözleri koyu ve yumuşaktı ve Ashley nefesini göğsüne inen bir yumruk gibi hissetti.

"Öpüştük," diye tekrarladı ve kadının nefesi kesildi.

"Bu sefer kaçmayacak mısın?" diye nefes aldı, korkusundan kelimelerin arkasına ancak ses koyabiliyordu.

Dylan ellerini çantadan çıkardı ve sanki ona elini sürmek istiyormuş gibi aralarında havada asılı kaldılar ama son anda tereddüt etti.

Adamın bu kadar saygılı olmasından, mesafeli durmasından nefret ediyordu.

Çünkü... Çünkü o anda Ashley korkunç bir şey fark etti.

Her şeyin normale dönmesini istiyordu. Dylan ne yapmış olursa olsun.

Aralarındaki bu garipliği, koşullar göz önüne alındığında doğru olması gerektiğini düşündükleri şey ile alıştıkları şey arasındaki bu dengesizliği istemiyordu.

İsteddiği şey geç saatlere kadar kanepede oturup birbirlerine patlamış mısır atmaktı. En iyi arkadaşıyla yatıya kalmak.... birlikte ot içmek.... kanepede öpüşmek ve daha önce hiç yapmadıkları gibi geceyi birlikte geçirmek istiyordu.

Dylan'ı o kadar çok özlemişti ki, hayatında bıraktığı boşluk o kadar boştu ki, şimdi boşluğu dolduruyordu, kaldığı sürece istediği her şeyi yapmasına izin verecekti.

Ve bu oynamak için tehlikeli, korkunç bir oyundu.

Özellikle de hâlâ karanlıktayken.

"Bu sefer ya da bir daha asla kaçmayacağım," dedi Dylan yumuşak bir sesle, onu vahiyden çekip çıkararak. "Ve bunu sana kanıtlamak için sonsuza dek uğraşacağım."

Ashley derin bir nefes çekti. Bugün onun doğum günüydü ve son on yıldır özlediği kişiyle birlikteydi.

"Piknikle mi başlıyorsun?" diye sordu sessizce ve çantaya uzandı.

Kapı çoktan açılmıştı ve Dylan onu durduramadan içeriyi gördü.

Doğum günü ambalaj kâğıdını görünce başını kaldırdı ve adamın yüzünde *aynı* tanıdık ifadeyi buldu.

Son kez vedalaştığı o geceden. Eğer bu kadar korktuysa, kaçacak mıydı? Bu sefer ona gerçekten güvenebilir miydi?

Hâlâ soruları varken olmaz.

Neden ki?

Ashley hediye çantadan çıkardı. "Bir hediye mi?"

"Uhh. Evet, evet. Şimdi açmak zorunda, belki daha iyi

- "Adam elini uzattı ve kadın elini geri çekti, kaşları . "Şimdi açmak isterdim," dedi.

Dylan, "Orada, uhm," dedi ve bir elini başının arkasında gezdirdi. Gergindi. "Seninle konuşmak istediğim bir şey var. ilgili. Belki de beklemeli?"

Ashley daha fazla beklemek istemedi. Ashley bu işin özüne inmek istiyordu. Ona söylemediği şeyi bilmek istiyordu. Sadece... bir şeyler uyuşmuyordu.

Gitmişti... ama bunun arkasında daha derin bir neden vardı. Ashley içgüdülerinin doğru olup olmadığını bilmek istiyordu.

Bu sıradan bir şey değil. Onlar sadece arkadaş değillerdi.

"Beklemekten sıkıldım, sen sıkılmadın mı?" diye sordu, ona hediyeden değil, hâlâ birbirlerine açmakta oldukları diğer katmanlardan bahsettiğini belli eden bir bakış fırlatarak.

"Tamam," dedi ve Ashley parmağını ambalaj kâğıdının altına soktu. Kutu hafif ve küçüktü ve kâğıt siyah puantiyelerle kaplıydı. Kutunun kapağını kaldırmadan önce kâğıdı gevşek bir top haline getirip çantaya koydu.

Bir zarf. Ve içinde-

My Chemical Imbalance. Yeniden birleşme turu. Fiziksel konser biletleri. Tüm bunları başlatan aynı grup için.

Duyguların hücumu ona bir darbe gibi çarptı. Kafa karışıklığı, nostalji, pişmanlık ve- ve korku ve kalp kırıklığı ve yalnızlık ve *öfke*.

"*Neden* buradasın?" Ashley sinirli bir şekilde sordu. "Bütün *bunları* neden yapıyorsun?" Biletleri salladı.

Dylan'ın kaşları çatıldı. "Çok açık değil mi? Yaptığım şeyi telafi etmeye çalışıyorum. Sana her şeyin farklı olacağını göstermeye çalışıyorum. Farklı olacağımı."

Öfkelendi. "Yani aşırı telafi ediyorsun. Beni *nasıl* incittiğine odaklanmak yerine benim affımı kazanarak kendini daha iyi hissetmeye çalışıyorsun."

Şelale hala şırıldarken, ona bakarken yüz ifadesi düştü. "Ben sadece... bu doğum gününü o kadar özel kılmak istedim ki, orada son doğum gününün üzerine yazılsın istedim."

"yazıp geçmemize, görmezden gelmemize *gerek yok!* Bunu ele almalıyız! Bir açıklama istiyorum. Neden gittin Dylan?" diye sordu, sesi duygularının yoğunluğuyla yükseliyordu. "Bütün gün seninle geçirdiğim her an bana o geceyi hatırlatmıyormuş gibi davrandım. Ve sen her şey *normalmiş* gibi davranıyorsun. Sıradan! Sanki hayatımın en güzel gecesinin ardından on yıl boyunca sen yokmuşsun da ben alfa olarak ortaya çıkmışım ve annemin ölümüyle en iyi arkadaşım olmadan başa çıkmışım gibi." İnledi ve ellerini yüzünde gezdirdi. "Sadece- ne oldu? Neden *doğum günümde* gittin?"

Dylan kendini toparlayarak sesli bir nefes çekti. Ashley onun bakışlarıyla karşılaştı ve ona cevap vermesi için meydan okudu. "O gece fark ettim ki... Ben bir alfaydım. Seninleyken. Babam da bir alfaydı ve ben onun gibi olmaktan korkuyordum."

Aynı gece mi? Kutusundan çıkarıp tekrar tekrar izlediği için hafızası biraz bulanıktı. Ama çok net hatırladığı tek şey Dylan'ın gecenin sonunda ne kadar tuhaf olduğuydu.

Öpücük olmalıydı. Her şeyi değiştiren buydu.

"Beni öptüğüne pişman mısın?" diye sordu, eylemleri -bu doğum gününü, bu hediyeyi planlamak- uyuşmasa da. "Sen sadece

Arkadaş olmak için mi? Babanın bunlarla ne ilgisi var?"

"Çünkü-çünkü sana aşığım, tamam mı?" Dylan elini saçlarından çekerek tersledi. Arkalarından bir çift soluk sesi duyuldu, ama Ashley sözleri çarparken izleyicileri umursama zahmetine bile girmedi.

Saçlarından koyu bir tutam kalkıp esintide sallanıyordu ve bu kadar gecikmiş bir açıklama için güzel bir gündü.

Her şey yerli yerine oturdu ve yerini anlayış aldıkça öfkesi de azalmaya başladı.

"Doğum gününden önceki haftalarda kendimi... garip hissediyordum-"

"Ne kadar tuhaf?" Ashley sordu. Kelimeleri duymak istiyordu.

Duygularını adlandırmakta zorlanırken yanaklarındaki sıcaklık buna değdi. "Kendimi... sahiplenici hissettim sanırım. Korumacı, özellikle de kalabalığın içinde ve sonra öpüştüğümüzde, neden böyle hissettiğimi anladım. Bir alfa gibi. Çünkü ben bir alfaydım. Ve aniden seni benim yapmak gibi büyük fikirlerim oldu ve ben sadece

- Korkmuştum. Feromonların bana bir şeyler hayal ettirdiğini. Bunun ne anlama geleceğini. Senin hayır demenden ya da daha kötüsü senin evet demenden ve bizim de ailem gibi olmamızdan."

Bu *tek* bilgi, bir yapbozun son parçasını bulmak gibiydi. Birdenbire tüm görüntü anlam kazandı.

O gitti. Ve bu hâlâ onu mazur ama şimdi anlıyordu.

Ve bu her şeyi değiştirdi.

"Ve belki de sadece işleri yoluna koymaya, kendimi affettirmeye çalışarak başladım, ama... bu duygular asla kaybolmuyor ve küçük bir şekilde bile olsa hayatının bir parçası olmak *çok* doğru hissettiriyor." Nefesini bıraktı ve ayağa kalktı. "Seni seviyorum. Ve ilk seferinde seni terk ettiğim için özür dilerim. Bunu bir daha yapmayacağım."

Şimdi korkmuş görünmüyordu. olsa rahatlamış görünüyordu.

Ashley'nin hissettiklerini yansıtıyordu, bu rahatlama. Nihayet, bunca yıldan sonra, ona bir cevap, bir açıklama vermişti.

Hangi genç en iyi arkadaşına aşık olduğunu fark ettikten sonra kaçmaz ki?

O bana aşık.

Bu yüzden her şeyin normale dönmesi için çok hevesliydi, tıpkı Ashley gibi.

Çünkü o da onu seviyordu.

Bir yanı ilanını haykırmak, sonunda onunla aynı fikirde olduğu gerçeğini kutlamak istiyordu.

Bunun yerine, heyecandan biraz vahşi bir şekilde sıırttı ve onun göğsünü okşadı. "Gördün mü, o kadar da zor değilmiş, değil mi? Bunu on yıl önce kapımın önünde itiraf etmiş olsaydın hayatımızın ne kadar kolay olabileceğini bir düşünsene."

Ashley biletleri çantasına doldurup dikkatlice kaldırdı ve Dylan'ı afallattı.

"Açlıktan ölüyorum. Pikniğe ne dersin?" diye sordu ve plastik kaplara uzandı - şimdiye kadar sahip olduklarından daha süslü, bu yüzden Cameron'ın olmaları - soğutucu çanta sayesinde dokunulduğunda hala soğuk olan kraker ve peynirlerle doldurulmuşlardı.

Dylan biraz acı çekmeyi hak ediyordu.

Bileğini nazikçe tutarak onun önünü kesti. Ama onun tenine değen teni sıcaktı ve Ashley'in düşünebildiği tek şey, teninin onunkinin yanında dinlenebileceği başka yollardı.

Ve o andaki bakışlarında Ashley, onun içini gördüğünü biliyordu. Gözleri karardı ve Ashley boğazını temizleyerek ayağa kalktı. "Tamam, tamam, yardım etmeyeceğim. Ben gideceğim... orada olacağım," dedi.

"Bunu sen yapıyorsun," dedi Dylan ve yüzündeki sırtışı silmek istedi.

Ama bakması çok güzeldi ve bugün onun doğum günüydü. Ve ona aşıktı.

Cam ve River'a ulaşmadan önce kendini toparlamaya çalıştı ve onların yanındaki havuza daldı.

Sırtışları her şeyi biliyordu ve Ashley yanaklarının ısındığını *hissetti*.

River, "Sanırım üzerinden buhar çıkıyor," diye düşündü ve Ashley onun üzerine su sıçrattı.

"Hey!" diye yakındı ve Ashley omuz silkti.

"Alacağın bu."

"Hadi ama, bırak da bu anı yaşasın," dedi Cam.

"*Teşekkür ederim*- bekle." Gözlerini kısmıştı. "Ne biliyorsun?"

"*Artık* çok daha fazla," diye alay etti Cameron. "Dylan bize hiçbir şey anlatmıyordu ve bu-" Cam aralarında birkaç santim kalana kadar yüzerek yaklaştı. "*-beni* öldürüyordu," diye bitirdi.

"Hayatta kalacaksın," dedi ve onu suyun altına itmek için bir elini başının üstüne koydu.

İç çekerek gitti ve bu o kadar aptalcaydı ki gülmekten kendini alamadı, bir an önceki endişeleri çoktan gitmişti.

Bir yanı Dylan'ın o gece kalmasını bekliyordu. Hayalini kurduğu tüm o küçük fantezileri gerçekleştirmesini.

Ama bu aptalcaydı. Yapması gereken bir işi vardı, kelimenin tam anlamıyla. Bir omega film yıldızı olan Cam'i korumak tam zamanlı, yirmi dört saat süren bir işti. Müşterisini öylece bırakıp gece kalamazdı.

Ashley çantasını ve nemli havlusunu döşeme tahtasından aldı, cildi o gün aldığı güneşten dolayı çoktan çakıllaşmıştı.

Batmasına daha birkaç saat olan aynı güneş.

Ashley uzun zamandır hayal edebileceği *en iyi* günü geçirmiş olsa da, doğum gününü yine de yalnız geçirecekti.

Ama sorun değildi.

Öyle olmak zorundaydı, değil mi?

"Harika bir doğum günü için teşekkürler çocuklar," dedi inerken, Cam ve River'ın bakışlarıyla karşılaştığından emin olmak için arkasına yaslandı. "Ciddiyim."

Cam düpedüz uykulu görünüyordu ve ona öyle tatlı bakıyordu ki, Cam onu hemen yatırmak istedi. "Bugün seninle çok eğlendim, yürüyüş kısmı bile."

"Aynen öyle," dedi River ve göz kırptı.

Sonunda dikkati Dylan'a yöneldi; Dylan'ın gözleri karanlık, sevimli ve *bilgiliydi*.

O beni seviyor.

"Yarın sabah görüşürüz," dedi, sanki *o kadar uzun süre ayrı kalmayacağımızı* söyler gibi.

Ashley başıyla onayladı. "Sabah erkenden."

Arabanın kapısını gülümseyerek kapattı ve anahtarlarını çıkarıp evine doğru ilerlerken gülümsemesini yüzünden eksik etmedi. Ön kapının kilidini açıp kapıyı iterken anahtarlar şingirdadı.

İçeriden gelen sessizlik onu karşıladı ve araba motorunun uğultusu garaj yolunu doldurdu.

Uzaklaşmalarını izlemek için döndü ve arabanın hâlâ aynı yerde durduğunu gördü.

Onlara salladı ama hareket etmediler.

Tam bir şey unuttuğunu düşünerek adımlarını geri geri onlara doğru atacakken, Cameron yüzünde bir sırıtişla sunroof'tan çıktı.

"Bizimle akşam yemeği yemek ister misin?" diye seslendi. "Düşük anahtarlı olacak. Paket servis bile olur! Evime teslim ettiririz!"

Ashley'nin ilk içgüdüğü *evet* oldu.

Gitmeleri yanlış geldi. Üçü arabayla uzaklaşırken onun burada tek başına olması.

Özellikle de Dylan'ın onu sevdiğini bilerek. Onun da onu sevdiğini. Sonunda ihtiyacı olan tüm bilgiye sahipti. Artık onları ayakta tutan oydu.

Ah, kahretsin. Bu delilik miydi?

Ashley kesinlikle aklını mı kaçırıyordu?

"Bana beş dakika verir misin?" diye sordu, en azından nemli giysilerini çıkarması gerektiğini biliyordu.

"kadar kalabilirsin!" dedi. "Biz burada olacağız!"

"Beş dakika," diye seslendi ve evin içine dalmak için arkasını döndü.

Ayakları merdivenleri gümbürdeyerek çıktı ve etrafta koşuşturup yeni kıyafetler toplarken kendini yine sersemlemiş, heyecanlı ve on sekiz yaşında hissetti.

Fazla düşünmesi bir dakika sürdü ve koridorda durakladı.

Onu götürmek için bekliyorlarsa, geri getirmeye niyetleri var mıydı? Yoksa bu bir yatıya kalma durumu muydu? Cam'in evini kullanabilir miydi?

Duş mu? Yoksa burada mı duş almalı?

Ertesi gün onlarla spor salonunda buluşabilmek için muhtemelen arabayla gitmeliydi. Ama madem arabayı o kullanacaktı, neden h    garaj yolundaydılar?

Cam *gösterişsiz* demişti.

Ashley gösterişten uzak durabilirdi.

Duşa  dakikadan az sürmüş, lifle rekor sürede sabunlanmış ve günün kirinden arınmıştı. Olması gerektiği kadar iyi kurulanmadığı için taytını giymesi sinir bozucu bir zaman aldı.

Sırt çantasından anahtarlarını ve cüzdanını çıkardı, onları çanta sanılabilecek kadar küçük ama kıyafetlerle dolu çantasına doldurdu, telefonunun yanında olduğundan emin oldu ve  n kapıdan çıkmadan önce en sevdiği güvenilir su şişesini aldı.

SUV'a yaklaştığında, ona en yakın olan camlar açıldı ve üç gülümsemeyle karşılandı.

"Takip edeyim mi?" sordu anahtarlarını sallayarak.

O  gülümseme bir anlığına azaldı ve Ashley cevabını aldı.

Geceyi burada geçirmemi istiyorlar.

Geceyi geçirmek istiyorum.

"Sadece kendimi spor salonuna götürebilmek için," diye ekledi, suları test ederek.

Ertesi sabaha kadar dönmek zorunda kalmayacağı spor salonuna.

"Sadece beni takip et," dedi

Dylan. Ashley de onu takip etti.

21. SLEEPOVER

ASHLEY

Cameron'ın geçici dairesi... güzeldi.

Son derece güzel.

Ashley zengin müşterilere, sporculara ve pop yıldızlarına alışkındı. Spor salonunda bunların hepsi bir kenara bırakılmıştı. Ama Cameron'ın evinin endüstriyel minimalizmini gördüğünde bundan kaçınması imkânsızdı.

"Zor, biliyorum," diye mırıldandı Dylan her odaya bakmaya devam etmeden önce kulağının dibinde.

Oh. Bir yürüyüş yapıyor.

Dylan şu anda bile işini yapıyordu. Ve birden Ashley işini ciddiye aldığı için onu daha çok takdir etmeye başladı.

Sıcak.

"Alıştığımdan biraz daha... çıplak," diye itiraf etti Cameron ve onu öne doğru itti. "Ama sadece çekimler için burada olduğum sürece kiraliyorum."

Kanepe ve ona uygun sandalye keskin hatlara ve sert köşelere sahipti ama televizyon büyüktü ve kanepenin diğer tarafına atılmış yumurta şeklinde dev bir puf görünümlü sandalye vardı. Tamamen gri, bej ve sert beyazdı.

Işıklar parlaktı ve o gün emdikleri onca sıcak güneş ışığından sonra düpedüz rahatsız ediciydi.

"Çok güzel," dedi usulca. Sesi muydu?

"Kanepe göründüğünden daha rahat, söz veriyorum," dedi Cam, dudaklarında yumuşak bir gülümsemeyle.

River içeri girdi, kapının yanında ayakkabılarını çıkardı -shley de onu izledi- ve... bekledi.

Dylan gözden geçirme çalışmasından dönerken, "Temiz," dedi.

Cam ve River sanki bunu bekliyorlarmış gibi duş almak için dağıldılar ve Dylan da Ashley'i evinde gibi davranmaya teşvik ettikten sonra onları takip etti.

Demek burada kalıyordu, diye düşündü, zengin çeliğe bakarak.

Ashley'nin evi modası geçmiş mobilyalar ve Dylan'la birlikte küçükken lekelenmesine yardım ettikleri halıyı kaplayan rahat kilimlerle doluydu.

Ayaklarının altındaki karo zemin çoraplarına rağmen soğuktu ve kollarını ürpertiyordu.

Burnunu sokma dürtüsüne direndi. Zar zor.

Mutfak ve bar solundaydı, mermer tezgahlı beyaz dolaplar ve daha fazla parlak aydınlatma.

Soğuk ve kişiliksiz hissettiriyordu ve bir omega'nın evinin nasıl görüneceğini hayal ettiği gibi değildi. Cameron'a yanlış geliyordu ve bundan kurtulamıyordu.

Puf son derece rahattı ve Ashley içine gömüldü. Bu onu kanepeden ve diğerlerinden ayırıyordu. Onlardan ve yaşadıkları bu hayattan biraz olsun uzaklaşmasını sağladı.

Yalnız kalan Ashley derin bir nefes çekti ve Cameron'ın hafif kokusuyla karşılaştı. Garipti. Bir aydan fazladır burada yaşıyordu. Neden merkez odada onun kokusu yoktu?

Neden onun kokusunu çalışıyorsun ki?

Ashley oflayıp pufladı ve akşam yemeği için ne istediğine karar vermek amacıyla telefonunu çıkardı.

Bir gece önce lüks bir restoranda güzel bir makarna yemişti, bu yüzden belki de hepsine yağlı fast food'larla acı çektirecekti.

Hayır. Cameron'ı sepet ve kareli kağıtla görmek istiyordu, paket servis kutularıyla değil, bu yüzden kaydırmaya devam etti.

Bunu başka bir güne saklayabilirler.

Başka bir gün mü?

Ashley, henüz yüzleşmeyi reddederek bu gerçeğin etrafından dolandı. River ilk dönen oldu ve bu konuda son derece kendini beğenmiş görünüyordu. Kullandığı sabunla tatlanmış kendi kokusunu yanında taşıyordu.

Kanepeye çöktü ve kaşlarını kaldırdı. "Akşam yemeği mi seçiyorsun?"
"Bensiz olmaz!" Cam çoraplarının üzerinde kayarak odaya girdi.

Dylan döndüğünde akşam yemeği sipariş ettiler. Yengeç rangoons Ashley'in adını çağırıyordu ve Cam üzgün bir şekilde bakarken o utanmadan tadını çıkardı.

River'a dönerek, "Çekimler bitene kadar bekleyemem," diye düşündü. "*Ekstra* ekstra peynirli ve akla gelebilecek her türlü malzemenin olduğu ekstra büyük bir peynirli pizza beni bekliyor. Ve bir milkshake."

Ağzı pilav ve portakallı tavukla dolu olan River kıkırdadı. Yumuşak bir gülümsemeyle "Oldu bil," diye mırıldandı.

Paket servis kapları sehpanın üzerindeydi ve Ashley yemeğini bitirdiğinde pufun içine gömüldü.

"Bir şey daha var," dedi Dylan ellerinin tozunu alırken. Dylan yerdeki koltuğundan kalktı ve mutfığa doğru ilerlerken Dylan buzdolabının açılma sesini duydu. Sonra plastik *tıkırtısı* ve... tanıdık bir çakmak sesi.

Ashley başını yana eğerek memnun görünen Cam ve River'a baktı.

Sonunda Dylan tekrar köşeyi döndü ve... ağzı açık kaldı.

Dylan onlara doğru yürürken ayağa kalktı, elinde küçük bir cheesecake ve yanan tek bir mum vardı. Alev tehlikeli bir şekilde titriyordu ve yavaşlamak zorunda kaldı.

"Mutlu yıllar," dedi bakışlarını yakalayarak. Yüzü yumuşak sarı bir ışıkla aydınlanmıştı ve kadının kalbi sıkışmıştı.

Bu lanet alfa.

"Mutlu yıllar sana," diye şarkı söylemeye başladı Cam ve River ile Dylan da ona katıldı.

Şimdiye kadar katlanmak zorunda kaldığı en iyi doğum günü .

Sesleri kesilince boğazı düğümlendi ve bir nefes almadan önce boğazını temizledi.

"Bir dilek tutmayı unutmayın!" Cam söyledi.

Sonsuza dek mutlu olmak istiyorum, diye diledi ve mumu söndürmek için gözlerini açtı. Bir sürü, beyaz çit. Hepsini istiyordu. Bir nefesle söndü ve dudakları havadaki duman gibi kıvrıldı.

"Ne aromalı bu?" Ashley sordu.

Dylan göz kırparak, "Tuhaf bir şeyleri yoktu, ben de girdap aldım, her iki dünyanın da en iyisi," dedi.

Bir göz kırpma!

Tanrım. Onun bitmişti.

On yıl boyunca tuttuğu kin, küçük bir nezaketle, küçük bir iletişimle buhar olup . Kenzie ve Jordan ona konuda zor zamanlar yaşatabilirdi, o sevgi dolu en iyi arkadaş tarzıyla, ama Ashley... memnun hissediyordu. Dylan'ın tekrar içeri girmesine izin vermek doğru gelmişti. Burada, üçüyle birlikte olmak.

"Tuhaf ne demek?" River sordu.

"Bilmiyorum. Çikolata ve vanilya dışında bir şey. Eskiden sevdiğin şu yeşil şey neydi?" Dylan küçük tabaklar almak için mutfağa giderken omzunun üzerinden bir el sallayarak sordu.

"Matcha mı?" diye tahmin etti, Dylan'ın bu kadar küçük bir ayrıntıyı hatırlamasına kesinlikle şaşırmıştı.

"İşte bu," diye . "Matcha ve kiraz."

Cam ve River bir gülümsemeyi paylaştılar ve River bakışlarını kıstı. *Neden bu kadar mutlusun?* diye sormak istedi.

Midesi ve göğsü çok fazla duygunun girdabındaydı. Kafa karışıklığı, hiç azalmayan bir aşkın heyecanı ile dans ediyordu ve ona teslim olmak istiyordu.

Adam tabak, bıçak ve çatallarla geri döndüğünde, bunun beyhude bir oyun olduğunu fark etti.

Bu alfayı çoktan affetmişti.

Onun için çok çabuk pes etmişti. Bunca yıl sonra bile böyle olacağını biliyordu.

Bu alfaya karşı zayıftı ve on yıllık acısı bile onunla geçirdiği son birkaç haftayla başa çıkamazdı.

Spor salonunda küçük kitaplarını okuyor, annesinin resimlerine bakıyor, son dakika yürüyüşü için bir piknik planlıyor ve o *hediye* ve şimdi... bu.

Önce ona bir dilim kesti; ganaj dilinde ağır ve lezzetliydi, cheesecake nemli, süngerimsi ve yumuşaktı.

"Oh, bu gerçekten çok güzel," diye neredeyse inliyordu. İyi bir günde içtiği kahve dışında tatlıya pek düşkün değildi ve bu da *ekstra tatlıydı*.

"Tamam, iyi, küçük bir parça yiyeceğim. Beslenme uzmanım beni dava edebilir," dedi Cam ve ellerini Dylan'a doğru uzattı.

Alfa'nın dudakları kırırdadı ama Cam için küçük bir dilim kesip uzattı.

"Aman Tanrım," diye sızlandı Cam ve Ashley buna cevap verme arzusuyla sertleşti. "Bu çok iyi."

"İyi seçim yapmışım," diye Dylan.

"Peki hikayeyi ne zaman alacağız?" River sordu. "Siz ikiniz birlikte büyüdünüz, değil mi?"

Ashley önündeki çatalla tereddüt etti ve Dylan'ın bakışlarıyla karşılaştığında çatallı dudaklarının arasına kaydırıldı.

Onlara söyleyecek miyiz? diye sorar gibiydi.

Gerçekten umurumda *değil*, onlar *senin günahların*, demek istedi.

"Birlikte büyüdük, evet. Dylan ve ben aynı okullara gittik ve birbirimizden çok uzakta yaşamadık," . Gerisini Dylan'a bıraktı.

"Aman Tanrım, bu çok tatlı," dedi Cam. "Aynı anda mı sunum yaptınız?"

Ashley'in kalbi bu hassas konu karşısında göğsüne çarpıyor ve Dylan'ın cevabını bekliyordu. "Uhhh, hayır," dedi Dylan, yanakları kızarak. "Ashley'den önce takdim edildim ve üniversitede ona bakmak için kız kardeşimle - bir omega ile ayrıldım. Ya da en azından kendime böyle yaptığımı söyledim," dedi gözlerini kaldırarak. Bakışları oyalandı ve ona baktığında gözleri yumuşadı.

Göğsünü acıttı.

"Genç, korkak bir aptaldım. Sonra her şey yüzüme patladı ve Wes beni buldu. O zamandan beri oradayım."

"Ve Őimdi buradasın," diye dűŐűndű Ashley. Onları ayıran onca zamana, mesafeye ve inatçılıĒa raĒmen Dylan kendini *burada bulmuŐtu*.

Yine ulaŐılabilecek bir yerde.

"Yani... film gecesi mi?" Cam gerginliĒi bir bıçak kolaylıĒıyla keserek sordu.

BakıŐlarındaki kilit kırıldı ve Ashley boĒazını temizledi. "Duruma gűre deĒiŐir. Seninkilerden birini izleyebilecek miyiz?"

"Kesinlikle hayır," dedi Cam ve sonra durakladı. "Ama *sen* DoĒum gűnű kızı, sanırım ne istersen onu sečebilirsin."

Ashley sırtıttı. Cam'inkilerden birini sečmeyecekti çűnkű hepsinin iyi vakit geçirmesini istiyordu. "Bir komediye ne dersin?"

Pastalarını bitirdiler ve Dylan onlara katılmadan űnce iyi bir alfa gibi bulaŐıkları yıkadı. Cam ve River birlikte kıvrılıp yatarken Dylan sırtını kanepeye yasladı ve Ashley de fasulye torbasına uzandı.

Duygusal ifŐaatlar, kahkahalar, gűneŐ ıŐıĒı ve cheesecake ile dolu uzun bir gűn olmuŐtu.

Yarı yolda uyuyakaldıĒı için kimse onu suçlayamazdı.

22. ÇİFTE CESARET

ASHLEY

Ashley hafifçe itilip kakılınca uyandı ve kendini... taşınırken mi buldu?

"Hey," diye fısıldadı Dylan. "Uyuyakalmışsın. Seni misafir odasına götürüyordum."

Dizlerinin ve omuzlarının altındaki kollarının desteği güçlüydü ve onun kokusuyla çevriliydi ve en son bu kadar güvende ve şefkatli hissettiğinde çocuktü.

Ashley başını salladı ve gözlerindeki uykuyu kırıştırdı. "Senin odan."

Ayakları durduğunda bakışları ona doğru kaydı. "Evet?"

Gerçekten mi? Emin misin?"

Ashley tekrar başını salladı.

Kendi evinin önündeki basamakta, onları onsuz giderken hayal etmek yanlış gelmişti.

Belki de küçük bir parçası Dylan'la bir öpücük daha paylaştıktan sonra onun tekrar kaçacağından korkuyordu.

Şu anda, onu bu kadar nazikçe taşırken, onu sevdiğini - gençliklerinden beri sevdiğini- bilirken, yapmayacağını biliyordu.

Artık pişman olmadığını bildiği için Ashley ona daha sıkı sarılmak istiyordu.

Dylan döndü, yönünü değiştirdi ve onu sadece penceredeki ayın ışığıyla aydınlanan odaya götürdü. Karanlıktı ama onu yatırdığı yatak yumuşaktı.

Adamın kolları kadının altından kaymaya başladığında, Ashley adam geri çekilmeden önce adamın yakasını kavradı.

Ashley onu kendine doğru çekmeden önce ikisi de durakladı, gözleri bir an için "*bu oluyor mu?*" *sorusuyla* buluştu.

Dudakları tekrar buluştu ama bu önceki seferlerden daha farklı bir histi.

Belki de bu bir hata olacaktı. Belki de bu çok hızlıydı.

Ya da belki de ilk kez ikisi de sonuçlarının onları korkutmasına izin vermeden istediklerini yapıyorlardı ve bunda da çok özel bir şey vardı.

Sağ eli şilteden kayarak kızın yüzünü kavradı, dudakları ayrılıp ortada buluştuklarında başparmağı dikkat dağıtacak kadar yavaş bir ritimle kızın yanağını yavaşça okşadı.

"Seni özledim," dedi bir an sonra, öpücüğün içinde mırıldanarak, sonra durakladı, arkasına yaslanıp ona baktı.

Gözleri karanlığa alıştığında, onun ifadesindeki gerçeği okudu.

"Ben de seni özledim," dedi ve gerisini de söylememek için kendini zor tuttu. Son iki gün düpedüz büyüü bir şeydi. Sanki hiç zaman geçmemiş gibiydi, çünkü birlikte olmak çok güzeldi.

Hem kendi göğsünde hissetmek hem de bir başkasının ayaklarına kapanmak çok zordu.

Bu yüzden içinde tuttu ve adamın gözlerinde azıcık da olsa bunu görmesini umdu.

"Bu sefer kaçmayacağım," dedi, sesi alçak ve derindi ve burada, karanlıkta başka bir katman daha vardı, karnında sıcaklığın çırpınmasına neden olan bir katman.

"Güzel."

Ashley onu tekrar yanına çekti, ona katılırken yatağın eğildiğini hissetti, dizleri kalçalarını çerçeveledi, kokusu onu çevreledi.

Parmaklarını adamın saçlarından geçirdi, kavradı ve karıştırdı çünkü yapabiliyordu, çünkü hep yapmak istemişti.

On sekiz yaşında ve beceriksizken tüm bu duyguların ne anlama geldiğini tam olarak bilmese bile, şimdi biliyordu.

İçindeki sıcaklığın ne anlama geldiğini ve buna kimin sebep olduğunu biliyordu ve *daha fazlasını* istiyordu.

Hava almak için ayrıldılar ve Ashley ellerini boynundan aşağı, omuzlarının üzerinden ve o güçlü kollarından aşağı sürükledi. Gömleğinin altına dalmadan önce yanlarına doğru kaydırđı, dokunulduğunda sıcak olan çıplak teni aradı.

Karnı ellerinin altında dümdüzdü ve parmaklarını birbirinden ayırdı, aynı anda onun her yerini istiyordu. Onun her parçasını keşfetmek istiyordu.

"Çok şey istiyorum," diye itiraf etti, birlikte nefes alırken sesi kısılmıştı.

"Her neyse, sende var," diye söz verdi ve eğilerek gömleğini ensesinden tek yumruğuyla kavrayıp başının üzerine çekti.

Ashley yutkundu.

O basit bir yaratıktı, tamam mı? Aşık olduğu adamı üstsüz gördü ve biraz goo-goo yaptı, tamam mı?

Loş ışıkta onu başından dizine kadar izledi ve bir elini şelelede fark ettiğı, yan tarafındaki yırtık bir yara izinin üzerinde gezdirdi.

"Bundan hoşlanmadım," diye mırıldandı. "Bu nereden geldi?"

Dylan'ın eli onunkini kapadı ve avucunu parlak, iyileşmiş deriye doğru tuttu. "Ben işimi yapıyordum," dedi. "Diğer adam bundan pek hoşlanmadı."

Kaşları çatıldı. "Ne oldu?" "Başka bir zaman," dedi

Dylan. "Bu harika bir yastık sohbeti değil."

"Öldü mü?" diye sordu. Yoksa , Dylan'a hâlâ zarar verebileceğı bir yerde miydi?

"Evet. Öyle."

Ashley'in içindeki bir şey bu haberle rahatladı. Onun için bir tehlike yoktu, ne burada, ne şimdi, ne de umarım hiçbir zaman.

"Sana bilmek istediğın her şeyi anlatacağım."

Kendisinin herhangi bir parçasını onunla paylaşmaya istekli olması o kadar sevecen, o kadar rahatlatıcıydı ki, kadın doğrulup tekrar onun dudaklarını aradı. Adam

Onunla buluştu ve dudakları ayrılıp birleşti.

Dylan onun yanaklarını okşadı, sonra dokunuşları dolaşmaya başladı, onun şeklini aldı, rahat gömleğinin bariyerinin üzerinden onu öğrendi, sonra sabırsızlandı ve etek ucunu çekmek için öpücüğü kesti.

Dylan yardım etti ve kadın kollarını kaldırarak Dylan'ın başının üzerinden geçirmesini sağladı, böylece Dylan'ın giydiği sade spor sütyeni ortaya çıktı.

Ashley, Dylan sormadan önce onu da çıkardı.

En azından gençler gibi garip kısımları atlamışlardı, diye düşündü. İkisi de içten içe paniklerken aval aval bakma ya da garip bir duraksama olmadı.

Bir elini ensesine koyarak onu kendine doğru çekerken tamamen içgüdüsel, tene karşı teni arıyordu.

Onu bulduğunda titredi, boncuklu meme uçları adamın göğsüne sürtündü.

Bağırsaklarında sıcaklık birikti, talep ediyordu ve tam oturmak, Dylan'ı yatağa itmek ve bencilliğini yatıştırmak için üzerine tırmanmak üzereydi ki Dylan onu tekrar yatırdı.

Başı yastıklara çarptı ve Dylan avuçlarını yatağın iki yanına bastırarak dudaklarına iffetli bir öpücük kondurdu.

"Her santimini öğrenmek istiyorum. Çok mu hızlı gidiyorum?" diye sordu.

Ashley başını salladı, parmakları adamın omuzlarında seğiriyordu. "Yeterince hızlı değil."

Dylan sırttı ve söz konusu kız olduğunda yüzünde beliren o kendini beğenmişlik biraz yıkıcıydı.

Aynı sayfadaydılar, kayıp zamanı telafi etmek için aynı kitaptan okuyorlardı.

Dylan aşağıya kaydı, dudaklarını sürükledi, omzuna, köprücük kemiğine öpücükler kondurdu, güneye dalmadan önce ince deriyi ısırdı. Sıcak nefesinin alaycılığı, Dylan'ın boyun eğip meme ucunu ağzına almadan önce kızın ona doğru eğilmesine neden oldu.

Ashley içini çekti, bir elini saçlarının arasından cesaret verici bir şekilde tararken, ona dudak büktü, dilini oynattı, dudaklarını çekti.

Bir elini kızın yan tarafına kaydırarak diğerini kavradı, göğüs ucu avucuna değdi.

Adam tepeye üflemek için geri çekildiğinde soğuk havanın teniyle oluşturduğu kontrasttan ürperdi.

"Kes şunu," diye tısladı gülerek.

Ağzını tekrar indirmeden önce basitçe "Hayır," diye cevap verdi.

Ashley başının yastıklara düşmesine izin verdi ve dudaklarındaki sinsî gülümsemeye savaştı, savaşı saniyeler içinde kaybetti.

Dokunuşu diğer göğsüne kaydı, meme ucunu iki parmağının arasına aldı ve hafifçe yuvarladı. Bir sıcaklık çizgisi omurgasından aşağı doğru yaladı ve kadın hiçbir şeyin etrafında kenetlenmedi.

Bacaklarını açarak Dylan'ın rahatça aralarına girmesine izin verdi ve Dylan'ın şişkinliğini karşısında hissederken ikisi de aynı anda yumuşak bir şekilde mırıldandı.

Ashley kalçalarını onun içine doğru salladı ve o da onun içine yuvarlandı. Onu gerçekten uyarmak için yeterli olmasa da, sadece gelecek olanın taklidi onu titretti, amcık uyarılmayla doldu.

Dylan diğer göğsüne geçti ve kadın nefes nefese kaldı, serin hava Dylan'ın geride bıraktığı göğsü serinletirken her zamanki gibi sessiz kalmaya çalıştı.

Boştaki eliyle diğerini çekiştirmek yerine, o elini aralarında kaydırıyor, bir avucunu kadının yan tarafına koyuyor ve dokunuşunun altında çırpınan karnının üzerinde kaydırıyordu.

Başparmağı bel kemerinin altındaki teni okşadı ve Ashley kalçalarını ona doğru kıvırdı, bir ipucu.

Göğüs ucunu bir *patlamayla* serbest bıraktı, çekiş amcığına doğrudan bir hat oluşturdu ve kadın ses çıkarmamak için dudağını ısırıldı.

İki parmağını tozluklarının her iki tarafına taktı ve çekti. Ashley omuzlarını bıraktı ve kalçalarını kaldırmak için avuçlarına bastırdı ve onları uzun bacaklarından kolayca aşağı sürükledi. Yere bir yığın halinde indiler ve onun hevesine yumuşak bir şekilde kıkırdadı.

En azından Dylan ona bakarken ağzı açık kalana kadar.

Ashley onun bakışları altında güçlü hissetti, onu böyle suskun bıraktı. Cesurca sağ dizini salladı ve kendini ona gösterdi.

daha önce hiç duymadığı bir hırıltı, alçak ve derin bir sesle gürledi, sonra tekrar üzerine süründü. Hiç bu kadar farkında olmamıştı.

Dylan'ın artık aşık olduğu çocuk değil, bir erkek olduğu gerçeğini. Bir alfa.

Adam bacaklarının arasına girip nefesini üzerinde hissedebileceği kadar alçalırken kendini yatağa bıraktı.

Avuç içleri onu daha geniş yayarken iç uyluklarına karşı sıcaktı ve Ashley kıvrımları arasında serin havanın oynadığını hissetti.

"Dylan," diye fısıldadı, çünkü ya bu olacaktı ya da edecekti.

"Biliyorum, biliyorum, gidiyorum," diye mırıldandı ve uyluğunun iç kısmına sokularak kokusuyla onu işaretledi.

Cam ve River'ın sadece kokularından ne yaptıklarını anlayabilecekleri fikri... iç gıcıklayıcıydı.

Adam onu ısırdı ve kadın sarsıldı, gergin ve beklenti içindeydi ve adamın-

"Oh!" diye nefes nefese kaldı, neredeyse gıcırdıyordu, adam onu yalayıp yutarken.

Ağzını kapattı, büyük dairedeki hareketleri dinlemek istercesine gerildi ama Dylan duraksamadı. Karanlıkta takılan bir genç kız gibi kendini bastırdı ve bu yan yana gelişe gülmemeye çalıştı.

İki parmağıyla onu ayırdı ve diliyle onun tadını aldıktan sonra dudaklarını klitorisinin etrafına sardı. Bu his, kalçalarının yataktan kalkıp onu kovalaması için yeterliydi ama adam güçlü bir eliyle kalça kemiğine bastırarak onu sabitledi.

Tanrım, Ashley'in iğnelenmeye karşı *bir* zaafı vardı ve bunu bilmesine imkân yoktu, ama bir şekilde onun tüm kutularını işaretliyordu.

Onun altında eridi, bir elini siyah saçlarına sokmak için aşığı uzandı, ama sadece tutunmak için, çünkü fazla yönlendirmeye ihtiyacı yoktu.

Emme azaldı, ama sadece dilini şişmiş tomurcuğunun üzerinde fiske edebilmek için ve Ashley olabildiğince sessizce "lanet, evet, evet" diye tısladı.

Ashley'nin kalçalarının ona karşı kalkmaya çalışmasına ve daha fazlası için eğilmesine rağmen sabit, eşit bir ritim tuttu.

İçinde şişti, karnında bir balon oldu ve adamın her dil darbesi ya da parmaklarını kalçasına bastırması, onu yerinde tuttu

onun için, onu daha da yakınlaştırdı.

Duraklamayı reddetmesi, erteleme yapmaması... Ashley'nin, onu uçurumun kenarına sürüklemesine ve uyarıda bulunmadan hemen aşağı atmasına izin vermekten başka çaresi yoktu.

Ashley ağzını kapattı, dudağını ısırды ve inlemek istedi, ama avucuna karşı düzensiz bir şekilde nefes alırken yuttu, baskı daha iyi, daha sıcak bir şeye yol açarken kalçaları onun tutuşuna karşı sallanıyordu.

Dylan ağzını kızın üzerinde tutmaya devam etti ama parmakları daha aşağı indi ve kıza sıkması için bir şey verdi. İlk parmağı kolaylıkla içeri kaydı, kızın uyarılmışlığı kaygandı.

"Tanrım," diye mırıldandı sonunda alfa kilidinin hissedince. "Çok sıkı."

Ashley kolunu bırakarak ağzını serbest bıraktı. "Kilit yüzünden. Beni düğümleyemezsin," dedi.

Bir alfa kilidi, tıpkı bir omega'nın tatlı noktası gibi, biyolojik bir üreme mekanizmasıydı. Orgazm anında ve zevk azalana kadar serbest kalmayı reddeden bir kas. Bir alfa düğümü ile eşleştirildiğinde acı verici olabilir ve Ashley buna hazır değildi... bu gece.

Dylan alnını onun kalçasına bastırdı ve başını salladı. "Siktir, tamam."

Ama parmağı daha derine bastırmaya devam etti, içeriden g noktasına doğru itti ve titredi, zevk onu yüksek gergin tuttu. Sonra bir tane daha ekledi ve Ashley nefes nefese kaldı, parmaklarıyla kendini becermek için meşgul ellerinden yararlandı.

Çaresizlikte sarhoş edici bir şey vardı, vücudu istediğini elde edene kadar bırakmayı reddediyordu.

Ama şu anda sadece Dylan'ı istiyordu, sade ve basit.

Ashley'nin kalçaları kendi istekleriyle hareket etti, her baskı, bir başkasının başlayıp başlamadığından veya aynı şeyin devam edip etmediğinden emin olamayana kadar orgazm anını uzattı.

Birkaç dakika sonra yatağa çöktüğünde, kilidi gevşemişti, Ashley ter içindeydi ve bacakları jöle gibi hissediyordu.

Yapabildiğinde üçüncü bir parmak ekledi ve Ashley alçak sesle sızlandı, hala sessizdi ve saçlarını çok nazıkçe çekmedi.

"Keşfetmeyi bırak. Seni içimde istiyorum," diye fısıldadı.

Dylan kabul etti ve parmaklarını serbest bırakarak kadının tadını yalamaya başladı.

Kız yorum yapamadan, adam yataktan kaydı ve ardından oda fermuarın sesiyle, giysilerin çıkarılırken çıkardığı tıslamayla doldu.

Adam tekrar yatağa tırmandığında ürperdi, tenden tene temas dışında hiçbir şey yoktu. Kalçaları onunkilere değiyordu.

Tüm bu çıplak ten sanki bir hatırlatıcıymış gibi durakladı. "Prezervatife ihtiyacım var mı?"

Ashley başını salladı. "Doğum kontrol hapı kullanıyorum ve son testimden beri..."

"Ben de," dedi. "Ben de temize çıktım, yani."

Birlikte erimeden önce kıkırdadılar ve adam dudaklarını yakalamak için eğildiğinde kadın onun altında titredi.

Parfümleri birbirine karıştı, havayı doldurdu, onun baharatlı zencefil ve turuncgilleri ile onun taze kesilmiş çimenleri, anılarından kopup gelmişti. Şimdi, yetişkinlikte, tenleri daha yakınken daha güçlüydü.

Onu bir daha görebileceğini, bırakın ona bu kadar yakın olmayı, nefesini yanağında, kalp atışlarını göğsünde hissedebileceğini bile hiç düşünmemişti.

Ashley de onu öptü ve dilindeki duyguları tatmasına izin vermeye çalıştı. İncinmişliği ve affediciliği, bu aptal alfaya olan *bağlılığı* ve itiraf etmekten korktuğu tüm aşkı.

Öpüşme sona erdiğinde, nefesleri ağırlaşırken, Ashley onun gözlerini aradı, o da aynısını ona yaptı.

"Bu sefer de ," diye , "peşinden gelirim."

Ne olmasını istiyorsa oydu, bir söz, bir tehdit ya da bir yemin.

"Kaçmayacağım," diye mırıldandı. "Kaçmayacağım. Senden değil. Bir daha asla."

Ashley onun bakışlarında, o anda, loş ışığın altında ve aralarında çok az mesafe varken, bunu kastettiğini gördü.

Kalbi boğazına kadar tırmandı ve "Kanıtla" diye bağırdı.

Dylan'ın dudakları aralandı, sonra kapandı ve Dylan'ın dudaklarını ıslatmasını izledi. "Bağlanmak mı?"

Ashley başını salladı.

İkisinin arasında, adamın uzunluğunun karnına sıkıştığı yerde, adamın seğirdiğini hissetti.

"Yapmayacağımı mı sanıyorsun?" diye sordu.

Ashley başını salladı, bacaklarını genişletti, böylece aralarına düştü ve onun sıcaklığını ona karşı hissettiğinde yutkundu. "Yapacağımı biliyorum."

Aralarına uzanıp onu avucunun içine aldı ve okşadı, gözlerini zorla açmadan önce kapanışını izledi.

"Sanırım beni seviyorsun," dedi usulca, son on yıla farklı bir açıdan bakarak. "Bence her zaman sevdin ve bu seni korkuttu çünkü çok gençtik." Ashley onu sıkıca kavradı ve kalçaları kayarak onun dokunuşuna sürtündü. "Artık o kadar genç değiliz."

Dylan başını salladı ve kızın yüzünün yan tarafını kavrayarak onu kendisine doğru eğdi. Ayın ışığı yüzlerini loş mavi bir çizgiyle kesiyordu.

Ashley onu çekirdeğine götürdü ve ona karşı dürttüğünü hissettiğinde bir nefes emdi.

"Seni seviyorum," dedi ve içeri doğru bastırdı.

Ashley bu sözleri duyduğu kadar hissetti de, kalbi sıkıştı, çünkü cesurca oynamayı sevdiği kadar korkuyordu da.

Tekrar korkuyordu, çünkü bu sefer hayatta kalıp kalamayacağını bilmiyordu.

"Ben de seni seviyorum," dedi. "Belki de on yıl önce bizim için doğru zaman değildi."

"Ama şimdi öyle," diye nefes aldı ve onun içine yerleşirken kalçaları buluştu.

Ashley başını salladı, eli saçlarında sıkılaşıp alt kesimini tirmalarken gözlerini açmadan önce çırpınarak kapattı.

"Şimdi," diye kabul etti ve adam başını kadının boğazına doğru indirdi, biraz sağa, omzuna doğru kaymadan önce içine çekti.

Kendi tenini onun önüne koydu ve dudaklarını ona bastırdı.
"Aynı zamanda," dedi aniden ve kadın ağzını adamın tenine durakladı.
Ashley başını salladı. Kalbi hızla çarpıyordu ve onu sıkıca kavradı,
ellerini sırtına koyarak ona sarıldı.
Onu bir daha asla bırakmayacaktı.
Bundan emin olacaktı.
Birlikte dudaklarını ayırıp içlerine çektiler ve kadın adamın dişlerini
omzunda hissederken aynı anda adamın dişlerini de ısırıldı.
Acıdı. Kör dişler deriyi ısıırıyordu.
Coşkuluydu. Sevgi, acı, zaman ve mesafeyle oluşan bir bağ gerçek ve
kalıcı hale gelmişti.
Duyguları ona akın etti. Sevgi. Hayranlık. İnançsızlık. Uyarılma.
Daha karanlık, daha lezzetli bir şey.
Takıntı.
Ve Ashley, onun da kendisinden aynı şeyleri hissedip hissetmediğini
merak etti.
Bağ, etraflarında ve içlerinde kıvrıldı, bir mengene gibi koptu ve
içlerine battı.
Ashley dişlerini onun derisinden çekti, sonra yarasını yaladı ve metalik
sözün tadına baktı.
Dylan sonunda kıpırdandı, kalçalarını geri çekti ve kadının ısırığıyla
ilgilenirken onu itmeye başladı.
Ashley'nin iniltisi teninde boğuklaştı ve yeni işaretinin etrafına
öpücükler serpiştirdi, boynu gerginlikten acıyana kadar ona baktı.
Mühürlendiğinden emin olduğunda, başını yastıklara çarpmasına izin
verdi.
Dylan ona karşı mırıldandı, boğazına sokuldu, kalçaları çözülüp tekrar
tekrar içine girerken kolları onu sardı.
Tenlerinin tokat sesi odayı dolduruyordu ve gecenin en gürültülü şeyi
buyken Ashley neden sessiz olmak konusunda endişeleniyordu?
Geceyi ne yaparak geçirdikleri, ertesi gün her ikisi de birbirleri gibi
kokulu ve kalıcı olarak bağlı göründüklerinde çok daha açık olacaktı.
Gümrüklü.

Dylan'la birlikte.

Ashley sırtarak Dylan'ın sırtını ve yanlarını okşadı ve onu becerirken onu teşvik etti.

Her itiş onu yatakta kaydırđı ve yardım edemedi ama kıkırdadı, bağından mutlu ve delirmişti - arkadaşı.

Onun içinde, üstünde, etrafında, içinde hissettiğı baskı, mümkün olduğunu bilmediğı şekillerde sarhoş ediciydi.

İlk iki orgazmdan sonra bacakları hala titriyordu ve Ashley bir bacağını sırtına dolayarak ona doğru eğilmekten başka bir şey yapamadı.

Omzuna hafifçe vurdu ve içine girerken onu yakınında tuttu, nefesleri düzensiz ve tenine karşı sıcaktı.

"Dylan," diye soludu, adının heceleri bir hamleyle bölündü. Bunu hissetti, adamın dibinde şişen düğümü, ona doğru itişini.

Kadın gerildi ama adam ona daha sert bastırmak için hiçbir hamle yapmadı. Hızı aynı kaldı ama açısını ayarlayarak yer değıştirdi. Bir an durakladı, tenine, yeni izine en nazik öpücüklerini bıraktı.

Sonra kollarını onun etrafından çözdü ve başının iki yanına yerleştirdi.

Bakışları karanlıktı, dudakları kıvrılmıştı. "Şimdi mutlu musun?"

Ashley başını salladı ve ondan da aynı memnuniyet patlamasını hissetti. Artık birbirlerinden saklanmak diye bir şey yoktu. Bir insanın başka bir insanın önünde, aralarındaki bağdan daha çıplak olabileceğı bir şey yoktu.

"Ben de öyle," dedi usulca ve onu sanki milyonlarca kez öpüşmüşler gibi öptü, Ashley hâlâ bir eliyle sayabilirmiş gibi değıl.

Dylan tekrar hareket etmeye başladı ve yeni kaldıracıyla kalçalarını kadının içine doğru sürdü, alçak ve derin bir şekilde gıcırdattı, böylece düğümü her itişte klitorisine süründü.

Tırnakları adamın kürek kemiklerini ısırırken, kendini boğmak için alt dudağını dişlerinin arasına aldı.

Bağın yüksekliğinde yüzüyordu ve onun içindeki her dalgalanma onu daha da yükseğe çıkardı.

Bu ısı ve basınçtı ve hissedebildiği tek şey Dylan olana kadar şişip içinden geçerken bedensel hale gelen bir sözdü.

Onun içine doğru sallandı, eğer içine alamazsa düğümünü kendisine doğru kovaladı. Zevk içinde alevlendi, alçaldı, sıcaklık genişledi, *dışarı çıkması* gerekiyormuş gibi bastırdı.

"Dylan," diye uyardı, sanki onu buraya bağlayan tek şey Dylan'mış gibi ona tutunarak.

"Evet," diye nefes aldı, ritmi geri dönmeden önce kalçaları bir anlığına kekeledi. "Hadi, benimle gel."

Sanki *istediği onun* izniymiş gibi -onun rüyalarında- ihtiyacı olan tek şey buydu. İçine girdi, sanki *biliyormuş* gibi kalçalarını yere vurdu, düğümünü tam da onu harekete geçirecek şekilde ona sürttü.

O geldi ve her şey olması gerektiği gibiydi.

23. OYUN

DYLAN

Dylan koyu renk saçlarla dolu bir yüzle kendine geldi, Ashley'nin kokusu paletinde parlıyordu, dilinde bakırın yankıları vardı.

Ona daha sıkı sarıldı, içinde yıllar sonra ilk kez huzur doldu.

Sonra yankıyı tanıdı, omzundaki donuk, zar zor hissedilen ağrıyı hissetti ve gözleri açıldı.

Yüzü Ashley'in boynunun arkasına gömülmüştü, onu kaşıklarken saçları yanaklarındaki gölgeye yapışıyor ve ağzına giriyordu.

Bir kez içine çekti ve onun kokusunu bir ciğer dolusu içine çekti ve onun küçük bir parçasını her zaman yanında taşıyacağını fark ettiğinde göğsünde bir şey gevşedi.

Onu sıkıca kavradı ve tam geri çekilmek üzereyken yakındaki bir telefondan tekrarlayan bir zil sesi duyuldu.

Ashley homurdandı, seğirdi ve dondu kaldı.

"Günaydın," dedi, sesi uykudan dolayı hâlâ pürüzlüydü.

Ashley omzunun üzerinden baktı, gözleri kamaşmıştı ve ona göz kırptı. "Merhaba," diye mırıldandı.

Bir sırtış yanaklarını yardı ve omzundaki ısırik izine bir öpücük kondurarak onun kendisine karşı titrediğini hissetti.

Telefon çalmaya devam etti ve Ashley sonunda ondan uzaklaşarak komodinin üzerindeki telefonuna uzandı. Kadın

ve sonra oturdu.

"Kahretsin, bugün spor salonuna gitmemiz gerekiyor," dedi.

Dylan gerindi ve omzundaki ağrıya değer vererek onunla birlikte inledi.
"Öyle mi?"

Ashley'in bakışları kapıya takılmıştı ve elini kemiriyordu.
dudak.

"Ne oldu?" diye sordu, midesinde bir çukur açılmıştı. Tanrım, eğer pişman oldu.

Ama herhangi bir pişmanlık hissetmedi. Sadece bir parça utanç...
hayır. Utangaçlık.

"Neden utangaç hissediyorsun?" diye sordu. Bu noktayı o kadar geçmişlerdi ki, çarşafı üzerlerine dolanmıştı.

"Bilmiyorum," dedi ve ona doğru döndü, örtünmek için çarşafı da yanında sürükledi.

"Pişmanlık yok mu?" diye kontrol etti.

Ona bakarken dudaklarında yumuşak bir gülümseme belirdi. "Hayır.

Pişmanlık yok." Durduramadan içinden bir iç çekiş döküldü.

"Sanırım Cameron'ın dairesinde korumasını becerdikten sonra onunla yüzleşmekten korkuyorum," dedi dudağını ısırarak.

"Yani? O ve River her zaman sevişirler," dedi Dylan.

Yanakları daha da kızardı. "Aslında çok iyi bir noktaya değindin."
Sonra yüzünü kapattı. "Aman Tanrım, Nic bayram edecek."

Dylan'ın dudakları seğirdi. Neden çıldırıyordu ki? Çok şirin bir şeydi.
"Patronun mu?"

"Evet. Yıllardır beni toparlamaya çalışıyor, bana tuzak kurmaya çalışıyor."

"Farkındayız," Dylan.

Ashley elinin arkasından . "Ne?"

"Seni Cam'e eğitmen olarak öneren oydu.

Spor salonunda beni köşeye sıkıştırdı ve heyecanımı yakalamaya çalıştı,"
dedi Dylan ona.

Ashley gözlerini devirdi. "Tam bir dedikoducu."

"Hey, her şey yolunda gitti, değil mi?"

"Sanırım," dedi, ellerini havaya kaldırarak ve Dylan'ın onlar uyumadan önce getirdiği çantayı almak için yataktan sürünerek kalktı. "Eninde sonunda onlarla yüzleşmek zorundayız."

Dylan yatağın kenarına doğru kayarak, "Elbette," dedi. "Dışarı çıkmadan önce seni beklememi ister misin?"

Bitişikteki banyonun kapısında durakladı. "Evet. Bence onlarla birlikte yüzleşmeliyiz."

Ona gülümsedi ve sonra dudaklarından öpmek için odayı geçti.

Dylan neredeyse gitmesine izin vermeyecekti ama gitmesi gereken bir iş olduğunu biliyordu. "Size katılabilirim," diye önerdi.

Bakışları daraldı. "Hayır. Geç kalacağız. Ve benim... titiz olmam gerekiyor," dedi yanakları kızararak.

Dylan sırtıttı. Kendini tutamadı ve arkasını dönüp kapıyı kapatmadan önce koluna hafifçe vurdu.

Dylan yatağın üzerine uzandı ve bir okul çocuğu gibi tavana bakarak sırtıttı.

Göğsünü dolduran mutlak mutlulukla mücadele etmek için yavaş bir nefes verdi, sanki tavana kadar süzülebilirdi, yanağı düz beyaz yüzeye bastırılmıştı.

Artık birbirlerine bağlanmışlardı. Ashley onundu ve o da onun. Sonsuza kadar. Onu bir daha terk etmeyecekti; söz verdiğinde ciddiydi.

Ve şimdi bu söz fizikseldi, gerçek bir bağdı.

Şimdi tek yapması gereken ona buna değdiğini kanıtlamaktı.

Birlikte bir ömre değer. Onun için iyi bir alfa olurdu. En iyisi.

Aralarındaki bağ sayesinde, Ashley'in duş alırken bir dizi duyguyu işlediğini hissetti, ancak kapı tekrar açıldığında, biraz sinirden başka bir şey hissetmedi.

"Benim sıram," dedi. kokusunu teninden temizlemek istemiyordu ama geç kalmamak için acele etti.

"Anlayabilecekler mi?" Dylan gömleğini başına geçirirken Ashley sordu.

"Seviştığımızı mı yoksa bağlandığımızı mı?" Peki bunun bir önemi var mıydı? Dylan onların bilmesini kesinlikle umursamıyordu. Aslında, bunu çatılardan haykırmak istiyordu.

"İkisi de. İkisi de," dedi Ashley ve ona onun bir profesyonel olduğunu hatırlattı. Öyle olmalıydı; erkek egemen bir alanda dişi bir alfabaydı. İki farklı kurallar dizisine göre yaşıyorlardı ve

Onun imajını ya da endişelendiği her neyse onu tehlikeye atmayacaktı. Bu konuda onu takip edecekti.

"Dün gece aynı odada uyuduğumuzu anlayacaklar," dedi. "Cam baskılayıcı kullanıyor, bu yüzden koku alma duyusunun normaldeki kadar güçlü olduğunu sanmıyorum. Onlara söylemek için beklemek ister misin?"

Ashley ellerini havaya kaldırdı. "Bilmiyorum! Ne diyeceğiz ki?"

Kadın inledi ve adam onun hayal kırıklığını ve kafa karışıklığını kendi hayal kırıklığı gibi hissetti. Yatağın kenarına oturmuş, Dylan'ın hazırlanmasını izliyordu ve Dylan kıyafetlerini *giyiyor* olsa da bunda çok samimi bir şeyler vardı. Dylan ona doğru yürüdü ve elini kızın ısırılmamış omzuna koydu.

Dylan yumuşak bir sesle, "İstemiyorsan bir şey söylemek zorunda değiliz," dedi ve yan masadaki saate bakarak sıktı.

"Saklamak istediğimden falan değil," dedi ve omuzlarının arasında kök saldıgının farkında olmadığı bir gerginliği çözdü. "Sadece hangi kelimeleri kullanacağımı bilmiyorum. 'Günaydın! Bu arada birbirimize bağlandık' demek biraz ani oldu. Ortaya çıkana kadar beklemeli miyiz?"

Ashley'nin endişesi onu liseye geri götürüyordu ve değişen onca şeye rağmen hala aynı Ashley olması çok sevimliydi.

"Belki fark etmelerini bekleriz. Bundan bir oyun çıkarabiliriz," diye önerdi. Cameron'ın yüzündeki ifade buna değecekti.

Ashley ona bakarak, "Ah," dedi. "Evet. Sanırım bu kadar basit olabilir, değil mi?"

"Sen ne kadar istersen o kadar basit," dedi ve eğilip onu bir kez öptü. Ve sonra tekrar, çünkü o onun, o da onun kıızıydı ve böyle bir şey yapabiliirdi.

Dudakları onunkilere karşı çok yumuşaktı. Yapraklar, yastıklar, bulutlar ve dünyada var olan diğer yumuşak şeylerin onun üzerinde hiçbir etkisi yoktu.

"Seni seviyorum," dedi, dudakları hecelerle birlikte onunkilere çarpıyordu.

Ashley ona karşı eridi, başı geriye eğildi, yüzünde bir gülümseme vardı. "Gün ışığında kulağa farklı geliyor," diye mırıldandı.

"Sen de söyle," diye homurdandı huysuzca.

"Ben de seni seviyorum," diye verdi, sırtışı genişledi.

Dylan onun ensesini avuçladı ve ayağa kalkmadan önce onu tekrar öptü. "Hadi müzikle yüzleşelim ve sonra spor salonuna gidelim. Eminim Nic çantayı toplamaya başladığın için çok heyecanlanacaktır," diye şaka yaptı.

Eli onun elini tuttuğunda duyguları flaş ışığı gibi parladı. "İstediğin bu mu? Bir sürü mü?" Ashley aniden sordu.

Dylan ona tekrar baktı. "Hmm?" "Bir paket ister misin?"

Dylan başını yana eğdi, düşünüyordu. Bu konuşmayı daha önce de yapmışlardı, ama bu farklı bir hayat önceydi, okuldan sonra tribünlerde hayal edilen fikirler.

Kendini hep biriyle hayal etmişti ama omega'larla birlikte olmak nadir görülen bir şeydi. Ancak şimdi Ashley'e sahipti.

"Bilmiyorum, seninle başa kalmak hoşuma gidebilir. Sen de ister misin?"

Ashley omuz silkti. "Bilmiyorum," dedi ama ona tüm gerçeği söylemiyordu. Belki de henüz farkına bile varmamıştı ama Ashley'in duyduğu özlemi hissediyordu. Ya da belki de bunu itiraf etmeye hazır değildi.

"Bunda bir sorun görmüyorum," dedi Dylan ve onu kendine doğru çekti. "Her seferinde bir şey. Şüphelerin mi var?" diye sordu, sadece kontrol etmek için.

"Hayır, hiç şüphem yok." Onun elini sıktı ve kendisini yataktan çekmesine izin verdi. "Sadece aynı fikirde olduğumuzdan emin olmak istiyorum. Muhtemelen daha önce yapmamız gereken birkaç konuşma var... bilirsin."

"Kendimizi sonsuza dek birbirimize mi bağlayacağız?" dedi, dudaklarında kendini beğenmiş bir gülümseme vardı.

"Evet. O." Ashley gözlerini devirdi.

"Tüm bunlar için daha sonra zamanımız olacak. Şimdilik müvekkilimizle yüzleşebiliriz."

Ashley, "Ona böyle hitap etmenden nefret ederdi," dedi ve bir elini onun yan tarafına, gömleğinin altındaki yara izinin üzerine koydu. "Ve ben hâlâ bunun arkasındaki hikâyeyi bilmek istiyorum," dedi ona.

Dokunuşundan ürperti yayıldı ve midesi sinirle gerildi. "Uzun bir şey. Daha sonra anlatabilir miyim?"

Başıyla onayladı ve kapıyı açması için işaret etti. "Pekala. Ya şimdi ya da asla."

Dylan, odaya girdiklerinde Ashley'nin gerginliğini hissetti, ama onu savunmak için, yüzeyde telaşlı görünmüyordu.

River, "Çok uzun sürmedi," derken bile poker suratı değişmemişti. River mutfak barında oturmuş, basit beyaz bir fincandan kahvesini yudumluyordu.

Bağ izlerini göremiyorlardı ama kokuları birbirine karışmıştı, en azından ikisi Ashley ve Dylan arasında bir şeyler olduğunu anlayabiliyordu.

Aynı yönden girdiklerinden bahsetmiyorum bile, yaklaştıklarını duyurmak için sadece bir kapının açılma sesi duyuldu.

Ashley görünüşünü korurken içini gurur kapladı ve küçük oyunlarının ne kadar süreceğini merak etti. Cam ve River'ın birbirlerine bağlı olduklarını öğrenmelerini ne kadar engelleyebileceklerdi?

"Onları suçlayabilir misin?" Cameron mutfak tezgahına rahatça yaslanarak cevap verdi.

"Bana yüz dolar borçlusun," dedi River ve Dylan kaşlarını kaldırdı. Ashley ile olan durumundan kendi oyunlarını çıkarmışlardı.

Cameron içini çekti ve telefonunu çıkardı. "Şimdi gönderiyorum." "Bir bahis mi vardı?" Ashley, Dylan'la bakışarak sordu.

"Evet. Dylan'ın işi batıracağını düşünmüştüm. River sana daha çok güveniyordu," dedi Cameron, telefonuna dokunurken başını sallayarak.

River'ın telefonu çaldı ve beta ışınlandı. "Teşekkürler bebeğim."

"Evet, evet," diye homurdandı Cam.

"Bu kadar surat asma," dedi River. "Burada kazanan biz değiliz," diye alay etti ve ikisine de göz kırptı.

Ashley'nin yanakları kızarıırken Dylan kesinlikle bir kazanan gibi hissediyordu. Sonra spor saatinin saatine baktı ve gerçeklik yaklaşıyordu. "Spor salonuna geç kalmak istemiyorum, o yüzden..."

Dylan onun kaçma arzusuna hafifçe kıkırdadı ve başını salladı. "Seni arabana kadar götürebilirim," diye başladı ama-

"Biz hazırız, sadece ikinizi bekliyorduk," dedi Cameron, bakışları bir alfadan diğerine atlayarak.

Ashley kaşlarını kaldırdı. "Vay canına, belki de bugün gerçekten zamanında başlayabiliriz," diye söylendi.

River kıkırdadı ve tezgâha yaslandığı yerden ayağa kalkarak çantasını yerden aldı. "Bir mucize."

Dylan kapıyı açtı, koridoru kontrol etti ve hepsine çıkmalarını işaret ederek alarmı kurup kilitleri emniyete aldı.

"İşini ciddiye alıyor," diye mırıldanıyordu Cameron Ashley'e.

Dylan omuz silkti, buna alınmadı. İşini ciddiye alıyordu, çünkü almadığında... hayır, o anıyı tekrar anlatmasına gerek yoktu.

Cam'in yaşadığı bina, maksimum koruma için kapısı ve asansör kodları olan özel bir binaydı. Davet edilmeyen hiç kimse içeri giremiyordu, bu da onun işini biraz daha kolaylaştırıyordu. Dylan rehavete ve tembelliğe kapılmaması gerektiğini iyi biliyordu, bu yüzden her zaman önce o gider, film yıldızını takip eden muhabir ya da paparazzi olmadığından emin olurdu.

Şimdiye kadar tek bir kişi bile onları rahatsız etmemişti. Cam'in sosyal medya ekibinde her kim varsa harikalar yaratıyor, basını onun izinden uzak tutuyordu.

Ashley misafir yerlerinden birine park etmişti, bu yüzden hepsi önce onu arabasına kadar geçirdiler. İçeri girmeden önce Dylan'a bir kez daha bakarak, "Orada görüşürüz," dedi.

Dylan onun gittiği andan korkuyordu, çünkü bu Cam'in saldıracağı anlamına geliyordu.

Omega, Ashley söz konusu olduğunda tahmin edilebilir olmaktan başka bir şey değildi.

"Ee?" Cam, cipin kapısını kapatır kapatmaz sordu.

"Ne olmuş yani?" Dylan aptalı oynayarak aracı çalıştırdı ve alandan çıkmadan önce ikisinin de kemerlerini bağlamasını bekledi.

Cam şaşırtıcı bir şekilde ön koltukta oturuyordu, River ise arkada durmaksızın eğlenmiş görünüyordu.

"Ne oldu?" Cam sordu, soru adeta içinden patlayarak çıkmıştı. "Geçen hafta zar zor göz teması kuruyordunuz ve şimdi de" diye inledi.

River dramatik bir şekilde, "Şimdi de cüretkâr bir tutku gecesinin ardından odanızdan dışarı dökülüyorsunuz," diye ekledi.

Dylan gözlerini devirdi. "Bunu planladığımız falan yok. Sadece... oldu işte."

Cameron, "Evet, işte biz de bunun burnumuzu sokuyoruz," diye onu bilgilendirdi.

Dylan bunu nasıl açıklayacağını bilmiyordu. Yürüyüşten sonra ikisi de ayrılmak istememişti. Ashley'i o büyük evde, onca anıyla baş başa bırakıp gitmek... yanlış gelmişti. Böylesine önemli bir günden sonra, o öpücük.

Bu onu tekrar terk etmeye çok benziyordu ve tutmaya niyetli olduğu bir söz vermişti.

Sonra akşam, yemek yerken ve oturma odasında kıvrılırken geçti.

Doğru hissettirdi.

"Dün gece onu misafir odasına taşımaya çalıştım. Gitmek ," dedi Dylan ve omuz silkti, sanki kızın uykulu sesi onu nereye götüreceğini söylediğinde kalbi göğsünden fırlayacakmış gibi atmıyordu.

Cam'in kolları ön koltukta kavuşturulmuştu ve Dylan surat asan bir omega gördüğünde tanıdı.

Dylan'ın ilk içgüdüğü bölgeseldi.

Bu onun Ashley'siydi. Arkadaşı. Eşi. Onu paylaşmak istemiyordu, çünkü ona asla sahip olamayacağına kendini ikna ettikten sonra onun için bu kadar uzun süre beklemişti. Kaçıp giden oydu, yani çekip giden ve her türlü şansı mahveden kendisiydi.

Omzundaki ısırik, sanki ona yeni gerçekliğini hatırlatmak istercesine karıncalandı.

Ne Cam ne de River hafif koku değişikliği hakkında yorum yapmamıştı ama yine de... Cam kendi kokusunu ve koku alma duyusunu körelten baskılayıcılar kullanıyordu ve bir beta olarak River'ın feromonlar söz konusu olduğunda zaten çok güçlü bir koku alma duyusu yoktu.

Şimdilik, bu sadece onların küçük sırrıydı.

Dylan ne kadar süre bu şekilde kalacağını merak ediyordu.

24. RASYONEL

CAMERON

Göğsündeki duygu karmaşasını bastırmaya çalışmak imkânsızdı.

Dylan'ın Ashley için bu kadar uzun süre endişelenmesi ve her şeyin görünüşte yoluna girmesi onu eğlendirmişti.

Kıskançtı, çünkü elbette kendisini ve Ashley hakkındaki duygularını ve bu yeni gelişme nedeniyle bunların geçersiz olup olmadığını düşünüyordu.

Endişeliydi çünkü koruması eğitmeniyle ters düşerse ikisinden biri gitmek zorunda kalacaktı ve dürüst olmak gerekirse... Cam bunu itiraf etmekten neredeyse nefret ediyordu ama Dylan'ın korumasıyla geçirdiği onca haftadan sonra Dylan'dan hoşlanmaya başlamıştı.

alfa iyiydi işinde , ve o sevimliydi .
Yetkinlik. Buna ne dersin?

Dylan ayrıca tüm durum hakkında ağzını sıkı tutarak onlara geceyle ilgili tek bir ayrıntı bile vermedi, bu da Cameron'ın ona daha da fazla saygı duymasına neden oldu.

Spor salonuna girdiklerinde, Cam savaştan tüm duygularını bir kenara bıraktı, onları duraklattı. Ya da en azından öyle yapmaya çalıştı.

Cameron minderde patronluk taslarken, alıştırma yaparken, idman yaparken ve kış tekmelemlerken nefes nefese kalmıştı. Sadece bir ay içinde gerçekten çok yol kat etmişti ve bu alfaya teşekkür etmeliydi.

Bu alfa bugün özellikle lezzetli kokuyordu. Ashley'nin kokusu onun için körelmişti, ama genellikle zencefil kokusu .

ve ferahlatıcı narenciye. Bugün biraz *daha fazlası* vardı ama ne olduğunu anlayamadı.

Odaklanmak için aklından çıkarmadan önce suçluluk duygusuyla bundan zevk aldı.

Ashley, "Hâlâ sol tarafını açık bırakıyorsun," dedi ve kaburgalarına vurdu. "Kes şunu."

"Kahretsin," diye inledi Cameron. "Unutup duruyorum."

"Bunu sen aldın. Tekrar," dedi ve onun karşısına geçti.

Onunla birlikte minderde yuvarlanırken kesinlikle daha rahattı ve kendini onun-

Ashley ona saldırdı, her zaman ilk saldıran oydu ve bir gün ona karşı bir adım öne geçecekti ama bu bugün olmayacaktı.

Birçok denemeden sonra onu mindere indirmeyi başardı ve zafer yumruğuyla iki eldivenini de tavana kaldırdı. "Evet!"

Sonra ona bir el uzattı ve onu yukarı çekti, atletinin askısı yana kaymıştı ve bir yara bandının parlak yüzeyini fark etti.

"Hey, iyi misin? Bir-" Cam omzundaki bandajın farkına varınca durakladı. Yerleşimi, önceki geceden sonraki yeniliği. "Ah."

Ashley atletinin ve spor sutyeninin askılarını ayarlayarak izi tekrar kapattı. Omuz silkti. "Fark etmeniz ne kadar süreceğini görmek istedik."

"Vay anasını," diye tısladı Cameron, bakışları artık sargı beziyle kaplı olan kızın rus rengi gözlerine kaydı.

"Evet," dedi yavaşça, Cam'in ifadesini takip ederek.

Yüzüne tarafsız bir ifade yapıştırdı. "İyi misin?" diye sordu, Dylan'ı ona baskı yaptığı için dövmeli miydi yoksa...

"Çok iyiyim," dedi ve başıyla Dylan'ı işaret etti.

Cam omzunun üzerinden alfaya baktı, o da kendi omzunu sanki ağrıyormuş gibi dalgınca ovuyordu. Sanki bir ısırıktan dolayı.

Oroşpu çocuğu.

"Yani siz her şeyi çözdünüz, öyle mi?" Cam hafifçe eğilerek sordu.

"Eh. Oraya varacağız," dedi ve yüz ifadesindeki, spor salonunda gurur duyduğu profesyonellik duvarının arkasında zar zor bastırdığı mutluluğu ona çok göremezdi.

Kıskançlık bir sarmaşık gibi kaburgalarını sarıyor, kıvrılıp yayılıyor ve kalbini kavıyordu. Onunla olan şansını kaçırmış mıydı? Oyun bitti mi?

Zaten ilişkilerini gizli tutmak zorundayken nasıl bu kadar hayal kırıklığına uğrayabilirdi?

"Bu iyi, evet. Tebrikler mi? Sanırım. Öyle mi diyorsun?" diye güldü ve kendi kulaklarına bile gergin geldi.

Ashley kıkırdadı ve omuz silkti. "Hiçbir fikrim yok. Daha önce hiç böyle bir pozisyonda bulunmadım, *yapma!*" diye araya girdi, Cam'in kaşları kalktı, dilinin ucunda bir ima vardı.

Ellerini masumca havaya kaldırdı.

"İyi geçinmeye başlamanızı istediğimi söylemiştim," diye düşündü Cameron ve . "River'a söylemek için sabırsızlanıyorum."

"Bunun üzerine bahse girmedin mi?" diye sordu kadın ve Cam suçlulukla başını eğdi.

"Hepsi iyi bir eğlenceydi ve Dylan'la ilgiliydi, sizinle değil," dedi. "Ama duyarsız davrandığımız için özür dilerim."

Ashley elini sallamadan önce bir süre onu inceledi. "Endişelenme. Benim lehime sonuçlandı," dedi kaşlarını sallayarak.

Cam'in ağzı neredeyse bir karış açık kaldı, bu alfanın karakterine hiç uymayan bir konuşmaydı.

"Sen de kimsin?" Cameron sordu ve Ashley parlak ve sevimli bir şekilde güldü.

Dylan ve River'ın dikkatini çekti ve River dizüstü bilgisayarından başını kaldırırken alfa getirdiği kitaptan kaşlarını kaldırarak ona baktı.

Dylan'ın gözleri ona bakarken sevgiyle parlıyordu ve Cam bakışlarını Ashley'e çevirdiğinde, Ashley de aynı hayranlığı spor salonunun diğer tarafına yansıtıyordu.

"Tamam, hayır. Hayır, bu birbirinizle konuşmadığınız zamandan daha kötü," diye inledi Cameron ellerini havaya kaldırarak.

Ashley sertleşti ve bakışları Cam'e kaydı, gülümsemesi biraz soldu ve Cam sözlerini yutmak istedi.

"Özür dilerim," dedi elini sallayarak. " demek istememiştim."

River odanın kendi köşesinden, "Biri kıskanmış," diye seslendi. Cam ona ters ters baktı ve Ashley kollarını kavuşturdu.

"Kıskandın mı?" diye sordu, sesi .

"Cam ofladı ve onun vücut diline uymak için kollarını kavuşturdu. "Şimdi dikkatin dağılacak." Cam kendini tutamadan kelimeler küçük bir mızızlıkla ağzından döküldü.

Ağzında ekşi bir tat bıraktı ve onu havadan koparıp alabilmeyi diledi.

Ashley onun... eleştirisi karşısında durakladı, bunu kastetmemişti ama en azından duygularının bağlamı olmadan bunu nasıl duyacaktı.

Parmakları kolunun üzerinde durdukları yerde kıpırdadı. "Yeni bir antrenör ister misin?" diye nazikçe sordu ve adam odadaki tüm havanın çekildiğine yemin etti.

"Hayır! Kesinlikle olmaz," diye ısrar etti. "Başka bir eğitmen istemiyorum." Aslında tam tersi oldu.

O sadece kendi yolunu çizmek isteyen bir omega idi. Eğer gerçekten kendi üzerine düşünürse, Dylan'ın Ashley ile bir bağlantısı olmasını kıskanıyordu ve bu da aslında onun ilgisini kendi üzerine çekmek istemesinden kaynaklanıyordu.

Tanrım, sen tam bir film yıldızısın, diye düşündü. Ve bir omega. Ashley'i istiyordu.

Ve şu ana kadar, onun her zamankinden daha fazla ulaşamayacağı bir yerdeyken, bunun ne kadar doğru olduğunu fark etmemişti.

"Başka bir eğitmen istemiyorum," diye tekrarladı ve kadın konuştuğunda bunun tam tersi olduğunu söylemek için nefesini içine çekti.

"Eğer bu profesyonel ilişkimizi etkileyecekse..." diye söze başladı, kollarını indirdi ve bir elini taze ısırganın üzerine koymak için kaldırdı. Bunu yaptığının farkında mıydı acaba? Adam onun bakışlarıyla karşılaştı, bakışları endişeliydi ama sadece ona kilitlenmişti.

Rahatlamak için Dylan'ı arıyordu. *Dylan*, on iki saat önce çiftleştiği kişi!

Ne düşünüyorum ben?

Gözlerini kırıştırdı. Ashley'le bu kadar ilgileniyorsa, bunu bu şekilde yapamazdı. pratikte onu aşağılayarak değil! tarafından değil

bir eğitmen olarak ne kadar özverili olduğunu sorguluyor.

İhtiyacı olduğunda kibar kırmızı halı Cameron neredeydi?

Sen boşuna aktör olmadın!

Dürtüsel itirafını yuttu ve kollarını indirdi, havayı temizlemek istercesine garip -umarım çekici- bir teslimiyetle kaldırdı.

"Olmayacak," dedi başını sallayarak. "Özür dilerim, haddimi aştım ve kabalık ettim. Eğer bir şey varsa, dikkati dağılmış olan *benim*. Dürüst olmak gerekirse birlikte çalıştığım en iyi eğitmen sensin ve bunu kaybetmek istemiyorum. Çekimlere bu kadar yaklaşmışken beni bir yabancıyla yeniden başlamak zorunda ," diye yalvardı, kalbi hızla çarpıyordu.

Tanrım, eğer bunu bu kadar çabuk mahvetseydi...

Hayatının bundan sonraki en uzun on saniyesi boyunca lanet olası bir duvar gibiydi, sonunda bir kez başını salladı. "Pekâlâ o zaman. Bugünkü seansı bitirelim," dedi.

Rahatlayarak yere yığılabılırdı ama bunun yerine yeni bir antrenman seansına başladıklarında onunla yüzleşmek için ayağa kalktı.

Odaklanması gerekiyordu. Artık Ashley ve Dylan'ın çiftleştüğünü ve bunun dinamikleri için ne anlama geleceğini ve bunun neden önemli olduğunu düşünmek yoktu, çünkü o onun *eğitmeniydi*.

Sadece birkaç kısa hafta kalmıştı ve sonra muhtemelen yolları ayrılacaktı. Cam bu düşünceден nefret ediyordu.

Ama şimdilik, sahip olduğu zamanın tadını çıkarması ve duygularını kilit altında tutması gerekiyordu.

Kolay, değıl mi?

Cameron yüzüstü yuvaya düştüğünde inledi. Rahattı ama ona aradığı rahatlığı vermiyordu.

River sempatik bir sesle mırıldandı ve Cam erkek arkadaşı otururken yatağın alçaldığını hissetti.

"İyi misin?" diye sordu.

Cam başını yana çevirdi. Minderde değıldi, antrenman yapmıyordu, odaklanmak zorunda değıldi, bu yüzden şimdi uygun bir zamandı

sızlandı. "Bağlandılar," diye mırıldandı.

Cam'in gözleri River'in kalçasının yan tarafını delip geçiyordu ama avucu Cam'in omzuna dayanmadan önce betanın durakladığını, tereddüt ettiğini hissetti. "Bu... çabuk oldu."

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye mırıldandı Cam. "Ama öyle görünüyor ki..." Konuşmaları sırasında kızın bağ işaretinin dokunuşunu nasıl aradığını düşündü. "...Mutlu."

"Dylan'ın iyi ruh halinin sadece biriyle yattığı için olduğunu sanıyordum," dedi River. "Bu çok daha mantıklı."

"Birbirlerine *bakışları*," diye homurdandı Cam ve yüzünü şiltenin içine sakladı. Seanstan sonra birbirlerine attıkları bakışlar Cam'in göğsünün sıkışmasına neden oldu. Sanki yollarını ayırmak, Dylan'ın gitmesi ikisinin de gününü mahvedecekti.

"Ne olmuş ona?" River sordu.

"Bana bizi hatırlatıyor," diye itiraf etti Cam. "Allah kahretsin." "Kıskandın mı?"

"Yessss," diye tısladı Cam, başını tekrar gömdü. "Ve birkaç şey daha."

"Ne gibi?" River sordu ve lanet olsun, *River* böyle şeyleri konuşmak istiyordu. Cam ise sadece sızlanıp durmak istiyordu.

Ama River'in dokunuşu rahatlatıcıydı ve Cam net konuşabilmek için başını ellerinin üzerine koydu.

"oldukları için mutluyum," diye başladı Cam. "Şansımı kaçırdığım için korkuyorum. Evet, kıskanıyorum. Onun ilgisini çekmek istiyorum. Ayrıca heyecanlıyım sanırım. Belki onu daha fazla görebileceğiz."

Dylan her zaman Cam'in yanında olduğu için Ashley'nin onlarla daha fazla takılması mantıklı geliyordu.

"Berbat," diye bitirdi Cam ve başını River'in kalçasına çarpmasına izin verdi. "Sadece birkaç haftamız kaldı. Sonra ne olacak? Mantıklı bir insan gibi hayatıma devam mı edeceğim?"

River'in dudaklarındaki seğirmeyi duydu ve dokunuşu sertleşti, parmakları masaj taklidi yaparak River'in omzuna girdi.

"İnsanlar genellikle böyle yapar, evet."

"Bundan hoşlanmıyorum," dedi Cam.

River destekleyici bir şekilde mırıldandı. "Yani bu son konuştuğumuzdan daha ciddi bir durum. Tüm bu deneyimden ne umuyordun?"

Eğitim mi, filme hazırlanmak mı?"

River doğrudan meselenin özüne girince Cam içini çekti. "Bilmiyorum."

"Evet, öyle. Kalbinde romantizm var, Cam."

Cam istemeyerek de olsa onun haklı olduğunu kabul etti. "Peki, tamam. Peki ya aşkımın romantik ve kalıcı bir şeye dönüştüğünü hayal ettiysem?"

"Hala kim söyledi?" River sordu.

Cam'in kaşları çatıldı. River onunla dalga mı geçiyordu?

"İkisinin az önce kurduğu hayat bağı bunu gösteriyor," dedi Cam.

"Yani? Bir sürüde birden fazla kişi bağlanabilir."

Cam durakladı. Bir sürü... çok fazlaydı. River ilgileniyor , yoksa sadece Cam'in kendini daha iyi hissetmesini sağlamak için mi fikirler üretiyordu? *Bir sürü istiyor muyum?*

River'ı istiyordu. Ve şimdi Dylan'la bir paket halinde gelen Ashley'i istiyordu. Hesaplamalar kesinlikle bir paketi işaret ediyordu.

İki alfa mı? Cam genelde bir alfaya katlanamazken?

Yine de Cam, Ashley'nin farklı olduğunu en başından beri biliyordu, onun beceriksizliğı tanıdığı diğer alfalara hiç benzemiyordu. Dylan da birlikte geçirdikleri onca zamandan sonra onun saygısını, hatta belki de takdirini kazanmıştı ama Cam bunu alfaya asla söylemezdi.

Ama bir sürüye sahip olmak onun için ortalama bir omega için olduğundan çok daha fazla şey ifade ediyordu. O *ünlüydü*. Bunu yönetimle görüşmesi ve onları bir sürü olarak nasıl "tanıtacağını" bulması gerekiyordu.

Başını kaldırıp betasına baktı, kaşları yeşim gözlerinin üzerinde düğümlenmişti.

Bu River'ı daha mutlu ederdi. Birlikte, bir sürü olarak halka açık olmak.

Sadece bu düşünce bile Cameron'ın bu çok da çılgınca olmayan ama belki de fevri fikre kendini adamasına neden oluyordu.

Ama o zaman tüm hayatları mikroskop altına alınacaktı ve bu çok fazla şey istemek demektir. Ya Ashley ve Dylan bir sürü istemiyorsa, bir film yıldızının hayatının parçası olmak istemiyorsa?

"Bilmiyorum," dedi Cam, içini kuşku kaplarken. Bir nefes aldı ve Ashley ile minderde neler olduğunu açıkladı.

"Sürü zaten bir seçenekmiş gibi bu konuda şakalaşıyoruz, ama onun bir şeyle ilgilendiğini bile sanmıyorum."

River başını salladı. "Ya da... belki de Dylan'la olan bağlantısının eğitimlik pozisyonunu tehlikeye atacağından endişeleniyordu. Bir düşün," dedi River, sırtını sıvazlayarak. "Yani, öğrendiğimize göre, Dylan kesinlikle yanlış bir zamanda, uzun bir süre için sıçıp batırmış. Ben de bu konuda bir şeyler hissederdim. Onun da senden önce davranmaya çalışması mantıklı."

"Ama ben asla-"

"O bunu *bilmiyor* bebeğim," diye devam etti River. "Tek , henüz tüm umudunu kaybetme. Ve surat asmayı bırak."

"Surat asmıyorum," diye mırıldandı Cam, kesinlikle surat asıyordu. "Elbette," dedi River. "Ona kur yapmak ister misin?"

Cam, "Kur yapmak omegalar için ayrılmıştır," diye belirtti.

"Evet, doğru. Ama daha önce de belirttiğimiz gibi, sen ne mantıklı ne de normalsin," diye alay etti River.

Cam başını salladı. "Dayanılmazsın."

"Değilim," dedi River ve Cam onun kulağına doğru eğilip bıyıkları hassas deriyi gıdıklarken sıcaklığını hissetti. "Beni seviyorsun."

"Evet ama ben rasyonel ya da normal değilim, unuttun mu?" Cam karşılık verdi.

"Kaba," diye mırıldandı River ve onun boynunu ısırıldı. "Hmm. Sence nasıl yaptılar?" Elleri Cam'in omuzlarından aşağıya, sırtının alt kısmına indi ve sıkıca kavradı.

Cam, "Hayır, bu konuda azmak istemiyorum," diye .

"Gerçekten mi?" River sordu, sesi kulağında derin ve kadifemsiydi. "Biraz bile mi?"

Cam hâlâ , "Hayır," diye mırıldandı.

"Şaşırtıcı. Sence nasıl yaptılar? Sence onu kandırmış mıdır?"

Sıcaklık vurulmuş Cam's bağırsak. "Evet, Çünkü o yürür Cam alaycı bir tavırla, "River," dedi.

"Sadece düşünüyordum," diye alay etti River. "Neden omzunu ovuşturup durduğunu merak ettim. Eğer onu oradan ısırırsa mantıklı."

Cam görüntüleri zihninden uzaklaştırmaya çalıştı. Onun eğitimliydi; *çiftleşmişti*. Onun hakkında fanteziler kurmanın bir faydası olmayacaktı.

durum hiç de öyle değil.

Ama kızın ısırtığı Dylan'ın omzundaysa ve Dylan'ın ısırtığı da kızın omzundaysa...

"Aynı yaptılar. Yani birbirlerini ısırıldılar," dedi Cam. "Oh, bu mantıklı," dedi River. "Muhtemelen misyonerlik o zaman."

River bir kolunu Cam'in sol kolunun altına sokup onu ters çevirerek kucağında sürünmeye başlayınca Cam'in nefesi kesildi. "Heteroseksüel insanlar çok sıkıcı."

Cam gözlerini devirdi. River'ın onu yemlediğini biliyordu ve eğer işe yaramıyorsa lanet olsun ona.

"Dylan kesinlikle heteroseksüel değil," diye belirtti Cam. "Daha önce de senin kıcını kontrol etmişti."

"Bu onu yapmaz," dedi River. "Harika bir kıcım var. Herkes tarafından takdir edilmektedir."

Cam ellerinin River'ın beline yerleşmesine izin verdi ve kıcını kucağına sürttü. "Buna itiraz edemem."

River eğildi, dudaklarını kısa bir süreliğine birleştirdikten sonra aşağıya indi, Cam'in çene çizgisini ısırıp ve tam nabzını içine çekti. Cam'in çoğu zaman pek kokusu yoktu ama River spor salonundan sonra kokusunun daha güçlü olduğunu iddia ediyordu. Cam ellerini River'ın kirli sarı buklelerine doladı ve River'a daha fazla yer açmak için kendi başını yana yatırdı.

Beta boynunda bir şerit yaladı ve Cam daha aşağıya, köprücük kemiklerine sokulduğunda serin hava nemli teniyle buluşunca titredi.

River, "Bu Ashley olabilir," dedi ve derisini ısırıp.

Sıcak, alçak ve ağır bir şekilde vurdu ve Cam bocaladı. River alay mı ediyordu? Yoksa ima mı ediyordu?

Cameron, menajeri ve kariyeri nedeniyle River'ı sır olarak saklamak zorundaydı. Hayranları onu fantezi yüzünden, ona *sahip* olabilecekleri fikri yüzünden seviyordu.

Cameron sadece River'ı istiyordu.

Ve... Ashley. Şimdi Dylan ile bir paket anlaşma.

Kariyerini tehlikeye atmak istiyor muydu?

Nehir tenini yaladı ve Cam'i düşüncelerinden uzaklaştırdı. Şu anda herhangi bir karar vermek zorunda değildi.

River'ın başını saçlarından tutarak çekti ve parmaklarıyla saçlarını taradı. "Önce balayı dönemlerini yaşasınlar."

"Ama bunu düşünecek misin?" River sordu.

Cam inledi ve River onu öpmek için tekrar içeri daldı. "Sadece bir ."

25. AYARLAMALAR

ASHLEY

Ashley, Dylan, Cam ve River'ın gidişini izledi, vardiyasının geri kalanını bitirmesi biliyordu.

Biraz berbattı.

...Bu da üst düzey bir eğitim uzmanının sahip olması gereken düşüncelerin tam tersiydi.

Bununla ne zaman yüzleşecekti? Çizgiyi uzun zaman önce aşmıştı.

Sence birlikte ot mu içiyorlardı yoksa korumasını mı beceriyorlardı?

Ashley inançsız bir kahkaha attı, el salladı ve Dylan'dan alamadığı öpücüğün yasını tuttu.

"Şimdi dikkatin dağılacak." Cameron'ın sözleri zihninde çınladı.

Belki de Cameron haklıydı. Tamamen dikkati dağılmıştı. Aralarındaki çizgiyi korumak zordu, özellikle de şu anda Dylan'la aralarındaki çizgi bu kadar bulanıkken. Aralarındaki bağ o kadar yeniydi ki henüz tam olarak kemiklerine yerleşmemişti. Temas, şefkat, *öpücükler* istiyordu!

Mesafe ve nezaket değil.

Cameron'ın minderdeki sıkıntılı ifadesi gözünün önünden geçti. *"Eğer bir şey varsa, dikkati dağılmış olan benim!"*

Müşterisinin dikkatini dağıtıyordu, çok yoğun bir programı olan ve sadece birkaç haftası kalan bir *film yıldızının*. Birbirlerini eğlenceli ve rahat bir şekilde görmeleri, bir omega kıskandığında, bu kadar iyi işleyen bir dinamiği tehlikeye atmakla tehdit ettiğinde o kadar da eğlenceli ve rahat değildi.

Özellikle de Ashley onun kıskançlığı fikrinden gizliden gizliye zevk aldığı . Bir süredir profesyonellik sınırlarını aşıyorlardı ama zamanları tükenmek üzereydi.

Belki de hepsi kibar bir soğukluğa alışmak zorunda kalacaktı, eğer hepsini yolda tutmak için gereken buysa.

Ashley çalışma moduna geçti, özel odalarını temizledi, paspasları kaldırdı ve kendini güvenli birine bıraktı: Dylan.

Bütün sabah odaklanabilmek için sersemliğini, heyecanını ve merakını bastırmak zorunda kalmıştı. Aralarındaki bağ sayesinde hissettiği eşleşen duygularla savaşıyordu.

Ashley buna alışıp alışamayacağını bilmiyordu. Şu anda bile Dylan'ın duygularının belli belirsiz bir yankısını hissedebiliyordu; memnuniyet ve biraz da eğlence. Cam ve River'ın bu kadar komik olan ne yaptıklarını merak ediyordu.

Dudaklarındaki gülümsemeyi hissetti ve ana odaya girmeden önce matlarla birlikte paketlemeye zahmet etmedi, ana masanın arkasına yerleşmeden önce müşterileriyle birlikte ağırlık kaldırıcılardan ve diğer eğitmenlerden kaçtı.

Nic onu "Selam," diye selamladı.

"Hey patron," dedi ve haftalık programının geri kalanını gözden geçirmek için bilgisayara doğru ilerledi.

Bu hafta Cam'den başka bir müşteriyle daha iki kez görüşecekti ve geçen seferki notlarını okumak için tıkladı.

Nic, "Film yıldızıyla işler iyi gidiyor gibi görünüyor," diye .

Ashley gözlerini devirdi ve Nic'in bunu görüp görmemesini pek umursamadı. Onun alınmayacağını biliyordu.

"Profesyonel olmak için şekilleniyor. Sol tarafı hâlâ açık ama onu eğiteceğim."

Nic, "Sadece birkaç hafta kaldı," diye devam etti ve Ashley başını salladı. "Biliyorum ama bir planım var," dedi.

"Bu plan onun size nasıl baktığını ele almayı da içeriyor mu?"

Ashley sandalyesinde dönerek, muhtemelen çoktan düzenlenmiş olan kâğıtları karıştıran ve masum görünmeye çalışan Nic'e baktı.

Gözlerini kısarak ona baktı, omzunu ona açıp açmamayı, eğer bu onu ilgilendiriyorsa, ve bunun onu toparlanma konusunda rahatlatıp rahatlatmayacağını düşündü.

"Bunun pek profesyonelce olduğunu sanmıyorum," diye çekindi.

Nic gözlerini kaldırdı ve kaşlarını çattı. "Bence profesyonel olmak konusunda çok fazla endişeleniyorsun. Hepimiz işinizi yapacağınıza güveniyoruz. Bu, oradaki işaretleri görmezden gelmeniz gerektiği anlamına gelmez."

Suçluluk duygusu onu tuzağa düşürdü. *Konu bu* olduğunda Nic'in onu yerleştirdiği kaideyi hak etmiyordu.

Ashley boğazını temizledi ve omuz silkerek atletinin askısını çekiştirdi. "Her seferinde bir adım, Nic."

Bakışları ısırığa kilitlendi ve ağzı düştü... elindeki her bir kâğıtla birlikte.

"Nic!" diye mızızlandı ve onları toplamaya yardım etmek için çömeldi. Onun da birkaçını toplamak için belli belirsiz fark etti, ama onun bakışlarını hissetti. "Omega değil ," diye tahmin etti.

Tezgâh tarafından korunduğu için, tısladığında kimsenin onu duymayacağını biliyordu, "Hayır. Koruma Dylan. Birlikte büyüdük." "kişi," diye mırıldandı Nic. "Tanrım, bu çok tatlı, Ashley!" dedi, sesi birkaç oktav yükselmişti. "Omega'mı huysuzlaştırmasaydı sana sarılırdım."

"Duyarlılığını kabul ediyorum," dedi. "Aşk hayatıma sağlıklı bir şekilde yatırım yapıyorsun."

"Dinle, mutlu bir şekilde çiftleşmiş bir beta olarak eğlenceyi bir yerlerde bulmalıyım. Kalbimde romantizm var ve sadece seni mutlu görmek istiyorum." Durakladı ve dizlerinin üzerinde geriye doğru sallandı. "Ve söylemeliyim ki, bunca yıl seninle birlikte çalıştıktan sonra, bu sana çok yakışıyor."

Ashley topladığı kâğıtları ona geri verirken yanaklarına renk geldiğini hissetti. "Pekala. Teşekkürler patron. Bu kadar açık mı?"

"Sabahtan beri gülümsüyorsun," diye bilgilendirdi onu.

Ashley inledi ve ayağa kalkarak Nic'e eliyle yardım etti. Adam yaşlı bir adam gibi ofladı ve kadın ona kıs kıs güldü.

"Vay canına, koca bir sürüye sahip olacaksın!" Nic de onu takip ederek sesini alçalttı.

"Oookay, yavaşla bakalım. Kimse bu konuda bir şey söylemedi," diye fısıldadı. "Dediğim gibi, her seferinde bir şey."

Nic tamamen anlamış gibi başını salladı. Sonra göz kırptı, ki bu tam tersi anlamına geliyor olmalıydı, değil mi?

Ashley'nin gözü seğirdi.

Herkes onun başladığını düşünmeye devam ederse, bu fikre gerçekten ısınmaya başlayabilirdi.

Yarım saat önce kendine verdiği söz de bu değildi! "Sessiz kalacağım. Endişelendiğinizi görebiliyorum," dedi. "Tebrikler, Ashley. Bunu hak ediyorsun." Onun kolunu sıktı. "Şimdi gerçek işimi yapmaya geri döneceğim." Kâğıtları tutan elini salladı ve arka tarafta kayboldu.

Ashley o gittikten sonra başını iki yana salladı ve hafifçe kıkırdadı.

O zaman söylediği ilk kişinin o olduğunu fark etti. Tezgâhta kimse olmayınca Ashley telefonunu çıkarıp Jordan ve Kenzie ile grup mesajlarını kontrol .

Hikâyenin tamamını duyduklarında onun için heyecanlanacaklarından emindi ama yine de onlara anlatmayı hayal ederken midesi sinirden titriyordu.

Evet, on yıl boyunca ortadan kaybolan ve gizemli bir şekilde spor salonumda tekrar ortaya çıkan adamı biliyor musun? Onu affettim ve artık sonsuza kadar birlikte olacağız!

Homurdandı ve onu bekleyen hiçbir mesaj bulamadı. Sonuncusu, bir kaza geçirdikten sonra ziyarete gittikleri Jordan'ın erkek kardeşiyle ilgili bir güncellemeydi. Şimdiye kadar hastaneden taburcu edilmiş olmalıydı ve Jordan onların sessizliğini iyi haber olarak kabul ediyordu.

Ashley yine de onlara kısa bir mesaj gönderdi ve ardından telefonunu bir kenara bırakarak yeniden işine odaklandı.

Arkadaşlarını özlemişti. Sık sık onun evinde kalıyorlardı, bu da evin o kadar da yalnız hissettirmemesini sağlıyordu.

Ashley o geceye geri dönmeyi hayal etti ve kaşlarını çattı.

Yeni çiftleşmiş bir alfabeydi ve... bu gece yalnız mı uyuyacaktı?

Kendisini hayal kırıklığından kurtarmak için konuşmadan önce gözle görülür bir şekilde somurtmasını engellemek zorunda kaldı.

Her zamanki gibi olmayabilirdi ama Dylan'la birlikte çıktıkları yolculuğun neresi olağandı ki?

Müşterisini bırakamayacağı bir işin ortasındaydı ve bu sorun değildi!

Başka bir programa tıkladığında, Cam'in artık listesinde yer almayacağı boş alanları buldu.

Sikeyim.

Çekim zamanı geldiğinde ve Cam'in başka bir yerde olması gerektiğinde ne yapacaktı?

Bir filmi çekmek ne kadar sürdü? Aylar mı?

Tamam, hayır. Ellerimle bir şeyler yapmam lazım.

Ashley bir havlu ve temizleyici kaptı ve sırf yapacak bir şey olsun diye ve geleceği düşünmeyi reddederek boş makinelerin bazılarını dezenfekte etmeye başladı.

Bazı müdavimlerle sohbet etti ve dışarıda olan eğitmenlere başıyla selam verdi ve arkadaşı aylarca ortalıkta olmadığına ne yapacağını hiç düşünmedi.

Ashley vardiyasının geri kalanını bitirdi ve sessizce eve gitti. Ön kapıdan içeri girdiğinde ev her zamanki gibi bomboştu. Annesinin ölümünün acısı her zaman mevcut olsa da, bazen onu gömmek diğerlerinden daha kolaydı. Bu o anlardan biri değildi.

Annesi Dylan'la tekrar bir araya geldikleri için çok mutlu olurdu.

Üst kattaki yatak odasına çöktüğünde cebindeki telefonu çalmaya başladı. Öfkeli bir genç kız olduğundan beri kesinlikle değişmişti, artık grup posterleri ve kirli kıyafetlerle kaplı değildi, ama onu hala çocukluk yatak odasında uyuyormuş gibi hissetmemesi için kandıracağını düşündüğü renklerle yeniden boyanmış ve güncellenmişti.

Yatağa doğru zıpladı ve telefonunu çıkarıp Dylan'dan bir mesaj buldu.

Bizimle yemek yemek ister misin?

Ekrandaki kelimelere gülümsedi. Aralarındaki bağ sayesinde muhtemelen onun duygularını hissedebiliyordu ve aklına geldi

muhtemelen bir daha Dylan'a yalan söyleyemeyecek.

Bunda, duygularınızın derinliklerini saklayamamakta bir tür özgürlük vardı. Son derece savunmasızdı.

Bunu fark ettiğinde dudaklarını büzerek cevap verdi.

Evet, nereye?

Şimdilik Cam'e gelmek ister misin? Karar verebiliriz. Ya da isterseniz biz size gelebiliriz.

Ashley başını yana eğdi. Bir yandan, dolu bir eve sahip olmak ilginç olurdu. Diğer yandan, Cam'in dairesi yeni ve moderndi ve modası geçmiş mobilyalar ve halılarla dolu değildi.

Ve o sadece bir kişiydi. Onlara katılsa daha kolay olurdu.

Yakında o tarafa gideceğim.

Bir gece onlarla yemek yiyebilir.

Ashley dairenin önüne geldi ve kapı açılana kadar sarımsaklı, soğanlı ve lezzetli bir şeyler kokladı.

"Neler oluyor?" diye sordu, dumanlı manzarayı incelerken gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

River televizyonun yanındaki açık pencerelerden birine bir bulaşık havlusu sallıyor, Dylan da diğerini açıyordu.

Kapının önünde terleyen Cameron *stresli* görünüyordu. Kokusunu da aldı, bal ve vanilya artık acı ve yanıktı... tıpkı ocakta duran tava gibi.

"Ne oldu?" diye sordu ve dumanın bir kısmını temizlemek için kapıyı biraz daha araladı. Alfa içgüdüleri devreye girmişti ve tek yapmak istediği onu yatıştırmaktı.

"Yine seni etkilemeye çalışıyordu," diye seslendi River ve Dylan'la arasındaki bağ sayesinde bir eğlence dalgası hissetti.

Ashley omega'ya kaşlarını kaldırdı ve kendini durduramadan bir kolunu uzattı. Adam onun yanına sokuldu ve Ashley onu sıkarken arka beyni alevlendi.

"Çok tatlısın," dedi ve elini onun kolunda bir aşağı bir yukarı gezdirdi. "Ama sana söyledim, beni çok etkiliyorsun-"

"Mat, evet, biliyorum," diye iç geçirdi Cameron ve geri çekildi.

Ashley bundan hoşlanmamıştı. Bakışlarını kısarak adamın omuzlarındaki gerginliği inceledi.

Doğru. Sınırlar. Çizgiler. Profesyonel.

Çizgiyi bu kadar kolay aşması için omega'nın kokusundaki küçük bir acı yeterliydi.

Bundan daha iyisini yapabilirsin!

Tencereyi lavaboya dökmek için yanına gitti ve üzerine su püskürttüğünde buhar cızırdayarak yükseldi ve odayı doldurdu.

River ve Dylan dumanı dağıtmak için pencerede bulaşık havlularını çırparken, burnunu kırıştırdı ve onu küçük oyuğa kadar takip etti.

"Menüde ne vardı?" diye sordu.

"Gerçekten, çok kolay olması gerekiyordu," yakındı bir sünger kaparken. "Sadece makarna. Kendi harcımı yapacaktım."

Ashley ona doğru uzandı ve süngeri çaldı, elleri su ve bulaşık deterjanı arasında birlikte kayıyordu.

"Hey, hepimiz bir ya da üç öğün yemek yakmışızdır," diye itiraf etti ve ilgilenmek için onu yoldan itti.

Dylan oturma odasından, "Belki bir dahaki sefere birlikte yemek pişirirsiniz," diye araya girdi. "Bunu bir gece yapın!"

Panik alevlendi. *Sınırlar, Dylan, sınırlar!* Ama onun düşüncelerini duyamıyor, sadece duygularını hissedebiliyordu.

Cameron dikkatini diğer alfadan çevirip onun bakışlarıyla buluştu, gözleri geniş ve savunmasızdı ve Ashley'in göğsü onu kucağına alıp öpme ihtiyacıyla şişti.

Bu düşünce yanaklarını kızarttı, belki de buhar onun anlayamayacağı kadar sisliydi.

"Randevu gecesi gibi mi?" diye sordu, ona yakından bakarak.

İçinden bir tereddüt geçti, ama sonra Dylan oradaydı, yatıştırıcı, cesaretlendirici. Ne cesaretlendirici. Lanet olsun.

O büyük ela film yıldızı gözlerinin altında kıvrıldı. Randevu gecesinin *şimdi* olması gerekmiyordu. Eğitimlerini bitirdikten sonra da olabilirdi. Bunun ne zararı vardı ki?

"Elbette," diye kabul etti ve Cameron'ın ani gülümsemesiyle dikkati dağılmasaydı, Dylan'ı bağında biraz kendini hissettiğini düşündü.

"Bu akşam sipariş vermeye ne dersin? Hâlâ makarna istiyor musun?" Kaşlarını çatarak lavaboya baktı. "Hayır, makarnaya kızgıyım."

Kıkırdadı, tavayı bitirdi ve dağınıklığın gittiğini kanıtladı.

"Şimdilik bunu bırakabiliriz. River ve Dylan'a havalandırma işinde yardım edelim."

Giderken onun yan tarafını çimdikledi ve minnettar gülümsemesi biraz sinsiydi.

Ashley bakışlarını ona, bu aktöre dikti, ama ona bir havlu uzatıp kapıya doğru çekiştirirken dikkati dağıldı.

Onlar dumanı temizlemeye çalışırken, Ashley telefonundan Cam'in en sevdiği Hint yemeğini sipariş etti ve herkesin siparişini almak için elden ele dolaştırdı. Daire temizlendiğinde ve güzel kokulu bir oda spreyi sıktıklarında yemek de gelmişti.

Ashley çantayı aldı ve kanepeye geri döndü, Cameron'ın yanına oturdu ve kutsal kaseyi sehpanın üzerine koydu.

Onun yanına sokuldu ve Ashley bu konuda bir tür hissetmemeye çalıştı, ama onun yanında olması hoşuna gitti.

Dylan onun diğer tarafındaydı ama ona gönderdiği tek bakış memnun ve mutluydu. Bağ da hemen hemen aynı şeyi gösteriyordu.

River onlara içki getirip yer minderlerinden birine otururken, Ashley kendi kendine daha büyük bir kanepeye ihtiyaçları olduğuna karar verdi.

Bu düşünceyi daha oluşmadan yakaladı ve geleceği düşündüğünü fark etti. Onları, hep birlikte.

Bir paket gibi.

Ama onlar bir sürü değildi. Henüz değil, belki de hiç olmayacaklardı. Yakında Cameron çekimleri bitirecek ve sonra yoluna devam edecek, Ashley de spor salonunda kalacak ve hayatları ayrı yönlerle doğru ilerleyecekti.

Ya da bir fantezi dünyasında, Cameron'la aralarındaki tüm bu gerilimi daha rahat bir şekilde irdelemeye başlayabilirlerdi.

Eğitimden *sonra*.

O zamana kadar, kalın çizgilere ve kesin sınırlara bağılı kalacaklardı... yarın. Yeni bir başlangıç.

Ama bu gece için... belki Ashley kendini şımartabilir.

Akşamı burada geçirir ve Dylan'la birlikte biraz hayal dünyasında yaşar.

Sadece bir gece.

Bir gece ikiye, o da bir haftaya dönüştü. Bulutların üzerindeydi, her gece Dylan'ın yanında uyuyor, Cam ve River aynı şeyi yaparken kanepede ona sarılıyordu.

Akşam yemeğini üçüyle birlikte yedi ve sonra her biri kendi işine giderdi ya da daha büyük olasılıkla birlikte film izlerlerdi.

Cameron Instagram'a layık atıştırmalıklar, etkileyici şarküteri ürünleri ya da daha önce hiç duymadığı patlamış mısır ve şekerleme çeşitleri hazırlıyordu. Cameron bunun onu şımartmanın bir yolu olduğunu iddia ediyordu ve o da bu konuda yanaklarının kızarmasına izin vermemeye çalışıyordu. En azından ışıltılı bir elbise ya da avizeli bir restoran değildi.

İçtikleri 24 ayar altın külahlara bile alışmıştı, bunu yaparken kendini gülünç hissetse bile. Pahalı türlere çok daha kolay alışırdı.

Cam'e oyuncu olması için ilham veren filmleri izleme fırsatı buldu ve bu filmlerden bazıları onu biraz gözyaşlarına boğdu.

River'ın izlemek istediği filmlerin çoğu onu karnını ağrıtabilecek kadar çok güldürüyordu.

Dylan cesur aksiyon filmlerini ya da romantik komedileri severdi; onun için ikisi arasında bir yol yoktu.

Ashley her şeyi severdi ve birlikte izledikleri her film ona yeni bir şey öğretirdi.

"En sevdiğin filmler hangileri?" Ashley bir gece sordu.

"Sizi bir sürü eklektik şeyle tanıştırdığımın farkındayım ama romantik komedileri gerçekten çok seviyorum," diye itiraf etti Cam. "Kariyerimin en başında bir romantik komedide oynamıştım ama bir oynama fırsatım olmadı."

Kaşlarını çattı. "Restorandaki kızın bahsettiği gibi. Yaptığın aksiyon filmlerini seviyor musun?"

"Elbette, evet," dedi. "Bu üçüncü olacak ve bilmiyorum, sadece değişiklik istiyorum."

River, "Yöneticiniz sizin için bununla ilgilenmeli," dedi. "Seni desteklemeleri gerekiyor."

"*Kariyerimi* desteklemeleri gerekiyor," diye düzeltti Cam. "Ve şu anda kariyerim iş başında."

Birbirlerine baktılar ve River'ın yüzünde daha önce hiç görmediği bir acı belirdi. Bu birçok kez dönüp dolaştıkları bir konuşma olmalıydı.

Ashley bundan hoşlanmadı. Cam, kendisinden beklenenlere uymak zorunda kalmadan istediği filmde oynayabilmeliydi.

River, "Görünüşe göre yeni bir ajana ihtiyacın var," diye mırıldandı.

Ashley sessizce kabul etti. ". Ben buna inanıyorum," dedi Ashley.

Ona attığı gülümseme midesinin bulanmasına neden oldu ama herkes dikkatini filme verirken o bunu görmezden geldi.

Hayatının en garip-mutlu-haftasını geçirdiği yedi gün sonra bir mesaj aldı.

*Hey! Şehre geri döndük ve merhaba demek için sana uğradık.
Evde değilsin! ?*

Mesaj Jordan'dandı ve geri dönmeleri kardeşinin iyi olduğu anlamına geliyordu.

*Hoş geldin! Bir arkadaşımda kalıyorum ama yarın takılabilir miyiz?
Sizi görmek için sabırsızlanıyorum çocuklar! Kardeşin nasıl?*

Aldığı cevap Jordan'dan değil, Kenzie'dendi.

Bir arkadaş mı yoksa Dylan mı? Kenzie sordu.

Ashley ertesi gün bir açıklama yapması gerektiğini bildiği için gülümsemesini bastırdı.

Beni yakaladın.

Oh. Aman Tanrım. Tanrım. Kenzie her kelimeyi ayrı bir mesaj olarak gönderdi.

Bize her şeyi anlatmalısın. Yarın,

Ashley söz verdi.

"Bu kadar komik olan ne?" Dylan kolunu kanepede onun omuzlarına atarak sordu.

"Kenzie ve Jordan döndüler, bu da onlara senden bahsetmem gerektiği anlamına geliyor."

"Peki bu neden komik?"

Ashley ona baktı. "Çünkü senin tüm günahlarını duydular."

Dylan başını koltuğa yasladı. "Olamaz. Yani benden nefret mi ediyorlar?"

"Evet, sayılır," dedi Ashley ve göğsünü okşadı.

"Dooooghhouse," diye kıkırdamalar arasında usulca şarkı söyledi River kanepenin önündeki yerden. Filme dikkatini vermek yerine dizüstü bilgisayarında çalışıyordu, ama bu da olağan bir durumdu. Her gece o ve Cam sırayla onun yanına oturuyorlardı. Pohpohlanmamaya çalışıyordu ama çok düşününce yanakları hâlâ pembeleşiyordu.

Dylan'a, "Merak etme, kendini onlardan kurtarman için bir fırsat bulacağım," dedi.

"Bizi tanıştıracak mısın?" diye sordu. "Elimden gelenin en iyisini yapacağım."

"Önce bir test edeyim," dedi Ashley. "Yarın takılırsınız ve nasıl hissettiklerinizi görürüm."

"Benim için iyi bir dava açacak mısın?" Dylan sordu. Parmağı kızın kolunda, teninde daireler çizmeye başladı.

"Elbette anlatacağım," diye söz verdi Ashley. "Onlara senin en iyi özelliklerini anlatacağım."

"Aydınlat beni," diye alay etti Dylan.

Ashley ağzını açtı, sonra düşünüyormuş gibi yaparak kapattı. "Hmm..."

Yanındaki Cam homurdandı ve Ashley ona dirsek attı.

"Bir yerlerde bir tane olduğunu biliyorum," diye düşündü Ashley. "Biraz daha düşünmeme izin ver."

Dylan onun kolunu çimdikledi ve o da kıs kıs gülerek adamın kalçasını okşadı ve sırtarak ona baktı. Hissettiği kadar aşık görünüyor muydu?

"Kaba," diye mırıldandı, dudaklarında bir gülümseme belirdi.

"Yarına kadar bir şeyler düşüneceğimden ," diye .

Dylan kolunu sıkarak onu kendine doğru çekti ve başının yan tarafına bir öpücük kondurdu. "Sen daha iyisin," diye karşılık verdi.

Ashley öpücüğün etkisiyle neredeyse sevinecekti ve dudaklarını sunmak için başını çevirdi.

"Eğer kalırsam," diye iç geçirdi ve sonra onu düzgünce öptü, kısa, tatlı ve o kadar şefkatliydi ki göğsü sıkışmıştı.

Sadece birkaç ay önce biri ona Dylan'ın hayatına geri döneceğini ve sonunda birlikte olacaklarını söyleseydi, bunu reddederdi.

Ama işte buradaydı, kanepede onun yanına sokulmuştu, geri dönülmez bir şekilde aşıktı.

26. SCARS

DYLAN

Film gecesinden sonra aldığı duş yüzünden hâlâ nemli olan Dylan bir çift boxer giydi ve yatağına doğru birkaç adım attı.

Ashley orada yatmış, onu bekliyordu ve o bu manzarayı görmekten asla bıkmayacaktı.

Altına girmesi için battaniyeleri kaldırdı ve ona iyice sokuldu. Elinin yarasının üzerinde durduğunu fark etmesi bir anını aldı.

"Bana bunları anlatacağına söz vermiştin." Sesi sessizdi, bağ merak ve endişe doluydu.

"Elbette," dedi. "Bana her şeyi sorabilirsiniz. Bu... bu biraz zor bir hikaye. Ağır."

"Anlat bana," dedi usulca.

O da öyle yaptı.

"Ben özel bir şirket için çalışıyorum," diye başladı. "Yani Wes oldukça seçici olsa da bizi herkes işe alabilir."

Kadın başını salladı, yanağını adamın göğsüne yasladı ve adam kolunu kadının sırtına doladı, elleriyle bir şeyler yapabilmek için saçlarını okşadı. Parmakları yara izinin üzerinde bir desen oluşturdu.

"Bir beta olan bu kadın tarafından işe alındık." Ashley'nin ilgisinin arttığını hissetti. "Büyük bir şirkette çalışıyordu ve tacize uğruyordu. Uyumluluk testine uyuyordum, bu yüzden ona işe gidip gelirken eşlik etmek için hafifletmek için getirildim."

"İlk başta iyiydi ve orada olmak zorunda için her şeyden çok utanıyordu. Bana o kadar da ciddi olmadığını söyleyip durdu.

"Ciddiydi," diye devam etti Dylan. "Ölüm tehditleri, takipler, her şey. İşler o kadar kötüye gitti ki Gabi evden çalışmak zorunda kaldı, ayrılamadı." Ashley'in empati duygusunun kabarması göğsünün sıkışmasına neden oldu. Devam etmeden önce boğazını temizlemek zorunda kaldı. "Sonunda her şey sakinleşti. Rahatladık." Dylan başını iki yana salladı. Ona güvenmemeliydi.

"Gabi-Gabrielle anlaşılabilir bir şekilde evden çıkmak istedi. Her zaman Maine'de park halinde olan belirli bir kamyonun yemek istedi. Düşündüm ki: şehir merkezi, kalabalık olur, uyum sağlarız. Çok sessiz olduğu için kabul ettim. Ve çok dikkatli olduğumu düşündüm."

Işıklar. Bir bıçağın . Bir bağıriş. Karanlık.

"Yemin ederim takip edilip edilmediğimizi kontrol ettim ama hiçbir şey yoktu. Bir an için gardımı düşürdüm..."

Dylan'ın dudakları ince, mutsuz bir çizgi halinde düzleşti. O anı kafasında milyonlarca kez tekrarlamıştı. Daha hızlı olsaydı, adamı görseydi.

Ashley'nin kokusu alevlendi ve zencefilin acı ısırtığı, yan tarafındaki elinin yumuşak dokunuşu onu devam ettirdi.

"Onu görmedim. Beni karnımdan bıçakladı ve Gabi'yi öldürdü. Silahımı çıkardığımda artık çok geçti. Adli tabibe göre yere düşmeden önce ölmüştü."

"Dylan... aman Tanrım," dedi Ashley ve bir elini göğsüne koyarak doğrulup oturdu.

Bir elini yüzüne götürdü ve anıların ona her zaman getirdiği endişeyle savaştı. "Tamamen başarısız oldum. İyileşene kadar masa başı görevindeydim ve beni bir süre terapiye aldılar. Birkaç ay sonra Cam çıkageldi ve Wes hak etmediğim halde bana tekrar güvenmek istedi."

"Kimdi o adam? Bunu yapan kişi."

"Yaptığı işten memnun olmayan bir herif. Bir sapık sanırım. O bir bilim adamıydı. Ne üzerinde çalıştığını pek anlayamadım. Beni çok aşıyordu."

"Onu yakaladın mı?"

"Evet. Onu vurdum," diye cevapladı Dylan. "Bir ortaya çıktı ve önce beni vuracağını biliyordu, bu yüzden bir süredir izliyor olmalıydı. Onu nasıl görmedim bilmiyorum."

"Yine de onu yakaladın. Bu da bir şey sayılır." Dylan yutkundu. Şirkete değil. Gabi'ye değil.

"Evet, sanırım."

"Cameron'a karşı bu kadar yoğun olmanın nedeni bu mu?" diye sordu.

Dylan başını salladı. "Onu başarısızlığa uğratmak istemiyorum. Bu yüzden işbirliği yapmaması beni çileden çıkarıyor."

"Cameron çok seviliyor. Bence en fazla çok hevesli bir hayranı için endişelenmeniz gerekir."

"Oh, gerçekten mi? Bekâr olarak pazarlanan ünlü omega, herhangi birine ait olabilecek bir omega mı?"

Ashley dudaklarını büzdü ve kokusu daha da acılaştı. "Oh. Sanırım bu şekilde düşünmemiştim."

"Evet. Buraya gelmemin bir sebebi var."

Ashley, "İşinizi ciddiye alıyorsunuz," dedi.

"zorundayım. neler olabileceğini biliyorum."

Sessizliği çok şey anlatıyordu. "Vay canına, bunu gerçekten düşünmüşsün, ha?"

"Ona bir şey olmasını istemiyorum."

Dylan bu düşünce karşısında kaşlarını çattı. Cameron ne kadar sinir bozucu olsa da Dylan ona düşküncü. O küçük pisliği korumak istiyordu ve bunu sadece para aldığı için yapmıyordu.

"Onu önemsiyor musun?"

"Yani, elbette." Durakladı. "senin gibi değil." "Bu ne anlama geliyor?"

"Cam ve ben... uyumlu değiliz. Şirket bir müşteriyle eşleştirilmeden önce koku testi yapıyor. Karışıklıkları azaltıyor. Cameron benim için aynı çekiciliğe sahip değil."

"Kokusunu sevmiyor musun?"

Dylan başını eğip dudaklarını kızın omzuna değdirdi ve içine çekti. "Benim zevkime göre çok tatlı."

Kadın mırıldandı ve Dylan tekrar rahatlamadan önce tişörtünün altındaki ısırik izini bir kez öptü. "Yine de hoşuna gitti," diye tahmin etti.

Ashley omuz silkti ve karanlıkta bile kızardığını anlayabiliyordu. Onun hâlâ kendisine genç Ashley'i hatırlatan şeyler yapmasını seviyordu. Onun beceriksizliğini ve utancını.

Ama aynı zamanda onun bir alfa olmasını da seviyordu - onu havlayarak yerine oturtabilir ya da bir dövüş müsabakasında onu alt edebilirdi.

"Sen bir alfasın. Bir paket istemeniz normal," dedi.

"Biliyorum ama..."

İşte, bağlantıda, gerçek cevap vardı. Kadın korkmuştu. "Ama...?" diye sordu.

"Biz sadece *kendimizi* ."

Dylan bir elini onun göğsünde duran elinin üzerine koydu. "Hey. Aynen öyle. Birbirimize bağlıyız. Hiçbir yere gitmiyorum. Cameron'a kur yapmaya karar versen bile."

Ashley bir bacağını onun kucağına doğru salladı ve ona baktı.

"İşte bu korkunç bir düşünce. Kur yapmak mı? Cameron'a kur yapabileceğimi sanmıyorum."

"Neden olmasın?"

Ashley kaşlarını çatarak göğsüne bir desen çizdi. "Uhm, o benim müşterim mi?"

"Sonsuza dek olmayacak," diye Dylan.

Ashley gözlerini devirdi, parmakları göğüs kaslarına vuruyordu. Ashley'nin içinde bir şeyler olduğunu hissetti ve sessiz kalarak Ashley'nin cesaretini toplayıp bunu kendisiyle paylaşmasını bekledi.

"İşimde iyi olmayı seviyorum ve bence profesyonellik bunda büyük bir rol oynuyor. Müşterilerim söz konusu olduğunda sınırlar ve çizgiler konusunda genellikle çok iyiyimdir, ancak Cam'den beri..." Ashley ofladı ve hayal kırıklığı bağın içinde söndü.

Dylan usulca mırıldandı. "Eğer yardımı olacaksa, Cam'in umursayacağını sanmıyorum."

"Biliyorum, ," diye inledi, saçlarını gözlerinden uzaklaştırarak. "Bu işi daha da zorlaştırıyor. Yani, yemeğe çıkmak, korumasını becermek-"

"Hey, sevişmekten fazlasını yapıyoruz-" diye araya girdi Dylan küçük bir sırıtışla.

Ağzını kapattı ve gülümsemeye karşı koyarak devam etti. "- Onun *dairesinde* kalmak. Her akşam yemek mi yiyorsun?" Ağzını kapattı

yüzünü. "Ugh!"

Dylan ellerini yavaşça kızın yanaklarından kaldırarak uzandı. "Ne düşündüğümü bilmek ister misin?" Dylan sordu.

Ashley ona bakarak başını salladı.

"Cameron'ın diğer müşterilerinizden farklı olduğunu düşünüyorum. Yani, hepsini alfa yapmak istemezsin, değil mi?"

Kadının duygularının bağına çarptığını hissetti, bu da onu daha da güçlendirdi. "Tabii ki hayır," dedi.

"İşte kadar. Bence sana saygı duyan yüksek profilli müşterileri olan harika bir eğitmenisin. Ayrıca bir omega için kötü olduğunu düşünüyorum ve bu iki şey bir arada var olabilir."

"Bu beni kötü bir eğitmen mi yapar?" diye sordu. "Eğer duygularımı işimden ayıramazsam?"

Dylan hayranlığının ağırlığıyla göğsünün çökeceğini hissetti. Ona açılıyordu - Cameron'la aralarında bir şeyler olduğunu kabul ediyordu! Nihayet! Bu düşüncelerini onunla paylaştığı için onur duyduğunu hissetti.

"Ashley," dedi alçak sesle ve yumuşak bir sesle ve onu göğsüne doğru çekti. "Sen kötü bir eğitmen *değilsin*. Bu durum onun eğitimini kesintiye uğratmıyor. Sen hâlâ işini yapıyorsun ve o da hâlâ öğrenmesi öğreniyor. Duygularının sandığın kadar engel olduğunu sanmıyorum."

Ona karşı eridi, yanağını onun göğsüne dayadı. "Sanırım bu şekilde bakarsam haklısın. Cameron'ın ilerlemesini engelleyecek hiçbir şey yapmıyorum."

"Aynen öyle. Peki, buradaki asıl sorun ne?"

Ashley ofladı ve onun hayal kırıklığını, kendisinin ondan daha kolay çözemediği duygularının karmaşasını hissetti. Sadece onun *mutlu* olmasını istiyordu.

"İlk ayın sonunu kutlamak için gittiğimiz yeri hatırlıyor musun? Bu benim ligimin çok dışında," dedi. "Ve eğer onun standartları buysa..."

Bir nefes verdi ve yanaklarını bir saniyeliğine en şirin şekilde şişirdi.

"Ayrıca yürüyüş yaparken de eğlendi. Ve sipariş vermek. Ve atıştırmalık tepsilerini bir araya getiriyorum," dedi Dylan. "Ve biliyorum ki bunu gözlüyordun

gerçek bir alfanın yaptığı gibi."

Ashley başını yana eğdi. "Çok beyaz! Ve sert! Dize ışıkları ve tüm o sıcaklık nerede? Kanepe neden bu kadar küçük?"

Dylan'ın dudakları kıpırdadı. "Kur yapmanın yüzde yetmişinin hediye olduğunu düşünüyorum. Görünüşe göre bir listeniz var."

"Tamam, şimdi kafama fikirler sokuyorsun," dedi, sallayarak ve tekrar uzanacakmış gibi yer değiştirerek. Adam kadının belini kavradı ve onu üzerinde tuttu.

"Yine de fikirleri seviyorsun. Ve onun kıskanç olduğunu zaten biliyorsun.

Sizinle flört etmeyi çok ister."

"Peki ya sen? Sen sadece... orada mısın? Ben onu şımartırken?"

"Beni sikmenin sorun olup olmadığını mı soruyorsun?" Dylan alay etti. "Bu fikirden nefret etme" diye devam ederken Ashley'nin iniltisi yarıda kesildi.

"Ne?" Dedi, sormadı.

Dylan sırtarak ellerini onun iki yanında sıktı. "Yani, minderde ona cehennemi yaşattın. Bunu yatak odasına taşıma fikri? İstediyini almanı izlemek?"

Göğsünden bir mırıltı yükseldi ve önce bastırdı, sonra tekrar dışarı taşı.

Dylan, "Ondan hoşlanıyorsun," diye nefes alarak onu yeniden gençmiş gibi heyecanlandırdı. "Ve bunda yanlış bir şey yok. Sana yeşil ışık yakıyorum, baskı yapmıyorum."

Ashley göğsüne bir el koydu, zaten yarı sert olduğu yerde ona doğru kaydı. Gömleklerinden sadece biri üzerindeyken, onu külotunun pamuğundan hissedebiliyordu, sıcak ve baştan çıkarıcı ve lanet olsun, onu istiyordu.

"İstediyimi almam fikri hoşuna gidiyor, değil mi?" diye sordu.

"Hoşlanıyorum," diye mırıldandı Dylan.

Ashley'nin dudakları küçük bir yarım gülümsemeyle kıvrıldı, aynı anda sinsi hem de tahrik ediciydi.

"Tamam," dedi ve eğildi, usulca mırıldandı, dudakları onunkilere değdi. Başını ona doğru eğdi, tadının peşine düştü.

Zencefil ve narenciye, onu ne kadar tatlı öptüğünden düpedüz şekerlenmiş. Elleri saçlarını taradı ve ürperti kafa derisinden omurgasına ve vücudunun geri kalanına yayıldı.

Bu alfaya takıntılıydı.

Benimkini.

Kalçalarını ona doğru yuvarladı, onları ayıran ince iç çamaşırı katmanlarından başka bir şey yoktu. Dylan tamamen sertleşene kadar birlikte sallandılar ve elleri kızın belini tutarak onu tekrar tekrar içine çekti.

Öpücük bir nefesle kesildi ve Ashley elini bükerek saçlarını sıkıca kavradı ve başını geriye yatırdı.

Titreyerek adamın göğsüne doğru ilerledi, elleri adamın üzerinden düştü, kalçalarını adamın kulaklarına dayadı ve bir elini de denge için yatak başlığına koydu.

Kadının kokusu ona bir tokat gibi çarptı ama o el hâlâ saçlarındayken ve onu hareketsiz tutarken hareket edemedi.

Kadın tepesinde oturmuş, sanki bir meydan okumaymış, onu memnun etmeye cüret ediyormuş gibi ona bakarken kalbi hızla çarpıyordu.

Bakışlarını onunkilerden ayırmadı, ayırmazsa hata yapmış gibi hissedecekti ve yavaşça elini saçlarından çekti.

"et," dedi, sesi yumuşaktı.

Dylan kıza sokuldu, burnu kızın yarığına sürtündü, kızın külotu hâlâ yolundaydı. Eğer bu meydan okumanın bir parçasıysa, geri adım atacak biri değildi. Dudaklarını kadına doğru ayırırken damağında zencefil ve narenciye kokusu vardı. Dilini sertleştirdi ve kumaşın arasından kızın içine doğru bastırdı ve kızın kalçaları sanki daha fazlasını istiyormuş gibi kıpırdandı.

Adam kumaşın altından ona baktı ve bu bir sataşmadan başka bir şey gibi gelmemeliydi ama kadın ona doğru yuvarlandı ve adam bariyerin altından onun tadına baktı.

"Bunlar engel oluyor," diye mırıldandı. Onu dilinin karşısında istiyordu.

Ashley kalçalarını bir o yana bir bu yana salladı. "Senin sorunun gibi görünüyor, benim değil."

Ses tonu Dylan'ı ısıttı, çok emrediciydi. Ellerini kalçalarının arkasına, kıcının kıvrımına ve kalçalarının etrafına kaydırarak parmaklarını bel bandına dokundurdu. Kadının teni onunkine karşı çok sıcaktı.

"Onları yırtabilirsin," diye önerdi.

"Ne?" sordu, gözlerini kırpıştırarak.

Kendini tekrarlamak yerine, beklenti içinde bir kaşını kaldırdı ve bu, adamın içinde karanlık ve lezzetli bir titreme yarattı.

Bana iki kez sormana gerek yok, diye düşündü ve yırtmadan önce bel bandının altındaki kumaşı parmaklarıyla sıkıştırdı-

Kolayca düştüler, yatağın kenarına fırlattığı lime lime oldular.

Bir mırıltıya dönüşmeden önce nefesi kesildi ve Dylan doğru bir şey yaptığını hissetti, siki onun övgüsüyle seğirdi.

Dylan hiç vakit kaybetmedi, kumaş gittiği için kokusu daha güçlüydü ve kafasını bir uyuşturucu gibi dolduruyordu.

Bağımlıydı, tatmaktan daha fazlasını yapabilirdi ve kalçalarını onun dudaklarının ilk dokunuşuna doğru bükte.

Dilini kıvrımlarının arasından geçirdi, yutmadan önce tadını aldı. Aynı hareketi tekrarladı, klitorisinin tomurcuğu diline karşı sertleşirken onu tekrar tekrar yaladı. Kalçaları aralıklı olarak başının etrafını sararak onu devam etmesi için cesaretlendirdi.

Çıkardığı her küçük ses, kalçalarını ona doğru her sürtünüşü sadece kendi uyarılmasını alevlendirdi. Boxerının altında sıkışıp *kalmıştı*, taş gibiydi ve prekum fışkırıyor olmalıydı. Onun kendisine dokunmasını ya da kendisinin ona dokunmasını istiyordu.

Kollarını kadının kalçalarının ön kısmına doladı, parmakları kadının iç bacaklarına saplandı. Onu kavradı, sıktı ve boynunu eğip yalayarak daha fazla tat almak için onu açık tuttu.

Onu diliyle mızrakladı, o uyarılmanın bir kuyusunu buldu ve onu içti.

İnlemeleri giderek yükseliyordu ve bunu bilerek mi yaptığını, River ve Cameron'ın onları dinlediğini hayal edip etmediğini merak etti.

Muhtemelen yuvadaydılar, ama bu... cazip bir düşünceydi.

Ne isterse almasını istiyordu. Ondan, onlardan.

O zaten ona aitti. Bir sürüsü olsa da bu değişmezdi.

Dylan, topladığı favoriler arasında yer alma fikriyle mırıldandı. Nefes nefese kalarak ona doğru eğildi ve adam dilini ona karşı düzleştirerek ona sürtünecek bir şey verdi.

"Siktir," diye sızlandı ve adam onun sesindeki tonu duydu.

Daha fazla dayanamadı ve ellerinden birini karnına indirdi, parmaklarını bel kemerinin altından geçirdi ve-

Ashley, "Hayır," dedi ve elini tutmak için arkasına uzandı ve onu kalçasına geri çekti.

"Benden sonraya kadar gelemezsin," diye mırıldandı, *en ufak bir* sesinin fısıltısında havlıyor.

İtaatsizlik edemezdi ve etmek de istemiyordu.

Dylan'ın kalçaları sahip olamayacağı bir şey için ağrıyarak kıpırdandı ve onun içine doğru inledi, kalçalarını onun içine doğru yuvarlarken etinin içinde kayboldu.

Sikeyim.

Adamın iniltisi isteğiyle bir mırıltıya dönüştü ve ses boğazına doğru ilerleyip diline karşı bir titreşime dönüştüğünde kadın haykırdı. Daha sert, daha yüksek sesle mırıldandı ve yüzünü sürerken uylukları başının etrafında gerildi.

Kızın eli yatak başlığının metaline çarparak gıcırdadı ve adam başını kaldırıp kızın dudaklarını ayırdığını, başını geriye yatırdığını, saçları omuzlarında dalgalanırken çenesinin keskin ve güçlü olduğunu gördü.

Çok güzeldi.

Benimkini.

Dylan parmaklarını kızın tenine batırarak daha fazla iz, kız üzerindeki hak iddiasının daha fazla kanıtı bıraktı ve River ya da Cameron'ın bunları görebileceği düşüncesi kafasını allak bullak etti.

Onlarla böyle konuşur muydu? Onlara haddini bildirir ve onlarla konuşur muydu?

Dylan'ın siki bu fikir karşısında seğirdi. Ashley. Onun alfası.

Kalçaları kıpırdadı ve kendisine karşı herhangi bir sürtünme, herhangi bir dokunuş olmasını diledi. O kadar yakındı ki, sadece onun tadından, ona karşı hareket edişinden bile kıl payı kurtulmuştu. Onun hakkında hissettikleri ve tüm bu uyarılma, ayırt edilemez hale gelene kadar bağın içine sarılmıştı.

Elleri tekrar saçlarına daldı ve kendini onun diline doğru sürüklerken onu sabit tuttu. Dudaklarından yumuşak inilti dökülüyordu ve ay ışığı tenine gümüş rengi vuruyordu.

Kendini tatmin etmek için onu kullanıyordu.

Ve bu Dylan'ın şimdiye kadar yaşadığı en ateşli şeydi.

Kavrayışını kadının kalçalarına ve karnına doğru kaydırdı, gömleği kollarından aşağı düşene kadar sıyırdı ve göğüslerini avuçladı. Becerikli parmaklarıyla boncuklu meme uçlarını kopardı ve ürpertinin teninden aşağı süzülüğünü hissetti.

Bunu tüm vücudunda hissetti, tutuşu sıkılaştı, kalçaları kulaklarının etrafında gerildi, boşalmadan önce vücudu bir anlığına hareketsiz kaldı.

Dudağını ısırarak kendini susturmadan önce haykırdı, adamın yüzüne karşı sarsılıp sallanırken uylukları sıkıca kenetlendi.

Kadının uyarılmışlığı dilinin üzerinde patladı ve adam onun kokusunda boğuluyordu ve gitmek için daha iyi bir yol düşünemiyordu.

Dikkatini dağıtmaya çalışarak sertleşti, ama tüm duyuları Ashley ile doluydu, burnu ve ağzı narenciye ve zencefil ile doluydu, ellerinin altındaki yumuşak teni, kulağındaki inlemeleri, onun görüntüsü asla unutamayacağı bir şeydi.

Durduramadan boşaldı, kız dilinin üzerinde dans ederken siki boxer'ının içinde tekmeleniyordu.

Birlikte eridiklerinde düello mırıltıları odayı doldurdu ve Ashley devrilmeden önce sağ dizini kaldırdı, yüzünde memnun bir gülümsemeyle yatağa çöktü. Dylan onun inişini izlerken baldırları ve ayakları göğsünün üzerinde sallanıyordu.

Bir gözünü araladı, adamın bakışlarının hiç ayrılmadığını gördü ve... sırttı.

"Sanırım sıranın sana gelmesine gerek yok." Dylan iç çekti. "Hayır. Sadece yeni boxer."

Bunun onu ne kadar memnun *ettiğini hissetti* ve onu yatağa geri çekmek için baldırından çekti.

Onu öptü, dudaklarından ve dilinden kendi tadını aldı. Ayrıldıklarında nefesleri sertleşmişti ve kadın kıkırdarak onun saçlarını geriye taradı.

"Bir genç kız gibi," diye .

Dylan inledi ve yüzünü onun saçlarının altına gömmeye çalıştı.
"Benimle alay etme."

"Ama çok kolay," diye alay etti ve onu ortaya çıkardı.
Onunla işler kolaydı. Her zaman öyleydi. Bundan kaçtığı için aptaldı.
Bir daha kaçmayacaktı ve bir parmağını omzundaki ısırtığın üzerinde
gezdirerek hatırlattı.

Kız titrerken hoşgörölü bir hayranlık onu doldurdu.
"Benimle istediğın kadar dalga geç, yeter ki bu bir daha olmasın," diye
mırıldandı.

Ona bakarken bakışları kararmıştı.
"İstediğimi aldığım sürece mi?" diye sordu ve Dylan'ın aklına
dikkatleri dağılmadan önce yaptıkları konuşma geldi.

"Evet. Her şeyi."
Ashley başını onun göğsüne yasladı. "Bunu kabul edebilirsin."
Alabileceğı en yakın cevap ama kızın bu fikre ısındığını hissetti.
Onun alfası bir sürüyü hak ediyordu. Sadece bunu kendi gözleriyle
görmesi gerekiyordu.

27. KIZ KONUŞMASI

ASHLEY

"Beni hâlâ seviyor musun?" Ashley spor salonundan çıkarken Lyric'e sordu. "Her zaman," dedi Lyric, sarı saçları sadece biraz dağınıktı, yüzü hâlâ kızarıktı seanslarının yorgunluğundan.

"Güzel. Haftaya görüşür müyüz?"

"Gelecek hafta görüşürüz," diye kabul etti ve çıkarken el salladı. Onunla birlikte gelen alfa, Henry, ayrılırken kolunu onun omuzlarına doladı. Yoğun biriydi. Sessizdi. Ve Lyric'e tapıyordu, onu koruyordu.

Ashley, Lyric onunla antrenman yapmayı sevdiği için ona *tahammül* ettiğini düşünüyordu. Ashley aldırmadı. Omega'sı olan bir alfaydı ve kendi bölgesini işaretliyordu.

Bunu her şeyden çok eğlenceli buluyordu, çünkü Ashley'in omega için hiçbir arzusu yoktu.

Burnu kırıştı. Hayır. Lyric, şarkıcının sahne performansları için dayanıklılığını korumasına yardımcı olmak gibi bir sözleşme yükümlülüğü dışında hiçbir şekilde ona ait değildi.

Dylan haklıydı! Lanet olsun. Profesyonel bir eğitmen *olabilir* ve belli bir omega hakkında karışık hisleri olduğunu kabul *edebilirdi*.

Kokuları etkisiz hale getirirken kaşlarını çattı ve Cameron'ın kokusunu sildiğinde genellikle hissettiği hayal kırıklığının eksikliğini fark etti.

Benimkini.

Ashley durakladı, elinde sprey şişesi, yüzü kızarmıştı.
düşündüm. Arka beyin iddiası.

Cameron *hiçbir şekilde* onun değildi.

Tamam, Cam'le feromonlarının karışması hoşuna gitmişti. Ne olmuş yani?

Ama sonra başka şeyler fark etmeye devam etti.

Marketten alışveriş yaparken yanından geçtiği battaniyeler gibi. Cam'in dairesinin sertliğini kıracak büyük, yumuşak, renkli olanlar.

Ashley bağ izini kaşındı, kafası karışmıştı.

"Biyoloji bu," diye mırıldandı kendi kendine ve yol boyunca market arabasının tekerlekleri gıcırdayarak yürümeye devam etti.

Tüm bu süre boyunca düşünceleri aynı kanalda dönüp durdu.

Alfalar ve omegalar kur yapma dışında birlikte çok fazla zaman geçirmezlerdi. Bu mantığa göre, Ashley'nin Cameron'la bu kadar çok takılması biraz garip bir durumdu, nedenleri haklı olsa bile - onu eğitmek, korumasıyla çiftleşmek.

Biyoloji eninde sonunda devreye girmek zorundaydı ve girmeye de çalışıyordu. Ama Ashley arka beyninden daha güçlüydü, bu yüzden utanılacak bir şey yoktu. Bu çok doğaldı.

Ashley verandaya adımını attığında yüzünü buruşturdu, posta yığını küçük bir yığın halinde duruyordu.

Gerçekten Cam'de bu kadar çok zaman geçiriyor muydum?

Ashley başını sallayarak içeri girdi, yiyecekleri yerleştirdi ve akşam yemeğine başladı, kesinlikle Cameron'ı düşünmesine izin vermedi.

Dylan ona bir süre mesaj attı ama sonra kapı çaldı ve Dylan sıırttı.

Arkadaşları geri dönmüştü.

Kapı açıldığında Kenzie ciyakladı ve Ashley'nin üzerine atlayarak ona sıkıca sarıldı. Jordan omzunun üzerinden güldü ve Ashley onu da içeri çekti.

"Sizi özledim çocuklar!" dedi, muhtemelen birlikte seyahat ettikleri için her zamankinden daha fazla birbirine karışmış olan tanıdık kokularını içine çekerek.

Kenzie içini çekti, sonra durdu, kokladı ve Ashley'i omuzlarından geriye doğru itti. "Neden farklı kokuyorsun?"

Yanakları *alevlendi* ve Ashley omuz silkti, rahat ve toplanmış görünmeye çalıştı. "Bunu daha sonra konuşabiliriz. Ama önce, kardeşin nasıl?"

"O iyi," dedi Jordan, elini sallayarak ve sarılmak için yaklaşıp. "İyileşecektir. Ben daha çok Kenzie'nin neden haklı olduğuyla ilgileniyorum - tuhaf kokuyorsun."

Bir tek ben değilim!

"Kaba," diye Ashley.

"İşte bu yüzden bizi seviyorsun," diye şarkı söyledi Kenzie ve muhtemelen artık kendi mutfağı kadar iyi bildiği mutfağa doğru ilerledi.

"Dökül, olan her şeyi bilmek istiyorum."

Jordan bar taburelerinde Kenzie'nin yanına oturduğunda, ona sabırla baktılar ve Ashley iç çekti.

"Peki, hemen konuya gireceğiz sanırım," dedi ve ikisi de sanki bekledikleri şey gibi başlarını salladılar. "Tamam, Dylan'ı tanıyorsun," diye başladı Ashley.

"Evet, Dylan mı?" Kenzie sordu.

Ashley başını salladı ve Jordan durması için elini uzattı. "On sekizinci doğum gününde seni öptükten sonra giden ve gizemli müşterinin koruması olarak geri gelen kişi mi?"

Başını sallarken yanakları kızarmıştı. "Evet, aynısı." Kenzie ayağa kalktı, elleri kalçalarında. "Siz takıldınız mı?"

Jordan cevap vermeden sandalyeye gömüldü, iki elini kaldırmış, parmaklarını şakaklarına bastırıyordu. "Vay canına. On yıl sonra, ha?"

Ashley açık ağzını kapattı ve cevap vermeden önce parmaklarını birbirine doladı. "Evet, yani. Geçtiğimiz birkaç hafta içinde yeniden bir araya geldik."

Sessizlik. Ashley kızartmayı karıştırırken başını kaldırdı ve ikisinin de ağzı açık, kaşları havada olduğunu gördü.

"Seksi mi?" Kenzie sonunda sordu.

Dün gece yüzünü sürerken pantolonunun içine boşaldı.

Ashley yüzündeki kızarıklığı görmezden geldi. "Evet, öyle de denebilir," diye teklif etti.

"Tamam, bu iş için şehre geri döndü, ortak müşterimiz. Yeniden bağlantı kurdunuz... Bu yüzden mi kapınızda bu kadar çok posta vardı?"

"Evet, yani. Uh. Siktir, tamam, işte," dedi ve atletinin askısını çekiştirerek gözlerini kapattı. Heyecan, baş dönmesi ve korkunun hepsi çalkalanmış bir şampanya şişesi gibi içinde patladı. Dylan için o kadar ağladıktan ve onlara Dylan'ın en büyük günahlarını anlattıktan sonra dönüp ona bağlanmış mıydı? Elbette onun adına mutlu olacaklardı, değil mi? Yoksa ona aptal olduğunu mu söyleyeceklerdi?

Sadece bir şey söyle-

"Aman *Tanrım*," diye *bağır*dı Kenzie, Jamie ise her zaman olduğu gibi dramatik *bir* şekilde nefesini tuttu.

Jordan sanki bu bir komplo sırrıymış gibi, "Sen *bağlısın*," diye fısıldadı.

Birkaç saniye daha sessiz kaldıktan sonra bir gözünü araladı.

"Mutlu musun?" Kenzie sordu.

Ashley başını salladığında tereddüt bile etmedi. Boğazı düğümlenmişti ve nedenini bilmiyordu.

Kenzie neredeyse Jordan'ın kucağından, sandalyeden ve Ashley'nin kollarına döküldü. "Aman Tanrım, ikimizden önce bağlandığına inanamıyorum," dedi sıkıca sarılarak. "Her duymam gerek."

"Bağlandığınıza göre ciddi bir şey olmalı. Baştan alalım," dedi Jordan ve küçük bir tüp çıkarıp havada salladı.

"Kutlayalım mı?"

Ashley, Kenzie onu serbest bıraktığında boğazını temizledi ve rahatlamasıyla birlikte birkaç damla gözyaşı döktü. Onlara söylemek için neden bu kadar gergin olduğunu bilmiyordu; onlar onun *en iyi arkadaşlarıydı*.

"Sorun nedir?" Kenzie yüzünü çerçeveleyerek sordu.

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Ashley ve uzun saçlarını geriye doğru tarayarak başını salladı. "Sanırım senin onayını ya da başka bir şeyini istedim."

"Tek umursadığımız senin mutlu olman. Bu geçmişinden gelen şüpheli bir adamla olsa bile," dedi Jordan.

Ashley gözlerini kurulamak için tavana bakarak, "Tamam, tamam," dedi. "Sorun değil. Dışarı çıkalım mı?"

En yakın iki arkadaşı onu mutfağın arkasından dışarıdaki küçük verandaya kadar takip ederken o da yemeğin kaynamasına izin verdi. Güneş batıyordu, bu yüzden tüm arka bahçe gölgede kalmıştı ve etrafı dayanılmaz yaz sıcağından çok daha rahat bir hale getiriyordu.

Daha önce üçünün defalarca yaptığı gibi Ashley'nin küçük veranda masasına oturdular. Jordan'ın yanında getirdiği tüp açıldı ve esrar kokusu yayıldı.

Esrarı elden ele dolaştırdıktan sonra ikisi de ona baktı. "Yani...?" Kenzie sordu.

"Daha uzun süre dayanmaya çalıştım ama..." diye hüzünle iç geçirdi. "Hani bir kişiyi görürsünüz ve ikiniz de tüm hayatınızı onun yokluğunda yaşamış olmanıza rağmen hiç zaman geçmemiş gibi hissedersiniz ya?"

Kenzie'nin dudaklarında bilmiş bir kıvrım vardı. "Bilmiyorum, ama söyle."

Yüzünde bir gülümseme belirdi ve sonra onlara tüm hikâyeyi anlattı. Bildikleri kısımlardan -kendisine kendi ilacını tattırmak için ona soğuk davrandığından- bilmedikleri kısımlara kadar.

Antrenmanlar, fotoğraflara bakmak için geldiği gece ve ağlama şekli- Jordan gözlerini devirirken Kenzie başını sallayarak, "Duygularını gösterebilen erkekleri severim," dedi.

Geçici olarak yaptıkları ateşkes, onu okurken gördüğü kitap-

"Romantizm mi? Siktir et bu mükemmel adamı," dedi Jordan kaşlarını çatmadan önce. "Ama sen zaten yaptın."

Ashley çok süslü akşam yemeği hakkında konuşmaya devam etmeden önce sırtıttı-

"Bekle, bekle, bana ünlü bir müşterinin seni birinci sınıf bir restoranla etkilemek istediğini ve senin de onun korumasına takıldığını mı söylüyorsun?" Kenzie sordu.

Ashley başını yana eğdi, "Şey..."

Jordan öne doğru eğilerek, "Demek bu hikâye *daha da güzelleşiyor*," diye alay etti. "Karmaşılaşması için sabırsızlanıyorum."

Bildiğinden daha fazla, diye düşündü Ashley.

Ashley onlara doğum günü planlarını, yürüyüşü, her şeyi başlatan *öpücüğü* ve sonra-

"Aman Tanrım, *aynı gece mi?!'*" Kenzie ellerini çırparak çığlık attı. "Lanet olsun, Ashley."

Jordan düşen çenesini kapattı. "Tamam, bir eş bulmam gerekiyor, dün gibi, eğer doğru kişi senin gibi birini, Bayan Kurallar ve Mantık, her şeyi pencereden dışarı atabilirse. Şimdiye kadar nasıl gitti, vahşi tarafta yürümek?"

Kenzie öne doğru eğildi ve Ashley, Jordan'la birbirlerine ne kadar uyumlu olduklarının farkında olup olmadıklarını merak etti.

"Bu kesinlikle... bir şey," dedi Ashley, Dylan'ın bağdaki yankısını hissederek. "Onu her zaman hissedebiliyorum."

" bir şey?" Kenzie başını bir koluna dayayarak sordu.

"Bu çok garip. Şu anda bile onu hissedebiliyorum. O... eğleniyor. Yani müşterisi aptalca bir şey yapıyor olmalı."

"Onu nerede ısırdın?" Jordan sordu.

Ashley onun diğer omzuna dokundu. " da aynı nokta."

"Yani aynı anda mı oldu?" Kenzie masaya doğru eğilerek sordu. Kendini yelpazeledi. Jordan'a bakarak, "Aman Tanrım, bu çok ateşli," dedi.

Jordan onun bakışlarıyla karşılaştı. Bakışları öylece kaldı ve Ashley başını yana eğdi.

Neydi o?

"Onaylayabilirim. Çok sıcaktı." Ashley'nin yanakları alev alev yanıyordu. "Peki tüm bunlar hakkında ne hissediyorsun? Yani, sırada ne var?" Ashley yutkundu.

"Ne demek istiyorsun?"

"Yani, Dylan nerede yaşıyor? Buraya geri mi taşınacak? Siktir, gitmiyorsun, değil mi?"

Hikâyesinin bu fırtınalı romantizm kısmı başladığından beri ilk kez... durakladı.

Dylan nerede yaşıyordu? Cam'i korumayı bitirdikten sonra geri dönmeyi planlamıyordu herhalde. Birlikte mi yaşayacaklardı? Bu fikir onu mutlu bir heyecana sürükledi. İş bittikten sonra birlikte yaşamayı nasıl

"En azından film çekilene kadar müvekkilini koruyacak. Buna daha birkaç ay var."

Beta, manikürlü tırnaklarıyla eklemi geri uzatırken Jordan başını ona doğru eğdi. "O kadar ilerisini düşünmediniz, değil mi bebeğim?"

"Bir daha gitmeyeceği kesin," dedi Ashley. "Bağlanma olayı da bununla ilgiliydi. Sanırım bu da burada kalacağı anlamına geliyor. Ya da onun gibi bir şey," demeye çalıştı ama Kenzie ona dik dik baktı. "Peki, tamam! Hayır, tabii ki o kadar ilerisini düşünmedim! Kendimi o ana kaptırmıştım; mantığa ayıracak vaktim yoktu, sadece hissediyordum! Siktir!"

Ashley başını ellerinin arasına aldı.

"Aww, hayır, stres yapma. Stres yapma. Sorun yok," demeye çalıştı Kenzie ve Jordan da ona katılmadan önce bir oof sesi duydu.

"Evet, bağlandınız, yani ilişkiniz sağlam, eğer bir şey varsa. Sadece nerede sağlam olacağı önemli! Ki bu da kolay bir çözüm. Sadece yapılması gereken bir konuşma. Büyütülecek bir şey değil."

Ashley, "Doğru," diye söylendi ve başını .

Güneş çoktan batmıştı. Ashley'nin taktığı otomatik ampuller her an yanabilirdi.

"Yani açıklığa kavuşturmak için söylüyorum, sen gerçekten sadece korumadan mı ibaretsin?" Kenzie sordu.

"Dinle, Dylan'la bir geçmişimiz var! Ve hiç yok gibi de değil-" Ashley durdu, neyi yüksek sesle itiraf etmek üzere olduğunu fark etti. Üzerinde durmasına bile izin vermediğı bir şeydi bu.

İkisi de aynı anda, sudaki kanın kokusunu alan köpekbalıkları gibi ayağı kalktı.

"Ne değil mi?" Kenzie sordu. "Seni sinsi köpek. A listesinden biriyle mi yattın?"

Ashley iki elini de uzattı, yanakları kıpkırmızıydı. "Sevişme falan olmadı! Onu bu duruma düşürmeyin."

"Oh, neden? O çok daha fazlası mı?" Jamie sordu.

Ashley kollarını kavuşturdu ve sandalyesine geri çöktü, çünkü aslında evet. Cam bir film yıldızından çok daha fazlasıydı.

Ashley minderde Cam'le mükemmel bir uyum içinde oldukları o günü, adrenalini, akışı ve yakınlığı düşündü. Akşam yemeğinde onu etkilemeye çalışmış ve doğum gününü yalnız geçirmesini istememişti. River'la sırayla kanepede onun yanına oturmaları. Arka beyninin onun etrafında aydınlanması.

"Bunu düşünmeme izin vermedim," dedi omuz silkerek.

"Yalancı," diye tısladı Kenzie ve avuçlarını masanın üzerine koydu. Garip bir dedikoducu cin sesiyle, "Söyle bana," dedi. Ashley gülmekten kendini alamadı.

"Tamam, tamam! Peki... ya öyleyse?" diyerek kot pantolonundaki bir ipliği çekiştirdi. "Bir A-lister'dan çok daha fazlası."

Jordan baygın görünüyordu. "Eğer kırmızı halıda seksi bir Hollywood yıldızıyla çiftleşirsen, ölürüm."

Kenzie, "Bizi yan yana ," dedi.

"Ah, bebeğim. Bu bana söylediğin en güzel şey," dedi Jordan, bir elini onun göğsüne koyarak. İki parmağı diğer üç parmağından çok daha kısa manikürlü bir el.

"Son birkaç haftayı seninle birlikte kardeşinin yatağının başında geçirdim ama olsun," dedi gözlerini devirerek.

Ashley'nin dudakları kıvrıldı ve arkadaşlarına duyduğu sevgi göğsünde kabardı. İkisinin etkileşimini izlerken bakışlarını daralttı. Onları seviyordu, dramatik davrandığında bile her zaman onu kolluyorlardı. Ve bir şeyler farklıydı.

"Bunu bekliyordum. Dökül. Neler oluyor?" Kenzie başarılı bir şekilde dikkatini dağıtarak konuştu.

Ashley kıkırdadı, Kenzie'nin tepkisinden memnun oldu çünkü... çünkü o da çığlık atmak istiyordu, tamam mı? Ne de olsa Cameron bir *film yıldızıydı*.

Onun sorunu da tam olarak buradaydı.

"Eğer bu müvekkil hakkında bir şeyler hissettiğimi kabul edersem... o ünlü biri. O benim *müşterim*."

İkisi de ona bakıp bekledi ve Ashley ofladı. "Onu takip etsem, ona kur yapsam bile-"

"O bir *omega mı?*" Jordan omzunu tuttuğunda Kenzie çığlık attı ve Ashley ağzı açık bir şekilde durakladı.

Hay sikeyim. Bunu atlamıştı, değil mi?

"Tamam, iyi, evet. O bir omega! Tek omega müşterim değil, hatırlatırım. Ama kesinlikle sahip olduğum bir omega..." Cam' onu son kez mindere indirişini, birlikte nefes nefese kalışlarını ve sonra kalkmasına yardım ettiğinde bıraktığı koku izini düşündü. "...Kimya ile."

"Tamam, peki seni duraklatan nedir?"

Ashley onlara, "Beni yargılayamazsınız," dedi.

"Bebeğim, burası güvenli bir alan! Bana tüm günahlarını anlat," diye bağırdı Kenzie. "Diğer müşterilerimin ne düşüneceğinden korkuyorum," diye itiraf etti. Kenzie'nin

bir eğitmen olarak her gün yüzleşmek zorunda kaldığı insanlar. Eğer biriyle çıkmaya başlarsa bu onun eğitmenliği hakkında ne söylerdi? "Onları elde etmek için tüm müşterilerimi beceriyor muyum?" Artık dedikoduları duyabiliyor, internetteki yorumları görebiliyor, manşetleri görebiliyordu. Cam *ünlüydü*. "Bu omega ile çıkmak, bağ kurmak ya da toparlanmak tüm hayatımı değiştirir. Tanrı aşkına, paparazzilere karşı koruması var. Kendimi bu omega'ya kaptırmak her şeyi riske atmaya değer mi?" Müşterilerini beceren bir antrenör olarak tanınmak istemiyordu.

Ashley konuşurken Kenzie ve Jordan ayıldılar ve sonunda başını kaldırdığında onları derin düşüncelere dalmış halde buldu. Kenzie konuşmadan önce bakiştılar.

"Peki, bu omega ile birlikte olmak nasıl bir duygu?"

Ashley durakladı, dikkatini içine çevirdi. Cameron... heyecan vericiydi. Çekici. *Şımarık*, diye düşündü yumuşak bir gülümsemeye. Eğlenceli, şakacı, yetenekli ve becerikliydi.

Jordan onu işaret ederek, "Tamam, yüzündeki ifadeden zaten biliyoruz," dedi.

Ashley ağzını kapattı ve orada bir sırıtışın kıvrımını hissetti, göğsünde de hissetti - Dylan'ı tekrar görene kadar... hissetmediği bir şeyin çırpınışı.

"Bu sizin için bazı yargılayıcı aptalların söyleyeceklerinden daha mı değerli?"

Evet demek istedi. Ama bu onun kariyeri, hayatıydı. Bu spor salonu onu *yıllarca* desteklemiş, bazı karanlık zamanlarında *yanında* olmuştu. En iyi arkadaşlarıyla bu sayede tanışmıştı, şimdi onu teselli edenlerle aynı arkadaşlar.

Bunun geçici bir kaçamak olmayacağını nereden biliyordu? Cam'in film çekmeye devam edip onu unutmayacağını? Henüz güvenemiyordu.

Cameron iki yıllık erkek arkadaşını hâlâ sır olarak saklıyordu.

O da onu sır olarak saklamak ister miydi? Kariyerinin iyiliği için mi?

Ashley durakladı, paralele kilitlendi.

Cameron'ı sır olarak saklamak hiç aklına gelmemiştir. Eğer kimse bir müşterisiyle çıktığını *bilmezse* bunun sorununu çözeceğini *düşündü*. Ama bu düşünce yanlış bir şekilde zihninin önüne oturdu ve onu silkeleyip attı.

Kendini , adamıştır.

Açıkça, diye içten içe söylendi ve bağ izi, demek istediğini vurgulamak istercesine karıncalandı.

"Şu anda herhangi bir karar vermek zorunda değilsin." Jordan mantığın sesi olarak konuştu. "Karar vermek ve bu omega'yı daha yakından tanımak için hâlâ haftaların var."

"Özür dilerim. Siz ?" Kenzie alay etti. "Çiftleştin. Bağlıyım. Yolda bir paketle mi?"

"Kimse sürü hakkında bir şey söylemedi," diye sızlandı.

Nic hariç. Dylan hariç. Ashley'nin kafasının arkasında görmezden gelmeye devam ettiği o küçük ses.

"Müşteriniz bir omega. Sen bir alfasın. Dylan bir alfa. Bana sürü malzemesi gibi geldi."

River onun betası, diye ekledi Ashley kafasından. Bir sır olsalar bile, birbirleri için yaratılmışlardı. Çenesini kapalı tuttu ve omuz silktili.

"Hiçbir şey için söz veremem ve Dylan'la işleri *daha yeni* sağlamlaştırdım. Dediğin gibi, daha konuşmamız şeyler var."

Tam o sırada cebindeki telefon çaldı. *Bu akşam yemekte bize katılacak mısın, yoksa arkadaşlarınla mı yiyeceksin?* Dylan'dan.

Arkadaşlarla akşam yemeği. Gecenin tadını çıkarın, sabah görüşürüz.

kaynaklanan küçük bir hayal kırıklığı gizlenmeden önce bağın içine sızdı ve Ashley gülümsedi. *Görüşürüz o zaman*, diye cevap verdi,

ve hatta kalp emoji'si bile gönderdi.

"Bu o mu?" Kenzie sordu. "Deli gibi gülümsüyorsun."

Hâlâ sırttan Ashley, eşleşen bir emojiyle yanıt verdikten sonra telefonunu yere bıraktı. "Belki."

Jordan, "Tanrım, çok tatlı ve mutlusun," diye sızlandı. "Bizim sıramız ne zaman gelecek?" diye sordu dramatik bir şekilde.

Ashley gözlerini kıstı.

Kenzie ona, "Her zaman en beklemediğin anda olduğunu söylerler," diye hatırlattı.

"Gerçek bu değil mi?" Bir süre durakladı, arkadaşlarıyla geçirdiği bu zamanın tadını çıkarıyordu. Ashley, "Sizi özledim çocuklar," dedi ve her ikisi de arka bahçeyi dolduracak kadar yüksek sesle bayıldıklarında güldü.

"Biz de seni özledik. Kasabadan sadece bir dakikalığına ayrıldığımıza ve sonunda bağlandığınıza inanamıyorum."

Ashley omuz silkti ve Kenzie'nin koluna girmesine izin vererek eve geri döndüler, tavada kızartmayı hazırlayıp sehpanın etrafında yere oturdular ve birbirlerini yakalamaya çalıştılar.

"Peki, ikinizin arasında ilginç bir şeyler var mı?"

Birbirlerine baktılar ve Ashley şüpheyi bakmamaya çalıştı ama bir şeyler dönüyordu.

"Hayır, hayır-"

"Hayır."

İkisi de aynı anda cevap verdi ve Ashley... küçük yalanlarını sürdürmelerine izin verdi. Bir şeyler oluyordu ve belki de henüz bunu konuşmaya hazır değillerdi.

Ashley bunun bir his olduğunu biliyordu.

Ashley soruların aklında kalmasına izin vermemeye çalıştı ama de kaldılar. Bir sürü. Daha bir ay bile olmamıştı, sürü yabancı bir kavram gibi görünüyordu, Ashley'nin etrafındaki insanların başına gelen ama onun asla... başına gelmeyen bir şey.

Şimdi bağlanmıştı ve -tanrım kahretsin- bir omega'ya karşı görmezden gelmesi gittikçe zorlaşan hisler besliyordu.

Dylan ile aralarında birkaç konuşma geçmişti. Özellikle de spor salonunda birlikte geçirdikleri zaman her geçen gün azaldığı için.

Neden kadar korkuyorsun? Daha önce de yalnız kaldın.

Bu düşünceyle midesi bulandı.

Dylan, Cameron ve River'ın doldurduğu hayatı artık çok dolu geliyordu. Daha beş hafta önce kendisiyle ne yapıyordu ki?

Onlar gittiğinde kendisiyle ne yapacaktı? Ve onların gitmesini engellemek için ne yapacaktı?

Bir sürü oluşturmak birbirimize bağlılıktı, bir aileydi.

Arkadaşları gittiğinde ve evde yalnız kaldığında, onu dolduracak bir sürüye sahip olmanın başından beri araması gereken cevap olup olmadığını merak etti.

28. İLERİ

DYLAN

"Konuşmamız gerek," dedi Ashley.

Dylan'ın yüreği ağzına geldi ve içgüdüsel olarak onun elini sıktı. Dışarıda, Cam'in balkonunda, Cam'in evinde paylaştıkları yatak odasının dışında bir anlık mahremiyet mobilyalara sarılmışlardı.

"Oh hayır," hafifçe alay etti, ama hiç de öyle hissetmiyordu.

"Kötü bir şey yok," diye onu rahatlattı ve boşta kalan eliyle göğsünü okşadı. "Sadece... sırada ne var?"

"Sıradaki?" diye sordu.

"Evet. Cam'in spor salonundaki işi bittiğinde ve artık hiçbirimiz birbirimizi göremeyeceğimizde ve onun çekim programı çılgınca olduğunda."

"Ah," dedi Dylan ve başını yana eğdi. Bunu gerçekten düşünmemişti. Aralarındaki bağı balayı evresine kendini fazla kaptırmıştı. Kendilerini yeniden bir arada bulmalarının verdiği rahatlığın tadını çıkarıyordu. "Yani, muhtemelen çekimler bitene kadar burada kalacağız," dedi. "Ve sonra en azından galalardan biri şehir merkezinde olacak, ya da Cam'in ima ettiği şey bu."

Ama... film çekimi sadece bir adımdı. Film muhtemelen bir sonraki yıla kadar gösterime girmeyecekti.

Peki ya aradaki? Bunu neden daha önce düşünmemişti?

Dikkatim dağıldı.

Ashley ellerini ayırdı ve yüzünü ona döndüğünde Dylan'ın midesi gergin bir şekilde burkuldu. "Yani birkaç ay daha şehirde kalacağını söylüyorsun, peki ya ondan sonra?"

Endişesi bağıın içinde kayboldu ve Dylan onun yanağını okşadı. "Hey," dedi yumuşak bir sesle.

İri kahverengi gözlerini ona çevirdi ve onun ayaklarının altında bir su birikintisi olduğunu nasıl bilemeyeceğini merak etti. "Birbirimize bağlıyız. Hiçbir yere gitmiyorum. Gitmeyeceğim."

"Peki ya işin?" diye sordu. "Müşteriler için çok seyahat ediyor musun? Hatta nerede yaşıyorsun?"

"Genelde bir dairem olur ama bu uzun iş konutu da kapsadığı için bazı eşyalarımı depoya koydum ve kira kontratımın süresinin dolmasına izin verdim. Ben özgür bir ajanım, bebeğim," dedi.

Ashley gözlerini devirdi ama dudakları kıvrılmaya başlamıştı ve bu da iyi bir işaretti. Göğsündeki mengene gevşedi.

"Müşteriler için seyahat ediyorum," diye ekledi. "Ama bu müşterilerin kim olduğu konusunda biraz kontrolüm var ve istediğim işi geri çevirebiliyorum. Patronum Wes, kendi sürüsü olan havalı bir adam, bu yüzden nasıl bir şey olduğunu biliyor. Ayrıca başka yeteneklerim de var," dedi elini göğsüne koyarak. "Ben yetenekli bir adamım. Eğer korumalık işi beni çok uzağa götürmeye çalışırsa, başka bir şey bulurum."

Ashley'nin dolgun dudakları ayrıldı ve sonra kapandı ve başını yana eğdi. "Bunu yapar mısın?" diye sorarken şaşkın ve... sevecendi. Benim için işini bırakır mısın?"

Dylan alçak sesle kıkırdadı ve onun elini tekrar tuttu. "Ashley," dedi ve elini omzuna, gömleğinin altında ısırik izinin bulunduğu yere koydu. "Seni mutlu etmek için bundan çok daha fazlasını yaparım. Sen benim eşimsin," dedi.

Öne doğru eğilmeden önce bakışları bu kelimeyle bir anlığına karardı ve Dylan öpüşürken başının arkasını kavradı.

Dudakları yastık yumuşaklığındaydı ve onu bir iç çekişle karşıladı. Birbirlerinin içinde eridiler ve hava almak için ayrılmadan önce uzun, uyuşturucu bir andı.

"Sanırım Kenzie ve Jordan bu cevabı onaylardı," dedi, sesi nefes nefese .

"Arkadaşlarımla onayını mı alacağım?"

"Bence seni sevmeye başlayacaklar."

"Bir gece onlarla yemek yiyelim mi? Onlara o kadar da kötü olmadığımı gösterelim mi?"

Ashley kıs kıs güldü. "Buna bayılırım. Sen, o da değil."

"Oh, ama," diye . "Küçük bir sorgulamayı kaldırabilirim."

Ashley yüzünü buruşturdu. "Bundan emin değilim. Jordan ve Kenzie acımasız olabiliyor."

"Onları etkileyeceğim," diye söz verdi. "Ne de olsa senin üzerinde işe yaradı."

Dudakları kıpırdadı ve mırıldandı: "Çünkü ben kolayım. Onlar başka bir hikaye."

"Kolay, ha?" Dylan düşündü.

"Çok kolay," diye . "Tek gereken lanet olası bir yürüyüşü."

"Kaybettiğimiz zamanı telafi ediyorduk," dedi ve Ashley ona doğru kıvrıldığında doğru şeyi söylediğini anladı.

"Kaybettiğimiz zamanı telafi ediyor olsaydık, yaklaşık bir hafta boyunca senin odanda kilitli kalırdık," diye mırıldandı.

Dylan homurdandı. "Belki şansımız olur. Cam'in dikkati yakında çok dağılacak."

"Neden? Nerede ?"

"Sanırım zamanın ne kadar hızlı geçtiğini fark etmemiştim," dedi Dylan, takvimini kontrol etmek için telefonunu çıkararak. "Cam'in yarışması yaklaşıyor, sonra da hemen hemen her şey-"

"Cam'in ateşi mi?" Ashley sanki kelimeleri deniyormuş gibi yavaşça sordu.

Dylan, kızın ilgisinin elektriğini hissedene kadar dalgın dalgın takviminde geziniyordu. Başını kaldırıp baktı. "Evet, baskılayıcı kullanıyor ama altı ay boyunca ateşi çıkmazsa bu onu mahveder, o yüzden antrenman sonrası ve çekim öncesi için planladı."

"Bu bir şey mi? ... planlayabiliyor musun?" diye sordu.

Dylan başını salladı. "Biliyorum, değil mi? Garip bir kavram. Bastırıcılarını almayı bırakabilir ve tüm omega ihtiyaçları karşılandığı sürece devreye girmesi gerekir. Sanırım. Tüm bunların nasıl işlediğini gerçekten bilmiyorum."

"Peki onun kızgınlığı sırasında sen nerede ?" diye sordu.

Dylan onun sesindeki tuhaf ton karşısında gözlerini kıstı ve aralarındaki bağ sayesinde onu okumaya çalıştı. *Nerede olmamı istiyorsun?* Sormaktan kendini alıkoydu, hayaller kafasını doldurmaya başlamıştı bile.

"sırasında yardım ediyor musun?" diye sordu.

"Uh... hayır. İş tanımında bu yoktu," diye cevap verdi Dylan yutkunarak. "Ben korumayım, o yüzden ikisi ön kapıdan geçerken ben de ön kapıyı koruyacağım," dedi ve River ile Cam'i de içine alacak şekilde elini başının arkasında salladı.

"Ama River bir beta," diye belirtti Ashley. "Omegalar elemeler sırasında alfaları isterler, değil mi?"

Birdenbire her şey bir araya geldi.

Omegalar elemeleri sırasında alfaları isterdi. Ve tam önünde mükemmel bir aday vardı.

Dylan omuz silkti, rahat davranıyordu. "Sanırım bunu aşmanın bir yolunu bulmuşlar. Demek istediğim, yıllardır görüşüyorlar, radarın altında *ol*sa da, bu yüzden bir şekilde etrafından dolaşıyorlar."

Ashley alçak sesle ve yavaşça, "Doğru," dedi ve sonra bir kez daha onun yanındaki minderlere gömüldü.

Dylan bir kolunu kaldırdı ve kız onun yanına kıvrıldı.

"İlgileniyor musun?" diye sordu, sonunda aralarındaki bağda küçük bir pürüz kalmıştı.

"Hayır, hayır, öyle bir şey değil," dedi, çok hızlı bir şekilde. Bir yalan. "Hep omegaların kızışma sırasında bir alfaya *ihtiyaç* duyduğunu duymuşumdur, bu yüzden *burada* olacağını söylediğinde aklım hemen oraya gitti. Kızışma sırasında."

Kolunu ona dolayarak sıkıca sarıldı. "Cam gibi biriyle ilgilenmiyorum. Ayrıca, sana danışmadan böyle bir şeyi asla kabul etmem. Biz birbirimize bağlıyız, unuttun mu?" diye dalga geçerek bakışlarını pamuk şekeri gökyüzüne çevirdi.

Ashley mırıldandı. "Evet, doğru."

Dylan onun söylemediği bir şey olduğunu hissetti. Cameron'ı sıcakta mı görmek istiyordu? Bu Dylan'ı bir zamanlar düşündüğü gibi rahatsız etmiyordu. Bunun yerine, Cam'i bir kızgınlık sırasında alfa yapma fikri onu biraz ateşlendirdi. Cam'in onun kilidi için yalvarma şekli...

Tamam, sakin .

Ashley'i yeniden tanımaya başladığında bunu fark etmemiş olabilirdi ama Ashley *iyi* bir alfabeydi. İlgilenecek, şımartacak bir omega'yı hak ediyordu. Dylan da onu şımartabilirdi elbette ama Dylan'ın şımartmaktan daha fazla tatmin olacağını düşünüyordu.

İçeri dalıp sormaya fırsat bulamadan balkona açılan cam kapı çalındı ve ikisi de dönüp River'ın utangaç bir tavırla kapıyı açtığını gördüler.

"Böldüğüm için üzgünüm ama yemek ."

"Özür dileycek bir şey yok," dedi Dylan ve yardıma ihtiyacı olmamasına rağmen Ashley'in ayağa kalkmasına yardım etti.

"Siz ikiniz orada çok rahat görünüyordunuz," dedi.

Dylan, "Gün batımı güzeldi, şirket daha güzeldi," dedi ve Ashley'nin yanaklarının bulutlar kadar pembeleşmesini izledi.

"Kes ," diye inledi ve onu şakacı bir şekilde itti.

Cam yemek alanından, "Tamam, mide bulandırmayı bırakın ve buraya gelin," diye seslendi.

Dylan kıkırdadı ve Cam'i paket servis poşetlerini karıştırırken ve kapları masanın üzerine yerleştirirken buldular.

Dylan en iyi yaptığı şeyi yaptı ve arka planda eriyerek Ashley'in onlarla etkileşimini izledi. Cameron onun yanında tamamen rahattı ve fark edip etmediklerini bilmiyordu ama dirsekleri, bilekleri ve kolları sıradan olamayacak kadar sık çarpışıyordu. Birbirlerinin kokusunu alıyorlardı, farkında bile sessiz, sıradan bir iddia.

Konuşurken Ashley'nin bakışları Cameron'ın üzerindeydi ve o her gözünü kaçırdığında Cameron da onu inceleme fırsatı buldu.

River ortağının bir alfabeyle koklaşmasını ve flört etmesini umursamış görünmüyordu. Aslında, River'ın başını eğerek onlara bakması Dylan'ın düşüncelerinin benzer olup olmadığını merak etmesine neden oldu.

Belki Ashley'i toplamak o kadar da zor olmazdı. Ve şimdi, sıcaklar yaklaşırken?

Mükemmel bir planı vardı.

29. BU BİR RANDEVU MU?

ASHLEY

River'ın mesajında *sıkıldığım* yazıyordu. Ne ?

Ve şimdi burada, Ashley'nin evindeydiler, River'a evi gezdirirken yanakları kızarıyordu.

"Demek ikiniz için her şey burada başladı, ha?" River sordu. "Sen ve Dylan? Birlikte koşturan küçük afacanlar?"

Ashley . "Evet, bu!"

Cameron ve dolayısıyla Dylan cross fit'teydi ve görünüşe göre River'ın şu anda dikkatini dağıtacak herhangi bir işi yoktu. Boş bir gün, izin günü.

"Aslında biraz tadilat yapmayı düşünüyordum," diye paylaştı döngüyü tamamladıklarında, bakışları eskimiş boya, halı ve duvar kağıdının her santimini inceliyordu.

"Nasıl olur?" River sordu ve onlara içecek getirmek için buzdolabını açarken kahvaltı barının taburelerinden birine kayd.

"Bilmiyorum," diye yalan söyledi. Biliyordu ama bunu yüksek sesle söylemekten korkuyordu. "Artık büyüyorum."

River gülümsedi, yanağında bir gamze belirdi. "Peki, neden bugün başlamıyoruz? Başka neler yapıyorsun?"

"I-" Ashley tereddüt etti, çünkü bu planları uzun zamandır yapıyordu ama bahane üstüne bahane bulmuştu.

Şimdi yardım etmeyi teklif eden biri vardı ve... o anda yardım etmemek için bir neden düşünemiyordu. İkisinin arasında, onlar

en azından bir oda boyanabilir, değil mi?

Onu inceledi. "Boş boş oturacak biri değilsin, değil mi?" River omuz silkti. "Ben bir işkoliğim. Hareketsiz oturmak zor."

Güldü, çünkü gerçekten de bu kadar kolaydı. "Siktir. Tamam... Evet... evet, hadi yapalım," diye kabul etti Ashley, bir şişe suyu River'a doğru iterek.

"Hangi boya renklerini istediğinizi biliyor musunuz?" River sordu.

Sırıtarak itiraf etti: "Bunu yapmayı uzun zamandır düşünüyordum. Hangi odadan başlayacağımı bile biliyorum." Gözlerini kısarak ona baktı, bu projeye başlama ihtimalinden duyduğu heyecan biraz gözünü korkutmuştu. "Gerçekten yardım etmek istiyor musun?"

River barın kenarındaki anahtarlarına baktı. "Biz dışarıdayken bir kahve içmek ister misin?"

"Aklımı okudun!" diye haykırdı ve aynı gülümsemeyi paylaştılar.

Birlikte ayak işlerini yapacağı ve kendin yap projesine başlayacağı bir kişi mi? Yirmili yaşlarının sonunda bu kesinlikle bir randevu sayılırdı, değil mi?

Bu düşünceye kıkırdadı ve anahtarlarını aldı. "Bunu yapıyor muyuz?"

River bardan kalktı, avuçlarını yukarıya doğru bastırdı ve Ashley onun kaslarının esneme şeklini, dövmelerinin mürekkebinin kıvrılma şeklini inceledi.

Rutini neydi?

"Bunu yapıyoruz," dedi ve avucuyla kapıya doğru bir çizgi çizdi. "Yolu göster."

Yerel bir kafeden iki karamelli macchiato aldıktan sonra hırdavat dükkanında dolaştılar ve boyanın karışmasını beklerken ışık bölümüne güveler gibi üşüşüler.

Parlak beyaz ışıklar tıpkı Cameron'ın dairesindekiler gibi sert ve affedilemezdi.

Bir sonraki koridor daha davetkârdı, sundukları ip ışıklarının sergilendiği bir tünel gibi aydınlatılmıştı.

River, "Cameron'ın bunlara ihtiyacı var," diye düşünürken Ashley ona baktı ve onun ışıklara nasıl baktığını fark etti.

"Yıldız şeklinde olanlar," diye alaycı bir şekilde önerdi Ashley. River'ın sessizliği üzerine, "Çünkü o bir film yıldızı," diye açıkladı.

Adam hafifçe homurdandı, bakışları sanki gülünçmüş gibi, sanki büyülenmiş gibi ona kaydı. "Buna gülerdi."

Döndüklerinde, bantlama, sandalyeleri taşıma ve modası geçmiş sanat eserlerini yemek odası duvarlarından indirme işleri biraz sıkıcı hale geldi.

Yanında 24K altın külahlardan bir tane daha getirmişti ve Ashley alay etti... bir çakmak almadan ve morallerini yükseltmek için ona arkadaki verandayı göstermeden önce.

"Burası gerçekten çok şirin," dedi. " neden bu kadar uzun süre tuttuğunu anlayabiliyorum."

Hasır mobilyalarda otururlarken, güneş parlarken esen rüzgâr ağaçlara fısıldıyordu, sıcaktı ama gölgede yeterince serindi. O ve Dylan bir zamanlar bu bahçede kardan adam yapmışlardı.

"Evet, anılar var. Ama çok küçük," diye itiraf etti. "Bunun ne önemi var?" diye sordu.

Ashley'in dikkati ağaçların üzerindeydi. "Şey. Bence Dylan ve benim için bile çok küçük," diye mırıldandı, yüzü kızarmıştı ve bakışlarını sigaranın ucuna kaydırды, bir yandan da filtreyi parmaklarının arasında yuvarlayarak uzattı. "Ve demek istediğim, eninde sonunda bir paket istiyorum," diye mırıldandı, o kadar sessizdi ki, River "Ne?" dediğinde duyması için daha yüksek sesle tekrarlamak zorunda kaldı ve bırakmadı.

Yanakları şimdi daha da kızarmıştı ve adamın gözleriyle karşılaşmamak için içeri girmeye hazır bir şekilde ayağa kalktı.

"Hep bir paket ister miydin?" diye sordu, esrarı küçük cam tüpüne koyduktan sonra.

"Bütün alfalar öyle değil mi?"

"Sanırım öyle," dedi.

Boyayı duvara sürdüğü ilk anda mükemmel rengi seçtiğini anlamıştı.

Ashley silindiri duvara bırakırken River, "Cameron son zamanlarda bir sürüden bahsetti," diye iddia etti. Durdu, onu inceliyor ve bir ipucu arıyordu... tahmin ediyordu?

"Öyle mi?" diye sordu, çok nazik bir şekilde. Dudakları kıpırdadı ve fırçayı yuvarlamaya devam etti. "Sen de bir tane ister misin?"

"Sanırım..." Tereddüt etti, soruyu onun düşündüğünden fazla düşündü. "Sürü fikrinin romantik olduğunu düşünüyorum ve Cameron da ben de umutsuz romantikleriz. Ama..." River'ın sözleri kesildi. "Cameron dünyaya *benden* bahsedemiyor bile. Bunu nihayet , onunla bir sürü oluşturmayı düşünmeye hazır olacağım."

Ashley kaşlarını çattı, göğsünde bir şey River'a doğru kıpırdandı. "Bu ne sıklıkla gündeme geliyor... halka açılmak?"

"Uhm... oldukça sık diyebilirim," diye paylaştı. "En son gündeme geldiğinde, Cam'in menajeri 'bir tehdit olmadığımı' çünkü bir beta olduğumu söyledi. Birlikte olduğumuzu açıklasak bile kimsenin beni ciddiye almayacağını söylediler."

Ashley ağzı açık kaldı. "Bunu o mu *söyledi*?"

River onunla şaşkın bir bakış paylaştı. "*Biliyorum!* Kabaydı ama... doğru. Yani, Cam'in milyonlarca hayranı var ve o bir omega. Bir omega istediği herhangi bir alfaya sahip olabilecekken bir beta ile ne yapmak ister ki?"

Bunu söyleme şekli Ashley'e bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu. Bunu kafasında yüzlerce, belki de binlerce kez düşünmüştü. Cam'le bu konuyu ne kadar zamandır tartıştıklarını merak etti.

"River... Bunun doğru olduğunu sanmıyorum. Yani, hayranların görüşleri gerçekten bu önemli mi?"

Omuz silkti ama yüzündeki acıyı yeterince hızlı gizleyemedi. "Sanırım öyle. Yani, başka neden Cameron bu konuda bir şey yapmasın ki?"

Buna verecek bir cevabı yoktu ama acısını biraz olsun hafifletebilmeyi diledi. En azından onu dinleyebilir, içini dökmesine izin verebilirdi.

"Ne kadar fazla paylaşıyoruz?" River sordu ve Ashley güldü.

"Öyle bir şey yok," diye cevap verdi.

"Ben her zaman bir atlama taşı oldum. Daha iyi birinin gelmesini beklerken çıktıkları kişi."

"Ne?" diye sordu, çünkü bu doğru olamazdı. River çok yakışıklı, yaratıcı, yetenekli ve *tatlıydı* ve... "Gerçekten mi?"

"Üniversitedeyken beni sürekli oyalayan bir kızla çıkıyordum. Sonunda bir değişim öğrencisiyle olan bağlantısını keşfedebilmek için ilişkisini bitirdi. Sonra, üniversiteden sonra, bir

Her zaman tanıdığım insanların partilerine gelmek isteyen ama asla çıkmak istemeyen bir adamla ilişki mi? O zamanlar bunu görememiştim ama geriye dönüp baktığımda..." Bir eliyle dövmelerinden oluşan kolajındaki bir çiçeği ovuşturarak nefes verdi. "Bunu daha önce göremediğim için aptalmışım." Ne yaptığının farkına varmış gibi durakladı. "Bunları bir hatırlatma olarak yaptırdım. Bunlar columbine."

"Neyi temsil ediyorlar?" Ashley sordu. Kolundaki tüm çiçeklerin bir anlamı var mıydı? Bir eğrelti otu ve tanımadığı birkaç tane daha gördü.

River kıkırdarak, "Aptallık," dedi ve kalbi çarptı. "Tüm bunları itiraf etmek gerekirse... bazen Cameron'ın da aynı şekilde sonuçlanacağından korkuyorum. Özellikle de bunu bir sır olarak saklamaya devam ettikçe. Mesela, utanıyor ? Yoksa daha iyi bir şey mi bekliyor?"

Ashley düşünceli düşünceli mırıldandı. Cam ve River onun zihninde *bir bütündü*; biri olmadan diğeri olmazdı. Cam'in *daha iyi, başka bir* şey beklemesi fikri yabancıydı. "Geçmiş deneyimlerinize bakarak nereden geldiğini anlayabiliyorum. İkinizi de uzun zamandır tanımıyorum ama birbirinize çok yakışıyorsunuz," dedi. "Yani, sen eğitim için geldiğinde, onun tek yapmak istediği seni etkilemek."

Kızarma sırası River'daydı ve River onun yanaklarındaki rengin tadını çıkardı. Adam sırtımadan önce başını bir kez eğdi ve yüzünü ona döndü.

"Etkilemek istediği tek kişi ben değilim, biliyorsun," dedi. Ashley tamamen rahat çalıştı. "Ne demek istiyorsun?"

"Hadi ama," diye söylendi River. "Sana karşı kötü olduğunu biliyorsun."

"Dinle, Cam'le aralarının pek de iyi olmadığını biliyorum.

Ben, ama o benim müşterim ve müşteri ile eğitmen arasındaki sınırı ciddiye almak istiyorum."

"Birlikte ot içtik," dedi River. "Ve Dylan onun önünde sana olan aşkını itiraf etti. Bu arada oldukça güçlü bir hamleydi. Çok romantikti."

Ashley yutkundu. "Tamam, yani-"

"Demek istediğim, bence orada bir şeyler olmuyormuş gibi davranmayı bırakmanın zamanı geldi."

Ashley alçak sesle ve yavaşça iç çekti. "Peki... bu konuda ne hissediyorsun?" Ashley yutkunarak sordu.

Onun cevabını beklerken kalbi göğsünde çarpıyordu. Neden birdenbire gerildiğini bilmiyordu -River ona karşı sadece tatlı, flörtöz ve misafirperver davranmıştı.

"Bence o seni kendine çekiyor, sen de onu. Bence ikinizin de keşfetmek istediği bir şeyler var."

"Ve sen... bunu sorun etmez miydin?" diye sordu tereddütle. "Niyetim bu değil. Ne yapmak istediğimi bilmiyorum!" diye ağzından kaçırdı.

River usulca kıkırdadı ve bu yumuşak ses onu rahatlattı. "Cesaretini kırmaya çalışmıyorum. Yani, bu tür şeyler karşılıklı olarak var olabilir, musun? Tek istediğim... beni dışarıda bırakmaman."

Ashley eğildi ve onu dürttü. "Sen olmadan eğlenceli olmazdı zaten."

Ona baktı ve gülümsedi, son derece yumuşaktı ve midesini hoplattı. Bu beta Ashley'e omega'sının peşinden gitmesi için izin mi vermişti?

Bu omega'nın peşinden *gitmek istiyor muydu*? Sıcak hakkında soru soracak kadar cesur değildi.

Ve belki de bu çok erkendi. O ve Cameron aralarındaki bağı daha sonra da keşfedebilirlerdi.

"Acelelerimiz yok. Ama... bu konuda bana güvendiğiniz için teşekkür ederim," dedi Ashley duyulanarak.

"Her neyse, sanırım bu yüzden son zamanlarda bir sürü hakkında sorular soruyor. Neden bir sürü istiyorsun?" diye sordu.

"Oh. Evet. Şey, ben..." Kendisinden çok kişisel bir parçayı paylaşmıştı ve Ashley de aynısını yapmak istedi. Ama onun gözleriyle karşılaşmak zorunda kalmadığında bunu itiraf etmek daha , bu yüzden resim yapmaya devam etti. "Alfa olduğumu beri, mezun olduktan birkaç hafta sonra -" Dylan gittikten birkaç hafta sonra- "bir sürü istediğimi kafama koymuştum. Bilirsiniz, düzgün bir tane. Beyaz çitler ve mükemmel bir sürü istiyordum." diye alay etti. "Elbette, sanırım kendimi en iyi arkadaşımın gittiği gerçeğinden uzaklaştırıyordum. Terk etmeyecek insanlar istiyordum."

River, "Bir aile istiyordun," diye önerdi.

"Evet. Hâlâ da istiyorum."

River, "En azından Dylan var," diye işaret .

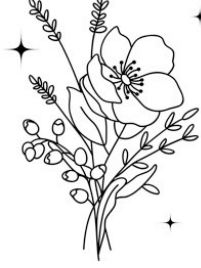
Ashley usulca gülümsedi ve bir elini gömleğindeki ısıruk izinin üzerinde gezdirdi. "Evet, biliyorum."

"Belki bir gün ikimiz de istediğimizi elde ederiz," dedi River ve onun kendisine baktığını hissetti, bakışları sıcaktı.

O da verdi, adamın yeşim yeşili gözlerinde kayboldu. "Belki bir gün."

30. JEALOUSIES

NEHİR

Ashley elindeki plastik su bardağını diğer üç bardağa vurarak, "İki aylık ilerlemeye," dedi.

Dylan ona bilmiş bir bakış atarak, "İlerleme kaydetmeye," diye yineledi.

"Geleceğe mi?" Cam ekledi.

Gelecek, ha? River aklından geçirdi. Ashley ile yaptığı konuşmadan sonra, bu fikir konusunda kesinlikle daha rahat hissetti. Ashley ile bir gelecek mi?

Bir omega ve bir alfa... Mantıklı geliyordu ama yine de sınırları içinde titriyordu. Bu onu nerede bırakıyordu, bir beta mı?

"Tarih yazmaya," dedi River düşüncelerini gömerek.

Hepsi birer yudum almadan önce fincanları birbirine çarptı.

"Tarih yazmak biraz fazla," diye belirtti Cam kadehlerini yere bırakırken.

River, "Hayır, değil," diye karşı çıktı ve ona dirsek attı. "Seriniz son yılların en başarılı serilerinden biri. Sinema tarihi yazıyorsun, bebeğim."

Cameron iltifatı elinin tersiyle itmeye çalıştı ve River, Ashley'nin onları izlediğini hissetti. Dördü bir restoranın arka tarafında, kırık deri bir kabine sıkışmışlardı.

Ashley, River'ı işaret ederek, "Bence zafer ikinize de ait," diye araya girdi. "O lanet şeyi sen yazdın, değil mi?"

Yanaklarına bir sıcaklık yayıldı ve ilgiden rahatsız olarak başını öne eğdi.

River, "Ekrandaki kişi o," diye karşı çıktı. "Ekranın yüzü *Ateşli* bir franchise. Ben sadece kameranın arkasına saklanan adamım."

Bu ifadenin ne kadar doğru olduğuna çok yakından bakmamaya çalıştı.

Cameron ona doğru eğildi, iri ela gözlerini ona dikerek gülümsedi. "O haklı. Sen olmasaydın bu olmazdı."

River onun o güzel yüzüne asla karşı koyamadı ve yumuşadı. "Tamam, tamam, tüm övgüyü ben alıyorum. Bu benim serim; sen sadece aktörsün."

Cameron, River'ın beklediği gibi yemi yutmadı ve bunun yerine mutlulukla başını salladı. "Aynen öyle."

Bu kadar hafif bir tonda bile olsa övgü almak onu rahatsız etti. Cameron karakterine hayat vermeden, River'ın çalışması sadece sayfadaki kelimelerden ibaretti. Onlar bir takımdı, ikisi. Axel, Cameron olmadan var olamazdı.

Biri olmadan diğeri var olamazdı.

Yakındaki bir masadan gelen tezahürat onu aklından çıkardı.

Eğitimin son ayını tamamladıkları son kutlama yemeğinden farklı olarak Ashley, kızarmış yiyeceklerden oluşan kareli kâğıt sepetini almasını istemişti.

Cam'in sık sık gittiği bir yere hiç benzemiyordu ama yine de omega tamamen rahattı. Belki de bunun üç ceset ve bir şapka tarafından köşeye saklanmakla bir ilgisi vardı. Şimdiye kadar işe yaramıştı, kimse onu tanımamıştı ve anonimlik onların dostu olarak kalmıştı.

"Gelecekte bahsetmişken," diye araya girdi Ashley, onların dikkatini çekerek.

Cameron'inki zaten ondan çok uzun süre uzak kalmamıştı.

"Ne ?" Cam sordu.

"Sadece merak ediyordum, sırada ne var? Yani, artık birbirimizi spor salonunda göremeyeceğimize göre."

River bu düşünceyle göğsünde bir şey kıpırdayınca kaşlarını çattı. Bu onun aklına bile gelmemişti, çünkü o sadece... kızın

spor salonu olmasa bile hayatlarında olmaya devam eder.

Programdaki değişikliğin hatırlatılmasıyla Cameron'ın tüm tavrı değişt, sanki başının üzerinde bir yağmur bulutu açılmıştı. "Yine de geleceksin, değil mi? Dylan'ı görmeye?"

River Ashley'i inceledi. Cam'in onu her gün görmeyi ne kadar çok istediğini biliyor muydu? Birlikte yaptıkları eğitimin yasını nasıl tuttuğunu? River onun yanında olmasına ne kadar alışmıştı?

"Bu... iyi mi?" Ashley kırmızı bardağındaki buğuyu silerek sordu. "Garip değil mi?"

"Ne? Hayır!" Cam ağzından kaçırdı. "Neden tuhaf olsun ki?" "Garip değil," diye araya girdi River.

Ashley masumca ellerini kaldırdı, yanakları sıcak ışığın altında pembeleşiyordu. "Bilmiyorum! Benim askı gibi bir olduğumu düşünmeni istemiyorum."

"Birincisi, korumamla çiftleşiyorsun. İki, senin etrafımda olman *hoşuma* gidiyor," dedi Cam.

"Seni özleriz, bu kadar basit," diye ekledi River. Ashley verdiği yanıt karşısında şok olmuş gibi gülümserken, River tepkisini ölçmek için dikkatini Dylan'a yöneltti ve alfanın çoktan onu incelemeye başladığını gördü. İkisi de omuz silkmeden önce kaşlarını kaldırarak birbirlerine baktılar.

Karşılıklı bir *evet, partnerimin partnerinizden hoşlandığını anlıyorum ve ikisi de bu konuda bir şey yapmaktan çok korkuyor.*

River Ashley'i sevmişti. İyi insanlardı ve Cameron'dan hoşlanıyordu. Muhtemelen fark ettiğinden daha fazla.

River bu konuda bölgeci hissetmemeye çalıştı ama... River bir alfabla rekabet edemezdi. Konuşmalarından sonra Ashley'nin onun yerini almayacağını, onu dışarıda bırakmayacağını biliyordu. Sadece bunu sonuna kadar anlamasını diliyordu.

"İstediğin zaman gelebilirsin, tek söylediğim bu," dedi Cameron. Dylan'a bir el sallayarak, "Ve bu o pisliğin orada olmasına bağlı değil," dedi. "O orada olmasa bile ziyarete gelebilirsin."

River bir kahkaha attı. Cam ve Dylan, Cameron'ın aksi yöndeki çabalarına rağmen sözleşmesinin başından beri birbirlerine yapışmışlardı ve alfanın etrafta olmayacağı bir an olacağından şüpheliydi.

Sıcak dışında.

Cam'in programı o kadar sıkıştı ki baskılayıcı ilaçlarını çoktan bırakmıştı. Ateşi her an başlayabilirdi ve bunu atlatmak için tam bir haftaları vardı.

Peki Omega'yı kim ? Nehir.

Hatırlatma üzerine biraz daha uzun oturabileceğini hissetti. O, bir beta, Cam'in bunu atlattığını görecekti. Bir alfa değil. Bir kendi küçük dünyalarına çekilip Cameron'la omega'nın en sevdiği şekilde için heyecanlıydı.

Yıllardır Cam'in ateşiyle ilgileniyordu. Tam olarak doğru , doğru yastıkları ve battaniyeleri, o mükemmel c-

River boğazını temizledi ve içkisinin içine gururlu bir sırtış gizledi.

İyileştikten sonra ilk gün sette olması gerekiyordu.

Cameron zaten eğitimin yanı sıra masa okumaları ve Zoom aramalarını da dengeliyordu. River'ın sektörle ilgili nefret ettiği başka bir şey daha vardı; bir prodüksiyonun ortasında nefes almak için neredeyse hiç zaman yoktu.

River, Cam ortaya çıkarak onu şaşırtmasaydı ikisinin ne kadar az konuşacağını hayal bile edemiyordu. Birlikte yaşasalar bile, toplantıları sırasında kimse bilmesin diye ayrı odalarda saklanmak zorunda kalıyorlardı.

Gizli bir ilişki içinde olmak berbattı. Özellikle de bu gizli ilişki hayatının aşkıyla olduğunda.

"River araya girdi ve Cam ona baktı. "Yani sıcaklar bastırıldığında büyük, kötü alfanız tamamen size kalacak."

"Doğru," dedi Ashley. "Dylan bununla ilgili bir şeyden bahsetti. Artık bunu yapabiliyorlar mı? Bir ısıyı tetikleyebilirler mi?"

Cam kabinde arkasına yaslanarak başını salladı. "Tek yapmam gereken baskılayıcı ilaçlarımı almayı bırakmak. Almaya devam etmezseniz sistemde uzun süre kalmıyorlar, bu yüzden..." Süslü akıllı saatini kontrol etti. "Yarın sabah. Sonra sadece... bekleyeceğiz," diye açıkladı omuz silkerek.

"Dışarıda olmak senin için güvenli mi?" Dylan sordu.

"Oh, şimdi de koruma mı olmak istiyorsun?" Cameron mırıldandı.

"Sanırım hiçbirimiz senin kaldırımda ateşinin çıkmasını , değil mi?" Dylan homurdandı.

Bir kez olsun düzgün bir şekilde azarlanan Cam elini salladı. "O kadar uzun süredir kullanıyorum ki, sistemimden atılması için bundan daha fazla zaman gerekecek. Yarından itibaren daireye kapanacağım, yapabiliyorsam hatları çalıştıracam ve bekleyeceğim."

River onun her şeyden çok yuva kuracağını biliyordu ama fantezilerine izin verdi. Cameron oyunculuk yiyebilse, uyuyabilse ve nefes alabilse, bunu yapardı.

Muhtemelen onun sıcaklığını her şeyden çok bir engel olarak görüyordu ve River içinde bir sızı hissetti. River bunu ikisinin birlikte olması için bir şans olarak gördü. Yalnız, yeniden bağ kurarak. Hayat ne kadar kaotik olursa olsun, River sığınacak onları bir süreliğine de bir araya getireceğini biliyordu.

River, Cam'i yumuşatacağını umduğu birkaç sürprizi yatağın içine yerleştirmişti bile; onları eve döndüklerinde görecekti.

Şimdilik Cam'in dikkati Ashley'deydi ve River *biraz* kıskançlık hissetmemeye çalıştı.

Cam onu ateşi için mi istiyordu?

Daha önce hiç başka birini getirmemişlerdi ama Ashley bir *alfaydı*. Dişi bir alfa.

Erkek bir omega kadar nadir, hatta daha nadir. Neredeyse birbirleri için yaratılmışlardı.

Ashley ve Cameron ne kadar birbirlerine uyuyor, birbirlerine doğru sürükleniyorlarsa, River da o kadar uymuyormuş gibi hissediyordu. River bu gerçeğin birazcık da olsa canını yaktığını kabul etmezse ihmalkâr davranmış olurdu.

Yemekleri kırmızı sepetler ve kareli kâğıtlar içinde, kızarmış yemek ve karbonhidrat kokusuyla birlikte geldi.

"Tanrım, bu harika kokuyor," dedi Cameron.

Ashley masanın karşısından ona sırtı ve çok sıcak bir soğan halkasına yumuldu.

"Böyle şeyleri çok sık yiyemiyorum," dedi Cameron ve bir patates kızartması aldı. Hevesle, çok kısa sürede yedi ve çiğnerken o komik nefesli sesi çıkarmak zorunda kaldı.

Hepsi kıkırdayınca yanakları kızardı ama River kahkahaları yumuşatmak için bir elini kalçasına koydu.

Ashley'nin bakışları aralarında gidip geliyordu ve River bunu hissetti, onun ilgisi öğleden sonra güneşi gibi sıcaktı. Dylan'ın ona bakma şeklinin yanında bunun hiçbir önemi yoktu. O bakmadığı zamanlarda, Dylan sanki güneşin doğma sebebi oymuş gibi ona bakıyordu.

yaslandılar, güldüler, şirinlik yaptılar ve aralarındaki şakaları paylaştılar. Çift olmak.

River elini Cameron'ın kalçasından çekti ve paranoyak bir şekilde restoranın etrafına baktı.

Kimse onları fark etmedi bile. Bazen

River fark diliyordu.

Tavuk bonfile, hamburger, patates kızartması ve diğer tüm kombinasyonları birbirlerinin sepetlerinden gizlice ısırarak yediler.

Rahattı. Güzeldi.

River hepsinin ne kadar kolay kaynaştığını fark etti. Ashley onların küçük sürüsüne ne kadar kolay uyum sağlamıştı... şey, onlar bir sürü değildi, değil mi?

Ama olabilirler. River

bunu istiyor muydu?

İçindeki bu çekişmeden nefret ediyordu. Ashley'e hayrandı, ne kadar samimi, tatlı, çalışkan ve belalı bir kızdı. Bu düşüncelere sahip olmak, sanki onu evinde gördüğünde kurdukları bağa ihanet ediyormuş gibi hissetmesine neden oluyordu. Onun hayatlarına bu kadar kolay uyum sağlamasını seviyordu ama küçük bir parçası bu kolaylığı ona çok görüyordu.

River, Cameron'ın yanındaki yerini korumak için çok çalışmış ve çok fedakârlık yapmıştı ve bazı günler bunların hepsi boşunaymış gibi geliyordu çünkü günün sonunda River hâlâ bir sırdı.

Ashley, Cameron'ın itirazlarına rağmen hesabı ödedikten sonra, "Pekâlâ, itiraf etmem gereken bir şey var," dedi. River'ın kalbi yerinden fırladı. *Tanrım, ona tam burada itiraf mı edecekti?*

"Ne oldu?" Cam, ancak bir aktörün takabileceği kadar sert bir maskenin ardına gizlenmiş heyecanla sordu.

Dylan onun omzuna bir kıkırdama gömdü ve Ashley gözlerini devirerek Cameron'la konuşmadan önce ona dirsek attı.

"Sana bir şey aldım. Ama içeri getirip yağ gibi kokmasını istemedim," dedi. "O yüzden arabada."

River rahat bir nefes aldı. *Oh, tamam. Sadece bir hediye. Sorun değil!* Cameron aydınlandı ve ilgiyle öne doğru eğildi. "Öyle mi? Nedir bu Bu mu?"

"Şey, eğer sana söylersem, bu sadece amacımızı boşa , değil mi? Sen eve ."

Cameron suratını astı ve River onun hayal kırıklığını neredeyse hissediyordu. "Buraya gelmiyor musun?"

Ashley, Dylan ile baktı. "Ufukta senin varken işleri karmaşıktırmak istemem," dedi.

Ve ona bir kur hediyesi almak değil miydi?

River bu acı düşüncüyü aklından uzaklaştırdı. Bu bir kur hediyesi değildi.

Ama ateşinin yükselmesiyle şüpheli bir zamanlaması vardı.

"Onu gördüm, seni düşündüm ve kutlama yaptığımız için..." Omuz silkti. "Eğitimi bitirdiğin için tebrikler," dedi ve fincanını bir kez daha kaldırdı.

Kadeh kaldırdılar ve sonra Ashley kıpırdanarak kabinin altından çıktı. "Pekâlâ, önce ben çıkacağım ve arabanın yanında bekleyeceğim."

River'ın kaşları çatıldı. "Ne? Neden?"

Ashley bakışlarını kalabalık yemek salonuna dikti. "Her zaman çok fazla bakış alıyorum. Cameron bu şekilde daha az ısınıyor. Dışarıda görüşürüz."

Sonra gitti, arkadaki masalarından uzaklaşarak ön tarafa doğru yürüdü. Üçü de onun gidişini izledi ve River onun ne demek istediğini anladı.

Dişi bir alfa olarak çok fazla bakışa maruz kalıyordu. Önünden geçtiği neredeyse her masa ona doğru bakıyor, o kapıdan çıkana kadar gözlerini dikip yemeklerine geri dönüyorlardı.

Dylan'dan küçük bir hırıltı yükseldi ve River ile Cam aynı anda dönüp ona baktılar. Yanakları kızarmıştı. "Özür dilerim! Özür dilerim." Boğazını temizledi, aniden utandı.

River onun nasıl hissettiğini biliyordu. Herkes Cam'e özlemle bakıyordu ve bu River'ın içini gurur ve kıskançlık karışımı bir duyguyla dolduruyordu.

River ve Dylan arasındaki tek fark River'ın bu konuda hiçbir şey yapamamasıydı.

Dylan onları restorandan dışarı çıkardı ve River da arkalarından geldi. Cam kasketini indirdi ve fark edilmemek ya da dikkat çekmemek için kendini küçülterek başını eğerek yürüdü.

Ashley'nin beklediği otoparka doğru ilerlerken dışarıdaki hava serin ve ferahlatıcıydı.

Onları görünce sırtı ve sandığına uzanıp büyük bir hediye çantası çıkardı.

Cam ellerini ona doğru uzattı ve Cam ona doğru koşarken o da kıkırdadı.

"Şimdi açabilir miyim?" diye sordu. "Elbette," dedi kız, yanakları pembeleşmişti.

Dylan bir kolunu onun omuzlarına doladı, gözünü ayırmamak için bakışlarını arsaya çevirdi.

Cam'in nefesi, heyecanı River'ın kalbinin çarpınmasına neden oldu... gergin bir şekilde. "Çok renkli," diye nefes aldı Cameron, battaniyeyi çekip çıkarırken

ambalajı. "Ve yumuşak," mırıldandı parmaklarını üzerinde gezdirirken.

"Daire gerçekten... beyaz," dedi. "Bunu her gördüğümde aklıma sen geliyordun, ben de sonunda neden olmasın dedim."

"Teşekkür ederim Ashley," dedi, sesi son derece sevecendi. Ashley'in üzerine atladı ve omega Ashley'in etrafını sararken Dylan yolundan çekildi. Dış dünyada. Otoparkta, herkesin görebileceği bir yerde.

Güldü, Cameron ona sarılırken tüm ifadesi eriyordu.

River Dylan'a baktı ama alfanın yüzünde bulduğu tek duygu... şefkatti. River'ın kaburgalarının arasında hissettiği kıskançlığın hiçbirisi yoktu.

Birlikte iyi görünüyorlardı. Cam'in ince bedeninin ve kirli sarı saçlarının yanında Ashley, kot pantolonla giydiği ince kazağın çoğunlukla gizlediği kaslarıyla bile alfa gibi görünüyordu. Ashley'nin ona sarılma şekli, bilinçsizce de olsa Cam'in kokusunu içine çekişiydi.

"Çok güzel," dedi Cam sonunda ayrıldıklarında. "Yuvada harika görünecek."

Yanakları kızardı. "Bir şey değil. Süper. Gideceğine sevindim... orada," diye tökezledi ve Dylan'ın yüzü hareketsizleşti.

bir kahkaha attı.

Bu sadece bir battaniyeydi, göğsündeki acının büyümesine hiç gerek yoktu. River da daha o sabah Cam'e bir battaniye almıştı, gelen sıcaklığın darbesini yumuşatmak için. River tam olarak koala'laşmamıştı ama bir öpücük almıştı.

Ayrıca yeni bir oyuncak da dahil olmak üzere evde, yuvada onu bekleyen başka sürprizler de vardı.

Söyleyebildiği kadarıyla, o çantada lanet olası bir vibratör yoktu. Yani. Bu iyiydi.

Zaten Cameron'la birlikte olacaktı. Ashley ile değil.

River duygularını derinlere gömdü ve yollarını ayırırken herkese veda etti.

Cam aracın arkasında ona sarıldı ve her şey bir kez daha yoluna girmiş olmalıydı ama aklının köşesini bir şey kemiriyordu. Eve dönüş yolculuğu boyunca bunu görmezden geldi ve yuvanın kapısını açmadan önce Cam'e mahcup bir gülümseme sundu.

"River!" Cam ağladı. "Bu çok fazla!" Yine de hediyeleri açmaya başlamak için yuvanın derinliklerine iniyordu.

River, Cam'in battaniyeleri, yastıkları, bornozları, ipek boxer'ları ve hatta ona aldığı oyuncağı nefes nefese ve gülümseyerek göstermesini izlerken sırtı yanaklarını acıttı.

"Ah, bunu kullanacağız," diye mırıldandı Cam, onu pelüş ve renkli eşyaların arasındaki yuvaya çekerek.

Ashley'nin battaniyesi yana savrulmuştu ve River bu konuda kendini beğenmiş hissedip emin değildi -sanki hayali bir yarışmayı kazanmış gibiydi

-Ya da hayal kırıklığına uğramıştı, çünkü onun kokusunu da seviyordu.

Cam'in dudakları kendi dudaklarıyla buluştuğunda, bunun bir önemi olmadığına karar verdi. River, Cameron'a sahipti.

River öpüşürken, "Seni seviyorum," dedi.

"Ben de seni seviyorum. Bu ateşin seninle birlikte sönmesini görmek için sabırsızlanıyorum." Cameron içini çekerek mindere geri gömüldü ve River'ı da yanına çekti.

Cameron yüksek sesle iç çekmeden önce tam altmış saniye boyunca sarıldılar.

River kıkırdadı. "Yuva yapmaya başlayabilmen için gitmemi ister misin?"

Cameron homurdanarak ona suratını astı ama başını salladı. Bir omega'nın yuvasını düzenlemek için kendi alanını istemesi normaldi ama yine de biraz acı veriyordu.

River onu bir kez daha öptü, alt dudağını bu şekilde ortaya koyduğunda güçsüzdü.

"Pekala. Sadece beni ne zaman istediğini söyle."

"Her zaman," diye nefes aldı Cameron.

Tanrım, River bunun doğru olmasını umuyordu.

31. YUVALAMA

CAMERON

Cameron sürekli baskılayıcı kullanıyordu. Sabah ve akşam olmak üzere günde iki kez alıyordu. Sözüm ona hayatını sürdürmesini ve kariyerine odaklanmasını kolaylaştırıyordu. Sette alfalar tarafından dikkati dağıtılmıyor, koku işaretleme ile ilgilenmiyor ya da etrafındaki insanların aşırı farkında olmuyordu.

Cam'in arka beyni zamanın yaklaşık yüzde doksanında kimyasal bir duvarın ardında sıkışıp kalıyordu. Buna aşına değildi, kendisinden talep ettiklerine o kadar alışkın değildi ki, sık sık gelişine şaşıırıyordu.

River onu yeni hediyeleriyle baş başa bıraktıktan sonra başının döndüğünü ve heyecanlandığını hissederek işe koyuldu.

Battaniye ve yastıkların çoğu hâlâ plastik ya da kâğıt torbalar gibi kokuyordu, bu yüzden ambalajları atıp düzenlemeye koyuldu.

Katladı, düzenledi, topladı ve istifledi, sonra hepsini kaldırıp tekrar denedi çünkü doğru gelmiyordu.

Sonra kapının yanındaki, içinde Ashley'in ona aldığı battaniyenin olduğu son çantayı gördü.

Kocaman, inanılmaz yumuşak, ağır bir battaniyeydi. Ve bir süre arabasında kalmış olmalı, çünkü onun gibi *kokuyordu*.

Bu bir süredir onda olduğu anlamına mı geliyordu? Ona vermeye karar vermeden önce ne kadar süre elinde tutmuştu?

Narenciye ve zencefil, onu rahatlattığı kadar canlandıran bir lezzet.

Renkli battaniyeyi ortasına koyarak yuvayı yeniden düzenledi. River'ın ona aldığı diğer yastıklar ve battaniyelerle birlikte odadaki renk patlaması, dairenin geri kalanındaki beyazın ağırlığını neredeyse telafi ediyordu.

Nihayet düzenli ve mükemmel olan yuvanın ortasına çöktü. River ve Ashley'nin kokularıyla çevriliydi ama ikisi de istediğinden daha hafifti.

Aydınlatma alçaktı, tavana yakın pervazın gizlediği bir tutam kısılabilir ışıktan başka bir şey yoktu.

Tüm yastıklara gömülürken iç çekti, kasları gevşedi, stresi azaldı.

Bir süre sonra kapının açıldığını ve ardından yumuşak bir kıkırdama duydu. "Rahat görünüyorsun," dedi River kapı aralığına yaslanarak. Dışarıdaki ışık daha parlaktı, beyaz boya bu rahat sığınağın içinde eridikten sonra düpedüz rahatsız ediciydi.

"Buraya gel," dedi Cameron ve bir battaniyeyi iterek yanında Nehir büyüklüğünde bir delik açtı.

River kapıyı arkasından kapattı ve yuvaya doğru ilerledi. Yeni duş almıştı ve Cam'in dairenin diğer tarafındaki banyoda stokladığı vücut yıkama suyu gibi kokuyordu.

Altında River gibi kokuyordu ve Cam onun kokusunun, mürekkebin, kâğıdın ve dumanın tadını çıkarmak istiyordu.

"Bastırıcıların etkisinin geçtiğini pek sanmıyorum," diye mırıldandı Cam.

Baskıyı hissetti. Bir hafta içinde işinin bitmesi gerekiyordu ve program affedici değildi.

"Gerçekten mi?" River uzanırken dudakları seğirerek sordu.

Cam hemen onun içine yuvarlandı, yüzünü River'ın boynuna gömdü, kokusunun her zerresini içine çekti.

"Bundan emin misin?" River sordu ve Cam durakladı.

Doğrulup dudaklarını büzdü. "Ah."

River uzanıp Cam'in saçlarını geriye iterek, "İki saattir yuva yapıyorsun," dedi.

"Şey. Mükemmel değildi," dedi Cameron, yüzüne yakın duran eline sokularak.

"Şimdi mi?" River sordu.

"Evet, buradasın," diye fısıldadı Cameron.

Azmamış değildi ama henüz ateşin pençesinde *de* değildi. River'ın avucuna bir öpücük kondurdu ve sonra betanın yanına uzandı.

Kokusu rahatlatıcıydı ve Cam burnunu River'a bastırarak kokunun en güçlü parçasını aradı, onu başka bir battaniye gibi etrafına sarmak istedi.

"Yarın sabah," diye tahmin etti Cameron. Cildi henüz kaşınmıyordu bile.

Ama huzursuzdu, battanilerle oynadı ve rahat edemeden geri dönmeden önce yuvarlandı.

River kendi kendine usulca kıkırdadı ve Cam'i bir daha dönmeye çalıştığında göğsüne bastırdı. "Buraya gel," dedi River, sesi alçak ve sessizdi. "Eminim bir orgazm seni uyutur."

River, Cam'in sırtına yaslanmış, kollarını beline dolamış, onu hareketsiz tutuyordu. Onun önerisiyle Cam ona doğru eğildi, meraklı dudaklara yer açmak için başını eğdi.

"İşte böyle," diye mırıldandı River ve Cam her kelimenin gürültüsünü teninde hissetti.

River'ın elleri onu gömleğinin, boxer'ının, River'ın dokunuşu için hevesle yayılan kalçalarının üzerinden okşadı ama parmakları tekrar yukarı kalktı. Sonunda gömleğinin altına daldılar ve Cam ona doğru eğildi. Avuçlarının düz kısmı karnını ve göğsünü yumuşattı, kumaşı River başının üzerine çekene kadar getirdi.

Yuvanın serin havası tenini ürpertti ama River'ın sıcaklığı onları neredeyse anında yok etti.

Cameron bunun rahatlığıyla mırıldanarak kendini River'ın ve yuvanın içinde erimeye bıraktı. Başını bir battaniye yığınının içine gömdü ve-

Ashley'nin kokusuyla dolu bir nefes çekti. Zencefilin ısırtıcı doğrudan kafasına gitti ve kalçalarını şimdi şortunun bel bandında alay eden elin içine doğru bükte.

"Umutsuzluğa kapılman uzun sürmedi," diye mırıldandı River ve sonunda boxer'ını iterek altından çıkardı.

Cam'in taşakları.

River sonunda becerikli bir elle onun etrafında döndüğünde Cam inledi. Zaten çok ıslaktı, kaygandı ve River'ın yumruğunun onun uzunluğunda kayması ilahi bir şeydi.

Cam geriye uzandı ve tırnaklarını River'ın kalçasına geçirerek onu daha yakına çekmeye çalıştı. River da sertleşmişti, Cam'in beline baskı yapıyordu ama River sürtünme dürtüsüne boyun eğmiyordu. Bunun yerine, sol avucunu Cam'in göğsünün üzerinde düzleştirerek Cam'i kendisine sıkıca tuttu. Tek hareket Cam'in kalçalarının yarı yarıya seğirmesiydi, aletini River'ın eline doğru sallamaya çalışıyordu.

İçinde bir sıcaklık kıpırdandı, tam bir sıcaklık gibi bir şey değil, ama bir alay, bir tat, zevk omurgasından aşağı doğru yayıldı ve bacaklarının arasına yerleşti. River'ın kayganlığını yakalamak için bir yumruğunu çevirdiği horozunun başındaydı, kafasına gitmeden önce kaymayı daha da pürüzsüz hale getirdi, Ashley'in kokusu gibi hafif ve uçucu hissetmesini sağladı.

River elini çekerken Cam sızlandı, siki gerilmiş, karnına vuruyordu.

"River," diye inledi Cam.

"Biliyorum," diye mırıldandı ve arkasından sıvıştı. "Sadece seni tatmak istiyorum, hepsi bu," dedi.

Cam bu haber karşısında mutlu bir şekilde içini çekti ve Ashley'nin battaniyesinin bir köşesini çekiştirerek yuvanın içinde eridi, yeni bir ilaç bağımlısı gibi onun kokusunun peşine düştü.

Alfa.

River bacaklarının arasında durdu ve ona baktı.

Kahretsin, bunu yüksek sesle mi söyledim?

"Evet, ben senin alfanım," dedi, Cam'in daha önce hiç duymadığı kadar alçak ve karanlık bir sesle, sikinin başını yalayarak. Neyse ki onu tutmak için kalçalarına bastırıldığı bir eli vardı, çünkü Cam içgüdüsel olarak ağzının ıslak sıcaklığını kovalamak için sallandı.

"Ah ah," dedi River. "Seni çok iyi tanıyorum," dedi kendini beğenmiş bir şekilde başını tekrar eğmeden önce.

Cam'in başı yastığın üzerinde zıplayıp geriye düşerken River'ın dili, dudaklarını etrafına sarıp emmeden önce sikinin etrafında dönüyordu.

"Siktir," diye ısırđı Cam, bir elini River'ın saçlarının arasından geçirerek. Kontrol edemiyordu, sadece battaniyeden başka tutunacak bir Şeye ihtiyaı vardı.

Keskin gözler Cam'in gözlerine kaydı, gözlerindeki sıcaklık ve arzu Cam'arptı. Cam'i o anın içine çekti, River'ın kokusu tekrar ön plana çıktı ve odayı Ashley'in battaniyedeki hafif izlerinden daha fazla doldurdu.

River bu kadar dikkat dağıtıcı olmasaydı belki de bunun yasını tutacaktı.

Diğeri eliyle River'ın saçlarını okşayarak uzun parçaları yüzünden uzaklaştırdı. River'ın onu yutuşunu, etrafını sarışını, dudaklarını mühürleyişini mükemmel bir şekilde görebiliyordu.

River onu uçurumun kenarına doğru sürüklerken, gördüğü manzara onu çarptı ve zevk elektriklenmeye dönüştü.

Derisinin hemen altında kaynıyordu, karın kasları onunla birlikte geriliyor, kalçaları River'ın onu bastırdığı avuç içine karşı sallanmaya çalışıyordu.

"Yaklaş," diye uyardı Cameron, sesinde muhtaç bir sızlanma vardı. "Bu sefer durma, lütfen durma."

"Lütfen, ne?" River, Cam'in sikiinin başına bir dizi tükürük bağlayarak sordu.

"Lütfen... uh-fuck." Kafasını temizlemek için sallamak zorunda .

"Lütfen, *alfa*," diye sızlandı.

Yalvarması işe yaradı. River'ın hızı sabit kaldı, onu derinlere, daha derinlere götürdü. Yutkunduka boğazı onun etrafında esnedi ve Cam'in her yeri gerildi.

River inledi ve ses etrafında gümbürdedi ve Cam *sonunda* onun altında *kamburlaştı*-

Boşalırken haykırdı, zevk yıldırım dalları gibi içinden geçiyordu. Elleri River'ın saçlarından kaydı, böylece çok sert çekmedi ve Cam boğazından aşağı dökülürken River onun etrafında yutkundu.

Sonrasında sessizlik oldu.

Nefeslerinin sesi ve battaniyelerin fısıltısı dışında sessizlik vardı.

River'ın yanağı Cam'in kalçasında sıcaktı ve bir elini saçlarında gezdirdi, okşadı, minnettar oldu. Cam'in zihni mutluluktan bomboştı,

ve çoktan uykusu gelmişti.

River'in tembel.

"Bana çok iyi bakıyorsun," dedi Cameron, o kadar yumuşak bir sesle söylemişti ki kelimeler zar zor anlaşılıyordu. Bu sözler bir vahiy gibi gelmişti ama Cameron için sürpriz değildi. River beta olarak bile onun ihtiyaçlarına her zaman uyum sağlamıştı. Sırf birlikte daha fazla zaman geirebilsinler diye çekimden aylar önce *buraya gelmişti*. Yuvayı ev gibi hissettirmek için tüm bu güzel şeyleri satın almıştı.

"Yapmayı en sevdiğim şey," diye itiraf etti River ve tekrar yanına uzandı. "Artık uyuyabilir misin?"

Cam, River'in salon pantolonunun arkasına sıkışmış sert boyuna kederli bir bakış attı. "Bu iyiliğe karşılık vermemi istemiyor musun?"

River kıkırdarak başını salladı. "Saklasan iyi olur. İçimden bir ses senin ele avuca sığmayacağını söylüyor."

Sanki izin verilmiş gibi, Cam'in göz kapakları ağırlaşırken dudaklarını bir gülümseme kıvrıldı. "Diğer ısınmalarımdan farkı ne, nasıl?"

"Aynen yle," dedi River ve yanağına bir öpücük kondurdu. "Bizi temizlemek için bir şeyler getireyim."

Sanki uzun vadede bir önemi olacakmış gibi. Ama River'in kaçmasına izin verdi ve uykulu bir şekilde açık dolabı, akan suyu dinledi. River geri döndüğünde yuvanın dibe vurduğunu uzaktan hissetti ve Cam uyluklarında kalan kayganlığı silerken mırıldandı, bez sıcaktı.

River battaniyenin altına girdiğinde Cam onun yanına sokuldu, yüzünü River'in boynuna gömdü ve kokusunu içine çekti.

Uyku hemen ardından geldi ve Cam hem sıcağın sisinden korkuyor hem de ardından gelecek tüm zevki bekliyordu.

Sıcaklık onu yavaşça uyanıklığa sürükledi, uykunun ılık rahatlığı yerini... sıcağa bıraktı.

Terliyordu. Cildi kaşınıyordu ve battaniyeler üzerinde uyuduğu zamanki kadar mükemmel hissettirmiyordu.

Ama en sevdiği kişinin kokusunu aldı ve kokuyu kovalamadan önce boğazından sessiz, yumuşak bir inilti geldi; burnu River'ın pazusundan yukarı çıkıp boğazının çukuruna battı.

River, "Günaydın," diye homurdandı.

Cam onu için en ufak bir suçluluk hissetmedi.

"Neredeyse , ha?" River sordu ve Cam başıyla onayladı.

"Önce kahvaltı ister misin?"

Cam başını salladı. Aç değildi. En azından henüz.

Sertleşmişti ama uyarılma dikkatini çekmiyordu; sadece oradaydı.

Birkaç saat içinde hızlanacaktı ama şimdilik belirsizlik içinde yüzüyordu.

"Bana hangi oyuncakları aldın?" Cam sordu.

River uykulu gözlerle ona baktı ve kalbi sıkışmaya başladı. Cam onun ayağa kalkmasını engellemek için üzerine çıktı.

"Boş ver," dedi Cam ve elini River'ın saçlarında gezdirerek onu okşadı. Ona günaydın öpücüğü verdi. Yumuşaktı, bir selamlama, bir şefkat göstergesiydi.

River kollarıyla onu çevreledi, ona sarıldı, kucakladı.

"Bu kısmı seviyorum," dedi River. "Sevimli ve tatlı olduğun zamanları."

"Neyin karşıtı olarak?" Cam sordu, dudaklarını mizahla bükerek Zaten.

River sadece kıkırdadı.

Cam başını göğsüne yasladı ve iç çekti. Bir sonraki nefesinde hâlâ Ashley'in izlerini yakaladı, onun battaniyesinin üzerinde uyudukları için ikisini de hafifçe kaplıyordu. River'ın kokusu kadar onun kokusunu da aradı, kokunun rahatlığına gömüldü ve keşke bir yığın ipliğin arasından kokuyu içine çekmek zorunda kalmasaydım diye düşündü-

Cam gözlerini kırpıştırarak açtı, bakışları River'ın omzunun altındaki gökkuşağı battaniyeye kaydı.

Onu burada istiyor muyum?

Hayır, hayır. Daha önce onun ateşine hiç başka birini getirmemişlerdi. River onu her zaman doyururdu, oyuncaklar ve ateşin ikisine de verdiği dayanıklılık arasında.

Ama Ashley'in burada, yuvasında olması fikri? İçinden bir heyecan geçti ve omega'sının doğrulup dikkat kesilmesini sağladı.

Cameron *hep* River'ı isterdi.

Belki, sadece belki, o da onu istiyorsa bu o kadar kötü müydü?

32. FARKLI

CAMERON

Yumuşak, sevimli kısmı çok uzun sürmedi.

Çok geçmeden Cam'in ateşi çıktı. Huzursuzdu, kaşınıyordu, muhtaçtı. Nehir oradaydı. Bir teselli. Dokunuşunu, tadını ve kokusunu sunuyordu.

Cam hepsini aldı ve daha fazlasını istedi. Bir ihtiyaç ve zevk sisi.

Çok sıcaktı. Çok sıcaktı. Odada, teninin altında. Ağrıyordu, istiyordu *ve ihtiyacı vardı*.

Yüzünü River'ın boynuna gömdü, gece geç saatlerin ve karalamaların tanıdık, rahat kokusunu beta teninde bulmak zordu.

River'ı daha yakına çekmeye çalışırken derisini yaladı, tadı aradığı şeye daha yakındı, ama zaten olabilecekleri kadar yakındılar.

River, onun içinde, üstünde, etrafında. Cameron ona yapıştı, göğüs göğüse, kalçaları en son orgazm solduğunda zar zor hareket ediyor, sıcaklığın cehennemini zar zor söndürüyordu.

Vücudu gerildi, kavislendi, River'ın taktığı sahte düğüm içine oturdu ama yine de daha fazlasını arzuluyordu.

İlk başta bu yeterli olmuş, arzuyu bastırmıştı ama dalgalar artık yavaşlamıyordu. Giderek daha sık geliyorlardı ve bu River'ı yıpratıyordu.

O sadece bir adamdı, bir beta.

Çok terli, kırmızı yüzlü, zevkten sıırıslıklam olmuş bir beta, elleri Cam'in kalçalarında, onu daha yakına sürüklüyor, Cameron'ın kendini kaybetmesi için boynunu sunuyor.

Cameron onu seviyordu ama vücudundaki her hücre bir omega'nın ne için yaratıldığını haykırıyordu: bir düğüm.

Bir alfa.

Herhangi

bir alfa.

Kapının diğer tarafındaki bile iyi kokuyordu.

Taze kesilmiş çimen, yeşil ve güneş ışığı.

Ama onu çılgına çeviren koku yastığının altındaydı. Zencefil ve narenciye, her kokladığında onu canlandırıyor. Ve her geçen saat bu koku biraz daha azalıyordu, ta ki şimdi bile neredeyse bir anı haline gelene kadar.

Mızızlandı ve River onu kendine yaklaştırdı. "Ne oldu? Senin için ne yapabilirim?" diye sordu.

Cameron River'a baktı, dağınık sarı saçları dağılmıştı, çıplak teninde ter parlıyordu, birkaç aşk ısırığı ve morluklar renklenmeye başlamıştı.

Cameron'ın evinin mahremiyetinde kilitli kalarak birlikte pek çok yarışma geçirmişlerdi ve her zaman sorunsuz bir şekilde gelip gitmişlerdi.

Bu sefer farklıydı. Neden farklıydı?

Onda bir sorun mu vardı?

"Stres yapma," dedi River ve elini Cameron'ın saçlarında gezdirerek okşadı, yatıştırdı.

Cameron ona sokuldu ve gözlerini kapattı, kendine birkaç gün daha yalan söyleyebileceğine ikna olmuştu.

Ama zihni dolaşmaya devam etti ve kramplar dalga dalga geldi ve River'ın sahte düğümü hâlâ içinde kilitli olsa da, Cam bir sonrakinin yaklaştığını hissetti bile.

Yorulmuştu. Rahatlamak istiyordu.

Bir alfa istiyordu. Bir düğüm istiyordu.

Birkilit.

Bunu düşününce bile içinden bir inilti koptu ve River'ın ona veremeyeceği bir şeyin peşinden koşarak sıçradı.

River, "Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle Cam, lütfen," diye yalvardı. "Nasıl yardımcı olabilirim?"

Cam yutkundu, River'ın kokusu dilinde ağırlaşmıştı ama yeterli değildi.

"İhtiyacım var, ah, ben-" Dudağını ısırды çünkü neye ihtiyacı olduğunu biliyordu ama bir yanı bunu isterse bir şeylerin değişeceğini biliyordu ve ne olduğunu bilmiyordu.

River'ın elleri yüzünü çevreledi ve onu yukarı kaldırdı. "Söyle bana. Bana güvenebilirsin."

"Alfa," diye fısıldadı Cam, gözlerini açıp içinden parlayacağını bildiği çaresizliği ortaya koydu. "Bir alfaya ihtiyacım var. Lütfen, alfa."

Zihninde sürekli bir döngü vardı. *Alfa, rahatlama, düğüm, kilit, alfa.*

"Ashley," diye inledi ve kalçaları kaydı, ama sahte düğüm çoktan sönmeye başlamıştı.

"Emin misin?" River sordu.

Cam başını salladı ve ona döndü. "Sence gelir mi?" Cam sordu. "Gerçekten mi?"

River onları çevirdi, Cam'i vücuduna yaklaştırdı ve onu yuvaya yatırmak için döndü. River yumuşak bir sesle, "Cam, sanırım alfa senin için *her şeyi* bırakır," dedi.

River'ın sözleri karşısında Cam'in kalbi durdu. "Öyle mi?"

River'ın dudakları kıvrıldı ve o güzel gözlerinin ardında bir parça acı varsa bile, Cam bunun gerçek mi yoksa hayal ürünü mü olduğuna karar veremeden kayboldu.

"Evet, Cam. O yüzden emin olmanı istiyorum. Dylan'la çiftleşti, hatırladın mı?"

Cam başını yastığa bastırarak sızlandı. "Lanet olsun. Unutmuşum. Dylan'ı istemiyorum," dedi. "O şekilde değil. Ben sadece Ashley'i istiyorum."

"Tamam, . Onu arayabilirim."

"Gerçekten mi?" Cam göğsündeki umutla tekrarladı. Kısa bir süre sonra düğümün havası indi ve River içinden çıktı; Cam basıncın azalmasıyla sızlandı.

"O kadar uzun süre bekleyebilir misin?" River onun yanağını ısırarak sordu. "Alfa'nın buraya gelmesini bekleyecek kadar uzun süre mi? Seni kilitlemek için?"

Cam ürperdi, orgazm hâlâ vücudundan atılmamış olmasına rağmen siki seğiriyordu. "Evet, evet. Bekleyeceğim."

"Tamam bebeğim, onu aramama izin ver," dedi River ve onu dudaklarından öptü.

Cam telefonunu almak için gitmesi gerektiğini *biliyordu* ama yine de onları ayıran birkaç santimden, River'ın evini dolduran serin havadan nefret ediyordu.

"Geri geleceksin, değil mi?" Cam, beta banyoya yönelirken bakışlarıyla River'ın vücudunu takip etmek için dönerek sordu.

"Tabii ki geleceğim. Onu aradıktan sonra hemen geri geleceğim, söz veriyorum."

Temizlendi, vücudundaki sıvıların bir kısmını sildi ve bir bornoz giydi.

Cam o hakkı ondan almak için sabırsızlanıyordu.

River, "Onu beklerken atıştırmalık bir şeyler getireyim," dedi ve Cam başını salladı.

Kapı arkasından kapandığında Cam nefesini içine çekti. Battaniye ve yastıkların plastik kokusu çoktan gitmiş, Cam'in kendi bal ve vanilyasıyla ıslanmıştı.

Sıcakta yalnız olmaktan nefret ederdi. Oda çok büyük, çok boş geliyordu ve Cam gözlerini kapatıp battaniyeyi başına çekti. River gibi kokuyordu.

River ve Dylan konuşurken seslerinin mırıltısını duyabildiğini hayal etmek hoşuna gidiyordu ama yuva ses geçirmezdi, bu yüzden muhtemelen kendi hayal gücüydü.

Ashley.

Gerçekten gelir miydi?

Hayır demez, değil mi?

O bir erkek omega'ydı, dişi bir alfa kadar nadir bulunurdu. En azından onu becerme davetini geri çevirmeyeceği kesindi. Onu pazar gününe kadar altı yönden kilitlemek için çünkü vücutları bunu yapmak için yaratılmıştı.

Bunu düşününce boğazından bir inilti koptu.

Kızgınlık döneminde asla alfaları istemezdi. Hepsi iğrenç, aptal, otoriter ve sırf yapabildikleri için sınırlara meydan okuyan tiplerdi.

Yine de, varlığı söz konusu alfalar hakkındaki fikirlerine meydan okuyan bir alfayla hiç karşılaşmamıştı.

Ashley gibi.

Ashley farklıydı.

Ve onu istiyordu. Kızın ona, yuvarlak evinin berbat olduğunu söylediği andan beri istiyordu.

Onun da kendisini istediğini umuyordu.

33. PLAN EYLEMDE

DYLAN

Dylan'ın *planının* gerçek bir eylemden çok beklemekle ilgisi vardı.

Ashley'i buraya, hem onun hem de Cam'in onu gerçekten istediğini bildiği yere çekme fırsatını bekliyordu.

Dylan tüm kilitleri bir kez daha kontrol etti, perdeleri çekti ve koridorun sağındaki dairenin kapalı kapısına baktı.

Son birkaç aydır Cameron'ı korumak... çoğunlukla kolay olmuştu.

Belki *de çok* kolay.

Omega huysuzluğunu bir kenara bırakıp Dylan'ın işini yapmasına izin verdiğinde işler yoluna girmişti. Dylan rahatlamaya başlamıştı ve bu onu korkutuyordu.

Örnek olarak: İşte Dylan, burnuna koku engelleyiciler sokuyor ve en iyisini umuyordu.

Cam'in kokusu genellikle donuktu, belli belirsiz bir ipucu, Dylan için biraz fazla tatlı, biraz fazla yoğun olan ballı vanilya anısıydı.

Bugün, bu akşam, bir duvarın içinden geçmek gibiydi. Cameron'ın ateşi buradaydı ve uzun bu işin içindeydiler.

Yatak odasından gelen sesler kısılmıştı ama arka planda kaybolmuştu. Tam olarak kulaklık takamıyordu, her ihtimale karşı

bir şeyler yanılttı.

Bu onun işiydi.

Ve bunu yapmaktan mutluydu.

Ama aynı zamanda bu konuda garip hissediyordu. Oturma odasında bekliyor ve kendini meşgul etmeye çalışıyordu.

Okumaya çalıştı ama konu açıklığa kavuşunca temizlik işine geçti.

Telefonu çaldı. *Nasıl gidiyor?*

Kendimi sürünge gibi hissediyorum, diye cevap verdi Ashley'e.

Ürkütücü olma.

Sonsuz bilgeliğiniz için teşekkür ederim.

Her zaman.

Dylan ona koku engelleyiciler takılı bir fotoğrafını gönderdi. Hissettirdikleri kadar iğrenç görünüyorlardı, koku engelleme görevini yapan beyaz burun tıkaçları.

Gülünç görünüyorsun.

Teşekkür , çok gurur verici.

Bağ aracılığıyla onun eğlendiğini hissetti ve kendi kendine güldü.

Beni arayıp dikkatimi mi dağıtacaksın?

Dikkatin dağınıksa iyi bir koruma olamazsın, diye yazıyordu mesajında, ama saniyeler sonra telefonu çaldı ve iletişim fotoğrafı belirdi.

Cevap vermek için kaydırdı.

"Hey, yakışıklı," diye alaycı bir şekilde cevap verdi.

"Akşamın nasıl geçti?" diye sordu, Cameron'ın koridorunu görebilmek için kahvaltı barına yaslanarak.

Olaysız geçen iki ayın ardından Dylan bir hayranının içeri girmesinden korkmuyordu ama...

Asla bilemezsin.

Ve müvekkilinin zararına olacak şekilde bir durumu hafife alma hatasına düşmezdi.

Tekrar.

"Eh, eder," dedi ama Dylan onun hoşnutsuzluğunu bağından hissetti.

"Sıkıldınız mı?" diye tahmin etti.

Ashley iç çekti. "Evet! Sadece birkaç gece, önemli bir şey değil, biliyorum."

"Aww, bizi özledin mi?" Dylan düşündü.

Ashley tereddüt edene kadar Cam ve River'ı da bu cümleye dahil ettiğini fark etmemişti bile.

"Evet, sanırım öyle," dedi. "."

Dylan kıkırdadı, bakışları Cam ve River'ın arkasına saklandıkları kapıya yöneldi.

"Tezgâhları silmeye başvurdum." "Oof," diye alçak sesle ıslık çaldı Ashley. "Zor zamanlar."

"Bir de bana sor," dedi ve ellerini meşgul etmek için arkasını dönerken telefonu omzuna dayadı.

"Spor salonu da çok sessiz," diye itiraf etti Ashley. "Artık yapacak hiçbir şeyim yokmuş gibi hissediyorum."

"Diğer müşteriler sizi meşgul etmiyor mu?"

"Öyleler! Seansları daha düşük anahtarlı, bir Hollywood yıldızı gibi teslim tarihleri yok," diye mırıldandı. "Ve Nic listeme yeni birini eklemedi. Sanırım sonuncusunun sonuçlarından memnun," diye hayıflandı.

Dylan kıs kıs güldü ve Nic'in o sabah onu nasıl sorguya çektiğini hatırladı.

"Bu konuda kendini beğenmiş miydi?"

Ashley iç çekti. "Hayır, aslında benim için mutlu olması çok hoştu. Yani, belki biraz gururluydu."

"Sanırım amacına ulaştı, yani..."

Dylan bir kolunu uzatarak altını silmek için bir cips poşetini kaldırdı ve tezgahın geri kalanının da başka poşetlerle kaplı olduğunu fark etti. Bazıları açılmış, bazıları açılmamıştı. Biraz önce teslim edilen pembe fırın kutusunun ağzı hâlâ bantlıydı, çünkü o sipariş vermeye karar verdiğinden beri sikkeler hiç ara vermemişti.

İçleri Cameron'ın en sevdiği hamur işi olan prosciutto, reçel ve brie ile doldurulmuştu. Sonra her şeyden biraz vardı - tuzlu, tatlı, iz karışımı, et çubukları, fındık, küçük kekler.

Cameron'ın ne arzulanacağından tam olarak emin değildi ama River ona bazı fikirler vermişti.

Dylan çantayı yere bırakıp dolabı açmasını can sıkıntısına baēladı.

Cameron'ın hazırladığı yemekler genellikle bento kutularında saklanıyordu ve Dylan.... burada birkaç tane olduğunu biliyordu.

En büyük konteynırlardan birini aldı ve yığından birkaç ekstra bölücü kopardı.

Her tür atıştırmalıktan bir avuç dolusu alacak kadar bölme vardı. River onları açık bırakmaya devam ederse hepsi bayatlayacaktı.

Ayraçları yerleştirirken durakladı. "Hey, atıştırmalıklarını falan hazırlasam garip olur mu?"

Neredeyse kızın başını eğdiğini duyacaktı. "Vay canına, gerçekten sıkılmış olmalısın, ha?"

"Şey, okuyamıyorum ve kulaklık takamıyorum. Sanırım televizyon izleyebilirim ama ben sadece... Öylece istemiyorum."

"Sadece huzursuzsun," dedi, aramızdaki baēa eğlence damlıyordu. "Egzersiz yapmalısın."

"Tanrım, tam bir spor salonu ," diye alay etti Dylan.

"Bu geçerli bir öneri. Ve sorunuza cevap vermek gerekirse, hayır. Garip olduğunu düşünmüyorum."

Duraksaması sözlerinden daha anlamlıydı. "Garip, değil mi?" Dylan sordu.

"Yani, sadece atıştırmalık, değil mi? Bu garip değil."

"Ama ben bir alfayım."

"Tamam, tamam, evet. Normal şartlar altında bunun bir anlamı olurdu ama sen korumasın! Söz konusu ceset için atıştırmalıklar hazırlamak garip değil."

Dylan'ın kaşları önündeki dolaba bakarken çatıldı. "Bunu gerekçelendirmek, yapmaktan daha garip."

"Oh, sadece yap!" Ashley inledi ve sonra kıkırdamaya başladı. "Eğer ben Omega'ya bir battaniye getirebilirim, sen de onun atıştırmalıklarını düzenleyebilirsin."

Dylan başını iki yana salladı, dudakları seğırdi ama sonra pes edip güldü.

İşte buradaydılar, sadece iki alfa, bir omega için basit bir görevi fazla düşünüyorlardı.

Tek fark Dylan'ın bu sıcakta diğerk ikisine katılmak istememesiydi.

Daha ikinci günün akşamına yaklaşıyorlardı, bu yüzden Dylan River'ı pek görmemişti, Cameron'ı da.

"Tamam, tamam, yapacağım. *Yapıyorum*," dedi Dylan ve tüm poşetleri yuvarlamadan ya da düzgünce tekrar kapatmadan önce atıştırmalıkları küçük yuvalarına doldurmaya ve düzenlemeye devam etti. "Muhtemelen farkına bile varmayacaklar. Dikkatleri çok dağınıktır."

Ashley ona, "Önemli olan düşüncedir," dedi ve Dylan diğerk odanın nadir bir anda sessizleştiğini duydu.

Sonra kapı tokmağı tıkırdadı ve Dylan durakladı. "Bekle, kırırtılar duyuyorum," dedi.

Ashley sessizleşti ve Dylan telefonu göğsüne indirerek River'ın görüldüğü koridora doğru döndü.

Biraz bitkin görünüyordu ama söz konusu bir omegayı ateşinin içinden görmek olduğunda bu durum normaldi.

"Hey, biraz yakıt ister misin?" Dylan elindeki kabı barın kenarına iterek sordu.

River yorgun görünüyordu, üzerinde gelişigüzel bağlanmış bir bornozdan başka bir şey yoktu.

Tezgâha yaslanarak yaklaşmaya devam etti ve aralarında sadece birkaç metre varken Dylan bu kadar yakından bile Cam'in kokusunu alabiliyordu.

Çaresizlik, muhtaçlık, Cam'in genelde tatlı olan kokusuna baharat katıyordu.

"Konuştuğun Ashley mi?" diye sordu.

Dylan göğsüne bastırdığı telefona baktı. "Evet. Neden?"

"Cameron... bir alfa istiyor," dedi River sessizce. Dylan'ın kalbi yerinden fırladı.

İşte .

"Ne?" Dylan yanlış duymuş olma ihtimaline karşı sordu.

"Ashley'i istiyor. Yalvarmayı bırakmıyor."

Dylan bu fırsatın üzerine atlamak istiyordu ama acele etmelerini de istemiyordu. "Emin misin?"

River titrek bir elini dağınık saçlarında gezdirdi. "Onu istiyor."

Dylan telefonu kulağına götürdü. Hattın diğer ucundaki Ashley sessizdi.

"Ashley, bunu duydun mu?"

"Belki," dedi, sesi boğuk çıkıyordu. "Hiç kızgın bir omega ile birlikte olmadım," diye itiraf etti.

"Sana bir dakika vereceğim," dedi River ve barın yanındaki tabureye oturdu. Yorgun görünüyordu ve Dylan ona bir şişe su getirmek için buzdolabına gitti. Gülümsemesi yorgundu.

Dylan karşı koridora doğru ilerledi ve Ashley'le özel olarak konuşabilmek için yatak odasına daldı.

"İstiyor musun?" diye sordu.

Sanki Ashley oturuyormuş ya da saçını düzeltiyormuş gibi telefonda bir karışıklık duydu.

". Aslında çok," dedi ve heyecanı bağda hafif bir patlamaya neden oldu. Ardından sinirleri gerildi. "Ama bu konuda... tarafsız olabileceğimi sanmıyorum."

Dylan, "Ondan hoşlanıyorsun,"

diye tahmin etti. "Ben... evet.

Evet," dedi sonunda.

Dylan ona, "O artık senin müşterin değil," diye hatırlattı. Ashley'nin kararlılığı eğitim boyunca, beklediğinden daha uzun süre devam etmişti. Ama artık ne bir bahanesi ne de aşmaktan korkacağı bir sınırı vardı.

Dylan, "Hayır, değil," diye ürpererek seslenene kadar bir iğne düşse duyabilirdi.

"Bir paket istiyorsun," diye onayladı Dylan.

"Evet. Seninle," dedi yumuşak bir sesle. Aralarındaki bağda aşk parıldıyordu ve Dylan'ın kalbinin sıkışmasına neden oldu.

Dylan, "Bence Cam'in kızgınlığını görmek başlangıç için hiç de fena bir yer değil," diye düşündü. "Bir alfa isteyen bir omega olarak seni istediği çok açık. Bunun Cameron'ın Ashley'i istemesinden çok uzak olduğunu sanmıyorum, ne demek istediğimi anlıyor musun? Eğer istediği *sadece* bir alfa olsaydı, benimle yetinirdi, değil mi?"

Aralarındaki onca kilometreye rağmen kafasındaki ampulün patladığını hissetti.

"Bu senin için sorun değil mi?" diye sordu.

Dylan gözlerini devirdi. "Evet. buraya gelir misin?
River canlı canlı yenmiş gibi görünüyor."

Telefonda konuşurken bir kapının kapandığını duydu ve dudakları kıvrıldı. "Yola çıktınız mı?"

Bir duraklama. "Evet. Orada olacağım."

Dylan sırtıttı, telefonu kapattı ve bara geri döndü. River'ın su şişesi boştu ve atıştırmalıklara göz atıyor ama kaçınıyordu.

"Yola çıktı."

River'ın omuzlarındaki gerginlik azaldı ve bir kutu hamur işi ve atıştırmalık bir bento almadan önce başını salladı. "Güzel. Buraya geldiğinde onu içeri gönderin."

"Hey," dedi, kaybolmadan önce River'ın dikkatini çekerek. "Bu senin için sorun olur mu?"

River nefesini içine çekti, sonra onun gözleriyle buluşmayı başardı. "Biraz acıtıyor, yalan söylemeyeceğim. Ama onlar için iyi olacak," diye itiraf etti.

Dylan elini River'ın omzuna koydu ve onu destekleyici bir şekilde sıktı. "Sen de onun için iyisin."

River'ın gülümsemesi gözlerine ulaşmadı ve Dylan, açıkça olmak istediği yere dönebilmesi için onu serbest bıraktı. "Pastalar için teşekkürler. Cameron'a kimin aldığını söyleyeceğimden emin olabilirsiniz."

Dylan ona yanında götürmesi için bir su şişesi fırlattı ve sonra koridordan yuvaya doğru geri çekildi.

Ashley'nin yakında olacağı yer!

Dylan kapıya baktı ve bağdaki beklentiye gülümsedi. Yıldızlar aynı hizaya geliyordu. Bu sürü *gerçekleşiyordu*.

34. ALFA

ASHLEY

Etrafındaki alfalardan süzülen omegalar hakkındaki bilgi kırıntıları, apartman kapısından içeri adım atıp bal ve vanilya sisinin içine girmekle aynı şey değildi. Daha önce *hiç olmadığı kadar* güçlüydü.

"Vay anasını," dedi Ashley, Dylan onu içeri almak için geri çekilirken gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

Omega.

Arka beyni bir bulvar tabelası gibi aydınlandı, içgüdüleri harekete geçti ve istediği tek şey Cameron'ı bulmaktı.

Koridordan aşağıya, ait olduğu yere, yuvaya doğru yürümekten kendini zorlukla alıkoyabildi.

Bir omega'nın ihtiyacı vardı ve Ashley onun kendini daha iyi hissetmesini sağlayabilirdi. "Bundan daha gerçekçi bir şey olamaz," dedi usulca gülerek.

Eğer bu tam omega gücündeki Cameron'sa, bastırıcıları gerçekten hafife almıştı.

Dylan gözlerini devirdi. "Gir şuraya."

Onu koridora doğru biraz itti ve dürüst olmak gerekirse... Ashley'in daha fazla teşvike ihtiyacı yoktu.

Ayakkabılarını koridorun ağzında çıkardı ve sessizce kapıya doğru yürüdü. Tahtaların arasından kızgın bir omega'nın boğuk iniltilerini duydu ve kapıyı çalmayı bile düşünemedi eli kapı koluna dolandı.

Kokusu girişte güçlüyse, yuvanın içinde on kat daha güçlüydü ve feromonları diline şeker gibi indiğinde burun delikleri alevlendi.

Cameron ortadaydı, etrafı battaniye ve yastıklarla çevriliydi ve River'a sarılmıştı. Hediyesi onun altında, tam ortasındaydı ve içini gurur gibi bir şey doldurdu.

"Alfa mı?" Cameron onunla yüzleşmek için döndü.

Yanakları kızarmıştı ve Cameron'ın kucağında kıvrandığı River'la kolları bacakları birbirine dolanmıştı. Cam ona doğru uzandı ve River karşı koyacak güç bulamadı.

Ashley yuvaya doğru adım attı ve yanlarında dururken Cam'in saçlarından bir el geçirdi. İçinden bir mırıltı döküldü, kokusu duyularını dolduruyordu, çaresizliği somuttu.

"Bir alfa mı istiyorsun, bebeğim?"

Başını salladı, yanağı taytının üzerinden onun kalçasına sürtünüyordu.

River'ın yüzü kızarmış, teni terden sırlıklam olmuş bir halde Cameron'a bakıyordu. "Bununla aran iyi mi?" diye sordu ve Cameron'a başını salladı.

River, "Bana bağlı değil," diye cevap verince Cameron sızlandı. "Benim üzerimden konuşma," diye homurdandı ve ona ters ters baktı.

"Özür dilerim, özür dilerim," dedi ve tırnaklarını kafa derisi boyunca kaşıdı. "Bundan emin misin?"

Cam başını salladı, River'ın tepesinde oturduğu yerde kalçaları seğirdi ve betadan bir inilti çıkardı. "Evet, alfa," dedi, ilk kelimeyi biraz mırıldanarak uzatarak.

Alfa.

bu şekilde hitap etmek içini bir heyecan kapladı. Ashley alfaydı.

Yuvanın etrafına göz gezdirdi, yarısı dolu su şişelerini, pasta kutusunu ve küçük bir bento kutusunu gördü. Bu Dylan olmalı.

Dudaklarında bir gülümseme belirdi, onu diğer odada, bağıın içinde uzaktan hissederken şefkat çarptı yüzüne.

"Yemek yedin mi?" diye sordu.

River bir kolunu başının üzerine atmış, başını sallarken dudaklarını ısıırıyordu. "Biz seni aradıktan sonra."

"Güzel," dedi ve Cameron'ın başını arkaya yatırdı. Kalçaları River'ın kucağında yarım yamalak hareketler yapıyor, siki utanmazca zıplıyor ve kayganlaşıyordu.

"River için gelin, sonra ona biraz mola verelim, olur mu?" dedi onlara.

River inledi, Cam'in kalçalarına uzanarak onu daha sağlam bir ritme sürükledi, tenleri yavaş, uyuşturucu bir tempoda birbirine çarpıyordu.

Cam onun bacağına yaslanıp ağzı açık kalırken gözlerini kapadı. Her itişte yumuşak çığlıklar dökölüyordu.

River onun içinde çok derinlerde olmalıydı ve uyarılma alevlendi, çekirdeğinde bir sıkışma oldu. O anda Cameron mı yoksa River mı olmak istediğini bilmiyordu ama onları birlikte izlemek başlı başına bir zevkti.

River'ın Cameron'ın talepleri karşısında hassaslaşıp hassaslaşmadığını merak etti. Her itişin ardından bir parça acı geliyor muydu?

"İyi hissediyor mu?" diye sordu ve hangisinden bahsettiğini açıklamadı.

Cam'in gözleri kendinden geçtiği için yarı kapalı bir şekilde kırpışarak açıldı. Loş ışık ela gözlerini parlatıyordu ya da en azından Cam'in genişlemiş göz bebeklerinin etrafındaki irisleri görebiliyordu.

"Evet, evet, iyi hissettiriyor." Ashley'in bakışları, vücutlarının sürekli buluştuğu, taze kayganlaştığı yere doğru kaydı.

"Göster ona," dedi ve Cameron'ın saçlarını serbest bıraktı.

Kadın uzaklaştı ve adam River'ın içine düştü, dudakları dağınık bir şekilde çarpıştı.

Ashley ve taytını çıkardı, yuvanın serin havası çıplak teninde ürperti yarattı.

Öpüşmeleri bir nefesle kesildi, tükürük ipi patlamadan önce onları birleştirdi ve Cameron başını ona doğru kaldırdı, gözleri onu görünce daha da karardı, inanılmaz bir şekilde.

River aynı anda bir elini Cameron'ın sikine doladı ve Cameron boşalırken River'ın içine doğru kıvrılarak haykırdı.

Ashley çalıştı, başaramadı ve mırıldandı.

River'ın kalçaları sarsılıp ritmi bozulunca, Cameron'ı uçurumun kenarına kadar takip ederek River'ın yumruğunun üzerine döküldü ve aralarını karıştırdı.

Onlarla birlikte yuvanın içinde erimek, Cameron'ın ihtiyaçlarına hemen boyun eğmek, *kendi* arzularına teslim olmak istiyordu ama o alfabdayı. İkisine de göz kulak olmak için buradaydı.

Ashley onların güneşin tadını çıkarmasına izin verdi ve bitişikteki banyoya girerek dönmeden önce bir bezi ıslattı. Cam'in başı River'ın göğsüne yaslanmıştı ve betanın kolları ona sarılmıştı.

"Seni düğümledi mi?" Ashley sordu, çünkü eğer öyleyse silikonun inmesini beklemeleri gerekecekti. Onlara yardım edecek oyuncaklar olmadan buraya kadar gelebilmelerinin imkânı yoktu.

Cameron başını salladı. "Şimdi olmaz."

"Geleceğini biliyordum," dedi River. "Sadece onu senin için sıcak tutuyorum."

Hay sikeyim. Bu onun çekirdeğine bir ateş gibi çarptı.

Cameron gözlerini devirerek, "Teknik olarak tam tersi" dedi. Sonra kendini dikkatlice betadan kurtardı, onu dudaklarından öptü ve ardından minderlere ve battaniyelere uzandı.

Ashley kıkırdadı ve yuvaya doğru ilerledi, River'a sıcak bir bez uzatırken elindekiyle Cameron'ın göğsünü silmeye başladı. Ona bunu kendi başına yapma şansı bile vermedi. O alfabdayı.

Cameron, "Geldiğine sevindim," dedi ve Ashley devam etmeden önce sadece bir saniye durdu, bez daha aşağıya, karın kaslarına doğru fırçaladı, teri, kayganlığı ve spermi sildi.

"Sanki başka bir seçeneği düşünecekmişim gibi," dedi Ashley usulca, onun bakışlarıyla buluşarak.

"Daha önce hiç kızgın bir omega ile birlikte olmadığın için mi?" diye sordu.

Ashley onun sorusunu anladı, bezi kalçasına bastırdı ve "Hayır, çünkü daha önce *seninle* hiç birlikte olmadım" dedi.

Islak bezi daha sonra uğraşması için banyoya atmadan önce onu temizlemeyi bitirdi.

"Beni sadece dişi bir alfa olduğum için mi davet ettin?" diye sorarak senaryoyu ona çevirdi.

Kaşları çatıldı ve inkar ederken ağzından bir sızlanma bile çıktı.

"Benim için tek alfa sensin," dedi.

Ashley'nin kalp çarptı, sevgiyle hayran ile Bu Omega.

"O zaman anlaştık," dedi ve onu öpmek için eğildi.

İlk kez, zaten çıplak olduğunu ve onun partneriyle orgazm olmasını izlediğini fark etti.

Birkaç adım atıyorlardı. İyiydi.

Dudakları yumuşacıktı ve bir eli kızın boynunun arkasına kayarak onu kendine doğru çekti.

Sanki bunun olduğuna inanamıyormuş gibi, daha yeni gelmişken gitmesinden korkuyormuş gibi öptü onu. Ashley, onun da öpücükte kendi inançsızlığının tadını alıp almadığını merak etti.

Yanlarındaki yuva ve öpüşme kesildi, River'a bakmak için dönmeden önce birbirlerinin dudaklarında nefes pıfları gezindi.

Oturuyordu, açıkça gitmeye mi niyetliydi?

Onlar kendisine bakarken dondu kaldı ve boğazını temizledi. "Bölmeme izin vermeyin, ben de sizi biraz yalnız bırakacaktım."

Ashley, yukarıda bahsedilen birlikte orgazm olmalarını izlemek yüzünden ona kaşlarını çattı. Bu bir ateşti! Mahremiyet önemli değildi.

Ve River'ın burada olmasını istiyordu. Sadece Cameron'ı en iyi o tanıdığı için değil, River da bunun bir parçası olduğu için. Dışarıda bırakılamazdı.

"Kal," demek istedi ama bu daha çok bir talep gibi çıktı.

Cameron'bir yalvarış gibiydi ve River'ın bakışları aralarında dans etti.

Yutkundu ve başını sallamadan önce bir eliyle yüzünün alt kısmını sildi. "Kalacağım."

River kendini ait olduğu yere bıraktı ve Ashley, vahşi bir hayvanı ürkütmemeye çalışır gibi yavaşça hareket ederek Cameron'a doğru eğildi. Aralarındaki inçler kayboldu ve River'ın gözleri dudaklarına, aralarındaki omega'ya daldı.

"Ben de senin için buradayım," diyerek onun dikkatini çekti. "Benim de senin alfan olmama izin verecek misin? Sadece şimdilik?"

River başını salladı ve dudakları birbirine yaklaştı, yumuşak ve *gergindi*, River'ınki onunkine karşı titriyordu. Adam onu daha sert öptü ve River dilinin altından ayrılıp onun önderliğine izin verdiğinde o titreme kaybıldı.

Cameron'ın kokusu mümkünse tatlılaştı ve gözleri elektriklenerek bağlantıyı kopardılar.

Ashley ona baktı ve River'la kendisine odaklanmış olduğunu gördü.

Ashley, "Fikirlerin geliştiğini görüyorum," diye düşündü ve bir bacağını onun kucağına kaydırıldı. River'ın gözlerini yakalamak için başını çevirdi, oradaki arzu kendisinininkiyle eşleşiyordu.

"Bir omega rüya görebilir," dedi, gözleri yarı kapalı.

Ashley onun boynuna sokulmak için eğildi ve fiziksel olarak yapamayana kadar River'ın bakışlarını tuttu. Ashley de onu takip etti ve ikisi de Cameron'ın kokusunu alarak onu arka beynini çok mutlu edecek şekilde işaretlediler.

"Neye ihtiyacınız var?" diye sordu.

"Sadece bu," dedi Cam iç çekerek, göğsü daralıyordu. Bir eliyle onun kolunu, omzunu ve belini okşadı.

Başını kaldırdığında, adam göğsüne bakıyordu. "Devam et o zaman," dedi.

Yanakları pembeleşti, ki tepeden tırnağa kızarmış olduğu düşünüldüğünde bu imkânsız görünüyordu, avuç içleri kadının düz karnının üzerinde kayarak gövdesine doğru ilerledi ve göğüslerini avuçladı.

River utanmazca izlemek için başını kaldırarak, "Kesinlikle bende onlardan yok," diye alay etti.

Onların tüm dikkatini üzerine çekmek sarhoş ediciydi ve Cameron'ın dokunuşuyla göğsünü kabarttı. Cameron onu avuçladı, meme uçları avucuna sürtünerek omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi.

İkisinin arasında tekrar sertleşmeye başlamıştı bile - bir omega'nın kızgınlık sırasındaki dayanıklılığı sınırsızdı; bu yüzden çoğu zaman bir omega'ya bakmak için bütün bir sürü gerekirdi.

Bu da River'ın Cameron'la tek başına başa çıkmasını daha da etkileyici kılıyordu. Nasıl?

Cameron'ın cildindeki ısıruk ve çürüklerden, özenle.

Sevgi izlerini incelerken, içinden kıskançlık gibi bir şey geçti. River, erken bir bağ oluşmasından endişe etmeden Cameron'ı istediği kadar ısırabilirdi.

Düşüncesi bile ağzını sulandırdı ve başparmağını lekelerden birinin üzerinde gezdirirken Cameron'ın boynuna eğildi. Adamın kokusu dilinin üzerindeydi ve *daha fazlasını* istiyordu. "Önce seni tatmama izin verecek kadar sabrın var mı?"

diye sordu, fısıldarken dudakları tenini okşuyordu.

Başını sallayarak sızlandı ve Ashley, meme uçlarını koparan meraklı ve becerikli parmaklarının erişemeyeceği şekilde aşağıya kaydı.

Adamın tenini ısırmadan öptü ve yaladı, dokunuşunun altında karın kaslarının zıplamasını izledi. Aletin başının altında küçük bir kaygan havuz onu bekliyordu ve kalçalarının zıplamaya çalışmasını görmezden gelerek eliyle onu kavradı.

Aklı fikri Cameron'daydı, her şey onun zevkine göreydi.

Başını eğmeden hemen önce yukarı baktı, her ikisinin de bakışları ona kilitlenmişti.

"Arkasına otur," dedi River'a. "Böylece daha iyi görebilirsin."

River yutkundu, sonra başını salladı ve Cameron River'ın göğsüne yaslanana kadar karıştırdılar. Yerleştiklerinde, Ashley Cameron'ı yavaş bir hareketle okşadı, kayganlığın uçtan dışarı çıkmasını ve elinin üzerine dökülmesini izledi.

Feromonları havayı dolduruyordu, en güçlüsü burada, vücudunun merkezindeydi ve Ashley *istiyordu*.

O da aldı, dilinde bal gibi tatlı olan adamın ilk tadıyla inledi.

Dudaklarını onun etrafında dolaştırmadan önce başını yaladı ve daha fazla tat almak için avlandı. Adam onun üzerinde nefes nefese kaldı ve kadın yukarı bakmak istedi ama saçları engel oluyordu.

Bir patlamayla onu bıraktı, saçlarını geriye itti ve onun bakışlarıyla buluştu. "Benim için saçımı tutar mısın?" diye sordu çok tatlı bir şekilde.

Cameron başka bir şey yapmak istemiyormuş gibi görünüyordu ve saçlarını dikkatlice yüzünden geriye doğru taradı, yolundan uzak tutmak için parmaklarına doladı.

"Çekmenizin bir sakıncası yok," dedi ona ve sonra başını tekrar eğdi.

Onu ağızına alırken inledi ve Ashley bir elini kalçasına yerleştirdi, onu aşağıda tuttu, böylece kontrol ondaydı.

Onun tatlısını kovaladı, kayganlığın patlaması dilinin üzerine döküldü. Adamın ağızından kaçırdığı her inilti ve ses, saçındaki her el çekişi, içindeki sıcaklığın dans etmesine, çekirdeğinde toplanmasına neden oldu.

Uyluklarının arası uyarılmasından dolayı nemliydi, ama Cameron'ın üzerinde hiçbir etkisi yoktu.

Dylan'ın ona karşı mırıldanmasının nasıl bir his olduğunu hatırladı ve kendi mırıltısının dışarı akmasına izin verdi.

Cameron titreşimle haykırdı, kalçaları onun tutuşuna karşı sallandı ve horozu dilinin üzerinde seğırdi.

Bu bardağı taşıran son damlaydı. Adam boşaldı ve kadın onu yuttu, ona vereceğı her parçayı aldı ve hala daha fazlasını istiyordu.

Omega.

Adamın eli saçlarından çekilince, kadın onu serbest bıraktı.

"Alfa," dedi, sesi dolayı zaten pürüzlüydü.

Onun çağırısıyla geldi, onun ve River'ın bedenlerinde süründü, onu tatlı tatlı öptü, tadını paylaştı.

Hava almak için ayrıldılar ve River'ın gözüne çarparak birkaç santim daha eğilmekte tereddüt etmedi.

"Tadına bakmak ister misin?" diye sordu ve adam başını zorlukla salladıktan sonra ortada buluştu.

Onu öpmek Cameron'ı öpmekten farklıydı. Cameron onun altında tereyağı gibi eriyor, liderliğı onun almasına izin veriyordu ama River da ona karşılık veriyordu. Neredeyse meydan okuyormuş gibi hissetti, ona sokulma şekli, dillerinin birbirine dolanması, omega tadını aralarında paylaşmaları. River'ın Cameron'ın yanındaki yerine meydan okumak için burada değildi, bu yüzden öpücüğü yumuşattı ve River'ın Cameron'ın tadını dilinden yudumlamasına izin verdi, ta ki omega-

Ashley, dudakları meme uçlarından birini çevrelediğinde sarsıldı, serbest bıraktığı sızlanma etinin etrafına yayıldı.

River onu öperken ve Cameron onunla dalga geçerken kız onun omzunu sıkıca kavradı ve ona doğru eğildi.

Ashley, geçmişte, bire-bir-ortak türünden bir alfaydı, ama bu... yepyeni bir olasılıklar dünyasının kapılarını açıyordu.

Öpücük ortak bir solukla kesildi ve kadın ikisine yavaşça göz kırptı. hepsi onun. de.

Bu düşüncede bir şey çok *doğru* , çenesi bunu kalıcı ve gerçek kılma ihtiyacıyla gerildi.

Ama Ashley alfabeydi. Cameron bu sıcakta onunla ilgilenmesi için ona güveniyordu ve o da bunu yapacaktı.

Hayır. Isırmak.

"Şey. Eğer bu bir ön gösterimse, filmin tamamını görmek için sabırsızlanıyorum," diye mırıldandı River, bakışları ağırlaşmıştı.

Ashley ilk kez Cameron'ın üzerine çöktüğünde ağzı açık kaldı, bir avucu göğsünde, River hala sırtındaydı.

Adamın kucağına doğru sallandı ve onu içinde gidebildiği kadar derine oturttu.

"Kutsal İsa," diye tersledi Cameron, dişlerini sıkarken gamzesi göz kırpıyordu.

"Kilit mi?" River boynuna bakarak sordu.

Cameron başını salladı ve Ashley itiraf etmek zorundaydı, River'ın Cameron'ın kulağına müstehcen şeyler fısıldaması, onu izlerken şimdiye kadar yaşadığı en ateşli şeydi.

Hareket etmeye başladığında gözleri çok karanlıktı ve kesinlikle ona odaklanmıştı, göğüsler her sıçrayışta sallanıyordu, en azından Cameron'ın ellerine yakalanmadıklarında.

"Çok sıkı," diye sızlandı Cameron, kalçaları onun içine doğru sallanmaya çalışıyordu.

Sırf onu kızdırmak için kaslarını sıktı ve adamın iniltisi boğuk bir iniltiye dönüştü.

Dylan kadar iri değildi, ki açıkçası en iyisi de buydu, çünkü bir süre daha bu işi yapacaklardı.

Cameron ona zaten sahip olmasına rağmen sızlanıp yalvarırken bile, omegaların kızgınlık sırasında olabildiğini duyduğundan çok daha tutarlıydı.

Bu da zirve noktası bile olmadığı anlamına geliyordu.

Bu sadece başlangıçtı.

"Bütün bir hafta boyunca," dedi ve bu fikir karşısında başını salladı. "İş yok."

"Kamera yok," diye ekledi River.

"Sadece biz," diye devam etti, Cameron'ın boyunu yukarı kaydırmak için dizlerine bastırdı. "Bu," ve tekrar aşağı indi, kızı Cameron'ın kalçalarının üst kısmıyla buluştu.

"Tekrar... ve tekrar." Her kelimeyi başka bir zıplamayla eşleştirdi.

Onu her dolduruşu, her geri çekilişi kadar iyi hissettirdi, ta ki kadın tek bir akışkan hızda hareket edene, başı onunla birlikte geriye eğilene, amcığı her seferinde kilitlenmekle tehdit edene kadar.

Cameron'ın kasları çatıktı, altın rengi teni terden parlıyordu, kalçalarını yukarı kaldırmaya çalışırken karın kasları ve uylukları geriliyordu. Onu spor salonunda birçok kez üstsüz görmüştü ama gerçekten bir sanat eseri idi - kalçalarının dibinde mükemmel, belirgin bir V, ince bir bel ve geniş omuzlar.

Kendine onun gerçek bir film yıldızı olduğunu hatırlattı.

Burada, onun altında, o sadece Cameron'dı ve çok güzeldi.

Başını geriye doğru eğerek River'ın omzuna yasladı. Beta onun sıkıntısına sırttı, River hareket ederken onun bakışlarıyla buluştu ve gözleri kilitlendiğinde River dudaklarını ayırıp boğazının etrafında kavislendirdi.

İzlerken ağzı kurudu, ardından gelecek olayları biliyordu ve dikkatini başka yöne çeviremiyordu.

Isırırken çenesi büküldü ve Cameron onun altında sarsıldı, boşalırken elleri kalçalarını kavradı, içine döküldü.

River'ın dişlerinin batışını izlemek ve kendisinin de aynı şeyi yaptığını hayal etmek onu da uçuruma sürükledi.

"Siktir," diye tısladı kilidi kenetlendiğinde. Cameron onu hissettiğinde bağırdı, muhtemelen şimdiye kadar hissettiği en sıkı sıkışma ve Ashley zar zor sallanabiliyordu, kendini, klitorisini onun tabanına doğru taşıyordu. Sarmal oldu ve içinde çok büyük hissetti, her lanet seğirme başka bir zevk patlaması o kadar güçlüydü ki, tamamen durmak zorunda kaldı, ona karşı yığılıncaya kadar onları yıkamasına izin verdi.

Bu omega'yı kilitlemek çok *doğru* geldi.

Benimkini.

Sadece *benim değil*, diye hatırlattı kendine.
River ısırığını bıraktı, kırmızımsı bir çürük oluşmaya başlamıştı bile.
Burada olmam River'ı rahatsız ediyor mu? Cameron'ın beni istemesi?
Onun önünde hak iddia mı ediyordu? Öyle olsa bile umurunda değildi.
Paylaşabilirdi.

Nefeslerini tuttuklarında Cameron onun boğazına sokuldu ve kilidin açılmasını beklerken yavaşça daha rahat bir pozisyona çöktüler.

Kız mırıldandı ve Cameron göğsündeki titreşimi hissetmek için ona gibi yapıştı.

Ashley de River'ı kendine çekti, çünkü onun orada olmasını istiyordu.

Kendisi bir alfa olabilirdi ama Cameron River'ın ilkiydi ve bunu onun elinden almaya çalışmıyordu.

İçecek ve enerji almak için yuvadan ilk kez dışarı çıktığında Dylan *gülme* cüretini gösterdi.

Sandviçi elinden kaptığı gibi ona hırladı, bir parça aldı ve geri kalanını yuvaya götürmesi için işaret etti.

"Eğleniyor musun?" Dylan sordu.

Ashley biraz su içti, ağzını sildi ve Dylan'ı dudaklarından gagaladı.

Sırıltışı vahşiydi. "*En çok*," dedi ve ikramlarını bekleyen omega'ya geri götürdü.

"*Alfa*," diye mırıldandı Cameron, arka beyni bu omega'yı *memnun* etme arzusuyla yanıp tutuşurken sesin gücü göğsünü acıtıyordu. Onu kilitlemek için. *Onu benim yapmak için*.

"Ben buradayım," dedi ve onu içine çekti. Kadın sırtüstü döndü ve adam onun kalçalarının arasına yerleşerek kolaylıkla içine girdi.

Ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordu ama yorgun olduğunu biliyordu ve yine de bunun bir önemi yoktu.

Önemli olan *tek* şey bu omega idi.

"River," dedi ve River oradaydı, Cameron'ın omzunun üzerinden bakıyordu. Cameron'ın üzerini daha fazla ısırik ve morluk kaplamıştı ve River onun açıkça arzuladığı etkiyi yaratmasını diledi.

"Siktir et bizi."

River'ın dudakları sessiz ve şaşkın bir nefesle aralandı.

Ona bu gücü vererek ne yaptığını biliyordu. Bir alfanın yapacağı gibi zevklerini kontrol etmesine izin veriyordu.

Bunun için yanıp tutuşuyordu, Cameron'ın sırtına yapıştı, bir elini beline, diğerini boğazına dolayarak omega'nın hareketlerini durdurdu.

Lanet olsun, onları birlikte görmek. Ashley'nin Cameron'ın talepleri dışında harcayacak enerjisi varsa, River'ı da becermek istiyordu.

Onun kendisiyle alfa oynamasına izin verirdi ya da belki, sadece belki, kendisi alfa olmak isterdi.

Ama Cameron'ın sızlanmaları sürekli, çaresiz, muhtaç ve Cam'in boğazındaki eli zorluyordu.

Cameron'ın geri çekilmesini sağladı ve River'ın yazar parmaklarının Cam'uzunluğunun etrafında kıvrılıp Cameron'ın kayganlığıyla kaplanmasına hayran kalarak aşağı baktı.

Tatmin olduktan sonra Cam'i serbest bıraktı ve o da aklında tek bir hedefle bir omega gibi onu tekrar becerdi.

Onu sakinleştirmek için kalçalarını kavradı ve kaslarını uyarırcasına gerdi. "Sabırlı ol," dedi ve adam mız mızlanarak eğilip ağzına Cildini, göğüslerini.

Meme uçları Cameron'ın yeni takıntısı yüzünden acıyordu ama çaresizliğine rağmen dişlerini nazikçe üzerlerine geçirdiğinde doğrudan amına doğru yayılan zevki inkâr edemiyordu.

Onun ağzına, parmaklarına doğru eğildi ve tırnaklarını kalçalarına geçirdi. Kendi izlerini bırakabilirdi, kendi yöntemiyle.

Cameron ona doğru eğildi, doyumsuzca sürtündü ve River'ın onu açtığını bu şekilde anladı.

Dudaklarının arasındaki etin etrafında inledi ve bunun gürültüsü onu sadece daha fazla kızdırdı.

Kalçalarını olabildiğince içine doğru yuvarladı, bu da sadece klitorisine sürtünmesiyle sonuçlandı. Zevk içinde kabardı ve onu geri tutmaya çalışırken titredi.

River'ın içine girdiği anı hissetti, kalçaları Cam'in kalçalarına daha sıkı bastırıyordu. Cam'in ağzı açık kaldı, bir inilti döküldü. "İstediğin bu muydu?" diye sordu tatlı bir sesle.

parmaklarını saçlarında gezdirdi.

Başını salladı. "Bir kilit ve bir horoz mu? Açgözlü."

"Lütfen kımıldayın," diye sızlandı.

"Sabır," diye hatırlattı ona, River'ın omzunun üzerinden bakışlarıyla buluşarak.

River onun devam etmesini bekliyordu ama o başını salladı.

"Burada kontrol bende değil," diye hatırlattı ona.

Gözleri karardı ve parmakları Cameron'ın kalçasına dolanarak onunkilere katıldı.

Cameron aralarında bir yay gibi gergindi, River geri çekilirken başı geriye atılmıştı.

Kalçasına bir şaplak atarak itti ve bu bir kelebek etkisi yarattı.

Cameron'ı içine doğru itti ve Cameron onu o kadar derinden doldururken nefesi kesildi. Alt dudağını ısırды, minderlerin içinde eridi ve zevkin onu yıkamasına izin verdi.

River Cameron'ı becerdi ve karşılığında hızı Cameron'ın Ashley'i becermesini sağladı, onlar sadece ileri geri sallanan dalgalı bir ecstasy dalgası olana kadar.

River'ın kalçalarına attığı her tekme Cameron'ı ona doğru itti, ta ki beta *her* ikisini de sikene kadar.

Cameron tam ortasında geldi, tenin tene çarpması arasında yuvanın etrafında yankılanan bir çığlık ve bir sızlanma.

Ama tam ortasındaydılar, sıcağın tüm gücü hepsinin üzerine çökmüştü.

İçine boşaldı ama bu onu pek rahatlatmadı. River'ın hareketlerine doğru eğilerek daha fazlası için yalvardı.

"Lütfen, alfalar," diye sızlandı.

River'ın bakışları onunkilere kaydı ve River'ın ritminin bozulduğu bir saniyenin şimşek çakması kadar kısa bir süre içinde, River istese de istemese de onun içini gördü.

Bu omega'dan başka bir şey istemiyordu, onu sahiplenmeyi, bir alfanın yapabileceği şekilde onunla birlikte olmayı, ama biyolojileri böyle işlemiyordu.

Başka bir şey, başka biri olmayı dilemenin nasıl bir his olduğunu hatırladı.

Bir alfa olarak Ashley onları bir bağla birbirine bağlayabilir, Cameron'ı arzuladığı gibi hissetmesi için ona bir yol sunabilirdi. Buna açık olur muydu?

Burası senin yerin değil.

...henüz.

Cameron'ın eli kızın saçlarına dolanarak ağzını aradı, düşüncelerini kırdı ve onu o ana geri çekti.

Mızmızlandı, River'ın itişlerinin gücüyle her öpücük bir öncekinden daha özensizdi.

"Evet, evet, evet, lütfen-" diye mırıldandı Cameron ve içine doğru eğildi. Bu onu kaydırды, böylece hepsi bir araya geldiğinde, sürtünme patlaması tam klitorisine indi.

Ashley gerildi, zevk belirdi, sadece çarpmayı ve hepsini süpürmeyi bekliyordu.

"River," diye inledi ve onun adının dudaklarında çıkardığı ses yeni ve eğlenceliydi.

Onları memnun etmekten hoşlanıyordu ve bu konuda çok iyiydi, Ashley de bunu ona belli etmekten hoşlanıyordu.

"Sadece buradaki her şeyi yapmak zorundayım-" diye nefes nefese kaldı ve Ashley onun alaycılığına sırtmak ve gülmek istedi ama çok yakındı-

Cameron'ın içine girdi, hepsini birbirine yaklaştırdı, bir, iki kez daha. Cameron kalçalarını mükemmel bir açıyla döndürdü ve Ashley parçalandı.

Boşaldı, bir çığlıkla onu takip eden Cameron'a kilitlendi. River, dağınık, bitkin bir yığın halinde onlara katılmadan önce artçı sarsıntılar boyunca onları becerdi.

Bir elini adamın saçlarına doladı ve kendine çekti, usulca öptü, bir alfanın yapacağı gibi onu ısırdı ve onayını verdi.

İkisi için de mırıldandı ve hepsi yuvanın içinde erirken Ashley kendini evinde gibi hissetti.

Ait olduğu yer burasıydı. Bu ikisine ve aralarındaki bağdan çok memnun olan alfaya. Bir sürü.

Bunun gerçek olamayacak kadar iyi olup olmadığını merak etti.

35. SONRASI

CAMERON

Cameron günler sonra ilk kez teninin altındaki sıcaklığın kızarıklığı olmadan uyandığında rahat bir nefes aldı. Nefesi kendisinin, Ashley'nin ve River'ın karışık kokularıyla doluydu.

İkisi de yuvada sızıp kalmışlardı. Yorgun oldukları her hallerinden belli olan ikisinin uyumasını izlerken beyinde bir memnuniyet ışığı yandı.

Cam akşamdan kalma gibiydi. Kafası açıktı ama yorgun ve halsizdi. Midesi gurulduyordu.

Sessizce Ashley ve River'ın karmaşasından uzaklaştı ve bir bornoz alırken onları uyurken bıraktı.

Kapıyı kırdığında pastırma ve sosis kokusu duyularını doldurdu ve neredeyse yuvadan dışarı süzülüp kısa koridordan burun üstü aşığı indi.

Dylan'ı mutfakta, elinde bir spatulayla ocağın başında dururken buldu. Alfa daha sandalyelere ulaşamadan yüzünü ona döndü.

"Yaşıyorsun," dedi Dylan, dudakları seğirerek. "Ve aklıktan lyorum," dedi Cameron.

Dylan başını salladı. " olacağını tahmin etmiştım. Krep mi bisküvi mi?" "İkisi de mi?"

Dylan ona şurubu uzatırken Cam bar birine yerleştı. Yemeğin kokusuyla ağız sulandı.

"Ashley ve River hâlâ uyuyor," diye aşıkladı Cameron.

"Onları eskittin mi?" Dylan alay etti ve Cam'in yanakları kızardı.

Ashley'nin omzu ağzının altında. River'in eli saçlarında.

"Sanırım öyle," diye tahmin etti Cameron, bir uyarılma patlamasının onu dizlerinin üzerine çökertmediğine şükrederek.

Dylan birkaç parça çıtır domuz pastırması, sosis, krep ve tereyağlı kabuğundan hâlâ buhar yükselen kabarık bir bisküviyle dolu bir tabağı barın karşısına kaydırıldı.

"Tanrım, bu harika görünüyor," dedi Cameron ve hiç tereddüt etmeden yemeğe daldı. İlk ısırıktaki neredeyse inledi, tek odak noktası önündeki yemektir.

Dylan bir parça domuz pastırmasını mideye indirdi, her ne yapıyorsa bitirirken kalçasını tezgâha yasladı.

Clarity tabağının yarısında Cameron'ın yanına geldi. "Kıskanmıyor musun?" diye sordu, konuşmak için yanağına krep sokmuştu. Kokusu pürüzsüzdü, fırtına sonrası nemli çiemenler gibi. Cam bunda biraz rahatlık, kendi fırtınası geçtikten sonra biraz sakinlik buldu.

Dylan tavada bir parça sosis çevirirken ona baktı. "Kimi kıskanıyorsun?"

"Bilmiyorum. Ben mi? Sen ve Ashley birbirinize bağlısınız. Birkaç günlüğüne onu çaldım sayılır."

Dylan omuz silktili. "Ne düşündüğümü bilmek ister misin?" Cam yutkunduk ve başını salladı.

"Sanırım..." Dylan ona bir bardak su uzattı ve Cam su eline ulaşana kadar ne kadar kavrulduğunu fark etmedi bile. "...Seni yanında tutmak istiyor."

Cam bardağının ağzından Dylan'a baktı ve düşünmeye başladı. "Beni tutmak mı istiyor?"

Isır beni, Alfa, lütfen.

"Beni ısırarak istemedi," diye itiraf etti Cam üzüntüyle.

Dylan kaşlarını kaldırdı. "Bu beni şaşırtmadı. Omegalar kızışma sırasında her zaman biraz... kendilerinden geçerler. Muhtemelen daha sonra pişman olma riskini almak istememiştir."

Cam bunun doğru olduğunu bilse de, Ashley'nin sıcakta onu reddetmesinden kaynaklanan utancı, mahcubiyeti üzerinden atamıyordu.

"Bilmiyorum," diye mırıldandı tabağına bakarak.

"İnanıyorum," dedi Dylan, bundan o kadar emindi ki, sanki Cameron'a da inanması için meydan okuyordu. "Ashley bir paket istiyor."

Cam'in çatalı tabağa çarptı ve beceriksizce onu kovaladı, sestten irkildi. "Öyle mi?"

Dylan başını salladı, sonra kaşlarını çatarak uzaklarda bir yere baktı. "Öyle. Neden benimle başladığını bilmiyorum," dedi, eli gömleğinin altında saklı olan izi sıyırarak.

"Çünkü kaçıp giden sensin, aptal," diye mırıldandı Cam. "O seni seviyor."

Dylan'ın yanakları *pembeleşti* ve Cameron bu anı daha sonra zafer çığlıkları atmak üzere bir kenara attı. Cam'in bakışları sanki kumaşın arkasından Dylan'ın omzundaki ısırgı görebilecekmiş gibi oyalandı. O da bir iz istiyordu.

"Bir paket ister misin?" diye sordu.

"O ne istiyorsa ben de onu istiyorum," diye yanıtladı Dylan. "Onun mutluluğu... her şeydir. Ve eğer buna bir sürü de dahilse, onu da istiyorum."

"Sesin çok emin geliyor."

Dylan omuz silkti. "Bunu düşünmek için birkaç günüm vardı."

Bu konuda garip bir şekilde huzurlu görünüyordu. Sonra tekrar, yuvadan kilitli ...

"Bugün

günlerden ne?"

"Salı."

Cam'in gözleri fal taşı gibi açıldı. Ateşi olması gerekenden iki gün daha fazla sürmüştü.

"Sakin korkma. River senin için kontrol etmem için bana bazı bağlantılar verdi. Christian'a bir süre daha rahatsız olacağını söyledim."

Panik ne kadar hızlı , o kadar hızlı geri çekildi.

"Teşekkür ederim." *Alfa* dilinin ucundaydı ama yutkundu.

Onun alfası değil. Ama onun alfası *değil*. Bir alfa. Cam kızgınlık dönemindeyken onları güvende tutan, mükemmel pastırma pişiren biri. Gerektiğinde her şeyle ilgilenen biri.

İyi bir alfa.

Cam bu alfayı parmağında oynatma arzusu duymasa bile Dylan'ı yine de takdir edebilirdi.

Belki de Ashley'nin doğru bir fikri vardı, bununla başlayarak. Lafı açılmışken.

Yuvarın kapısı bir kapandı ve ikiz ayak sesleri onlara doğru ilerledi. Cam nedenini bilmeden sırtarak bar taburesinde döndü. "Günaydın," dedi.

Ashley kendi boxer'ını ve tişörtünü, River da kendi boxer'ını ve tişörtünü giymişti. Saçları *dağınıktı*.

Ve benim gibi kokuyorlar.

"Nasıl hissediyorsun?" Ashley önce ona ulaştı, bir elini saçlarından geçirdi ve duraklayıp nazikçe kaldırmadan önce başının tepesine sokuldu. "Üzgünüm, ben-"

Cameron onu geri çekemeden yakaladı ve yüzünü köprücük kemiğine gömdü. "Sorun yok," dedi. "Kendimi iyi hissediyorum."

Kızın mırıltısı Cameron'ın etrafını sardı ve kız kıkırdarken Cameron mutlulukla içini çekti. "Kahvaltı neredeyse senin kadar güzel kokuyor," dedi.

Cameron yemek yiyebilmesi için onu serbest bıraktı ve River da arkasından kaçmaya çalıştı ama Cam onun elini tutup onu da kendine çekti. River ona sıkıca sarıldı ve Cam yanağını onun göğsüne koyarak hafifçe ovuşturdu, kumaş tenine karşı yumuşaktı. Yüzü barın diğer tarafına dönüktü ve Dylan'ın Ashley'i selamlayışını, öpücüklerin en yumuşağını alış verişini izledi.

"Daha iyi hissediyor musun?" River sordu.

Cam başını salladı ve River'ı isteksizce serbest bırakarak iki yanındaki bar taburelerini çekti.

Ashley onun soluna, River da sağına oturdu.

Dylan bir fincan kahveyi kendi kendine yudumlarken, "Demek hepiniz hayatta kaldınız," diye düşündü.

"Zar zor," diye alay etti River onu dürterek. Gülümsemesi tatlı ve sevgi doluydu ve Cameron gülümsemenin midesinden aşağıya doğru nasıl indiğini hatırladı.

Cam içine çekti ve tek kokladığı *onlardı*. Feromonlarının, terlerinin ve sekslerinin karışımı.

Ve kokusu bir zamanlar hayal ettiği kadar rahatsız edici olmayan Dylan.

Onlar... kaynaştılar.

Yemeklerini yerlerken Cameron bir ayağını Ashley'ninkine doladı ve bir elini River'ın kalçasına koydu. Ashley ayağını onunkine doğru oynattı, onunla yumuşak bir gülümseme paylaştı ve göğsü dalgalandı.

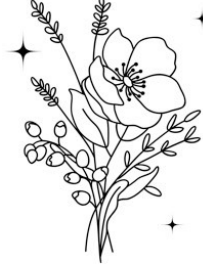
River başparmağıyla parmak eklemlerinin arkasını okşadı ve bu... doğru hissettirdi.

Bir paket istiyor.

Burada, bu anda, Cameron'ın düşünebildiği tek ... *sonunda*.

36. GERÇEKLİK

NEHİR

Cam içini çekti, banyo dolabından çıkardığı bastırıcı hap şişesi tıkırdıyordu.

"Sanırım işimize dönüyoruz," dedi Cam ve bir tane almak için şişeyi açtı.

River'ın içini bir rahatlama kapladı, ki bu talihsiz bir durumdu ve hemen ardından suçluluk duygusu sökün etti. Cam'in sıcaklığı genellikle ikisi için bir vaha, neredeyse bir tatil gibiydi.

Ama bu sefer farklıydı.

Ashley onu da dahil etmişti, evet - ikisini de yuvaya nasıl soktuğunu düşündükçe ateş basmıştı. Ama bir şeyler değişmişti; bir şeyler doğru gitmiyordu.

River kollarını Cam'e doladı, teni duştan dolayı hâlâ sıcaktı. Omzuna bir öpücük kondurdu. "Birkaç gün boyunca seninle yuvanın etrafında yuvarlanmaktan keyif aldım. Beni orada ağırladığın için teşekkürler."

Cam yansımasında kaşlarını çatı ve dönüp ona baktı. "Ne? Yapma! Bana *teşekkür et*. Orada olmanı istiyorum. Bu tamamen bencilce."

River omuz silkti, kaburgalarının oluşturduğu kafesin parmaklıklarında bir tıkırtı duyuldu. "Sevindim. Seni seviyorum," diye mırıldandı ve Cam öpmek için başını kaldırdı. River öpücüğü vermekten başka çaresi yoktu.

"Ben de seni seviyorum," diye mırıldandı Cam, dudakları birbirine sürtünerek. "İyi misin?"

"Evet, evet," dedi River. "Sadece biraz kafamın içinde. Normal hayata geri dönmek istemiyorum."

"Sen de ben de," diye kabul etti Cameron ve onu banyodan çıkarıp hâlâ ballı vanilya, zencefil ve kedi kokan yuvaya götürdü. Kendi kokusu neredeyse hiç iz bırakmıyordu ama hafif de olsa oradaydı.

River dolapla meşgul oldu ve kapaklar açıkken durakladı. "Sıcak gibi kokmaktan endişelenmiyor musun? Belki de diğer odadaki kıyafetleri giymeliyiz."

Cameron'ın dudakları yukarı doğru çekildi. "Geçen sefer onları duydun. Umurlarında değil."

River alay etti. "*Benim* kokumu umursamadılar. Ashley farklı."

Ses tonuna acı sızdı ve onu yuttu. Önemli değildi.

Dolaptan Cameron'ın gözlerine uyan bir gömlek çıkardı. Gömleği vermek için döndüğünde Cameron birkaç santim uzağındaydı ve dost canlısı bir ahtapot gibi kollarını ona dolamıştı.

"Orada neler oluyor?" Cam sordu ve bir parmağını alnına soktu. River'ın gözleri parmağı takip ederken şaşı oldu.

"Neredeyse ateşten yeni çıkmışsın, rahatsız etmek istemiyorum-"

"İlk hatan seni *hiç* rahatsız etmeyeceğini düşünmek oldu," dedi Cam, kaşlarını çatarak, River'ın kaçınmaya çalıştığı şey de tam olarak buydu. Parmağını kaşlarının üzerinde gezdirdi.

Konuşmalar zordur. Bunu Dylan'a daha önce de söylememiş miydi? "Anlat bana," dedi Cam.

"Sanırım kendimi biraz bölgesel hissediyorum," dedi River. "Senin hakkında.

Ashley ile."

Kaşları tekrar çatıldı. "Ondan hoşlandığını sanıyordum?"

Kokusu şimdiden stres yaymaya başlamıştı ve River onu rahatlatmak için acele etti. "İstiyorum, istiyorum! Bence o senin için mükemmel. Biz," diye düzeltti, sırasında ona söylediği bazı şeyleri hatırlayınca yanakları kızardı. "Sanırım sadece keşke..." River ofladı. "Beta olduğumu biliyorum. Keşke benim koku izim de onunki kadar anlamlı olsaydı." *Keşke ben de onun kadar anlamlı .*

Cam onun yüzünü çerçeveledi. Avuç içleri River'ın yüzüne karşı sıcaktı. "*Benim* için önemli. İzlerinin orada olduğunu biliyorum. *alabiliyorum* ve bunun ne anlama geldiğini biliyorum, başka kimse bile."

"Ya başkalarının bilmesini istersem?" River sordu. "Seni *seviyorum*. Ve bunu tüm dünyanın bilmesini istiyorum. Bunu çatılardan haykırmak istiyorum."

River'ı aniden korku sardı. Ya Cam onu aynı şekilde sevmiyorsa? Ya yönetimden daha derin dünyanın bilmesini istemiyorsa? İmajdan daha mı?

İptal.

River, Cam'in birlikte olduğu diğer herkes gibi olduğunu öğrenmektense bir yalanı yaşamayı tercih ederdi. Daha iyi biri gelene kadar onu oyalıyordu.

Ashley gibi biri.

İptal.

River başını sallayarak, "Boş ver," dedi. "Bunu şimdi konuşmamıza gerek yok. Bugünün geri kalanını birlikte geçireceğiz. Bunu mahvetmek istemiyorum."

Gelen kutusu e-postalar ve uyarılarla dolup taşıyordu ama gerçek dünya ona saldırmadan önce Cam'le cennette geçireceği bu son günün tadını çıkaracaktı. Onu erkenden davet etmeye çalışması ne kadar aptalcaydı.

Ama Cam'in kaşları hâlâ yerindeydi.

River, "Bunu görmezden gelelim demiyorum," dedi. *Tam da bunu umuyordu*. "Bugünlük rafa kaldıralım."

"Hislerini göz ardı ettiğimi düşünmeni istemem-"

River onu cümlesinin ortasında öptü. "Olmadığını biliyorum. Kötü bir zaman seçtim. Gerçek dünyanın burada yeri yok," dedi ve Cameron'ı yuvaya doğru çekti. "Bugün herkesle birlikte iyileşmek için."

Neredeyse onlara sürü diyecekti ama... değillerdi. Resmi olarak değiller.

Cameron'ın bir anını aldı ama River'ın elini çekmesine boyun eğerek kabul etti.

"Tamam, tamam, gerçek dünya yarın," dedi Cameron. "Ama dönüp dolaşıp yine bu konuya geleceğiz."

River başıyla onayladı, başının tepesine bir öpücük kondurdu ve unutmamasını umdu. "Seni Pazar gününe kadar altı yönden kilitlediğine göre eğitmeninle yüzleşmeye hazır mısın?" diye sordu River. Onunla yüzleşmek neredeyse bu konuşmadan daha korkutucuydu.

"Dylan bana bir şey söyledi," dedi Cam ve River geri çekildi.

"Neydi o?"

"Ashley bir paket istiyor."

River gözlerini kırptırdı, kafasının içinde alarmlar çalışıyordu. Onları kapatmaya çalıştı ama düğmeyi bulamadı. "Ve bir paket mi istiyorsun?" diye sordu, başının döndüğünü hissederek.

Cam'in eli gömleğinin üzerinde sıkılaştı. "Bir paket istiyoruz, değil mi?" Cam dudaklarını hafifçe çatarak sordu.

River evet demek istedi. Dört hafta önce olsa belki de derdi. Ama şimdi Ashley Cam'e ne kadar yaklaşırsa kendisinin de o kadar uzaklaşacağı korkusuyla doluydu.

"Peki ya Dylan?" diye sordu yutkunarak.

"Dylan, Ashley'nin istediği şeyi istiyor ya da en azından bana öyle söyledi."

River da öyle olmak istiyordu. Ne olursa olsun Cameron'ın istediği şeyi istiyordu. İyi bir ortak olmak.

"Bu ne zaman oldu?"

"Kahvaltıda, sen bize katılmadan önce."

River'ın beyni 90'lardan kalma bir bilgisayar gibi tuşlanıyordu. İsteseler de istemeseler de gerçek dünyanın onları yakalamaya başladığını tahmin ediyordu. "Bu-biz-siz- misiniz-?" River ne sorduğunu, doğru cevabın ne olduğunu bilmiyordu. İkisi de teoride bir sürü istiyordu. Bunu tartışmışlardı. Ama bu çılgın hayatlarında bir sürü nasıl işleyecekti? Sürüler yerleşik, sabitti. Ya da en azından normal olanlar öyleydi.

Biz normal miyiz?

"Bu nasıl çalışıyor?" River sordu. "Peki ya senin imajın? Yönetim mi?"

Bizi sır olarak saklamaya ne dersin?

"Bilmiyorum," diye cevap verdi Cameron, kaşları çatılmış bir halde. "Ama Ashley'den hoşlandığımı biliyorsun. Hem de çok," diye itiraf etti yanakları renklenerek. River onun kendisine doğru nasıl eğildiğini, ısırması için nasıl yalvardığını hatırladı. "Dylan'ın iyi bir adam olduğunu düşünüyorum, sadece onun tarafından düğümlemekle ilgilenmiyorum. Ama korumalık bir yana, bizimle kendi yöntemleriyle ilgileniyor," diye ekledi Cameron. "Ve sen de *benim* adamımsın. Seni seviyorum. Bence hepimiz iyi anlaşıyoruz. Sadece istiyorum..." Cam kollarını tekrar ona doladı ve

River onu sıkıca kavradı, göğüsleri birbirine çarparken Cam'ın nefesini hissetti.

"Beni mi istiyorsun?" River durumu özetlemek istercesine konuştu ama bu bir soru gibi geldi. Nefesini tutup cevabı bekledi, ta ki Cameron başını omzuna yaslayana kadar. "Ashley'i istiyorsun."

Cameron tekrar başını salladı.

"Biz halka açık bile değiliz Cam," diye fısıldadı River. "Bütün bir sürüyü gizlice toplayamazsın."

Cameron sızlandı, River'ın dünyayı kendi arzularına göre şekillendirmek istemesine neden olan tamamen omega bir sesti. Biyolojik bir tepki olarak değil, River onu sevdiği ve her şeyi düzeltmek istediği için.

"Bundan nefret ediyorum," dedi Cam. "Medyadaki diğer omegaların ortakları var.

Neden ?"

"Sanırım bu Christian'a sorulacak bir soru."

"Ya onu kovarsam?" Cam geri çekilerek sordu. Kaşları çatılmıştı, öfkeli, şımarık bir kaş. "O bir pislik. Yeni bir yönetici bulabilirim, imajımı değiştirmeme yardım etmek isteyen birini."

"Peki ya filmler?"

"Ne olmuş onlara? Onları *şimdi* iptal etmezler," diye karşı çıktı Cam.

River, "Yeşil ışık alan projeler her rafa kaldırılır," diye . Cam'in sinirli sessizliği karşısında River usulca iç çekti. "Sana bir soru sorabilir miyim?" diye sordu River. Çünkü bilmek zorundaydı.

Yıllardır Cameron'a onlarla birlikte halka açılması için yalvarıyordu. Şimdi, aniden, Ashley tartışmaya katıldığında, Cameron adım atmaya hazırды.

Mantıksız mı davranıyordu?

Önemli olduğunu hissetmek istemek çok mu mantıksızdı?

Bazen... bazen River kendini bir aşk hikâyesinin içindeymiş gibi hissediyordu. Yazabileceği her şeyden daha iyi bir aşk hikayesi.

Tek dezavantajı bunu bir sır olarak saklamaktı. Sır olarak kalmak.

Sonunda hep istediği şeyi elde edebileceği için minnettar olabilirdi. Tercih ettiği sebep olmasa bile.

"Bana her şeyi sorabilirsin," dedi Cam, bakışları River'ın gözleri arasında gidip gelirken.

River öfkesinin acı tadını yuttu. "Uzun zamandır halka açılmamızı istiyordum ama boşuna. Ve şimdi, Ashley'le bir kez birlikte olduktan sonra, bu maskeyi hemen düşürmeye hazır mısın?" Cam kaşlarını çatı ve River'ın yüzü ısındı. "Bunu yapıyor musun, *sonunda* halka açılmayı düşünüyor musun, benim için... yoksa Ashley için mi?"

Cam, "Daha önce de halka açılmaktan bahsetmiştik, sadece ikimiz," diye belirtti.

River başını salladı. Bunu inkâr etmiyordu. "Biliyorum, biliyorum. Bunun hakkında *konusmuştuk*, elbette. Sadece sesin... bu sefer gerçekten yapabilecekmişsin gibi geliyor." River itiraf etti, midesi bulanıyordu. "Ve şimdi farklı olan tek şey bir sürü fikri. Ashley ile."

Bunu benim için yapamazdı. Çünkü ben yeterli değilim. Sadece bir beta.

Yanakları kızarmıştı, bunu hissedebiliyordu. *Ağlayacak mıydı? Kendine .*

"River," dedi Cameron, elleriyle yüzünü çerçevelemek için uzanarak. "Seni seviyorum."

River nefesini içine çekti. Başını salladı.

"Bunu yapacağım. Bizim için. Sen ve ben için. Sikmişim seriyi."

Boğazı acıyordu.

"Sana benim olduğunu kanıtlayacağım. Bunu çatılardan haykıracağım ve kimse beni bunu yapmaktan alıkoyamayacak."

"Cam, bu senin kariyerin. Seni suçlamak istemiyorum-"

"Beni hiçbir şeye zorlamıyorsun. *Ben* bunu istiyorum. Seni yemeğe çıkarabilmek istiyorum. Elini tutmak istiyorum."

River yutkundu, göğsünde felaket bir umut yeşerdi, sarmaşıklar kaburgalarına doğru kıvrıldı.

"Herkesin içinde kolumu sana dolamak istiyorum," diye itiraf etti Cam. "Seni öpmek istiyorum ve kimin göreceği konusunda endişelenmek zorunda değilim."

"Ben de öyle," dedi River ve onu öne doğru çekerek kucakladı.

River onunla birlikte ileri geri sallandı, kalbi çatlayacak gibi oldu, gözyaşları dökülmek üzereydi ama onları tuttu. Cameron onu seviyordu, River bunu *biliyordu*. Elbette seviyordu. Daha iyi birinin ya da bir şeyin gelmesini beklemiyordu. River'ı istiyordu.

Ve River onu istiyordu.

"Pekâlâ," dedi River. "Senin için ne zaman orada olabileceğimi haber ver yeter. Christian'la konuştuğunda yanında olmamı ister misin?"

"Hayır, bunu kendim yapmalıyım. Ve nasıl yapacağımı çok iyi biliyorum."

"Önümüzdeki hafta başındaki görüşme mi?" River yutkunarak sordu. Çok erken oldu.

"Evet, o," dedi Cameron, saf bir gülümsemeyle. "Bu mükemmel bir fırsat."

"mısın?" River umutlu ve tereddütlü bir şekilde sordu. "Yapacağım. Zamanı geldi. Söz veriyorum."

"Seni seviyorum," dedi River, sözcükleri Cam'in ıslak saçlarına gömerek. "Ben de seni seviyorum," dedi Cam. "Bunu kanıtlamak için sabırsızlanıyorum."

River içini çekti, üzerlerinden kalkan bu ağırlığın vaadiyle tüm *ruhu* rahatladı.

Bunun Cameron'ın tutacağı bir söz olmasını umuyordu.

37. GERÇEK

CAMERON

Cam makyaj koltuğunda bir beta ile birlikte gözlerinin altına kapatıcı sürerken, kendisi de bir beta olan kibar yönetici Denise karşısında oturmuş ona mülakat için hazırlık soruları soruyordu. Dylan köşede bir kitaba gömülmüş, gözleri sayfalar arasında gezinirken kaşları çatılmıştı.

"Rolüne hazırlanmak için zamanını nasıl geçiriyorsun?" Cam istendiği gibi tavana doğru baktı ve mırıldandı.

"Çoğunlukla spor salonundaydım. İlk kez kendi dublörlerimi kendim yapıyorum, bu yüzden çeşitli saldırı ve savunma dövüşü türlerinde eğitim alıyorum, dublör profesyonelleriyle buluşuyorum ve çalışıyorum."

"Axel Stevens'in zihniyetine nasıl giriyorsunuz?"

Cam cevap vermek için dudaklarını araladı ama diğer menajeri Christian'ın tanıdık adımlarıyla dikkati dağıldı. "Kusura bakmayın geciktim, nasılsınız?" dedi Christian, sandalyenin yanında durarak. "Neden böyle kokuyorsun?"

Bu ses tonu karşısında beta makyaj sanatçısı bir adım geri çekildi.

Christian da bu etkiye sahipti. O bir alfabaydı ve ne yazık ki ağırlığını ortaya koymayı seviyordu. Pislik.

"Ne demek istiyorsun?" Cam masum rolü yaparak, "Ne demek istiyorsun?" dedi.

Christian, Cam'e göre çok yakına eğildi ve burnunu çekti. Burnu kırıştı. "Bir alfa gibi kokuyorsun."

Cam, Ashley gibi kokuyordu. Ve River. Normalde bir stres yumağı olması gerekirken, onların tanıdık kokuları yüzünden kendini sakın hissediyordu. Bu görüşme çocuk oyuncağı olacaktı.

Özellikle de Cam sonunda gerçeği söyleyeceği için. Yönetimi siktir et. Sonrasıyla onlar ilgilenebilirdi. Ne de olsa bunu yapmak için para alıyorlardı.

Cameron, "Beni River'dan farklı koklamayan bir alfa," dedi.

Christian makyaj sanatçısına, "Bizi yalnız bırak," dedi. Cam onun bu hızlı talebi karşısında kaşlarını çatı ve betaya özür dileyen bir gülümseme sundu. "Bir alfanın River'dan neden farklı olduğunu biliyorsun. Neler oluyor? Bir alfayla mı tanıştın?"

"Önemli değil. River önemli. Ve onu yeterince uzun süre karanlıkta tuttum," dedi Cameron. "İlişkimizi halka açıklamak istiyorum."

"*şimdi mi?*" Christian tersledi, yüzü kıpkırmızı kesildi.

Cameron yutkundu ama Dylan'ın varlığını hissetti ve cesur bir yüz ifadesi takındı. "Çok uzun zaman oldu. Bir yuva kurmak istiyoruz ama yarattığın bu aptal cephe yüzünden birlikte yemeğe bile gidemiyoruz! Ve ben buna göre yaşamaktan yoruldum. Ve bastırıcı ilaçları bırakıyorum," diye ekledi Cam. İlaç tedavisine yeniden başladıktan sonraki birkaç gün içinde her şey ters gitmeye başlamıştı. Sis her zamankinden daha belirgindi ve bir omega gibi hissetmeyi özlemişti.

Her şeyini ortaya koyabilirdi. Denise'e baktı. "Bana anladığını söyle."

Denise ihtiyatlı bir ifadeyle Christian'a bakarken, Cam kaşlarını çatı, midesi bulandı ve gerildi.

River'ın kokusunu içine çekti, yanındaki kızgın alfa olmasa Ashley'nin kokusu neredeyse onu bastıracaktı. Ashley'nin kokusu Cam'in burnunu yakı ve muhtemelen ressamın başladığı pudrayı bozmak için burnunu ovaladı.

"Anladığım kadarıyla tüm kariyerini bir kenara atmaya hazırsın-"

"River'a sahip olmamın önemli olmadığını söylediğini sanıyordum. Kimsenin bunu ciddiye almayacağını. Eğer durum buysa, o zaman bizi bir çift olarak tanıtmanın bir önemi yok."

"River'ın sadece bir başlangıç olduğundan şüphelenmeye başlıyorum. Artık işin içinde bir alfa olduğu için durum farklı."

"Axel'in Cale'i var. Ben neden River'a sahip olamıyorum?" Cam dişlerini sıkarak . Tanrım, bu tartışmadan bıkmıştı.

"Aradaki fark Axel'in gerçek olmaması. Ona sahip olamazlar ama sana sahip olabilirler. En azından kafalarında kurdukları küçük fantezilerde."

"Bu neden benim sorunum olsun ki? Bir partnerimin olması beni daha az aktör yapmaz. Hayranlar bunu aşacaktır!"

"Bütün bunları çöpe mi atacaksın?" Christian elini sallayarak sordu. "Onları dinleyin!"

Cameron stüdyonun diğer tarafındaki kalabalığın vızıltısını duydu, heyecanları havayı dolduruyordu. Enerjileri bulaşıcıydı, hatta belki de bağımlılık yapıyordu. Replikleri ezberleyebilir ve kışını yırtarcasına rol yapabiliirdi ama bunun karşılığı hayranlarıydı, hayranlıktı. "Seni olduğun gibi seviyorlar. Onları bu şekilde hayal kırıklığına mı uğratacaksın? Bir uyarı bile yapmadan?"

Cam kaşlarını çatarak baktı, bu alfanın kendisinden şüphe etmesine neden olmasına kızmıştı. River dünyaya nasıl hissettiğini söyleyebilecek birini hak ediyordu. Cameron onun için o kişi olmak istiyordu.

Her şeyi riske atabilir misin?

Christian onun düşüncelerini bölerek, "Seninle ortada buluŞacağım," dedi. "Bastırııcıları bırakabilirsin. Ama en azından River ve senin için bir kampanya planlamamıza izin verebilirsin."

Cam, bakışlarına karşılık vermeyen Denise'i inceledi. "Bunu yapar mısın? Bizim için bir kampanya mı planlayacaksın?"

"Eğer beta konusunda bu kadar ciddiysen, evet. Sizi bir çift olarak tanıtmak için çalışacağız."

"Ben... ben bunu yazılı olarak istiyorum," diye talep etti Cam. River'ı *yine* hayal kırıklığına uğratacaksa, bunun gerçekleşeceğini kanıtlayacak bir şey istiyordu. Ama şimdi değil.

Christian kollarını havaya kaldırdı. "Peki! Hafta sonuna kadar senin için bir Geyler hazırlarım. Ama Tanrı adına-" Parmağıyla Cam'i iŞaret etti. "Ben senin için koca bir kariyer inşa etmedim ki bir mülakatı sabote ederek bunu mahvedesin. Üzerine biraz koku nötrleştirici sıkacaksın ve bu görüşmeyi *tamamlayacaksın*."

yoksa kığın tehlikeye girer!" Christian havladı. Tükürükler havada uçuştı ve Cam onun ses tonundaki talep karşısında irkildi, yanıt olarak bir sızlanma boğazına istedi. Bu lanet alfaya bu zevki tattırmayı reddederek yutkundu. Denise düpedüz uzaklaştı ve Cam onu da kovmak için bir not aldı.

"Hey!" Dylan bağırdı ve havlaması da boşluğu doldurdu ama Cameron'a yönelik değildi. "Ona havlama lan," diye hırladı.

Christian dudaklarında alaycı bir ifadeyle Dylan'a baktı ve Cameron'ın sinirleri gerildi. "Sen kim oluyorsun da bana ne yapacağımı söylüyorsun?"

"Ben lanet olası korumayım. Bir sorunumuz mu var?"

Duraklama o kadar gergindi ki Cam bunu tüylerinin diken diken olduğunu hissediyordu.

Christian boğazını temizleyerek yakasını düzeltti. Cameron'la konuşmak için Dylan'ı görmezden gelerek, "Bir anlaşmamız var mı?" diye sordu.

"Peki," diye Cam.

Şimdilik iyi davranacaktı. Ama Christian arkasını döner dönmez, Cam yeni bir yönetim buluyordu. Ne cüretle *havlar*. Siktir et bu adamı.

Sadece başka bir lanet alfa.

"Güzel," diye ısırdı Christian, ama omuzlarındaki gerginlik biraz azaldı. Ses tonu yumuşamıştı ve sahte olduğunu hissettiriyordu. "Bu konuda dikkatsiz davranma. River en azından bunu hak ediyor, değil mi?"

Cam'in içini suçluluk duygusu kapladı ve başını salladı. Bir bakıma Christian haklıydı.

"Gidip makyajcınızı getireyim," dedi iç çekerek ve Dylan'a son bir bakış fırlatarak uzaklaştı.

"İyi misin?" Dylan sordu.

O gider gitmez Cam sandalyeye gömüldü. "Evet. Ben iyiyim. Sadece bir dakikaya ihtiyacım var."

Dylan başıyla onayladı ve Cam'e ve tüm duygularına yer açmak için geri çekilerek ona alan açtı. Dylan'ın orada olması bile yardımcı oldu aslında. Cam arkasındaki alfayla kendini güvende hissediyordu.

Hah. Bir .

Christian'ın kalıcı kokusu Cam'in burun deliklerini yaktı ve küçük masaya uzanıp koku giderici spreyi buldu.

Silahı Christian'ın durduğu yere doğrultup ateşledi, nötrleştirici kimyasal etkisiyle havayı doldurdu.

Önce River'ın, sonra da Ashley'nin kokusunu kaplayan Cam yas tuttu. Cam, yönetiminin uygun gördüğü resmi çizmesi için yine boş bir levhaydı.

Cam'in içi acıyla doldu. Sektöre, bu kariyere, hayatını yöneten insanlara.

"Ne yapmalıyım?" Cam inledi ve yanında Dylan'ın kaydığını hissetti.

"Soruyor musun yoksa dertleşiyor musun?" diye sordu.

"River ve ben bunu konuştuk, planlar yaptık. Röportajı izleyecek ve benim açıklamamı bekleyecek. Onu hayal kırıklığına uğratiyorum. Yine."

Cameron neredeyse avuçlarının topuklarını gözlerine sokacaktı ki, hala orada duran yarım uygulanmış makyajı hatırladı.

"Ne yapmak istiyorsun?" Dylan sordu.

Cameron kaşlarını çatarak yere baktı. Christian'ın emrini görmezden gelmek istiyordu ama hâlâ kabuğunun kaşındığını hissediyordu. O zaman neden yapmadı? Cam neden bu kadar korkuyordu?

Makyözü yanakları alev alev yanarak geri döndü ve Cam gözlerini kırıştırdı. "Söyledikleri için özür dilerim," dedi Cam sessizce.

"Sorun değil, olur böyle şeyler." Sesi yumuşak ve kibardı. O bir profesyoneldi, durumla ilgilenmiyordu bile. "Şu set ışıklarının altında seni parlatacağız."

"Teşekkürler," diye mırıldandı Cam, zihni dönüyordu.

Tarafsızlık neredeyse midesini bulandırıyordu.

Birkaç dakika sonra Cam, röportajcı onu uzun soluklu bir konuşmayla tanıtırken sahnenin dışında duruyordu, zihni hala dönüyordu.

"Ve şimdi, bize bir kez daha Cameron Thomas katılıyor. Onu Axel Stevens olarak tanıyor olabilirsiniz, çok sevilen serinin en ateşli aksiyon yıldızı: *Heated!* Şimdi, herkesin favori omega bekarına hoş geldin diyelim!"

Bir sahne görevlisi ona işaret etti ve Cam ışıkların altından çıktı.

Vaftiz edilmiş gibiydi. Işıklar onu sıcaklığıyla yıkadı ve kalabalık çığlık atarak ve adını haykırarak *çığına* döndü. Orada

sanki ağlamaları yetmiyormuş gibi aşklarını ilan eden işaretlerdi. Neşeli sırıtişlar ve hatta bazı gözyaşları göze çarpıyordu.

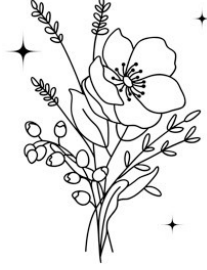
Zihni sakinleşti. Gurur onu doldurdu. Hayranları onu seviyordu ve bu *iyi* hissettiriyordu. Bu işin, bu şöhretin en iyi yanı - onlar için ekranın arkasında nasıl bir yüz takınırsa takınsın, onu aynı şekilde seveceklerini bilmek.

Bunun sadece şu anda onlar için takındığı yüz için geçerli olup olmadığını merak etti: müsait, arzulanan omega. Aşık olduğunu öğrendiklerinde ne hissedeceklerdi, muhtemelen geleceğinde bir sürü onu bekliyordu?

O zaman da onu severler miydi, sadece bir omega iken?

38. GÜVEN

NEHİR

Canlı röportajdan sonra Cam'in sahneden inişini izlerken River Ashley'e "Sorun yok," dedi. Televizyon reklama girdi ve Ashley endişeyle ona baktı.

Cam . Korkup .

Söz verdikten sonra, River'a izlemesini söyledi.

"Herhalde bir işim çıktı," dedi omuz silkerek. Belki de Ashley'e söylediği yalana inanacaktı.

Telefonu hemen çaldı ve Cam'le konuşmaya hazır olmasa da, hayal kırıklığı içini kemiriyor, Ashley'in acıyan bakışlarından kaçmayı daha çok istiyordu.

"Bunu alacağım," dedi ve koltuktan kalkarak sıcaklar başladığından beri pek kullanmadıkları basit misafir odasına doğru yürüdü.

Cameron cevap verirken "Özür dilerim," diye başladı. River uyuşmuş bir halde, "Sorun değil," diye tekrarladı.

Yıllarca bu ileri geri, o olacak, o olmayacak.

"Christian ve Denise bizim için bir kampanya planlayacaklarını söylediler ama ben buna güvenmiyorum. Onları kovuyorum. Bana havladı lan! Bizi bir çift olarak tanıttak bir kampanyaya yardımcı olabilecek yeni bir menajer arayacağım," dedi Cameron. "Sözleşmelerinde ne yazdığı umurumda değil. Benden bu kadar."

Sesi kızgın geliyordu. Christian isteklerini geri çevirdiğinde hep böyle yapardı. Sonra sesi azalır ve her şey *normale* dönerdi,

Daha önce sayısız kez olduğu gibi. River biraz kızgın olabilmeyi diledi. Sadece yorgun hissediyordu.

Ama öfke de River'ın göğsünde yer kapmak için savaşıyordu. "Sana havlad mı? Bu saçmalık."

Cameron iç çekti. "Biliyorum. "Doğruca eve geliyorum ve bunu düzgün bir şekilde konuşabiliriz."

River, Cameron'ın sesindeki hayal kırıklığını duydu, göğüs kemiğinin arkasındaki rahatsızlığı kendisi de hissetti, ama onu bastırdı. River sesindeki acıyı gizlemeye çalışarak, "Bunu başaracağız," dedi. "Her zaman yaparız."

"Özür dilerim bebeğim," diye iç geçirdi Cameron. "Bunu düzelteceğim."

Telefon görüşmesi sona erdi ve River yatağa uzandı. Bu oda artık yuva kadar güzel kokmuyordu, kullanılmadığı için bayatlamıştı.

Eğer orada bir yerde bir metafor varsa, River onu bulmaya çalışamayacak kadar incinmişti.

Bu kadar kederli olmamalıydı; Cameron' aynı şeyi defalarca yaşamıştı. Bu yeni bir şey değildi.

Ama... Cameron sıcaktan sonra çok *emin* konuşmuştu. Sanki *bunu* gerçekten istiyormuş gibi. River.

Daha önce de emin konuşmuştu. Ama buradasın.

Belki de görüşmeden hemen önce onu ürküten bir Gey olmuştu. Christian ona havlamıştı. River ona şüpheyle yaklaşabilirdi.

Tekrar.

Belki de Cameron ona bir şey söylemeye çalışıyordu. Sürekli aynı şeyi vaat ediyor ama bir türlü tetiği çekemiyordu. Belki de Cam'in yaptıklarını olduğu gibi görmeliydi.

Ama ya Cameron bu adımı atmaktan korkuyorsa? River bunu anlayabilirdi. Bu büyük bir değişimdi.

Tüm hayatlarını farklı bir şeye dönüştürecek. River senarist ya da jenerik sonrası adamı olmayacaktı. Cameron Thomas'ın ortağı olacaktı. Sürü arkadaşı.

Bu düşünce bile göğsünü şefkatle kabarttı.

Bunu istiyordu. Cameron'a ait olmak istiyordu. Cameron'ın ona sahip çıkmasını istiyordu ve aynı şekilde River da ona sahip çıkmak istiyordu.

onu da.

Eğer Cameron bunu kendi başına yapmaktan korkuyorsa, eğer adım atmak en zor kısım... ya River yardım etseydi?

gelen fikirle yataktan doğruldu.

Ya bu işe karıştıklarını başka biri öğrendiyse? Ya haberi Cameron yerine başkası verseydi?

Paparazziler ikinci filmin basın turundan beri oldukça sessiz olan Cam'den haber almak için sabırsızlanıyordu. Elbette, bu yeni röportaj onları bir süreliğine oyalayacaktı ama...

Cameron'ın menajeriyle karşı karşıya gelme ya da rastgele bir röportajda büyük bir açıklama yapma konusunda endişelenmesine gerek kalmayacaktı.

Bu sadece... olabilir. Şans eseri.

Bir ipucu. Sadece küçük bir tane. Belki bir restoran ismi, belki bir zaman. Bir fotoğrafçının doğru kanallara fotoğraf göndermesi zor olmaz. Hollywood'un altın çocuğu bir randevuda mı? Bunu yiyip bitirirler.

Ve sonra... ve sonra Cam ve River *birlikte* tepki verebilirlerdi.

Her şeyi Cam'in omuzlarına yüklemek yerine, birlikte yüzleşecekleri bir şey olacaktı.

Bir kahramanmışsın gibi davranma, diye alay etti River. Bunun bencillikten kaynaklandığını biliyordu. Ama şu anda bu, daha ağır basmıyordu.

Cameron'ın sözüne sadık kalmasını, verdiği sözleri tutmasını beklemekten yorulmuştu. River sır olarak saklanmaktan bıkmıştı ve düşünceleri dönüp dolaşıp öfkesine, kızgınlığına ve acısına yenik düştükçe çözüm daha da netleşiyordu.

Eğer River onun yazabileceği her şeyden daha iyi bir aşk hikayesinin içindeyse, o zaman onları mutlu sondan alıkoyan tek şey...

İşin sırrı.

Belki de onu saklamayı bırakmanın zamanı gelmişti.

Ertesi sabah, rahatsız edici ve sinir bozucu bir vızıltıyla uyandılar.

Cameron gözlerini kırptırarak telefonuna baktı ve sonra sarsılarak doğruldu.

"Ne oldu?" River yarı uykulu bir halde başını yastıktan kaldırarak sordu. Sonra dün geceki yemeği, River'ın küçük anlaşmasını hatırladı. İçine umut doldu-

Cameron'ın yüzü o kadar hızlı soldu ki River bayılabileceğini düşündü. Uyku sisi dağıldı ve ayağa kalktı, bir eli Cam'in omzundaydı.

Oturduğu yerde kaldı, diğer hattan biri konuşurken dudakları aralandı. River onları duyamıyordu ama tiz ses hızlıydı.

Arama sona erdi ve River Cameron'ın telefonundaki yüzlerce bildirimi gördü. Onlar hakkında mıydı?

"Ne oldu?" diye tekrarladı.

"Dün gece biri bizi yemekte görmüş," dedi Cam, sesi yumuşaktı.

River'ın kalbi boğazına kaçtı. *İşe yaramıştı!* "Ne?"

"Evet. Birisi bir fotoğraf çekti ve bir gecede viral oldu." Cam gerçekleri tekrarlıyordu.

"Siktir." Yasaklanmış heyecan River'ın içinde kıvrıldı. İşte bu kadar. Onlar bir çiftti. Bunu şimdi birlikte yapabilirlerdi-

Cameron yataktan fırladı. "Tanrım, Ashley'e söylemem gerek."

River kafasını kaldırdı. "Ne?"

Cam telefonu River'a çevirdi ve River gözlerini kısarak Cameron'ın grenli fotoğrafını gördü. Ashley'nin karşısında oturuyordu. River, Cameron'ın diğer tarafındaydı ama bu fotoğrafta pek belli olmuyordu.

Odak noktası omega idi. Ve alfa.

". Siktir. Siktir!" Cameron küfretti ve topuğunun üzerinde döndü.

River, Dylan'ın odasına giden parke zemin üzerinde ayakları usulca gümbürdeyerek yuvadan dışarı koşarken arkasından baktı.

Siktir. Kahretsin.

O güreşti ile Sinir bozucu, Hayal kırıklığı. Bu

Cameron ve *River* hakkında olması gerekiyordu. Ashley ile değil.

Ashley'nin bu işe hiç karışmaması gerekiyordu. Her şeyi berbat etmişti. Suçluluk duygusu ve ardından gelen panik.

River telefonunu ve Cam için bir bornoz aldı ve onu takip etti. Cam'in yere değen ayakları onu üşütecekti.

Oturma odasından Cam'in sıkıntısının kokusunu aldı ve koridordan sesini duydu. "-viral. Herkes bunu konuşuyor. Ashley, çok üzgünüm," dedi Cam, sözcükler bir sızlanmaya dönüşerek.

Ashley'nin kollarını Cam'in boynuna doladığını görmek için tam zamanında kapıya ulaşan River'ın yüreğini burkan bir hırıltı duyuldu. Yüz ifadesi endişeliydi, Cam'e sarılıp yüzünü boynuna yaslariken gözlerindeki uykuyu kırıpıştırıyordu.

Birbirlerini teselli ettiler ve River'ın kalbi küt küt atmaya başladı. Her şey *yanlış* gidiyordu. Bu onlar için bir zafer olmalıydı, ama yerine... tam tersi oldu.

Dylan uyanık görünüyordu, yüzü asıktı ve yatağın kenarına oturmuş telefonunu kontrol ediyordu. "Etrafı kontrol edeceğim, bakalım bizi yakalamışlar mı? Eğer öyleyse, Wes'i arayıp buraya başka bir adam getirip getiremeyeceğimizi soracağım. Ya da iki." Bir elini yüzüne sürdü ve ayağa kalkarken hiçbirinin gözlerine bakmadı.

River yutkundu. Bu kötü oldu.

Dylan destek çağırmayı düşünüyorsa gerçekten çok kötüydü. River, "Al," dedi ve Ashley'e bornozu uzattı. İçine soktu Cam'in etrafını sardı ve iç çekmeden önce kollarını kolların içine soktu. "Sıçtık batırdık," diye mırıldandı. "Çok rahattık."

Hayır, sıçtım batırdım, demek istedi River. Ama sözcükler içinde derinlere hapsolmuş, gömülmüştü ve onları çıkaramayacak kadar güçsüzdü.

Telefonunu kaldırdı ve birkaç sosyal medya uygulamasını açtı.

Cameron trend olmuştu.

Bulanık fotoğraf *her yerdeydi*.

Spekülasyonlar çoktan başlamıştı. Cameron Thomas'ın yanındaki kadın kimdi? Omega'nın yüzündeki ifadeden çoğu insan bir sevgili olduğunu tahmin ediyordu.

Şu anda bile kıskançlık River'ı vuruyor, suçluluk duygusuyla savaşıyordu. Ashley değil de sadece o olsaydı.

"Bunun önüne geçebiliriz. Ne de olsa sen onun eğitmenisin. Akşam yemeği yiyorsan o kadar da garip değil. Ve ben de oradayım," diye denedi River, bulanık yüzü Cameron'ın diğer tarafındaydı. "Belki de senaryo hakkında bir toplantıydı. Araştırma yapıyorduk, sana sorular soruyorduk. Fotoğraf skandal değil."

Cameron burnunu çekti ve River yatağın etrafında sakın bir yürüyüşe çıkıp en yakın pencereden dışarı dalmak istedi. Bunun yerine bekledi, tüm vücudu gergindi, işin ne kadar kötüye gidebileceğini fark ettikçe içine korku doluyordu.

"Ya da," diye başladı Cameron, sesi çatallaşınca boğazını temizledi. "Ya da sadece itiraf ederiz," dedi Ashley'e bakarak. Omzunun üzerinden River'a baktı. "Bunu kullanabiliriz."

River yutkundu. Bunu kendi lehlerine çevirebilirler miydi? Planı hâlâ işe yarayabilir miydi?

"Biz bir sürüyüz. Hepimiz bir sürüyüz. Onlara bunu söyleyebiliriz."

Dudakları aralandı ama Cam tekrar ona bakmak için döndüğünde dudaklarını kapattı. "Bir paket istiyorsun, değil mi?" diye devam etti.

Bakışları Dylan'a, sonra ona, sonra tekrar Cam'e kaydı. Yutkundu. "Evet, bir paket istiyorum. Ve ben..." Ona doğru sallanıyor gibiydi, burun delikleri onun sıkıntısını kokladıkça alevleniyordu, vanilya yanık ve acıydı ama her an tatlanıyordu. "Sana tapıyorum," dedi usulca. "Ama Dylan'la işleri çoktan aceleye getirdim. Bunu doğru yaptığımızdan emin olmak istiyorum. Bunu hak ediyorsun," dedi ve Cam'in kulağının arkasına bir bukle sıkıştırdı.

O kadar tatlıydı ki River'ın göğsünü acıttı. Neden onlar için bu kadar kolaydı?

"Eğer dünyaya sana kur yaptığımı söyleyecekse, bunu düzgün bir şekilde yapacağım," dedi. "Ciddi olacağım." Dikkati tekrar Dylan'a kaydı, Dylan başını salladı, dudaklarında bir gülümseme belirdi, sonra River'ın üzerinde durdu. "Ve hepimiz bu konuda hemfikir olmalıyız."

River affedilemez bir şey yapmıştı. O anda -fikri bulduğunda, karar verdiğinde, bağlantısına telefon ettiğinde- hayal kırıklığına uğramış ve kızgındı. Hâlâ *da öyleydi!*

Ve karşılığında, sadece hayatının aşkı Cameron'ı değil, Ashley'i de incitecekti. Tüm bu olanlarda tamamen masum olan birini. Güvensizlikleri onun suçu değildi ama yine de bedelini ödüyordu.

Eğer bu... korkunç, berbat kararı Ashley için tek bir iyi şeyle bile sonuçlansaydı, bu Cameron olabilirdi.

Ve bir şekilde River'ın da istediği bu değil miydi? Cameron'la bir sürü?

Dylan, "Ashley ve ben bu konuyu zaten birbirimize açtık," dedi. River ve Cam'i göstererek, "Hiçbirimizin bağ kuracağını sanmıyorum," dedi. "Ama Ashley'nin zamanında neden yapamayacağını anlamıyorum. Ben sadece..."

"Bir sürü arkadaşı," diye açıkladı Ashley.

Dylan başını salladı, ona bakarken dudaklarında sevgi dolu bir gülümseme vardı. "Sen nereye gidersen ben de oraya giderim."

Üçü birden ona döndü ve River'ın göğsünde panik yükseldi.

Biliyorlar. Dışarıda kalan tek kişi olduğunu biliyorlar. Beta. Problem.

"Bunu temize çıkarmak için kullanabiliriz," dedi Cameron, dönüp River'a bakarak ve Ashley'nin kucağından kayarak. "Halka açıklayabiliriz. Bu bizim için bir şans."

Cameron gülümsüyor muydu?

River'a yaklaşırken sırtışı genişliyordu, ellerini tutup telefonunu Dylan'ın yatağına fırlattı. "Bir çift olabiliriz. Bir sürünün parçası. Birlikte yemek yiyebilir ve el ele tutuşabiliriz." River'ın elini sıktı ve o güzel ela gözlerinde umut parıldadı.

River başının döndüğünü hissetti. Cam'in bundan haberi yoktu. O olduğunu bilmiyorlardı.

Belki... belki bu hata işe ? Belki bu felaket tamamen kötü olmak zorunda değildi? Belki River her şeyi berbat etmemişti.

Eğer Cameron bu kadar heyecanlı görünmüyorsa.

"İstediğin bu mu? Bunun dışında bir sürü mü? Bu sürüden mi?" diye sordu. Cameron başını salladı. "Ama sadece hepimiz istersek."

River bunu hak etti mi?

Hak etmedi.

İstiyor muydu?

Cameron'la mutluluk mu? Açıkta mı? Her şeyden çok.

"İstiyorum," dedi River, sözcükler saf gerçeklerden kaynaklanıyordu. Duyguları yüksekti ve rahatlamış mı yoksa korkmuş mu olduğundan emin değildi ama Cameron onu kucaklarken gözyaşları yine de aktı. "Seni istiyorum." Sesi kelimelerle birlikte çatladı.

Cameron ona ne şekilde sahip olursa olsun, River kendini verecekti.

"Yani... bunu yapıyor muyuz?" Ayrıldıklarında Cam sordu. River'ın yanağını okşadı ve sonra yarı dönerek River, Dylan ve Ashley'e aynı anda bakabildi. "Biz bir sürü müyüz?"

Ashley'nin yanaklarını bir sırtış kaplıyordu ve Dylan bile gülümsüyordu. River hâlâ gözyaşlarını silen tek kişiydi.

Ashley, "Biz bir sürüyüz," dedi ve Cam'i şefkatle sıkarak kaldırmadan önce şakacı bir şekilde hırladı.

"Biz bir sürüyüz," dedi Dylan, bir kez başını sallayarak ve bir şekilde yemin etmiş gibi hissetti.

River göğsünde umut ve sevincin vızıltısını hissetti ve kendini buna bırakmaya çalıştı.

"Biz bir sürüyüz," diye tekrarladı River ve Cam'in onu kucaklamasına izin verdi.

Planı teknik olarak işe yaramıştı. Cameron onun hakkında, sürü hakkında her şeyi itiraf edecekti. Birlikteydiler.

Yani rahatlaması gerekirdi, değil mi? Bu değil... kaşıntılı, rahatsız edici bir öfke.

İstedığınızı aldınız.

Ama bir sırrı başka bir sırla takas ettiği düşüncesinden kurtulamıyordu.

39. PAKETLEME

ASHLEY

Sevimli bir çift biliyordum, Nic'ten aldığı mesaj.

Ashley kıkırdadı ve cevap verdi. *Şimdi "Sana söylemiştim." demenin sırası değil.*

Saat kaçta? .

Ashley gözlerini devirerek telefonunu kaldırdı, Kenzie ve Jordan'dan gelen klavye mesajlarını susturdu ve kucağındaki omega'ya odaklandı. Yani, çoğunlukla kucağındaki.

Sabah göz açıp kapayıncaya kadar geçmişti. Ashley'nin telefonu, müşterilerinden arkadaşlarına ve onu sosyal medyada bulan yabancılara kadar patlamıştı. River'ın önerisi üzerine profillerini hemen özele çevirdi. Sonra Cam arka arkaya telefon görüşmeleri yaparken Dylan ürkütücü bir sakinlikle River'ın başında beklerken kendini meşgul tuttu ve sonra kendini durmaya zorladı.

Kanepede oturuyorlardı, Cameron sol tarafında ona şefkatle yaslanmıştı ve River da onun diğer tarafındaydı. Arkalarında Dylan bir ileri bir geri volta atıyordu.

Ve şimdi önlerinde bir dizüstü bilgisayar, bir ofis ortamının piksellerini yüklüyordu, büyük bir masanın arkasında sert görünümlü sarışın bir kadın vardı. Cam'in yönetim müdürü Sabrina.

Bu toplantı içindi. Sürü.

Doğru. Çünkü artık ünlü bir film yıldızı olan Cameron Thomas'la birlikteyim.

"Tamam, ilk şey: baskılayıcılar. Bu çok kolay. Sorun yok. Sette bununla ilgili bir sorun yaşayan olursa rapor etsin" dedi.

Ashley, Cam'in kalçasını sıktı. Ateşi çıktığından beri onlardan kurtulmak istiyordu. En azından bir şey yolunda gidiyordu.

"Pekâlâ, hasar kontrolü yapıyoruz. Christian'ı arayabilirim-"

Cam kucağında gerildi ve Ashley otururken kaşlarını çattı. "Aslında ben de seninle bu konuda konuşmak istiyordum. Artık Christian'la çalışmak istemiyorum."

Sarışın kadın kaşlarını çatarak başını kaldırdı. "Neden? İkinizin iyi anlaştığını sanıyordum."

"O... bana havladı."

"Ne?" Ashley homurdandı ve ayağa kalktı, sanki diğer alfaları uzaklaştırmak istercesine hepsinin arasında koku yayılıyordu. Doğrulamak için Dylan'ın bakışlarıyla buluşmak üzere döndü. Dudakları ince bir çizgiydi.

River'in kaşları düğümlendi.

Ancak telefondaki kadın kesti. "Şey, o bir alfa -Şaşırdık mı?"

Ashley'nin bakışları onun üzerinde sabitlendi. "Evet, düzgün alfaları işe alamamanıza şaşırdım."

Sabrina tek kaşını kaldırdı ve bu hakareti kabul edip etmeyeceğine karar verirken dudaklarını büzdü.

"İyi o zaman. O zaman Denise'i terfi ettireyim mi?"

"Tercihen değil. Christian agresifleştiği anda kuyruğunu kıstırıp beni terk etti."

"Oradaydım ve onaylayabilirim. Christian pisliğin teki," dedi Dylan. Dylan ellerini oraya yasladığında Ashley koltuk başlığının gevşediğini hissetti.

"Şanslısın ki beta personel sıkıntısı çekmiyorum. Senin için yeni birini bulacağım, ama bu arada, bunu nasıl halledeceğimizi bulmamız gerekiyor."

Cam boğazını temizledi. "Bunun hakkında konuşuyorduk. Sürü olarak," dedi.

Kadın gözlerini kırptırdı, iç çekti ve söndü. "Kahretsin Cameron. Bu toplantının oraya hissetmişim. Sen benim

Altın çocuk! Benim bekârım! Neden gidip bir sürü bulmak zorundaydın ki?"

Cam'in dudakları kıpırdadı ve kokusu tatlandı. Ashley gülümsememeye çalışarak başparmağıyla Cam'in kalçasındaki bir deseni okşadı. Bunun *gerçek* olduğuna hâlâ inanamıyordu - bir sürüye sahip bir alfa olduğuna.

Çocukluk aşkım, seksi bir film yıldızı ve ünlü bir senaristten oluşuyor.

"Sanırım ben böyle şanslıyım," dedi. "Ve bu konuda yalan söylemek istemiyorum. Yalan söylemekten yoruldum. Onları sır olarak saklamak ne kendime ne de sürüme haksızlık olur."

Ashley, tüm bu gelişmeler karşısında oldukça şaşkın görünen River'a baktı. Onun zihnini okuyabilmeyi diledi. Bunca yıllık gizlilikten sonra nihayet bunu itiraf edebildiği için ne hissediyordu?

Belki de henüz kafasına dank etmemişti. Ashley onun için de öyle olduğundan emin değildi.

"Bu benim sürüm ve bence bu pozla devam etmeliyiz. Bunu lehimize çevirin."

Sevgi, kaburgalarının arkasına sığmayana kadar kalbini . Cameron onu bu önemli kişinin önünde, bu küçük şekilde sahipleniyordu.

Bir mırıltı neredeyse ağzından kaçacaktı ama son anda yakaladı ve bilgisayardaki mikrofonun onu duymamasını umdu.

Yine de Cam bunu duydu ve ekrandaki görüntülerinde Cam'in dudaklarının kıvrılışını izledi.

"Pekâlâ. Pekâlâ. Seni bundan vazgeçirmenin bir yolu yok sanırım?" Cam başını salladı ve sarışın iç çekti.

"Sorunsuz olacağına dair söz veremem ama ünlü paketleri konusunda uzmanlaşmış yeni bir menajer bulacağım. Bu arada, daha önce belirlediğimiz kurallara uyun. Hayran mesajlarına cevap vermek ve basınla konuşmak yok. İçimden bir ses gazetecilerin düşeceğini söylüyor. Bu noktada, toplum içinde skandal yaratmamaya çalışın."

Cameron sırtıttı. "Söz vermiyorum."

Ashley onun kalçasını çimdikledi.

"Yeni paketlerin ne kadar sinir bozucu olduğunu unutmuşum. Her birinize birkaç sorum olacak, sonra da o daireyi vaftiz etmeye geri dönmenize izin vereceğim."

Cameron ona sırtıttı ve Ashley bunun da gündemde olup olmadığını merak etti.

Dylan boğazını temizledi. "Fazladan birkaç güvenlik personeli alayım mı? Paparazzilerin ne kadar büyük bir tehdit olduğunu düşünüyoruz?"

"Sanırım güvendesiniz... şimdilik. Bu hikaye geliştikçe ve hayranlar her birinizin hayatının derinliklerine inmeye başladıkça, bu gerekli olabilir. Asla çok dikkatli olamazsınız."

Ashley'nin midesine gergin bir sancı yerleşti ama belli etmedi. Ancak Dylan onun sinirlerini hissedebiliyordu ve bir elini omzuna koyarak usulca sıktı. Bıraktığı ısırik izine yakındı ama üstünde değildi. Rahatlatıcı.

Yabancıların kendi hayatını ya da sürüsünün hayatını didik didik etmesi fikrinden hoşlanmıyordu.

Benim bir paketim var.

Bu düşünce göğsünün hafiflemesine, şampanya köpüklerinin patlamasına neden oldu. Ashley her zaman bir sürü istemişti. Kendine ait diyebileceği insanlar. Terk etmeyecek insanlar.

Bir elini Dylan'ın omzuna koydu.

Bir zamanlar gitmiş olabilirdi ama artık her şey farklıydı. Onlar farklıydı.

"Öngörülebilir bir gelecekte, hayranlar ilk öfkeyi atlatana kadar sosyal medyadan uzak durmanızı tavsiye ederim. Daha sonra bazı görüntülemeler planlayabiliriz, herkese birlikte ne kadar sevimli olduğunuzu gösterip onları bu şekilde kazanabiliriz. Şimdilik çekimlere odaklanın, böylece ortalık yatışacaktır."

Cameron River'ı yanına çekti ve ikisi de Ashley'e doğru eğildi. Ashley kaşlarını kaldırarak omega'ya baktı.

"Çok tatlıyız," dedi. "Bize bayılacaklar." Ashley onun haklı olduğunu umuyordu.

Cameron bir film yıldızıydı, ünlüler listesindeydi.

Sadece bunun onu ne kadar etkileyeceğini fark etmemişti. Ya da spor salonunu.

İlk başta, hayat normal bir şekilde devam etti. İsh.

Ashley spor salonuna gitti ve Cameron çekime başladı.

Çoğu zaman onunla birlikte kalıyordu, bu yüzden en yoğun günlerde yolları biraz kesişiyordu.

Ama sonra açıklama geldi, Cameron resmen hepsini sürü olarak kabul etti. Tek olarak.

Halka açık birkaç randevuya çıktılar, paparazzileri gördüklerinde poz verdiler, Cameron onun kulağına nereye bakması gerektiğini fısıldadı. Ondan sonra işi devraldı, onu uygun şekilde kokladı ve yanına tuttu.

Alfa rolünü oynadı. Ki bu bir oyun değildi. Gerçek hayattı.

Bir hafta sonu parkta mükemmel bir şekilde planlanmış bir yürüyüşe çıktıklarında Cameron, "Bunu yaptığın için teşekkür ederim," dedi. Ashley uzaktan bir ya da iki fotoğraf makinesinin sesini duydu ve onları duymazdan gelmeyi öğreniyordu.

"Başka nerede olabilirdim ki?" diye sordu, bakışları Cameron'dan onun diğer tarafında duran River'a kaydı. El ele tutuşuyorlardı. Herkesin

içinde. Bir gece, yine zevkli ama aşırı süslü bir restoranda akşam yemeği yerken, yeni bir elbisenin kadifesine bürünmüş kızın kalçasına elini attı. "Sana tüm dünyayı vereceğim," dedi Cameron.

Yumuşakça.

Mırıldandığında Cameron onun içinde eridi, tatlı parfümü yeniden çiçek açtı. River'ın sinsi gülümsemesi onlara bakarken büyüleyiciydi ve Dylan tüm bu durum karşısında... eğleniyordu. Ya da en azından öyleymiş gibi davranmakta iyiydi.

Nerede olurlarsa olsunlar, onun birkaç dakikada bir çıkışları ve kalabalığı kontrol ettiğini neredeyse hiç fark etmemişti. O iyi bir alfaydı. Onun için, Cameron için, River için.

Yani hayat güzeldi. İyiden de iyiydi. İsteddiği her şeyi gerçekleştirmişti.

Ama... bu şekilde kalamazdı. Kozmik olarak.

Paparazzilerin spor salonunu bulması uzun sürmedi ve yeni kamusal ilişkilerinden yaklaşık üç hafta sonra, gelirken kartını taramak için bir kamera kalabalığından kaçınmak zorunda kaldı.

Flaşları camdaki yansıtıcı filminden bile parlaktı ve kalbi sıkıştı.

Nic masanın arkasında bekliyordu ve ona sunduğu gülümseme ilk kez gerçek değildi. Endişeliydi.

"Hey," diye selam verdi, midesini düğümleyen bir sinir yumağıyla. "Selam evlat," dedi Nic. "Sürü hayatı nasıl gidiyor?"

"...Düşündüğümden daha yoğun," diye itiraf etti.

Nic kıkırdadı. "Bir yıldızla çıkıyorsun. Ne bekliyordun bilmiyorum."

Dürüst olmak gerekirse Ashley de bilmiyordu. Cameron'ın menajerinin tavsiyesine uymuş ve sosyal medyadan uzak durmuştu ama Kenzie ve Jordan, Ashley'in tüm ünlü müşterileriyle nasıl yattığından şikâyet eden her isimsiz gönderiye karşı onu savunmaya hazır klavye savaşçılarıydı.

Bunu düşününce bile yüzünü buruşturdu. Ugh.

Kariyerini seviyordu ve buraya adil bir şekilde .

Şerefsizler.

Ashley inanamayarak gülerek başını salladı. "Evet, evet." Omzunun üzerinden pencerelere, içeriği göremeyen kalabalığa baktı. Dikkatini spor salonunun geri kalanına yönelterek, kapılara ihtiyatla bakan birkaç yüksek profilli müşteriye etti.

Çoğunlukla onu yalnız bırakmışlardı. Şu ana kadar. Ashley yutkundu. "Onlar bir sorun, değil mi? Paparazziler?"

Nic yumuşak bir sesle, "Bunu ofiste konuşmalıyız," dedi.

Ashley'in midesi bulandı ama başını sallayarak Nic'i ayakta duran masanın arkasından ofisine kadar takip etti.

"Bu kötü, değil mi?" diye sordu.

Nic içini çekerek masanın etrafında dönüp diğer taraftaki deri koltuğa oturmak yerine masanın önünde onun yanına oturdu.

Çok kötüydü.

"Kararı senin ellerine bırakıyorum. Sen bir kaya gibiydin Ashley. Sen olmasan bu salon burada olmazdı. Gerçekten. Yangınlardan sonra burayı çalıştırabilir miydim bilmiyorum. Ancak ikimiz de paparazzilerin müşteriler için bir sorun olduğunu biliyoruz."

Ashley başını salladı, çözüm düşüncesi boğazını sıkmaya başlamıştı bile.

"Bu mahallede birkaç kez bulundum. Paparazzilerin sonsuza kadar burada olmayacağını biliyorum. Haberler hızını kaybedecek ve sonunda siktir olup gidecekler," dedi Nic.

Peki ya o zamana kadar? Ashley, Lyric'in dışarıdaki o dağınıklıkla antrenmana geldiğini hayal etmeye çalıştı. Binaya girmeyi başaramazdı.

Nic etti, "Bekleyebiliriz, alternatif bir giriş ayarlayabiliriz."

Ashley kararlı bir ifadeyle, "Müşterilerimden hiçbirini tehlikeye atmak istemiyorum," dedi. "Buraya anonimlik için geliyorlar. Çünkü onlara ünlüler gibi değil, insan gibi davranıyoruz."

Nic başıyla onayladı ve eğilerek onun elini iki elinin arasına aldı. "Ne yapmak istiyorsun?"

"Sanırım ikimiz de biliyoruz," dedi sesi titreyerek. Tekrar konuşmadan önce boğazını temizledi. "Burada olmalarının sebebi benim. Bu yüzden sanırım PTO'mun bir kısmını nakde çevirmenin zamanı geldi."

Taytının cebindeki telefonu çaldı ve arayanın Dylan olduğunu anladı. Muhtemelen bağa akın eden tüm duygular için endişeleniyordu ve Ashley onu engellemek, sorunlarıyla dikkatini dağıtmamak için elinden gelenin en iyisini yapmaya çalıştı.

Burnunu çekti ve Ashley, Nic'in kaşlarını bu kadar sert çattığını hiç görmemişti. Yüzünde doğru bir ifade yoktu. "Bundan nefret ediyorum," dedi usulca.

Gözleri doldu ve Ashley başını salladı. "Ben de istiyorum."

Dokuzuncu bulutu yağmur yağdırmaya başladı. Bir sürüye sahip olmanın tam olarak böyle sonuçlanacağını hayal etmemişti. Hayatını adadığı şey pahasına olmaması gerekiyordu.

Nic, "Tanrım, buraya gel evlat," dedi ve onu kucakladı.

Ashley gitti, çünkü Nic muhtemelen tanıdığı en nazik insandı ve bu işi de onu da aynı şekilde seviyordu.

"Kovulmadın," dedi Nic. "Geri gelmeni istiyorum."

Ashley başını sallarken yavaş ve titrek bir nefes aldı, boğazındaki gözyaşlarını yutmak için tüm gücüyle çabaladı. Sonsuza kadar sürmeyecekti. Sadece haberler bitene kadar, takip edecekleri başka bir hikaye bulana kadar.

Nic, "Basının çalışma biçimine bakılırsa, önümüzdeki hafta yeni bir şey bulacaklar," dedi ve geri çekildi.

"Biliyorum, biliyorum," dedi başını sallayarak, gerçekten inanıp inanmadığından emin değildi ya da sadece dağılmamak için buna inanması gerekiyordu. "Sadece eşyalarımı mı alacağım? Müşterilerimi ne yapacağım?"

Ashley'nin başına daha önce hiç böyle bir şey gelmemiştir. Yıllardır spor salonundaydı.

Annesi öldükten kısa bir süre sonra Ashley spor salonunu buldu. Vücudunu zorlayıp güçlenebildiği, duygularını çalıştırabildiği ve dört gözle beklediği bir şey olduğu için katarsis bulmuştu. Nic'in eski spor salonu, yanmadan önce, onun gibi avamların ulaşabileceği, şehrin köhne bir yerindeydi.

İşte .

"PTO'nu yatıracağım. Müşterilerinizle iletişime geçmemi ister misiniz, yoksa siz mi istersiniz?"

Ashley, konuşmaların hiçbirini yıkılmadan nasıl yapacağını bilmesine de, "Yapacağım," dedi. Ama en kısa zamanda onlarla iletişime geçmesi gerekiyordu, özellikle de bu hafta birkaç randevusu olduğu için.

Nic, "Bu arada senin yerine ben bakarım," diye teklif edince Ashley'in gözleri fal taşı gibi açıldı. Nic artık müşterilere antrenman yaptırmıyordu, toparlandığından beri yapmıyordu.

"Gerçekten mi?"

"Evet," dedi parmaklarını çıtlatarak. "Masanın diğer tarafına geçmeyeli uzun zaman oldu ama eminim aklıma gelecektir."

Lyric onun kışını tekmeleyecekti.

Bu düşünce dudaklarına gülümseme getirdi ve kalbindeki deliği iyileştirmese de dikkatini dağıttı.

"Pekâlâ," dedi. "Sanırım telefon etmeye başlayacağım."

Nic ayağa kalktı. "Bu ofisi kullanın. Bana ihtiyacın olursa ben ön tarafta olacağım. Seni seviyorum, evlat."

"Teşekkürler Nic," dedi Ashley, gözyaşlarının galip gelmesine izin vermemeye çalışarak ona bir gülümseme sundu.

Kapı arkasından usulca kapandı ve Ashley koltuğa yığıldı, avuçlarının topuklarını gözlerine bastırdı.

Daha sonra ağlamak için zamanımız olacaktı. Çok fazla zaman.

Telefonu tekrar çaldı ve doğrulup cebinden çıkardığında Dylan'dan gelen mesajları gördü.

oluyor? Üzgün hissediyorsun. Her şey yolunda mı?

Ashley. Beni dışlama.

Bana mesaj . Ne ? Beni oraya getirtme.

Sözlerindeki bariz özen karşısında dudakları kıpırdadı ve bağı kapalı tutarak karşılık verdi.

Spor salonundan izin alıyorum. Bu akşam sana anlatırım.

Dylan yanıt vermeye başladığında noktalar hemen belirdi.

Neyi? Neden? Bağları tekrar aç.

Ashley salladı onu Başını. O olabilir zar zor sap onu

Kendi duygularını başkasına yüklemek istemiyordu.

Cam'e , bu sadece dikkatini dağıtır. Birkaç telefon görüşmesinden sonra eve gideceğim. O zaman konuşabiliriz.

İyi, ama bundan mutlu değilim.

Ben de mutlu değilim.

Ashley içini çekti ve masaya dönmeden önce telefonunu bir kenara koydu. Giriş yaptı, tüm müşterilerinin iletişim bilgilerini aldı ve masa telefonuna baktı.

Ofiste sessizlik hakimdi, ancak ağırlıkların şangırtısını ve homurtuları uzaktan, duvarların arasından duyuyordu.

Bir sürüsü vardı ama ilk müşterisini aramak için telefonu eline aldığı anda kendini her zamankinden daha yalnız hissediyordu.

Geçici olarak bile olsa veda etmek zordu.

Ama spor salonu ve müşterileri için yapılması gereken doğru şey buydu. Başka ne seçeneği vardı ki?

Ashley spor salonundan çıkmadan önce kendi kalbini yaklaşık on kez kırdı, Nic'e son bir üzgün el salladı ve paparazziler onu caddede kovalarken ön kapıdan sıvıştı.

Gözlüklerini takmış ve yüzünde sahte bir gülümsemeye, kameramanlar ona sorular sorarken arabasına doğru ilerledi.

Bir film yıldızının sürü arkadaşı olmak nasıl bir şey?

*Ne kadar zamandır spor salonunda
alışıyorsunuz? Bütün mşterilerinizle
yattığınız doğru mu?*

Ashley yüzünü buruşturdu, omuzları sertleşti ama yemi yutmadı, bunun yerine arabasına tırmandı.

Korktuğu şey gerçek oluyordu. Onun hakkında ne düşüneceklerini biliyordu. Çünkü elbette sahip olduğu tek varlık amcığıydı; azmi, yıllarca süren sıkı çalışması ya da alfa havlaması bile değildi.

Arabayla uzaklaştı, dumanı tütüyordu.

Paparazzilerin olmadığı kendi evine gitti ve duşta ağladı.

Sonra bir kase ramen yerken ağladı, biberlerin baharatıyla burnunu çekti.

En azından burnu temizdi.

Nerede olduğunu bildirmek için sürüye mesaj attı - buna hâlâ alışmaya çalışıyordu - ve sonra tüm evini temizledi. Yukarıdan aşağıya.

Uzakta geçirdiği onca zamandan dolayı toz birikmişti, bu yüzden Ashley müziği açtı ve çalışmaya başladı.

Nasıl bu kadar çabuk ters gitti?

Yirmi dört saat önce Ashley istediği her şeye sahipti: bir sürüye. Bir eş. Bir iş, bir gelecek.

Ya bir daha spor salonuna gidemezse? Ya bugün onun son seferiyse?

Bu düşünce çok i karartıcıydı, bu yüzden onu bir kenara itti ve River'la birlikte boyadıktan sonra hâlâ taze ve güzel olan tertemiz yemek odasına bakarak eskimiş halıları süpürmeyi bitirdi.

Öğleden sonra saat iki sularında Dylan, Cam ve River hâlâ sette çekim yapıyorlardı ve Ashley mutfakta dizlerinin üzerine çökmüş, sert kıllı bir fırçayla muşambayı fıralıyordu.

Kirin akıp gidişini izlemek tatmin ediciydi. Yerlerin bu kadar beyaz olduğunu hatırlamıyordu!

Birdenbire dibe vuran hayatı için yeterli bir dikkat dağıtıcıydı.

Kapının alınması onu böldü ve alınmanın şiddetinden, bunu ilk kez denemediklerini anladı.

Ashley başını tezgâhın üzerinden kaldırdı ve kapıya baktı. Basının onun lanet olası ev adresini bulma ihtimali neydi? Bu yasal mıydı ki?

Ashley bu düşünce karşısında homurdandı ve temizlik eldivenlerini çıkarıp kapıya doğru yürüdü. Akli olduğu için gözetleme deliğinden baktı ve-

Kapıyı açtığında River kapısının eşiğinde duruyordu. Ciddi görünüyordu, elinde bir poşet tatlı ve bir kap karamelli macchiato vardı ve evet, bu onun en sevdiği lokantadan aldığı bir poşetti. Kareli poşet sepetlerdeki kâğıtlarla uyumluydu.

River, "Hepimiz birinin sana eşlik etmesi gerektiğine karar verdik," dediğinde gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü.

"Ah, bebeğim," dedi River, içeri girip onu kucakladı. Onun sıcaklığı ve kokusu, her ne kadar hafif da, şu anda rahatlatıcıydı ve ona sarıldı.

Yüzünü onun boynuna gömdü ve boğazına tırmanmak isteyen hıçkırıkları yutmaya çalışarak iç çekti. Koala'nın kendisine sarılmasıyla birlikte onları kapıdan uzaklaştırdı ve kapıyı usulca kapattı.

River tüm ikramları ön kapının sağındaki yemek masasına bırakırken, "Stres temizliği yapmışsın," diye bildirdi. Terli ve iğrençti, ağlıyordu ve çamaşır suyu gibi kokuyordu ama yine de ona sıkıca sarıldı.

Ashley başını salladı ve sonunda gözlerini silerek onu serbest bıraktı.

"Spor salonundan izin alıyorum," dedi ve adam onu rahatlaması için kanepeye götürüp ikramlarda bulunduktan sonra ona tüm hikayeyi anlattı

"Ah Ashley," dedi River ve ona doğru eğildi. "Çok özür dilerim."

Ashley başını kanepenin arkasına yasladı. "Sadece bu konuda üzgünüm."

"Spor salonunu seviyorsun," dedi River ve adamın yutkunurken boğazından çıkan tıkırtıyı duydu.

"Biliyorum." Ashley bunu her düşündüğünde, göğsünün etrafındaki mengene sıkılıyor, sanki nefes alamıyordu. "Herkes bunun geçeceğini söylüyor. Sadece kendime bunu söylemeye devam etmem gerekiyor."

Kot pantolonundaki yırtığın iplerini çekiştiriyordu, yüzündeki kaşlar çatıktı. "Bu süre zarfında ne yapacaksın?"

"Nic bana hâlâ para ödüyor. PTO'mu kullanıyorum. Yani bilmiyorum. Temizlik mi? Tadilata devam mı?" diye sordu ve mutfak zeminine bırakılmış fırçaya elini salladı.

Sessizliği gürültülüydü.

"İç karartıcı olduğunu biliyorum," diye mırıldandı Ashley. "Yapacak başka bir şeyim yok. Yapabilirim de."

"Bunu düşünmemek için her şeyi yaparım, değil mi?" River dudaklarında hüzünlü bir gülümsemeyle tahmin etti.

"Aynen öyle," diye onayladı Ashley.

"Ne için yeniden modelleme yaptığını hiç söylemedin," diye mırıldandı ve Ashley gözlerini kırıştırdı.

"Ah. Utanç verici." Vay canına, bu uzun zaman önceydi, River'la birlikte tadilata başladıklarında, küçük bir kararın ardından pek çok değişiklik yapılmıştı. O ve Cameron geri dönüşü olmayan noktayı geçmeden önce. Tüm bunların kesin mi yoksa sadece bir hayal mi olduğunu bilmeden önceydi.

"Oh, anlat bana, ," dedi. "Belki buna gülebiliriz. O kadar da kötü olamaz." Onun omzunu dürttü.

Ashley eliyle yüzünü kapattı. "Tamam, ! İlk başta sadece tamir ederim, değerini arttırmak için yenilerim diye .. çünkü satmayı düşünüyordum."

"Ne? Gerçekten mi?" diye sordu, boyası hâlâ çok güzel, parlak ve taze olan yemek odasına bakarak. "Neden?"

"Şey... Sana söyledim, bu küçük. Bir sürü için çok küçük. Bu yüzden, eğer bir sürü istiyorsam, üzerime düşeni yapmalı ve bir sürü bulursam diye bir sürü evine yatırım yapmalıydım." Ona söylemediği şey, burayı tamamen kendisine ait bir şeye dönüştürmeye başladığında buraya yeniden aşık .

River'ın ağzı bir an açık kaldı, sonra kapattı ve ona bakarken yutkundu.

"Sorun nedir?" diye sordu koluna dokunarak. "Üzgün olan benim, sen değilsin."

"Bu... gerçekten çok hoş," dedi ona gülümseyerek, ama bu melankolik bir gülümsemeydi, ya da belki de duygulanmıştı? "Geleceğin için, yani bizim geleceğimiz için geçmişinin bu parçasından vazgeçmen. Bunun olmasına gerçekten çok üzuldüm," dedi.

Ashley ona doğru eğildi ve boğazındaki yumruyu kovalamak için derin nefes aldı. Elini onun kalçasına koydu ve parmaklarını birbirine geçirmeden önce sadece bir saniye tereddüt etti. "Ben de."

Daha önce, Kenzie ve Jordan -bu günlerde ikisi hep birlikteydi- onu kontrol etmek için aradıklarında, Kenzie Ashley'e "Bunun senin için doğru şey olduğundan hâlâ emin misin?" diye sormuştu.

Ve kendine şunu sormuştu: *Eğer bu paket bana spor salonuna mal olsaydı, buna değer miydi?*

Diğer seçeneği neydi? Cameron'a kur *yapmamak* ve sürünün bir parçası olmamak mı? İhtiyacı olduğunda River'ın yanında olmaması mı?

Cameron ve River'ı bir daha göremeyeceğini düşününce midesi tehlikeli bir şekilde bulandı. İsteddiği şey bu değildi.

Kenzie'ye, "Bence... tüm bu yanlış giden şeylerden sonra, bu sürü *tek* doğru şey," diye itiraf etmişti.

"Hey," dedi River'ı dürterek.

Yeşim taşı bakışları onunkilerle buluştuğunda geniş ve açıktı.

"Görünüşe göre ikimiz de istediğimizi aldık," dedi, dudaklarını içten bir gülümseme süsleyerek. "Hatırladın mı?"

En son buraya geldiklerinde, River yemek odasını boyamasına yardım ederken, paylaştıkları sırlar.

Ama rahatlama, vahiy ya da heyecan yerine, saklamadan önce adamın gözlerinden bir suçluluk parıltısı geçtiğine yemin edebilirdi.

Kız daha ne olduğunu sormadan, adam kalçalarını tokatladı ve ayağa kalktı. "Yerleri fırçalamayı bitirmene yardım etmemi ister misin? Cam ve Dylan bir süre daha eve gelmeyecekler."

Ashley başını salladı, karamelli macchiato'suna uzandı ve bitirdi.

"Evet. Herhangi bir şey yapmak isterdim ama az önce sahip olduğum boş zamanı düşünmek dışında."

Kadın onu mutfağın hemen önünde durdurdu ve adam dönüp ona baktı.

Ashley ona tekrar sarıldı. "Benim için burada olduğun için teşekkür ederim."

Kollarını onun etrafında kavuşturma şekli ona nazik bir şeyi hatırlatıyordu, hürmet gibi bir şeyi.

"En azından bunu ," dedi, sesi de aynı derecede yumuşaktı.

Belki de tüm bu olanlar onları tahmin ettiklerinden daha fazla etkiliyordu.

40. HAYAT DEĞİŞTİREN

ASHLEY

River anahtarı takan kişiydi, kapıyı bile çalmadan onları içeri aldı.

Ki bu aptalca geldi.

Kapı saniyeler içinde açıldı, Dylan eşikte duruyordu ve arkasında güçlükle sırtını tutmuş bir Cameron vardı.

Dylan onu kucakladı ve Ashley tüm üzücü duygulardan dolayı hâlâ çok hamdı. En ufak bir rahatlık duvarlarını yıkmayı başardı ve onun içine gömüldü.

Bağ tekrar ve Dylan onu daha sıkı sıkı.

"Hey," dedi, sesi son derece yumuşaktı ve ses tonundaki şefkat boğazında bir yumrunun büyümesine neden oldu.

Yutkunmaya çalıştı ama başaramadı. Bunun yerine yüzünü onun göğsüne gömdü ve kokusunu içine çekip üzerine sinmesine izin verdi. Sadece sürüsünün etrafında olduğu için midesindeki düğüm hafifledi.

Ashley gözyaşlarını Dylan'ın gömleğine akıttı ve boğazını temizledi. "Hey," dedi ve Cameron'ın endişesi kokusunu ekşitirken geri çekildi.

River'ı kendi derin sarılışından kurtarıırken ona uzandı ve kollarını onun etrafına sararak yanına geldi. Ona sıkıca sarıldı ve Ashley onu kucakladı, kokusunu içine çekti, onu çevreledikçe omuzlarındaki gerginlik azaldı.

"Tuhaf kokuyorsun," diye mırıldandı Cam onun omzuna doğru.

"Temizlik yüzünden," dedi ve Dylan'ın mutfaktan gelen gözlerini yakaladı.

Omuz silkti ama umursamazlığı sadece bir numaraydı. Aralarındaki bağ sayesinde bir sevgi dalgası hissetti. Boğazı düğümlendi.

"Bugün seni özledim," diye paylaştı Cam.

Ashley içini çekerek onun yanağını kendi yanağıyla ovdu, kokusunu paylaştı. Doğru hissettirdi. Bugün River ona katılmadan önce evinde yalnızken özlediği şey buydu.

Onun sürüsü.

"Ben de seni özledim," dedi ve her kelimesinde ciddiydi.

"Evine hoş geldin," dedi ve bu söz Ashley'e inanılmaz derecede... doğru geldi.

Burası evimizdi. En azından bu insanlar.

River bara yaslanırken ona usulca gülümsedi. "Ne oldu?"

Dylan sordu.

Cam'in omzunun üzerinden başını kaldırıp baktı. "Spor salonundan izin alıyorum," dedi.

Hayır. Hala acıyor.

"Ne? Neden?" Cameron sordu.

"Paparazziler etrafı sarmıştı. Bu diğer müşteriler için bir sorundu, bu yüzden onları çekmek için orada olmasam daha iyi olacağına karar verdim."

Sessizlik o kadar somuttu ki, uzanıp onu boğmak istedi.

O.

"Yani Nic seni kovmadı mı?" Dylan alçak sesle sordu.

Ashley alay etmek istedi ama enerjisini tam olarak bulamadı. "Hayır, o yapmazdım. çok fazla PTO var. Bu bana biraz zaman kazandıracak." İçinden bir ses, PTO'su olmasaydı bile Nic'in bir yolunu bulacağını söylüyordu. "Bu benim kararımdı."

"Senin kararın olması canının yanmadığı anlamına gelmez," dedi Cameron, gözleri yuvarlak ve geniş. "Özür dilerim."

Ashley iç çekti, saçlarını geriye doğru taramadan önce yüzünü okşamak için uzandı. Adam onun dokunuşuna sokuldu. "Üzgün olmanı gerektirecek bir şey yok. Bu senin hatan değil," dedi ona.

Cameron mızızlandı, en küçük ses bile ağzından kaçtı. Ashley onu içine çekti, göğsünü titreştiren bir mırıltı kendini rahatlattı.

Cameron'a yaptığı gibi.

Kız üzgündü ve o da bunu anlayabiliyordu çünkü bir alfanın bir omega'nın ihtiyaçlarına göre ayarlandığı gibi, o da bir alfanın ihtiyaçlarına göre ayarlanmış bir omega'ydı. Sarılmalar yardımcı oluyordu.

Kanepe ikisini de yuttu ve sonra Dylan boş koltuğa çöküp bir kolunu omzuna doladığında sağ tarafına doğru eğildi. Cameron'ı da yanına çekerek ona doğru eğildi.

Tek eksik...

Bakışlarını Camin başının üzerindeki uzak bir noktadan onlara katılan ve temkinli bir şekilde yaklaşan betaya doğru kaldırdı.

"Buraya gel," dedi Cameron'ın etrafındaki kolun parmaklarını oynatarak.

Bunun yerine River onların önünde dizlerinin üzerine çöktü ve başını onun dizine koydu. "Özür dilerim," diye iç geçirdi.

Bir elini de Cameron'ınki kadar ipeksi olan saçlarında gezdirdi. "Her şey yoluna girecek," dedi. "Her şey yoluna girecek."

Ve göğsündeki spor salonu büyüklüğündeki deliğe rağmen, etrafını saran sürüsüyle birlikte buna inanmaya başladı.

Ashley'nin kendine yapacak bir şeyler bulması gerekiyordu.

Hangi hobilerden hoşlanırdı?

Kafasının içinde cırcır böceklerinin sesi duyuldu.

Bir şeyler denemek için bolca vaktiniz var!

"Lanet olsun. Bu berbat bir şey. Özür dilerim," dedi Cameron.

Ashley geri çekildi ve ona baktı. "Üzölme. Her şey yoluna girecek," dedi.

Cam onu serbest bıraktı, koltuktan kalktı ve ona bir el uzattı. Kız elini tuttu ve Cam onu yukarı, yuvanın olduğu yöne doğru çekti.

"Bunun için yuva zamanı gerekiyor," dedi Cameron. "Ve sen ortaya gidiyorsun."

Ashley alay etti. "Buna gerek yok-"

"Tartışma yok. Bu omega bunu ilan etti. Dylan, sen de gelebilirsin."

"Ne kadar zarif," diye mırıldandı arkalarından ve Ashley'nin dudakları seğırdi.

Yuvanın koyu mavisi, dairenin geri kalanının sert beyazından çok daha bağışlayıcıydı. Bu ona evini özletti. Cameron ve River solunda, Dylan da sağında olmak üzere minderlere gömülürken geleceği düşünmek için kendine izin verdi.

Eğer bir sürü olsalardı, çekimlerden sonra nerede yaşarlardı?

Evi bir sürü için yeterince büyük değildi. Bu daire de öyle.

Onlar için bir sürü evi olurdu?

Dylan için bir okuma köşesi, River için bir yazı odası, Cameron için yaratabilecekleri en renkli yuva olacaktı. Onun için bir spor salonu.

Güzel ve kocaman bir mutfak, böylece hep birlikte yemek pişirmeye çalışırken etrafta dans edip birbirlerini kızdırabilirlerdi.

Dışarıda sigara içebilmeleri için bir güneş odası ya da veranda.

Belki her şey yoluna girdiğinde konuşabilir ve hepsi için mükemmel bir ev bulabilirlerdi, hepsinin yayılabileceği, sürünün arasında kendilerini bulabilecekleri yeterli alana sahip bir şey.

Ashley iç geçirdi ve Cameron ona sokulduğunda bu bir mırıltıya dönüştü.

Herkesin uykuya dalmak istediğini düşünmüyordu ama rahat ve konforluymuştu ve stresli bir gün olmuştu.

Bir süre sonra Ashley hâlâ tavana bakıyordu ve... Dylan onun yanında ayaklarını sürüyerek yürüdü.

Her şeye rağmen herkesin uyumadığını tahmin etti.

Ashley yüzünü Dylan'a dönerek elini yanağının altına sıkıştırdı. Cameron uykusunda hafifçe mızızlandı ve büyük kaşık olarak elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışarak onun etrafında kıvrıldı.

"Hey," diye fısıldadı.

"Selam," diye cevap verdi Dylan, aynı sessizlikle. Loş ışıktaki bakışları kızın yüzünde gezindi ve kızın midesi bulandı. "Bugün seni hissetmemek hoşuma gitmedi," dedi Dylan.

Ashley başını salladı. Bağın boşluğu doğru gelmemişti. "Biliyorum. Ben de hoşlanmamıştım. Kendimi çok uzak hissettim. Çok yalnız."

"Bunu bir daha yapma, tamam mı?" Dylan sordu. "Ben senin bağ arkadaşınım." "Biliyorum, sadece ayrılmak istemedim-"

"Dikkat dağıtıcı ya da yük değilsin," dedi yanağını okşayarak. Kadın gözlerini kaçırmaya çalıştığında, adam başını tekrar ona eğdi. "Seni seviyorum. Senin için buradayım. Beni dışla çünkü yalnız kalmaya ihtiyacın var, bunu anlıyorum. *Benim* için daha iyi olduğunu düşündüğün için beni dışlama. Bu işte birlikteyiz, bir sürü olarak."

Ashley'nin boğazı tekrar sıkışma tehlikesi geçirdi ve yutkundu. "Pekâlâ. Teşekkür ederim."

"Senin için burada olmak istiyorum. Onca yıl önce olmadığım gibi," dedi Dylan. "Seni bir daha hayal kırıklığına uğratmayacağım."

Ashley ona doğru uzandı, onu yakınına çekti, yumuşak bir öpücükle teşekkür etti, sadece dudakların bir fırçası. "Korkuyorum," dedi ona, kendinden bir parça sunarak. Gelecekte korkuyordu - spor salonu olmadan, onlarla birlikte hayatının nasıl görüneceğinden. Ya geri dönemezse?

"Biliyorum, ama her şey yoluna girecek. ," dedi.

Cameron onun omzuna sokuldu. "Sana sahibiz," diye tekrarladı uykulu bir şekilde ve kolları onun etrafında sıkılaştı.

Ashley onların içinde rahatladı, onu çevrelemelerine ve tutmalarına izin verdi.

O gün ilk kez derin bir nefes aldı ve nefesi onların kokularıyla doldu. Dylan'ın çocukluk nostaljisi, Cameron'ın tatlı ikramı ve River'ın mürekkep gibi dumanı.

Bu onun sürüsüydü.

Belki de öyle davranmaya başlaması gerekiyordu.

41. YENİ NORMAL

DYLAN

Dylan açık havadaki hasır kanepeye oturmadan önce kimsenin konuşmasına kulak misafiri olmayacağını teyit etmek için pencerelerden içeri ve balkondan daireye baktı.

Patronunun iletişim bilgilerini buldu ve aramadan önce derin bir nefes aldı.

"Pike burada," diye cevap verdi.

"Hey, patron," dedi Dylan.

"Dylan, nasıl gidiyor?"

"Sorun . Sadece sana bir güncelleme yapmak istedim."

Olaylar patlak verir vermez Wes'e bir haber göndermişti ama o günden bu yana birkaç gün geçmişti. Suçluluk duygusu ve paranoyanın içini kemirdiği birkaç gün.

"Müşteri nasıl?" "O... iyi,"

dedi Dylan.

Diğer hattan deri bir koltuğun itirazını duydu. "Diğer adama ihtiyacın olduğu için mi arıyorsun?"

"Eğer öyleyse, müsait bir tane var mı?" Dylan sordu. Durum henüz o kadar vahim değildi, ama iş o noktaya gelirse Dylan fazladan bir çift gözü geri çevirmezdi.

"Tabii ki."

"Harika, bu... iyi," dedi Dylan. "Teşekkürler patron."

"Hepsi bu kadar mı?" Wes, öyle olmadığını bildiğini gösteren bir şekilde sordu.

Dylan yüzünü buruşturdu ve terli elini kalçasına sürttü. "Bir şeyi itiraf etmem gerekiyor."

Wes küfretti. "Tanrım, Dylan, eğer o omega'yı bağladıysan-"

"Bağlamadım!" Dylan araya girdi. "Ben... eğitimceni bağladım."

Sessizlik ağırdı ve Dylan başını salladı. "Bu biraz karışık, tamam mı?"

"Her zaman öyle değil midir?" Wes çizdi. "Haberlerdeki kız mı? Alfa mı?" diye sordu iç çekerek.

Dylan onun burun kemiğini sıkıldığını görebiliyordu. "Evet, işte o."

"Yani artık bir sürünün içinde misin?" Wes

sordu. "Evet dersem, bu ne anlama geliyor?"

Wes durakladı. "İş için mi, yoksa hayatın için mi?"

Dylan inleyerek, "İkisi de mi? Bilmiyorum" dedi.

"İşe gelince, ikimiz de yetenekli olduğumu biliyoruz. Tehlike altında mısın?"

"Bu şekilde uyumlu olmadığımızı biliyorsun. Ben hâlâ omega'yı güvende tutmakla ilgileniyorum."

"Yani hala işini yapabiliyor musun?"

Dylan yutkundu ve cevap vermeden önce bir süre geçti. "Evet, efendim."

Bir duraklama oldu. "Biliyorsunuz, sorumluluğunuz aynı zamanda aileniz olduğunda farklı bir iş haline geliyor."

Dylan döndü ve pencereden içeri baktı. Ashley, Cam ve River kanepeye yığılmış, film izlerken kolları bacakları birbirine dolanmıştı. Ashley daireyi yavaşça doldurduğu renkli battaniyelerden birini indirdi ve üzerlerine örttü.

"Riskler daha yüksek," diye devam etti Wes. "Başarısızlıklar daha sert vuruyor." Dylan elini yüzüne götürdü. Gerçek bu değil miydi?

"O papazın yaklaşmasına izin vererek çuvalladığımı hissediyorum. Onu görmedim ve şimdi Ashley tüm haberlerde ve kudurmuş hayranları tarafından parçalanıyor ve Cam'in ekibi ona hasar kontrolü yaptırıyor." İç çekti. "Onları hayal kırıklığına uğrattım."

Yaptığı hata hepsini etkilemişti.

Onları koruması gerektiği gibi korumamıştı. Belki de Wes buraya başka birini göndermeliydi, işinin ehli birini.

Wes alay etti. "Senin işin onun hayatını korumak, imajını değil. Bildiğim kadarıyla bunu yapıyorsun." İç çekişi yankılanan sessizliği doldurdu. "O buruşuk ifadeyi buradan görebiliyorum Dylan. Haklı olduğumu biliyorsun."

"Sanırım," diye homurdandı Dylan.

"Dinle, ben senin kendini daha iyi hissetmen için uğraşmıyorum; sürün bunun için var. Ben sadece sana işini doğru yapmanı söylemek için buradayım, ama... sen zaten . Hiç kimse bir sürü için bir sürü üyesinin kendisinden daha iyi çıkarlara sahip olamaz, ki şu anda siz de öylesiniz. O yüzden tebrikler."

Bir karışıklık, diğer uçta bir sesin mırıltısı. Wes'in sesi son derece yumuşaktı. Konuşuyor olmalıydı-

"Şimdi, betam zamanımı çalmayı bırakmanı istiyor ve ben de aynı fikirdeyim."

Dylan usulca gülümseyerek başını salladı. "Pekâlâ. Teşekkürler patron. Fazladan bir adama ihtiyacımız olursa sana haber veririm."

"Öyle olduğunu görüyorum.

Peki ya Dylan?" "Evet?"

"Bir çalışanı dışarı gönderip de paketlenmiş olarak geri döndüğü her sefer için bir beş sentim olsaydı, yaklaşık üç beş sentim olurdu, ki bu çok fazla bir şey değil, ama bunun bu kadar çok olması garip."

Dylan

homurdandı.

"Üzgünüm

patron."

"Özür dilemek yok. Dinle. Son işin zor olduğunu biliyorum. Sonu iyi bitmedi. Ama sen iyi bir adamsın. İyi bir alfa, yoksa seni sahaya geri almazdım. Şimdiye kadar onun arkasını kolladın. Onlar için doğru olanı yapacaksın."

Dylan nefes aldı. Wes ona güvenmişti. Onu hayal kırıklığına uğratmayacaktı. "Teşekkürler, patron."

Telefonu kapattılar ve Dylan kanepeye uzandı, tavana ve tavanın hemen ötesindeki bulutlara bakarken başını arkadaki mindere yasladı.

Dylan kendini Ashley, Cameron ve River'a o kadar kaptırmıştı ki, onlarla geçirdiği zamanın tadını çıkarırken paparazzileri fark etmemişti.

Ama bu son iş gibi değildi. Hatası telafi edilemez değildi. Aslında.

Ayağa kalktı, elini sürgülü cam kapının üzerine koyarak durakladı ve sürünün görüntüsünü yakaladı.

Hepsi kanepeye kıvrılmıştı, Ashley'nin mırıltısı muhtemelen Cam'i mutlu ediyordu. River, Cam'in yanında, kolunu kanepenin arkasına dolamış, omega'yı aralarında tutuyordu.

Bağ sayesinde Ashley'nin memnuniyetini, onlarla birlikte olmaktan duyduğu memnuniyeti hissetti.

Wes haklıydı. Riskler daha yüksekti ve Dylan'ın çuvallamayı göze alamazdı.

Bu hata onları yakınlaştırmış, bir sürü haline getirmişti ama her hata mutlu sonla bitmezdi. O bunu herkesten daha iyi biliyordu.

Bu sürüyü , çünkü artık korumamayı göze alamazdı.

Ashley en sevdiği yer olan spor salonuna bile gidemiyordu. Hiçbiri ne kadar süre iznili kalacağını ve eğer gerçekçi olurlarsa - dönmesine izin verilip verilmeyeceğini merak ediyordu. Cam setteyken evinde kendini meşgul ediyordu, akşamları onlara yeni duş almış olarak geliyordu ve hala temizleyici ve boyanın kimyasal kokusuyla doluydu.

Hollywood'un gözde omega'sına kur yapan alfa için öfkeyle dolup taşan internetten özenle kaçındı.

Cam'in yeni ekibi herhangi bir ayrıntı vermeyi reddettiği için öfke giderek artıyordu. Cameron zaten film çekmekle meşgul olduğu için medyadan kaybolmak üzereydi.

Belki de her şey normale dönecekti. Ya da belki bu onların yeni normaliydi.

Dylan kapıyı açtığında televizyonda bir patlama sesi duyuldu, Ashley'in mırıltısı televizyonun altında hafif bir uğultuya dönüşüyordu. Ona baktı ve her şeyin yolunda olup olmadığını sorar gibi kaşlarını kaldırdı.

Başını salladı, sürüsüne katılmak için eşikten adımını attı ve merak etti...

Bu çok mu kötü olurdu?

42. IŞIKLAR, KAMERA.

ASHLEY

"Bu senin için iyi olacak!" Cameron'ın sesi son derece neşeliydi. "Seni evden çıkarmak için!"

Ashley, annesinin evinde yeni bir kendin yap projesiyle uğraşmasının, hayal kırıklığını boyayarak ve halıyı sökerek gidermesinin neden bu kadar sorun olduğunu anlamıyordu ama...

Sete adım attığında, Cam'in dünyasının koşuşturmacasını görünce hayretler içinde kaldı.

"Vay canına," dedi, tüm insanlara, asistanlara ve ekibe, kameralara ve ışıklara ve ekranda çok eksiksiz ve bütün görünen ancak bir depodaki dekorlardan başka bir şey olmayan setlere gözlerini kocaman açarak.

"Gördün mü? Çok havalı, değil mi?" Cam sordu, onu etrafında çekiştirirken eli onun kine kilitlemişti.

Dylan rahat bir tempoyla arkalarından geliyor, koruma rolünü çok iyi oynuyordu. River'ı beyaz bir katlanır masanın üzerinde, dizüstü bilgisayarlarında bir şeyler yazarken usulca parlayan diğer insanlarla birlikte gördü. River onun bakışlarıyla karşılaştı ve gülümsedi ama el sallamadı ve hızla işine geri döndü.

Cameron ona seti gezdirdi ama çok geçmeden bir asistan yanına yaklaşarak makyajda kendisine ihtiyaç olduğunu söyledi.

"Fragmanı görmek ister misin?" Cam sordu ve Ashley omuz silkti. Neden olmasın?

Cam ona karavanı gösterdi ve Dylan'ın sete gelme vakti onu göndereceğini söyledi. "River uğrayabilir ama pek olası değil. Gerçekten çok meşgul."

Karavan küçük, rahat ve boştu. Her tarafta Cam'in izleri vardı: Protein karışımları ve elektrolit ağırlıklı içeceklerle dolu mini bir buzdolabı. Tezgâhın üzerine tıpkı evde olduğu gibi şekerli bir kahve dökülmüştü-Dylan. Protein tozu da tezgâhın üzerinde tozlanmıştı.

-Cameron. River'dan iz yoktu ama apartmanda da öyleydi; adam o kadar düzenliydi ki.

Çok geçmeden Dylan onu almaya geldi ve saha kenarına götürülürken kendisine atılan birkaç bakışı görmezden gelmeye çalıştı.

En azından kendini Dylan'ın yanına cırt cırtla bağlayabiliyordu. Tüm ekibin, bom operatörlerinin, ışıkçıların, yönetmenin, yapımcıların ve asistanların arkasındaydılar. River setteydi, bu kez farklı bir sandalyedeydi ama dizüstü bilgisayarı hâlâ kucağındaydı parmakları tuşlara vuruyordu.

Aslında Ashley'in Cam ve River'ın anlattıklarından duyduğundan daha az kaotikti ama yine de yoldan çekilmek için elinden geleni yaptı. Gerçekten de setlerin bundan daha yoğun olduğunu düşünmüştü.

Sete yaklaşan, kabarık beyaz bornozlu bir karakterdi ve- bekleyin.

O Cam'di.

Birkaç farklı kişi onunla konuşurken Ashley'in kaşları çatıldı, makyaj sanatçısı Cam setteki yatağa götürülmeden önce onu takip etti ve son birkaç dokunuş ekledi ve-

"Bugün ne tür bir sahne çekiyorlar?" Ashley, oldukça iyi bir fikri olmasına ve midesinin bulanmasına rağmen sordu.

Dylan omuz silkti. "Samimi görünüyor. Bilmiyorum."

Cam'in ne dediğini anlayamayacak kadar gerideydiler ama Cam ışıkların altına girip bornozunu çıkarmadan önce başıyla onayladı.

Bir an için, etrafta dolaşan otuz kadar insanın arasında Cam'in tamamen çıplak olduğunu düşündü ve ağzının açık kalmaması için mücadele etmek zorunda kaldı.

Adamın ten rengine çok yakın olacak şekilde boyanmış ya da boyanmış bir erkek şortu giydiğini fark etmesi biraz daha zamanını aldı.

Arka beyni not almak için ayağa kalktığında Ashley kendini sakinleştirmeye çalıştı.

Gerçekleri düşün. Ashley filmleri izlemişti. Axel Stevens'in bir casus, bir savaşçı, bir baştan çıkarıcı olduğunu biliyordu. Tüm aksiyon filmlerinin temel ögesi çekici bir aşk ilgisiydi, ana karakterin genellikle uğruna her şeyi feda ettiği bir ilişkiydi.

River'a, onu öldürmek ya da Axel'in kendi olay örgüsünü ilerletmek için kullanmak yerine, en azından onu daha çok bir yardımcı olarak yazdığı ve dizide ona bir ark verdiği için destek verdi.

Daha sonra Lane sete geldi ve yönetmen onlarla bir şeylerin üzerinden geçmeye başlamadan önce Cam ile tanıdık bir gülümsemeyi paylaştılar.

Ashley, "Bunun için burada olmalı mıyım bilmiyorum," diye mırıldandı ve *Lane-Cale* mahremiyetini korumak için yorganın altına girmeden önce burnunu çıkarmaya başladığında başını çevirdi. Ashley'in olduğunu anlayamadığı küçük bir tüp uzattı.

"Burada olmak zorundayım," dedi Dylan, ama bakışlarını saygıyla kaçırmıştı. "Ama içecek masasının yanında dinlenmek istersen, hatta Cam'in karavanına geri dönmek istersen, eminim bir sakıncası olmaz."

Ashley, gerçek çekimler başlayana kadar durdu, durdu ve zamanını bekledi.

Sette sessizlik oldu ve ışıklar söndü ve sonra... çekiyorlardı.

Karakterler arasında tam olarak ne konuşulduğunu duyamıyordu ama Axel ve Cale'in tutkuyla, doymak bilmez bir şekilde öpüşüklerini görecektik kadar göz hizasına sahipti.

Ashley'nin arka beyni Cam'in başka birini öptüğünü görünce öfkelenmişti. Bu adil değildi, çünkü bu tam anlamıyla Cam'in işiydi.

Bunu yapabilirim. . O sadece rol yapıyor.

Cale küçük tüpü çıkardı - ruj!- ve Cameron kıkırdarak, flört ederek ve cinsel gerilimle dolu bir şekilde ruju sürdü. Ama her öpücükte -Beta'nın dudaklarıyla onu *işaretlediğini* ve sessiz setin üzerinde sürüklenen sahte inilti, Ashley'nin yüzü biraz daha sıcak alev aldı, çünkü geri alındı.

Altında benzer bir ses çıkardığı zamana.

Ashley, Cameron'ın diğ er filmlerdeki samimi sahnelerini görmüştü ve bunun ger eğ e uygun olmadığını biliyordu, ama kahretsin. Setin karşısında, *onu* dinlerken, yakınlaştıklarını ve betanın omega-

"Ashley?" Dylan sessizce sordu.

Ashley kendini toparladı, gözlerini kırpıştırarak ona baktı. "Ne?"

"Kendini... yoğ un hissediyorsun. İyi misin?"

Ashley başını salladı ve dişlerinin açık olduğunu fark ederek rol yapmaya çalıştı. " nerdiğ in gibi gidip karavanda oturacağ ım."

Dylan başını salladı, kaşları düğümlenmişti ve Dylan aralarındaki bağdan onun endişesini hissetti. "Sorun yok, söz veriyorum. Sadece *burada* olmak istemiyorum," dedi ve eliyle durduğ u yeri çevreleyen bir daire çizerek işaret etti.

"Tamam, emin olduğ un sürece," diye fısıldadı.

"Eminim," diye cevap verdi ve ardından tüm önemli kişilere ait olan karavan koleksiyonuna doğ ru başladı.

Kendini Cam'e bıraktı ve Cam'in tanıdık kokusu, ne kadar hafif olsa da, içine dolunca i  çekti.

Karavanın huzuru içinde, Cam'in başka biriyle birlikte olduğ u sesleri ve görüntüleri aklından çıkarmaya çalıştı.

Akt r bir betaydı, bu yüzden böyle hissetmeye hakkı yoktu... bu kadar bölgesel.

Kaşları çatıldı ve duvara asılı film posterine ters baktı.

Hissettiğ i şey buydu: Bölgesel. Tam bir alfa.

Ashley kendi kendine gözlerini devirdi ve bir sandalyeye çöktü, başını arkaya yasladı ve kendini bundan vazgeçirmeye çalıştı.

"O bir aktör. Yaptığ ı şey bu. Bu profesyonel bir ortam. Onun *işi*," diye mırıldandı karavanın sessizliğ inde. "Bu konuda bu kadar alfa hissetmek için bir neden yok."

Volta atmaya başlamak için ayağ a kalktı.

"Artık sürü olman, onun *işi* hakkında garip bir şekilde  fkelenebileceğ in anlamına gelmiyor," diye homurdandı. "O senin omega'n, unuttun mu?"

İçinden bir ses hala öfkeleniyordu, çünkü ne kadar Kendine ve arka beynine, birbirlerine bağlı olmadıkları gerçeğini *söyledi*.

Kendine söylediği şeyi destekleyecek hiçbir biyoloji yoktu.

Cameron onundu.

Saate baktı ve bir saatten fazla zaman geçtiğini fark etti. Sahneyi daha ne kadar çekeceklerdi?

Tanrım, orada olmamak ve neler olup bittiğini bilmemek neredeyse tanık olmaktan daha kötüydü.

Bu duygular ne kadar can sıkıcıydı?

Bir iniltiyle kışını sandalyeye yasladı ve Cam'e kapıdan geçmesi için meydan okurcasına kaşlarını çattı. Sonra başını arkaya yatırdı ve iç sesiyle kendini biraz daha uyardı.

Tam ellerini havaya kaldırıp Dylan'ın yanında biraz daha acı çekecekken dışarıdan sesler duydu.

"...üzgün?" Cam'in sesine benziyordu.

"...karmaşık hissettiriyor," diye cevap verdiğini duydu Dylan.

Sıradan. Rahat davran.

Ashley sandalyede kaldı, ancak kapıya baktığı için kendini garip hissetti, bu da sokağa çıkma yasağını geçtikten sonra genç kızının eve dönmesini bekleyen sinirli bir ebeveyn gibi görünmesine neden oldu.

Bunun yerine, son dakikada, Ashley küçük kahve barında meşgul oldu ve köpüklü bir fincandaki bayat kahveyi hazırlıyormuş gibi yaptı.

Kapı açılmadan önce tıkırdadı ve içkisine çok fazla şeker paketi boşaltırken şöyle bir baktı.

"Selam," diye selamladı Cameron, bir kez daha kabarık beyaz bornozunu giymiş, alfası da onu takip ediyordu. "Dylan setten ayrıldığını söyledi. Her şey yolunda mı?"

"Evet, evet, tabii ki," dedi Ashley ve yarısı boş paketin olduğu elini sallayarak yanlışlıkla havaya bir şeker püskürttü. Dylan homurdandı ve Ashley ona ters ters baktı. "Sadece bunu dinlerken kendimi garip hissettim," demeye çalıştı ama şeker gibi bu da boşa gitti.

"Mmhmm," diye mırıldandı Cam, ona bakarak. "Hepsi bu kadar mı?"

"Evet," diye kabul etti -çok çabuk- ve Dylan'ı gözlerini devirirken yakaladı. Aralarındaki bağ sayesinde onun eğlendiğini hissetti ve ne olduğunu merak etti

Bu kadar komik bulduğu şey neydi?

"Yani... kıskanç değil misin?" Cam merakla başını eğerek sordu. Ashley'in bakışları boynundaki kırmızı takıldı, aktörün ruju geride kalmıştı.

"Hayır," diye yalan söyledi.

Cameron omuz silkti ve onun bir topu -o da neydi öyle, sönmüş bir top mu?

"Harika," diye mırıldandı. "Kahve yaptın mı?" diye sordu, onun yanından geçip cezveye uzanarak.

Yoldan çekildi ama betanın kokusunu adamın *her yerinde hissetmeden* önce değil.

Ağzından bir hırıltı çıktı ve ne olduğunu anlamadan elini adamın omzuna atıp onu sol taraflarındaki duvara doğru itti.

Cameron sırtarak ona baktı. " burada."

Ne yaptığını anlayınca başını salladı ve geri çekildi ama yeterince hızlı değildi. Cam'in parmağı kemerinin halkasına girdi ve onu kendine yakın tuttu.

O kadar mücadele etmedi.

"Özür dilerim," diye fısıldadı, elleri yumruk olmuştu. Yardım için omzunun üzerinden Dylan'a baktı ama adam sadece omuz *silkti*.

Çok yardımcı , diye düşündü ona.

Cameron yumuşak bir sesle, "Kıskanmana gerek yok," diyerek onun dikkatini bir kez daha çekti. "Oyunculuk bu."

"Bunu biliyorum," tısladı Ashley, ama son iki saatini kendini buna ikna etmeye çalışarak geçirdiğini itiraf etmekten kaçındı.

Cameron, "Seksi bile değil," demeye çalıştı. Ashley bunun üzerine kaşlarını kaldırdı.

"Çıplak değiliz. Örtüler var. Bir de top var," diye açıkladı eliyle çekyatı göstererek.

"Top ne işe yarıyor?" diye sordu, merakı her şeyin önüne geçmişti.

"koyuyoruz," dedi Cameron. "Yani dokunmak yok. Bunun ne kadar seksi size anlatamam. Ayrıca tüm o insanlar, ışıklar ve mahremiyet koordinatörü var."

"Rol yapıyor," diye tekrarladı Ashley.

Cameron başını salladı. "Sadece rol yapıyorum."

"Hâlâ kafası karışık," diye Dylan.

Ona ters ters bakmak için başını çevirdiğinde, onu sandalyede oturmuş, bir kitaptaki yerini bulmaya çalışırken buldu.

"Sen kimin ?"

"Neden?" Cameron, Ashley'nin istediği gibi konuyu saptırmasına izin vermek yerine sordu.

Ashley ellerini havaya kaldırdı. "*Bilmiyorum*," dedi.

"Sana göstersem yardımı olur mu?" Cameron sordu. "Böylece düşündüğün gibi olmadığını görebilirsin."

Ona gösterdiler mi? Ona karşı komplo mu kuruyorlardı? "BEN..."

Ama Cam çoktan pantolonundaki ilmeği çekerek onu odanın diğer ucuna götürmüştü.

Yanından geçerken Dylan'ın bakışlarını yakalamaya çalıştı ama Dylan'ın yüzünde eğlenmekten başka bir şey yoktu.

Belki biraz tahrik oldum.

Şerefsiz.

Cam onu çekyatın üzerindeki bir koltuğa itti ve uzanmasını işaret etti.

"Rahatına bak. Lane'le ne yaptığımızı size tam olarak göstereceğim." "değil, gerek yok-"

Cameron kendinden emin iki elini onun omuzlarına bastırdı ve onu minderlere doğru itti.

Sonra yarı sönmüş topu aldı ve ona doğru uzattı. "Hisset. İçinde hala nasıl hava olduğunu görüyor musun?"

Ashley sert malzemeyi parmaklarının arasında sıktı. "Evet, elbette," dedi, midesi sinirden kasılıyordu ve-

Cam bornozunu çıkardı, köprücük kemiği ve göğsü boyunca birkaç kırmızı öpücük izi daha ortaya çıkardı ve Ashley ağzını kapattı çünkü boğazının dibindeki hırıltıdan başka ne çıkacağından emin değildi.

Şortu hâlâ sağlamdı ve şimdi yakından bakınca önemli yerlerini örten bir kumaş olduğu açıkça görülüyordu. Daha uzaktan bakıldığında, bu daha çok bir göz aldatmacası gibi görünüyordu.

"Bunu," diye başladı, topu kapıp kasıklarına dayayarak, "aramıza koyacağız." Sonra onun üzerine çıktı.

Ashley ofladı ve küçük yatağın üzerinde tüm vücut parçalarını yerine oturtmak için birkaç ayar yapmak zorunda , ama bir kez...

"Gördün mü? Seksi bir yanı yok," dedi Cameron.

Top dikkatlice yerleştirildi, Cam'in kasıklarını kavradı ama ona karşı yumuşaktı. "Bu, oyuncuların birbirine değmesini engelliyor," dedi.

Sonra hareket etti.

Yanakları alevlendi, çünkü bu gerçek eylemin mükemmel bir taklidiydi ve birlikte oldukları diğer tüm zamanlara geri döndü. Çaresiz, muhtaç ve asla tatmin olmayan Cam'e.

"Bugün hâlâ film çekiyor musun?" diye sordu. Cam başını salladı.

"Güzel," diye mırıldandı ve elini kaldırarak başparmağıyla bir ruj izini sildi.

Teni onun dokunuşunun altında çakıllandı.

Adam ona sürtünüyordu, hareketleri sanki gerçekten sevişiyorlarmış gibi akıcı ve pürüzsüzdü ve Ashley bunun seksi olmadığına kendini ikna etmeye çalıştı. Belki çekim anında onun için değildi, ama şimdi ve burada, onun üzerindeyken ve kokusu o aktörün hafif çiçek kokusuyla boğulmuşken ve dudakları omega'sının teninde lekelenmişken...

Ashley'nin içindeki alfanın her parçası kükreyerek canlandı, çünkü Cam'e ait olan tek beta River'dı ve-

"River orada mıydı?" diye sordu.

Cam başını salladı. "O her zaman oradadır." "Ve umursamıyor mu?"

"Hayır," dedi Cameron.

Dylan odanın öbür ucundan kuru bir sesle, "River bir alfa değil," dedi. Lanet olsun. Dylan hala buradaydı.

Ashley yapamadım bkz. onu etrafında Cameron, ama o keçe Kendini beğenmişliği bağın içinden geçiyordu ve bunun için onu tokatlamak istiyordu.

Cameron ona karşı hareket etmeye devam etti ve Ashley alçak ve sıcak çiçek açan sıcaklığı inkar etmeye çalıştı, ama yapamadı.

Ashley inledi ve kapalı onu yüz, yanaklar parlıyor, ve Cameron durdular, top aralarında duruyordu.

"Şu anda tahrik olmadığına emin misin?" Cameron sordu, sesinde biraz inançsızlık vardı.

"Bingo," diye Dylan.

"Dylan, kapa çeneni!" Ashley .

"Hayır," dedi basitçe ve neşesi bağın içinde çınladı.

Sikik, geyik koltuğunda o kadar rahattı ki, orada kalmasına izin verdi.

"Beş kişinin sana yer değiştirmeni söylemesi hiç de seksi değil.

Dirseğinizi ya da başınızı farklı şekilde eğdiğinizde ya da aynı hareketleri tekrarlamak için her üç dakikada bir durakladığınızda. Sonra ışıklar, tüm kameralar ve farklı açılardan yeniden çekimler ve-"

"Biliyorum, biliyorum! Böyle olduğumuzda elimde değil," dedi ve içinde bulundukları durumu işaret etti.

"Vay canına," diye düşündü Cameron. "Benden *gerçekten* etkilenmiş olmalısın."

"Aman Tanrım," diye homurdandı Ashley, şiltenin içinden eriyip cehenneme gitmek istiyordu.

"Utanacak şey yok. Oldukça seksi olduğumu biliyorum-"

Ashley, Cameron'ın sözlerini keserek onu ensesinden kavradı ve kendisine doğru çekti.

Adamın tadı nane gibiydi, taze ve parlaktı ve kız onun sette kaç tane nane şekeri yediğini merak etti.

Ashley aralarına uzandı ve o aptal sönük topu yırtıp küçük yatağın dışına fırlattı. Cam içine, tam kalçalarının arasına battı ve bu sefer onun içine girdiğinde hissedebiliyordu.

Etkilenen tek kişi o değildi.

Boğuk bir hırıltı çıktı ve Ashley avucunu Cam'in omzuna bastırarak onları çevirdi ve omega'nın üstüne tırmanmadan önce onu yatağa doğru itti.

Dylan izlemek isterse, ona bir gösteri sunacaktı.

43. GERÇEK

CAMERON

Ashley onu yatağa bastırıp kucağının üzerinden kayarken bir nefes nefese kaldı.

Aralarında top olmadan, kadın adamın üzerine çıktı ve adamın çıplak küçük şortu hiçbir şey saklamadı.

Ashley, "Sen de heyecanlısın," diye edince Cam istedi ama yapmadı.

"Çünkü yatakta benimle birlikte olan *sensin*," dedi, onun anlamasını sağlamaya çalışarak.

Alfa'sının üzgün olmasından hoşlanmamıştı.

Kafasının içindeki küçük bir ses onu ikna etmeye çalışırken, o gerçekten *senin alfan değil*.

Şu anda bu tür bir mantığa yer yoktu ve Cameron onun altında kıpırdanarak ona uzandı.

Ona doğru geldi, bir elini başının iki yanına koydu ve Cam'in ciğerleri havayla dolmakta zorlandı.

Buna ihtiyacı olmadığına karar verdi, çünkü Ashley onu öptü, dudakları yumuşaktı ve Ashley dudaklarının altından ayrıldı. Dilleri birbirine dolandı ve Ashley bir eliyle onun saçlarını tarayarak başını geriye yatırdı.

Zihninde şimşek gibi çakan görüntüler onun sıcaklığını, onun üstündeki, altındaki, etrafındaki kadını gösteriyordu.

Tüm o anıları aynı anda, odak noktasının dışında ve şimdiki zamanın üzerine bindirilmiş olarak hissetti. bir sıcaklık aktı, omurgasından aşağıya doğru dolandı.

ve bacaklarının arasına yerleşti. Bu kadar çabuk çaresiz kaldığı bu anda, o aktörle bir saniye bile geirmediğı kadar tahrik olmuştu.

Ashley'i istiyordu.

Ve bu şortu mahvetmeden önce çıkarması gerektiğini biliyordu.

"Kapalı," diye mırıldandı öpücüğün içinde. "şortlar."

Ashley gözlerini kırpıştırarak ona baktı ve sonra sağına, Dylan'a doğıru baktı.

"Ne yani, gitmemi mi istiyorsun?" dedi ve ardından kitabın bir sayfasını çevirdi.

Ashley sıırttı. Geçen sefer izleyememişti. Adil olan buydu.

Cam'e dönerek gözlerini devirdi, sonra doğırulup parmaklarını çıplak şortunun bel bandının üzerinde gezdirdi.

Adam kalçalarını kaldırdı ve kadın onu soyarken przszz, yuvarlak tırnakları hafifçe tenine değıdi.

Dokunuşunun ardından tüyleri diken diken oldu ve ona bakarken, ilk kez onun hâlâ tamamen giyinik olduğunu fark etti.

"Buna izin var mı?" diye sordu . "Sette seks mi?"

"Samimi sahne nedeniyle bugün kısa bir gündü. Sete geri dönmem gerekmiyor, bu yüzden benim sorunum değıl," diye açıkladı Cameron, onunla ortada buluşmak için oturarak. Her zamanki gibi Cameron'ın üzerindeydi, bu yüzden Cameron başını yukarı kaldırarak Cameron'ın bakışlarıyla buluştu ve parmaklarıyla gömleğinin eteklerine dokundu.

Kadın başını salladı ve Cam ellerini altından geçirdi, kadının teni avuçlarının içinde sıcacıktı. Kuzeye doğıru devam ederken kumaş bileklerine dolandı, tişörtü üzerinden iterken yanlarından ve kollarından yukarı çıktı.

nden fermuarlı bir spor sütyen giymişti, gümüş fermuar sanki çekip indirmesini istercesine parlıyordu.

"Bunu sevdim," diye düşündü parmağıını metale dayayarak.

"Elbette biliyorsun," diye mırıldandı. Adam onun ses tonundaki şefkati hissetti ve fermuarı yavaşça aşağı çekti.

Elini kalçasına koyduğunda karın kasları esnedi, dokunuşundan o kadar etkilenmişti ki kalbi kt küt atmaya başladı.

Fermuar açıldı ve Ashley silkindi, göğüsleri hafifçe sallanıyor ve serin havadan zaten sert olan mükemmel pembe meme uçlarıyla uçlanıyordu.

Sabırsızlıkla öne doğru eğildi ve dudaklarıyla bir tanesini yakaladı, kadının onay mırıltısı cesaret vericiydi, tıpkı dağınık buklelerini kaşıdığı eli gibi.

Kokusu her tarafını sarmıştı ve *bu* yüzden bir daha asla bastırıcı ilaç kullanmayacaktı. Kokusundaki zencefil ısırdığı, bastırıcıların sisi olmadan yoğunluğu içinde çok elektrikliydi.

Kokularının birlikte karışımı mı? Vanilya, zencefil, limon ve balın tatlılığı. Düpedüz sarhoş edici.

Ashley parmaklarını saçlarında sıkarak onu kendisinden uzaklaştırdı ve ilk başta sızlandı, ona uzandı, ama sadece taytını vücudundan sıyrarak kadar uzun sürdü.

Tekrar onun üzerinde sürünürken, dudaklarını boynundaki bir noktaya indirdi ve hafifçe ısırdı.

Nefesi kesildi, ciğerleri doldu, kalbi durdu. Ama sonra kadın başka bir deri parçasına kayd, önce gövdesine, sonra daha aşağıya. Ona baktı ve dudaklarının parlak kırmızı bir parçanın üzerine bastırılmış olduğunu gördü.

Lane'in onu öptüğü yer.

Ashley usulca, "Onun kokusunu sende sevmiyorum," dedi. Bakışları ona doğru kayd, karanlık ve arzu doluydu. "Benim kokum."

Cam onun sesindeki sahiplenme duygusuyla *ürperdi*. *Senin*, diye bağırarak istedi, dişlerinin derine batmasını, onu... onun olarak işaretlemesini diledi.

Bağla onu.

Bu düşünce sarhoş ediciydi ve o ana kadar eksik olduğunu bile bilmediği bir şey için sızlanmasına neden oldu.

Onun üzerine yerleşti, sikini karnına hapsedti ve gıcırdattı. Adam ona doğru sallandı, kayganlık zaten aralarındaki kaymayı kolaylaştırıyordu.

Tanrım, onu istiyordu, etrafını sımsıkı sarmasını, o kilitte içindeki hayatı sıkmasını.

"Alfa," diye sızlandı ve Ashley onu nazikçe susturdu.

"Bu karavan ne kadar ses geçirmez?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

Cameron alt dudağını ısırđı ve iyi bir küçük omega gibi bekleyerek ona baktı.

Ashley ellerini Cam'in göğsüne koyarak bir ruj izini daha sildi ve amını Cam'e dayadı. Kolları esnedi, onu kızdırırken kasları gerildi ve uyarılma Cam'i yeniden vurdu.

Sürtünme harikaydı ve Cam inledi, ses kapalı dudaklarının ardında hapsoldu, elleri ona uzandı. Onu belinden yakaladı, ama liderlik etmesine izin verdi, ona karşı becerirken hızı ayarladı.

"Hangisinin daha zor olduğunu bilmiyordum," diye başladı, sesi hareketlerle birlikte sallanıyordu. "Dinlemek ve izlemek, sana tam olarak ne yaptığını bilmek," dedi. "Ya da burada beklemek ve bunu hayal etmek zorunda kalmak."

Cam'in göğsü bir nefesle çöktü. "O değildi-"

"Gerçek, biliyorum," diye mırıldandı Ashley ve oturmak için dizlerine bastırdı. "Ama bu öyle," dedi ve tek bir yumuşak hareketle onun üzerine çöktü.

Cam başını daybed'e geri attı, dudakları bir çığlıkla ayrıldı
-Ashley sesi bir öpücükle yuttuğu için boğuk bir ses.

Kız onun etrafında sıkı, ıslak ve mükemmeldi ve adam kız hareket etmeden önce bunun tadını çıkaracak zamanı zor .

Uzaktan bir sayfa sesi duydu ve Dylan'ın orada olduğunu hatırladı. Her şeyi onun aracılığıyla mı hissediyordu? Onun zevkini, heyecanını?

Şu anda gerçekten *okuyor* muydu?

Ashley öpüşmeyi kestiğinde Cam nefesini içine çekti ve başını sağa çevirdi. Dylan sandalyedeydi ve onlara zerre kadar ilgi göstermiyordu. Aslında kitap okuyordu, kitabına fazlasıyla odaklanmıştı.

İyi. Eğer geyik sandalyesinde acı çekmek istiyorsa, çekebilirdi.

"Başka neyin gerçek olduğunu bilmek ister misin?" Ashley sordu, kalçaları hareket ediyordu, nefesi kesiliyordu.

"Ne?"

Cam sadece alfasını iyi hissettirmek istiyordu ve parmaklarını onun kalçalarına geçirerek ona baktı. Uzun siyah saçları kızın üzerine dökülüyordu.

Omuzları ve öne doğru eğildiğinde bir perde gibi etraflarına düştü. "Bana neden evimle bu kadar çok uğraştığımı sorun," dedi.

Talep edildi.

İtaat etmekten başka çaresi . "Neden?"

Eğildi ve onun yanağına sokuldu. "Satmak için."

Tekrar ayağa kalktığında Cameron'ın kaşları çatılmıştı. "Neden?"

"Yolumuzdan bir şey eksildi. Kendimize ait bir sürü evi istediğimiz zaman için."

Cam'in kalbi göğsünde zıpladı.

Sürüleri için bir ev istiyorsa.

Alfa.

Paparazziler her şeyi altüst etmişti. Ashley işinden ayrılmak zorunda kaldı. River film yüzünden stresliydi. Dylan yüksek alarmdaydı. Ve Cameron.

Patlama haberlerinden bir şekilde zarar görmeyen tek kişi oydu. Yeni ve daha iyi bir yönetimi vardı; artık bir sürüsü vardı. Üstünde bir alfa vardı.

Ashley'nin tadı hâlâ dudaklarındayken bir şeyleri değiştireceğini söyleyemezdi.

Eğer onunla bir gelecek planlıyorsa, hayır. O olduğunu bilmesini istiyordu.

"Sen *benim* alfamsın," diye nefes aldı.

Bu açıklama karşısında mırıldandı. "Kulağa hoş geliyor," diye itiraf etti, kalçaları derin bir eziyete doğru yavaşlıyordu ve Cam onu daha hızlı çekmeye çalıştı ama boşunaydı. Kontrol ondaydı.

Ve buna bayıldı.

"tüm izlerini sil," dedi. "Bunu istediğini biliyorum."

Tekrar aşıya dalmadan önce neredeyse hırladı, kalçaları durakladı ve Cam zevkin sınırında kapana kısıldı. Kadının amciğı onun etrafında mükemmeldi ve Cam onun içine doğru sallanmak istiyordu, onu becermesine, istediğini almasına ihtiyacı vardı.

Ama istediği şey o betanın her zerresini onun teninden söküp atmaktı ve öyle de yaptı.

Dudakları, dili, dişleri ve lekeli parmaklarıyla her öpücük izini çıkardı ve her ruj izini sildi, ta ki

geriye kalan tek şey zencefilinin tekmesi ve tenindeki kırmızı lekelerdi. Boynunda, göğsünde, karın kaslarında ve hatta yan tarafında sinsi bir tane.

Kadın onu almak için yer değiştirdiğinde mızımızlandı. Ondan kurtuldu ve parmaklarını onun saçlarından geçirirken, kadın da onun tenini ısıtıp öptü.

"İşte," dedi sonunda, ona bakarken kendini beğenmiş bir ifadeyle.

Kadının bakışlarındaki sıcaklıktan ürperdi, görevi tamamlanmıştı.

Ama Cam hâlâ bir şeylerin eksik olduğunu hissediyordu. Cildi, kızın onu pek çok yerinden tahrik ettiği yerlerde hassastı ve dişlerini içinde hissetmek için adeta can atıyordu.

Onun işareti. Onun bağı.

"Alfa," diye seslendi ve Ashley ona mırıldanarak tekrar üzerine çöktü.

"Siktir," diye inledi ve ellerini onun sırtında gezdirdi. Ona doğru eğildi, onu çok tatlı bir şekilde öperken göğüsleri göğsüne bastırdı.

"Teşekkür ," dedi usulca, burnunu dürttü.

Kadın onun etrafında sıkılaştı ve Cam kalçaları tekrar hareket etmeye başlamadan önce ofladı, istediği hızda kendini onun üzerinde becerdi. Yavaş, ağırlı, derin.

Onun sıcaklığına ve dolayısıyla her şeyine neredeyse hiç benzemiyordu.

Ona doyamıyordu. Onu sete getirip ne yaptığını göstereceği için çok heyecanlıydı.

Belki de onu özellikle o gün getirmişti. Belki de onun bir betanın tenindeki kokusu ve öpücüklerinin bıraktığı izler hakkında bir şeyler hissetmesini istemişti.

Belki de Cameron, Ashley'nin de kendisi hakkında onun hissettiği gibi hissetmesini istiyordu.

River'a karşı hissettikleri. Onu seviyordu.

Cameron bu sefer onu kendisine doğru sürükledi, giriş için yalvarırken öpücük umutsuzdu. Kadın buna izin verdi ve dilleri Cameron'ın üzerinde hareket ederken, Cameron'ı tekrar tekrar içine alırken, Cameron'ın sikiinin etrafındaki sıkışıklığı Cameron'ı çılgına çevirdi.

"Daha fazla," dedi ve kadın ona doğru hareket etti, tenlerinin birbirine çarpması aksi halde sessiz olan karavanda yüksek sesle duyuluyordu.

O kadar ıslaktı ki, kayganlığı içinden kızın içine akıyor, aralarında bir karmaşa yaratıyor, sadece vücutlarının çıkardığı sesleri güçlendiriyordu.

Kızın hızı kesilince Cam öpücüğe ara verdi, kızın nefes almasına izin verdi, öpücüklerini kızın boğazına, boynuna doğru götürdü, kızda onun bıraktığı gibi iz bırakmak istiyordu.

Bir elini saçlarından ayırdı, diğerini belinden çıkardı ve her hamlesinde usulca sallanan göğüslerini avuçlayana kadar teninde gezdirdi.

Meme uçları adamın avuçlarına sürtündü ve adam onları ikişer parmağının arasına alıp yuvarlarken dudakları aralandı.

"Beni kilitleyecek misin?" diye sordu, adeta yalvarırcasına.

"Bunun için gerçekten zamanımız yok-" Dylan başladı.

Ashley onun üzerinden konuştu. "Evet. Seni sımsıkı saracağım, içime hapsedeceğim."

Vücudu gerildi, onu sıkması sadece olacakların habercisiydi.

"Güzel," diye nefes nefese kaldı.

"O beta senin her tarafını sardıktan sonra bunu hak ediyorsun. Seni benim yapacağım," diye devam etti ve Cameron'ın tüm vücudu sanki yıldırım çarpmış gibi kaskatı kesildi.

Her şeyin bulanıklığı içinde, onun kendisini ısirmaktan bahsettiğini sandı. "Evet, evet," dedi ve başını yana eğdi.

Kız cevap vermeyince Cameron gözlerini kırıştıtararak açtı ve kızın kafasının şaşkın bir köpek yavrusu gibi yana eğilmiş bir şekilde kendisine baktığını gördü.

"Cameron," dedi alçak sesle ve uyararak.

"Alfa, lütfen," diye yalvardı ve onu korkutup kaçırmak üzere olduğundan korktu. Ama gözlerinde... yırtıcı bir şey vardı. Onu istiyordu.

"Beni istediğin yerden ısır," diye yalvardı. "Lütfen, alfa, herhangi bir yer!"

Ashley kendini ona indirdi ve ellerini kalçalarına kaydırды. Onun ritme ayak uydurmasına yardım etmesine izin verdi, zevk omurgasında yukarı ve aşağı doğru yükselirken siki içinde seğiriyordu. Sadece bunun düşüncesi, onun olma düşüncesi...

"Omega'm olmak ister misin?"

Bunu bir meydan okuma gibi sormuştu ve Cam tehlikenin ne olduğunu umursamıyordu.

"Evet," dedi, sesi heyecanından çatlıyordu.

"Kameralar öğrenecek," diye mırıldandı, dudakları adamın boynunda gezinip omzuna doğru kaydı.

"Güzel," diye sızlandı Cam. Kafası Ashley'le dolu olduğu için bunu düşünmüyordu bile. Alfa'yla. Etrafını daha da sıkı saran kilidi. "Bilmelerini istiyorum, sana hava atmalarını."

Bunun üzerine mırıldandı, sesi adamın göğsünde bir gümbürtüye dönüştü. "Beni istiyor musun?" diye sordu, kalçaları hâlâ hareket ediyordu.

"Evet, evet," diye mırıldandı, elleri kızın beline sıkıca sarılmıştı, onu üzerinde sürüklüyordu, sırtı karıncalanıyordu, taşakları vücuduna yaklaşıyordu.

Derin nefes alarak durakladı. Kadının göğsünün kendi göğsüne bastırıldığını hissetti. "Tamam," dedi ve-

"Uh... bekle-" Dylan'ın sesi .

Ama beklemek yoktu. Cam alfasını, alfası da onu istiyordu ve bunun *gerçek* olmasını istiyordu. Ona ait olduğunu *bilmek* istiyordu.

Dişleri Dylan'ınkiyle eşleşen bir noktadan adamın omzuna battı.

Çünkü ona aitti, tıpkı o alfanın olduğu gibi.

Zevkle karışık acının sarsıntısıyla haykırdı, onu engelleyen hiçbir şey olmadığı için ses karavanın etrafında yankılandı.

Adam boşaldı, kadının içine döküldü ve birlikte sallandılar. Kilidi ona kenetlenmişti, inanılmaz derecede sıkı ve sonsuza dek mükemmel ve mesih-

Bağ. sarıyor, usulca kıvrılıyor ve her zaman olması gerektiği gibi yerine yerleşiyordu.

Cam daha önce hiç bağlanmamıştı ve duygu kabarmasına, göğsünde aniden alfası Ashley ile dolan boşluğa tamamen hazırlıksızdı.

"Alfa," diye mırıldandı ve yüzünde gözyaşları ve içinde bir bağ vardı.

Onu hissetti, güç ve şefkat ve adanmışlık ve merak ve tereddütten oluşuyordu, hepsi büyük bir patlamanın içinde erimeden önce

zevk.

Dişleri adamın derisinden çıktı ve dili izi yaladı ve baē yerine oturdu, saēlam ve *gerçek*.

Cam gözlerini kırptırdı, karavanın tavanı başladı.

"Omega," dedi Ashley usulca ve ona sokularak izi . "Benimkini."

"Senin," dedi Cameron mutlu bir şekilde iç geçirerek.

Arka beyni sessizdi ve yanaēını onunkine bunun tadını çıkarmasına izin verdi.

44. RUSHED

ASHLEY

Ashley nefesini tuttu, göğsünün etrafında zıplayan ekstra duygu setinin aşırı farkındaydı.

Ama Cameron'a baktığında, yüzü kızarmış ve teni terden parlamıştı, omzunda dairesel bir diş izi vardı...

Benimkini.

Ashley onu görünce mırıldandı, karavanı dolduran bir gümbürtü.

Onun sevinci, inançsızlığı, heyecanı ve... rahatlaması kendisinininkini yansıtıyordu.

Dylan'la olan bağı sayesinde, eğlence, endişe, uyarılma ve... kendini beğenmişliğin bir karışımı.

Bakışlarıyla buluşmak için başını çevirdi ve onu sandalyede arkasına yaslanmış, bir eliyle kitabı açık buldu, ama dikkati sayfalar yerine onlardaydı.

"Tatmin oldun mu?" Dylan çizdi.

Ashley omuz silkti ve yarı kapalı gözlerle onu inceleyen Cameron'a döndü. Isırılmış, bağlanmış. *Benim.*

"Hiç bu olmamıştı," diye itiraf etti Ashley ve Cameron'ın ısırık izini biraz daha emzirmek için eğildi.

Çoktan evde, yuvada olmalarını diledi, böylece bütün gece onu emzirebilir, mükemmel olana kadar iyileştirebilirdi.

"Ah," diye homurdandı Dylan ama aralarındaki bağda alaycı bir şefkat hissetti.

Ashley sonunda Dylan'la kıyaslamayı bırakacağı birini buldu.

Çünkü Cameron onun omega'sıydı. Dylan onun alfasıydı. Tamamen farklı iki insan, ikisi de ona aitti.

Ashley durakladı, zevkin ve yeni bir bağın sisi, gerçeklik çökerken azalıyordu.

Sertleşti ve oturdu.

"River," Cameron'la aynı anda.

Kaşları çatıldı, ağzı ince bir çizgi halinde düzleşti.

Ashley bir elini Cameron'ın göğsüne koyarak, "Her şeyi ettik," dedi.

Tek istediğim... Dışlanmamam.

Bazen Cameron'ın da aynı şekilde sonuçlanacağından korkuyorum.

Ashley, River'la paylaştıkları sırları hatırlayınca kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Onun güvensizlikleri.

Tüm bunlardan sonra Ashley tam da korktuğu şeyi yapmıştı. Onu dışarıda bıraktı.

Başka bir bağlanma için acele etmişti. Aptal arka beynini çalıştırmak yerine bir saniye durup düşünseydi, sonuçlarını düşünebilirdi.

Ne tür bir alfa sürüsünün bir üyesini böyle ihmal eder? Suçluluk duygusu içini kapladı ve bağın içinde Cameron da onun duygularını yankıladı.

"Bunu ona nasıl telafi edebiliriz?" diye sordu.

Ashley yüzünü buruşturdu.

Artık bir önemi kalmadan önce yapabileceğiniz çok şey vardı. Bir noktada, bu kadar dikkatsiz davranmayı bırakmanız gerekecekti; bir noktada, asla öncelikli hissetmeyen kişiye öncelik vermeye başlamanız gerekecekti.

"Siktir," diye inledi Cameron ve başını ince şilteye çarpmasına izin verdi. "Mülakat ve şimdi *de bu mu?*" Bir elini dağınık saçlarında gezdirdi.

"Ona pek iyi bir ortak olamıyorum."

"Boku yedik," dedi usulca. "Özür dilerim. Arka beynimle değil, bir sürü alfası gibi düşünmeliydim."

"Aletimle değil, kalbimle düşünmeliydim."

Dylan homurdandı ve bir kitabın tokat sesini duydular. "Siz aptallara bunu söyleyebilirdim. Şimdi ne yapacaksınız?"

Ashley, Cam'in omzundaki taze ısırığa baktı, karışık feromonlarının kokusunu aldı.

River'ın bu sürünün bir parçası gibi hissetmeye ihtiyacı vardı. Ona ait olduğunu göstermeleri gerekiyordu.

Kendine ait bir bağa ihtiyacı vardı ama eğer çok erkense... kendine ait bir hak iddia edebilmeliydi.

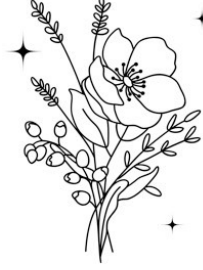
Ashley ona bunu nasıl vereceğini biliyordu. "Belki ona kendini alfa gibi hissetmesi için bir şans verimiz."

Cam'in gözleri karardı. "Sıcakta olduğu gibi mi?"

Ashley ve ağzını Cameron'ın bağ işaretine sürttü. Cameron'ın vücudundaki ürpertiye hissetti ve gülümsedi. "Ve daha fazlası."

45. DIŞARIDA BIRAK

NEHİR

Biliyorlar.

Bir şekilde ne yaptığını anladılar. Bu yüzden hepsi onu bekliyordu.

River daireye girdi ve oturma odasından gelen sürünün sessiz seslerine kulak misafiri oldu.

Yutkundu, onlarla yüzleşmeye hazırlanırken midesinde tanıdık bir bulantı dönüyordu. Artık saklanacağı toplantılar, uyduracağı bahaneler yoktu.

River girişten geçerken olabildiğince normal davranmaya çalıştı, oturma odasının kapısına gelene kadar adımlarını saydı ve üç sürü arkadaşını birlikte kanepeye kıvrılmış halde buldu. Cameron, Dylan'ın üzerine uzanmış olan Ashley'e yaslanmıştı.

Durduğunda zemin gıcırdadı ve Cameron ayağa fırlayarak ona bir... sırtış mı attı?

"İşin bitti!" dedi Cameron ve kanepeden inerek onlara yaklaştı. River'ın elini tuttu ve onu da yanlarına çekti. Masanın üzerinde küçük bir hediye poşeti vardı, üstünden kâğıt mendil sarkıyordu.

Ashley de ayağa kalktı ve River onun yüz ifadesini okuyamadan yutkundu.

Kadın ciddiye ve adam dikkatle yaklaşırken kalbi yerinden fırlayacak gibiydi.

Cam onu kanepeye çekti ve River sadece bu işi bitirmek istediği için gitti.

Ashley, "Her şeyi berbat ettim," deyince River bakışlarını ona çevirdi. "Ne?"

"Ben çok iyi bir sürü alfası değilim," diye devam etti boğazını temizleyerek. "Olmam gerektiği gibi değilim. Bu yüzden öncelikle... Özür dilerim."

Kafası karışmıştı. Kimsenin ona bir özür borcu yoktu-

Cameron koltuktan kalktı ve bunu yaparken giydiği büyük boy salon gömleği omzundan kayarak bir ısırık izini ortaya çıkardı.

Gözlerini işaretten alfaya, oradan da tekrar omega'ya dikti.

River'ın dudakları ayrıldı, kapandı.

Bağlanmışlardı. Küçük üçlülerini tamamladılar. Bağlanmış bir sürü.

"Ah," diye nefes aldı, taze öfke ve adaletsizlik, her zaman yaşadığı suçluluk duygusuyla birlikte dönüyordu.

Bağlanmışlardı. O olmadan.

Güvensizliği kükredi ve acısı .

Ashley başını sallayarak, "Düşünmeden bunu yapmaya devam ediyorum," diye devam etti. "Beklemeliydim, çünkü küçük bir planım vardı... Üçümüzün bağ kurmasını istiyordum. Birlikte. Bir bütün olarak. Böylece sen ve Cam birbirinizi hissedebilecektiniz. Kendimi aştım ve... aceleci davrandım. Ve özür dilerim."

Onları bağlamak mı istedi?

Cam'in parfümü sıkıntıyla kabardı ve masanın kenarına, River'ın tam önüne tünedi.

River ve Cam eskiden böyle birbirlerinin içinde kaybolurlardı. Belki de hâlâ öyleydiler. Ama Ashley geldiğinden beri değillerdi ya da en azından öyle hissediyorlardı.

Senin yerine geçiyor.

"Düşünmüyordum," dedi Cameron, kaşları çatılmış bir halde. "Son zamanlarda bunu çok yapıyorum ve sen bunu hak etmiyorsun. Ben de özür dilerim. İşleri aceleye getirdiğimiz için bu kısmı... düzgün bir şekilde yapmak istedik," diye ekledi. "Sana bir şey aldık."

Kokusu değişti, ekstra tatlı bir nota havayı doldurdu. Bastırıcı kullanmadığı zamanlarda onu okumak çok kolaydı. Yine de River ona güvenip güvenemeyeceğini bilmiyordu.

"Sen mi yaptın?" River şok olmuş bir halde gözlerini kırptırarak sordu. Belki de bu bir veda hediyesiydi. River bu sürüye uymuyordu ve bu hiç bu kadar açık olmamıştı. Herkesin bir ısırtığı vardı; herkes aitti - kendisi hariç herkes.

"Tabii ki yaptık." "Ne?"
diye sordu.

Cameron çantayı yaklaştırdı ve ona başını salladı. "Aç ."

River küçük çantayı masadan alıp dizinin üzerine koyarken elleri sadece biraz titriyordu. Oldukça ağırdı ve çantanın içinden bir kabın şeklini hissetti.

Parmaklarının arasına sıkıştırdığı bir parça kağıt mendille duraksadı. Kızgındı. Kendisini daha iyi hissettirecek bir hediye istemiyordu. Başka bir yanı onunla savaşıyor, yaptıklarından dolayı bir hediyeyi bile hak etmediğini iddia ediyordu.

Suçluluk duygusu onu canlı canlı yiyordu. İçinde yaşıyordu, onun bir parçasıydı.

Ashley spor salonu olmadan da mutlu görünüyordu. Cameron geliyor ve Dylan görevlerini her zamankinden daha iyi yapıyor olsa da. Görünüşte işe yaramış olması her şeyi doğru yapmıyordu.

Son zamanlarda onlarla geçirdiği zamanı sınırlamaya çalışmış, daha fazla iş, daha fazla yazı, gerçeklik dayanılmaz olduğu için kendini kaybedeceği daha fazla şey bulmaya çalışmıştı. Gerçek, her dönüşte, her bakışta içinden dökülmekle tehdit ediyordu.

River bir sırrı diğeriyle takas etti, bir hata yaptı ve bu yüzden uykuları kaçıyordu.

Ve işte Cameron, River'ın hayatındaki varlığının ne kadar az önemli olduğunu bir kez daha kanıtlıyor ve bunun için kışını kurtarıyordu.

River neredeyse acı içinde kâğıt mendili çekerek çıkardı ve içi

nd Soğuk cam eliyle buluştu ve kabı çıkardı. Bu... bir parfümdü.

e. River etiketi okurken Cameron, "Ashley'nin fikriydi," dedi.

İnce, kare bir cam sprej şişesinin üzerindeki girdaplı altın yazı tipi Onu. *Nehir*.

"Püskürt," dedi Ashley ona.

River kapağını açtı ve kendi kokusu burnuyla buluştu, ama... yüz kat daha güçlü.

Bir kez sıktı ve kokusu odayı doldurdu, Ashley'nin zencefili, Dylan'ın otu, Cam'in tatlılığı kadar güçlü ve gürültülü. Onlarla birlikte karıştı, mükemmel bir kokteyl.

Birlikte bu kadar güzel kokmamalarını diledi.

"Bu bir feromon spreyi. Böylece onu kokuyla işaretleyebiliyorsun," diye mırıldandı Ashley, onu inceleyerek.

River'ın dudakları kelimeleri bulmaya çalışırken tekrar tekrar açılıp kapandı.

yerine aklından geçen tek şey, geçtiğimiz haftalarda kaçmaya çalıştığı kelimelerdi.

Bunu hak etmiyorsun. Bir ortağı değil. Bir sürüyü değil. Bir omega değil.

River onlara ihanet etmişti.

Ama Cameron da sana ihanet etti. Defalarca.

Yıllarca halka açılmayı reddetti, ta ki doğru alfa her şeye değecek şekilde ortaya çıkana kadar. River bu zahmete değmez miydi?

Görünüşe göre değmez. Medyaya söylemeye değmez, kefaleti beklemeye de değmez. Paketi tamamlamak için bekliyorum.

Bu sürünün bir parçası olamazdı.

Olmak istediğinden emin değildi.

River cam şişeyi sehpanın üzerine koydu, kapağını kapattı ve nefes aldı, yemek borusundan safra gibi çıkmaya çalışan kelimelerle tüm göğsü

"Buna dayanamıyorum," dedi.

Ayağa kalktı ve Cam'in kokusu ekşidi. "Bunu hak etmiyorum. Seni bir alfa gibi işaretlemeyi hak etmiyorum," dedi River ve kanepeden geri adım attı.

Cam'in ifadesi çökmüş, ezilmişti ve Dylan'ın kaşları çatılmıştı. Ashley'nin dudakları şok içinde usulca aralandı.

"Bu sürünün bir parçası olmayı hak etmiyorum," diye açıkladı River. "Ve biliyor musun? Olmak isteyip istemediğimi bile bilmiyorum," diye itiraf etti, sesine hayal kırıklığı sızıyordu.

Cam ayağa kalktı, yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi. "Bunu nasıl söylersin? Sen-"

"Paparazzilerin bizi o restoranda bulmasının nedeni benim," diye itiraf etti.

Bir iğne düşse duyabilirdiniz. Belki de duyabilirlerdi. River'ın kalbi başka bir şey duyamayacağı kadar yüksek sesle çarpıyordu.

"Ben..." Başını iki yana salladı. "Sıcaktan sonra incinmiştim. Ve zedelenmiş egom buna dayanamadı. Bu yüzden bir kişiye mesaj attım. *Bizi* yakalamaları gerekiyordu," dedi ve eliyle Cameron'la arasında bir hareket yaptı. "Ön sayfada *bizim* olmamız gerekiyordu. Vermek istediğin kararlar boğuşmanı izlemekten, hiçbir şey ifade etmeyen sözlerden bıkmıştım. Ama geri tepti. Sanırım Cam'in bir alfabayla birlikte olması, onun bir betayla birlikte olmasından daha önemliydi." *Büyük sürpriz*. "Her şeyin yanlış gitmesinin sebebi benim."

Ashley fazla sakın bir şekilde bacaklarını kanepenin kenarına doğru salladı ve River'ın boğazı düğümlendi. Havlamasına hazırlandı.

"Yani o gün, spor salonundan çıktıktan sonra beni teselli ettiğin zaman, başından beri biliyor muydun?"

Yüzünü buruşturdu. "Evet ve sana söylememek beni öldürüyordu. Her şeyi berbat ettiğimi biliyorum," dedi. "Yaptığım çok ama çok yanlış ve suçluluk duygusu içimi *kemiriyor* ve artık buna katlanamıyorum!" Başını sallayarak nefes aldı. Elleri iki yanında yumruk olmuştu. "Ama ben... çok sinirliyim! Ait değilmişim gibi hissetmekten, *yıllar* sonra bile bu zahmete değmemişim gibi hissetmekten ." Cam'in bakışlarıyla buluştu. İnançsızlık ve doluydu, River'ın yabancı olmadığı duygulardı bunlar.

Ashley yüzünü ona döndü, ifadesi dikkatle boştu. Dylan kanepenin arkasından ona baktı, gözlerinde şaşkınlık ve hatta biraz da incinmişlik vardı. Cam sessizdi, çenesi gergin ve gözleri parlıyordu ve River'ın göğsü *ağrıyordu*.

"Sen... omega'nı tehlikeye attın. Kışkırdığın için mi?" Ashley sordu.

Kelimeler yanlış geliyordu. River asla bir şey yapmazdı.

Cameron'ı seviyordu. Ama bunu inkar da edemiyordu.

"Dürüst olmak gerekirse, Cam hiçbir zaman benim omega'm olmadı. O senin ve sen bunu açıkça belirttin."

Ashley bunun üzerine dişlerini gıcırdattı, yüzünü suçluluk duygusu kapladı. "Özür dilerim," dedi River.

"Ama ben bile -ama ben size yeni yönetim alacağımı söylemiştim. Bize yardım etmeleri için," dedi Cameron, sanki bu bir şeyi değiştirecekmiş gibi.

İçini öfke kapladı ve tersledi, "Bunu bana ilk söylediğinde sana inanmıştım. Yıllar önce, iki hafta ayrı kaldığımızda. Barıştığımızda, sadece *doğru zamanı beklediğine* söz verdiğinde sana inandım. Ondan sonra her seferinde, bunu kastettiğine yemin ettiğinde sana inandım. Beni ittin, hiçbir değişiklik yapmadan daha fazlası için geri gelmeme yetecek kadar kırıntı verdin, Cam!" River'ın sesi kırıldı. "Biliyorum. Basınla temasa geçmenin yanlış olduğunu *biliyorum* ama o sırada bu konuda kafam çok karıştı. Artık sana inanamıyordum. Kendimi bunun asla olmayacağına ikna .

-" River yutkundu. "Beni sevdiğin gibi sevmeyeceğini... Ashley."

İki santim boyundaki River onlara baktı ve geçmişini değiştirebilmeyi diledi. Bir kısa mesajı geri alabilmeyi. Yaptıkları doğru ya da iyi şeyler değildi ama kışkırtma olmadan yapacağı şeyler de değildi.

Belki de bunu fark etmesinin zamanı gelmişti.

"Benden şüphe duymadın mı? İki yıl, River!" Cameron sızlandı ve bu ses ona bir darbe gibi çarptı.

"Daha uzun," diye düzeltti River. "Resmi olarak çıktığımız iki yıl. Sırlar, mesafeler ve tutulmayan sözlerle geçen iki yıl." Başını iki yana salladı. "Spor salonunda işleri senin için berbat ettim," diyerek Ashley'i işaret etti. "Sevdiğin tek yeri terk etmene neden oldum ve özür dilerim." Dylan'a döndü. "Tek yaptığın Cam'i korumaya çalışırken omuzlarına gereksiz bir stres yükledim. Bunun için de özür dilerim."

Cam'in dudakları acı dolu bir küçümsemeyle kıvrıldı ve başını salladı. "Böyle bir şey yaptığına inanamıyorum."

"Bundan en çok sen yararlandın," dedi River ona. "Hayallerindeki sürüyü aldın, yıllardır atmanı söylediğim o boktan menajerinden kurtuldun." River başını eğdi. "Sana Ashley'nin kokusunu sildirene kadar bunu fark etmemiş olman çok komik."

Bunca zamandır gözünün önündeydi. Burada hiç önemi yoktu. Cameron istediği kişiye zaten sahipti.

"Bana tuzak kurdun," diye devam etti Cameron.

"Seni kaybetmekten korktum, bu yüzden daha sıkı tutunmaya çalıştım. Aradaki fark, Cam, seni incittiğimde bunu kabul edebiliyorum. Güvenine ihanet ettiğim için özür dilerim."

River onun dudaklarında hiç bu kadar sert bir kaş çatma görmemişti.

Cameron kollarını kavuşturdu ve her zaman yaptığı gibi yanağının içini ısırdı, yanağında küçük bir gamze belirdi.

River'ın bakışlarına karşılık vermedi.

"Gitmelisin," dedi Cameron.

River bu sözleri göğsüne inen bir tekme gibi hissetti ve her ne kadar yalvarmak, dizlerinin üzerine çöküp yakarmak istese de şimdi sırası değildi.

Burada olmayı hak etmiyordu. Belki burada olmak bile istemiyordu.

"Pekâlâ," dedi River. Bir vuruş, bir duraklama, bir nefes yakalayamadı.

"Tamam," ekledi. "Bunu yapacağım... şimdi."

Çantadan uzaklaşıp geriye doğru adım atarken kimse onu durdurmadı ve arkasını dönüp misafir odasına doğru ilerlerken de kimse seslenmedi. Eşyalarla dolu gelişigüzel bir sırt çantasını o kadar hızlı topladı ki, işe yarayacak neyi aldığından bile emin değildi.

Odadan çıktığında ortalık sessizdi ve tekrar oturma odasına ulaştığında, kapının yanında bekleyen Dylan dışında her yer boştu.

Güvenliğin birini dışarı çıkarması gibi.

"Bu... çok yoğundu," dedi usulca. "İşler bu noktaya geldiği için üzgünüm." River ona "Müvekkilini tehlikeye attığım için üzgünüm," dedi.

Dylan gözlerine tam olarak ulaşmayan bir gülümsemeyle, "Birkaç fotoğrafçıyla başa çıkabilirim," dedi. "Birini kaybetmekten korktuğunda aşırı telafi etmenin nasıl bir şey olduğunu bilirim," dedi ve River'ı şaşırtan bir anlayış anını paylaştılar. "Onunla konuşacağım."

"Yardıma olur mu bilmiyorum," diye yanıtladı River. "Mesafemi koruyacağım. Sette."

"Muhtemelen şimdilik en iyisi bu. Sakinleşene kadar." River ona baktı. "Elbette."

Şimdilik yok.

River, Cam'in gözünde affedilemez bir şey yapmıştı. Bundan geri dönüş .

River uzaklaştı ve kapının kapandığını duydu.

46. AYNANIN İÇİNDE

CAMERON

Cameron sonunda yuvadan şiş gözler ve kuru bir ağızla çıktı.

Ertesi sabah.

Makyözü ondan nefret edecekti.

"Benimle sete gelir misin?" diye sordu Ashley'e. Mutfak tezgâhına yaslanırken kollarını ona dolamıştı. Gece boyunca yanından neredeyse hiç ayrılmamıştı ve onun varlığı yuvayı doldursa da, yuvada hâlâ bir şeyler eksikti.

"Elbette," dedi ve gömleğindeki ısırık izine bir öpücük kondurdu.

Tüm bunları başlatan ısırık izi. Eğer bekleselerdi, River'ı da dahil etselerdi.

Günler önce paparazzileri aramış, diye düşündü Cam.

Ashley'nin dokunuşuyla teninde bir ürperti dans etti, hoş bir karıncalanma kafasını kahveden çok daha fazla rahatlattı.

"Gidip hazırlanayım," dedi ve usulca uzaklaştı.

Saat erkendi, güneş hâlâ doğuyordu ama set onu bekliyordu; uzun aksiyon sahneleri dizisi onu yoracaktı.

Barda oturan Dylan, hâlâ dumanı tüten kupasına üflüyordu. "Pekâlâ. Şimdi neden bu kadar mesafeli olduğunuzu biliyoruz," diye mırıldandı Dylan.

Cam titrek bir nefes verdi. Tabii ya. River'ın üzerinde çalıştığı onca proje yüzünden bunalmış düşünüyordu.

Hayır. Onlarla yüzleşemeyecek kadar suçlu hissediyordu *Ya da çok kızgın.*

Cam başını salladı. İnançsızlık, hayal kırıklığı ve üzüntünün bir karışımı olan pekmezin içinde ilerliyormuş gibi hissediyordu.

Kahve barında kendine bir kupa hazırlayan River yoktu. Ayakkabıları askıda değildi. Cam'i bir günaydın öpücüğüyle selamlamadı; gün hakkında uykulu konuşmalar yoktu.

Onsuz daha sessizdi.

Cameron onu şimdiden özlemişti. River bu duyguları ona söylemeden ne kadar zamandır saklıyordu? Neden Cameron'a söylememişti ki?

Onu ne kadar süre sır olarak sakladın?

Öfke içinde alevlendi. Kendisine mi? River'a mı? Bilemiyordu ama kıvılcım, bugün ateş etmek için tutunacağı şeydi.

"Onu tekrar görmeye hazır mısın?" Dylan sordu.

Cameron başını iki yana salladı, gözlerini kupasına dikti. "Hayır."

"Neden olmasın?" Dylan sorguladı. "Kızgın olduğun için mi, yoksa kendini suçlu hissettiğin için mi?"

Cameron ona kaşlarını çatı. "Dinle, hâlâ gerekiyor. Onun gittiği gerçeğini kabullenmekte zorlanıyorum-"

"Gitti mi?"

Cam başını salladı.

"Her şeyin hâlâ taze olduğunu biliyorum. Ama belki de gerçekten düşünmelisin

neden gittiğini. İşler neden bu noktaya geldi?"

Dylan Cam'in omzunun üzerinden bakarak ayağa kalktı. "Birazdan gitmeye hazır olurum."

Sonra gitti ve Cam kaşlarını çatarak Dylan'ın ardından bakakaldı.

Ashley'nin keskin zencefili, yumuşak ayak seslerinden önce onun girişini duyurdu.

"Uzun bir gün olacak," dedi Cameron ve ona doğru eğildi. Başını salladı, çenesi Cameron'ın omzuna dokundu.

Kolları onu sıkıca sardı ve Cameron bu sarılmanın onun iyiliği için mi yoksa kendi iyiliği için mi olduğunu bilmiyordu.

O da üzgündü, suçluluk duygusu içindeydi; aralarındaki bağdan bunu hissedebiliyordu. Dylan bile... uzaktaki puslu *havada*, kesinlikle *mavi* olan belli belirsiz bir şey hissediyordu.

"Bunu da atlatacağız," diye mırıldandı.

Onun güvencesi güzeldi, şefkati sıcaktı. Ama River her zaman ne söyleyeceğini, stüdyodan önce onu nasıl doğru zihniyete sokacağını biliyordu.

Cam oraya nasıl gideceğini, kendi kafasının içinde kadar gürültülü hissederken tüm bunları bir kenara nasıl bırakacağını bilmiyordu.

Neden bu hale geldi?

Cam ellerini sıcak kupasına sardı ve iç çekti.

Cameron bunun eninde sonunda olacağını biliyordu.

Yolları tekrar kesişmek zorundaydı. Birbirlerinden sonsuza kadar kaçamazlardı. Sette olmaz.

İş arkadaşlarınızla çıkmanın olayı buydu. Onları görmek zorundaydınız, korktuğunuzda bile.

River sandalyesine çökmüş, dizüstü bilgisayarına gözlerini kısarak bakıyordu, gözlükleri yamuktu ve saçları her zamankinden biraz daha dağınıktı. Kesinlikle dün giydiği pantolonu giyyordu.

Cameron sette yürüdüğünü, River'ın saçını düzelttiğini ve adamın yorgun görünen gözlerini ovuşturabilmesi için gözlüklerini çıkardığını hayal etti.

Eğer birlikte olsaydık, bunu yapabilirdim.

Çünkü halka açık olurdu.

Bunu her zaman yapabilirdin. Seni durduran tek şey... sendin.

Cameron dudaklarını büken kaşlarıyla yutkundu.

River onun bakışlarının farkındaymış gibi kıpırdandı ve Cameron bakışlarının oyalanmasına izin vermedi. Dylan ve Ashley arkasından takip ederek makyaj karavanına doğru yürüdü.

Rebecca'nın gözleri için bir şeyler yapabileceğini umuyordu.

Onu sandalyesine oturturken "Ah, tatlım," diye dudak büktü. Çenesini bir fırça darbesiyle yukarı kaldırdı ve projesini incelerken dudaklarını büzdü. "Seninle ne yapacağız?"

"Umarım büyülü bir şeydir," diye mırıldandı.

"Ben bunun için buradayım," dedi ve adam onun güveniyle rahatladı.

Gecenin yarısını alfasının kucağında ağlayarak geçirmiş gibi hissedebilirdi ama Rebecca'nın öyle görünmesine izin vermeyeceğini biliyordu. O sihrini konuştururken, o gün çekeceği sahneleri okudu ve kelimelerin içinde kendini kaybetmeye çalıştı.

Ashley ve Dylan karavanın dışında onu bekliyorlardı ve Ashley karavandan çıkarken ona göz kırptı.

"Parlıyorsun," diye mırıldandı ve sırıttı. "Bunu nasıl yaptı?"

"Kabalık," dedi Cameron ve neredeyse onun kollarına gidecekti ama çoktan giyinmiş ve makyaj yapmış olduğunu hatırladı. Sete varmadan önce makyajını silerse Rebecca ondan hiç memnun olmayacaktı.

Ashley bunu, onun ihtiyacını hissetmiş olmalıydı çünkü elini tuttu ve dudaklarına götürdü. Parmak eklemlerinin arkasını öptü ve sonra sanki bir sözmüş gibi başparmağını ısırık izinin üzerinden geçirdi.

Onun şefkati karşısında biraz gerginleşti. Tek yapmak istediği onun kucağına sokulmak, boğazına sokulmak, kokusunu içine çekmek ve bir süreliğine acınası, üzgün küçük bir omega olmaktı.

Ama...

Ama.

Bugün çekecekleri çok sahne vardı ve Cameron'ın makyajı her sahnede daha cesur ve daha kirli bir şeye dönüşecekti.

Normal bir günde, Cameron kamera karşısına geçip farklı bir insan olmak için sabırsızlanıyordu. Axel Stevens olmak için. Bugün, daha da fazla.

Alışkın olduğu gibi hemen River'ı aramamak için kendini zorlamak zorunda kaldı. Bunun yerine, yazarın yanından tamamen uzaklaştı ve bir nefes aldı.

Ashley, "İyi şanslar," diye fısıldadı ve bileğini sıktı. Onu koklamak için en zararsız yerdi ve Cameron minnettardı.

"Teşekkürler," dedi ve elini tutmak için kavrayışını değiştirdi. "Odaklanmam gerek," dedi ona.

Bağ sayesinde onun stresini, endişesini hissetti ama Cameron... ilk kez, aralarındaki bağda kendine yer açmaya çalıştı.

Özensiz bir duvardı ama ona kendini merkeze koymasına için yeterli alan sağlıyordu.

Şu anda Cameron değildi, sürü arkadaşının ihaneti yüzünden kalbi kırılmış, onu talihsiz bir karara sürüklemekte oynadığı rol yüzünden yıkılmıştı.

Ben Axel Stevens. Birçok ölüme meydan okuyan durumdan geçen gayri resmi erkek arkadaşımınla savaşa girmek üzereyim. Ve dünyayı kurtarmak için yüksek teknoloji bir flaş bellek çalışacağız. Önemli bir şey değil.

Axel için hepsi bir gün içinde.

"Kes!" diye bağırdı yönetmen.

Cameron oflayıp pufladı ve makyaj malzemesi ve bir asistan yaklaşırken elini saçında gezdirmekten kaçındı. Repliklerini karıştırıp duruyordu, ki bu hiç mantıklı değildi! Yıllardır prova yapıyordu; bu replikleri sanki kendisi yazmış gibi biliyordu!

...Ya da sanki yazıldıkları her adımda oradaymış gibi.

Yönetmen yaklaşırken Cameron bunu aklından uzaklaştırdı.

"Cameron. O da *neydi*?" diye sordu sessizce.

Bir alfaya göre oldukça nazikti ve en korkutucu olduğu anlarda bile sesi nazikti.

Cameron yutkundu. "Üzgünüm, ben . Bu sefer halledeceğim."

"Genelde çok sağlamsındır. Bugün ne oldu? Çizgiler mi?

Ara vermemiz gerekiyor mu?"

Ses tonu, mola verecek yerleri olmadığını gösteriyordu.

"Hayır, hayır. Bugün biraz keyifsizim. , önemli bir değil."

Gözlerini kıstı ve alfa kokusu Cameron'ın burnunu gıdıkladı, acı ve keskindi ve hapşırma isteği uyandırdı.

Alfa'nın bu kadar rahatsız edici bir kokusu olduğunu hiç fark etmemişti ve Cameron burnunu kırıştırdı, Rebecca'nın fırçasıyla ve bilmiş bir bakışla kokuyu düzeltmek için orada olmasına şükretti. Kahretsin, bastırıcıların omega duyularını ne kadar koruduğunu hiç fark etmemişti.

"Pekâlâ. Bunu tekrar deneyelim," dedi yönetmen ve geri çekilerek sıranın arkasına geçti.

Cameron biraz su içti, Rebecca son bir dokunuş yaptı ve sonra herkes siktir olup gitti.

Bu bir kavga sahnesiydi.

Cameron koreografiyi biliyordu. Kime, ne zaman ve nerede saldıracığını biliyordu. Ayak hareketlerini biliyordu, replikleri biliyordu.

Ama dikkati dağılmıştı.

Çekimlere başlayalı daha iki ay olmuşken göze alamayacağı bir lüks. Daha önlerinde çok yol vardı.

Birdenbire günler önüne serildi. Çekimlerin geri kalanı, bekleyiş, yeniden çekimler, yapması gereken basın turu, gala ve sonra *daha fazla* basın.

Dördüncü bir film. Muhtemelen beşinci.

O anda her şey çok ağır geliyordu, hiç bitmeyen bir sorumluluklar ve seyahatler listesi halinde önünde uzanıyordu. Ve genellikle bunun iyi, katlanılabilir olacağını biliyordu, çünkü River orada olacaktı.

Sır olarak.

Neden gittiğini gerçekten düşünmelisin. Neden bu hale geldiğini.

Dylan'ın sözleri Cam'in zihninde tekrarlandı ve onları yeni bir ışık altında duydu.

Cameron'ın sınırları, talepleri, sadece ona fayda sağlayan bir ilişki inşa etmişti. River'ın ilişkilerinden kazancı neydi?

Gizli tutulmak mı? Buna değmeyeceğinin tekrar tekrar söylenmesi mi?

Ben bencil bir pisliğim.

Cam'in midesi bulandı ve...

Odanın diğer ucundaki River'a baktı. Ekipman ve dizüstü bilgisayarlarla dolu büyük beyaz masada oturuyor, ekranına bakıyor ama belli ki hiç dikkat etmiyordu.

Yüzüne vuran parıltı, yakın setin dışındaki her şeyin düşük aydınlatması arasında sert görünüyordu.

"Hazır mısınız?" diye seslendi yönetmen, sesi gür çıkıyordu.

Cameron'ı düşüncelerinden uyandırdı ve fark etmesini sağladı... Siktir. River'la konuşması gerekiyordu. Zamanı yoktu. Odaklanması gerekiyordu.

"Motor," diye bağırdı ve sahne işaretleyicisinin alkışları duyuldu ve ardından etrafındaki insanlar harekete geçti.

Cameron her zamanki gibi sahnenin içinde uyanmak yerine sahneye itilmiş gibi hissetti ve bu durum ayak hareketlerinde, diğer oyuncuların birini engellemekte yavaş kalmasında ve tüm rutini bozmasında kendini gösterdi.

Yönetmen "Kes!" diye bağırdı ve herkes duraklayınca Cameron kollarını indirdi. "On dakika ara!"

Siktir!

Dikkati dağılmıştı, replikleri kaçırıyor, unutuyor ve sahneyi berbat ediyordu. Yıllardır sette bu kadar kötü bir gün geçirmemişti ve bu onu daha da yıprattı.

"Pekâlâ, dinle Cameron," dedi yönetmen . Sesi daha da nazikti ve Cam'in tüylerini diken diken etti. "Bir şeyler oluyor. Bugün bunun için zamanımız yok. On dakika ara ver. Alfana sarıl ya da kafanı boşaltmak için ne yapman gerekiyorsa yap. Geri gel ve bu işi hallet. Yapabileceğini biliyorum."

Tanrım, *iyi* davranıyordu ve bu bir şekilde Cameron'ın daha da kötü hissetmesine neden oldu.

"Yapacağım. Özür dilerim. Ben bakarım," dedi. Mazeret için zaman yok.

"Bu işte birlikteyiz, tamam mı?" dedi ve neredeyse elini Cam'in omzuna koymak için kaldıracaktı ki bu normalde hoş karşılanırdı, ama Cam elini Ashley'in ısırtığına yakın bir yerde istemedi ve-

Kendini tuttu ve elini bıraktı. "Devam edin," dedi ve kenardan izleyen Ashley ile Dylan'a el salladı.

Cam olay yerinden alfasına doğru utanç yürüyüşü yaparken kendini *gülünç* hissetti, sonra onların yanından geçip karavanların olduğu yere gitti. Onlar da arkasından geldiler ama Cam, Ashley'in içine düşene kadar kendini bırakmadı.

karavanın kapısı arkalarından kapandı, Dylan dışarıda nöbet tutuyordu.

Kız ona sarılıp sızlanınca inledi. "Ben berbat bir insanım. Berbat bir partner, berbat bir aktör."

Açıklamasından dolayı şok olduğu belliydi, ona nazikçe sarıldı. "Herkesin kötü günleri olur. Sorun değil," dedi Ashley yumuşak bir sesle.

"Ben değil!" Cameron dedi ve çekildi. "Ben bu işte *iyiyim!*
Oyunculuk benim en sevdiğim şey! Bugün sadece berbatım."

"Hey," dedi Ashley ve sesinde adamın ona bakmasına neden olan küçük bir ısırık vardı. "Kibar ol. Kendini biraz rahat bırak. İki yıllık ilişkin daha yeni altüst oldu; kendini kaybetmiş olman şaşırtıcı değil." Yanağını avuçladı ve şakağına dokundu. "Bırak gireyim. Duvar yardımcı olmuyor."

Cameron onun haklı olduğunu biliyordu ama onu içeri almak demek, onun tüm hayal kırıklığını, üzüntüsünü, suçluluğunu ve-

River'la birlikte korktukları her şey gerçek oluyordu.

Bu yüzden sette flört etmek yasaktı. Çünkü sonu iyi bitmezse işler karışırdı.

Cameron bu konuda endişelenmeleri gerekeceğini hiç düşünmemişti. O ve River'ın... Birlikte olmaları gerekiyordu. Ve belki de saf bir parçası bunun *sonsuza* dek söylenmeyeceğini düşündü.

Bunun gerçekleşmesi için tam olarak ne yaptınız?

Herkesin içinde oldukları ve River'a ulaşamadığı ya da betanın ona ulaşmasını engelleyemediği onca zaman kafasında bir film şeridi gibi geçti. River'ın halka açılmak, saklanmaktan vazgeçmek istediği ve Cam'in bir bahane bulduğu onca zaman.

Peki ne için?

Şöhret mi?

Ne önemi var ki!

Aradaki fark, Cam, seni incittiğimde bunu kabul edebilirim.

"Ah," diye sızlandı Cameron ve başını Ashley'in göğsüne gömdü. Makyaj saçını düzeltebilirdi. İyiydi.

River'ı defalarca incitmiş ve bunun için asla özür dilememişti. River'ın hayal kırıklığına

uğramasına şaşmamalı. "Beni içeri alın," dedi.

Cameron o aptal duvarı yıktı.

Farkında olmadan iç çekti ve omuzlarının çöktüğünü hissetti.

"Ah, evet," dedi. Duygusal sıkıntısı içinde, bağı sadece kendi duygularını açığa vurmak için değil, paylaşmak de var olduğunu unutmuştu.

Ashley ile paylaştığında üzüntüsü daha az hissediliyordu. Omuzlamasına yardım etti. Bu durumdan duyduğu suçlulukla daha az yalnız hissetmesine yardımcı oldu.

Bağ, hissettikleri her şeyle dolup taşarken uzun bir süre sessiz kaldı.

"Neden kendini suçlu hissediyorsun?" diye mırıldandı.

Ashley boğazını temizledi. "Konuşacak çok şey var. İşlenecek çok şey var ve bunu daha sonra yapabiliriz. Şimdilik çekmen gereken bir sahne var. Bunu birçok kez yaşadın, uykunda bile yapabilirsin. Beni kötü gösterme," dedi, alay ederek, dikkat dağıtarak.

Sessizce kıkırdadı ve onun kokusunu içine çekti. Zencefil onu biraz uyandırdı ve elini tutup omzuna koydu. Kız sormadan elini sıktı ve parmaklarının ısırtığı sıkması adamın ürpermesine neden oldu.

Tam olarak uyarılma değildi, giydiği tişörtten de değildi, ama neredeyse benzer bir şeydi. Farkındalık.

"Teşekkür ederim," dedi usulca ve Ashley onu dudaklarından öpmek için başını yukarı eğdi.

"Rebecca'yı kızdırmak istemem," dedi adam bu kadar kısa bir öpücük için kaşlarını çatığında. "Daha iyi hissediyor musun?"

İsteksizce başını salladı çünkü bu, her şeyi berbat ettikten sonra oraya geri dönüp herkesle yüzleşmek zorunda kalacağı anlamına geliyordu.

River'a yaptıklarının yanında bu hiçbir şeydi.

"Herkes hata yapar. Herkesin kötü günleri olur. Tıpkı Axel'in yapması gerektiği gibi hepsinin canına okuyabilirsiniz."

O haklıydı. Herkes hata yapardı. Kendi hayal kırıklığı ve Cam'in cehaleti tarafından itilen River bile.

Cam hâlâ öfkeliydi ve bunu görmezden gelemiyordu. Paparazzilerin sınırları yoktu, sadece bir sonraki manşetin peşindeydiler, fotoğraflarını sattıkları insanların *hayatları* olduğunu umursamıyorlardı. River'ın bu kadar alçılması.

Gerçekten *acı çekiyor olmalı*.

Ugh! Öfke ve bağışlama savaştaydı ve kalbi savaş alanıydı.

Ve bugün kazanan olmayacaktı, çünkü Cam kırık bir kalple bile olsa sahaya çıkıp işini yapmak zorundaydı. Söz konusu kırık kalbin sahibi kenardan izlese bile.

Alfa'sının sarhoş edici kokusuyla ağırlaşan nefesini yavaşça içine çekti ve kalbinde onun bulunduğu yerin hemen yanındaki boşluğu görmezden gelmeye çalıştı.

"Pekâlâ. Hadi yapalım şunu," dedi.

47. PAKET ALFA

ASHLEY

Daire sessizdi.

Çok sessiz.

Cameron yuvasında uyurken, Ashley oturma odasına doğru ilerledi ve Dylan'ı kanepede, başka bir kitaptan bir şeyler okurken televizyonun sesini kısmış halde buldu.

"Bu ne hakkında?" Ashley onun yanındaki minderlere gömülerek sessizce sordu.

Dylan içini çekerek kapıyı kapattı ve kızın kıvrılması için bir kolunu açtı. "Keşke sana anlatabilseydim. Tek bir kelimeyi bile özümsememiş gibi hissediyorum."

Bir an sessizlik oldu, Ashley'in aynı şeyi düşünüp düşünmediklerini merak ettiği bir an.

"Onu özlüyorum," dedi Ashley, aynı anda Dylan da, "Onsuz olmak çok garip-" dedi.

"River," dediler birlikte.

Günler hızla geçiyordu. Cameron her fırsatta River'dan kaçarken yavaş yavaş setteki ayak izlerini yeniden buluyordu. Onun hakkında konuşmak bile istemiyordu.

Ashley, "Cameron hâlâ çok üzgün," diye mırıldandı ve rahat pantolonundaki gevşek bir ipliği karıştırdı. "River'a mı yoksa kendisine mi kızgın bilmiyorum."

Dylan mırıldandı. Aralarındaki bağ merakla kıvılcımlandı.

"Aradaki bağı kapatıyor," diye itiraf etti Ashley. "Sanırım kendi duygularını benimkilerle karıştırmadan yansıtmak istiyor."

"Nasıl hissediyorsun?" Dylan sordu. "Basına gitti. Bilerek. Cameron hakkında büyük bir sırrı sızdırmak için. Ve sen de hedef tahtasında yakalandın."

Ashley sette River'a çok fazla bakmamaya çalışırken tam da bu soruyla boğuşuyordu; River'ın onlar gelene kadar çoktan orada olduğunu ve ayrılırken bile hâlâ meşgul olduğunu fark etmişti. Kıyafetlerini tekrarlıyordu ve koyu halkaları morarmıştı.

Ashley'nin Dylan'ı, Cam'i ve arkadaşları vardı, konuşacak, dayanacak, onu rahatlatacak. River'ın kimi vardı? O şimdi neredeydi?

"Basın hayatımı alt üst etti. Spor salonuna geri dönemem. Berbat bir durum. Ama alışmaya çalışıyorum." İç çekti. "River ve ben konuştuk. Cam hakkında neler hissettiğini, geçmiş ilişkilerinin nasıl biliyordum. Tek bir şey istedi: Onu dışarıda bırakmamamı. Ben de bunu yaptım. Ben kötü bir sürü alfasıyım," diye itiraf etti, sesi gerginleşerek. "Eylemlerimin sürüyü nasıl etkilediğini düşünmek yerine kendimi ön plana çıkardım, arka beynimin araya girmesine izin verdim. River'ı etkiledi."

Omega'sını bağlama konusundaki düşüncesizliği, River ile uzun süredir devam eden ilişkisini tamamen ihlal etti.

"Neden ilk seferinde acele gerektiğini öğrenemedim?" diye sordu.

River'ın etrafında olmasını özlemişti. Cameron'la birlikte sevimli olmalarını, Dylan'la sürekli dalga geçmesini özlemişti. Kokusunu, düzgün konuşmasını, aptal bıyığını, güzel kollarını ve tezgâhtan bir yerine iki kahve almasını özlemişti. Gecenin bir yarısı onunla mutfakta buluşup bir şeyler atıştırmayı, barda birlikte oturup sohbet etmeyi ya da sessizliğin etraflarında huzurla yayılmasına izin vermeyi özlemişti.

Film çekimleri başladığından beri bu kadar sık olmuyordu ama nadiren de olsa evine uğradığı ve tadilatla uğraşırken ona eşlik ettiği günler oluyordu... Konuşmalarını özlemişti.

"Cameron'ın acı çektiğini biliyorum," dedi Ashley. "Ama aynı zamanda bizim River'a haksızlık ettim. Ve bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyorum."

Sürü alfası olarak tüm işi buydu ve başarısız oluyordu.

Bu onun teması olmaya başlamıştı.

"Hepimizin bu bir araya gelme olayını beceremediğimize katılıyorum. Eğer düşünürseniz, River haklı sayılır. Cameron'ın halka açılmaya hazır olduğuna karar vermesi için yıllarca bekledi ve görünen o ki Cameron biz dahil olana kadar bu adımı atmaya istekli değildi."

Dylan'ın *biz* demesi biraz *garipti* ama Ashley o olduğunu biliyordu.

Yönetiminin başındaki Sabrina, onun bu kadar toparlanmasından pek de rahatsız olmuşa benzemiyordu. Şimdi düşününce, Cam River için gerektiği kadar mücadele etmiş miydi? İsteddiği gibi fotoğraftaki River olsaydı gerçekten çok farklı olur muydu?

Dylan parmaklarını onun kolunda bir aşağı bir yukarı gezdirdi. "Sence Cameron onu affedecek mi? Sence River Cameron'ı affeder mi? Yoksa her şey sonsuza dek mi bitti?"

Ashley yüzünü Dylan'ın göğsüne çevirdi, onun tanıdık, rahatlatıcı kokusunu içine çekti ve gözlerini kapattı. "Bilmiyorum. Cameron sanki görmek istediği son kişi River'mış gibi davranıyor." Ve yine de Ashley, diğeri bakmazken sette gözlerinin ona çekildiğini fark etti. Dikkatleri bir ileri bir geri gidip geliyordu. "Ama aralarındaki bağ çelişkili. Durum hakkında konuşmaktan hoşlanmıyor."

Ve sürekli sette kapalı kalmak Cameron'a basında görülme şansı vermiyordu, bu yüzden hikaye zaten nispeten hızlı bir şekilde kaybolmuştu.

Ashley hâlâ sosyal medyadan korkuyordu ama Kenzie ve Jordan internette okumayı ve "kıskanç trolleri" kızartmayı seviyordu.

"Sence Cam onu hâlâ seviyor mu?" Ashley sordu.

"Elbette. Sanırım River'ı ne kadar incittiğini kabullenmeye çalışıyor."

"Sence bizim yaptıklarımız River'inkilerden daha mı ağır basıyor? Omega'nı tehlikeye . Bunu bu kadar çabuk unutmaya hazır mısınız?"

Bunu çok hafifçe sormuştu ve aralarındaki bağda incinme, öfke yoktu. Ashley onun bakışlarına karşılık vererek, "Öyle görünüyor ki öyle," dedi.

Dylan omuz silkti. "I söyledi Nehir I Biliyorum
ne Bu gibi Kendinizi yeterli hissetmediğinizde
aşırı telafi etmek için."

Ashley kaşlarını çattı ve kalbi sızladı. "Ondan özür dilemek istiyorum. Tepki gösterdiğim için, aceleci davrandığım için, güvenine ihanet ettiğim için."

"Cam'in geleceğini düşünüyor musun?" Dylan sordu.

Ashley ona doğru eğildi ve iç geçirdi. "Tüm bu olanlarda kendi rolünü kabullenmesi gerekiyor. River'ın şeyi *neden* yaptığını anlaması gerekiyor. Bunun ilk adımı onları konuşturmak, değil mi? Sadece ona bunu yapması için bir fırsat vermemiz gerekiyor."

Dylan elini çenesine götürdü, kirli sakalının gölgesi avucuna vuruyordu. "Katılıyorum. Demek istediğim, River'ın yaptıklarının arkasında bir nedeni vardı, her ne olduğunu kabul etmesek bile. Bunu herhangi birimizi incitmek için yapmıyordu. O sadece... bir hata yaptı."

"Çok mu yumuşağız?" Ashley kendinden şüphe ederek sordu. "Bir alfa gibi düşünmek yerine kalbimle mi düşünüyorum?"

Dylan onun çenesine dokunarak başını yukarı kaldırdı. "Hey. Tüm sürüyü düşünüyorsun, bu da senin alfalık özelliğin."

Ashley gözlerini devirerek ona dirsek attı. Sevgi onu etkiledi, göğsünü sıkılaştırdı ve üzerine atladı, onu kanepeye itti ve üzerine uzandı.

"Bu konuda büyük düşünme. Bazı şeyleri nasıl konuşacağını öğrendin diye kendini çok olgun sanıyorsun."

"Ben son derece olgun biriyim. Kitap okurum," diye belirtti Dylan. Kız onun sesindeki eğlenceyi duydu.

"Oh, şart bu mu?" diye alay etti. "Onlardan biri."

Ashley içini çekerek parmaklarını Dylan'ın göğsüne vurdu. "Sanırım şimdi tek yapmamız gereken ikisini nasıl konuşturacağımızı bulmak."

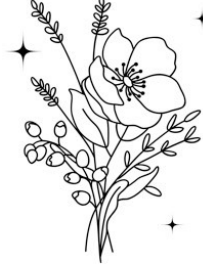
"Bir buluruz."

Yaparlardı. O yapardı. Ne de olsa alfa oydu ve başarısız olmaktan bıkmıştı.

Bu sürüyü birbirinden ayırmak yerine bir *araya* getirmenin zamanı gelmişti.

48. DEĞİŞİKLİKLER

NEHİR

Çoğu gün olduğu gibi setten yeterince hızlı çıkamıyordu. Bu da elbette üç farklı kişinin onunla konuşması gerektiği ve o gün çıktıkları bir sahneyi gözden geçirmesi gerektiği anlamına geliyordu. Sonunda postacı çantasını omzuna atıp çıkışa doğru adım attığında saat her zamankinden daha geç olmuştu.

Kapıyı iterek açtığında metal çubuk gürültüyle kapıya çarptı ve kendisini kimin beklediğini gördüğünde neredeyse ayağı takılıyordu.

Ashley usulca, "İşte " dedi.

"Selam," diye selamladı River, Cameron ya da Dylan'ı bulmak için etrafına bakınırken.

"Sadece ben," dedi, ellerini garip, şakacı bir teslimiyet işaretiyle havaya kaldırarak. "Hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm."

"Ne ?" diye sordu, kendini sabit tutmak için çantasını kavrayarak.

"Sizi pusuya düşürdüğüm için özür dilerim," dedi ve bir elini saçlarının arasından geçirdi. "Cam ve Dylan çoktan önden gittiler. Ben seninle konuşmak ."

Cam ve Dylan önden gittiyse, Ashley neden onlarla gitmemişti? Birlikte oynadıkları için mutlu değiller miydi?

Sıkıntısını bir kenara itti. "Tamam," dedi, elleri terlemeye başlamıştı. "Ne var ne yok?"

Çekimler devam ettikçe hava daha da serinliyordu ve esintiyle mücadele etmek için büyük boy bir kazak ve kot pantolon giymişti. O baktı

rahat, konforlu ve... suçlu. "Ben... özür dilemek istedim," dedi gözlerinden saçlarını tarayarak.

River gözlerini kırptırdı. "Ne?"

"Cameron'la düşünmeden bağ kurmam adil değildi. İkinize de değil" dedi. "Ben gerçekten... ikinizin arasına girdim ve ne kadar mesafe yarattığımı fark etmedim." Başını sallayarak yüzünü buruşturdu ve River şaşkınlıkla sustu. "Ve buraya sana üzerinde duracağın başka bir şey vermek için gelmedim, sadece bilmeni istedim... Anlıyorum. Seni incittiğim için, sonuçlarını ya da acele kararlarımdan zarar görebilecek insanları düşünmeden mükemmel sürümü oluşturmaya çok fazla takıldığım için özür dilerim. Bu benim sürü alfası olmama yakışmadı."

Yarım gülümsemesi hüzünlüydü ve o anda birlikte, kendilerini içine soktukları durum hakkında dertleştiler.

"Bence Cam sevmesi kolay bir insan," diyor River. "Sizi kendi yörüngesine çekiyor ve oraya girdiğinizde... bu mutluluk."

Yıllarca aynı işaretleri görmezden gelecek kadar mutlu. "Gerçeği bilmek istiyorsan, sanırım bir son kullanma tarihimiz vardı. Sır olarak saklanmaktan mutlu değildim. Ve eninde sonunda bunu fark edecektim, senin müdahalen olsa da olmasa da."

"Buna inanmıyorum," dedi Ashley başını sallayarak, kaşları daha da çatılmıştı. "Bence *sırrın* bir son kullanma tarihi vardı. Sen ve Cameron'ın değil. Sen Cameron'ı seviyorsun, o da seni seviyor."

River sadece işine odaklanarak oldukça iyi bir iş çıkarmış ve sadece akşamları otelde tek başına olduğu zamanlarda hayıflanmıştı. Şimdi bununla yüzleşince acısı yeniden kabardı ve yutkundu. "Bunu göstermek için çok komik bir yolu vardı."

Ashley, "Cameron'ın suçsuz olduğunu söylemiyorum," dedi. "Buraya onun adına konuşmak için gelmedim; onun da düşünmesi gereken kendi açıklamaları var. Buraya yalnız olmadığını bilmeni sağlamaya, yaşadığın hayal kırıklığını anladığımı belirtmeye ve bu olayda benim de payım olduğu için özür dilemeye geldim."

River sertçe yutkundu. "Teşekkür ederim. Gerçekten çok acıdı. Seni bu kadar kolay seçmesi. Ona aniden bağlanmış olman. Sanırım bu hepinizden çok benim suçum." Hayatını onun güvensizliklerinin etrafında dolanarak yaşamak zorunda kalmamalıydı.

"*Biliyordum*," dedi Ashley, ses tonuna sızan hayal kırıklığıyla. "Nasıl hissettiğini biliyordum ve hâlâ-" Sözünü kesti.

Hala Cam'i bağlıyor. River'ı hala dışarıda bıraktı.

"Duyarsızca davrandım. Özür dilerim," dedi tekrar. "Bunu yeterince söyleyemiyorum."

"Cameron nasıl?" River sordu, çünkü sormadan gitmesine izin veremezdi.

"O... repliklerine odaklanıyor. dağıtıyor. Hâlâ seni nasıl incittiğini, neyi farklı yapabileceğini düşünüyor. Sanırım hepimiz öyleyiz" dedi.

"Dylan?" diye sordu River, çünkü onları özlemişti. Hepsinden.

"Dylan... bir sürü ikinci şans romanı okuyor," dedi Ashley. dedi ve River kıkırdadı. "Sanırım bir şeyleri kaçırıyor. Cameron'ın öyle olduğunu biliyorum."

"Ya sen?" River sonunda sordu.

Ashley onun bakışlarına karşılık verdi, dudakları hüzünlü bir gülümsemeye dönüştü. "Seni özledim."

River kıpırdandı, istediği bu olsa da bu duygu gösterisinden rahatsız olmuştu. Küçük bir parçası hâlâ bunun onların sonu olmayacağını umuyordu - bir şekilde tüm atlabileceklerini, diğer tarafa birlikte daha iyi bir şekilde geçebileceklerini. Ama neyin yanlış gittiğinin farkına varmadan olmazdı.

"Bir daha sır olmayacağım," dedi River.

Ashley, "En başından beri orada olmamalıydın," dedi. "Ama bunu söyleyen ben olmamalıyım."

"Peki hazır mı? Konuşmaya?"

O zaman neden burada değil?

"Bence ne kadar büyük bir hata yaptığıyla yüzleşmekten korkuyor. Ama söyleyecek şeyleri olduğunu biliyorum. Özür dilemesi gereken şeyler."

"Peki. Ona beklediğimi söyle." River başını salladı. ",

Beni affetmesi gibi bir şey, sadece- "Sohbet

etmek için müsaitim," diye önerdi Ashley.

River başını sallayarak iç çekti.

Aralarına sessizlik yerleşti ve River öne doğru eğilme isteğiyle savaştı, ama onun kokusu çok güzeldi ve onu özlemişti.

İkisi de duramadan yaklaştılar ve kızın kolları ona sarıldı, o da kıza sarıldı ve bu doğru hissettirdi. Kız onu sıktı, adam da kızın ensesini avuçladı, alt kesimi avucunu gıdıklıyordu. Bunu özlemişti. Onu. Hepsini.

"Hâlâ mükemmel paketini istiyor musun?" diye sordu.

Ashley boğazını temizledi ve geri çekildi. "Sensiz tamamlanmış sayılmaz."

Onun sözleri River'ın uzun zamandır ilk kez daha hafif hissetmesini sağladı. Keşke Cameron da aynı şeyi fark etseydi.

49. EYLEM

CAMERON

Axel, Roderick Gaven'ın önünde duruyordu. Kanlı, yaralı, sınırında.

Malikâne darmadağın olmuş, camlar kırılmış, sandalyeler dağılmış, mobilyalar ters dönmüş ve kurşun kovanları yere saçılmıştı.

Axel'in ön kapıdan içeri sürdüğü araba hâlâ .

Roderick Axel' önünde diz çökmüştü, yüzünden kanlar akıyordu, ellerini önüne uzatmış yalvarıyordu.

Az önce bir savaşa girmişlerdi. Axel kazanmıştı. Cale birkaç metre ötede, yerde baygın yatıyordu ve henüz onu kontrol edememişti.

Önce bu *pisliği* halletmesi gerekiyordu.

Axel Roderick'e hırladı.

"Eee? Kendin için söyleyecek bir şeyin var mı? Planın bok gibiydi," diye bağırdı Axel.

Roderick irkildi, tatmin edici bir sonla karşılaşacak olan zavallı bir kötü adamdı.

Axel'in elinden mi olacaktı? Yoksa kalbi birini soğukkanlılıkla öldüremeyecek kadar saf mıydı? Süvarileri beklemeli miydi?

"BEN-BEN-" Roderick kekeledi. "Özür dilerim," dedi.

Axel başını eğdi. Ne?

"Seni incittiğim için özür dilerim," dedi Roderick. "Yaptıklarım... aptalcaydı. Sorumsuzcaydı. Olgunlaşmamış. Güvensiz. Eğer bir sözlüğünüz varsa

devam edin."

Cameron, kafa karışıklığı yayıldıkça tüm setin değiştiğini hissetti.

"Korkmuştum ve bu korkunun beni ele geçirmesine izin verdim. Seni elimden geldiğince benim yapmak istedim, çünkü sana açıkça sormaktan çok korkuyordum. Cevabının ne korkuyordum. Daha iyi bir şey gelene kadar beni kullandığını düşündüm. O şeyin o olduğunu düşündüm ve "işte buydu" diye düşündüm. Senin ve *herkesin* beni görmesi son şans."

Roderick ayağa kalktı ve Cameron'ın eli tuttuğu silahın etrafında titredi.

Roderick'in omzunun üzerinden seti taradı ve River'ın kenarda durduğunu, stresli ve terli olduğunu ve dikkatle oyuncuya baktığını, dudaklarının kelimelerle birlikte hareket ettiğini gördü.

"Geçtiğimiz birkaç hafta... korkunçtu. Seni özlüyorum. Sensiz olmak berbat."

Roderick... eline mi baktı?

Cameron bayılacak gibi oldu, ışıklar çok parlak ve çok sıcaktı. Bunlar River'ın sözleriydi ve o bunları herkesin önünde *yüksek sesle* söylüyordu.

Cameron, ışıkların parıltısının ötesinde, kenarda izleyen ve dinleyen insanların aşırı derecede farkındaydı.

River repliklerle oynayarak *kariyerini* riske atıyor, sette zaman kaybediyordu.

Cesurcaydı.

River söz konusu olduğunda Cameron'ın hiç olmadığı kadar cesurdu. Yutkundu. Şimdi bunu değiştirmek için bir şansı vardı.

Haftalar süren iç gözlem ve ifşaatlardan sonra River, Cameron'dan önce davranmıştı.

"Özür dilerim," dedi Cameron, Roderick'in yanından River'a bakarak. Kelimeler döküldü, son birkaç hafta içinde vardığı her sonuç. "Şöhret, yabancıların fikirleri ve tutarlılıkta bulduğum güvenlik gibi yanlış şeylere değer *verdim*. Bizi sadece bana fayda sağlayan bir durağanlıkta tutmanın sana karşı ne kadar adaletsiz olduğunu göremedim."

River baktı ve ışıkların arasından Cam gözlerinde bir parlaklık olduğuna yemin edebilirdi. River'a yaşattığı onca acı Cam'in boğazını düğümledi ve midesini ağrıttı.

"Çok bencildim, seni düşünmek yerine sadece kendimi ve isteklerimi düşündüm." Ashley'e sahip olmalarının tek nedeni River'ın kendisiyken, onunla konuşmadan Ashley'i bağlamak!

Tanrım, Cameron *tam bir aptaldı*. İnanılmaz derecede bencil bir aptal.

"Yaptığınız şeyi neden yaptığınızı tamamen anlıyorum. Seni anlıyorum. Bu kadar uzun sürdüğü için, yaptıklarım aramızı bu kadar açtığı için ve bunca zaman bunu göremediğim için özür dilerim."

Sözcükler onu terk ederken River'ın bakışlarını inceledi, oradaki anlayışı, kabullenışı ve umudu okudu.

Roderick boğazını temizledi ve telaşla eline baktı. "Şey... tamam, bunların hiçbiri şimdi mantıklı gelmiyor, ama-"

Roderick bir adım öne çıkarak ayaklarının etrafındaki enkazı tekmeledi. "Seni bir daha hayal kırıklığına uğratmayacağım."

Cameron'ın kalbi küt küt atıyordu.

"Seni seviyorum," dedi Cam, gözlerini River'a dikerek.

"Pekâlâ, kes!" diye bağırdı yönetmen, sesi depoda gümbür gümbür yankılanıyordu. "Çok komikti çocuklar. Eğlendiniz mi? İşimize dönebilir miyiz?" O öfkelenirken tüm dünya durdu ve sahne elleri sahneyi yeniden kurmak için etrafına koştu. "*Sizi öldürmemek* için kendime beş dakika ayırmam lazım, sonra ikiniz de gelip benimle konuşun. Derhal!" diye bağırdı, yüzü kıpkırmızıydı.

Roderick Cam'e göz kırptı ve sonra omuz silkerek uzaklaştı.

River'la göz göze geldi ve River yarı korkmuş, yarı sevinmiş görünüyordu.

Cameron koşarak geldi, ekibi atlattı ve Rebecca'ya beklemesini işaret etti.

"Konuşmak için bundan daha fazla zamana ihtiyacımız var ama... Üzgünüm," dedi Cameron. "Sonra buluşabilir miyiz? Karavanımda?"

River kabul etti. "Edeceğim ve bunda ciddiym. Güveninize ihanet ettiğim için özür dilerim."

"Sana tekrar tekrar ihanet ettiğim için özür dilerim. Ben bencil bir pisliğim. Sen bunu hak etmedin." Cameron'ın gözleri sözlerinin gerçekliğiyle parlıyordu. Sözlerinde ciddiydi.

Ve River'ın içindeki bir şey sonunda rahatladı. "Teşekkür ederim. Karavanınızda olacağım."

Cameron yavaş bir nefes aldı ve başını salladı, kendini River'a atmak istiyordu ve -bu cesur olmakla ilgiliydi, değil mi?

Cameron kendini River'a doğru fırlattı ve kollarını ona doladı. River şaşkınlıkla kaskatı kesildi ve Cam, River'ın bir şey söylemek için dudaklarını araladıktan sonra fikrini değiştirip Cameron'a tekrar sarılırken çenesinin klik sesini duydu.

Ayrıldıklarında River boğazını temizleyerek "Tamam," dedi. "Yönetmen tarafından kıcıma tekmeyi yemeye hazırım."

Cameron volta atan öfkeli müdüre baktı. "Neden bunu ben almıyorum?" diye sordu Cameron. "Sanırım benim için yumuşak bir noktası var."

River, *kariyerini* riske atarak mümkün olan en dramatik şekilde özür dilemişti. Asistanlar müdüre yanlış kahve getirdikleri için kovulmuşlardı. Bunu yaptığı için River'a ne olacaktı?

Kötü adamın monoloğunu itirafla değiştirmek mi?

Cameron gözlerini kırptırdı. River konuşmasını yapmak için kötü adamı seçmişti. River kendini bu hikâyenin kötü adamı olarak mı görüyordu?

Bunu düşünmek Cameron'ın göğsünü ağrıttı.

River'a kötü adammış gibi davranıyordum.

"Bırak suçu ben üstleneyim," dedi Cameron.

"Lütfen mi?"

"Neden onunla birlikte yüzleşmiyoruz?" River önerdi.

Cam kızgın müdüre endişeyle baktı. River'ın kovulmasını gerçekten istemiyordu. "Söz veriyorum bu özrünü azaltmaz, çünkü zaten kabul ettim. Lütfen bunun için kovulma. Kahretsin," dedi müdür ona doğru yönelirken. Cam ona "Git," dedi ve River'ı iterek yolundan çekti.

River rahatladı ama yönetmen derin bir nefes alarak söze başlarken çok da uzakta durmadı.

Değerli zaman, bir atışı mahvetmek ve herkesin parasını boşa harcamak hakkında bağırmayı bitirdiğinde, Cam rüzgar yanığı olduğunu hissetti.

Yine de Rebecca makyajını tazelerken kendi kendine gülümsemekten kendini alamadı. Dylan ve Ashley ile bilmiş bir bakış paylaştı. Onların desteği aralarındaki bağda dalgalanıyordu ve bu onu güçlendiriyordu.

Cameron bir kez daha River'a baktı ve onu Roderick'i oynayan aktörle konuşurken buldu. el sıkıştılar, ve

Roderick başını hüznle sallayarak uzaklaşmadan önce onu sırtından alkışladı.

River yorgun görünüyordu.

Cameron da kendisi için aynı şeyi söyleyebilirdi. Makyaj sanatçısı bunu saklamakta çok iyiydi.

Tanrım, onu özlemişti. Hâlâ konuşacak çok şeyleri vardı.

River'ın sıcak bakışlarını ve göğsündeki şaşkınlık, özlem ve sevgi karışımını görmezden gelmeye çalışarak, Axel'i tekrar bulmaya çalışarak işaretine bastı.

Bencil *olmayan* ve son iki yılını her fırsatta partnerinin duygularını göz ardı ederek geçirmemiş biri, ilişkilerinin güvenine ihanet etmemiş ve bunun ona nasıl hissettireceğini düşünmeden bir alfayla bağ kurmamış biri.

Bazen kaçabilmek, başka biri gibi davranabilmek işinin en güzel yanıydı.

İşin tek dezavantajı, sonunda sona ermesi anlamına geliyordu.

Cam karavanında oturmuş, set dağılır dağılmaz River'ı bekliyordu. Ashley ve Dylan'a son durumu anlattı ve onlar da mırıldanarak hemen hemen birlikte yola koyuldular. Aralarındaki bağ sayesinde heyecanlarını, umutlarını ve sevinçlerini hissedebiliyordu ve bu bulaşıcı bir şeydi.

Hâlâ kirli görünümlü makyajı ve aptal lekeli atletikle kaplıydı. En azından düz siyah bir üst giymişti. Cameron terli avuçlarını kalçalarına sildi ve bir mesaj gönderdikten sonra telefonunu kaldırdı.

Nehir.

Cameron onu o kadar çok özlüyordu ki bazen nefes almakta zorlanıyordu.

Dizüstü bilgisayarındaki tuşlara sürekli vurmasını, kokusunu, dokunuşunu, sesini ve saçlarının kulağının arkasındaki bir noktada tuhaf bir şekilde kıvrılmasını özledim.

Bu şeyleri, yani betayı hayatında istiyordu ve Cameron'ın onun bu konuda ne kadar ciddi olduğunu bilmesine ihtiyacı vardı.

Karavanın kapısının irkildi ve ayağa kalktı, kapıyı açmak için uzandığında elleri titriyordu.

River'ın tepeden tırnağa her santimini içtiğini belli etmemeye çalıştı.

"Merhaba," dedi Cameron, nefesi boğazında düğümlenmişti.

River elindeki bir yığın kâğıdı düzeltirken, "Merhaba," dedi.

Geri adım ve River içeri girdi ve bu... garipti. "Prova yapmak için zamanım olur diye düşünmüştüm," dedi Cam.

"Neyin provası?" River sordu.

"Özür dilerim," dedi Cam. "Nereden başlasam ki? Başlangıçtan mı?" Yüzünü buruşturdu. Son birkaç hafta anılarla doluydu, her birine yeni bir ışık tutulmuştu. Cam'in River'ın endişelerini görmezden geldiği, menajerini, hayranlarını, kendisi dışında herkesi suçladığı zamanlar.

"Nereden başlamamız gerekiyorsa oradan başlayabiliriz," dedi River ve Cameron gergin olduğunu fark etti. River'da sinir görmemişti... yani, muhtemelen seçmelerde ilk tanıştıklarından beri, sonra da masa okumasında.

"Elinde ne tutuyorsun?" Cameron kalın kâğıt kılıfını göstererek sordu.

River yere baktı. "Bir şey üzerinde çalışıyordum. . Önce... Özür dilerim," dedi ilerleyerek. "Biraz daha açıklama yapmak, davranışlarımın bağlamını sunmak istiyorum. Bahane değil!" diye ekledi Cameron'ın dudakları aralandığında.

"Ben de aynısını yapacağım. İstersen son birkaç haftadır aklımdan geçen her şeyi sana anlatabilirim."

Küçük divana oturdu ve River'a karşısındaki, kapının solundaki bankta oturmasını işaret etti.

Aralarında yaklaşık bir metre vardı. Cameron'ın kalbi küt küt atıyordu ve ona ulaşmayı o kadar çok istiyordu ki.

Beta boğazını temizlemeden önce River'ın kâğıtlara bakmasını izledi.

"Müdür seni gerçekten , ha?" River sordu.

Cam'in dudakları geri çekilmeden önce neredeyse kıpırdadı, çünkü bu ciddiydi ve henüz temize çıkmamıştı. "Buna değer," dedi başını hayıflanarak sallayarak. "Söylediklerimde ciddiydim," diye devam etti bakışlarını kaldırarak. River'ın dudaklarında hafif bir gülümseme vardı.

"Ne kadar saçma da... Roderick'in söylediklerinde ben de ciddiydim." Ayıldı. "Seni seviyorum Cameron ve yaptığım şey ."

Cameron iç çekti. "Ben sadece... Başta anlamadım ama düşündükçe seni ne kadar zorladığımı fark ettim."

River elini zaten dağınık olan saçlarında gezdirdi. Saçlarında biraz parlaklık vardı ve Cameron yıkamayalı ne kadar olduğunu merak etti. "Ben sadece... güvensizdim. Yani, yönetimin beni bir ortak olarak ciddiye ve bu bizi rahatsız gibi davrandıkça, *senin* de beni bir ortak olarak ciddiye almadığını düşünmeye başladım." River kaldırdığında boğazında bir yutkunmayla sarsıldı. "Ve sonra sıcaklık. Benim yerime bir alfa istediğinde, bu sadece bir onaylama gibi geldi."

Cameron'ın içinde pişmanlık kabardı. "O sabah, sıcağın sonra bir şeylerin yolunda gitmediğini *biliyordum* ama görmezden geldim, çünkü zorlamak, sana gerçekten nasıl hissettiğini sormak bana fayda sağlamadı. Ne tür bir ortak bunu yapar? Üzgünüm, River."

River, "Hiç bizimki kadar ciddi bir ilişkim olmadı," dedi. "Hiç şansım olmadı, çünkü başka biri gelene kadar hep arka plandaydım. Sıcağın sonra konuştuğumuzda gerçekten '*İşte bu*' diye düşündüm. *İşte o zaman gerçek olacak.*"

"Sana söz verdim," diye fısıldadı Cameron. Midesi burkuldu.

"Sonra görüşme oldu ve ben *incindim*. Ashley kadar seni idare ediyormuşum hissetmeye başladım." River başını salladı. "Ve hepimizi mahveden aptalca, duygu yüklü bir karar verdim." İnledi. "Ashley ve ben konuştuk ve bir anlaşmaya vardık. Sadece sonsuza dek pişman olacağım. Özel hayatlarımızı halka ifşa ettim. Güvenimizi sarstım ve özür dilerim. Hayatımdaki en güzel şeyi mahvettim. Sen, Ashley, Dylan ve sahip olabileceğimiz sürü. Ve en azından, ne kadar üzgün olduğumu bilmeni istiyorum."

Cameron, sanki kendi kendine *siktir et dercesine* ayağa *kalktı* ve kanepede River'ın yanına, ona dönük, kol mesafesinde oturdu. "Sana bir şey yapmana neden olacak kadar kötü davrandığım için özür dilerim. Her şey yoluna girmiş gibi görünse bile, senin nereye düşeceğini ya da nasıl hissedeceğini düşünmeden Ashley'e bağlanarak her şeyi daha da berbat ettiğim için üzgünüm. Sana değmezmişsin gibi hissettirdiğim için özür dilerim. Duygularını ve endişelerini bu kadar uzun süre görmezden geldiğim için özür dilerim. Seni seviyorum ve hayatımda olmanı istiyorum ve eğer bu kadar uzun süre inanılmaz derecede duyarsız olduğum için beni affedebilirsen, seni hak ettiğin gibi seveceğim. Gizli saklı değil. Sır olarak değil.

"Sır ortaya çıktığında, uyum sağlamak çok kolay oldu. Yönetim, taraftarlar, bahane olarak kullandığım tüm engeller yıkıldı, çünkü bizi geride tutan onlar değildi. Bendim. Sorun *bendim*. Aynı yere oraya nasıl geldiğimizin önemli olmadığını düşünüyordum ama bu sana haksızlıktı. Kurduğumuz ilişkiye."

River dudaklarını araladı, sonra kapattı ve bakışları önlerindeki kısa masaya kaydı.

Cam'in kalbi küt küt atıyordu.

"Ben de bunun üzerinde çalışıyordum. Tüm boş zamanlarımda," dedi River. Masanın üzerindeki kâğıt yığını Cameron'ın önünde birkaç santim öteye itti ve geri çekildi. "Benimle birlikte yapmasanız bile, yapılmayı hak ediyor. Bu iyi bir hikâye."

Cameron kâğıt yığını inceledi ve bir anısını hatırladı. Yıllar önce.

Cameron içini çekerek ortak dairelerindeki rahat, tüylü kanepeye çöktü. "Aksiyondan yorulдум."

"Ne?!" River soluk soluğa kollarını açıp Cam'in kendisine yaslanmasına izin verdi. "Cehennem mu?"

Cameron kıkırdayarak başını salladı. "Bilemiyorum. Daha küçük bir sette çalışmayı özlüyorum. Sadece bir hikaye anlatmak isteyen insanlarla, hangi aksiyon dublörünün en fazla şok değerine sahip olacağı konusunda endişelenmeyen insanlarla."

"olsa ne yazardın?" River sordu, nefesi Cam'in ensesindeki tüyleri hışırdatıyordu. Sakinleşmeden önce ürperdi,

Başını River'in omzuna yaslayıp ellerini karnındakilerin üzerine koydu.

"Sanırım bir aşk romanı yazardım. Biraz trajik bir şey, karakterler için kalbinizin acımasına neden olacak bir şey. İnsanların aylarca düşünecekleri şeyler hissetmelerini istiyorum."

"İnsanların Axel'i düşünmediğini mi sanıyorsun?"

Cameron omuz silkti. "Bilmiyorum."

Axel'i hiç düşündü mü? Ateş etmek dışında?

Cameron öyle olduğunu sanıyordu. Bazen. Bir mağazada deri bir ceket gördüğünde "Axel bunu severdi" diye düşünürdü. Bu sayılır mıydı?

"Anlatmak istediğin bu hikâyedeki karakterler kimler?" River sordu.

Cameron onunla dalga geçmeye karar verdi. "Hmm. İki erkek.

Queer." "Sonunda birlikte mi oluyorlar?" River sordu.

"Tabii ki. Eşcinsel erkekler de mutlu sonları hak ediyor." "Güzel. Nasıl tanışıyorlar?"

"Bilmiyorum," dedi Cameron.

"Anlaşmazlık nedir?" River'in dudakları yanağına doğru seğirdi.

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Cameron.

River usulca kıs kıs güldü, bu ses Cameron'ın ısıttı. "Tıpkı bir yazar gibi konuşuyorsun."

"En iyisinden öğrendim," diye mırıldandı

Cameron. River'in kolları sıkıca sarıldı ve-

Cameron gözlerini kalın el yazmasına diktiğinde anılar kayboldu.

"Sen mi yazdın?" diye sordu, sesi inançsızlıkla yumuşamıştı.

River başını salladı. "Bitirdim. Ve eğer bu projeyi yapmak, sanatımıza devam etmek istiyorsan, bu senin ellerinde." River'ın yüzündeki çığ ifadeden Cameron'ın elindeki tek şeyin bu olmadığı anlaşılıyordu.

"Bir gün seriye ara verdiğinizde, belki istediğiniz gibi bağımsız filmlere dönebilirsiniz. Eğer bu sadece bir hatırlatma işlevi görüyorsa, amacına ulaşmış demektir."

Cameron sayfaları çevirdi, birkaç isim ve satır yakaladı.

Aster

("Dans et benimle!")

Ren

("Ne? Ama yağmur yağıyor!")

Aster

"Bunu eğlenceli kılan da bu!"

-

Aster

(baş üstü işaret ederek)

"Doldurulmuş ayıyı istiyoruz. Büyük olanı."

-

Ren

"Al, bunu dene."

Paylaşılan bir kaşık dolusu şekerleme ve dondurma. Başparmağın dudakta gezinmesi, uzun bir bakış.

Her zamanki gibi spoiler meraklısı bir adam olarak son sayfayı çevirdi.

Ve sonsuza dek mutlu yaşadılar.

SON.

Cameron'ın en sevdiği saçma romantik komedi anlarının hepsine sahipti - yağmurda dans etmek, bir panayırdaki en saçma eşyayı kazanmak, tatlıyı paylaşmak.

Bu tam bir aşk mektubuydu, hem de koca bir senaryo şeklinde.

Cameron'ın başı dönüyor, kalbi çarpıyordu,

River boğazını temizledi ve kapıya doğru bir adım atarak ayağa kalktı.

"Eğer nefret ediyorsan, gerçekten bilmemeyi tercih ederim, böylece siktir olup gidebilirim ve-"

"Yapma-" diye ağzından kaçırdı Cameron, ona doğru uzanarak.

River'ı seviyordu. Yaralıyken, kızginken ve kafası karışıkken bile durmamıştı.

"Seni seviyorum," dedi Cameron. "Dünyaya bizden bahsetmekten çok korktuğum için özür dilerim."

River başını salladı. "Sır olmaktan nefret ediyorum."

"Seni doğru sevmiş olsaydım, bunu yapma ihtiyacı hissetmezdin..." Cam mesafeyi kapattı ve her an kızarmakta olan yüzünü avuçladı. Onun kalbi de Cam'inki gibi çarpıyor muydu? "Seni özlüyorum. Lütfen bana ikinci bir şans ver. Dünyaya bizden bahsetmem için bana bir fırsat ver."

River bu açıklamayla *rahatlamış* görünüyordu ve umut Cam'in kaburgalarına işledi. River'ın tekrar yuvasında, ait olduğu yerde olmasını ne kadar isterdi. *Evine*.

"Sonrasında nasıl hissettin? Paket oynarken?"

River yutkundtu. "Suçluluk duygusu beni canlı canlı yemeseydi bundan çok daha fazla keyif alırdım."

Cam'in parmakları River'ın yanağına doğru seğirdi. "Tekrar denemek ister misin? Bu sefer suçluluk duymadan?"

River'ın eli Cam'in göğsüne koyarken titredi. "Benim gibi kokmanı sağlayabilir miyim?" diye sordu daha da yaklaşarak.

Cam başını salladı, nefesi kesilmişti. "Seni herkesin içinde öpebilir miyim?"

Tekrar başını salladı.

"Birlikte yemeğe çıkabilir miyiz? Masanın karşısında el ele tutuşuruz?"

Cam hevesle kabul etti ve şimdi elini tutmak için uzandı.

River'ın dudağı ısırmadan önce titredi ve Cam'in kendi duygu kabarması taşıtı.

"Eve gelebilir miyim?" River sordu.

Cam'in kalbi yüz parçaya bölündü. "Sana gitmeni söylediğim için özür dilerim."

River öne doğru eğildi. Dudakları öpüşürken titriyordu, bu yüzden Cameron dişleri takırdıyana kadar daha sert bastırdı. İrkildiler ve geri çekildiler. Cameron'ın ela gözleri River'ın yeşil gözleriyle buluştu ve bir kıkırdama yayıldı.

Cameron burnunu River'ın boynuna gömüp kokusunu içine çekene, kalbinin kendi kalbine karşı attığını hissedene kadar birbirlerine sıkıca sarıldılar.

"Seni seviyorum," dedi Cameron, kelimeler boğazına fısıldandı ve tenine damgalandı.

"Ben de seni seviyorum. Tek istediğim seni benim yapmaktı."

Cameron birbirlerinin kollarında ne kadar süre durduklarını bilmiyordu, o kadar sıkı sarılmışlardı ki ikisi de bırakmak istemiyordu.

Telefonu cebinde çaldı ve River'ın tenine gülümseyerek geri çekildi, bir elini saçlarında gezdirip düzeltti.

"Benimle gelir misin?" diye sordu.

River kabul etmeden önce şaşkınlıkla kaşlarını çattı. "Evet, tabii. Nereye?"

"Hemen dışarıda. Küçük kahve arabasında harika bir macchiato var." "Bana ikramda bulunmaya mı çalışıyorsun?"

River sordu.

Cam bir elini havada ileri geri salladı. "."

Karavandan çıktıklarında kapı gıcırdadı ve Cam River'ın elini tuttu. River'ın birleşen ellerine *bakarken* yüzünde beliren ifade Cameron'ın aklından hiç çıkmayacaktı. Yüzündeki şaşkınlık, huşu ve anlam derinliği Cam'i, River'ın dünyaya anlatmaya değer biri olduğunu kanıtlama konusunda daha da kararlı hale getirdi.

Cam o mesajı daha önce gönderdiği için memnundu.

Cam onun elini sıktı ve çıkışı iterek açtı, gün batımı araziye altın sarısı ve güzel bir hale getiriyordu.

"Bence kendi başlığını hak ediyorsun," dedi Cameron ve onu öpmek için eğildi, meşgul olmayan elini saçlarının arasından geçirdi.

Gün batımı bir flaşla, bir kamera objektifinin mekanik klik sesiyle kesildi.

River'ın nefesi kesildi, öpücük kesildi ve River dikkatini elindeki kordonla fotoğrafçıya çevirdi.

"Ona erişim izni verdim," dedi Cam, kameranın arkasındaki fotoğrafları inceleyen kıza dönerek. Genellikle queer ve sürü dostu dergiler için çalışırdı ve yolları birkaç kez kesişmişti.

"İşte bu ön planda olan bir fotoğraf," dedi. "Peki ya 'Sır ortaya çıktı: Aksiyon yıldızı sette senaristle sarmaş dolaş görüldü' hakkında ne düşünüyoruz?"

Cam boğazını temizledi. "Sanırım bu kesinlikle tıklama alacaktır. Sen nasıl hissediyorsun?" Cameron River'a sordu.

River daha yakına eğildi. "Benim adamımdan çok daha becerikli görünüyor," diye mırıldandı River.

Bu şaka karşısında Cameron'dan bir kahkaha yükseldi ve River'ın dudaklarında bir gülümseme kıvrılıp bıyıklarını seğirtirken, içinde bir sevgi patlaması oldu.

Bir kolunu River'ın beline dolayarak ona sıkıca sarıldı. "Jas, bu benim uzun zamandır ortağım olan River."

El sıkıştılar ve Cam bunu yaparken River'ı zahmet etmedi.

Cam'e başını sallayarak, "Adaletinizi yerine getirmem için bana güvendiğiniz için teşekkürler," dedi. "Patronum bu hikaye için çılgına dönecek."

"Başka bir şeye ihtiyacın olursa," dedi Cam, "beni nerede bulacağını biliyorsun. Ya da Manny'yi."

Jas başıyla onayladı. "Sevimli kalın muhabbet kuşları."

River onun yanında adeta titriyordu ve uzaklaşırlarken River onun omzunu sıktı.

"Başardın," dedi, yarı inanmaz bir halde.

Cam ona gülümserken içini bir sızı kapladı. River'ın güvenini tekrar kazanmak için önünde hâlâ uzun bir yol vardı ve Cam bunu hafife alamazdı.

Tekrar depoya girdiklerinde Cam, "Galaya kadar bekle," dedi. "Benimle kırmızı halıda yürüyecek misin?"

River onu durdurdu ve Cam hâlâ etrafta dolaşan Ashley, Dylan, asistanlar ve ekibin farkındaydı. Ama umurunda değildi.

"Seni gazetecilerin önünde öpebilir miyim?"

"Beni şimdi öpebilirsin," diye önerdi Cam.

River'ın sırtışı titreyerek eğildi ve tam da bunu yaptı. "Manny kim?"

River bir süre sonra, konuşmaya ara verdiklerinde sordu.
ayrı.

"Yeni Yönetim. Ben mutlu için Rapor o hiçbir şey Christian gibi," dedi Cam.

Karavanının yanında bekleyen iki tanıdık uzun kareyi gördü.

"Ölmemişler," diye takıldı Ashley ve Dylan kitabından başını kaldırıp baktı, ama Cam'in aklına onları çok daha önce fark ettiği fikri geldi.

"Mükemmel. O halde hâlâ bir işim var," Dylan.

Ashley alay etti ve Dylan'ın dizini tekmeledi. "Nasıl geçti?"

"Konuştuk," dedi Cam, gözleri River'ın üzerindeydi. "Özür diledim."

Ashley ve River, River başını sallamadan önce birbirlerine baktılar.

"Kabul ettim," dedi River bir süre sonra, yüzündeki o son derece yumuşak gülümseme geri gelmişti.

Ashley gözlerini devirip kendini betanın kollarına bıraktı ve sevinçle ona sarıldı. River da ona sarılınca Ashley mırıldandı ve Cameron River'ın yüz ifadesindeki rahatlamaya bakarak kıkırdadı. Onları bir arada görmek Cam'in göğsünün sıkışmasına neden oldu, ezici bir sevgi onu doldurdu.

"Seni özledik, demek istediği bu," dedi Dylan rahat bir omuz silkmeye ve sanki kendisi de gülümsememeye çalışıyormuş gibi. "Ben de sizi özledim," dedi River kollarını açtıklarında.

birbirlerinden. "Sen bile," diye alay etti Dylan.

"Gel buraya," dedi Dylan ve River'ı da kucaklamak için kendine çekti.

Cameron, "*Bana* sarılmıyorsun bile," diyerek Dylan'ın River'ı serbest bırakmasına ve sevgisini ona yöneltmesine neden oldu.

Cameron Dylan'ın kokusunun bu kadar yakından o kadar da kötü olmadığını tahmin etti. Ashley'nin neden bu kadar sevdiğini anlayabiliyordu.

"Eve gitmeye hazır mısın?" Ashley sordu ve bir dizi anahtarı şingirdattı.

Dylan liderlik etmeye hazırlanırken Cameron içini çekti ve River'ın elini tuttu.

"Evet, öyleyiz," dedi Cam ve River onun elini sıktı. Onların da sonsuza dek mutlu olma zamanı gelmişti.

50. ALFA'NIN GÖREVİ

ASHLEY

Çekimler bittiğinde Cameron River'a bir ayçiçeği aranjmanı ile sürpriz yaptı.

Biliyordu, çünkü River elinde buket ve güneş gibi parlayarak kapıdan içeri girdi, Cameron da utangaç bir tavırla onu takip ediyordu.

"Bunlar ilerleme, büyüme ve kararlılık anlamına geliyor -hatırlarsanız, bana aldıklarından farklı-"

Son gün hakkında konuşurlarken ve River'ın Cameron'a eşlik edeceği kapanış partisi için planlar yaparken gülümsedi.

Son olarak Dylan arkalarından geldi ve onu bir öpücük ile karşılamadan önce alaycı bir selam verdi.

Tadilatla geçen yoğun bir günün ardından hâlâ yorgundu. En kötüsünü sona saklamıştı: halı çekme işi. Kendin yap videolarında bunun sırtını ne kadar zorlayacağından bahsetmeyi kesinlikle unutmuştu ve Dylan'ın içinde eridi.

"Yogaya ihtiyacım var," diye Dylan'ın omzuna doğru sızlandı.

Ertesi hafta, çocuklar ona tüm vücut masajıyla tamamlanan bir spa günü ile sürpriz yaptılar.

Bundan bir ay sonra Lyric onunla iletişime geçerek spor salonuna dönmesi yalvardı ya da "Bilmiyorum, beni özel olarak eğit!" dedi.

Cameron'ın basına River ve kendisiyle ilgili pek çok güzel bilgi vermesiyle paparazziler rahatlamıştı.

Ashley spor salonunun kapısından bir kez daha içeri girdiğinde kendini çok farklı hissetti.

Nic'in diğ er m    terilerini tutmasına izin verdi, bir sonraki turnesine çıkana kadar Lyric'i özel olarak eğitti ve sonra... serbest çalışmaya başladı.

Bu arada, annesinin evi bir araya geldi ve tamamladığı her odada, sanki kendisinin bir parçasını iyileştiriyor, anıları yeniden yaşıyor ve onları oldukları gibi takdir ediyordu: geçmişte.

Son rötuşları yaparken ağladı.

Dylan oradaydı ve Ashley'in yanaklarındaki gözyaşlarını silerek kalmasını önerdi.

"Yapamayız," diye sızlandı. "Dünyanın hiçbir yerinde yeterince büyük değil ve ben iki lanet eve ihtiya ım yok."

"Peki ya üzerine eklersek?" diye sordu. " ok  zɡ ns n. Bunun doğru hamle olduğuna emin misin?"

Ashley iki yatak odası ve bir banyoya açılan merdivenlere baktı. Dördünün sığması mümkün değildi ve ev artık yenilenmiş olsa da - ve Ashley'in kendi söylediğine *göre muhteşem olsa da* - ihtiyaç duyacakları kadar genişletmek için yeterli arazi yoktu.  oktan kontrol etmiş ve hesabını yapmıştı. Birçok kez.

İşin iyi tarafı, Cam'e çok uygun olduğunu düşündüğü bir yuva ile düpedüz büyülü bir liste bulmuştu.

"Bu yeri seviyorum. Bizim için sembolize ettiği şeyleri, barındırdığı anıları. Burası bizim başlangıcımızdı," dedi boğazı düğümlenerek. "Ama geleceğimizi dört gözle bekliyorum."

Gözyaşları dökülürken yüzünü Dylan'ın göğsüne gömdü ve bu katartıktı. Dylan da onunla birlikte ağladı ve sonra vedalaştılar.

Taşındıkları paket ev... resimlerde göründüğünden daha büyüktü. Her biri için bir oda ve iki ofis, rüya gibi bir yuva, kolayca spor salonuna dönüştürülebilecek bitmiş bir bodrum ve , hatta ziyarete geldiklerinde Kenzie ve Jordan'ın bile sığabileceği bir yemek odası ve mutfak.

"Lütfen olun," diye yalvardı Ashley onlara, sürüsü ziyareti gerektirecek *kadar* içeri girdiğinde.

"Ben çok havalıyım," diye yalan söyledi Kenzie.

"En havalısı," diye devam etti Jordan.

Ancak Kenzie Cameron'la yüz yüze geldiğinde, Jordan'ın elini hemen bıraktı, o kadar kırgın görünüyordu ki Ashley güldü ve bir çığlığı yutarak yüzünü yelpazeledi. "Aman Tanrım, merhaba," diye selam verdi, o kadar coşkuluydu ki Jordan kıskançlıkla homurdandı.

"Kapa çenenı, her gün *ünlü* biriyle tanışmıyorum," diye tısladı Kenzie.

Ashley, yeni kurulan çiftin bunu daha sonra tartışacaklarına dair bir his vardı.

Kenzie, Dylan'la ilk kez karşılaştığında "Demek *sensin*," diye takıldı. "Şaka yapıyorum!" diye gülümsedi ve Dylan gözle görülür bir şekilde rahatladı.

Ashley bu maskaralık karşısında başını salladı.

Sonunda yuvada kırıldılar, Cameron'ın sıcaklığı Ashley'in ilk kez hatırladığından daha sert vurdu. Bittiğinde River'in kolonyası yuvanın her *zerresine* işlemiştı.

Keyifli bir yorgunluk içinde, Ashley sırtüstü yatıyordu, Cameron da yarı yarıya onun üzerindeydi. River onun arkasındaydı ve Cameron usulca horlarken gülmemeye çalışarak bilmiş bir gülümsemeyi paylaşıyorlardı.

Uyuyor, iyileşiyor olmalıydılar ama Ashley henüz uykuya dalmaya hazır değildi. Parmaklarını oynatarak River'ın, Cam'in beline dolanmış olan sağ koluna dokundurdu.

"Tüm bu çiçeklerin bana anlattığın gibi bir hikâyesi var mı?" Dövme turunu daha önce de yapmıştı elbette, adam ona çiçeklerin isimlerini söylediğinde. Google'da aratıp anlamlarını öğrenmiş ama hikâyelerini soracak kadar cesur olamamıştı.

"Çoğu, evet. Ya da sadece benim için genel anlamı."

"Peki ya nehir?" diye sordu şüpheyile, koluna gerçek bir nehir şekli çizen dolmakaleme dokunarak.

Küçük şakasından gurur duyarak, "Sanırım hepimiz neden o şakaya sahip olduğumu biliyoruz," dedi.

Ashley gözlerini sevgiyle devirdi.

"Nergis zambağı gururdur," dedi omzunun üst kısmına yakın bir çiçeğe dokunarak. "Belli nedenlerden dolayı."

Ashley gülümsedi, parmağını morumsu bir çiçeğe doğru götürdü. "Gülhatmi," diye tahmin etti ve o da başıyla onayladı.

"Hırs anlamına gelir. Üniversiteden mezun olduğumda aldım çünkü cesaretim kırılmaya başlamıştı. Orada ne için bulunduğumu kendime hatırlatmak istedim."

Parmağı bir fıçı tahtasının ve üzerinde büyük kurye harfleriyle "Son" yazan bir metnin üzerinde gezindi. Eğrelti otlarının üzerinde -ki bunlar pek çok kültür için büyü ve hayranlık, hatta gizli aşk bağları da dahil olmak üzere pek çok farklı şey ifade ediyordu.

"Bu sonuncusu bir gardenya. Cam'le ilişkimizin yaklaşık bir yılında almıştım," diye mırıldandı. "Gizli aşk, sürpriz anlamına geliyor."

Ashley yumuşak, anlayışlı bir sesle mırıldandı, öpecek kadar yakın olmasını diledi. Bunun yerine onun kolunu sıktı ve ayağını ona doğru itti.

River, "Sanırım yeni bir tane almak istiyorum," dedi.

"Öyle mi? Tam burada mı?" diye sordu, parmağını dirseğinin iç tarafındaki boşluğun etrafında dolaştırarak. "Ne istediğini biliyor musun?"

"Ne istediğimi tam olarak biliyorum," dedi.

"Ne çiçeği?" diye sordu ilgisiz bir şekilde, derisini okşayarak.

"Ashley," dedi adam ve Ashley onun sesini duyunca başını çevirdi.

Bakışları yeşil ve parlaktı, yarım gözlü ve *sivri* uçluydu.

Ashley bir an düşündü, River'ın gözleri omega'dan alfa'ya ve tekrar geri dönerken beyni yavaşça çalışıyordu.

Cevabı duyduğunda sarsıldı ve Cameron'ı itti.

"Gerçekten mi?" diye sordu, heyecandan kalbi hızla çarpmaya başlamıştı. Henüz bağ kurmamışlardı çünkü geçen sefer işleri berbat ettikten sonra tereddüt etmişti. Bunu doğru yapmak, Cameron'la birlikte River'ın kendisini özel ve sürünün bir parçası gibi hissetmesini sağlamak istiyordu. Randevu geceleri, alışveriş, resim ve medyanın bir yemek gibi yediği utanmaz PDA.

"River," dedi, ısırığının gitmesini istediği boş noktaya dokunarak. "Sana bağlanmayı çok isterim."

Cameron da onu hissedebilecekti ve hepsinin birbirine bağlı olduğu düşüncesi göğsünün sıkışmasına ve sinüsleri yanarken boğazının ağrmasına neden oldu. Sürü arkadaşlarını okumak söz konusu olduğunda bu bağa güvenmeye başlamıştı ve River'ın yokluğunun son derece farkındaydı.

Konuyu açtıklarında River acele etmediklerinden emin olmak için beklemek istediğini söylemişti. Başka hatalar olmayacaktı. Ashley elbette razı olmuştu ama arka beyninin bu konuda her zaman söyleyecek bir şeyleri vardı.

Cameron kıpırdandı, başını kaldırıp gözlerini kısarak onlara bakmadan önce onun tenine karşı mırıldandı.

"Neden muazzam bir şey oluyormuş gibi hissediyorum?"

"Çünkü öyle," dedi Ashley ve Cam'in dinlenmesini bozmamak için River'ı içeri çekmek üzere uzandı.

Ashley onu bir öpücük için kendine çekerken omega'yı sıkıştırdılar. "Sende izimi bırakmayı çok isterim," dedi ağzına karşı. Cameron aralarında kıpırdandı.

"Aman Tanrım, bağlanmaktan mı bahsediyoruz? River? Sen-"

Cameron yuvarlandı ve River'ın yüzünü dudakları ezilene kadar ellerinin arasına aldı. "Bu oluyor mu?"

River başını salladı, ezilmiş yüzüne rağmen gülümsüyordu.

"River," diye sızlandı Cameron ve sonra onu öptü, yuvanın içine itti ve üzerine çıktı. "Lütfen benimle bağ kur. Ashley ile, böylece birbirimizi hissedebiliriz."

"Mükemmel bir yer seçtim," dedi River. "Eğer beni kabul edersen."

"Eğer-" Cameron alay etti, sonra eğildi ve onu öpmek için yukarı kaldırdı. "Seni seviyorum," dedi ve her kelime arasında dudaklarını gagaladı. "Senin omega'n olmaktan onur duyarım."

River gözlerinin içine pırıl pırıl baktı ve duyguları içinde kabardı, Cam bir dalga havuzu gibi ileri geri hareket etti.

"Sıcakta sormak istemedim çünkü hepimizin kafasının rahat olmasını istedim. Ama ben sadece seni seviyorum ve bu sürünün bir parçası olmayı seviyorum."

"*Bekliyordum*, çok sabırlıydım. Sonunda buna çok sevindim," dedi Cameron ve aradaki mesafeyi tekrar kapattı.

Ashley, aralarında bir bağ olmasa bile aralarındaki aşkı hissedebiliyordu.

Başını elinin üzerine koydu ve onları izledi.

Birlikte sürtünmeye başladıklarında, "Ateşinin bittiğini sanıyordum," diye alay etti.

"Onu ısırdığında içime alma fırsatını kaçıracağımı mı düşünüyorsun?" Cameron sordu.

River kıkırdadı. "Bunu çok düşündün, değil mi?"

Cameron kızarak durakladı. "Suçluyum."

"Hmm. Belki de bana bu fantezilerden birkaçını anlatmalısın. Sadece bir tanesini gerçeğe dönüştürebiliriz, biliyorsun."

"Bebeğim. Ben bir oyuncuyum. Rol yapamayacağımı mı sanıyorsun?"

River gözlerini devirerek homurdandı ve Ashley kıkırdadı.

"Peki ya o *benim içimdeyse*," diye önerdi Ashley, Cameron'ın sırtında bir avuç içini okşayarak kalçalarını yavaşlattı. "Ve sen onun içindesin? Hmm?"

Bağ sayesinde Dylan'ın tüm bu heyecan karşısında duyduğu merakı hissedebiliyordu ve boğazını temizledi. "Kontrol etmemiz gereken bir kişi daha var," dedi. "Belki o da izlemek ister."

"Dylan!" Cameron bağırarak için eğildi. Ashley yüzünü buruşturdu ve River kahkahalara boğuldu. "Geyik zamanı, en sevdiğin!"

Önce eğlence, sonra şefkat ve en sonunda da ilgi. Beklediler, yani o bekledi. Cameron'ın diğer alfaya güvendiği belliydi çünkü River'ın tepesinde Ashley'e yer açtı ve onu tekrar öptü, her zaman var olan ateşi körükledi.

Bir an sonra kapı açıldı ve Dylan'ın kafası içeri girdi. "Güvenli mi?"

Ashley, "bile değil," diye .

Uyarılma ve inlemeler ve zevk patlamaları yuvayı doldurdu, bir sıcaklığın çaresizliği olmadan sıcaklık.

Önce River, diye söz verdiler ve Cameron tekrar tekrar onun içine gömüldü. Ashley, River'a karşı hareket ederken, dudaklarını çenesi ve boynu boyunca takip ederken, ısırırken ve alay ederken kirli bir öpücükle River ile tanıştı. Omzuna, koluna eğildi, hayatındaki en önemli hatırlatıcıları temsil eden tüm çiçekleri ve bir sonu ilan eden yazılı kelimeleri öptü - ama ne tür bir son?

Boşluğa, ısırığının gideceği yere, iddiasının yatacağı yere, River, Cam ve kendisini yaşadıkları sürece birbirine bağlayacağı yere.

Dylan, Cameron'ın onları tanıştırdığı tuhaf şekilli seks koltuğundan, onun sürüyle ilgilenmesini izlerken bağda yüksek sesle onay ve gıdıklanma izledi. River geri dönülmez bir şekilde onların olduktan sonra o da onlara katılacaktı.

Cameron inledi ve Ashley kalçalarını sallarken, betanın içinde şiştiğini hissederken, diğer alfa için nasıl bir manzara oluşturdıklarını bilirken, onun zevki bağı sular altında bıraktı.

River'a baktı.

Gözlerinde parlak bir hayranlık ve yarı kapalı bir uyarılma gördü, Cameron ona doğru ilerlerken dudakları ayrıldı ve kalçalarını eğdi.

"Sen buraya aitsin," diye soludu ve River'ın bakışları dalgalandı. "Bizimle," dedi. "Benimle birlikte."

Bekledi, zaman tuttu, çenesinin sıkılaşmasını ve karın kaslarının gerilmesini izledi, inlemelerinin perdesini dinledi. Artık hangi tonun zamanın geldiğini gösterdiğini biliyordu.

Dudaklarını adamın kolundaki tenin üzerinde gezdirdi, bekliyordu.

Birlikte vurdular, bir çığlıkla zirveye ulaştılar ve Ashley dişlerini içeri soktu, kilidi onu sıkıca kavradı.

River bağırarak geldi.

Sert bir ısırıktı, derindi, dilinde kan vardı ve perdelerin ayrılması gibi River da oradaydı. Her zaman ait olduğu bağın içinde, onun ve Cameron'ın etrafında bir örgü gibi dolanıyordu.

Birlikte, tek vücut olarak. Ashley'nin kalbi dördüyle, aynı aşkın farklı tatlarıyla doldu: hayranlık, hayranlık, saplantı, adanmışlık.

Ashley onları ayırt edemeyene kadar hepsi birbirine karıştı ve arka beyni memnuniyetle uludu.

Onun sürüsü bir taneydi.

Ashley dudakları ve diliyle ısırığı , iyileştirmeye çalıştı. Cameron hareket etmeyi bırakmış, River'ın sırtına yaslanmış ve kolunu okşuyordu.

Bakışları buluştu ve Ashley duraklayarak başını kaldırdı. River'a bakarak, "Bu doğru hissettiriyor," dedi. "Tam ait olduğun yerdesin."

Başını salladı ve dikkati omzunun üzerinden kaymadan önce onun duygu kabarmasını hissetti.

Dylan daha elleriyle kalçalarını çerçeveleyip arkasındaki yuvaya yerleşmeden önce başına gelecekleri biliyordu.

"Isırığı yatıştırmam gerekiyor," dedi ona.

"Tam bir alfaya göre bir görev gibi görünüyor," diye düşündü ve ona doğru bastırdı. Sıcak teni onunkiyle buluştu ve sıcaklık onu yaladı, midesi onunla gerildi, River'ın etrafında kilitlendiği yerde amcık titriyordu.

River'ın yeşim taşı gözleri karardı ve herkesin zevki bağ boyunca dalgalandı. Bir kıkırdamayla ağzını indirdi ve temas etmeden önce durakladı.

"O zaman elinden geleni yap," diye meydan okudu ve dudaklarını tekrar taze ısırığa indirdi.

River'ın koluna tutunarak kendini destekledi. Başparmağı *sonunu* ilan eden kurye izini kapattı.

Bu *onların* sonu değildi. Bu

onların başlangıcıydı.

Ve bu çok iyi bir şey olacaktı.

EPİLOG

CAMERON

Işıklar, flaşlar, ayaklarının altında kırmızı halı. Cameron River'la kol kolaydı, arkasında da Ashley ve Dylan vardı. Herkes takım elbiseleriyle harikulade görünüyordu ve Ashley *topuklu* ayakkabı giymişti, Cameron'ın *ona anne* ya da aynı derecede utanç verici bir şey demek istemesine neden olacak şekilde üzerinde yükseliyordu.

Bu elbise onun için *yapılmıştı* ve River'la birlikte gece boyunca pek çok kez dikkatleri bu elbiseye *takılmıştı*.

Sanki onları *tanıyormuş* gibi isimlerini söyleyen fotoğrafçılara ait kameralar gözlerini kör etti. Mükemmel kareyi yakalayabilmek için sağa ya da sola bakmalarını istiyorlardı.

Görüşmecilerin yerlerinde ve yıldızların merhaba demesini beklediği bir sonraki alana sürüldüler. Ashley arkalarından içeri girdi ve onun, Dylan'ın ve River'ın desteğini, aralarındaki bağı ve gururlarını hissetti.

O basın gülüşünü taklit ediyordu - alıştırma yapıyordu - ve Dylan da tam tersini yapıyordu. Teknik olarak hâlâ koruma olduğu için işe yaramıştı.

Cameron her görüşmeciyi selamladı, tanıdı. Kırmızı halıda geçirdikleri zamanı anlatırken ekibini tanıttı ve sonunda sıraya geçmeleri için işaret verilirken onlara iyi geceler diledi.

"Cameron Thomas, burada galada olmak ve tüm sıkı çalışmanızın meyvesini verdiğini görmek nasıl bir duygu?"

Cameron kızardı ve gülümsedi. "Sanki... rahatlamış gibi hissediyorum. Ve bu başarıyı sürümle paylaşabildiğim için kendimi özel hissediyorum!" dedi ve River'ı dürttü. "Bu River Thorton-"

"Senarist, değil mi? Üç filmde de çalıştın!"

Röportajı yapan kişi Cameron'dan puan kazandı ve o da isimlerini not etti.

River'ın bu tanıma karşısında şaşırdığı belliydi ama hemen toparlandı ve sırtıttı. "Bu benim!"

Ekranada aksiyon, patlamalar, romantizm ve büyük, kötü düşmanın üstesinden gelmek. Ayakta alkışlar onları salondan çıkardı ve prömiyerden sonra onları bekleyen daha fazla basın mensubunun içine soktu.

"*Heat of the Moment* ile: *Hotter*'ın patlayıcı çıkışıyla, Hollywood'un favori aksiyon yıldızı için sırada ne var?"

Cameron, River'a son derece yumuşak, yavru köpek sevgisiyle dolu bir bakış attı. Cameron senaryosunu ayda en az bir kez okuyor ve yapım aşamasına geçmek için sabırsızlanıyordu. Zamanla.

"Sanırım köklerime dönmek istiyorum. Belki bir tutku projesinde, bağımsız bir şeyde şansımı denerim."

"Merak hepimizi öldürüyor. Galaya yanında kimi getirdin?"

Cameron River'ın elini sıktı.

"Bunlar benim sürüm. River, seride senarist olduğu için en az benim kadar buraya ait; ve Ashley ile Dylan."

"Yani resmileşti mi? Bunca ay küçük fotoğraflarla alay ettikten sonra mı?" Cameron omuz silkti ve Ashley onun omzuna bir el koydu, ısırik izinin olduğu yerde, ama hakkını yemeyelim, titremesini *çok iyi* gizledi.

İyi.

"Daha ne kadar resmi olabilirsin bilmiyorum," dedi Cameron ve River aptal gibi gülümsedi.

Bu onların sürüsüydü. Başardılar. Çok uzun çekim günleri ve yeni yönetim sayesinde. Ashley'nin evini satmanın sancılarıyla. Kendi serbest eğitimini finanse etmenin iniş ve çıkışlarıyla.

Yaşayacak bir yer, evim diyebileceğim insanlar belirleyerek.

"Gecenin geri kalanını nasıl kutlayacaksınız?" Cameron gülümsedi. "Pizza."

"Pizza?" diye sordu görüşmeci. "En sevdiğiniz malzeme?"

Cameron, "River," diye cevap verdi ve Ashley, uyarmak için belini sıkmadan önce nefesini tuttu.

Cameron kıs kıs gülerek onları sıraya soktu, rastgele sorulara cevap verdi ve devam etmeden önce herkesi en az bir kez güldürdü.

Uzun bir geceydi ve Cameron oyuncu arkadaşlarıyla sohbet etmeyi sevse de, Ashley yere kadar uzanan koyu mor elbisesi içinde çok güzel olsa da ve sürü arkadaşlarının her biri takım elbiseleri içinde şık görünse de, Cameron maskesini bırakıp sürüsüyle birlikte rahatlamak için can atıyordu.

Haftalardır süren basın turları, röportajlar ve yıldırım sorular *bu gece* sona erdi.

Sonunda.

Evlerine taşınalı sadece birkaç ay olmuştu ve hâlâ burayı kendilerine ait kılmaya çalışıyorlardı. Ashley bunu çok ciddiye almıştı ve söz konusu ev olduğunda film yıldızı parasına aldırmadığı ortaya çıktı.

Turlarını tamamladıktan sonra Cameron River'a doğru eğildi ve Ashley'in yıllar önce ona verdiği kolonyayı içine çekerek kokladı. Cameron'ın çok hoşuna gitse de bunu her gün kullanıyordu.

İsteddiği zaman en sevdiği beta gibi kokabilirdi. "Eve gitmeye hazır mısın?" River sordu.

Cameron "Pizza için hazırım," diye düzeltti ve güldü. "Diğer ikisi nerede?"

Cameron ve River odayı tarayarak-

Ashley ve Dylan saçları dağınık bir şekilde onlara doğru yürürken ikisi de nefes nefese kaldı. Ashley'nin ruju *tazeydi*.

"*Galada*," diye fısıldadı Cameron, skandala uğramış ve...

gururlanmıştı. "Tanrım, çok güzel görünüyor," diye mırıldandı River.

"Sence bu kız

ve bizim için tekrar esneyecek misin?"

Cameron homurdandı ve sonra düşündü. Bunu evlerinin güvenli ortamında yapmıştı.

"Belki I am hazır için ev," Cameron mırıldandı, ve River karanlık bir şekilde kıkırdadı.

İki alfa yaklaşırken River, "Selam muhabbet kuşları," diye alay etti.
"Tanrım, sanırım bir görevli beni gördü. Bunlardan bir tanesine daha asla gelemem," dedi Ashley.

Cameron güldü. "Sen ilk değildin ve son da olmayacaksın. Bizim için tekrar esneyecek misin?"

Ashley buna kaşlarını kaldırdı, sonra daha da yaklaşarak fısıldadı.
"Eve gittiğimizde ne istersen yaparım."

"Yarın pizza mı?" diye sordu River'a. O
da sıırttı. "Yarın pizza var."

Bağlarının arasından *herkesin şakacı* uyarılmışlığını hissetti.

"Tüm prömiyer etkinlikleri bu kadar azgın mı?" Dylan açık açık sordu.

"İster inanın ister inanmayın, evet," dedi Cameron ve Ashley'nin elini tuttu. "Hadi eve gidelim."

"Kulağa hoş geliyor," dedi.

Bir eli River'ın diğer eli Ashley'in elinde olan Cameron, yanlarından geçtikleri başıboş fotoğrafçılara da göz kırpmayı ihmal etmedi. Dylan onları dikkatle takip ediyor ve gözünü onlardan ayırmıyordu. Bugüne kadar başlarına herhangi bir olay gelmemiştir ve Dylan da bunun böyle kalması için çabalıyordu.

Eve sağ salım varmışlardı ve Ashley onlar için gerçekten de esnemiştir. Serbest çalışmaya başladığından beri, antrenmanları tuttuğu birkaç müşteriye göre daha özel hale gelmiştir ve Tanrım, bunu gösteriyordu. Daha fazla ağırlık kaldırıyor ve o elbisenin içindeki belirgin kolları ağız sulandırıyor.

Onlar geldikten birkaç dakika sonra kapı çaldı ve Cameron, Dylan kapıyı açıp içeriye pizza kokusu gelene kadar kapıya ters ters baktı.

"Hayır," dedi Cameron ve alfaya koşarak pizzaları Dylan'ın elinden aldı ve onu şoföre teşekkür etmek zorunda bıraktı. "Olay herkesi çok fazla
alkolle doldurmaktı ve

Yeterince yemek yok," diye yakındı Ashley. "Eve gelirken sipariş etmiştim."

"Her şeyi düşünüyorsun," dedi ve kutuları yemek masasına koymadan önce onu dudaklarından öptü.

Onların.

Cam onun bakışlarını yakaladı ve öyle bir duygu dalgasına kapıldı ki boğazı .

River oradaydı, ona doğru eğilmişti, tabakları kokusunu sunuyordu.

"Sorun ne?" diye sordu.

"Yanlış bir şey yok. Tam tersi," dedi. "Bu evi, bu sürüyü, hayatlarımızı seviyorum."

River başının yan tarafına bir öpücük kondurdu ve Cam dudaklarının kıvrıldığını hissetti.

"Ben de, Cam. Ben de."

SON SÖZ

Merhaba!

Okuduğunuz için teşekkürler! Umarım Ashley, Dylan, River ve Cameron'ın hikayesini beğenmişsinizdir! Düşüncelerinizi yorum olarak paylaşırsanız çok sevinirim.

Daha fazlasını istiyorsanız, Dylan ve Ashley'in My Chemical Imbalance'ın yeniden birleşme konserine hala biletleri var ve bonus sahneyi patreon'umda [ücretsiz olarak](#) okuyabilirsiniz.

Aksi takdirde, lütfen arkadaşlarınıza bu kitaptan bahsedin! Bir dahaki sefere kadar, Lana

ACKNOWLEDGMENTS

Tüm patreon abonelerime, özellikle de bu kitaptaki hemen hemen her karakteri adlandırmama yardımcı olan familiar'lara özel bir teşekkür!

En iyi arkadaşım ve yazı dostum Kathryn Moon'a ekstra sevgiler.

Bunu benim için okuyan ve geri bildiriminden önce çok fazla olan kaosu düzeltmeme yardımcı olan Lorraine'e bir kez daha teşekkür ediyorum!

Ve son olarak, benim kadar çok gün işe gelen süper danışmanım Itty Bitty'yi anmadan .

ALSO BY LANA KOLE

Kitaplarım hakkında daha fazla bilgi edinmek ve imzalı kitaplara nasıl sahip olabileceğinizi öğrenmek için web sitemi ziyaret edin.

www.lanakoleauthor.bigcartel.com

[İbretlik Bir İblisle Nasıl](#)

[Çıkılmaz](#) **Yazılar Serisi** [Bir](#)

[Ejderhayla Nasıl Çıkılmaz](#)

[Nasıl Çıkılmaz ÇıkılmazBir](#)

[Griffinle Bir Melekle](#)

Kristal [Berraklığında](#)

[Karanlık Yanılsaması](#)

Seri [Kaçış Ölüm](#)

[Yanılsaması](#) **Kilidi**

Açılmış Seri [Kaos](#)

[Kilidi Açıldı İhanet](#)

[Ortaya Çıktı Sefalet](#)

[Çözüldü](#)

[Gerçek Ortaya Çıktı](#)

[Umut Kayboldu](#)

[Ölüme](#)

[Meydan](#)

[Okuyan](#)

Standalones

[Feline Good](#)

[Karınlı Kardan Adam Mevsimlik](#)

[Baharat Her Şey Güzel](#) **ve Tatlı**

Evrenindeki :

Baby + the Late Night Howlers

Lola & the Millionaires birinci

bölüm Lola & the Millionaires

ikinci bölüm

[Lyric & the Heartbeats](#)

[Fighting Instincts](#)

Kötü Alfa

[Toparlandı](#) _

İnanç+ Çıkmaz Sokak Şeytan

[Düğümü Bu Kadar Ciddi](#)

[Ashley & A-Listers](#)

LANA KOLE LOGAN GREY OLARAK YAZIYOR

Heartbelt Records Serisi

[Ne Kadar Derine](#)

[İnersen Devam Eden](#)

[AşkO Kadar Uzun](#)

Kalırsın

ABOUT THE AUTHOR

Güneyli bir tınıya sahip olan Lana, dört kedi ev arkadaşıyla birlikte Tennessee'den geliyor. Eğer onlardan biri dikkatini çekmiyorsa, büyük ihtimalle yazıyordur. Hikâyeleri, kalıplara uymayan karakterlere hayat veriyor, seksi olduğu kadar tatlı bir romantizm ve bundan daha iyi dünyalar.

Paranormal, tatlı omegaverse, canavar romantizmi ve sonsuza dek mutlu sonla biten queer aşk hikayelerinin yazarı.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

